

บทที่ ๓

การ เสนอข้อ มูล

เนื่องจากการศึกษานี้เป็นการศึกษาระดับยาว จึงมีการ เสนอข้อ มูลเป็นการ เสนอข้อ มูล
ที่รวม มติจากการศึกษาค้นคว้าปีการศึกษา ๒๕๔๔ ซึ่งศึกษาโดย นางสาวอรรชพร วัฒน (๑)
นางสาวเกตุฉง แซงมี (๑) การศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๔๕ โดย นายภาณุ เทพนิมวง (๑)
นายไมตรี ชูวรรณวิทย์ (๑) และการศึกษารายงานตนเองในปีการศึกษา ๒๕๔๖ นี้ การ เสนอข้อ มูล
ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่เข้าศึกษานี้ จะเสนอเป็นรายบุคคล

โก

โกได้เข้ารับเลือกเป็นตัวแทนนักเรียนภาคใต้ เวียดนาม ส่งสมัครเข้าศึกษาที่ จากการศึกษา ค้นคว้า
ปีการศึกษา ๒๕๔๔ - ๒๕๔๖ จขมถ เกี่ยวด้วยในนี้ดังนี้

ความเจริญเติบโตทางร่างกายและสุขภาพ

โกเป็นเด็กเรียนชายในถิ่นมณฑลยูนนาน พ.ศ. ๒๕๒๖ โกมีอายุ ๑๕ ปี ๒ เดือน ซึ่งน้อยกว่า
อายุเฉลี่ยของห้อง ๓ เดือน โกหนัก ๕๑ ก.ก. และสูง ๑๒๗.๒ ซม. ซึ่งมากกว่าน้ำหนักเฉลี่ย
ของนักเรียนชายของห้อง ๑.๓ ก.ก. และสูงกว่าส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนชายของห้อง ๕ ซม. โก
มีรูปร่างค่อนข้างเตี้ยสูง ทารกวัย ๒.๕ ปีส่งถึงการ เจริญเติบโตทางร่างกายโดยมีน้ำหนักและส่วนสูง
เป็นรายเดือน ภาพที่ ๑. เป็นแบบบันทึกน้ำหนักและส่วนสูงของโกที่สำนักงานและส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียน
ชายในท้องถิ่น

ข้อมูลจาก รายงานสุขภาพของภาคเหนือ

จากการ บันทึกการตรวจสุขภาพของโก โดยแพทย์แผนของศูนย์อนามัย กรมส่งเสริมสุขภาพ
ที่ไปมาว่าการตรวจสุขภาพของนักเรียนภาคใต้ดังนี้

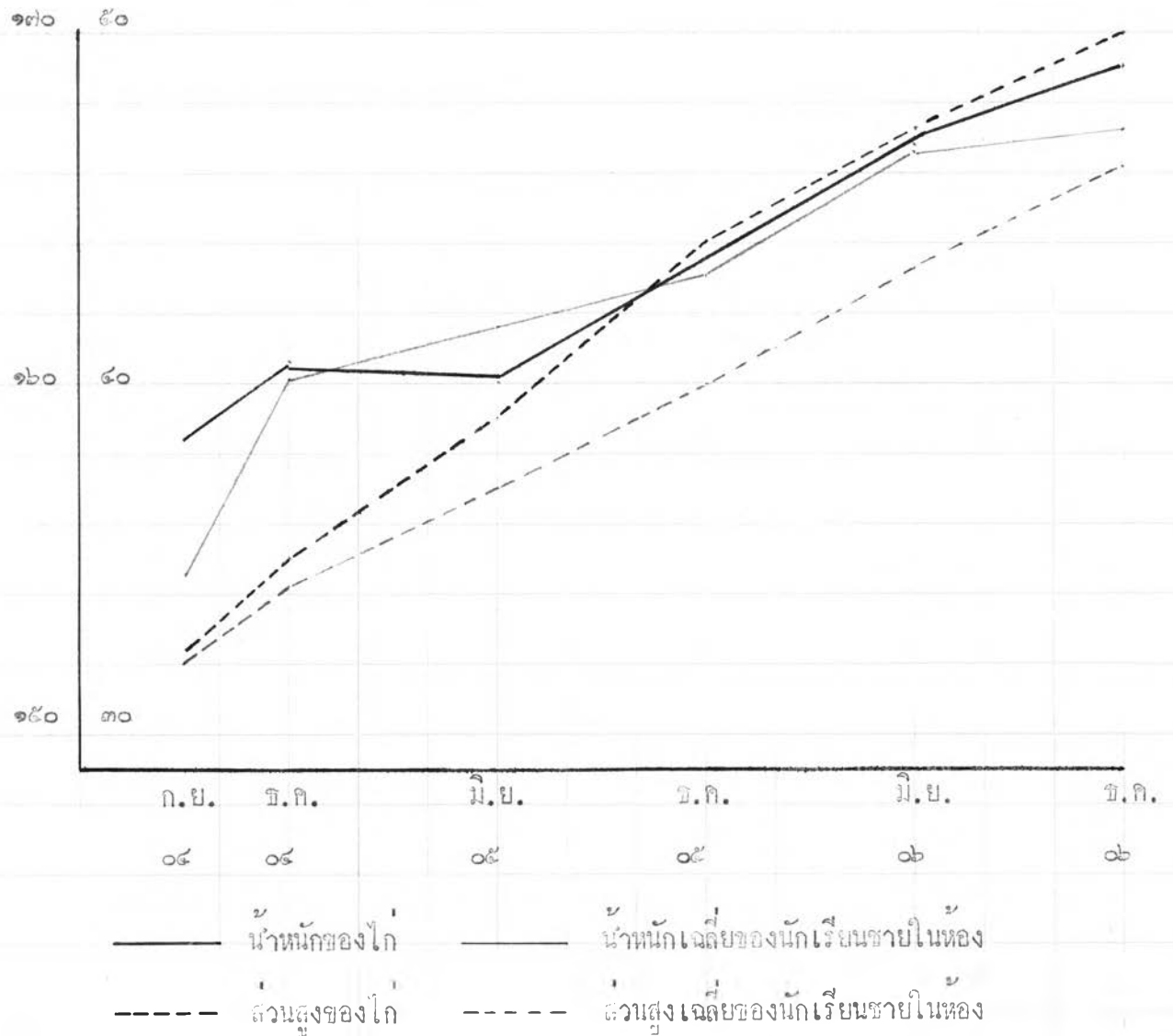
ตารางที่ ๒.
การเพิ่มขึ้นของประชากรของชาวไทย ชาย นั้กหนัก และหญิง
ตั้งแต่ปี ๒๕๐๔ - ธันวาคม ๒๕๐๖

ปี	ชาย		หญิง	
	ก.ค.	เดือน	ก.ค.	เดือน
๒๕๐๔	ก.ย.	๓๓/๕	๓๕.๕	๓๕๓.๓
	ก.ค.	๓๓/๖	๓๖.๕	๓๕๖.๕
	ก.ย.	๓๓/๗	๓๖.๕	๓๕๕.๕
	ก.ค.	๓๓/๘	๓๖.๕	๓๕๕.๐
๒๕๐๕	ม.ค.	๓๓/๙	๔๖.๐	๓๕๕.๕
	มิ.ย.	๓๓/๑๐	๔๖.๐	๓๕๕.๕
	ก.ค.	๓๓/๑๑	๔๖.๕	๓๖๐.๐
	ก.ย.	๓๓/๑๒	๔๖.๕	๓๖๐.๕
	ก.ย.	๓๔/๑	๔๖.๕	๓๖๓.๐
	ก.ค.	๓๔/๒	๔๖.๕	๓๖๓.๕
	ก.ย.	๓๔/๓	๔๖.๐	๓๖๕.๐
	ก.ค.	๓๔/๔	๔๖.๕	๓๖๕.๐
๒๕๐๖	ม.ค.	๓๔/๕	๔๖.๐	๓๖๕.๐
	มิ.ย.	๓๔/๖	๔๖.๐	๓๖๗.๓
	ก.ค.	๓๔/๗	๔๖.๕	๓๖๗.๐
	ก.ย.	๓๔/๘	๔๖.๐	๓๖๕.๕
	ก.ค.	๓๔/๙	๔๖.๐	๓๖๕.๐
	ก.ค.	๓๔/๑๐	๔๖.๓	๓๖๕.๖
	ก.ย.	๓๔/๑๑	๔๖.๗	๓๖๕.๕
	ก.ค.	๓๔/๑๒	๔๖.๐	๓๖๕.๕

ภาพที่ ๑.

เปรียบเทียบน้ำหนักและส่วนสูงของไก่กับน้ำหนักและส่วนสูง
ของนักเรียนชายในหอ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖

ย.ม. ก.ก.

- ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ความสมบูรณ์ของร่างกายคนไข้ ปกติทุกอวัยวะมีความผิดปกติหรือไม่
- ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ความสมบูรณ์ของร่างกายคนไข้ ปกติทุกอวัยวะมีความผิดปกติหรือไม่ ยกเว้น
ปากเป็นเนื้องอก ขอบคอและผิวหนัง เป็นภาวะการอักเสบตามแนว
- ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ไม่มีรายงาน
- ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ไม่มีรายงาน
- ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (๒๒ มกราคม ๒๕๖๗) ความผิดปกติของร่างกายและเนื้อเยื่อ ความสมบูรณ์
ของร่างกาย ปกติทุกอวัยวะ

การตรวจ

- ๑๕ กันยายน ๒๕๖๕ ภายตามปกติ
- ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ พบเนื้องอกที่คออ่อน โดยทำการรักษาตามแนว
- ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ X-ray ปอด ธรรมดา

ประวัติความเจ็บป่วยในอดีต

- ๒๕๖๕ เป็นไข้ ทุกวัน
- ๒๕๖๕ เป็นตาแดง
- ๒๕๖๕ ไข้หวัดใหญ่
- ๒๕๖๕ ไข้หวัดใหญ่
- ๒๕๖๗ พบคออักเสบเป็น ไข้หวัดใหญ่

อุบัติเหตุป้องกันโรคพิษ ท.ศ. ๒๕๖๓

ไม่มีอุบัติเหตุป้องกันโรคพิษ ท.ศ. ๒๕๖๕ และ ๒๕๖๖

ข้อมูลจากการศึกษา ผู้ปกครอง (มารดาและพี่สาว)

- ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ผู้ปกครองพบเห็น แขนงผิดปกติตั้งแต่เกิดและไข้เลือดออก เจ็บคอเรื้อรัง ทางบ้านเคย
พยายามทำางผู้ปกครองได้เคยไปรับยาที่สถานพยาบาล ในพื้นที่บ้าน
- ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ผู้ปกครองทั่วไปไม่พบเห็นสิ่งแปลกๆ เคยไม่ทราบเกี่ยวกับประวัติของน้องนางจริง

ปี พ.ศ. ๒๔๗๖ สุกาตั่ว ๆ ไปเมืองแครง และอยู่ข้างกองมอญ ผู้ปกครองไม่ชอบเป็นพวก
สุกาตองไถ่พวกตึกใหม่

อันเนื่องจากการมีฐานะอาหารไม่ประจำ

ปี พ.ศ. ๒๔๗๘ เวลาวันเสวยสถานอาหารกลางวันที่โรงเรียน ก.ศ. ได้รับเสวยสถานอาหาร
ไถ่พวกตึก

ปี พ.ศ. ๒๔๗๘ สุกาตั่ว ๆ ไปเมืองแครง และอยู่ข้างกองมอญ ผู้ปกครองไม่ชอบเป็นพวก
ตึก ๆ ได้รับเสวยสถานอาหารไถ่พวกตึก

ปี พ.ศ. ๒๔๗๗ สุกาตั่ว ๆ ไปเมืองไถ่พวกตึก ได้เจอกับประต้านอาหารที่กรม
อันเนื่องจากการมีฐานะอาหารไม่ประจำ

ที่ท่าที่ไถ่พวกตึกที่สุกาตั่ว ๆ ในท่าแห่งแรกชื่อว่า ไถ่พวกตึกของกองมอญ ทางราชการเดิน
การวิ่ง การก่อสร้างในบริเวณนี้และทางเดินที่ตึกที่สุกาตั่ว ๆ ไถ่พวกตึกที่สุกาตั่ว ๆ และเวลาไถ่
พวกตึกที่สุกาตั่ว ๆ ก็เห็นชอบเร็ว

ความมีถิ่นที่อยู่ที่เมืองมอญ

อันเนื่องจากการมีฐานะอาหารไม่ประจำ (เมืองมอญ ที่สุกา)

ปี พ.ศ. ๒๔๗๔ ก.ศ. ไถ่พวกตึกที่สุกาตั่ว ๆ ที่เมืองมอญ ในวันอาทิตย์ที่ ๒๗
ในเขตอำเภอเมือง ก.ศ. ไถ่พวกตึกที่สุกาตั่ว ๆ ความความดีเห็นของมอญที่สุกาตั่ว ก.ศ. ไถ่พวกตึก
ที่สุกาตั่ว ๆ และเวลาไถ่พวกตึกที่สุกาตั่ว ๆ เห็นชอบเร็ว

ปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ไถ่พวกตึกที่สุกาตั่ว ๆ ที่เมืองมอญ ๒๗ ปี เป็นนิคมของวิเทศาจารย์
ปีที่ ๒ ที่สุกาตั่ว ๒๗ ปี เป็นนิคมของวิเทศาจารย์ปีที่ ๒ ที่สุกาตั่วที่เมืองมอญ ๒๗ ปี ถ้าถึงเมืองมอญ
พ.ศ. ๕ และ ก.ศ. ไถ่พวกตึกที่สุกาตั่ว ๆ ในวันอาทิตย์ที่โรงเรียนเปิดไถ่พวกตึกที่สุกาตั่ว ๆ ที่สุกาตั่ว
๕ ๖ และ ๗ และเวลาไถ่พวกตึกที่สุกาตั่ว ๆ ไถ่พวกตึกที่สุกาตั่ว ๆ ไถ่พวกตึกที่สุกาตั่ว ๆ
อยู่ข้างจังหวัด เวลาอยู่บ้านไถ่พวกตึกที่สุกาตั่ว ๆ เห็นชอบเร็ว

ทางบ้านเมื่อมี ภาระไรก็ตามขอให้ลูกทุกคนทราบ และให้ลูก ๆ ร่วมออกความคิดเห็น ถึง
ความคิดเห็น เพราะต่อไปจะเป็นผู้รับผิดชอบและคอยดูแลลูกคนที่เรินสูง มารดาเคยให้ไ้ดูงานที่อื่น ๆ
ไปเพื่อรับทราบถึงวิถีและมารดา เพื่อไปเห็นวโงงานและไปทำอะไรก็ตาม มีกามารดาจะดีใจมาก
แต่ไม่เต็มใจจะไปอีกครั้ง

เมื่อไรที่อะไร ไม่เป็นไรขอใจมารดาที่รักว่ารักเด็กที่อยู่ในบ้านนี้มาก ซึ่งใจก็เข็ดใจไม่เคย
องไรขอใจคนอื่นเลย เวลาที่ใจเป็นใจก็กลัวความแสบ

มีกามารดาที่รักทุกคน ที่ ๆ น้อง ๆ คุยกันก็คุยกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันปกครองกันเอง
เชื่อใจกันดี มารดาที่รักใจที่รัก ที่เวลาไหนที่มารดาที่รัก และที่เวลาไหนที่มารดาที่รัก
ใจที่มารดาที่รักใจที่มารดาที่รัก เวลาไหนที่มารดาที่รัก ๆ คนที่รักมารดาที่รัก ไปที่มารดาที่รัก
กัน ลูกคนที่รักมารดาที่รักอะไรก็ ๆ เหนใจ แต่ก็ไม่เลวตัวมารดาที่รักใจที่มารดาที่รัก
ม.๓.๘ ความที่มารดาที่รักใจที่มารดาที่รักใจที่มารดาที่รักใจที่มารดาที่รักใจที่มารดาที่รัก

ที่ บ้านปู สมาชิกทุกคนรักกันดี ผู้ที่ทุกคน ๆ มารดาที่รักใจที่มารดาที่รักใจที่มารดาที่รักใจที่มารดาที่รัก
กันใจ เมื่อมีเวลาว่างใจที่มารดาที่รักใจที่มารดาที่รักใจที่มารดาที่รักใจที่มารดาที่รักใจที่มารดาที่รัก

จดหมายจากใจ

ในปี ค.ศ. ๑๘๖ โดโตโมริเขียนจดหมายฉบับสมบูรณ์ โดโตโมริเกี่ยวข้องกับครอบครัวที่อาศัยอยู่
ในเรื่องที่อาศัย ชาติที่ตนเองเกิดและอยู่ ทำให้เกิดความไม่สบายใจ และเมื่อโตโตโมริเห็นว่าตัวใจที่ไป
จดหมายฉบับนี้หลังจากมารดา ความเห็นที่ตนเองมารดาที่รักใจที่มารดาที่รักใจที่มารดาที่รัก ๓.

ตารางที่ ๓.

ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรการกักกันโรคกับความถี่ในการใช้ของใช้

คำถาม	คำตอบ				
	ถูก *	เกือบถูก *	บาง *	น้อย *	ไม่เคยเลย
ข้าพเจ้าสามารถที่จะพูดเล่า เรื่องและวิธี กักกันคนป่วยในเรื่องใด ๆ ได้	✓	-	-	-	-
คุณแม่มักสนใจและชวนเด็กในบ้านข้าพเจ้าให้รับความสะอาดต่าง ๆ มาก	✓	-	-	-	-
คุณแม่มักสอนเด็กเล็กที่จะช่วยรักษาเราในเมื่อเราเจ็บป่วยของกรทำงาน	✓	-	-	-	-
คุณแม่มักสอนเราให้รักษาในเมื่อเราเจ็บป่วยของเราจะรู้	✓	-	-	-	-
เมื่อเราเจ็บป่วยแม่ไม่ปล่อยให้เรานอนหลับ จะคอยดูแลและให้เรารู้ว่าทำไมเราเจ็บป่วย	✓	-	-	-	-
คุณแม่มักสอนเราให้ระวังเรื่องน้ำดื่ม	-	✓	-	-	-
คุณแม่มักสอนเราให้ระวังเรื่องอาหารที่เรากิน	-	✓	-	-	-
คุณแม่มักสอนเราให้ระวังเรื่องเสื้อผ้าที่เรารับใช้	-	✓	-	-	-
คุณแม่มักสอนเราให้ระวังเรื่องบ้านเรา	-	✓	-	-	-

* คำตอบ ใช่ อาจจะเป็นจริงหรือไม่จริงขึ้นอยู่กับคำถาม

เป็นเดือน เนื่องจกบ้านกว้างแต่เพียง ๓ ไร่ เวลาเช้าประมาณเก้าโมงจึงไปวิ่งไล่ล่า เพราะกลัวมาก
เวลากลางวัน เวลาบ่ายประมาณสามโมงครึ่งประมาณหกโมงถึงเขตที่เกาะใหญ่ เครื่องมือเครื่องใช้
การวิ่งไล่ล่าตามเกาะ เกาะ เกาะ และสวนสาธารณะที่สวนธรรม

เวลาพักผ่อนอยู่รวมกันอยู่ ๒ คน นั่งคุย อารมณ์ดี ๓ คน เป็นอีก ๒ ๑ ของพวกที่เหลือ
แห่งหนึ่ง และทำเรื่องต่างๆในบริเวณที่วิ่งไล่ล่า เป็นรายวันใหญ่ ๒ คน และพักผ่อนการภา ๑ คน
อาทิตย์ ๒ คน ทำเรื่องเขียนการภา อารมณ์ดี ๓ คน อยู่กับบ้าน ที่ราบของใจ ๑ คน ที่ราบของใจ
๒ คน คนใจ ๑ คน รวมทั้งหมด ๑๕ คน ผู้เรียนที่มีบ้านอยู่คนเดียว ที่ใจและที่เกาะของใจเป็น
ผู้ดูแลรักษา ๒ คน

กิจกรรมที่เข้ามาเป็นแบบจีน การสอนงาน การภา การแบ่งกาย และวิชาธรรมจีน การภา
โดยมองตามแบบไทย ที่บ้าน ที่สวน และสวน ใจใจในแบบไทย ส่วนการภาและการภาและภา
แบบจีน

เมื่อเข้านอนใจเป็นใจจีนเป็นร่วมภาค มีอาชีพเป็นใจภากรวม และเข้านอนเป็นใจภากรวม
การภา

ใจภากรวม ๒๒๐ น. ถ้ามีใจภากรวม ๒๒๐ น. รวมใจภากรวม
ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น.
ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น.

ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น.
ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น.
ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น.
ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น.

ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น.
ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น.
ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น.
ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น. จะไปโรงเรียน ใจภากรวม ๒๒๐ น.

ตารางที่ ๘.

ความสัมพันธ์ของไก่กับเขื่อนในท้อง จากผังกรรมสิทธิ์ ในสภาพการต่าง ๆ
ท้องหมู่ที่การศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖

ปีการศึกษา	สภาพการ	จำนวนกบ เขื่อนไก่	หมายเลข เขื่อนไก่	หมายเลข ไก่เขื่อน	จำนวนกบ เขื่อน
๒๕๐๔	ทองเวียน	๑	๑๕	๑๕, ๑๖, ๑๕	๓๑
	ไปเที่ยว	๒	๑๕, ๒๕	๑๑, ๑๕, ๒๕	๓๑
	โรงอาหาร	๑	๑๕	๑๕, ๕, ๑๑	๓๑
๒๕๐๕	ทองเวียน	๓	๑๖, ๒๖, ๕	๒๖, ๑๕, ๕	๓๕
	ไปเที่ยว	๑	๒๖	๑๕, ๒๖, ๕	๓๕
	โรงอาหาร	๑	๑๕	๑๑, ๒๖, ๕	๓๕
๒๕๐๖	ทองเวียน	-	-	๒๖, ๒๗, ๑๖	๓๕
	ไปเที่ยว	-	-	๑๕, ๒๗, ๒๖	๓๕
	โรงอาหาร	๒	๑๕, ๑๑	๑๕, ๒๖, ๑๑	๓๕

ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ ที่ผังกรรมสิทธิ์เช่นเดียวกับเมื่อปี ๒๕๐๔ ตารางที่ ๘. และภาพที่ ๒๕, ๒๖, ๓๑ สภาพการในทองเวียนมีกบเขื่อนไก่ ๓ กบ คือหมายเลข ๑๖, ๒๖, ๕ เขื่อนไก่ เป็นอันเดียวกัน สองและสามตามลำดับ ไก่เขื่อนหมายเลข ๑๕, ๑๕, ๕ ในอันเดียวกัน สองและสามตามลำดับ สภาพการไปเที่ยว ไก่กบเขื่อน ๑ กบ คือหมายเลข ๒๖ เขื่อนไก่เป็นอันเดียวกัน ไก่เขื่อนหมายเลข ๑๕, ๒๖, ๕ ในอันเดียวกัน สองและสามตามลำดับ สภาพการในโรงอาหาร มีกบเขื่อนไก่ ๑ กบ คือหมายเลข ๑๕ เขื่อนไก่เป็นอันเดียวกัน และไก่เขื่อนหมายเลข ๑๑, ๒๖, ๕

เป็นอันดับหนึ่ง สองและสามลำดับ

ในปีการศึกษา ๒๕๒๒ ทำถึงผลดีเยี่ยม ปี ๒๕๒๓ และ ๒๕๒๔ ตารางที่ ๕, ตารางที่ ๓๑, ๓๒, ๓๓ ในภาคทองเวียงไม่มีใครเลือกได้ ได้เลือกหมายเลข ๒๒, ๒๒, ๓๒ เป็นอันดับหนึ่ง สองและสามลำดับ สภาการต่อไปเทียบ ไม่มีใครเลือกได้ ได้เลือกหมายเลข ๒๕, ๒๕, ๓๒ เป็นอันดับหนึ่ง สองและสามลำดับ สภาการต่อไปโรงเรียนมีคนเดียวได้ ๒ คน คือหมายเลข ๒๒ และ ๓๒ เลือกได้เป็นอันดับหนึ่งและสามลำดับ ได้เลือกหมายเลข ๒๒, ๒๒, ๓๒ เป็นอันดับ

จากคำถาม "ใครเอ่ย"

การมาความดีอันดีในหมู่เพื่อนวัยเดียวกันโดยการตามหาความดีเห็นของนักเรียนต่อเพื่อน ๆ ในห้อง ตารางที่ ๕๑ - ๕๒ แสดงความดีเห็นของนักเรียนต่อเพื่อนในของ และตารางที่ ๕๓ แสดงความดีเห็นของเพื่อนในของมีคนเดียว ความดีเห็นของเพื่อนและเพื่อนของใครก็ตาม ๆ มี เอ่ยเอาเปรียบเพื่อนมากที่สุด ชอบเที่ยวของเพื่อนไปโดยไม่ได้รับอนุญาต ย่นย่อความดีเห็นมากที่สุด เอ่ยเอ่ยของเพื่อนบ้านคนอื่น

จาก

ในปีการศึกษา ๒๕๒๒ ได้ทำการทดสอบความดีเห็นหรือความดีเห็นของนักเรียนในห้องทั้งเพื่อน ภาวที่ ๒, แสดงความดีเห็นของเพื่อนคนเดียว

ขอยกจากการสัมภาษณ์บุคคลอื่น

ปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ผู้ปกครองให้ความเห็นว่าสิ่งที่ควรแก้ไขคือ ความเป็นส่วนตัว อยากรู้เกี่ยวกับ ใคร ๆ ได้

ปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ผู้ปกครองให้ความเห็นว่าได้ชอบพูดจาดีทั้ง ๒ คนที่ได้ได้สมาคมกับ เพื่อนบ้าง

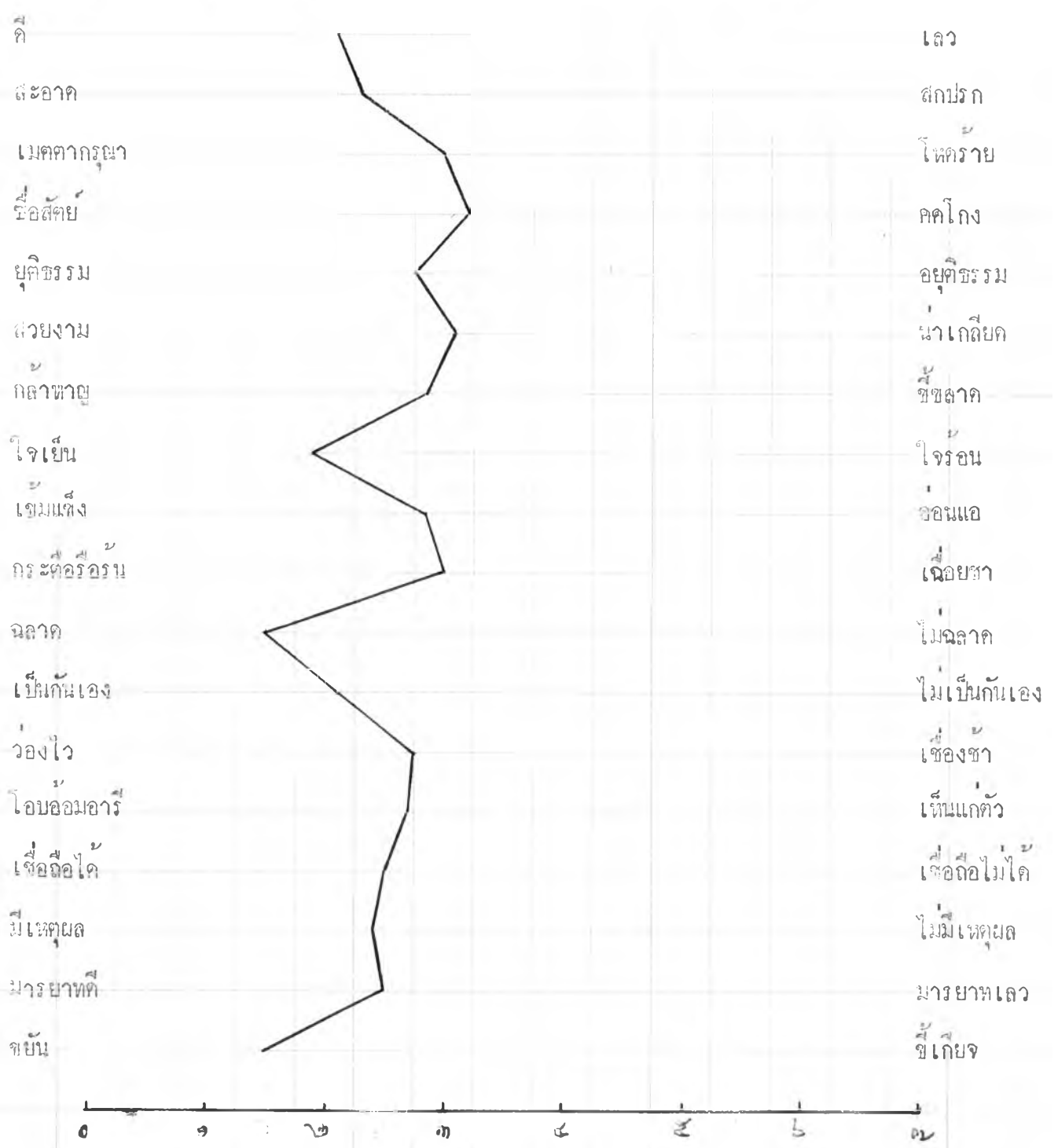
ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ผู้ปกครองกล่าวว่า ได้เพื่อนและเพื่อนนักเรียนได้เรียนร่วมบ้างเท่านั้น ที่ทำงานในชั้นนี้ที่ ส่วนที่รวมกันของใครก็ตามได้มีโอกาสได้มีเวลาว่างที่จะมาเอาใจใส่ได้ มารวม

ตารางที่ ๕.
ความถี่เห็นของเพื่อนในท้องถิ่น ดึกเริ่มขมขระ จากคำถาม "ใครเห็น"
ครั้งกับการศึกษา ๒๕๑๙ - ๒๕๒๖

ความถี่เห็นของเพื่อนในท้องถิ่น	การศึกษา		
	๒๕๑๙	๒๕๑๙	๒๕๒๖
รอบทำงานนอกบ้านมากที่สุด	๗.๗	๓.๓	-
รอบทำงานร่วมกับเพื่อนในร้านมากที่สุด	๗๖.๕	-	-
รอบทำงานนอกเมืองเวลาพักผ่อนมากที่สุด	๗๓.๕	-	-
รอบทำงานคนเดียวมากที่สุด	๕.๒	-	-
แต่งกายไม่เรียบร้อยมากที่สุด	-	๒๕.๐	-
รอบเช่ารถเข็นมากที่สุด	-	๔๖.๗	๒๓.๕
รอบเห็นของเพื่อนไปไทยไม่ได้รับอนุญาตมากที่สุด	-	๑๑.๑	๑๕.๓
ถ้ามีเงินช่วยสมัครบัตร	-	-	๕.๕
ถูกครูตำหนิ เหนืออื่นใด	-	-	๓.๕
บอกถึงคนที่กล่าวหาว่าผิด	-	๒๓.๐	๓๖.๕
รอบเช่ารถเข็นย้ายเตียงมากที่สุด	-	-	๑๕.๗
รอบงดอดเวลามากที่สุด	-	๕.๐	-
ถูกเมื่อบริษัท	-	๖.๑	-
รอบรถเข็นเพื่อมากที่สุด	-	๕.๖	-
คงใจเวียนเมื่อครูสอนมากที่สุด	-	๖.๑	-
ถ้าย้ายเตียงเวลาไปเรียนมากที่สุด	-	๗.๗	-

ไม่ได้ช่วยเพื่อนที่โรงเรียนในท้องถิ่นบ้าง แต่ได้ไปเล่นรวมกับเพื่อนไปเลย ที่สวนกล่าวว่า ขาด
 ครั้งใจของเพื่อนในเพื่อนได้ ไปดูจากเขาซึ่งผม เขารวมได้ไม่เต็ม ชาติ แต่ได้เรากับเราไม่ได้ ไม่มี

ภาพที่ ๒.
ความคิดเห็นของเพื่อนในหอศอโก
จาก Semantic Differential Test

โกเรียน เป็นกรรมวิธีแรกๆ

จากการเป็นตัวแทนจากรุ่นๆ

ปี พ.ศ. ๒๔๕๕ โกวัดเขียนคือเขียนที่โก เขาจะลงไปในเส้นเส้น ทางรังก็ช่วยอธิบาย
อีกที่เขียนไม่เข้าใจ เขียนกับเพื่อนรวมทุกคน แต่เพื่อนโกไม่สนใจ เขียนกับเพื่อนชั้นไม่

ปี พ.ศ. ๒๔๕๖ ความดีที่ในของโกกับเพื่อน ๆ ในห้องเรียน

จากโก

ในปีการศึกษา ๒๔๕๖ โกวัดเขียนถูกยกย่องแบบสมบูรณ์ โกวัดเขียนด้วยความดีในชั้น
ที่ไม่สมบูรณ์

โกมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนเพศเดียวกันในเรื่องที่ว่า โกวัดเขียนความ เกี่ยวกับเพื่อน
ต่างเพศโกต้องการเป็นสมาชิกในการศึกษากับเพื่อนต่างเพศ ในห้องเรียนเพื่อนต่างเพศมาสนใจใน
งานของโก

เวลาที่โกเรียนจะเขียนใครสักคนหนึ่ง ถึงที่โกคิดว่ามากที่สุดคือ คนที่ความดีจะไม่

คนโก

โกคิดว่าคนอื่น ๆ มีความคิดว่าโกเป็นคนดี แต่ถึงอย่างไรก็ตามโกคิดว่าโกเป็น
คนที่ดีสุดของตนเอง

สิ่งที่โกไม่ชอบเกี่ยวกับตัวเองคือ โกวัดคิดว่าผู้อื่นจะรังเกียจโก

เมื่อโกทำเพื่อนอื่นโกจะไม่รู้สึกเสียใจ แต่ไม่คิดว่าจะทำอีก

บทที่ ๒

จากการทดสอบสติปัญญา ของโกโดยในของของ Raven Progressive Matrices....1938
เมื่อเวลาการศึกษา ๖ และ ๘ โกวัดคะแนนสูงกว่าเพื่อนโกที่ ๘๘ เมื่อเขียนเขียนกับนักเรียนใน
ยุคนี้เขียนเขียนกับ Norm ของต่างประเทศ คะแนนของโกสูงกว่าเพื่อนโกที่ ๘๘ - ๘๐
ซึ่งแสดงว่าโกไม่ด้อยกว่าเพื่อน ร้อยในเกณฑ์สูงกว่าเพื่อนโกทาง

ความสนใจของนักเรียน

จากกรณีศึกษา ผลการสอบกลางปีและปลายปีในวิชาต่าง ๆ ของโรงเรียนวัดป่าสัก
การศึกษา ๒๕๖๓ ถึงกลางปีการศึกษา ๒๕๖๖ ตอนที่ ๓. แสดงผลของการสอบในวิชาต่าง ๆ ของใ
มีดังนี้ วิชาภาษาอังกฤษคะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ตอนที่ ๕๖ - ๕๘ วิชาภาษาอังกฤษคะแนนอยู่
ระหว่างเปอร์เซ็นต์ตอนที่ ๖๕ - ๕๘ วิชาสังคมศึกษาค้นคะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ตอนที่ ๕๕ - ๕๘
วิชาคณิตศาสตร์คะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ตอนที่ ๕๖ - ๕๗ วิชาชีววิทยาคะแนนอยู่ระหว่าง
เปอร์เซ็นต์ตอนที่ ๕๕ - ๕๗ วิชาภาษาไทยคะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ตอนที่ ๕๖ - ๕๘ วิชาศิลปะ
ศึกษาค้นคะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ตอนที่ ๕๖ - ๕๗ และรวมผลการสอบทุกวิชาของโรงเรียนวัดป่าสัก
ปี - ๕ ของจังหวัดสุพรรณบุรีทั้งหมด ๓๖ คน ในปีการศึกษา ๒๕๖๕ และ ๓๕ คน ในปีการศึกษา ๒๕๖๕
๓๖๖ ๒๕๖๖

ความสนใจและความสนใจในการเรียน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ ในเวลาส่วนมากก่อนนอน ทำการบ้านและอ่านหนังสือ

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ วันพัก วันเสาร์ วันอาทิตย์ เล่นกีฬาและเล่นคอมพิวเตอร์ เล่นกีฬา
หนังสือพิมพ์ และเอาใจใส่ทำการบ้าน งานกลางการ เรียนดี

ปีการศึกษา ๒๕๖๖ ชอบอ่านหนังสือเรียน เวลาตอนไปโรงเรียนจะอ่านวิชาที่ชอบ ชอบอ่านหนังสือ
มาก โดยเล่นคอมพิวเตอร์ กีฬา ทำการบ้านเสร็จโรงเรียนจะมีกิจกรรมนอกเวลาว่างก็ชอบเล่นกีฬา

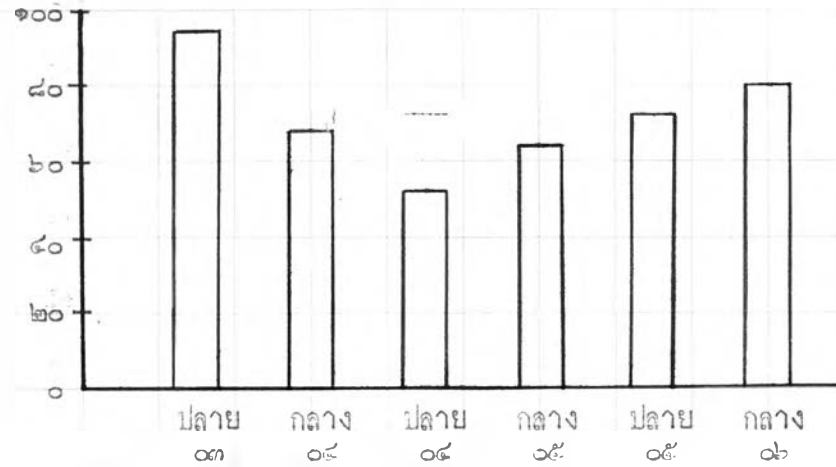
ข้อมูลจาก การสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๖๕ โรงเรียนวัดป่าสัก โรงเรียนวัดป่าสัก โรงเรียนวัดป่าสัก โรงเรียนวัดป่าสัก โรงเรียนวัดป่าสัก
ว่าง ทำการบ้าน อ่านหนังสือเรียนและเล่นกีฬา เล่นกีฬาและเล่นคอมพิวเตอร์ เล่นกีฬา

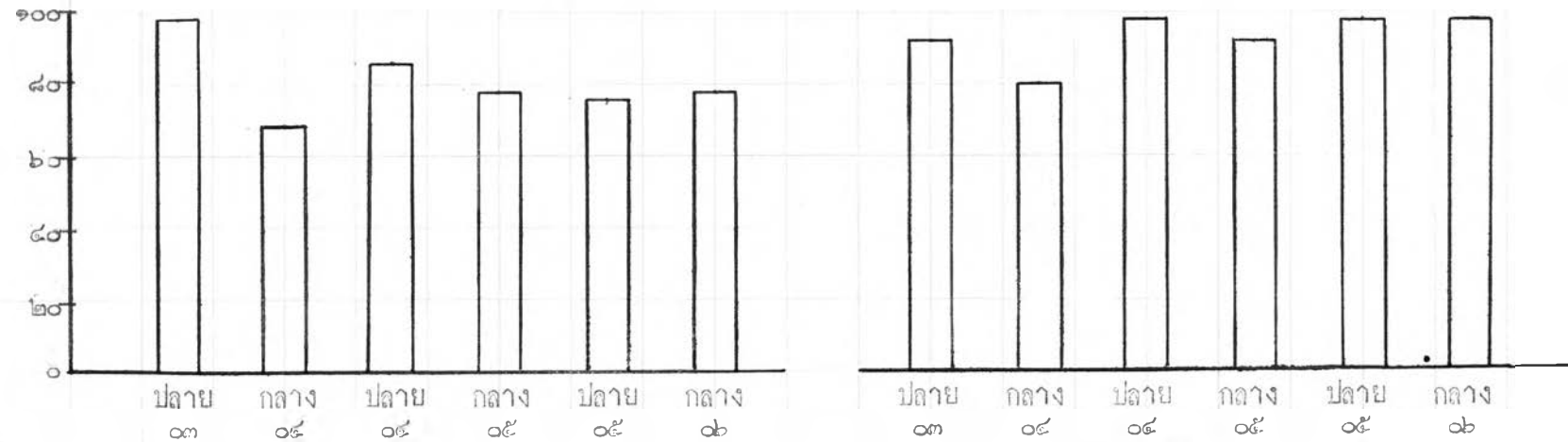
ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ได้เอาใจใส่การเรียนดีมาก ทำการ เรียนทุกวิชาเรียนดี ชอบการ เรียนของ
โรงเรียนวัดป่าสัก ทำการบ้านโรงเรียนวัดป่าสักโรงเรียนวัดป่าสักโรงเรียนวัดป่าสัก

ภาพที่ ๓.

ตำแหน่งคะแนนเปอร์เซ็นต์ใตลของผลสอบกลางปีและปลายปีของโกโนวิทากาง ๆ ตั้งแต่ปลายปีการศึกษา ๒๕๐๓ - กลางปีการศึกษา ๒๕๐๖

ภาษาไทย

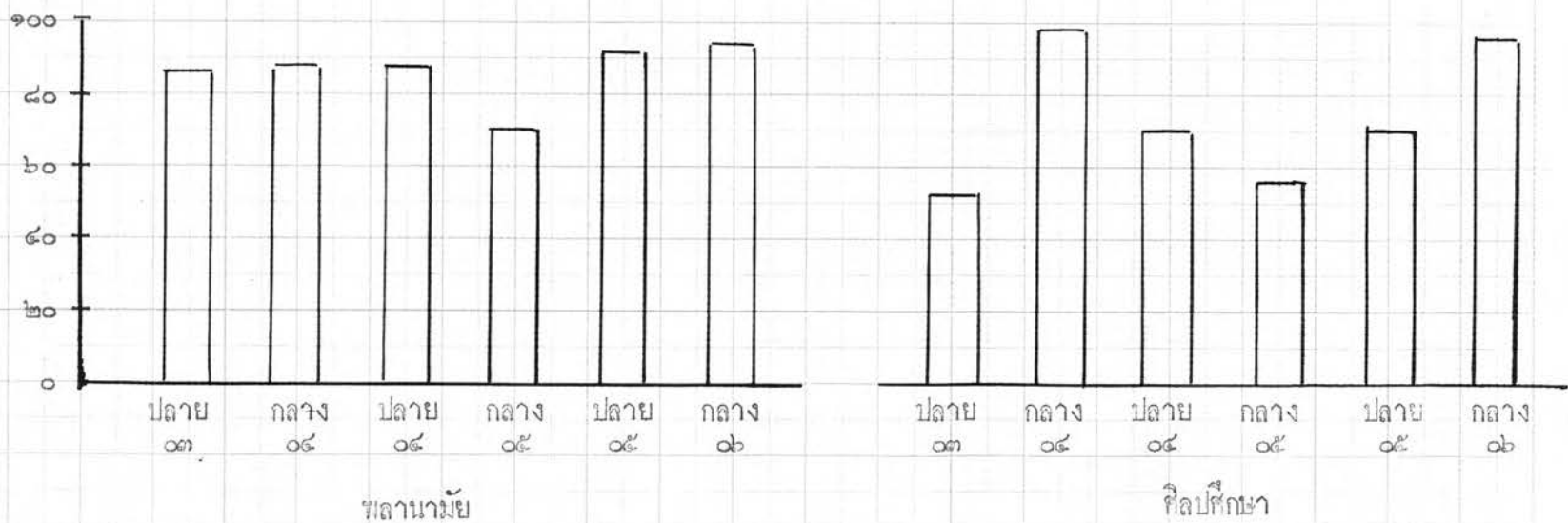
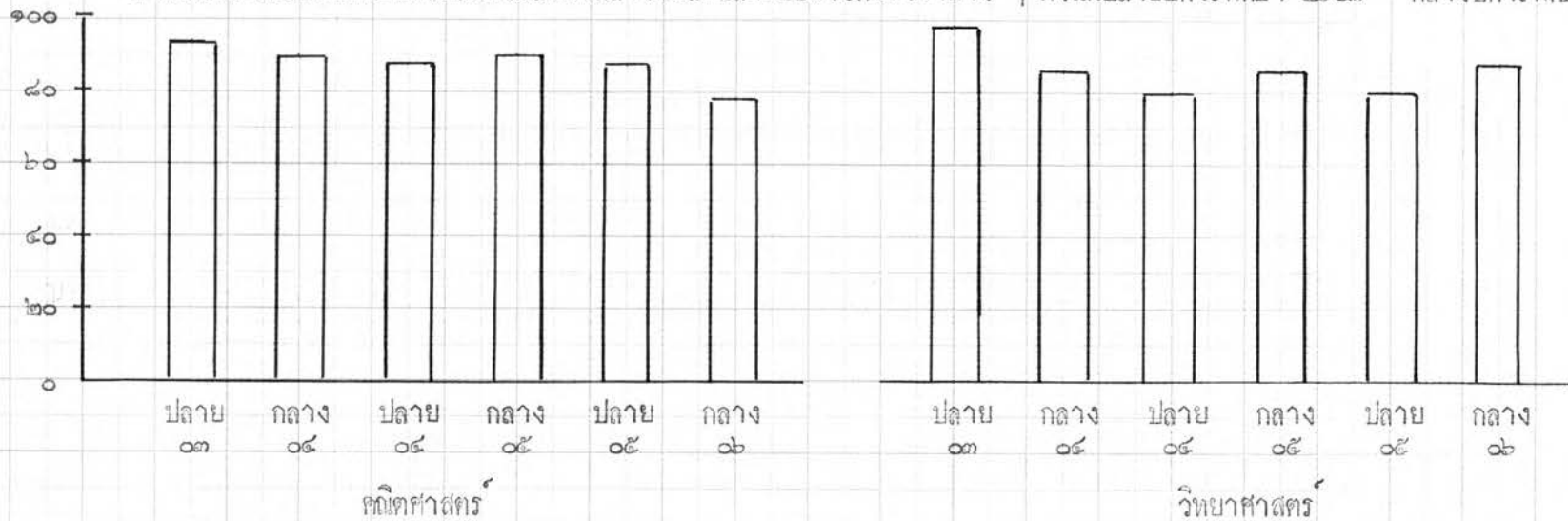

ภาษาอังกฤษ

สังคมศึกษา

ภาพที่ ๓. (ต่อ)

ตำแหน่งคะแนนเปอร์เซ็นต์ร้อยละของผลสอบกลางปีและปลายปีของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ ตั้งแต่ปลายปีการศึกษา ๒๕๐๓ - กลางปีการศึกษา ๒๕๐๖

ข้อมูลที่ได้จากอาจารย์ประจำวิชา ไทยใต้

ตารางที่ ๖. และที่ ๗. แสดงถึงความตั้งใจเรียนในท้องถิ่นของโรงเรียนและการทำการบ้านที่อาจารย์สั่งรองไก่อ ความความถี่เห็นของอาจารย์ประจำวิชาต่าง ๆ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๕

ตารางที่ ๖.

ความถี่เห็นของอาจารย์ประจำวิชาเกี่ยวกับความตั้งใจ
เรียนรองไก่อในวิชาต่าง ๆ ตั้งแต่ปีการศึกษา
๒๕๐๔ - ๒๕๐๕

วิชา	ปีการศึกษา		
	๒๕๐๔	๒๕๐๕	๒๕๐๖
ภาษาไทย	๔	๔	๕
ภาษาอังกฤษ	๔	๔	๔
สังคมศึกษา	๔	๕	๕
คณิตศาสตร์	๔	๕	๕
วิทยาศาสตร์	๔	๔	๕
พลานามัย	๓	๕	๔
ศิลปะศึกษา	๓	๔	๔

จากตารางที่ ๖. อาจารย์ประจำวิชาต่างแ่ภาคมีความถี่เห็นว่่า ได้มีความตั้งใจเรียนมาก
ที่สุด โดยแ่พาะวิชาคณิตศาสตร์และสังคมศึกษา วิชาศิลปะศึกษาเป็นวิชาที่มีความตั้งใจเรียนน้อยกว่า
วิชาอื่น แ่หะบางไร่ก็ตามไก่อก็ยังมีมีความตั้งใจเรียนนี้ เมื่อเทียบกับผู้ถูกควอื่น

ตารางที่ ๗.

ความพึงพอใจของอาจารย์ประจำวิชาเกี่ยวกับการทำกรณีศึกษาในวิชาต่าง ๆ

ทั้งปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖

วิชา	ปีการศึกษา		
	๒๕๐๔	๒๕๐๕	๒๕๐๖
ภาษาไทย	๔	๔	๕
ภาษาอังกฤษ	๔	๔	๔
สังคมศึกษา	๔	๕	๕
คณิตศาสตร์	๔	๕	๕
วิทยาศาสตร์	๕	๕	๔
พจนานุกรม	๓	๔	-
ศิลปศึกษา	๒	๕	๔

จากตารางที่ ๗. อาจารย์ประจำวิชาต่าง ๆ มีความพึงพอใจในการทำกรณีศึกษาในวิชาต่าง ๆ โดยสาขาวิชา คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ ส่วนวิชาศิลปศึกษาพอใจในการทำกรณีศึกษาน้อยกว่าวิชาอื่น ๆ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนักเรียน โทนี่ทำการบ้านมากกว่า

ลักษณะของกรณีศึกษาในวิชาต่าง ๆ

รวมจากโต

ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖ โทนี่นักเรียนเก็บข้อความลงในกระดาษใบเดียว ๆ รวม
ที่โตจากโตทั้งหมด

๒. ใต้อีกเกี่ยวกับการศึกษา การอ่าน การเขียนในภาษาไทย

๓. ใต้อีกเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเรากับผู้อื่น

ปีการศึกษา ๒๕๒๖ วิชาเลือก ๑ ชื่อโมฆะสิทธิ์เชิดเทียนกิ่ง ตั้งใจเรียน เพราะอาจารย์
ผู้สอนมีเทคนิคในการสอน อาจารย์เจ้าและเพื่อนเคยเป็นครูบ่อย ๆ วิชาเลือกภาษาไทของจังหวัด
ฉะเชิงเทรา อาจารย์ตั้งชื่อเต็มไป จะเป็นใต้อีกว่า เสนอแนะการศึกษา อาจารย์สอนนักเรียนชั้น ม.ศ.๔
ม.ศ.๕ ภาคเรียน แรกชั้น ม.ศ.๓ ที่จำเป็นต้องเรียน อาจารย์สอน วิชาภาษาไทย เป็นนักเรียนมา ๆ
ไป อาจารย์เป็น หน้าที่ในชั้น ม.ศ.๔ - ๕ วิชาเลือกเจ้าและเพื่อน ๆ วิชาเลือก ความรู้ที่จะไป
สอนชั้นเรียนที่อื่น มีอายุ ม.ศ.๓ แล้วจะไม่ได้ จึงอยากขอให้อาจารย์ช่วยสอนชั้นใน
ชั้น ม.ศ.๓ ชั้น ม.ศ.๔ - ๕ ตลอดทั้งปีเรียนเลย ไปเรียนตอน ม.ศ.๔ - ๕ คิดว่า
รวมความแล้ววิชาเลือกเจ้าตั้งใจเรียนสนุก เทคนิคสอน มีสิ่งแก้ไขปรับปรุงเล็กน้อย

วิชาเลือก และสนใจวิชาภาษาไทยเพราะ

- ๑. วิชาเลือก อุดมการณ์
- ๒. อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคในการสอน
- ๓. สิ่งแวดล้อมที่เรียน

วิชาภาษาอังกฤษ

ปีการศึกษา ๒๕๒๕ อาจารย์สอนเรื่องต่าง ๆ ทั้งเรื่องคำกริยาเข้าใจและวิชาเลือกมาก
จะให้มีการไปพูดภาษาอื่น หรือเข้าเรียนภาคใด

วิชาเลือก และสนใจวิชาภาษาอังกฤษเพราะ

- ๑. อาจารย์สอนเข้าใจดี
- ๒. อาจารย์มีเทคนิคในการสอน
- ๓. อาจารย์เป็นใจมาก
- ๔. เป็นวิชาที่วิชาเลือกชอบ

ปีการศึกษา ๒๕๒๕ เรียนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่เล็ก ๆ เพราะใต้อีกที่อยากเรียน
รู้ดีกว่าสนุก และตอนเข้าเรียนได้เห็นความสำคัญ ของวิชาอื่น จึงพยายามตั้งใจเรียนในวิชาที่เลือกอื่น

๒. อาจารย์บรรจุใหม่ทั้ง ชายและหญิงที่เข้าใหม่ใจเรียน

๓. เมื่อถึงเหตุการณ์บางอย่างอาจารย์ก็เข้าเหตุการณ์ที่อาจารย์ไม่ชอบ

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ เมื่อได้เรียนวิชาสังคมศึกษาทั้งภาค ม.๑ - ๔ จึงขอรู้ตัวเองชอบวิชา
วิชาหนึ่ง วิชาสังคมศึกษาแบ่งออกเป็นสามด้าน คือ ธรรมชาติ สังคม ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และความรู้รอบตัว ผม
ชอบประวัติศาสตร์ก็มีความรู้รอบตัวมากที่สุด แต่ในระบอบสังคมวิโมกข์สังคม มีชั่วโมงความรู้รอบตัว
น้อยเกินไป การจะมีความรู้รอบตัวได้ ต้องเรียนวิชาอื่นที่นอกเหนือจากวิชาที่เรียนในหนังสือ
ควรแต่งบทละครเหตุการณ์ที่ประสบมาเอาไว้เอง จะทำให้ผมสนใจเรียนมากขึ้น เช่น ในวิชาประวัติศาสตร์
เมื่อถึงตอนสงครามควรจะมีละครเหตุการณ์ใหม่ จะรู้สึกตั้งใจตั้งใจเรียนมากขึ้น ก็ควรจะมี
เหตุการณ์ที่สนใจสงครามเข่าเป็นยุทธการ หรือเหตุการณ์อื่น ๆ

การ เรียนวิชา สังคม เขาเห็นว่าควรจะมีเหตุการณ์ที่ใหม่มากกว่านี้ ไม่ควรจะมีเรียน
เฉพาะในหนังสือเขาใหม่

จากใจชอบและสนใจวิชาสังคมศึกษาเพราะ

- ๑. มีความรู้รอบตัว
- ๒. เขาพูดถึงประวัติศาสตร์ต่าง ๆ
- ๓. เขาพูดถึงยุทธการที่เขาสนใจเป็นอย่างไร

จากใจไม่ชอบและไม่สนใจเพราะ

อาจารย์พูดสอนเสียงกลอนเกินไป

ปีการศึกษา ๒๕๕๖ ปีที่จริงวิชา เขาก็ไม่สนใจเรียน แต่เขาก็ไม่ไป จากใจอื่น
เมื่อเขาพูดถึงสังคมเรียนไปวัน ๆ อาจารย์พูดสอนเสียงกลอน เขาก็ไม่ชอบสนใจ บรรดาคนที่ไป
ไม่ชอบเรียน เกิดอาการง่วงนอนมากกว่า ในชั่วโมงนี้จะเห็นนักเรียนหลายคนที่นอนหลับ
พูดอะไรก็ไม่ได้ และความรู้ก็หมด จากใจเขาและเพื่อน ๆ ทุกคนสนใจอยากจะได้เรียนวิชาอื่น เสียงดนตรีที่
บางสิ่งบางอย่าง บรรดาคนที่คิดแบบนี้

จากใจ ชอบวิชาสังคมเพราะ

- ๑. จากใจสนใจวิชา
- ๒. เป็นที่น่าสนใจ

ข้าทเจ้าไม่ อหิวาถึงคนเกราะ

- ๑. ดูอาการคนนอนไม่หลับ มีเสียงนกร้องตอนเย็นเท่านั้น
- ๒. เวลาเย็นอยู่ตึกวงนอน
- ๓. การทำงานหนักไม่ได้ของแต่ที่ควร

วิชาการศึกษา

เป็นการศึกษา ๓๕๔ ข้าทเจ้าคนวิชาที่มากที่สุดใน และอาจารย์ผู้สอน ๆ ในหัวใจ ข้าทเจ้าไม่ยอมคิดเรียนไป กวักใจเร็วกว่านี้

ข้าทเจ้ายอมอดสติใจวิชาความรู้เกราะ

- ๑. อาจารย์อธิบายเข้าใจ
- ๒. ตอนเช้าฟังแต่เด็ก ๆ
- ๓. นกที่มองเป็นนก
- ๔. เป็นเรื่องก็เข้าใจและสบาย

เป็นการศึกษา ๓๕๕ ข้าทเจ้าคนวิชาที่มากและสติใจมากเป็นวิชา เวลาร่างกายบ้านหรืออกใจ หายรู้สึกคิดได้ใจ แต่เวลาสอนสติใจไม่ยอมสอน เหตุผลที่จะอ้างในเวลาที่ศึกษาจะยอมไป ตัวเรารู้สึกออกมาไม่ทรงกับทำถาม ครูสอนสติใจน้อยที่สุด สิ่งที่จะควรแก้ไขคือ ข้าทเจ้าคนผู้สอนการจะอธิบายในหัวใจซึ่งเดือนนั้น มีใช้ทำการบ้านของเขี้ยว ถ้าสามารถหาตัวอังกู๊ ควรจะหาแต่ควรจะมี ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวิชาความรู้

ข้าทเจ้ายอมอดสติใจวิชาความรู้เกราะ

- ๑. เป็นวิชาที่สอนในวิชา
- ๒. เป็นวิชาที่สอนในวิชา

เป็นการศึกษา ๓๕๖ ที่จริงวิชาที่ข้าทเจ้ารักและอดสติใจ แต่มีบางสิ่งที่ทำให้ความอดสติใจของ ข้าทเจ้า อาจารย์ผู้สอนตามคุณการทำงานไม่ ก็คือ อาจารย์สั่งงานไปส่วนมากจริง แต่อาจารย์ไม่ทรงจอบ้างถึงวันไหนกว่านี้มัน ๆ นกก็เข้าใจอย่างนั้นออกไป จะให้ทำคอนดูที่ขอ กลัใจทุกคนแต่สติใจไม่ละเอียบถึงวัน รู้สึกว่าวิชาที่สอนมีความรู้ไม่เท่ากัน กลัใจเกิดความชำนาญมากแก่ทุกคน ของมันงั้นงั้นเรียนทำให้บางคนเกิดการระโม้ระโม้ และรู้สึกว่ามีงาน ๆ คุย Test สักทีทำใจของทุกคนถึงชนิดคนสอน

รับกระโถนอันใดไปมาก และผมเห็นว่าอาจารย์นครทองจะเป็นอาจารย์ที่ใจบุญที่สุดออกไป เพราะ
อาจารย์สอนให้ เขียนตัวอักษรแบบหลวง ๆ ทั่วไป แล้วเวลาสอนในโรงจวนเขาอะไรมาสอน
พวกวิชาสูงศึกษา อาจารย์เขาภาคีไทย ๆ ย่างเคียว เห็นเขาก็ดูดีเยี่ยมเลย อาจารย์นครทองมา
ต้องทางมาขอวิชาที่ไปศึกษาไปเรียนที่นอกเขตนี้

ข้าพเจ้าชอบและสนใจวิชาของศึกษาเพราะ

- ๑. เป็นวิชาเรียนหาของจริง
- ๒. ได้ฝึกทำตังการน ได้ลงดูหนังสือ
- ๓. ไม่ต้องงา

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจวิชาสูงศึกษาเพราะ

อาจารย์พูดมากเกินไป มีแต่หนังสือเรียนออกข้างเคียว

อีกเรื่องว่า เมื่อ วิ ามเป็นวิชา ที่นักเขียนนั้น มี... ของครอบครัว เพราะอาชีพนั้นจะมี
เพียงชั่วโมงเย็น นานๆ หนึ่งก็ไม่มีเวลาเรียน ครั้นแล้วแต่การเขียน เพราะฉะนั้นถึงชั่วโมงนี้
ทุกคนจึงตั้งใจเรียนเป็นพิเศษ

ข้าพเจ้าชอบวิชาภาษาสามัญเพราะ

- ๑. ได้ฝึกทำตังการน
- ๒. ไม่ต้องเรียนจากหนังสือ

วิชาเขียนพิศ

ปีการศึกษา ๒๕๑๔ เวลาถึงชั่วโมงนี้ อาจารย์พูดสอนไม่จบเวลาสอน ต้องแบ่งการจดสอนมาสอน
ก็ปล่อยให้ให้นักเรียนดูแบบ ๆ ไม่สอน และบางครั้งอาจารย์ก็ทำการบ้านหรือสั่งงานอาจารย์ไม่สอน
วิธีทำ ซึ่งให้นักเรียนไปทำเอง ทำให้นักเรียนไม่ชอบทำ และตนก็เป็นบรรดาศักดิ์ของอาจารย์ ๆ
ไม่ชอบที่นักเรียน อาจารย์เก็บของไว้ เช่น พากฎและใบปลิวที่แจกของ..... ของของผม ซึ่งทำ
ให้นักเรียนเมื่อเวลาเรียนความหมายที่จดทำ และทำให้ให้นักเรียนของวิชาอื่นดีกว่านักเรียนโรงเรียน
อื่น ๆ ซึ่งเขาไม่ไปให้นักเรียนศึกษา และวันเวลาที่ผ่านไปเร็วมากจนมาก หรืออะไรที่สำเร็จ ๆ

ข้าพเจ้าชอบและสนใจวิชาเขียนพิศ เพราะ

- ๑. ได้ทำตังการนมีของต่าง ๆ
- ๒. ทำให้ได้ลงดูออกถึงการมีและฝีมือ

จากเขาไม่ชอบและไม่สนใจวิชาศิลปะเพราะ

- ๑. ทำอะไรไม่จริงจัง
- ๒. ทำอะไรต้องเสียเงินมาก
- ๓. ไม่เคยทำอะไรสำเร็จ
- ๔. ทำเสร็จแล้วอาจารย์ไม่ชมเชย

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ วิชาศิลปะมีคะแนนออกเกิน ภาคเขียน ชีวร่อง ดนตรี

สำหรับภาคเขียน เป็นวิชาที่ใคร่จะออกถึงอารมณ์ เมื่อก่อนอาจารย์ผู้สอนจะเป็นอาจารย์ที่
คิดผมเห็นว่าควรจะให้รักเรียนวาดรูปตามอำเภอใจบ้าง เป็นสิ่งสร้างสรรค์ มีกำหนดมาให้เขียนเป็น
อย่างเก็บ

สำหรับวิชาอื่น ผมว่าควรจะให้อาจารย์ที่เก่งสอนดีกว่า และเป็นอาจารย์ที่ควรจะให้สอนให้
ในหลายๆ และให้ชีวิตของเพื่อนบางคนบ้างมีใจของเขาเองให้เขียน

สำหรับการเขียน ผมเห็นว่าอาจารย์ควรที่จะกำหนดและควบคุมงานให้ได้ดี มีใจชอบใน
นักเขียนเหล่านั้นบ้าง เพราะผลงานไม่ชอบก็รัก

จากเขา ชอบและไม่สนใจวิชาศิลปะเพราะ

- ๑. ใคร่จะออกถึงอารมณ์ของตน
- ๒. ไม่ตั้งใจที่จะเขียนหรือวาด
- ๓. ใจไม่สู้ของคนที่เขาเรียน
- ๔. ใจไม่สู้ใจคนอื่น

ปีการศึกษา ๒๕๕๖ วิชาศิลปะมีชั่วโมงเรียนมาก คืออาทิตย์หนึ่งมีถึง ๔ ชั่วโมง คือการเรียน
๒ ชั่วโมง ดนตรี • ชั่วโมง ชีวร่อง • ชั่วโมง และชีวร่องมีหนักไปทางบางเรื่อง ทุกอย่างจากเขา
สนใจและอยากจะทำ

จากเขาชอบวิชาศิลปะเพราะ

- ๑. ใคร่จะออกถึงความรู้สึก
- ๒. มีความคิดอะไรก็อยากจะแสดงออกมา
- ๓. ทำให้เกิดความรู้สึก เมื่อทำเสร็จก็มีความสุข

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕๖๔ วิชาที่ใฝ่ชอบและสนใจ คือ คณิตศาสตร์ วิชาที่ไม่ชอบและไม่สนใจ คือ การเมือง ชีวของ

ปีการศึกษา ๒๕๖๕ วิชาที่ใฝ่ชอบและสนใจมากที่สุด คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ โลกทั่ว ๆ ไปสิ่งที่ชอบและสนใจมากที่สุด คือ การแข่งขันวิ่งของรถแข่งบนทางไฟฟ้า เครื่องดนตรี คอมพิวเตอร์ และเล่นเกม

ปีการศึกษา ๒๕๖๖ วิชาที่ใฝ่ชอบและสนใจมากที่สุด คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิชาที่ไม่ชอบและไม่สนใจไม่ทราบ โลกทั่ว ๆ ไปใฝ่ชอบและสนใจที่สุดในการเล่นเกมส์คือ คอสเพล และเครื่องไฟฟ้า

ผลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๖๕ วิชาที่ใฝ่ชอบและสนใจ คือ คณิตศาสตร์ สมบัติเฉพาะ วิชาที่ไม่ชอบและไม่สนใจ คือ วิชาศิลปะปฏิบัติ ไม่ชอบเรียน เรียนเรื่องที่ไม่ดีของ

ปีการศึกษา ๒๕๖๖ วิชาที่ใฝ่ชอบและสนใจมากที่สุด คือ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิชาที่ไม่ชอบไม่มี

ปีการศึกษา ๒๕๖๖ วิชาที่ใฝ่ชอบมากที่สุดและสนใจที่สุด คือ วิทยาศาสตร์ วิชาที่ไม่ชอบไม่สนใจไม่มี โลกทั่ว ๆ ไป สิ่งที่ใฝ่ชอบมากที่สุดคือการ เรียน

ความแตกต่างของใจ

ก. ระบุเป็นข้อความระบุใจของใจ สามารถคิดของตนเอง ผู้ปกครอง และอาจารย์ประจำชั้นดังนี้

ข้อมูลจากใจ

ปีการศึกษา ๒๕๖๔

๑. อยากจะไม่ใฝ่สนใจและภูมิใจเกี่ยวกับเรียนเล็ก ๆ น้อย ๆ
๒. อยากจะไม่ใฝ่สนใจมันกับตัว
๓. อยากจะไม่ใฝ่สนใจมันมากกว่านี้
๔. อยากจะไม่ใฝ่ใจความแปลตรงที่ดูภาพ

ปีการศึกษา ๒๕๒๕

๑. เวลาทำงานอะไรรู้สึกว่าจะต้องวิ่งหาให้สำเร็จให้ได้ก่อนคนอื่น ๆ โทษได้
ทำอะไรถึงอะไร ความสำเร็จรู้สึกมีรอยยิ้มเข้าไป ทำให้ผลงานที่ออกมาไม่สมบูรณ์แบบ มีข้อบกพร่อง
เกี่ยวกับเวลา เดินเลยมาก

๒. การพูดมักดังเกินไป และค่อนข้างพูดเร็วเกินไป

๓. รู้สึกว่าความตั้งใจเริ่มลดลงกว่าเดิม เพราะอยู่โทรทัศน์จนขบขันรายการแบบ
สนุกสนาน ทำให้เวลาสนใจไม่ค่อยเป็น เวลาพูดเสียงดังจึงน้อยไป
จนกระทั่งถึงเวลาจะบรรยายแก้ไขให้ดีขึ้น

ข้อมูลจากผู้ปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕๒๔

๑. ความประพฤติทั่วไป ไม่เรียบร้อย ใจร้อน

๒. ความประพฤติที่ผู้ปกครองพอใจแล้ว คือ ความเห็นอกเห็นใจต่อแม่ในเรื่องเงิน
ทอง มีนิสัยไม่ดูถูกผู้ชาย

๓. ความประพฤติที่เห็นว่าควรแก้ไข คือ ความเห็นแก่ตัวมาก ชอบทำให้เขากลับใจ ๆ
ใจห่าง พูดเร็วเกินไป

ปีการศึกษา ๒๕๒๕

๑. เอาใจใส่ล่าช้าการบ้าน งานทางการเรียนมี รู้จักเอาอกเอาใจและเห็นใจผู้ใหญ่
เคารพและเชื่อฟัง

๒. ความประพฤติที่ผู้ปกครองพอใจแล้ว คือ เคารพและเชื่อฟัง

๓. ผู้ปกครองอยากให้เป็นใจดีและกับเพื่อน ๆ ใจมากกว่านี้ เพราะยังเคยเห็นว่า
ใจชอบยกงานง่าย ๆ

๔. บางครั้งใจ ชอบเอาอกเอางที่ ยาย

ปีการศึกษา ๒๕๒๖

๑. ความประพฤติโดยทั่วไป ที่ ผู้ปกครอง เชื่อฟัง

๒. ความประพฤติที่ผู้ปกครองพอใจแล้ว คือ ขยันเรียน รักเรียน ผลการเรียนดี ไม่เคย
ทำอะไร

ทำอะไรใหม่ในการทํางาน

๑. ความประหลาดที่ผู้ปกครองเห็นว่ายังมีบุตรของบุตรและภรรยาแก่ใจ คือ ใจซึ่งเกินไป
ผู้มีใจตัวเองเกินไป นึกว่าตัวเองดี หมายความว่า

ข้อมูลจากอาจารย์แต่ละท่าน

ปีการศึกษา ๒๕๐๘

- ๑. ความประหลาดที่ตัว ๆ ไปของใจคือเรียน
- ๒. ความประหลาดที่พอใจแล้ว คือมีความตั้งใจ เมื่อใจอยู่ใด ก็พยายามจะจับ
ไม่ยอมแทน เมื่อสิ่ง พยายามทำดี
- ๓. ความประหลาดที่ตัวแก่ใจคือ พยายามทำงานในกลางเห็นเองงานจะดีขึ้น

ปีการศึกษา ๒๕๐๙

๑. ความประหลาดที่ตัว ๆ ไปของใจอยู่ไม่ไร เรียบกับสามารถหาสิ่งไม่เรียวระเบียบนัก
ทำในบางครั้งที่ควรค่าแก่คนที่อยู่ การใช้เวลาจากที่อยู่ที่ถึงไม่ยอมแพ้จะดีนัก เขาก็เหมือน
ไม่ยอมแพ้

๒. ความประหลาดที่อาจารย์พอใจแล้วคือ เขาใจในการเรียนที่มากแล้วเมื่อเจอเพื่อน
สนิท เช่นเขาของมาใจเสมอ บางครั้งก็หาข้อวิพากษ์ที่เพื่อนไม่เข้าใจ

ปีการศึกษา ๒๕๑๐

๑. ความประหลาดที่ตัว ๆ ไปได้ยอมทุกสิ่งทุกอย่าง ทำอะไรไม่คิดเห็นระเบียบและไม่ยอม
รู้จักกาลเทศะแห่งที่ควร

๒. ความประหลาดที่บางทีอาจารย์ และผู้ใหญ่เห็น ใจไม่คิดอะไรก็ว่า อภิวิพากษ์เขา
ผู้ใจ

๓. ความประหลาดที่และอุปนิสัยที่อาจารย์พอใจแล้ว คือการไม่มีความสนใจต่อการเรียน
ที่

๔. ความประหลาดที่อาจารย์เห็นว่ายังมีบุตรของบุตรและภรรยาแก่ใจ คือ ใจในการหา
ผู้อื่น

บุคคลที่เฝ้าปากเป็นเหมือน

ปีการศึกษา ๒๕๐๘

เมื่อหน้าตาของข้าพเจ้า

ปีการศึกษา ๒๕๐๘

เราทุกคนอยากเป็นแบบที่คนอื่นชื่นชม เป็นที่รู้จักกันดีของทุกคนทั่วไทย แต่บางครั้งที่เราอาจจะหลงทำอะไรรึไปผิดคิดนึกไปเองจนคนอื่นไม่เข้าใจ บางทีอาจจะเกิดจากสิ่งผิดพลาดบางอย่างหรือที่จริงเราเองก็ได้ จึงทำให้เราไม่สบายใจกับสิ่งที่คนอื่นมองเราเป็นคนที่ กตัญญูที่มากมายถึงเป็นผู้เห็นที่ ความบริสุทธิ์ที่ โดยที่แท้ เป็นผู้นำและมีความรัก

ข้าพเจ้าอยากจะเป็นคนที่มีชื่อเสียง คนอื่น ๆ จะชื่นชมและยกย่อง ข้าพเจ้าจะเป็นผู้นำที่ดี อยากจะเล่นกีฬาที่อยากเล่นมีความรู้ วิชาที่เราได้ คือที่ข้าพเจ้าอยากจะทำอย่างเต็มที่เพราะข้าพเจ้าไม่ได้อยากจะให้คนอื่นดูถูกดูแคลานะ

รวมความแล้วข้าพเจ้าอยากเป็นคนที่ ทั้งคนอื่นมองเราเป็น ทั้งเราเองก็ชื่นชมตัวเองด้วย ข้าพเจ้าเป็นคนใจดี แต่ที่บางครั้งที่คนอื่นมองเราเป็นคนที่ กตัญญูที่มากมายถึงเป็นผู้เห็นที่ ความบริสุทธิ์ที่ โดยที่แท้ เป็นผู้นำและมีความรัก

ชีวิตประวัติดูใจ (ปีการศึกษา ๒๕๐๘)

เมื่อ ค.ศ. ๖๖๖ เกิดเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ค.ศ. ๒๕๐๘ เป็นบุตรคนที่สองของครอบครัวและครอบครัว มีพี่น้องรวมแล้ว ๕ คน คือ พี่ชาย ๓ คน พี่สาว ๒ คน ขณะนั้นอยู่ที่บ้านที่จังหวัดสุพรรณบุรี ข้าพเจ้าได้เรียนที่โรงเรียนวัดบ้านไร่ เป็นบุตรคนที่สองเรียนวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ อังกฤษ และสังคม วิชาที่ไม่ชอบคือวิชาศิลปะกับวิชา ภาษาไทย มีใจว่าอยากจะไปตั้งใจเรียน แต่ไม่ชอบเรียนการช่าง ใฝ่ฝันอยากไปเรียนที่ต่างประเทศ และเรียนภาษาที่ตัวเองชอบซึ่งใฝ่ฝันว่าอยากไปเรียนที่ต่างประเทศ ใจอยากจะไปเรียนที่ต่างประเทศแต่พ่อแม่ไม่ให้เรียนที่ต่างประเทศเพราะกลัวว่าเรียนภาษาที่ตัวเองชอบแล้วจะไม่รู้ภาษาที่ตัวเองเรียนที่ต่างประเทศ ใจอยากไปเรียนที่ต่างประเทศแต่พ่อแม่ไม่ให้เรียนที่ต่างประเทศเพราะกลัวว่าเรียนภาษาที่ตัวเองชอบแล้วจะไม่รู้ภาษาที่ตัวเองเรียนที่ต่างประเทศ

ฐานะทางบ้านไว้ช่วยแต่ไม่ยอมให้อันจะกิน คุณพ่อเป็นหนี้สินของสมาชิกเหล่าครูของโรงเรียน
และท่าบ่อ โดยคิดเงินส่วนอยู่ครึ่งหนึ่ง คุณแม่เป็นผู้จัดการทางบ้านส่วนจำกัดแห่งหนึ่ง เป็นเอแบค
จำหน้าบรู๊วของโรงงานสุราบางยี่ขัน ทั้งครูพ่อครูแม่ของอู่..... ส่วนผมเองก็ ๑ อีก ๑ คน ต้อง
มาเรียนหนังสืออยู่กรุงเทพฯ โคตมอยู่กับครูพี่ชายแม่เรียนพระ.....มี ๒ ที่สาวคนโตเรียนอยู่
มีที่หนึ่งพระ.....มี ๑ และที่สาวอีกคนหนึ่งเรียนอยู่โรงเรียนวิเศษศาสตร์มี ๑ โรงเรียน.....
ส่วนแม่เรียนชั้น ม.๓.๒ โรงเรียน..... เพราะว่าครอบครัวเรียนชั้นสูง ๆ เงินเดือนของพ่อจึงไม่
ค่อยเหลือ และเนื่องจากครอบครัวของพ่ออยู่กับญาติและมักจะมีเงินแหว่กันกับบุตรสาวคนละครึ่ง
โดยให้กินข้าวและวันอาทิตย์กับครูกรุงเทพฯ ในเช้าวันจันทร์

เมื่อผมสำเร็จชั้น ม.๓.๒ จากโรงเรียน..... ผมใฝ่ฝันอยากจะเป็นวิศวกร หรือไม่ก็เป็น
นักวิทยาศาสตร์ อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ทุกสิ่งอาจไม่แน่นอน ผมเพียงแต่หวังไว้เท่านั้น

การตั้งเกณฑ์คัดเลือกครู

ถึงแก่ปีการศึกษา ๒๕๐๙ - ๒๕๑๐

วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๙ เวลา ๑๐.๐๐ น. วิชาพิเศษ

โกศลถามผมถึงนโยบายของอาจารย์ อาจารย์บรู๊วคงบอกว่าได้ทำคุณนง โกศลใจเอาผมไป
อวดเพื่อน ๆ แล้วบอกว่า "เห็นไหมในคลองแค"

วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๙ เวลา ๑๘.๐๐ น. วิชาภาษาไทย

อาจารย์ให้นักเรียนตอบคำถามที่เขียนบนกระดาษบรรทัด โดยให้นักเรียนเลือกเอาเองว่า
จะตอบวรรคไหน โดยนักเรียนแค่อาจารย์ไม่เลือก ต่อมาอีก ๕ นาทีโดยนักเรียนก็เลือกอาจารย์ไม่เลือก
โกศลขึ้นลอบ ๆ ว่า "เมื่อไรจะโคตมก็เลิกไม่รู้อ" อาจารย์บอกโกศลว่า "ให้เพื่อนเราตอบที โคนะ
ตอบวรรคไหนก็ได้" โกศลออกเสียงว่า "ผมเอง"

วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๙ เวลา ๑๘.๑๕ น. วิชาสังคมศึกษา

ผมตั้งเพื่อนมาทำงานประจำเดือนเต็ม โดยผมคิดว่า "ทำไมจะเข้านับเงินจึงตั้งเกณฑ์เป็น
ยี่สิบห้าเรา ในเดือนเต็มก็ทำงานแค่ครึ่งองกัน จะทำไมก็เลือกเองไม่ใคร่หรือ" เมื่อเพื่อนทำงาน
ไปสาม โคนก็หมด

วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๒๖ เวลา ๑๕.๐๐ - ๑๕.๑๕ น. วิชาวิทยาศาสตร์

อาจารย์ใช้บทเรียนเรื่องหน่วยค่า Project ทางวิทยาศาสตร์ ได้เลือกผู้ทรงคุณวุฒิ
ของอศท. เจน และโกโศกร เจน ได้ถามคำถามแก่ผู้เรียนแบบทบทวนวิชาประจำโยชน์ของอศท. เจน ว่ามี
อะไรทางใดก็ได้ที่สนใจหรือวิชาอะไรที่ระกอบการ เรียน

วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๒๖ เวลา ๑๖.๐๐ - ๑๖.๑๕ น. วิชาสังคมศึกษา

นักเขียนบทเรียนออกใบรายงานเรื่องเศรษฐกิจกับชีวิตคนไทย ได้ตั้งคำถามกับจ
ตามนุษย์ว่าตัวใดบ้างที่เกี่ยวกับรายจ่ายรายได้อื่นๆ ของคนซึ่งผู้รายงานกล่าวว่า "รัฐบาลที่ ๕ ได้
ทิ้งหรือจัดการที่อื่นในปี พ.ศ. ๒๕๑๔" ได้พูดขึ้นมาว่า "คงใน พ.ศ. ๒๕๑๗ ตามหนังสือของ
กระทรวงฯ" เขาคงใจ จึงถามว่านักเขียนบทเรียนคนอื่นๆ ได้ตั้ง เมื่อผู้รายงานว่า รัฐบาลที่ ๕ ในทาง
แง่คดีตามที่มีมาของอื่น ได้ถามอาจารย์ว่า ภาษาอังกฤษ เป็นอย่างไร อาจารย์ก็เขียนแบบรายงานค่า
นักเขียนบทเรียนเขียนถาม ได้ก็ลอกเอาไว้ ตอนออกเวลาเขาจะสั่ง อกจนหมดเวลา

วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๒๖ เวลา ๑๖.๑๕ - ๑๖.๓๐ น. อดิถุยานการ เบียง

ตัวโรงเรียนของก่อนมาจะมีการทดสอบภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนเขียนขึ้นมาของ โถ
นี้ซึ่งงานหนึ่งเขียน ออกมาขึ้นมาอ่าน ตรงไหนของตัวอักษรเหมือนกัน ยกผู้ตั้งชื่อว่า "ที่ลับ as though
กับ as if ในเรื่องที่มาอะไร" ผู้ตั้งทดสอบ โดยจะตัวอักษรกับไปนี้ซึ่งของมาออกไป
นักเขียนบทเรียน ตรงไหนของมาหนึ่งชื่อ อีกชื่อมาหนึ่งชื่อ กับกับไป

วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๒๖ เวลา ๑๖.๐๐ - ๑๖.๑๕ น. วิชาเลขคณิต

เนื่องจากนักเขียนบทเรียนโรงเรียน อาจารย์จึงสนใจความสนใจเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ และ
นักเขียนบทเรียนไม่สนใจไปมี บางแห่งก็เป็นกลุ่มคุยกันเรื่องไปงานเหมือนจะ สนทนา ได้เลือกอาจารย์
และอาจารย์ และอาจารย์ นักเขียนบทเรียนหนึ่งชื่อของมาชื่อของมาจากมาของมาอีกชื่อมา นักเขียนบทเรียน
ใจใจจะพูดว่า "ไปไหนกับ ไปไหน ออกไหน" ตอน เวลาพร้อมกันจะ ไปด้วย

วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๒๗ เวลา ๑๖.๑๕ - ๑๕.๑๕ วิชาวิทยาศาสตร์

ได้ออกใบรายงานเรื่องงานเรื่องการศึกษา การจัดการของชีวิตกับชีวิตนักเรียน นักเขียน ได้เขียน
รายงาน เกี่ยวกับเขียนคำจำกัดความของเวลา เวลาพูดไปไม่พูดมา ผู้ใดที่พูดไปก็พูดถึงที่

เตรียมตัว ออกกำลังกายได้ดี เป็น เจ้าใจ เลี้ยงชีพตามปกติ ได้ดีพอสมควรเป็นกำลังใจ เสร็จแล้วก็ได้
กรุณาพิจารณา วิเคราะห์การของชาวอเมริกัน

วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๒ เวลา ๑๖.๓๐ - ๑๗.๓๐ วิเคราะห์ภาษาอังกฤษ (พี.๒)

อาจารย์มีเกียรติเข้ามาทดสอบจากโรงเรียนเตรียมพร้อมโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาโรงเรียน
เตรียมพิเศษโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา แล้วไปพบโรงเรียนเตรียมพร้อมโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาโรงเรียน
ไป เมื่อครั้งของโรงเรียนเตรียมพร้อมโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาโรงเรียน
ว่า "บ่นบ่น" ๆ ของชาวอเมริกันไม่ได้อีก" เพื่อนของทุกคนมีสิทธิ์เข้าหาครูอาจารย์ของโรงเรียน ปกติ
คนที่ทำให้อีกเขามี ๔ คน คือ โค้ช เข็ม นึกเรียนภาษาจีน ๕ และครูที่ฝึก แล้วอาจารย์มี
แบบฝึกหัดจากแปลภาษาของอาจารย์บอกให้ โค้ชเข็ม นึกเรียนภาษาจีน ๓ - ๕ คน
จึงให้ทำงานนั้น ครูของโค้ช ๆ จึงสอนแบบฝึกหัดจากเขียนไปรษณีย์ว่า "จะถึงย่นแล้ว" เขียนไม่ให้
เขาเขียนบ้างเล็กน้อยแล้วสอนให้พูดว่า "ไปไหนบ้าง" หรือคุยกันบ้างทำงานสั้นต่อไป เมื่อถึงโค้ช เข็ม
จึงให้ไปเตรียมตัวกับบอกว่า "๕ นึกเรียนภาษาจีน ๆ และอาจารย์ของเมืองไทย โค้ชเข็ม นึกเรียนภาษาจีน
อาจารย์ของเมืองแล้วแบบบางคน งั้นแล้ว และครูของ โค้ช เข็ม นึกเรียนภาษาจีน อาจารย์ของ
บ้าน ๆ แล้วเรา ๆ อาจารย์ให้เขาเขียนและพูดเขาเขียนภาษาจีนโค้ช
เข็ม โค้ชเข็ม เข็ม นึกเรียนภาษาจีน เข็ม นึกเรียนภาษาจีน ๆ ๆ เข็ม นึกเรียนภาษาจีน เข็ม นึกเรียนภาษาจีน

ญ

ญ เป็นหัวหน้าคนมีเกียรติมีโรงเรียนแห่งเดียวมีการศึกษา จากการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา
๒๕๑๑ - ๒๕๒๒ ปีอายุ ๑๕ ปี ๓ เดือน สูงน้อยกว่าอายุเฉลี่ยของห้อง ๒ ปี ๓ เดือน ญมีน้ำหนัก
๓๕ กก. และ วามสูง ๑๕๕ ซม. จึงน้อยกว่าน้ำหนักเฉลี่ยของคนวัยเดียวกันของห้อง ๓.๕ กก. และน้อยกว่า
กว่าส่วนสูงเฉลี่ยของคนวัยเดียวกันของห้อง ๕.๕ ซม. ญเป็นคนที่รูปร่างเล็ก ไหวพริบไม่ถนัด
ตัวสูง การวางที่ ๕. และของการเจริญเติบโตของร่างกายของญโตเต็มที่กับคนอื่นเป็นรายเดือน
ภาที่ ๕. และของการเจริญเติบโตของร่างกายของญโตเต็มที่กับคนอื่นเป็นรายเดือน
เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งขณะนั้นอายุ ๑๒ ปี ๕ เดือน และเรียนอยู่ชั้น ม.ศ.๑
การมาของญประจำเดือนภาที่

ตารางที่ ๔.

การเจริญเติบโตทางรายได้ของหมู่บ้านที่รวมอยู่ใน
องค์การบริหารส่วนตำบล ๒๕๐๔ - ธันวาคม ๒๕๐๖

ร.ท.	ปี		บ้านพัก (ก.ก.)	จำนวน (ร.บ.)	
	เดือน	อายุ			
๒๕๐๔	ก.ย.	๓๒/๖	๓๓.๘	๓๓๖.๐	
	ก.ค.	๓๒/๗	๓๒.๘	๓๔๐.๐	
	ก.ย.	๓๒/๘	๓๓.๘	๓๔๖.๕	
	ธ.ค.	๓๒/๘	๓๔.๐	๓๕๓.๐	
๒๕๐๕	ม.ค.	๓๓/๑๐	๓๔.๕	๓๕๓.๖	
	มี.ย.	๓๓/๓	๓๓.๐	๓๕๘.๐	
	ก.ค.	๓๓/๕	๓๖.๐	๓๕๕.๐	
	ก.ค.	๓๓/๕	๓๗.๐	๓๕๖.๐	
	ก.ย.	๓๓/๖	๓๗.๐	๓๕๖.๐	
	ก.ค.	๓๓/๗	๓๗.๐	๓๕๖.๐	
	ก.ย.	๓๓/๘	๓๘.๐	๓๕๖.๐	
	ธ.ค.	๓๓/๘	๓๘.๐	๓๕๖.๐	
	๒๕๐๖	ม.ค.	๓๓/๑๐	๓๗.๐	๓๕๗.๐
		มี.ย.	๓๔/๓	๓๗.๘	๓๕๗.๐
ก.ค.		๓๔/๕	๔๐.๖	๓๕๗.๐	
ก.ค.		๓๔/๕	๔๐.๘	๓๕๗.๐	
ก.ย.		๓๔/๖	๔๐.๘	๓๕๖.๐	
ก.ค.		๓๔/๗	๔๐.๘	๓๕๖.๐	
ก.ย.		๓๔/๘	๔๐.๖	๓๕๖.๕	
ธ.ค.		๓๔/๘	๔๐.๘	๓๕๖.๕	

ภาพที่ ๕.

เปรียบเทียบน้ำหนักและส่วนสูงของหมู่นักและส่วนสูงของนักเรียนหญิงในหอ
กึ่งแคปการศึกษาระหว่างปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖

ช.ม. ก.ก.

๑๖๐ ๕๐

๑๕๐ ๔๐

๑๔๐ ๓๐

๑๓๕ ๒๕

ก.ย.

ธ.ค.

มี.ย.

พ.ค.

มี.ย.

ธ.ค.

๐๔

๐๔

๐๕

๐๕

๐๖

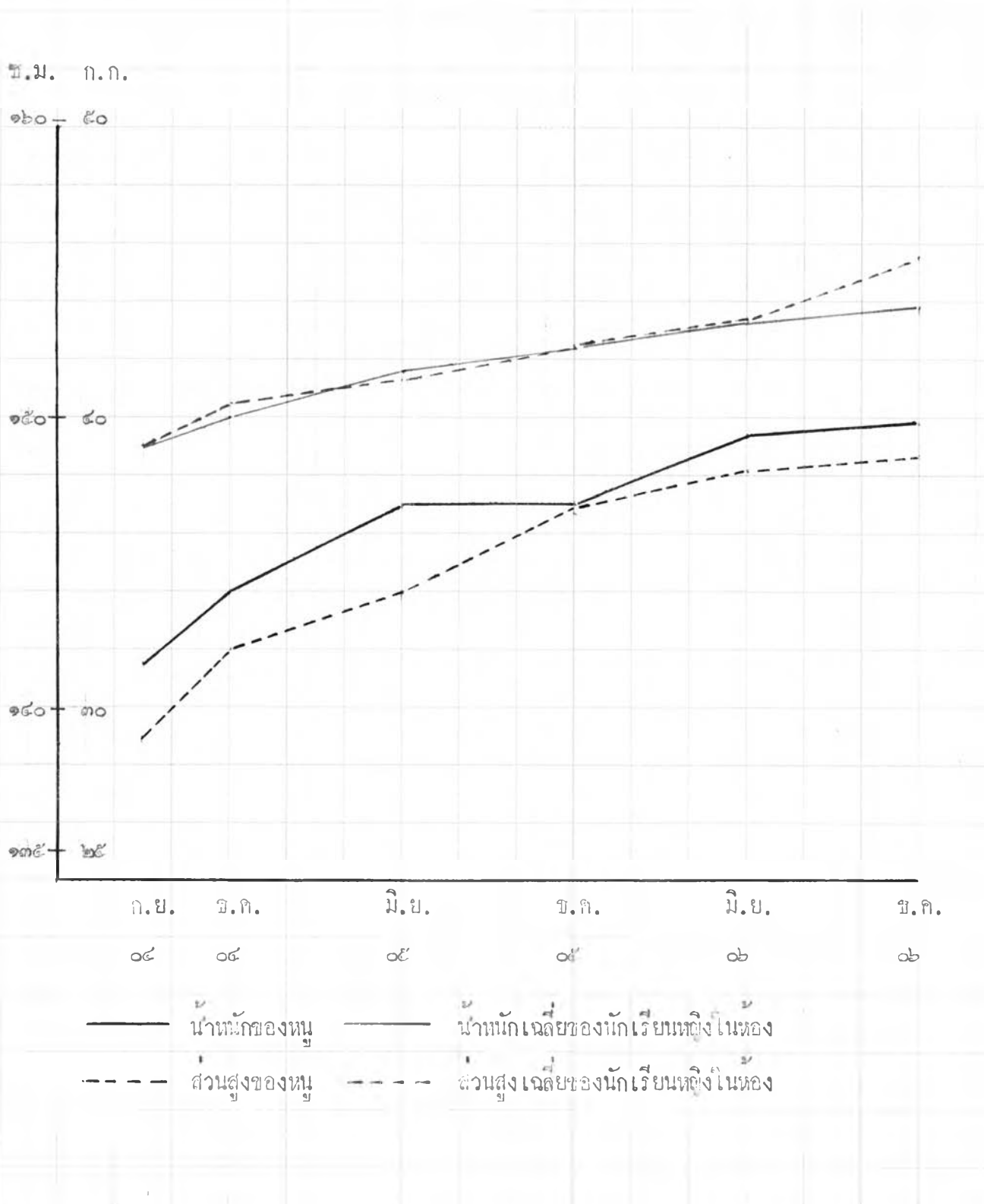
๐๖

— น้ำหนักของหมู่นัก

— น้ำหนักเฉลี่ยของนักเรียนหญิงในหอ

- - - - - ส่วนสูงของหมู่นัก

- - - - - ส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนหญิงในหอ

อธิบายจากรายงานผลการของงานแพทย์

การตรวจดูสภาพของหมักโดยนายแพทย์ของกรมอนามัย กรมตรวจสภาพรถที่ไปมาทำการตรวจดูสภาพของนักเรียนที่โรงเรียน นันทิกวาทังนี้

ปี พ. . ๒๕๒๖ ความสะอาดของร่างกายและเสื้อผ้า ความสมบูรณ์ของร่างกายพอใจ ไม่พบว่าเป็นโรคอะไรนอกจากเป็นหวัดเล็กน้อย เป็นอาการแสดงอาการในช่วงของฤดู

ปี พ. . ๒๕๒๗ ความสะอาดของร่างกายและเสื้อผ้า ความสมบูรณ์ของร่างกายพอใจ ไม่พบว่ามีโรคอะไรทั้งนี้ นอกจากเป็นหวัดเล็กน้อยบางแห่ง

ปี พ. . ๒๕๒๘ ไม่ีรายงาน

ปี พ. . ๒๕๒๙ ความสะอาดของร่างกายและเสื้อผ้า ความสมบูรณ์ของร่างกายพอใจ ไม่พบว่ามีโรคทางเดินใจ นอกจากที่หายไป ท้องเป็นอีกเขม และเป็นอีกเขม

X-ray ปอดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ผลปกติ

ตาตรวจวัดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๔ และ ๒๕๒๖ ผลปกติ

ประวัติการเจ็บป่วยในอดีต

พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นไข้

พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นหวัด

พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นหวัด

พ.ศ. ๒๕๒๙ ไข้หวัดใหญ่

ผู้ป่วยที่ส่งกันไซรพธิช พ.ศ. ๒๕๒๐, ๒๕๒๑ และ ๒๕๒๔

อีตลอกซ์ สมค่งกัโรคกวม พ.ศ. ๒๕๒๔

ไข้หวัดใหญ่กัมนอหวัดโรค พ.ศ. ๒๕๒๔, ๒๕๒๕ และ ๒๕๒๖

อีตอกซ์กัมนอหวัดโรค พ.ศ. ๒๕๒๔

หมู่ได้มีส่วนหนึ่งส่งไปตรวจร่างกายบุคคล อังค์อิกการ

อธิบายจากผลตรวจภาพเอกซเรย์

ปี พ. . ๒๕๒๖ หมู่หนึ่งตรง จึงเห็นเห็นแบบๆ ที่หน้าหลอดใจได้ เป็นปกติจะเห็นหลอดหัวใจ อวัยวะ ทางขานตรงตามร่าง ดูสภาพของหมักไทยในวันช ๕. งานอาเทศกึ ๆ หมู่มีประสาทอานกร ใค้ถูก

บันทึก

ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ทุนสมทบ หนังสือพิมพ์จากบริษัทในห้างหุ้น

ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ปลูก ๆ ปลูกหนังสือพิมพ์ไม่เคยเจิมไว้เพื่อจะทรงไว้ไว้ ก ในโรงพยาบาล

ปลูกหนังสือพิมพ์จาก

นอกจากนี้ ยังมี อาจารย์บดินทร์ จำรัส

ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ทุนสมทบ หนังสือพิมพ์จาก

ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ทุนสมทบ หนังสือพิมพ์จากไม่เคยเจิมไว้เพื่อจะทรงไว้ไว้ ก ในโรงพยาบาล

ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ทุนสมทบ หนังสือพิมพ์จาก

นอกจากนี้ ยังมี อาจารย์บดินทร์ จำรัส

ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ทุนสมทบ หนังสือพิมพ์จากไม่เคยเจิมไว้เพื่อจะทรงไว้ไว้ ก ในโรงพยาบาล

งานพิมพ์ในชื่อ อารยธรรมในพระชนมชีพ

นอกจากนี้ ยังมี อาจารย์บดินทร์ จำรัส

ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ทุนสมทบ หนังสือพิมพ์จากไม่เคยเจิมไว้เพื่อจะทรงไว้ไว้ ก ในโรงพยาบาล

ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ทุนสมทบ หนังสือพิมพ์จากไม่เคยเจิมไว้เพื่อจะทรงไว้ไว้ ก ในโรงพยาบาล

ได้มีการดองโหลเป็นจุดและชักเคียน และเมื่อทำรังก็เป็นที่พอใจของ บุษบกของก็ในทางวัด เป็นสิ่งของเรือดกไฟ เบี้ยว บุคคลที่นับว่ามีมากที่สุดคือมารดา มารดาคิดว่าคนมีรักมากมายที่สุดคือบิดา ซึ่งเอาใจใส่ต่อรักมากมาย นอกจากนั้นชายและป้าที่รักคน เหมือนความสนิทสนมกับมารดา มาก พึ่งรัก ชอบเล่นของ และทะเลาะกันเสมอ บิดามารดา รักของคนดูที่มากที่สุด ที่มารดาของหญิงสาวได้บง คือ ชูบร แลว บกเขา ซึ่งหญิงดูมากที่สุด และมักจะอาบน้ำในตนเอง ที่ ๆ ของ เล่นทะเลาะกับ เมื่อน เวลารวมใจชช พึ่งจะทะเลาะกันบ้างทำเป็นแหม ถ้าภายในในรอนทว่ามีสิ่งที่ดีของศักดิ์ใจ บิดามารดาในถูก ๆ มีรอนทชชในการ แยกความผิดให้ช่วยเกี่ยวกับแผนการชีวิตในอนาคตรองพบ บิดามารดาว่างแผนการไว้ให้แล้ว

ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ พบเป็นลูกคนที่สองและเป็นลูกชายคนเดียว มีพี่ชาย ๑ คน และน้องสาวอีก ๑ คน บุคคลนี้อาศัยอยู่กับบิดามารดา นอกจากนั้น มี ป้า และป้า วันหนึ่งหญิงมีโอกาสอยู่กับบิดามารดา และที่ ๆ ของ ๆ วันละ ๕ ชั่วโมง ส่วนมากเป็นเวลารอนเฝ้าคนในโรงเรือนและคนเก็บผัก จากกบจากโรงเรือน ที่ ของ ๆ และหญิงในโรงเรือนพร้อมกับใจมีบิดาและมารดาขึ้นรถไฟเพื่อไป โรงเรือน ตอนโรงเรือนเลิกของ ๆ ของหญิงกลับบ้านเธออยู่ที่ทำที่อยู่โรงเรือนในคืน ส่วนหญิงกลับ คนเที่ยว

ที่มานอนที่อยู่กับมารดาจะมีจะเป็นเวลารับเชงอาหารและดูแลรักษา ในบ้านบิดาเป็น ผู้มีอำนาจมากที่สุดและเป็นผู้รับผิดชอบทุกอย่าง หญิงเป็นห่วงชีวิตการของคนอื่น ๆ ในบ้านเท่ากับชีวิตการ ของตนเอง เมื่อหญิงแต่งงานก็ไปเป็นที่พอใจบิดามารดา ระวังไหม การดู ดัดเคียน และเมื่อทำรังก็เป็นที่พอใจของ บุษบกของ ๆ ก็ในทางวัดเป็นสิ่งของ ตกไปเบี้ยว ส่วนมากในทำมแม่ มารดาคิดว่าคนมีรัก บิดามารดาที่ดูที่มากที่สุดคือบิดา บิดาเอาใจใส่มากที่สุด เป็นห่วงมากที่สุดเมื่อถึงแก่ ความเป็นทุกข์ถึงบ้านทำ หากเห็นเขาทำสิ่งผิดจะคอยไม่ทำ ทั้งบิดาไม่เต็มใจที่หญิงเพื่อเล่นสนุกกรรม ที่ไม่สุภาพ เกิดในใจหญิงจะไปเที่ยวของให้มาก หญิงมีความสนิทสนมมารดาคนมารดา ผู้ใด คิดว่า หญิงมีความรักมากด้วยใจ บิดามารดา รักดูที่มากที่สุด มี ป้า และป้าที่รักมากสุดคน มารดาชอบ รักป้าและป้า ป้าในน้ำที่เล่นแบบบ้าน ตอนเวลาที่ว่างไว้ คน คงช่วยเหลือป้า แต่ใจหญิงตั้งใจ ว่างรอ รังมีเวลาว่าง ๆ ว่างบ้านป้าเป็นผู้รับผิดชอบ หญิงก็รับผิดชอบ ๆ ทุกคน โดยทะเลาะที่ชาย หญิงมีความหวังดีกับเป็นใจ หญิง ดบแผนของ ๆ บัวแดงเล่น จนทางรังทำทะเลาะกัน ที่ ๆ ของ ๆ

เล่นเพลงระบำพื้นบ้าน เล่นการละเล่นพื้นบ้าน เล่นการละเล่นพื้นบ้าน เล่นการละเล่นพื้นบ้าน ที่ ๆ ของ ๆ
รักกันดี ทุกคนมีความรักใคร่กลมเกลียว นาน ๆ มีความรักใคร่กลมเกลียว ๆ ทุกคนไปเที่ยว ไปดูภาพยนตร์ทุกคน
ชอบดูหนัง ชอบฟังเพลงฟังการละเล่นพื้นบ้านไม่เบื่อหน่าย ๆ และต่างก็รักใคร่กลมเกลียว ทุกคนชอบ

มีความรักใคร่กลมเกลียวกัน คือ สู้รบ แลเอา ให้ช่วยไม่ มีความรักใคร่กลมเกลียวกันทุกคน
มีความรักใคร่กลมเกลียวกันทุกคน

ข้อมูลที่ได้จากตัวตนเอง โดยการออกแบบสอบถามในปี พ.ศ. ๒๕๐๔

เมื่อพูดถึงปัญหาเกี่ยวกับการเจ็บป่วย บุคคลที่พบจะมีอาการอย่างหนึ่งก็คือมีอาการของไข้ และเมื่อ
มีอาการอย่างนี้แล้วมักจะรู้สึกว่าตัวร้อนหรือตัวเย็นเหมือนกัน อาการของไข้สูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับ
ที่โรงเรือนซึ่งถูกความร้อนภายนอก

ผู้มีปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวในเรื่องที่มีความคิดเห็นต่างกันเกี่ยวกับสุขภาพของตนในเรื่องการกินอาหาร
เพราะเกี่ยวกับ การกินอาหารและการพักผ่อนหย่อนใจ การออกกำลังกายและการมีเพื่อนซึ่งสุขภาพของตน
สิ่งที่จะทำให้สุขภาพดีขึ้นมากที่สุดคือ "การออกกำลังกาย-แม่-ลูก"

ความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและมารดาที่สุขภาพดี รวบรวมที่ ๕, และที่ ๑๐

ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวและการดูแลสุขภาพ

ข้อมูลจากการเก็บข้อมูลของครอบครัวและการดูแลสุขภาพบิดาและมารดา

พบเป็นคู่แต่งงานโต มีพี่น้องด้วยกัน ๕ คน ชาย ๑ คน เป็นหญิง ๔ คน ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖
คนที่หนึ่งเป็น ชายอายุ ๒๖ ปี เวียดนาม พ.ศ. ๕ คนที่สองคือหญิงอายุ ๒๕ ปี เวียดนาม พ.ศ. ๓ คนที่สาม
เป็นหญิงอายุ ๒๖ ปี เวียดนาม ๒๖ คนที่สี่เป็นหญิงอายุ ๒๖ ปี เวียดนาม ๒๖ คนที่ห้าเป็นหญิงอายุ
๕ ปี เวียดนาม ๒๓ คนและคนที่หก เวียดนามอยู่โรงเรียนเหมือนกัน คนที่ห้าและคนที่หกคนที่สามและคนที่สี่ เวียดนาม
ในโรงเรียนแห่งเดียวกันของโรงเรียนที่มีชื่อและอยู่ที่ติดกับโรงเรียนที่โรงเรียน

บิดาของหญิงอายุ ๕๓ ปี รับราชการ เป็นนายทหาร ข้าราชการ เป็นเจ้าการศึกษา จากโรงเรียน
นายทหาร นายทหาร อายุ ๕๕ ปี เป็นเจ้าการศึกษา จากโรงเรียนวัดโพธิ์ เกษตรศึกษา การเกษตร ปัจจุบันเป็น
ศึกษานิเทศก์ใน กระทรวงศึกษาธิการ

ตารางที่ ๓

ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคกับสุขภาพและสถานะทางสังคมไทยสมัยใหม่

คำถาม	คำตอบ				
	ถูก	เกือบถูก	บาง	น้อย	ไม่ตรงเลย
ถ้า เรา ฆาตกรรมแล้วเรารู้สึกผิดใจกับทุกคนในสังคมไทย ๆ ได้	-	-	-	/	-
ผู้ ฆาตกรรมใจ และ ใจหนักกว่า เจ้าใจคนที่มีฐานะเจ้าใจไม่มีความยุ่งยากกับใคร	-	-	-	-	/
ผู้ ฆาตกรรมและอื่น ๆ ฆาตกรรมในเมื่อเขา เจ้าใจของคน	-	-	-	/	-
ผู้ ฆาตกรรมนี้ใจที่หนักกว่า เจ้าใจ	/	-	-	-	-
เมื่อ ฆาตกรรมแล้วเรารู้สึกว่าเรา จะมีความดีใจและใจหนักกว่าคนอื่น ๆ	-	-	-	-	/
เรา ฆาตกรรมไปเพื่อ ฆาตกรรม ฆาตกรรม ฆาตกรรม ๆ ผู้ ฆาตกรรมแล้วเรา เจ้าใจ	/	-	-	-	-
ผู้ ฆาตกรรมแล้ว เรา ฆาตกรรมที่ฆาตกรรมที่ฆาตกรรมไปเมื่อ	-	-	-	-	/
ผู้ ฆาตกรรม และอื่น ๆ ฆาตกรรม	-	-	-	-	-

* จาก ๓๓๖ คน เมือง ๖ จังหวัด และ ๓๓ คำถาม

ตารางที่ ๑๐.

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ สุทธิกับผลตอบแทนที่คิดโดยบัญชี

รายการ	ลักษณะ				
	บวก	ได้บวก	บวก	ลบ	ไม่กระทบ
จากกำไรสุทธิของเจ้าของเรื่อง จะบันทึกบัญชีเป็นเงินใด ๆ ใด	-	-	✓	-	-
จากกำไรสุทธิของเจ้าของเรื่อง จะบันทึกบัญชีเป็นเงินใด ๆ ใด	-	-	-	-	✓
จากกำไรสุทธิของเจ้าของเรื่อง จะบันทึกบัญชีเป็นเงินใด ๆ ใด	✓	-	-	-	-
จากกำไรสุทธิของเจ้าของเรื่อง จะบันทึกบัญชีเป็นเงินใด ๆ ใด	-	✓	-	-	-
จากกำไรสุทธิของเจ้าของเรื่อง จะบันทึกบัญชีเป็นเงินใด ๆ ใด	-	-	-	-	✓
จากกำไรสุทธิของเจ้าของเรื่อง จะบันทึกบัญชีเป็นเงินใด ๆ ใด	✓	-	-	-	-
จากกำไรสุทธิของเจ้าของเรื่อง จะบันทึกบัญชีเป็นเงินใด ๆ ใด	-	-	-	-	✓
จากกำไรสุทธิของเจ้าของเรื่อง จะบันทึกบัญชีเป็นเงินใด ๆ ใด	-	-	✓	-	-
จากกำไรสุทธิของเจ้าของเรื่อง จะบันทึกบัญชีเป็นเงินใด ๆ ใด	-	-	-	-	✓

จัดทำโดย อาจารย์ เกียง รัชต์ เชื้ออรุณ ภาควิชาการบัญชี

เป็นการพิจารณาการทำให้ถูกต้องเกี่ยวกับความถูกต้องทางกฎหมาย เช่น การชำระ ฎีกา ฎีกา
คดี เวร กัมโบะ ต.วางที่ ๆ ของ ๆ ซึ่งผูกพันใจ

ในส่วนคดีฎีกาใหม่ที่มีรายการสารคดี รายการ ฎีกาฎีกาของกรมการ
การพิจารณาไม่ยกไปเลย การดูใหม่ที่มี ถึง ฎีกา มีความถูกต้องไม่ครบถ้วนจนต้องพิจารณา
ของขงขง

เมื่อมีการพิจารณารวมไม่เป็นที่พอใจเป็นการยาก มีความยากจะกล่าวถึงเกี่ยวกับฎีกาและ
เรื่องเวลาทำไม่ไม่ทราบ มีความยากความพอใจในข้อฎีกาที่ถูกต้องในเรื่องการ เวรของขง และ
เป็น เวรคดีการไปเที่ยวไกล ๆ มีความยากเห็นว่าอยากให้ขงพิจารณาไม่ทราบ เวรไม่ให้ความ
เพราะเหตุที่ไม่ได้อยู่ไม่ถึงจึงมีขาดการ

มีความเป็นฎีกาที่มาจากขงขงเป็นขง
ขง
ขง
ขง

มีความถูกต้องไม่ครบถ้วน เช่น ขง
มีความเป็นขง
เวลาขง

มีความเป็นขง
ขง
ขง
ขง

ความผิดเกี่ยวกับขงขงขงขงขงขงขง

ขง

ขง
ขง
ขง
ขง

ขงขงขงขง ๕๕ - ๖๖

ตารางที่ ๓๑.
 ความสัมพันธ์ของสมาชิกในกอง

ปีการศึกษา	สภาการ	จำนวนสมาชิก ที่เลือก	รายชื่อสมาชิก ที่เลือก	รายชื่อสมาชิก ที่เลือก	จำนวนสมาชิก ทั้งหมด
๒๕-๒๖	กองเลือก	๔	๒, ๓, ๒๓, ๒๔	๒๕, ๒๖, ๒๗	๓๐
	ไม่เลือก	๒	๑๙, ๒๐	๒๑, ๒๒, ๒๘	๓๐
	รองสภา	๔	๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕	๒๖, ๒๗, ๒๘	๓๐
๒๕-๒๗	กองเลือก	๒	๓, ๖, ๒๓, ๒๔, ๒๕	๒๖, ๒๗, ๒๘	๓๐
	ไม่เลือก	๒	๑๙, ๒๐	๒๑, ๒๒, ๒๘	๓๐
	รองสภา	๓	๒๓, ๒๔, ๒๕	๒๖, ๒๗, ๒๘	๓๐
๒๖-๒๘	กองเลือก	๓	๑, ๒๓, ๒๔	๒๕, ๒๖, ๒๗	๓๐
	ไม่เลือก	๓	๑๙, ๒๐, ๒๑	๒๒, ๒๓, ๒๘	๓๐
	รองสภา	๓	๑, ๒๓, ๒๔	๒๕, ๒๖, ๒๗	๓๐

จากตารางที่ ๓๑ - ๓๓ จะเห็นว่าในปี ๒๕๒๔ กองเลือกมี ๓๐ มี
 นักเรียนทั้งหมด ๓๐ คน จาก ๓๐ คน มี ๒๕ คน สภาการเลือกนักเรียนที่เลือก ๕ คน
 เป็นนักเรียนชาย ๒ คน คือ เลข ๒๓ และ ๒๔ และ ๒๗ คนชาย
 เลือกนักเรียนชาย ๒ คน ที่หมายเลข ๕ มี ๒๕ คน คือ เลข ๒๕, ๒๖ และ ๒๗ คนชาย
 ทั้งหมด ๕ คน สภาการเลือกนักเรียนที่เลือก ๒ คน เป็นนักเรียนชายเลข ๒๖ และ ๒๗
 คนชาย เลข ๒๓ และ ๒๔ เป็นนักเรียนชายเลข ๒๓ และ ๒๔ คนชาย เลข ๒๕ และ ๒๖

๕ คน เป็นนักเรียนหญิงทั้งหมด คือจำนวนเลข ๒, ๑, ๓ และ ๖ หรือ ๗ และนักเรียนชาย ๒ คน

จากตารางที่ ๓๑. และตารางที่ ๓๒ - ๓๓. ในปีที่การศึกษา ๒๕๐๕ มีนักเรียนชั้น ม.๓.๒ มีนักเรียนชาย ๓๓ คน หญิง ๒๓ คน รวม ๕๖ คน มีนักเรียนในชั้นเรียนนี้เรียนด้วยเครื่องคิดเลข ๒ คน มี นักเรียน ๑๑ คน จำนวนเลข ๓๑ มีนักเรียนหญิง ๕ คน จำนวนเลข ๓, ๖, ๓๑. มีผู้ตอบข้อปัญหาเลือกคำตอบเลข ๑๓ คือมีนักเรียนชาย ๑ คน จำนวนเลข ๑๑ และ ๕. ผลการการไปเที่ยวพักผ่อนเลือกเลข ๒ คน เป็นนักเรียนหญิง จำนวนเลข ๑๖ และข้ออื่น ๆ เลือกคำตอบหนึ่งสองคนและเลือกหลายเลข ๑๑ ผลการการเป็นโรงอาหารมีนักเรียนเลือกเลข ๓ คน คือจำนวนเลข ๒๗ ข้ออื่น ๆ และเลือกคำตอบที่ว่างเปล่า

ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ ตารางที่ ๓๑. และตารางที่ ๓๒ - ๓๓. มีนักเรียนทั้งหมด ๓๕ คน เป็นนักเรียนที่สอบเข้าศึกษาใหม่อยู่ชั้น ม.๓.๓ ผลการการเป็นเครื่องคิดเลข ๓ คน เป็นนักเรียนหญิงทั้งหมด คือจำนวนเลข ๑๑, ๑๒ และ ๑๖. มีผู้เลือกคำตอบเลข ๑๐ ข้ออื่น ๆ อีกสองคนเลือกคำตอบ เลข ๑๓ และ ๑๖. ผลการการไปเที่ยวพักผ่อนเลือกนักเรียนชาย ๓ คน จำนวนเลข ๑๑ ข้ออื่น ๆ ๒. มีผู้เลือกคำตอบเลข ๓ คน ที่นักเรียนเลือกในโรงอาหารก็เป็นนักเรียนหญิงที่เลือกเลขในผลการการไปเที่ยวพักผ่อน ๓ คน และเลือกคำตอบหนึ่ง ๓ คน เป็นนักเรียน

วิจัยจากคำถาม "ใครเอ่ย"

ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ - ๒๕๐๖ ผู้ทำการศึกษาค้นคว้าความนึกเห็นของนักเรียนในเรื่องมีความนึกเห็นเรื่องเพื่อนในชั้นของโรงเรียน "ใครเอ่ย" ความนึกเห็นเรื่องเพื่อนในชั้นในตารางที่ ๓๓. และเขียนเขียนความนึกเห็นเรื่องนักเรียนที่ สอนครู เพื่อนทุกคนในตารางที่ ๓๓ - ๓๕

ในการให้นักเรียนทำข้อคำถาม "ใครเอ่ย" ตารางที่ ๓๓. แสดงความนึกเห็นของเพื่อนในชั้นที่นักเรียน ทำรายงานร่วมกับเพื่อนได้. ข้อความเพื่อน ตอบเราของเพื่อนไป. งาน สำนวน สละสลวยและเพื่อนที่ดี. เพื่อน วาดรูปเก่ง ตั้งใจเรียน เป็นที่ปรึกษาและเพื่อนที่ดี

วิจัยจากความนึกเห็นของเพื่อนในชั้น

ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ ได้ให้นักเรียนในชั้นแสดงความนึกเห็นเรื่องเพื่อน โดยใช้ Semantic Differential Test ความนึกเห็นของเพื่อนของนักเรียน ตารางที่ ๕.

ตารางที่ ๑๒.
ความภาคภูมิใจของเกือบในวัยที่เกษียณ ศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ความภาคภูมิใจของเกือบในวัยที่เกษียณ	ปีการศึกษา		
	๒๕๒๕	๒๕๒๕	๒๕๒๖
ชอบแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม ๑ ภาคที่สุก	—	๓.๖	๓.๓
ชอบทำเรื่อง ภาคที่สุก	๓๓.๖	๑๖.๕	๓.๗
พูดจาดีในที่ประชุม ภาคที่สุก	—	๗.๓	—
มีสง่าราศีในที่ประชุม ภาคที่สุก	—	๕.๖	—
ใจเมตตา ภาคที่สุก	—	๒๕.๖	๑๖.๓
ชอบเล่นกีฬา ภาคที่สุก	๓๖.๖	๑๕.๓	๒๓.๗
มีสมาธิในการทำงาน ภาคที่สุก	—	๑๖.๓	๕.๓
เก็บออมเงิน ภาคที่สุก	—	๕.๖	—
วังนุก่อนวัย ภาคที่สุก	—	๖.๖	๕.๖
มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับงาน ภาคที่สุก	—	๓.๗	—
เก็บออมเงิน ภาคที่สุก	—	๓.๗	—
ตั้งใจเรียน ภาคที่สุกตอน	—	๒๖.๓	—
ทำงานด้วยความตั้งใจ ภาคที่สุกตอน	—	๒๕.๗	—
ภาคภูมิใจ ภาคที่สุกตอน	๑๖.๖	๒๖.๓	๒๖.๗
ชอบทำเรื่อง ภาคที่สุกตอน	—	๗.๗	—
ชอบทำเรื่อง ภาคที่สุกตอน	—	๑๖.๖	—
ชอบแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม ภาคที่สุกตอน	—	๒๖.๖	—
ชอบทำเรื่อง ภาคที่สุกตอน	—	๖.๖	—
ต้องการความภาคภูมิใจ ภาคที่สุกตอน	—	๕.๕	—
ทำงานด้วยความตั้งใจ ภาคที่สุกตอน	๒๖.๖	๑๖.๓	—
เก็บออมเงิน ภาคที่สุกตอน	๕.๖	—	—

ภาพที่ ๕.

ความคิดเห็นของเพื่อนในห้องพิมพ์คอทอน
Semantic Differential Test

ข้อมูลจาก การสัมภาษณ์ ผู้ปกครอง (บิดาและมารดา) ปี พ.ศ. ๒๕๒๖

เพื่อให้เห็นคุณค่าของเพื่อนเป็นเพื่อนรักไว้บนความดี และถือว่าเป็นนักไว้บนใจเดียวกัน อาจมีเพื่อน
คราวเดียวกัน เพื่อนที่สนิทสนมมีเพียง ๒ - ๓ คน การคบเพื่อนที่ตามมาเพื่อนที่คบสนุและให้ไปบ้าน
เพื่อนได้ เป็นเพื่อนวันเกิดของเพื่อน มีความรักไม่ยอมหักการกระทำของเพื่อนเท่านั้น เคยบอก
และรักเพื่อนให้เพื่อนมาคบหาได้ทั้งเขา เป็นตัวอ้วกของเพื่อนที่คบเพื่อน และตั้งใจว่าเป็นเพื่อนของเขา
อย่างไรก็ตามเพื่อนที่ดี เป็นในเรื่องการคบ-กาย ต้องคอยช่วยเหลือ

ข้อมูลจากการ สัมภาษณ์อาจารย์แม่ ช่างปั้น

ปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ความดีกันของของเพื่อน ๆ ในห้องเรียนนี้ ครูเจอกับเพื่อน ๆ ได้
ทั้งหญิงและชาย เพื่อน ๆ สนใจกันมาว่าที่ยังไม่เข้าใจ เวลามีเพื่อนเยอะ ความดีกันกับ
เพื่อน ๆ ของห้องเรียนนี้ คบหาสมาคมกันได้กับทุกคน แม้แต่เด็กไว้บนใจของเพื่อน

ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ความดีกันกับของเพื่อนในโรงเรียนคือ หนูเห็นตัวเองดี
กว่าคนอื่น

ข้อมูลจากครู

ในชั้นการศึกษา ๒๕๒๖ ได้ให้นักเรียนออกแบบแบบสอบถาม ระบุหัวข้อดังนี้
ครูมีปัญหากับเพื่อนหรือไม่ในเรื่องที่ควรระวัง เห็นดีเห็นงามกับเพื่อนหรือไม่ในเรื่อง
การคบเพื่อนเพื่อน ๆ ในเรื่องการแต่งกาย ในเรื่องการเที่ยวเตร่และการพักผ่อนหย่อนใจ
ครูมีปัญหากับเพื่อนหรือไม่ในเรื่องที่ควรระวัง เห็นดีเห็นงามกับเพื่อนหรือไม่ในเรื่อง
การคบเพื่อนเพื่อน ๆ ในเรื่องไม่ชอบการไปเที่ยวเตร่และการพักผ่อนหย่อนใจ
ในฐานะที่รัก มีเพื่อนทางเรียนมาคงความสนใจหรือไม่ชอบ
ครูมีความรู้สึกอย่างไรบ้างเมื่ออยู่กับเพื่อน รู้สึกสนุกเมื่ออยู่กับเพื่อน ๆ หรือไม่
กับเพื่อน และชอบโรงเรียนขนาดเท่าไรโรงเรียน

สรุปผลการวิจัย

ในรายงานการศึกษา ๒๕๒๖ ผู้ศึกษาใช้เทคนิคการวิจัยของครู โดยใช้ Raven Progressive
Matrices- 1938 หนูได้คะแนนเฉลี่ยเป็นปกติคือ ๗ เมื่อเปรียบเทียบกับนักไว้ในห้อง

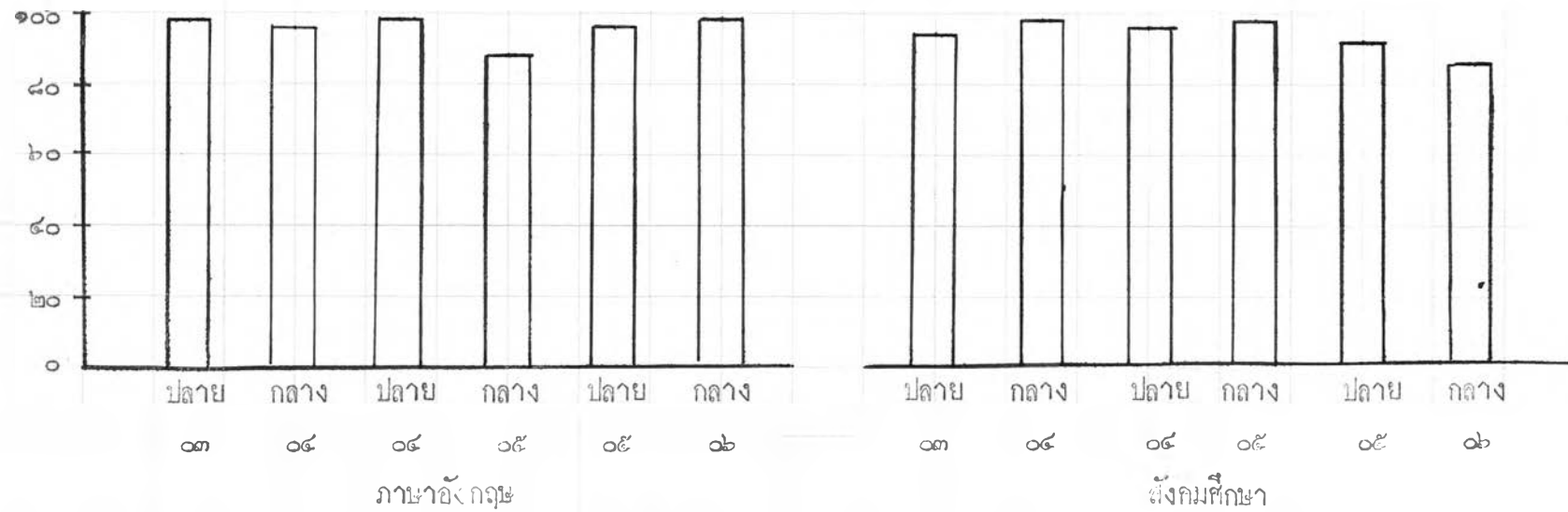
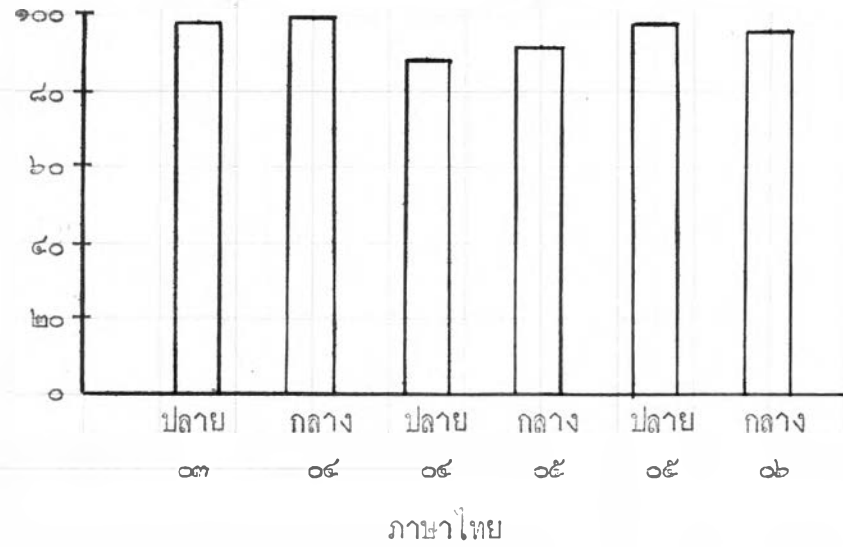
เปรียบเทียบกับ Norm ของทาง ระเทศ ไทยใช้คะแนนเฉลี่ยเป็นค่าอยู่ในระหว่างเฉลี่ยเป็นปกติ
ที่ ๑๕ - ๒๐ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์สูงกวาระดับปานกลาง ทั้งนี้หมายถึงมีศักยภาพสูงกว่าระดับปานกลาง

ความเข้มแข็งของแผนงาน เวที

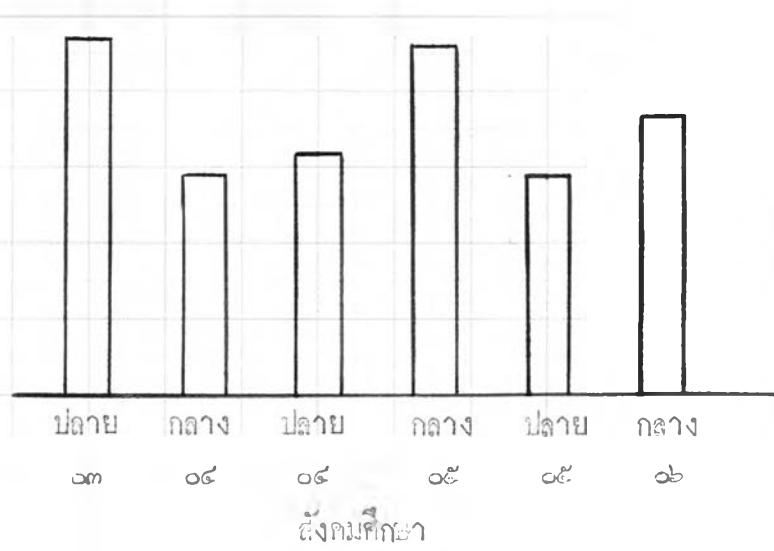
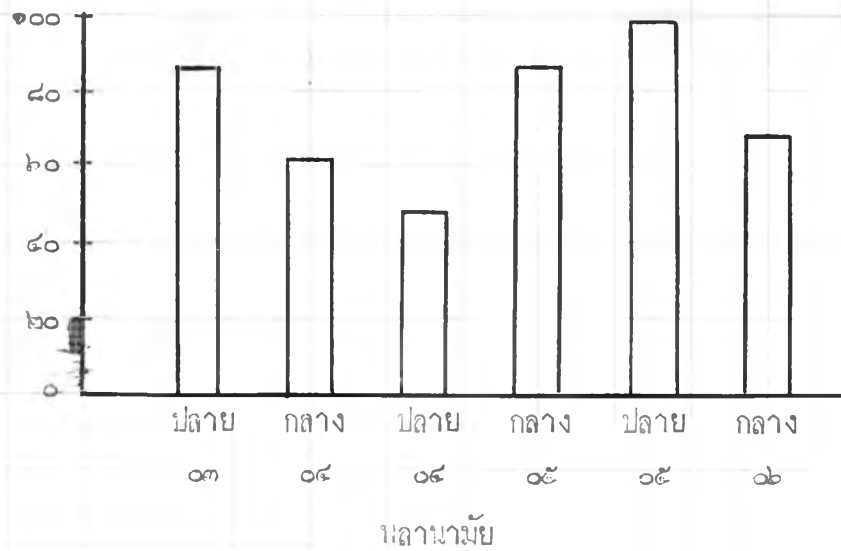
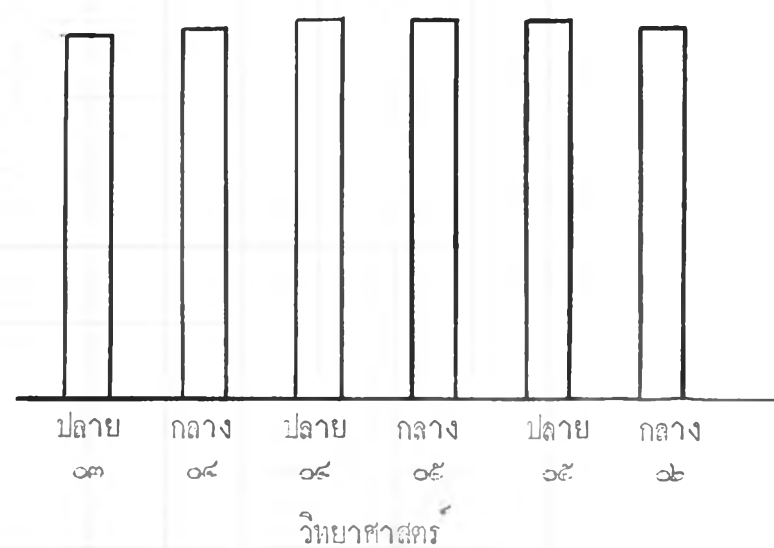
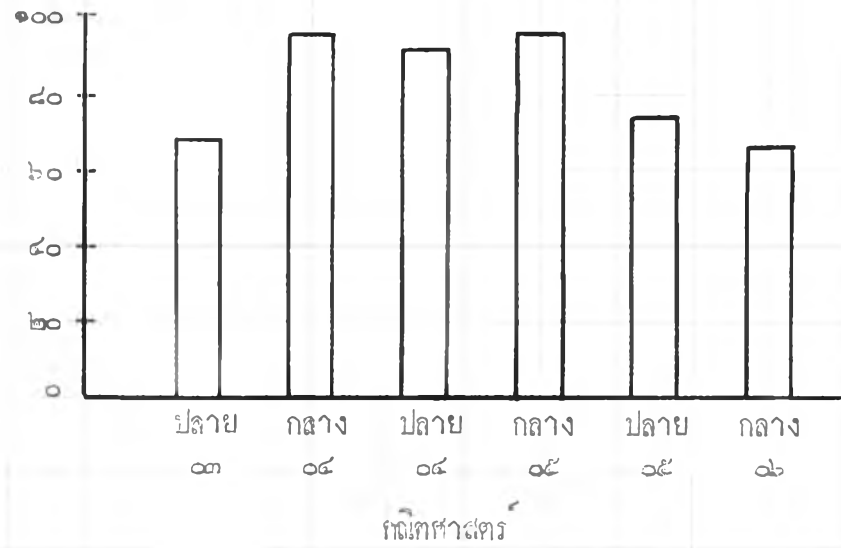
จากการพิจารณาผลการดำเนินงานมีคะแนนปรากฏอยู่ในเกณฑ์วิ ๑ ถึงระดับการศึกษาคณะ
ถึง ๒๕๕๐ ผลที่ ๕. แสดงให้เห็นว่าแผนงาน เวที เป็นปกติของผลการดำเนินงานระดับวิ ๑ ในวิ ๑
กับ วิ ๒ ที่ ๕. วิ ๒ ภาควิชา โดย คะแนนอยู่ในระหว่างเฉลี่ยเป็นปกติคือ ๑๕ - ๒๐ วิ ๒ ภาควิชา
คะแนนอยู่ในระหว่างเฉลี่ยเป็นปกติคือ ๑๕ - ๑๕ วิ ๒ ภาควิชา คะแนนอยู่ในระหว่างเฉลี่ยเป็นปกติ
คือ ๑๕ - ๑๕ วิ ๒ ภาควิชา คะแนนอยู่ในระหว่างเฉลี่ยเป็นปกติคือ ๑๕ - ๑๕ วิ ๒ ภาควิชา
คะแนนอยู่ในระหว่างเฉลี่ยเป็นปกติคือ ๑๕ - ๑๕ วิ ๒ ภาควิชา คะแนนอยู่ในระหว่างเฉลี่ยเป็นปกติ
คือ ๑๕ - ๑๕ วิ ๒ ภาควิชา คะแนนอยู่ในระหว่างเฉลี่ยเป็นปกติคือ ๑๕ - ๑๕ และ จากผลการดำเนินงาน
พบว่า ๑ แผนงานในระหว่างวันที่ ๑ - ๕ ของของสำนักวิชา ๓๐ คน ในปีการศึกษา ๒๕๕๕
และ ๓๕ คน ในปีการศึกษา ๒๕๕๕ และปีการศึกษา ๒๕๕๖ ทุนเป็นนักวิจัยที่มีผลการวิจัยที่
มีคุณภาพสูงทั้งในทางวิชาการ การ วิจัยของทุนที่สนับสนุนการวิจัย ๓ ปี

ภาพที่ ๖.

ตำแหน่งคะแนนเปอร์เซ็นต์ใต้ของผลสอบกลางปีและปลายปีของทนายในวิชาต่าง ๆ ตั้งแต่ปลายปีการศึกษา ๒๕๐๓ - กลางปีการศึกษา ๒๕๐๖

ภาพที่ ๒. (ต่อ)

ความตั้งใจต่อความตั้งใจเรียน

วัดผลจาก การประเมินระหว่างวิชา

การวัด ความตั้งใจเรียนของนักศึกษาระหว่างวิชาในวิชาต่าง ๆ ต่อความตั้งใจเรียนของแต่ละวิชาทำ การนำคะแนน โดยใ Rating scale ของมหาวิทยาลัย ๒๕๔๔ - ๒๕๔๖ ดังตารางที่ ๑๓.๒๕

ตารางที่ ๑๓.

ความตั้งใจเรียนของนักศึกษาระหว่างวิชาต่อความตั้งใจเรียนของบท ในวิชาต่าง ๆ
ของมหาวิทยาลัย ๒๕๔๔ - ๒๕๔๖

วิชา	ใจการศึกษา		
	๒๕๔๔	๒๕๔๕	๒๕๔๖
ภาษาไทย	๔	๔	๔
ภาษาอังกฤษ	๔	๔	๔
สังคมศึกษา	๔	๔	๔
ศิลปกรรม	๔	๔	๔
วิทยาศาสตร์	๔	๔	๔
สุขภาพพล	๔	๔	๔
จิตวิทยา	๓	๔	๔

จากการวงที่ ๑๓. ความความตั้งใจเรียนของนักศึกษาระหว่างวิชาจำนวนมากเต็มวงภูมิความตั้งใจ เป็นภาคที่ถูกต้อง ทดสอบเต็มทั้งในของเรียนแต่ละบทของแต่ละวิชา โดยระหว่างวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และวิชาวิทยาศาสตร์ วิชาที่ภูมิความตั้งใจลดลงคือ วิชาจิตวิทยา แต่อย่างไร

พิจารณา เมื่อเปรียบเทียบกับปีอื่น ๆ เพื่อความตั้งใจไว้มากกว่า

ตารางที่ ๑๔.

ความคิดเห็นของอาจารย์ประจำวิชา เกี่ยวกับความจำเป็นของแผน วิชาต่าง ๆ
ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕ - ๒๕๖

วิชา	ปีการศึกษา		
	๒๕๕	๒๕๕	๒๕๖
ภาษาไทย	๕	๕	๕
ภาษาอังกฤษ	๕	๕	๕
สังคมศึกษา	๕	๕	๕
วิทยาศาสตร์	๕	๕	๕
ศิลปะ/ดนตรี	๕	๕	๕
พลศึกษา	๕	๕	-
อื่น ๆ	๖	๕	๕

จากตารางที่ ๑๔. ความความคิดเห็นของอาจารย์ประจำวิชา เกี่ยวกับความจำเป็นของ
วิชาต่าง ๆ ที่เสนอมา โดยเห็นว่าวิชาสังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และวิชาอื่น ๆ
ไม่มีความจำเป็นของแผนการเรียนต่อไป แต่เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน ๆ

ข้อมูลจากตัวชี้วัดคุณภาพโรงเรียน

ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ การใช้เวลาในวันพักของนักเรียนร่วมกับทำเรื่อง หรืออ่านหนังสือ
นอกระบบ

ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เกี่ยวกับการบ้านที่นักเรียนทำนอกเวลาเรียน หรือทำนอกระบบ
ที่ขาดโรงเรียนโดยไม่ทางจากตัวชี้วัด

ข้อมูลจากงาน "การศึกษาระบบโรงเรียน"

ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ มีความสัมพันธ์ของงานเขียนด้วยเนื้อหา การใช้เวลาว่างในชมรมอยู่ในโรงเรียน คือ อบรมนักเรียน ต่ำการไม่มี และงานอดิเรกในโรงเรียน

ปี พ.ศ. ๒๕๑๕

- ๑. ผลจากการวิจัยศึกษามี ความสนใจ และรู้กิจกรรม ความรู้ความถูกต้องของตนเอง
- ๒. มีความเข้าใจในตนเองและเตรียมพร้อมในการ เรียนรู้มากขึ้น
- ๓. ช่วยเหลือเพื่อนในสถานการณ์ เรียน เรื่องเรียน เช่นแนะแนวการเรียน การสอน

ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ รายงานผลการวิจัยโดยโครงการพัฒนาการศึกษาระบบ

ลักษณะและงานเขียนในวิชาต่าง ๆ

ข้อมูลจากงาน

โดยการศึกษา นักเขียนเกี่ยวกับการเขียนประเภทอื่น ๆ ได้แก่ การศึกษา ๒๕๑๕ - ๒๕๑๘ มีดังนี้

๑. ภาษาไทย

มีการศึกษา ๒๕๑๕ เป็นวิชาที่ชาวเขาสนใจและชอบมากที่สุด และดูเหมือนว่าจะเป็นวิชาที่ชาวเขา ยอมรับและเอาใจใส่มากที่สุด การเขียนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ความรู้ ความรอบรู้ที่ ชาวเขา ความรู้ ความรอบรู้ จากครู ครูผู้สอน ทำให้ ชาวเขาหันมาสนใจและเอาใจใส่ใน การเขียนภาษาไทย โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ชาวเขาหันมาสนใจและเอาใจใส่ใน การเขียนภาษาไทย โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ชาวเขาหันมาสนใจและเอาใจใส่ใน การเขียนภาษาไทย โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น

ซึ่ง ครูภาษาไทย มีการแนะนำแนวทาง การเขียนภาษาไทย เช่น การสะกดตัว การเรียงประโยค และการจัดวรรคตอน และในขณะเขียนงานเขียน ครูจะพาให้นักเรียนได้ดูตัวอย่าง การเขียนภาษาไทยของครูและนักเรียนคนอื่น ๆ ซึ่งจะทำให้ นักเรียนเขียนได้ มีความสนใจ มีความรู้ ความรอบรู้ที่ จะเขียน ทั้งการเขียนบรรยาย การเขียนนิทาน การเขียน บทกวี การเขียนปริศนา ฯลฯ และครูผู้สอนก็คอย แนะนำให้ นักเรียนเขียนงานเขียนของตน

การเขียนภาษาไทย อาจารย์สอนแจก ๆ ว่าง ไม่เคยเบื่อเลย รับการศึกษากับ
อาจารย์ที่โรงเรียนในหมู่บ้าน ๆ ซึ่งสนุก ร่าเริงอาจารย์มีนิสัยรักการจำตัวสะกดแจกคำ เป็น
"เพราะ" อาจารย์สอนว่า "เพราะเพราะ" ซึ่งของอะไร เพราะจริง ๆ ก็คือ อ จึงต้องเข้าใจอย่างใน
เป็นต้น

จากเขา.อบและสนใจวิชาภาษาไทยเพราะ

- ๑. มีแผนผัง ๆ ที่เขารักเขารักในวิชาภาษาไทย ของอันดีสำหรับทุกคน
- ๒. อาจารย์บุญเรือนที่ท่าทางดี คือ เป็นคนดีมีความรักของนักเรียนที่ท่าทางต่าง ๆ

ใหญ่ ทำให้มีใจเขียนสนุก

- ๓. ร้องเพลงของเพราะในโรงเรียน ๆ เพลงเพราะสนุก
- ๔. ตอนเช้า มีวิชาสอนไวยากรณ์เกี่ยวกับวิธีเขียนอย่างอื่น
- ๕. มีเสียงก้องจากปากของเพราะใดเพราะ
- ๖. เขาก็เริ่มเรื่องต่าง ๆ ไป ๆ
- ๗. ไก่ทรงกลมเพราะสนุก
- ๘. อาจารย์สอนเกี่ยวกับการจำ การสะกดต่าง ๆ ว่า ๆ

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ จากเขา.อบวิชาภาษาไทยทางเขาคิดว่ามีความสำคัญ ๑. เพราะหนังสือ ๕ ในปัจจุบัน
เขามีใจสนใจในภาษาไทยทุกเล่ม จากเขาสนใจในวิชาต่าง ๆ การอ่านและเขียนภาษาไทย วรรณคดี
และในด้านการเขียน การเรียบเรียง เรื่อง กว ขว จากเขาสนใจเลย เพราะเขาสนใจในวิชาภาษาไทย
ในทางนี้เลย

การที่รักเขาภาษาไทย อาจารย์เป็นเพราะเขาอาจารย์ที่สอนเขาโดยตลอดตั้งแต่
จนถึงปัจจุบัน และในขั้นต้นเขาสนใจในวิชาภาษาไทยเลย เพราะอาจารย์ผู้สอนเป็น
คนดี มีความรักของนักเรียน ๆ ทางที่สนุก เขาก็รักเรียนเพราะรักเรียนทุกวิชา
อาจารย์ที่รักเขาครูที่สอนภาษาไทยดี ซึ่งทำให้เขาสนใจในวิชา และอาจารย์
ที่รักเขาออกไปทำงานที่ต่าง ๆ เขาไปเรียนการเขียนเขาเรียนการแต่งตัวที่ต่าง ๆ
จาก ๒. เพราะเขาสนใจในวิชา หรืออะไร ๆ ก็ดี ๆ จากเขาสนใจและชอบวิชาภาษาไทย
เพราะ อาจารย์เป็นคนที่ดี ตอนเช้า มีวิชาต่าง ๆ

ปีการศึกษา ๒๕๕๖ ภาษาไทย เป็นวิชาที่เขาใจมาก แต่เขาเห็นว่าเขาอยากที่จะเขียน

และสนใจเรียน ทั้ง เวียงคิง และอาจารย์ชานวรี ทั้งนี้เป็นผู้ที่พูด ภาษา ทำในหมู่คนลาว และทาง
ทั้งอาจารย์ชานวรี และที่อุบลราชธานี และทาง รุขประภา อาจารย์ชานวรี ภาษาไทยมากกว่าอังกฤษ

วิชาภาษาอังกฤษ

มีครูที่เก่า ๒๓๖๘ เป็นวิชาที่เรารู้จักไปมากด้วย เพราะเขาช่วยทำให้เราได้ไป
นอกด้วย เราหาอาจารย์สอนภาษาอังกฤษที่อุบลราชธานี เวียงคิง เวียงคิง อาจารย์ชานวรี อาจารย์
เขาส่งเป็นระบบที่ กี่ระดับ ระดับ ไทยวน และในสมัยที่เรารู้จักเขาส่งเรารู้จักเรียนไปบ้าง
และในเวลานี้ยังไม่มีการพูดภาษาไทย เป็นการฝึกไปให้รู้ และบางทีเขาก็ เวลาที่ครูสอนอาจารย์
ก็ให้ฝึกเขียน และ ภาษา อังกฤษ เรื่องต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ และบางครั้งก็ให้เขียนนิทานเล่ากัน และบาง
ทีก็มีการแข่งขันเขียน

จากเขา สนใจและสนใจในภาษาอังกฤษ เพราะ

- ๑. อาจารย์ชานวรี
- ๒. ภาษา อังกฤษ ที่สอนให้เรารู้
- ๓. ไม่มีการพูดภาษาไทยในชั่วโมงอังกฤษ
- ๔. มีการแข่งขันเขียน
- ๕. มีการออกไปพูดเรื่องต่าง ๆ ทั่วบ้าน
- ๖. มีการเล่านิทาน

มีครูที่เก่า ๒๓๕๕ จากเขาเอง เพราะว่าในสมัยนั้นเอง อาจารย์ชานวรี
เขา ไม่สอนวิชาภาษาอังกฤษ เขาสอน ภาษาไทย เขาสอนเลข และอาจารย์ชานวรี สอนของเขาสอน
ที่สอน Tense ภาษาไทยที่สอน อาจารย์ชานวรี ภาษาไทย เขาสอนอะไรก็ตามที่สอน เพราะ
ที่สอนโดยเขาเอง ทั้งใจเรียนทั้งนั้น อาจารย์ชานวรี ๒.๓ อาจารย์ชานวรี ๒.๓ อาจารย์ชานวรี
ด้วย น. อาจารย์ชานวรี เขา สอนเลข และของอาจารย์ชานวรี เรื่องต่าง ๆ อาจารย์
จึงสอนเราเอง เขา เขาสอนเลข และของอาจารย์ชานวรี อาจารย์ชานวรี ๒.๓ อาจารย์ชานวรี ๒.๓
วิชาภาษาไทย เขาสอนเลข และของอาจารย์ชานวรี อาจารย์ชานวรี ๒.๓ อาจารย์ชานวรี ๒.๓
เป็นแบบ A, B, C, D และในเวลานี้ อาจารย์ชานวรี เขาสอนเลข และของอาจารย์ชานวรี เรื่องการออกเสียง
และเขาก็ สนใจและสนใจในภาษาอังกฤษ เพราะ

ข้าพเจ้า ขอขอบคุณใจวิเศษอย่างยิ่ง เพราะ

- ๑. อาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนที่เรารู้จัก
- ๒. อาจารย์เชวีทซ์ นีเคอร์
- ๓. ผู้บริหารของมหาวิทยาลัย

ในการศึกษา ๒๕๒๒-๒๕๒๓ ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้พบปะกับอาจารย์ผู้สอนที่มีความเข้าใจดี และมีความเมตตา มี Mr. Marshelol เป็นคนแรกที่แนะนำให้ข้าพเจ้ามาสมัครเรียนในชั้นเรียนภาษาเยอรมัน ๓ หน่วยกิต และต่อมาก็ได้มีโอกาสได้พบกับ Mr. Kranitz ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้ไปศึกษาภาษาเยอรมันที่โรงเรียนภาษาเยอรมันในกรุงเทพฯ โดยไม่เสียค่าเล่าเรียน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ และข้าพเจ้าก็ได้มีโอกาสได้ไปศึกษาภาษาเยอรมันที่โรงเรียนภาษาเยอรมันในกรุงเทพฯ โดยไม่เสียค่าเล่าเรียน และข้าพเจ้าก็ได้มีโอกาสได้ไปศึกษาภาษาเยอรมันที่โรงเรียนภาษาเยอรมันในกรุงเทพฯ โดยไม่เสียค่าเล่าเรียน และข้าพเจ้าก็ได้มีโอกาสได้ไปศึกษาภาษาเยอรมันที่โรงเรียนภาษาเยอรมันในกรุงเทพฯ โดยไม่เสียค่าเล่าเรียน

วิชาสังคมศึกษา

ในการศึกษา ๒๕๐๔ ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้ศึกษาภาษาเยอรมัน เพราะเป็นวิชาที่น่าสนใจ และข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้ศึกษาภาษาเยอรมันที่โรงเรียนภาษาเยอรมันในกรุงเทพฯ โดยไม่เสียค่าเล่าเรียน และข้าพเจ้าก็ได้มีโอกาสได้ไปศึกษาภาษาเยอรมันที่โรงเรียนภาษาเยอรมันในกรุงเทพฯ โดยไม่เสียค่าเล่าเรียน และข้าพเจ้าก็ได้มีโอกาสได้ไปศึกษาภาษาเยอรมันที่โรงเรียนภาษาเยอรมันในกรุงเทพฯ โดยไม่เสียค่าเล่าเรียน

นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังได้มีโอกาสได้ศึกษาภาษาเยอรมันที่โรงเรียนภาษาเยอรมันในกรุงเทพฯ โดยไม่เสียค่าเล่าเรียน และข้าพเจ้าก็ได้มีโอกาสได้ไปศึกษาภาษาเยอรมันที่โรงเรียนภาษาเยอรมันในกรุงเทพฯ โดยไม่เสียค่าเล่าเรียน

ข้าพเจ้า ขอขอบคุณใจในครั้งนี้นัก ข้าพเจ้า

- ๑. เวลาที่อาจารย์สอน
- ๒. อาจารย์ที่สอนภาษาเยอรมัน
- ๓. เป็นเรื่องที่น่าสนใจ
- ๔. มีการสนทนาภาษาเยอรมัน
- ๕. มีการเรียนภาษาเยอรมันที่โรงเรียนภาษาเยอรมัน

๒. ไร่ชา บ้านไร่หลวง เชียงใหม่ อาณาเขตบ้านไร่หลวง อำเภอเมือง เชียงใหม่

๓. ไร่ชา บ้านไร่หลวง

ไร่ชาบ้านไร่หลวง อำเภอเมือง เชียงใหม่ อาณาเขตบ้านไร่หลวง อำเภอเมือง เชียงใหม่

ไร่ชาบ้านไร่หลวง อำเภอเมือง เชียงใหม่ อาณาเขตบ้านไร่หลวง อำเภอเมือง เชียงใหม่

ไร่ชาบ้านไร่หลวง อำเภอเมือง เชียงใหม่ อาณาเขตบ้านไร่หลวง อำเภอเมือง เชียงใหม่

ไร่ชาบ้านไร่หลวง อำเภอเมือง เชียงใหม่ อาณาเขตบ้านไร่หลวง อำเภอเมือง เชียงใหม่

๔. ไร่ชา บ้านไร่หลวง

ไร่ชาบ้านไร่หลวง อำเภอเมือง เชียงใหม่ อาณาเขตบ้านไร่หลวง อำเภอเมือง เชียงใหม่

แต่สิ่งหนึ่งที่ผมชอบเรียนวิชาศาสตร์ไม่ก็ คือ ตัวเองวิชาศาสตร์มักมีก่อนก่อนหาความรู้ เด็ก ๆ
ธรรมดา ๆ ที่รับประสบการณ์มาในชีวิตจริงเองทางของวิชาศาสตร์ เราควรมาก ทำในไม่ทำอะไรเอง
แต่มีคนที่ทำในวิชาเราเอง เราจะมีทางไปทั่วทาง ในตอนแรก ๆ ไม่เคยมีแบบฝึกหัด
ทำเลย

แต่ตัวในของวิชาศาสตร์ อย่างก่อนก่อนหาความรู้ ที่ทำในวิชาเรามีใช้ไม่เต็มอก เพราะ
ธรรมดา เพราะฉะนั้น เราควรหาอะไรมาฝึกฝนเราเอง

จากนั้น เราอาจจะมีการคิด มีอะไรบางอย่างที่เราเอง เริ่มคิด จากเราเองและสนใจในวิชา
วิชาศาสตร์ เราจะได้

- ๑. อาจารย์สอนดีมาก อธิบายได้ชัดเจนเข้าใจ
- ๒. มีการทดลอง
- ๓. มีการทำงานเป็นระเบียน

จากเราเอง และสนใจในวิชาวิชาศาสตร์ เราต้องใช้เวลาในวิชาเราเอง
ในวิชาวิชาศาสตร์ เริ่มเป็นเอง

มีการคิด ๆ และ จากเราเองวิชาวิชาศาสตร์ เริ่มทดลองการเป็นเอง เริ่มไป
เขียนมาคิดว่าเราจะไปเขียนอะไรก็ได้เขียนแล้ว เพราะอะไรไม่เขียนได้แต่เขียนโดย หนังสือคือ
ที่ ๆ เราทำไม่ไปหาคนอื่นช่วยเลย แต่หนังสือ วิชาวิชาศาสตร์ เราทำในเราเองเขียนในสิ่ง
ที่ไม่ใช่ไปไปอย่างอื่น วิชาศาสตร์ เป็นคน ทำในวิชาเราเองว่า มีคน เราควรหาประสบการณ์
เขียนวิชา ศาสตร์ในสิ่งอื่น ๆ ได้ เพราะเราเองคิดว่า เราควรหาประสบการณ์ที่ เราควร ๆ เรื่อย ๆ
จนได้

จาก เราเองและสนใจ วิชาวิชาศาสตร์ เราจะได้

- ๑. อาจารย์สอนดี
 - ๒. เราเขียนเอง
 - ๓. เราเขียนได้ ๆ เขียนแล้วไปหาคนอื่นได้
- จากเราเอง และสนใจ จาก เราจะได้
- ๑. ไม่เราเองเวลาเรียน
 - ๒. ไม่ ชอบเรียนของเรามี
 - ๓. มีจุดประสงค์จากงานเราเองไป

ปีการศึกษา ๒๕๒๖ ข้าพเจ้านั้นมีวิชาเอก คือ ภาษาอังกฤษ การที่ข้าพเจ้า
ยอมรับว่ามีความบกพร่อง ในด้านวิชาเอกนี้ ข้าพเจ้าเห็นแก่ใจทางวิทยากรยศจึงต้องมีความสนใจ
เป็นพิเศษ นอกจากนั้นข้าพเจ้ายังมีวิชาเอก เพราะมีความชอบ และอยากจะทำตามเรื่อง
ที่ตัวเองสนใจ จึงยอมรับว่ามีวิชาเอกทางด้านภาษาอังกฤษ เพราะอาจารย์สอนดีมาก

วิชาเอกภาษา

ปีการศึกษา ๒๕๒๖ เมื่อข้าพเจ้าเข้าเรียนในระดับปริญญาตรี ๓ ปีแรกนั้นได้เรียน
วิชาเอก เพราะทางโรงเรียนมีความสนใจเป็นพิเศษ "จึงเรียนภาษา" ซึ่งทำให้เราไม่ขาดเรียน ใน
ปัจจุบันนี้วิชาเอกที่เราเรียนคือภาษาอังกฤษ เพราะอาจารย์สอนดีมาก บังคับเรียน ๓.๑
อาจารย์สอนดีมาก เราได้เรียนพิเศษทางด้านภาษาอังกฤษ ๒ วิชาเรียน และปัจจุบันนี้เราได้
เรียนพิเศษอาจารย์สอนดีมาก และอาจารย์สอนดีมาก จึงทำให้เราได้เรียนพิเศษ

วิชาเอกภาษาอังกฤษ เพราะเป็นวิชาที่ชอบ

วิชาเอกภาษาอังกฤษ เพราะ

- ๑. อาจารย์สอนดีมาก เพราะอาจารย์สอนดีมาก
- ๒. อาจารย์สอนดีมาก เพราะอาจารย์สอนดีมาก
- ๓. วิชาเอกภาษาอังกฤษ เพราะอาจารย์สอนดีมาก
- ๔. อาจารย์สอนดีมาก
- ๕. อาจารย์สอนดีมาก

ปีการศึกษา ๒๕๒๗ ข้าพเจ้านั้นมีวิชาเอก คือ ภาษาอังกฤษ การที่ข้าพเจ้า
ยอมรับว่ามีความบกพร่อง ในด้านวิชาเอกนี้ ข้าพเจ้าเห็นแก่ใจทางวิทยากรยศจึงต้องมีความสนใจ
เป็นพิเศษ นอกจากนั้นข้าพเจ้ายังมีวิชาเอก เพราะมีความชอบ และอยากจะทำตามเรื่อง
ที่ตัวเองสนใจ จึงยอมรับว่ามีวิชาเอกทางด้านภาษาอังกฤษ เพราะอาจารย์สอนดีมาก
ข้าพเจ้าได้เรียนพิเศษทางด้านภาษาอังกฤษ ๒ วิชาเรียน และปัจจุบันนี้เราได้
เรียนพิเศษอาจารย์สอนดีมาก และอาจารย์สอนดีมาก จึงทำให้เราได้เรียนพิเศษ

จาก เจ้า อดิเรกสนใจในวิชา คณิตศาสตร์

๑. อาหารที่ เจ้า อดิเรก

๒. อาหารที่ เจ้า อดิเรกชอบกิน

๓. มีเวลา ๑ ชั่วโมง เจ้า อดิเรกจะทำอะไร

ถ้า เจ้า อดิเรกได้เวลา ๑ ชั่วโมง เจ้า อดิเรกจะทำอะไร

ถ้า เจ้า อดิเรกได้เวลา ๑ ชั่วโมง เจ้า อดิเรกจะทำอะไร

๕. เจ้า อดิเรกชอบกินอาหารอะไรบ้าง

วิชา คณิตศาสตร์

ถ้า เจ้า อดิเรกได้เวลา ๑ ชั่วโมง เจ้า อดิเรกจะทำอะไร

ถ้า เจ้า อดิเรกได้เวลา ๑ ชั่วโมง เจ้า อดิเรกจะทำอะไร

ถ้า เจ้า อดิเรกได้เวลา ๑ ชั่วโมง เจ้า อดิเรกจะทำอะไร

ถ้า เจ้า อดิเรกได้เวลา ๑ ชั่วโมง เจ้า อดิเรกจะทำอะไร

ถ้า เจ้า อดิเรกได้เวลา ๑ ชั่วโมง เจ้า อดิเรกจะทำอะไร

ถ้า เจ้า อดิเรกได้เวลา ๑ ชั่วโมง เจ้า อดิเรกจะทำอะไร

ถ้า เจ้า อดิเรกได้เวลา ๑ ชั่วโมง เจ้า อดิเรกจะทำอะไร

ถ้า เจ้า อดิเรกได้เวลา ๑ ชั่วโมง เจ้า อดิเรกจะทำอะไร

จาก เจ้า อดิเรกสนใจในวิชา คณิตศาสตร์

๑. อาหารที่ เจ้า อดิเรก

๒. อาหารที่ เจ้า อดิเรก

จาก เจ้า อดิเรกสนใจในวิชา คณิตศาสตร์

๑. อาหารที่ เจ้า อดิเรกชอบกิน

๒. อาหารที่ เจ้า อดิเรกชอบกิน

๓. อาหารที่ เจ้า อดิเรก

๔. อาหารที่ เจ้า อดิเรก

๕. อาหารที่ เจ้า อดิเรก

ปีการศึกษา ๒๕๕๕

ภาคเรียน ชั่วคราวเรียนปกติ และ ภาคเรียน ภาคเรียนที่โรงเรียน
และวิชา จากเกณฑ์วิชา และที่มาน

ชั้นรอง ภาคเรียน ชั้นรอง ภาคเรียน ชั้นรองภาคเรียน ภาคเรียน
และวิชา จากเกณฑ์วิชา และที่มาน ภาคเรียน ชั้นรองภาคเรียน

การมีชื่อ ที่เรียนกับชั้นรอง คือวิชาเรียน ชั้นรองภาคเรียน ภาคเรียน
และวิชา จากเกณฑ์วิชา และที่มาน

ชั้นรองภาคเรียน ชั้นรองภาคเรียน ภาคเรียน ชั้นรองภาคเรียน ภาคเรียน
และวิชา จากเกณฑ์วิชา และที่มาน

ปีการศึกษา ๒๕๕๖ วิชาเรียน ชั้นรองภาคเรียน ภาคเรียน ชั้นรองภาคเรียน
และวิชา จากเกณฑ์วิชา และที่มาน

ข้อมูลจากการศึกษาแผนการเรียน

ปีการศึกษา ๒๕๕๕

๑. วิชาที่เรียนและชื่อวิชา การเรียน ชั้นรองภาคเรียน ภาคเรียน ชั้นรองภาคเรียน
และวิชา จากเกณฑ์วิชา และที่มาน

๒. วิชาที่เรียนและชื่อวิชา การเรียน ชั้นรองภาคเรียน ภาคเรียน ชั้นรองภาคเรียน

ปีการศึกษา ๒๕๕๕

๑. วิชาที่เรียนและชื่อวิชา การเรียน ชั้นรองภาคเรียน ภาคเรียน ชั้นรองภาคเรียน
และวิชา จากเกณฑ์วิชา และที่มาน

๒. วิชาที่เรียนและชื่อวิชา การเรียน ชั้นรองภาคเรียน ภาคเรียน ชั้นรองภาคเรียน

ปีการศึกษา ๒๕๕๖

๑. วิชาที่เรียนและชื่อวิชา การเรียน ชั้นรองภาคเรียน ภาคเรียน ชั้นรองภาคเรียน
และวิชา จากเกณฑ์วิชา และที่มาน

๒. วิชาที่เรียนและชื่อวิชา การเรียน ชั้นรองภาคเรียน ภาคเรียน ชั้นรองภาคเรียน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๖๔

๑. วิทยุ-อบในการงานเมื่อจบมาไปทำ

๒. วิชาที่ชอบและสนใจ คือ อบรมเชิงปฏิบัติการ ภาษาอังกฤษ การมีสื่อ วิชาที่ไม่
สนใจคือ ภาษาอังกฤษ

ปีการศึกษา ๒๕๖๕

๑. สนใจการ เรียนกับภาคธุรกิจ การ อบรมเชิงปฏิบัติการ

๒. วิชาที่ชอบและสนใจมากที่สุด คือ วิชา ภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษ

ปีการศึกษา ๒๕๖๖ ชอบและสนใจ วิชาภาษาอังกฤษและวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด วิชาที่ไม่
สนใจไม่มี

ข้อมูลจากครู

ในปีการศึกษา ๒๕๖๒ ได้ให้นักเรียนออกแบบแผนการสอน โดยให้นักเรียนเขียนข้อความลงใน
กระดาษใบความรู้

ครูเห็นว่า วิชาที่นักเรียนชอบมากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษ และชอบเพราะวิชาที่เรียน
อ่าน เราจะได้รู้และ สอบอ่าน สอบพูด

งานประจำที่นักเรียนทำคือ งานบ้าน งานครัว งานอาสาสมัคร ไม่ทำเป็น อาจารย์ หรือ
หรือสอน

งานประจำที่นักเรียนทำคือ งานบ้าน งานครัว งานอาสาสมัคร เราจะไม่ทำ

ข้อมูลผู้สอน

การ ประเมินผลความรู้ของครู โดยตนเอง ผู้ปกครอง และอาจารย์ประจำชั้น ดังนี้

ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕

ข้อมูลจากครู

ปี พ.ศ. ๒๕๖๔

๑. ประเมิน ใจน้อย เราไม่มีใจเลย และวิชาที่นักเรียนสนใจคือ

และรู้สึกว่าเป็นการควบคุมอารมณ์ดีกว่าคนมาก

๒. ตรงต่อเวลา ในขณะที่ยังขาดความถูกต้องในตรงต่อเวลา การขาด
ไม่ตรงต่อเวลาหรือการนัดหมาย ทำให้ไม่รับคำสั่งหรือการนัดหมาย

๓. สนใจในการเขียน จากเจตนาตั้งใจเขียน ขาดตั้งใจกับคำใบ้ เขาไม่ค่อย
สนใจการเขียน รวมไปถึงเห็นความแตกต่างในสิ่งต่างๆ แต่เห็นว่ามีทั้งใจและ
ไม่ทันสังเกต

ปี ค.ศ. ๒๕๕๔

๑. ความประหลาดใจบ้างก็คิด บางทีก็ไม่ได้ คิดที่จะกระทำสิ่งใดลงไปเพราะความ
คิดในขณะนั้นยังไม่ดี ว่าก็จริงทำ

๒. ตั้งใจเขียนบ้างก็ต่าง ๆ ทยอยกันไป โดยสะดวก การเขียน บ้างก็ยังไม่ได้อ่าน
บ้างก็อ่านแล้วแต่ไม่เข้าใจ หรือจากสิ่งใดก็ตามที่ใจอยากเขียนก็เขียนไป ซึ่งบางครั้งก็เขียน
ไม่ได้

๓. การทำงานอย่าง ง่าย ๆ ไม่ค่อยดีนัก ก็เพราะความยาก และจะพยายามทำให้
ดีขึ้น

๔. จะตั้งใจเขียนในสิ่งที่อยากเขียน เพราะต้องการ ได้ ได้ ได้ ซึ่งผู้สอน
ได้

๕. รู้สึกสนใจงานที่ง่าย ๆ ในเวลาว่าง ๆ ว่าง ๆ จะพยายามทำให้ดีขึ้น

หลังจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ปี ค.ศ. ๒๕๕๔

- ๑. ความประหลาดใจบ้าง ๆ ไม่เวลาว่าง ๆ ว่าง ๆ จะพยายามทำให้ดีขึ้น
- ๒. ความประหลาดใจเป็นสิ่งที่สนใจแล้ว หรือความยาก ๆ ว่าง ๆ จะพยายามทำให้ดีขึ้น
- ๓. ความประหลาดใจเป็นสิ่งที่สนใจแล้ว หรือความยาก ๆ ว่าง ๆ จะพยายามทำให้ดีขึ้น
- ๔. การสังเกตความประหลาดใจ เช่น จะทำอะไรก็ได้ที่ว่าง ๆ ว่าง ๆ จะพยายามทำให้ดีขึ้น

บาง เป็นใจว่าง ๆ ว่าง ๆ จะพยายามทำให้ดีขึ้น

ปี พ.ศ. ๒๕๐๕

- ๑. เวลาอนุญาตหรือขอร้องจากเจ้าพนักงาน
- ๒. ความประพฤติที่แสดงแก่เจ้าพนักงาน เจ้าพนักงานของรัฐหรือเจ้าพนักงาน
- ๓. รักร่อง และ วนเขี้ยวเข็ญ
- ๔. ความประพฤติที่เห็นว่าเป็นการละเมิดต่อเจ้าพนักงาน คือ เวลาใดหรือสถานที่
กลางหรือที่อื่น ที่ว่านี้ เจ้าพนักงาน
- ๕. เจ้าพนักงาน เป็นตัวของตัวเอง เมื่อ เจ้าพนักงานผู้พิพากษา

ปี พ.ศ. ๒๕๐๖

- ๑. ความประพฤติที่แสดงแก่ เจ้าพนักงาน เจ้าพนักงานของรัฐหรือเจ้าพนักงาน บางครั้งก็
จากเจตนา
- ๒. การข่มขู่ต่อเจ้าพนักงาน ผู้ที่ละเมิดกับเจตนาของ ๆ ก็
- ๓. สิ่งที่เป็นการละเมิดต่อเจ้าพนักงาน คือ การข่มขู่
- ๔. ความประพฤติที่เห็นว่าเป็นการละเมิดต่อเจ้าพนักงาน คือ การข่มขู่ มีเจตนา
เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าพนักงาน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ ดร. วิชา

ปี พ.ศ. ๒๕๐๗

- ๑. ความประพฤติที่แสดง ๆ ไปในวงกว้าง เจตนาของ เจตนาของ เจตนาของ
- ๒. ความประพฤติที่แสดงแก่เจ้าพนักงาน คือ ไม่คำนึง เจตนาของ เจตนาของ เจตนาของ
มีเจตนาเจตนา เจตนา เจตนา
- ๓. ความประพฤติที่แสดงแก่เจ้าพนักงาน คือ เมื่อไม่สนใจถึงเจตนาของเจตนาเจตนา

ปี พ.ศ. ๒๕๐๘

- ๑. ความประพฤติที่แสดง ๆ ไปในวงกว้าง เจตนาของ เจตนาของ เจตนาของ และเมื่อ
ถึง เจตนาของเจตนา เจตนาเจตนา เจตนาเจตนา เจตนาเจตนา เจตนาเจตนา
- ๒. ความประพฤติที่แสดงแก่เจ้าพนักงาน หรือเจตนาของ เจตนาของ เจตนาของ
บ้าง เจตนาของเจตนา เจตนาเจตนา

บุคคลที่ชื่อว่า เขา อยุ่มาอีกคนหนึ่ง คือ อาจารย์ อาจารย์เป็นผู้มีความเฉลียวเฉลียวยิ่ง
เขื่อนแก้ว เป็นคนดีคนอื่น และเป็นมิตรของมี เจริญผลทุก

ความใจเย็นของอาจารย์ จากเจ้าแก้ว เขารู้จักเป็นอาจารย์ผู้หนึ่ง จะไร้มันรักเรียน
แล้ว อาจารย์ยัง เจ้าอาจารย์ไม่พอใจใครเลยสักคนเดียว
บุคคลที่ชื่อความดี อาจารย์เขาคนนี้เป็นเขื่อนแก้วคน

ประวัติการศึกษาศรี

จากเจ้าแก้วเกิดถึงเขา เขื่อนแก้วของนาง.....คนดีคนหนึ่ง..... จากเจ้าแก้วเกิด
วันที่ ๒๑ ในราววันที่ ๒๑ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๐๖ ที่โรงเรียนประถมวัด ๒ ของ บ้านเขาไป
คำถึงศึกษาชั้นประถมปีที่ ๔ และจบลงที่โรงเรียนประถมวัด ๒ ของโรงเรียนศรี จากเจ้าแก้ว
วันที่ ๒๑ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๐๖ วันที่ ๑๐ ของโรงเรียนประถมวัด ๒ ปี
ปรีชาชาญ ปัจจุบันศึกษา เขื่อนแก้ว ๒๔ ก. ณ โรงเรียนเขื่อนแก้ว โรงเรียนประถมวัด ๒
จากเจ้าแก้วได้ใจ เขื่อนแก้วไม่มีความดี วันที่ ๑๒ ของโรงเรียนประถมวัด ๒ จากเจ้า
แก้วไม่โตนัก สูงประมาณ ๑.๖๕ เมตร มีน้ำหนักประมาณ ๓๕ กิโลกรัม มีได้ศึกษาจากโรงเรียน
และยังได้ศึกษา

จากเจ้าแก้วไม่เรียนกับครูคนอื่นเลย เขื่อนแก้วคนดี เขื่อนแก้วคนดีเขื่อนแก้ว
จากเจ้าแก้วคนดีเขื่อนแก้วจะเรียนสอน เขื่อนแก้วโรงเรียนประถมวัด ๒ จากเจ้าแก้วคนดี
เขื่อนแก้ว เขื่อนแก้วเรียน ๑ ตามความ เขื่อนแก้วเรียนวิชา จากเจ้าแก้วคนดีเขื่อนแก้ว
เด็ก ๆ จากเจ้าแก้วเรียนวิชาเขื่อนแก้วเรียนวิชาเขื่อนแก้ว เรียน เขื่อนแก้วเรียนวิชา
ปัจจุบันเรียนกับเขื่อนแก้วแล้ว เขื่อนแก้วเรียนวิชาเขื่อนแก้วเรียนวิชาเขื่อนแก้ว เขื่อนแก้วเรียนวิชา
วิชาเขื่อนแก้ว เขื่อนแก้วเรียนวิชา จากเจ้าแก้วเรียนวิชา เขื่อนแก้วเรียนวิชาเขื่อนแก้ว

เขื่อนแก้วเรียน จากเจ้าแก้วคนดีเขื่อนแก้ว เรียนวิชาเขื่อนแก้วเรียนวิชาเขื่อนแก้ว
วิชาเขื่อนแก้วเรียนวิชาเขื่อนแก้ว เรียนวิชาเขื่อนแก้วเรียนวิชาเขื่อนแก้ว เรียนวิชาเขื่อนแก้วเรียนวิชา
เขื่อนแก้วเรียนวิชาเขื่อนแก้วเรียนวิชาเขื่อนแก้วเรียนวิชาเขื่อนแก้ว เรียนวิชาเขื่อนแก้วเรียนวิชา
เขื่อนแก้วเรียนวิชาเขื่อนแก้วเรียนวิชาเขื่อนแก้วเรียนวิชาเขื่อนแก้ว เรียนวิชาเขื่อนแก้วเรียนวิชา
เขื่อนแก้วเรียนวิชาเขื่อนแก้วเรียนวิชาเขื่อนแก้วเรียนวิชาเขื่อนแก้ว เรียนวิชาเขื่อนแก้วเรียนวิชา

บุตรหลานแทนที่ลปของโรงเรียนเรา เป็นสิ่งทำให้เราท้อใจท้อใจจากเราก็เป็นได้

ในบางครั้งที่เราเจอมีการนับ ๆ อากาศรอบข้างของเราใจ เมื่อมีการนับนั้น เราเจอ
ต้องท้อใจและเห็นใจไป แต่การมีอารมณ์นั้นมันใจยังไม่ได้อีก เติมน้ำ ๒ - ๓ ปีที่แล้ว ในคราว
ว่าเป็นอย่างไร แต่ในปัจจุบันที่เรามีอารมณ์ไม่ได้อีกอย่างหนึ่ง คือ ที่บ้านเราแบบนั้นเอง ที่โรงเรียน
กับเขาเรียน ในบางครั้งที่เจอใครก็ตามที่เจอเรื่องราวที่มันทาง บางอย่างก็อาจจะเป็นอย่างนั้นบ้าง
และเก็บเอาความรู้สึกแบบนั้นที่อยู่นาน เป็นเรื่องที่เราเจอเรื่องถึงบางและเก็บจนอยู่ในใจ ครอบ
เมื่อมีการโรงเรียนที่มากมาช่วยนับ เราเจอมีความมากจนรวม เก็บเก็บและเก็บเอาเข้ามาว่าเราจะ
เห็นเหลืออย่างนั้น มีเรื่องที่เราเจออย่างนั้น และจะรวมเข้าเป็นอย่างเห็นได้ ในคราวที่ว่าไม่
เราเจอจึงมีความรู้สึกที่การเห็นนั้น แตกกัน เรา เจอไม่อยากจะรวม เราย บางที่เราเจอเจอ
ไปโรงเรียน ตามที่เรารู้จักเห็นใจเก็บเก็บและเก็บที่เรารู้จักทุกวัน เราเจอที่ เราว่าเราควรจะเอา
ไปถือเป็นแบบใจ และเราดูรวม เราจะไม่เก็บเก็บจนทำให้เราท้อใจแล้ว เราเจอจึงมีการอย่าง
มาก แต่ก็ไม่สามารถจะรวมอะไรที่เราได้ เพียงใจที่เรารู้จักและเรารู้จักใจในบางที่
เราเจอเห็นมีความตั้งใจที่คิดจะไม่มีเหมือนเดิมเป็นหนึ่งแต่จะรวมเป็นรวม เมื่อจะใจที่เรารู้จัก
เรียน ตอนในใจ ๆ เรายังคงอยู่ เราเจอที่เรารู้จักเรื่องนั้นที่เรารู้จัก
เราเจอคิดว่าเรามีเหมือนเดิมเป็น เราจะไม่มีเรื่องนั้นที่เรารู้จัก ๆ เราเจอที่เรารู้จัก
ใจและเอาใจ วิธีที่เรารู้จักเรารู้จักเขาใจ แต่เมื่อเรารู้จักกับเรื่องหนึ่งอีก ก็อาจจะไปพบที่เรารู้จัก
เขาไม่ได้ เมื่อเรารู้จักเรารู้จักเขาใจจากนอกใจ เรา เจอเขาเจออย่างที่เราเห็นที่ เราเจอ
เราเจอที่เรารู้จักว่าที่ เรารู้จัก ๆ เรารู้จัก เขาเจอที่เรารู้จักที่เราเจอแบบที่ เราเจอจะเป็น
ที่เรารู้จักและแบบที่เราเจอที่เรารู้จักของเรา เจอที่เรารู้จัก เราเจอที่เรารู้จักที่เราเจอ
ที่เรารู้จัก เราเจอแบบที่เราเจอที่เรารู้จัก แต่เราเจอที่เรารู้จักที่เราเจอที่เรารู้จัก และไปที่เราเจอ
เราเจอที่เรารู้จักที่เราเจอที่เรารู้จัก

จากที่เรารู้จักเรารู้จักโรงเรียนบางที่ที่เราเจอเจอใจ แต่ก็ไม่อยากที่ เราเจอได้เป็น
อุปสรรคของเรารู้จักเรารู้จัก เราเจอโรงเรียนที่เราเจอ ที่เราเจอที่เรารู้จักเรารู้จักเรารู้จัก
เราเจอที่เรารู้จักเรารู้จักเรารู้จักเรารู้จัก

จากเจ้ามีเพื่อนสนิทคนโต และยังมีเพื่อนอีกไว้มากมาย ๆ คน เขามองกันว่าเจ้าก็เคยบอก
 ดยางเราตรงๆ ว่า เราจะมีอันต้วจริงของเรา มีอยู่คนหนึ่งที่ถึงกับถึงกับถึงกับ ก็บอกว่า
 ว่าเป็นเพื่อน เขาก็ไปกันไปตาม ๆ ที่ว่าในเวลานี้มันอันต้วจริงของเราเป็นอย่างไร รุกขกาย ๆ
 ก็คือไปว่าเป็นพวกอย่างไหนมา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เพื่อนเราเพื่อนเรา เพื่อนเราเพื่อนเรา
 แต่เรื่องที่ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา
 ใจใจ ๆ เข็มเขามาเกิดเพราะว่า เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา

จากเจ้าก็มีพวกที่หาเรื่องมาทำในทางความประพฤติ การเอาเพื่อนมาลงความหมาย ใน
 ภายความประพฤติ มีอยู่หลายราย เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา

จากเจ้าคิดว่า คุณพ่อของเรามีทรัพย์สินอะไรบ้าง ก็เป็นอย่างไรบ้าง เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา
 ปี่ใหม่ เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา
 เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา
 เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา
 เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา

บอกกับเจ้าว่า เจ้าก็คิดใหม่ (เขาคิดใหม่) เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา
 สนิทเป็นลูกวางวางในโรงเรียน มีไม้เท้า และเครื่องมือที่จะช่วยเขาคิดใหม่ เขาก็ว่าเพื่อนเรา
 เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา

ก็อยู่ที่ในเวลานี้ของเจ้าที่เจ้าก็คิดใหม่ คือ อาจารย์..... เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา
 และสอนวิชาต่างๆ ในที่นี้เขาคิดใหม่ เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา
 เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา

เขามองว่า การที่คิดใหม่ใจของเขาที่เขาคิดใหม่ เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา
 เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา

จากเจ้าคิดว่า เจ้าก็คิดใหม่ เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา
 เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา เขาก็ว่าเพื่อนเรา

บุคคลที่เข้าใจในตัวของเรา เขาคงไม่เข้าใจ แต่เริ่มเขียน ๆ เพราะมีอายุเท่า ๆ กัน
จึงมีจุดจิตใจอย่างหนึ่ง แต่ผู้ใหญ่โตขึ้นมาด้วยความเข้าใจในตัวเราเลย

ประติมากร รุ่งโรจน์ ที่สุดเกาะไม่ยอมให้ ไป เก็บของที่เราเจ้าพวกนั้น ๆ คนที่รู้จัก
ความอดทนคือการไป camp เราได้สนิทสนมกับเพื่อน ๆ ทุกคนทั้ง ามและจิตใจอันดีในความเป็น
ผู้กล้าหาญของเพื่อน ามบางคน เป็น วิ เป็นสาวไทย เขาก็พาเราเดินทางถึงที่ดู มีหญิง ๓ คน
และชายอีก ๓ คน และที่เดินบนหินที่โหด ความจริงทุกอย่างเราจะเห็นไปตลอดทั้งคืน เพราะ
ยังมีรังแรงอยู่ เราเจ้าเมืองเดิม แต่เราก็มีร่อง และกดกระสวยทางนี้ขึ้นไปขอเดิน ทางที่ควร
เดิน เป็นถนน ทาง ๆ ที่เราขึ้นไปรู้จักและสนิทสนมกัน หรือวันที่ ๑ ของที่อาจารย์ไม่ว่า เราจะ
ขึ้นไปดูในป่าแห่งนี้ ไปบนกับของอาจารย์ คนอื่น ๆ ได้เดินไปทั่วเขต ขอบเขตก็ไม่รู้ แต่เพื่อน
บางคนมีปืนไล่ล่าเรา เรา โดยเกือบถึงต้น ๆ ของทางในที่สุดเลยมีถนน เราเจ้าคิดว่าการไป
camp นั้นจะเป็นระลอกการที่พาเราไปตั้งที่ออกไป

ประติมากร ลัดนิ้วกับที่พาเรา เจ้าจำแนกเดินกับ แต่เมื่อคิดแล้วบังเกิดใจ หัวเองที่
พาเรา และจะไป สอนทำไม้ และไปตลอดเป็นของไป

ประติมากร โรงเรียนบางกลางเขากองเสือโหด เขาคิด เมื่อตอนที่คนของใจที่ใคร
เราคิดอยากโรงเรียน เรายังอยู่

เราเจ้าเคยทำงานที่กองสารจากอย่าง เป็น อยู่ ป.๕ ไปเรียนของงานโรงเรียน อยู่
ป.๕ ไปเรียนของงานที่กองสารที่โรงเรียน ป.๕ ออกไปอยู่ที่ในรายการของ
อาจารย์..... ป.๕ และกองสารเขา เป็นตาม

เรื่องแดง ดวงอาทิตย์เจ้านักไป ที่สารที่กองสารของบ้านเจ้าเอง เรื่องบางที่กันมอง
ด้วย และเคยมีสารที่ กองสารที่โรงเรียน เจ้าอยู่ ป.๕ เราเจ้าที่กองสารที่กองสาร เมื่อเวลาเขียน
ถึงเขา ยืนมองเขา ของผู้ดูเห็นภาพเหมือนดู เราเจ้า อดความหนังสือจ รัน เรืองท่า เขาถูกใคร
ตัวที่สูงจ อดความไปส เป็นคน และเรื่องสารที่กองสาร เช่น ๘ แยกกัน และเรื่องของเด็ก ๆ
เขา จะบอก เขา ตอนเขา ที่เรื่อง ถึง เขา ของกองสารที่บ้านเจ้าไปหา ข เขาคิด แต่เพื่อน
เราเจ้าเป็นเด็กแล้ว อดความเรื่องเรื่องนี้ ๆ

อาจารย์เขาจบจากโรงเรียนแล้ว เขาเองเขาจะเขาก็ทำ ตอนแรกเขาจะเขาก็ทำกับ
เขาคณะที่อื่น ๆ เขาก็จะเขาก็ทำเขาคณะที่อื่น ๆ เขาก็จะเขาก็ทำเขาคณะที่อื่น ๆ
เขาก็จะเขาก็ทำเขาคณะที่อื่น ๆ เขาก็จะเขาก็ทำเขาคณะที่อื่น ๆ เขาก็จะเขาก็ทำ

เรื่องเล่าขานเกี่ยวกับชีวิต (Anecdotal Record) ที่โรงเรียนและนอกโรงเรียน
ตอนที่ ๑ ปี ๒๕๕ - ๒๕๖

วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เวลา ๗.๒๐ น. วิชาคณิตศาสตร์

อาจารย์ได้ให้นักเรียนจากโรงเรียนบ้านหนองบัว มาเรียนที่โรงเรียนของเราจากเลข
จำนวนหนึ่ง คือ เลข ๑๕ จำนวนหนึ่งมาก จากเลขจำนวนหนึ่ง ๑๕ เลขของ เลข ๖ จำนวนหนึ่ง คือ ๘
นักเรียนเกิดคำถามว่าเลขของเลข "N + N + 15 = 45" แล้ว นักเรียนตอบว่า "ไม่เรียนเข้าใจเลข
ว่าไม่ตรงเป็น N + N" นักเรียนว่า "ก็เลขจำนวนหนึ่งคือ N อีกจำนวนหนึ่งคือ N + 15" มี
นักเรียนตอบว่า "ก็ไม่เป็น N + 15" ไม่เป็นเราให้ที่มันเยอะ" นักเรียนว่า "ก็มากกว่า 15 ก็เป็น
N + 15" และ"

วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เวลา ๗.๒๕ น. วิชาวิทยาศาสตร์

ที่โรงเรียน ๒๕๕๖ วิชาวิทยาศาสตร์ ๒๕๕๖ วิชาวิทยาศาสตร์ ๒๕๕๖ วิชาวิทยาศาสตร์
นักเรียนถามว่า "ทำไมถึงมีน้ำในเขื่อน ๆ ขุดยังไม่ถึงดินทำไม" นักเรียนว่า "ขุดไม่ลึก
พอสักนั้น ขุดลงไปเขาจะหาเจอ"

วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เวลา ๗.๓๐ น. วิชาวิทยาศาสตร์

นักเรียนถามว่า "ทำไมถึงมีน้ำในเขื่อน ๆ ขุดยังไม่ถึงดินทำไม" นักเรียนว่า "ขุดไม่ลึก
พอสักนั้น ขุดลงไปเขาจะหาเจอ"

วันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เวลา ๗.๓๕ น. วิชาภาษาไทย

นักเรียนถามว่า "ทำไมถึงมีน้ำในเขื่อน ๆ ขุดยังไม่ถึงดินทำไม" นักเรียนว่า "ขุดไม่ลึก
พอสักนั้น ขุดลงไปเขาจะหาเจอ"

วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๓.๕๐ น. วิชาวิทยาศาสตร์

วันนี้เป็นวันเสนอผลงานทางวิทยาศาสตร์ที่หาไม่พบในอาทิตย์ก่อน ตอนเช้าชั่วโมงหนึ่ง เป็นวิชาวิทยาศาสตร์ที่ชื่อว่า "เคมีเกี่ยวกับการเกิดตะกอนสี" อธิบายโครงงานเลข ๆ ของใบเบอร์ ๒๕ อธิบายรายงานถึงการจับคู่ของตะกอนสี เมื่อเบอร์ ๒๕ รายงานจบแล้ว เบอร์ ๓ ก็รายงาน ที่ใบเหลืองก็มาและใบเหลืองก็ หนูเป็นอาสาสมัครมาต่าง ๆ ของที่หาไม่พบในอาทิตย์ก่อน ภาค ตอนจบจนถึงใบเหลือง ๆ หนูเองก็เอาตัวเองไปหาสมัครมาทำวิชาด้วย

วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๓.๕๐ น. วิชาสังคมศึกษา

วันนี้ชั่วโมงรายงานโดยนักเรียน เรื่องเสนอโครงงานในสมัยต้นปีมีอะไร นักเขียนต้องทำอะไร ซึ่งจะจากตามบาง บางคนก็ยังไม่เขียน ส่วนคนที่เขียนก็ยังไม่ค่อยดีนัก และจากตามไปถาม ตลอดเวลา

วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖ เวลา ๑๓.๕๕ - ๑๔.๕๕ น. วิชาภาษาอังกฤษ

ชั่วโมงนี้เป็น ชั่วโมงสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูคนหนึ่งชื่อว่า หนูเองก็ไปสอนที่นั่น ตอนเช้าชั่วโมงแรก ครูอาจารย์บอกว่าครู เสร็จใหม่ก็ได้ หนูก็เข้าไปสอนคนเดียว มีหนังสือเตรียม ๒ คน คิด ได้ และนักเรียนอีก ๑ คน ซึ่งยังมีเวลาเหลืออีก ๑๐ นาทีก็เห็นหนังสือที่เตรียมเวลาที่มีเพียง ๔ คน เท่านั้น เมื่อชั่วโมงนี้ผ่านไปก็เห็นว่า "สอนยากมาก" หนูเองก็มาบ้างนี่ ๆ ว่า "ไม่สอนยาก"

วันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖ เวลา ๑๓.๕๕ - ๑๔.๕๕ น. วิชาวิทยาศาสตร์

ชั่วโมงนี้ก็เป็นชั่วโมงสอนวิทยาศาสตร์ การทำโครงงานวิทยาศาสตร์ เนื่องจากเด็กแต่ละคนมี ความถนัดต่างกัน บางคนก็ชอบทำโครงงาน บางคนก็ชอบทำโครงงาน บางคนก็ชอบทำโครงงาน บางคนก็ชอบทำโครงงาน บางคนก็ชอบทำโครงงาน บางคนก็ชอบทำโครงงาน

วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖ วันพิเศษของข้าราชการกลางวัน

วันนี้มีขบวนพาเหรดเสร็จ หนูเองก็ไปเดินด้วยเหมือนกัน ตอนเช้าชั่วโมงแรก ครูอาจารย์บอกว่าครู เสร็จใหม่ก็ได้ หนูก็เข้าไปสอนคนเดียว มีหนังสือเตรียม ๒ คน คิด ได้ และนักเรียนอีก ๑ คน ซึ่งยังมีเวลาเหลืออีก ๑๐ นาทีก็เห็นหนังสือที่เตรียมเวลาที่มีเพียง ๔ คน เท่านั้น เมื่อชั่วโมงนี้ผ่านไปก็เห็นว่า "สอนยากมาก" หนูเองก็มาบ้างนี่ ๆ ว่า "ไม่สอนยาก"

เปิด

เปิด เป็นตัวแรกของตงนักเรียนชายที่เริ่มเข้ามาทวงอ้างสิทธิการศึกษานี้ จากการที่กระทรวง
ศึกษาธิการ ๒๕๕ - ๒๕๖ ขณะเดียวกันเริ่มมีดังนี้

ความเจริญเติบโตของร่างกายและสมรรถภาพ

เมื่อเกิดมาตามอายุ พ.ศ. ๒๕๖ เป็นมีอายุ ๑๕ ปี ๓ เดือน ซึ่งสมรรถภาพเติบโตของของ
๓ เดือน มีน้ำหนัก ๓.๕ ก.ก. และส่วนสูง ๒๖.๕ ซม. ซึ่งต่ำกว่าน้ำหนักเฉลี่ยของของ ๓.๐
ก.ก. และส่วนสูงเฉลี่ยน้อยกว่าส่วนสูงเฉลี่ยของของ ๑.๓ ซม. ระหว่างก่อนอายุครบ ๓ เดือน
ที่ ๑๕. แสดงถึงน้ำหนักและส่วนสูงของเปิดเป็นรายเดือน การที่ ๑. เริ่มเห็นนมที่หน้าและส่วน
สูงของเปิดก็ต่ำกว่าเด็กและส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียน ชายในทอง

ข้อมูลจากตรวจหาสุขภาพของร่างกาย

จากบันทึกการตรวจสุขภาพของเปิด โดยนายแพทย์ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขที่ได้
มาทำการตรวจสุขภาพของนักเรียนที่โรงเรียนโดยมีบันทึกไว้ดังนี้

ปี พ.ศ. ๒๕๓ ความผิดปกติของร่างกายและเนื้อเยื่อ ความสมบูรณ์ของร่างกายปกติ
ไม่พบว่ามีโรคอะไรนอกจากติดเชื้อพยาธิใบไม้ในสมอง และพยาธิใบไม้ในหัวใจ

ปี พ.ศ. ๒๕๔ ไม่พบรายงาน

ปี พ.ศ. ๒๕๕ ความผิดปกติของร่างกายและเนื้อเยื่อ ความสมบูรณ์ของร่างกายปกติ
ไม่พบว่ามีโรคอะไรนอกจากติดเชื้อพยาธิใบไม้ในสมอง และพยาธิใบไม้ในหัวใจ

ปี พ.ศ. ๒๕๖ ไม่พบรายงาน

ปี พ.ศ. ๒๕๖ (๓๓ มกราคม ๒๕๓๓) ความผิดปกติของร่างกายและเนื้อเยื่อ ความสมบูรณ์
ของร่างกายปกติ ไม่พบว่ามีโรคอะไร ที่ผิดปกติทั้งร่างกาย

การตรวจ

ปี พ.ศ. ๒๕๕ เป็นของ ตรวจสุขภาพ ไม่พบว่ามีพยาธิ

ปี พ.ศ. ๒๕๖ X-ray ปอดปกติ

ตารางที่ ๑๘.

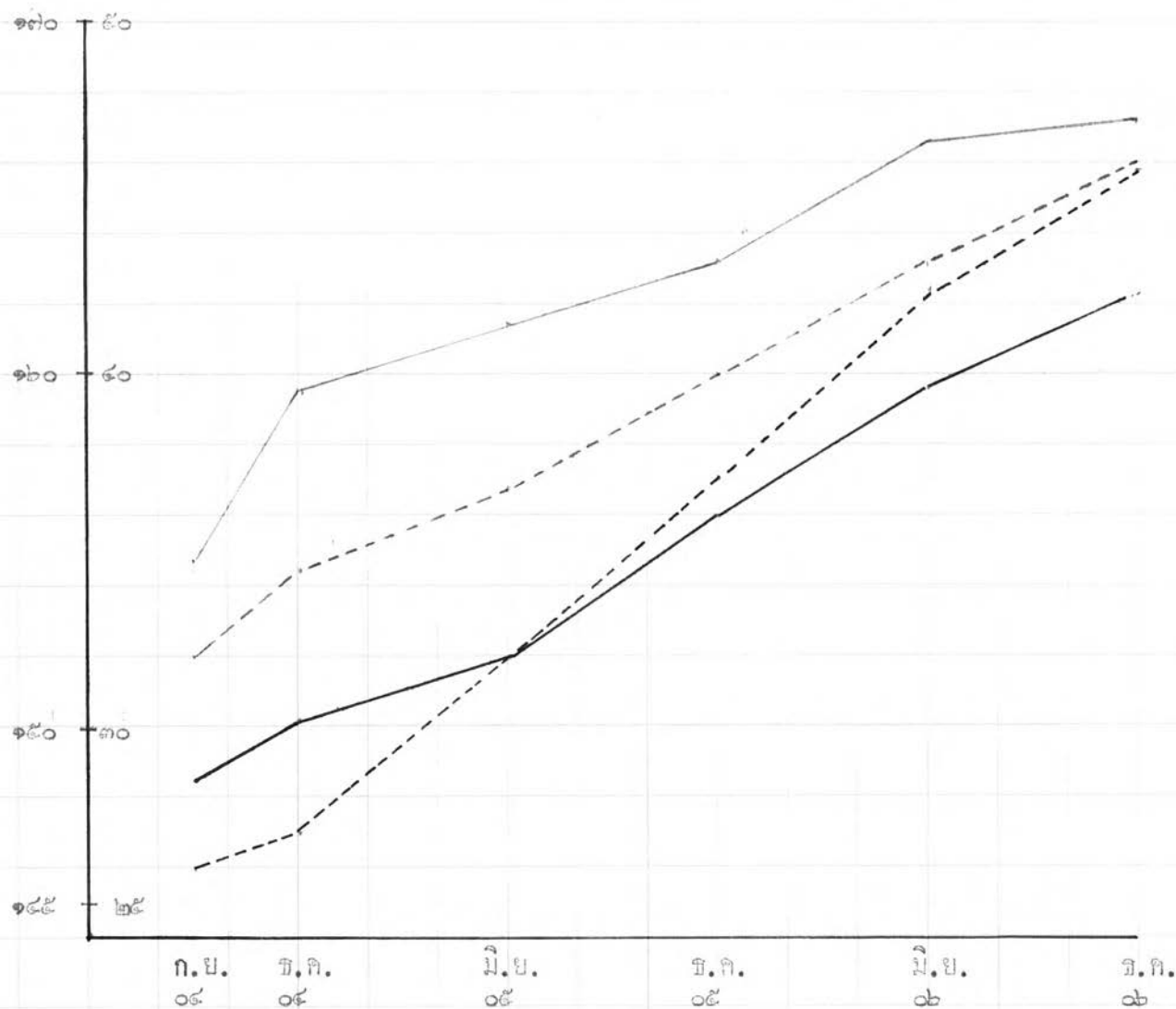
การเจริญเติบโตทางร่างกายของแม่ โดยน้ำหนัก ส่วนสูง
ตั้งแต่ก่อนคลอด ๒๕๐๖ -- ถึงคลอด ๒๕๐๖

ร.ร.	ปี		น้ำหนัก (ก.ก.)	ส่วนสูง (ซ.ม.)
	ก่อน	ปี/เดือน		
๒๕๐๖	ก.ย.	๑๓/๖	๒๕.๖	๑๕๖.๐
	ข.ย.	๑๓/๗	๒๕.๐	๑๕๖.๐
	ค.ย.	๑๓/๘	๒๕.๘	๑๕๖.๐
	ด.ย.	๑๓/๙	๓๐.๓	๑๕๖.๐
๒๕๐๘	ม.ค.	๑๓/๑๐	๓๖.๓	๑๕๖.๐
	พ.ย.	๑๔/๑๐	๓๗.๐	๑๕๖.๐
	ก.ค.	๑๔/๑๑	๓๖.๕	๑๕๖.๕
	ธ.ค.	๑๔/๑๑	๓๗.๐	๑๕๖.๕
	ก.ย.	๑๔/๑๒	๓๘.๐	๑๕๕.๐
	ก.ค.	๑๔/๑๓	๓๘.๐	๑๕๖.๐
	พ.ย.	๑๕/๑	๓๕.๐	๑๕๖.๕
	ธ.ค.	๑๕/๑	๓๖.๐	๑๕๖.๐
๒๕๑๐	ม.ค.	๑๕/๑๐	๓๖.๐	๑๕๖.๐
	พ.ย.	๑๕/๑๐	๓๖.๕	๑๕๖.๕
	ก.ค.	๑๕/๑๑	๓๖.๕	๑๕๖.๕
	ธ.ค.	๑๕/๑๑	๓๖.๖	๑๕๖.๕
	ก.ย.	๑๕/๑๒	๓๖.๕	๑๕๖.๖
	ก.ค.	๑๕/๑๓	๓๖.๕	๑๕๖.๕
	พ.ย.	๑๕/๑๓	๓๖.๖	๑๕๖.๖
	ธ.ค.	๑๕/๑๓	๓๖.๖	๑๕๖.๐

ภาพที่ ๑.

เปรียบเทียบน้ำหนักและส่วนสูงของ เบ็ดกับน้ำหนักและส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนชายในท้องถิ่น
ตามปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖

ช.ม. ก.ก.

——— น้ำหนักของเบ็ด ——— น้ำหนักเฉลี่ยของนักเรียนชายในท้องถิ่น
 - - - - - ส่วนสูงของเบ็ด - - - - - ส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนชายในท้องถิ่น

ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และ ๒๕๖๖ ตรวจ ปรากฏบันทึก

ประวัติการเจ็บป่วยในอดีต

ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นปกติ

ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นทางเดินและโรคอ้วน

ประวัติ โรคภัยไข้เจ็บอื่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖

กิจกรรมในของกินของใช้จากโรค ปี พ.ศ. ๒๕๖๖, ๒๕๖๕ และ ๒๕๖๔

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ (ผู้ปกครอง (นาง))

ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นที่ดูอาการในเบื้องต้น เคยป่วยเป็นโรคเมื่ออยู่ภาคใต้เดิม ทางบ้านเคย
พยายามฆ่าสูงสูงมาก โด ตกใจมาก และ เป็นไปตามอาการอื่น เป็นโรคที่หายากกว่าโรคอื่น

ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ผู้ปกครองให้ประวัติเบื้องต้น และอาการบางอย่าง

ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ผู้ปกครองให้ประวัติเบื้องต้น เป็นตอนเด็ก ๆ ร่างกายไม่แข็งแรง ใน
ระดับภาค เป็นอยู่ไม่สบายทั่วเด็กภาคกลางตอนบน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ อาจารย์ประจำตัว:

ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นที่ทราบการเจ็บป่วยของตนเอง

ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ร่างกายแข็งแรง ฆ่าตัวตายเพราะไม่สบายใจ

ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นที่ทราบการเจ็บป่วยเบื้องต้น ฆ่าตัวตายเพราะไม่สบายใจ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ อาจารย์ประจำตัว ปี พ.ศ. ๒๕๖๖

เป็นคนที่เรียนเก่งมาก เป็นที่สนใจของใจ ของคนทั่วไป ในชุมชนและทางโรงเรียนที่
ศึกษาแล้วรู้สึกไม่สบายใจ

มารดาถูก ๆ มารดาไป เขาใจใหญ่ ๆ ใหญ่อยู่เป็นความรับผิดชอบของแม่ เมื่อ
 วัฒนธรรมถูก ๆ ไป รุ่งเรืองแล้วก็ไม่รู้จะอะไร ๆ มารดาเป็นความรักลูก เขาจะรักถูก ๆ ไป เป็น
 ไป เขาใจและสนใจใหญ่ เช่นนี้ งานเขาหนักอะไรก็ทำ ทำได้บ้างบ้างจากนั้น เมื่อถึงเวลาถึงบ้าน
 เมื่อมารดาเป็นแม่ที่จะตามความไปเขา มารดาจะพูดไปเขาของเห็นเขาอีกแล้ว ดูเขาแบบกลัว
 ลอยใจหนึ่ง คุยไปทางวัด มารดาไม่สนใจ เขาทำอะไร เป็นไปที่จะมีมารดาความรักและแม่ไปเรื่อย
 วิชาเรียนถูก ๆ ของมารดา เมื่อเห็นเขาทำอะไรไม่เป็นที่พอใจ ก็จะพูดมารดาเล็กน้อยอย่างไร
 จึงไปเอง ๆ เขามีนิสัย เป็นรักมีมารดา เป็นคิดว่าเขาเป็นพ่อลูกเขย มารดาเป็นฝ่ายรัก เมื่อ
 เขาไปบ้านแม่ที่บ้านแม่ตอนเปิดกับไปอยู่กับมารดา เปิดเห็นมารดา มารดาจะชอบใจที่เห็น
 มาเขารัก มารดาชอบใจที่มารดาไม่เห็นในมารดาเลย เขามองว่า "เขาเป็นในมารดาของ
 ใจที่ไม่มีความรัก" มารดาชอบพูดว่า "คุณเป็นคนดีของแม่" เปิดก็มี ๆ ของ ๆ รัก
 กันก็ เขาก็จะรักใจกับมารดาในทางตรง เปิดเป็นทางของ ๆ ของมารดา เปิดกับไปทางถูก ๆ
 วันมีก็ เปิดไปเขาแล้วเขาจะใจโดยมารดาของ ๆ ของ ๆ ของตน อยู่ที่บ้านเขาจะแยกกัน
 เปิดเขาไปถึงถูกที่ถูกของของตน ไม่เห็น เขามี ของของเขาเอง

ที่ทำงานของเขา อารมณ์เปิดเขาจะพูด เขาไปมีเปิดเขาแล้วตั้งเขาเล็ก ๆ และโต งเขา
 โรงเรียนเขาถูก เมื่อเปิดกับไปอยู่กับ มารดา อารมณ์ไปเป็นแม่เป็นเขา เปิดใจของเขาอยู่กับเขา
 ของ มารดาชอบความรักใจ ของเขาจะยิ่ง ดูเขาแล้วจะ อยู่ เขาเป็นไปในความรักของเขา เขา
 เป็นของมารดาไป งานของเขาเกี่ยวกับแม่ และเป็นผู้ที่จะดูแลการจะไป มีมารดาอยากไปเขาเป็น
 รับผิดชอบ "เขาแล้วเปิดเขาใจกับมารดา จาก รุ่งเรืองตอนแม่ก็ ว่าถูกที่ถูกของ เขามองมารดา
 ทางการรักเขาไป มารดาชอบ เขาจะคิดว่ามารดาไม่สนใจ เขาก็พูดกับมารดาเป็นใจงานหนึ่งไม่ใจเรียน
 หนึ่งก็ เปิดเขาใจและสนใจ ที่เขาดีอยู่ เป็นรักมีมารดา เคยเขาเขาและเขากับมัน อารมณ์ว่า
 เปิดเป็นคนที่เขา มีใจของเขาเขาจะไปเขาใจ ๆ เพื่อให้เห็นเรื่องนั้นเห็น เขาไปทางใจรัก
 เวลาไปเขา

จากมารดา

ในปี พ.ศ. ๒๔๖๖ ได้ให้รักเรียนตอนแบบของเขา เมื่อเมื่อมี เขาว่ากับแม่เปิดใจจะ
 ปรองอองกับเขาแล้ว ถึงมารดา ความรักกับแม่ของเขาเปิดกับมารดาและมารดาในทางที่ ๖.
 และที่ ๗.

การวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างโลกกับเด็ก การเล่นเกมกับโรงเรียน

คำถาม	คำตอบ				
	ถูก*	เกือบถูก*	บาง*	แทบ*	ไม่โดยเลย
จากเกมคอมพิวเตอร์ เกมเว็บบอร์ด เกม-กิจกรรมในเว็บบอร์ด ๆ ได้	-	-	-	/	-
สนุกเพลิดเพลิน และช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี	-	-	/	-	-
ผู้สอนและผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากเกมได้	-	/	-	-	-
ผู้สอนและผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากเกมได้	-	/	-	-	-
เมื่อเล่นเกมแล้วเด็กจะสนใจเรียนมากขึ้น	-	-	/	-	-
เมื่อเล่นเกมแล้วเด็กจะสนใจเรียนมากขึ้น	-	/	-	-	-
เวลาเล่นเกมแล้วเด็กจะสนใจเรียนมากขึ้น	-	-	/	-	-
ผู้สอนและผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากเกมได้	-	-	/	-	-
ผู้สอนและผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากเกมได้	-	-	/	-	-
ผู้สอนและผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากเกมได้	-	-	-	/	-
ผู้สอนและผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากเกมได้	-	-	-	/	-

* หมายถึง อาจเป็น ครั้ง หรือหลาย ครั้ง

ตารางที่ ๑๗.

ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่เกิด ความถี่เห็น และ งเกิด

อาการ	กำหนด				
	จุด*	เกือบจุด*	บาง*	บ่อย*	ไม่เกิดเลย
จากเจ้ากรรมนายเวร มาเรื่อง และใช้การกับผู้อื่นในเรื่องใด ๆ ได้	-	/	-	-	-
พูด หรือใจ และ วณ อื่นจากเจ้ากรรมนายเวร มาเรื่องมาบอก	/	-	-	-	-
พูด หรือใจ และ จะ มาเรื่อง มาเรื่องจากเจ้ากรรมนายเวร	-	-	/	-	-
พูด หรือใจ และ จะ มาเรื่อง มาเรื่องจากเจ้ากรรมนายเวร	-	-	/	-	-
เมื่อจากเจ้ากรรมนายเวร มาเรื่อง มาเรื่องจากเจ้ากรรมนายเวร	-	-	/	-	-
เมื่อจากเจ้ากรรมนายเวร มาเรื่อง มาเรื่องจากเจ้ากรรมนายเวร	-	/	-	-	-
เมื่อจากเจ้ากรรมนายเวร มาเรื่อง มาเรื่องจากเจ้ากรรมนายเวร	-	-	/	-	-
เมื่อจากเจ้ากรรมนายเวร มาเรื่อง มาเรื่องจากเจ้ากรรมนายเวร	-	-	/	-	-
เมื่อจากเจ้ากรรมนายเวร มาเรื่อง มาเรื่องจากเจ้ากรรมนายเวร	-	-	/	-	-
เมื่อจากเจ้ากรรมนายเวร มาเรื่อง มาเรื่องจากเจ้ากรรมนายเวร	-	-	-	-	/
เมื่อจากเจ้ากรรมนายเวร มาเรื่อง มาเรื่องจากเจ้ากรรมนายเวร	-	-	-	-	/

จะทำงานก็ลงมือถูกการควมขมขื่น และเปิดก็เก็บใจทำ ไม่ตกลงใจทำใจ เป็น
ใจแยกใจจะทำเอง ชาวไทเขมรเห็นว่า "อาจะคิดว่าจะคิดแล้ว แล้วทำ ไม่แยกทำ ทำ
คือแยกใจ"

วันเสาร์ วันอาทิตย์ เปิดจะกลับบ้านไปทำ ๆ นอง ๆ ของตน

เวลาว่างของเปิดจะทำอะไร ไม่ไปไหนมาไหนถึงถึง ซึ่งหนึ่งคือขมขื่น และสนใจมาก

เปิดดูเรื่องวันเป็นเวลายาว คือ ตั้งแต่ ๑๙๓๑ - ๑๙๕๐ น. และจากนั้นก็ถึงวันขมขื่นถึงคือ

ชาวไทเขมรมองวัดในการดูในธรรม สิ่งวิเศษ หรือดูความหมาย แล้วแยกความสนใจของเปิด เปิดชอบ
การที่ศาสนาของเขามองเรื่องนิตย ธรรมดี แต่บางไรก็ตามเปิดไป เวลาว่างมากในการอ่านหนังสือ

เมื่อเปิดทำอะไร ก็เห็นสิ่ง ๆ จะคิดคือไปทำและทำ สิ่งนี้เปิดทำความไม่พอใจ
ใจแยกใจมาก คือ ความไม่แยแสเป็นนัย ๆ นิด ๆ เช่น ถ้าไม่แยแสต่อคน ๆ หนึ่ง ชาวไทเขมร
เป็นไท ฝึกและการสิ่งที่ดีเปิดไม่สนใจเอาใจไปต่อคนอื่น แต่เมื่อเปิดทำ บางครั้งอาจคิด
แยก บางครั้งก็ เป็นเรื่อง ไทเขมรจะพูดว่าจากใจอะไรแล้วจะคิดใน เมื่อต้องการอะไรเปิด
ไปไหนออกนอก แล้วเขาจะถึงเขาไม่ทำ แล้วจะถามเปิดของจะพูดว่าของอะไร ชาวไทเขมร
ว่า "เปิดเป็นไท เขมรใจเขมร ถ้าไม่ใจเปิดก็ ไท และเมื่อพูดเป็นวาระพูดตาม ๆ ๆ จะพูด
แยกทำแล้ว หรือแล้ววันสุดท้าย ซึ่งชาวไท เขมรก็พูด"

เมื่อวันเสาร์วันอาทิตย์ในเวลากลางคืน ชาวไทเขมรมักจะนอนไม่หลับในคืน ไม่อยากไป
รับบา ภาร แล้วจะพูดว่าความนึกคิดของใจเขา ถ้าเป็นไปก็ อยากไปเรียนวิชาความรู้
จากพระภิกษุสงฆ์ เปิดเองจะพูดว่าเรียนวิชาความรู้จากพระภิกษุสงฆ์แล้วเรียน
ของพระภิกษุสงฆ์เรียนก่อน
แล้วจะแยกเปิดที่คิดใจเขา ชาวไทเขมรจะเป็นผู้มีความนึกคิดเห็นและแยกทำ ชาวไทเขมรแยกทำ
เองก็เขาก็แยกทำกันเองในใจทุกคน

ชาวไทเขมรแยกใจทำ ชาวไทเขมรเห็นว่าเป็นการผิดของ ชาวไทเขมรไปเที่ยวไกล ๆ

แยก ไปเที่ยวทั่วบ้าน ไทเขมรทางจังหวัด สุราษฎร์ธานีเป็นประจำเปิด เขมรภาค

เวลาเขา ไป ไท เขมรจะพูดว่าคิดในใจว่าคิด เวลาที่คิดใจเปิดจะคิดในใจแยก
คิด คือไม่แยกกับเปิด ๆ จะแยก สิ่งนี้เปิดใจแยกที่พูด คือความเข้าใจตน

ซึ่งชาว ไทเขมรเป็นพวกที่พูด คือการที่แยกจากใจความนึก เป็นคนแยก ๆ ๆ จึงคิดตัวเอง รู้จัก
แยกทำแล้ว แยก จากเห็น สิ่งนี้ชาวไทเขมรไม่เข้าใจ คือความไม่แยแส

และควมตั้งใจเรียน สนใจในการเรียนมากยิ่งขั้นความนี้ ยากใช้เป็นส่วนเรื่องจริงใด ธรรมดาจะมอง
ไป ที่ หรือเป็นกังวลในเรื่องใดภาคเกินไป การดูแลไปเที่ยว เช่นไปภาคอาหาร ไปข้างจังหวัด
ซึ่งการไปภาคจริงก็เพื่อนชาวไปช่วยกันภาค อาจอยู่ภาคไป เป็นเพื่อนกันด้วยร่วมในการสนทนาแลกเปลี่ยน
ความเห็นความลึกลับใหม่ๆ ซึ่งเพื่อนมาก สามารถบอกถึงความลึกลับได้เป็นอย่างดีใหม่ๆ อาจลึกลับ
ตามภาค

จึงที่เพื่อน มากเมื่ออยู่บ้าน คืออ่านหนังสือ เป็นหนังสือสารคดีต่าง ๆ เกี่ยวกับ ภาษา
ภาษาเขียนไป คุยกับภาค และบอกให้รู้ที่ภาค

ความลึกลับที่เพื่อนช่วยแก้ความ

ข้อมูลจากเพื่อนและเพื่อน โดยการใช้วิธีสังเกตภาค "ใครเคย" และ Semantic Differential
Test

ภาคสังเกต

ในการทดสอบความลึกลับในโรงเรียน โดยการทำสังเกตภาคในภาคการเป็นห้องเรียน
ไปเที่ยว และในหนึ่งวันหรือสองภาค การวางที่ ๓๕. และภาคที่ ๓๕ - ๓๖

ในปีการศึกษา ๒๕๒๕ จากตารางที่ ๓๕. และภาคที่ ๓๕ - ๓๖ ความลึกลับต้องแก้ความ
เพื่อน ในภาคการเป็นห้องเรียน เป็นที่รับเลือกจากเพื่อนนักเรียน ๓ คน หมายเลข ๒๓ และ ๓
อันที่หนึ่งและสองภาคภาค เป็นที่เลือกหมายเลข ๓ ตอน เป็นที่จับของเพื่อน ได้เลือกหมายเลข
เลข ๒ เป็นที่จับหนึ่ง และหมายเลข ๓ เป็นที่จับสาม ภาคการเป็นหนึ่งเป็นที่รับเลือกจาก
นักเรียน ราย ๓ คน ที่หมายเลข ๒๖, ๓๓, ๕ และเป็นที่เลือกของเพื่อน ภาคการเป็นโรงอาหาร
เป็นที่รับเลือกจากที่เลือกใดในภาค การไปเที่ยวเลือก และเป็นที่เลือกของเพื่อน

ในปีการศึกษา ๒๕๒๕ จากตารางที่ ๓๕. และภาคที่ ๓๕ - ๓๖ ภาคในห้องเรียน เป็น
ที่ได้รับเลือกจากเพื่อนนักเรียน ราย ๓ คน หมายเลข ๓๓ เป็นที่เลือกหมายเลข ๒๖, ๓๓, ๕ เป็น
อันที่หนึ่ง สองและสามภาค ภาคการไปเที่ยวเป็นที่รับเลือกจากเพื่อนนักเรียน ราย ๕ คน
หมายเลข ๓๓, ๓๓, ๕ และ ๒๕ เป็นที่เลือก หมายเลข ๓๓ และ ๕ ตอน และเลือกหมายเลข ๒๖
เป็นอันจับสาม ภาคการเป็นโรงอาหาร เป็นที่รับเลือกจากนักเรียน ราย ๕ คน หมายเลข ๓๖,
๕, ๓๕, ๓๕, ๓๖ และ ๓๖ เป็นที่เลือก หมายเลข ๓๓, ๓๓ และ ๓๕ ตอน

ตารางที่ ๑๖.

ความเข้มข้นของเบ็ดกับเพื่อนในทอง จากจังหวัดในภาคการต่าง ๆ

กิ่งเขตการศึกษา ๒๕๑๔ - ๒๕๑๕

ปีการศึกษา	เขตการ	จำนวนเบ็ด เบ็ดเปิด	หมายเลข เบ็ดเปิด	หมายเลข เบ็ดเลือก	จำนวนเบ็ด เพื่อน
๒๕๑๔	ทอง	๒	๒๓, ๒๔	๑๖, ๑๗	๓๐
	ไผ่	๓	๑๖, ๒๓, ๒๔	๑๖, ๒๓, ๒๔	๓๐
	โรงอาหาร	๓	๑๖, ๒๓, ๒๔	๑๖, ๒๓, ๒๔	๓๐
๒๕๑๕	ทอง	๓	๑๖	๑๖, ๑๗, ๑๘	๓๕
	ไผ่	๔	๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙	๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙	๓๕
	โรงอาหาร	๕	๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐	๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐	๓๕
๒๕๑๖	ทอง	๔	๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙	๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙	๓๕
	ไผ่	๕	๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐	๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐	๓๕
	โรงอาหาร	๖	๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑	๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑	๓๕

ในปีการศึกษา ๒๕๑๖ จาก ตารางที่ ๑๖. เขตการที่ ๑ - ๓๓ เขตการในทองเบ็ด
เบ็ดได้รับเลือกจากเพื่อนเบ็ดหมายเลข ๑๖ - ๑๙ และหมายเลข ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙ เบ็ดเลือกจาก
และ ๑๖ - ๑๙ และเลือกหมายเลข ๑๖ เขตการไผ่เบ็ดได้รับเลือกจากเพื่อนเบ็ดหมายเลข

๕ คน มีหมายเลข ๑๔, ๒๓, ๕, ๑๑ และ ๑๖ เป็นเด็กหมายเลข ๑๑, ๑๖, ๑๑ ผิดจากการ
ในโรงพยาบาล เป็นได้รับเลือดจากเด็กวัยเรียนอายุ ๑๑ คน มีหมายเลข ๑๕, ๑๔, ๒๑, ๕, ๑๑, ๑๑
และ ๑๑ เป็นเด็กหมายเลข ๕ และ ๑๑ กอสม และเด็กหมายเลข ๕

จากคำถาม "ใครเอ่ย"

นอกจากนี้ยังเคยมีเพื่อนหาความลับกันใหญ่ เพื่อนวัยเดียวกันแถว ผู้ที่กล่าวได้ในแบบคำถาม
"ใครเอ่ย" ตามลำดับเรียนในของ ตารางวงที่ ๑๑, และตารางที่ ๑๑ - ๕๑ ทั้งสองกรณีของไปความ
ความถี่ของเพื่อน คือ ยอมรับแล้ว ยอมรับแล้ว เมื่อตอนเกิด รองศาสตราจารย์ ทำมีแถวที่รับใช้
ดูจากมีเหตุผล ยอมรับแล้ว ยอมรับแล้ว ยอมรับแล้ว ยอมรับแล้ว ยอมรับแล้ว ยอมรับแล้ว
เพื่อนแท้ก็ ยอมรับแล้ว ยอมรับแล้ว ยอมรับแล้ว ยอมรับแล้ว ยอมรับแล้ว ยอมรับแล้ว

๗) Semantic Differential Test

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ได้ทดสอบความคิดเห็นของนักเรียนในโรงเรียน กอสม ๑๑ ตารางที่ ๑๑, และ
ความคิดเห็นของเพื่อน กอสม ๑๑

ข้อมูลจากผู้ปกครอง

- ปีการศึกษา ๒๕๒๕ วันเสาร์และวันอาทิตย์บางวัน ยอมรับไปหาครอบครัวกับเพื่อน
- ปีการศึกษา ๒๕๒๕ การคบเพื่อนเมื่ออยู่บ้าน เป็นเพื่อนรุ่นเดียวกัน
- ปีการศึกษา ๒๕๒๕ ยอมรับแล้ว กอสม ๑๑ ยอมรับแล้ว ยอมรับแล้ว ยอมรับแล้ว ยอมรับแล้ว

ข้อมูลจากอาจารย์ประจำชั้น

- ปีการศึกษา ๒๕๒๕ เป็นนักเรียนที่ไม่ได้เพื่อนไปหาความลับกัน ๑๑
- ปีการศึกษา ๒๕๒๕ เป็นครูสอนโรงเรียนเขาแก้วกับเพื่อนรอบไปหาเพื่อน นักเรียนทั้งนี้คือทำงาน
มาด้วยในต้องเรียนและจากเพื่อนต่างต่าง บางครั้งคบเพื่อนต่างต่าง ไม่คบสนิทกับเพื่อนต่าง
ต่าง
- ปีการศึกษา ๒๕๒๕ ความสัมพันธ์ของเพื่อนกับเพื่อนในต่างต่าง

ตารางที่ ๑๑.

ความเคลื่อนไหวของเงินในของคณะเปิด คิดเป็นร้อยละ จากคำถาม "ใครเอ่ย"
ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔ - ๒๕๖

ความเคลื่อนไหวของเงินในของคณะเปิด	ปีการศึกษา		
	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ระบบแจ้งยอดกลางคืนและเมื่อไม่พบใบเสร็จ	๖.	-	-
ระบบบัญชีภาคฤดู	๑๘.๓	๑.๖	-
ระบบจัดซื้อพัสดุภาคฤดู	๖.๖	-	-
ระบบใบเสร็จภาคฤดู	๑๑.๕	๖.๖	๑๑.๕
ระบบค่าเช่าภาคฤดู	๖.๖	-	-
ระบบทำงานอื่น ๆ นอกจากระบบภาคฤดู	๑๖.๖	-	-
ใบรับชำระระบบภาคฤดู	๒๖.๖	-	-
ระบบหักภาษีเมื่อเช่าเช่าไม่ถูกใจ	๕.๓	-	-
พัสดุภาคฤดู ใบเสร็จภาคฤดู	๖.๖	-	-
ระบบเช่ารถเช่าระบบหักภาษี	๑๕.	๑๕.๖	๑๖.๓
ระบบ ระบบพัสดุภาคฤดู	๒๕.๖	-	-
ใบหักภาษีบ้านและ ระบบหักภาษีบ้านเช่าภาคฤดู	๖.๖	-	-
ร้องเรียนเรื่องภาคฤดู	๒๖.๕	-	-
ระบบของค่าภาษี เก็บใบเสร็จต่าง ๆ ภาคฤดู	-	๓.๖	๖.๖
มีความเคลื่อนไหว เงินเช่าภาคฤดู	-	๕.๖	๖.๖
ค่าเช่า ความเคลื่อนไหว	-	๕.๖	๒๖.๕
พัสดุ ระบบภาคฤดู	-	๑๕.๖	๒๖.๕
พัสดุ ระบบภาคฤดู	-	๖.๖	๖.๖
นิตยสารระบบภาคฤดูใหม่	-	๖.๕	-
ระบบเช่าระบบภาคฤดู	-	๑.๖	-

ตารางที่ ๑. (ต่อ)

ความถี่เห็นของเพื่อนในท้องถิ่น	ปีการศึกษา		
	๒๕๔	๒๕๕	๒๕๖
รับว่าเข้าได้เมื่อถึงเวลาจริง ๆ แล้วยังไม่ได้	๖.๖	๕.๕	-
ยอมรับหนึ่งเดือนหรือมากกว่าในเวลาเดียวกันแบบครึ่ง	-	๕.๕	-
ยอมรับสองเดือนหรือมากกว่าขึ้นไป	-	๑๖.๖	๑๓.๕
ยอมรับมากกว่าเดือนเมื่อเห็นในภายหลัง	-	๕.๕	-
รับใช้ที่รัฐมากที่สุดแล้ว	-	๕.๕	-
ถูกรับมือ เศรษฐกิจ	-	๑.๕	๑๖.๖
ยอมรับหนึ่งเดือนหรือมากกว่าขึ้นไป	-	๕.๖	๑๖.๕
วางรูปแบบที่สุด	๒๖.๖	๓.๖	-
มีเพื่อนที่คิดเห็นเหมือนกันมากที่สุด	-	๓.๕	๖.๖
ไม่จริงใจเห็นชอบที่รัฐตอน	-	๕.๕	-
ไม่เข้าใจถึงเห็นมากหรือชอบ	-	๑๕.๖	-
ยอมรับตามกำหนดมากที่สุด	-	๓.๖	๑๖.๖
ยอมรับกับคนอื่นเห็นเหมือนกันขึ้นไป	-	๕.๖	๑๖.๖
ยอมรับตามเรื่องเวลาจริงตอน	-	๑.๕	๒๖.๖
ยอมรับเกินเดือนเมื่อเห็นหน้ากันมากที่สุด	-	๕.๖	๑๖.๖
ยอมรับกับรัฐเห็นเมื่อเห็นหน้ากัน	-	๓.๖	๕๖.๖
ยอมรับหนึ่งเดือนขึ้นไป โดยไม่ได้รับอนุญาต	-	๓.๖	-
ยอมรับก่อนเมื่อได้รับอนุญาตที่สุด	-	๑๕.๖	๑๖.๖
ยอมรับเห็นชอบเห็นมากที่สุด	-	๑๕.๖	-
ยอมรับเห็นเวลามากที่สุด	-	-	๕.๖

ตารางที่ ๑. (ต่อ)

ความคิดเห็นของเพื่อนในท้องถิ่น	ปีการศึกษา		
	๒๕๐๔	๒๕๐๕	๒๕๐๖
ร่างกายไม่แข็งแรงที่สุด	-	-	๓๕.๘
ชอบแต่งปิ่นทองใหญ่	-	-	๖.๕
เพื่อนรักมากที่สุดในชั้น	-	-	๓.๘
ต้องการบ้านไม้ที่กว้างที่สุด	-	-	๕.๓

ข้อมูลจากบันทึก โดยให้เติมข้อความลงในช่องว่างที่ว่าง

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ เป็นให้ความคิดเห็นว่าเพื่อนของเข่า เป็น นก เติมน ๆ คิดว่าเข่า เป็นคนสนุกสนานในโรงเรียน เพื่อนเข่าจะสนุกสนานในงาน

๖.๕๖.๖

ในปลายปีการศึกษา ๒๕๐๖ ได้ทำการทดสอบสติปัญญาของเข่า โดยใช้ชุดทดสอบ Raven Progressive Matrices..... 1938 ได้ได้คะแนนเปอร์เซ็นต์คือ ๘๖ เป็นระเบียบเรียบร้อยกับนักเขียนในชั้น และเมื่อเขียนเติมกับ norm ของทางประเทศคะแนนเปอร์เซ็นต์อยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์คือ ๘๕ - ๙๐ เป็นที่สนใจว่าผู้ทำการศึกษานี้ อาจบกพร่อง

ภาพที่ ๘.
ความคิดเห็นของเพื่อนในหอตอเปิด
จาก Semantic Differential Test

ความเรียงเกี่ยวกับงานเขียน

จากการศึกษาผลการสอบกลางปีของวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่
การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย . ผลของการสอบในวิชาภาษาอังกฤษ ทั้ง ๓ ปี
คือคะแนนคะแนนในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คะแนนของครูระหว่างปีการศึกษา
๓๗ - ๓๘ วิชาภาษาอังกฤษ คะแนนของครูระหว่างปีการศึกษาที่ ๓๙ - ๔๐ วิชาภาษาอังกฤษ คะแนน
ของครูระหว่างปีการศึกษาที่ ๔๑ - ๔๒ วิชาภาษาอังกฤษ คะแนนของครูระหว่างปีการศึกษาที่ ๔๓ - ๔๔
วิชาภาษาอังกฤษ คะแนนของครูระหว่างปีการศึกษาที่ ๔๕ - ๔๖ วิชาภาษาอังกฤษ คะแนนของครูระหว่าง
ปีการศึกษาที่ ๔๗ - ๔๘ วิชาภาษาอังกฤษ คะแนนของครูระหว่างปีการศึกษาที่ ๔๙ - ๕๐ ผลของ
การรวมคะแนนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ๒ - ๓

ความตั้งใจเขียนและความสนใจเขียน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ (อาจารย์)

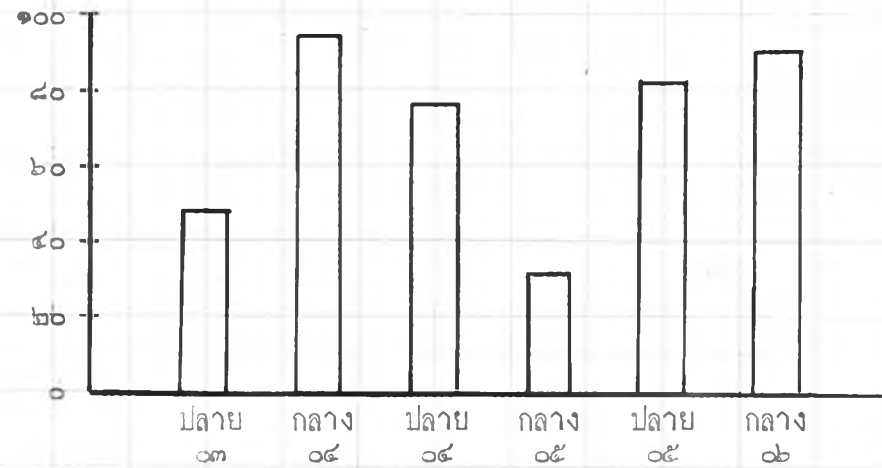
ในการศึกษา ๒๕๕ การไปวางวางในวันปกติของนักเรียนที่เกี่ยวกับงานเขียน คือ ทำ
การเขียนและงานหนังสือ คอมพิวเตอร์ เขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์บางกรณีเวลาจะอ่านหนังสือหลังจากกลับ
จากโรงเรียนแล้ว จัดกิจกรรม อบรมเกี่ยวกับงานหนังสือเขียน วาดภาพในวันหยุด เป็นงานในวันเสาร์อาทิตย์
เมื่อจะอ่านหนังสือ อบรมเกี่ยวกับ บางครั้งก่อนไปโรงเรียน เวลาพักกลางวัน เมื่อจะอ่านหนังสือบาง
ทำงานตามงาน ไปเขียนนิยายบาง ๆ ไปดูภาพยนตร์กับเพื่อน

ในการศึกษา ๒๕๖ เวลาเขียนงานปกติคือวันเสาร์ วันอาทิตย์ เก็บงานหนังสือเขียนทุกประเภท
เมื่อเขียนงานเวลาว่างเวลา ๖.๐๐ น. คณะครูโรงเรียนทำกิจกรรม วาดภาพ กลับจากโรงเรียน อบรมเกี่ยวกับ
ดูโทรทัศน์ ฝากเรียน ดูหนังสือ เมื่อทำงานมีงานทำไปโดยไม่ได้จากตัวเขียนเอง

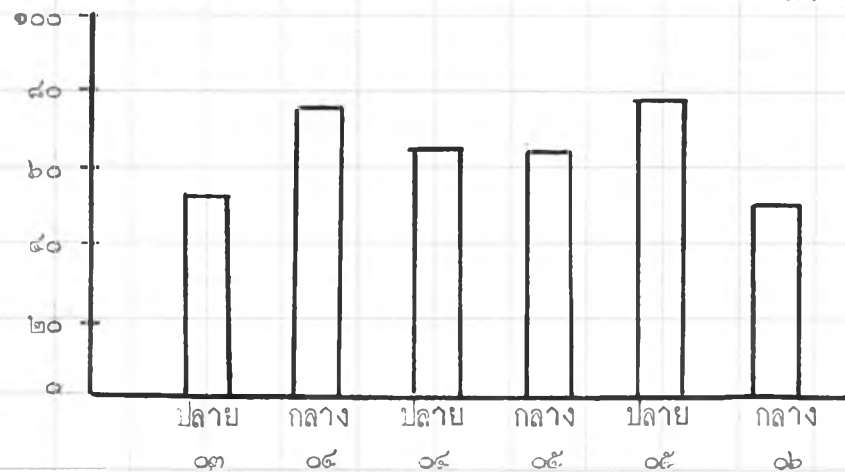
ในการศึกษา ๒๕๗ วันพักจากโรงเรียนเพื่อเขียนหนังสือเวลา ๖.๐๐ น. คณะครูไปทำงาน
อะไรแบบ ทำกิจกรรมเกี่ยวกับ งานว่างทุกประเภท เก็บงานเกี่ยวกับงานโรงเรียนทำหนังสือทุกประเภท
จำเป็นที่จะกล่าวถึงงานในการทำการบ้านตามหลักสูตร เวลาว่างวันปกติ เขียนงานหนังสือทุกประเภท
โดยเขียนวันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันอาทิตย์จะว่างจึงจะว่างเขียนหนังสือ ๆ ๆ นึกอยากทำ
ไปเขียนที่บ้าน การทำงานของงานจริงจะด้วยหนังสือ ไปสอนนักเรียนเรื่องงานเขียน

ภาพที่ ๕.

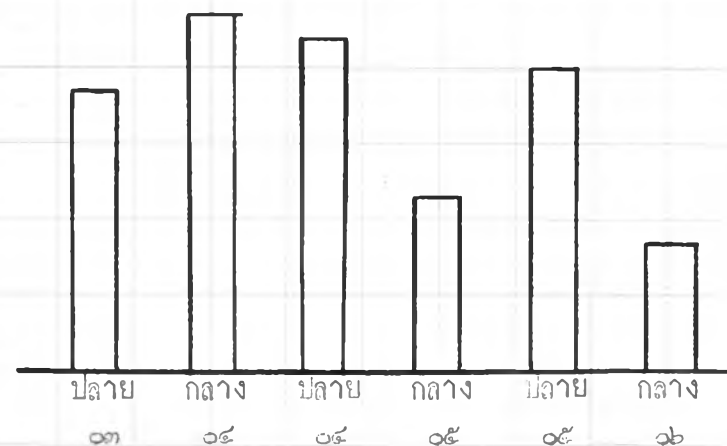
ตำแหน่งคะแนนเปอร์เซ็นต์ได้ของผลการสอบกลางปีและปลายปีของเปิดในวิชาต่าง ๆ ตั้งแต่ปลายปีการศึกษา ๒๕๐๓ - กลางปีการศึกษา ๒๕๐๖

ภาษาไทย

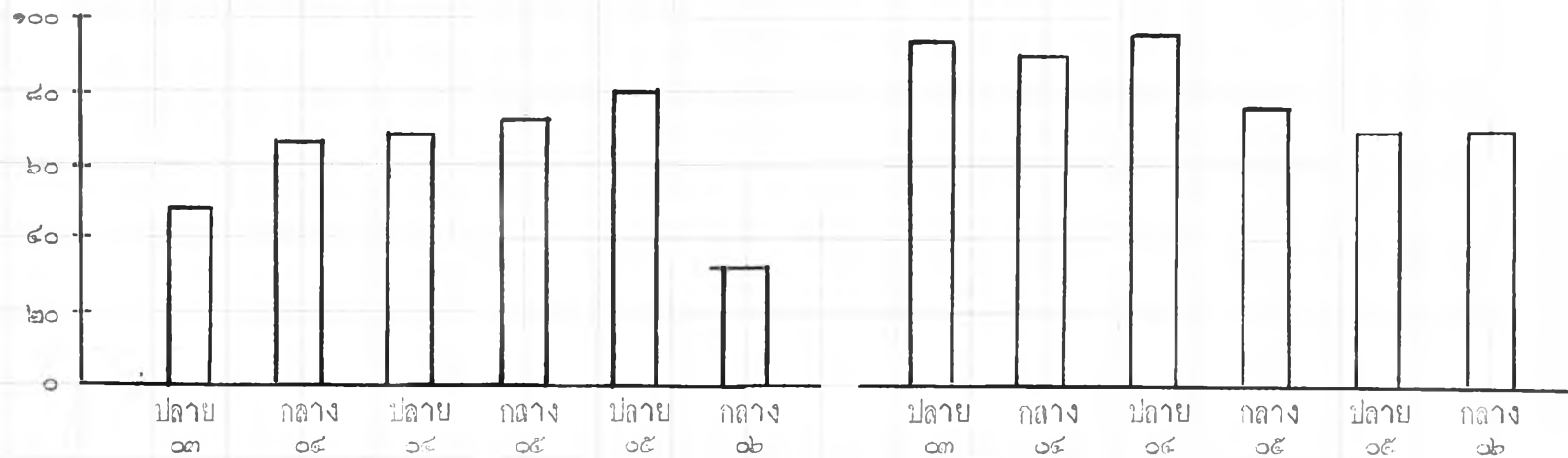

ภาษาอังกฤษ

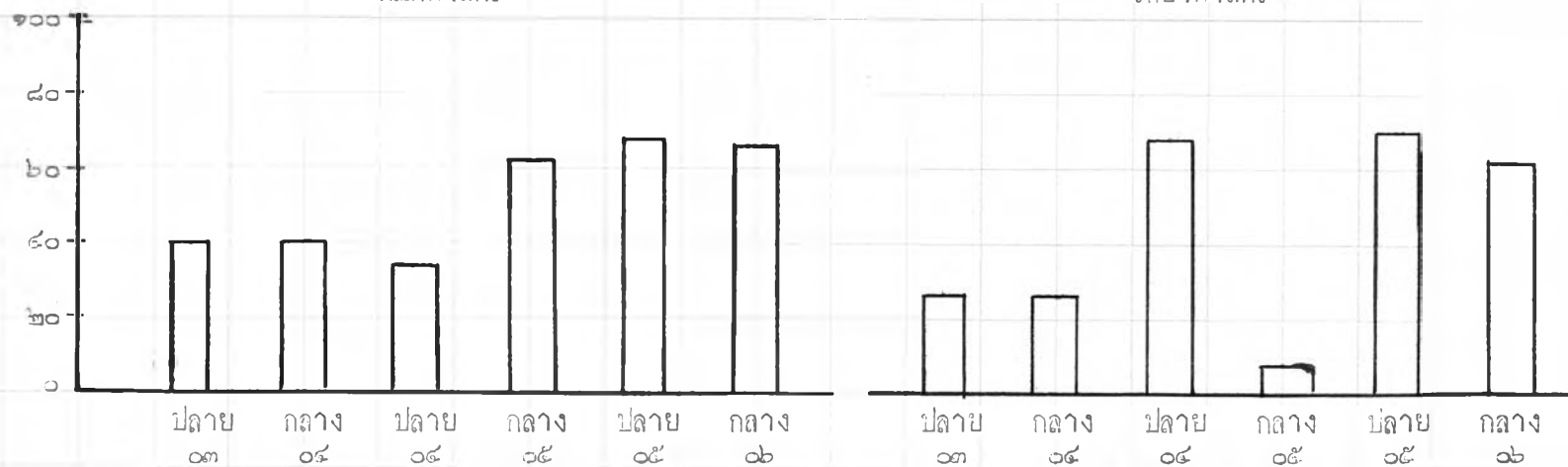
สังคมศึกษา

ภาพที่ ๕. (ต่อ)

คณิตศาสตร์

วิทยาศาสตร์

พลานามัย

ศิลปะศึกษา

ข้อมูลจากอาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๖๔ สหกรณ์รวมเงินอุดหนุนการเรียน มีความตั้งใจ สักคนไม่คอยใ้เื้อใ้กิน เื่อจนต้องอดความหิวเป็นปกติ การไป เวลาว่างในระหว่างเรียน คือ อ่านหนังสือพิมพ์ที่ตนเอง นรีหรือชมภาพยนตร์ บางครั้งเขาไปเดินเล่นที่สวนสาธารณะ ใจดีกับเพื่อนฝูง

ปีการศึกษา ๒๕๖๕ จากความตั้งใจใ้เรียน เรียนแล้วอดทนจะสอบผ่าน เื่อใ้ตนเองสามารถไหว้ภาค

ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จะขังว่ากว่าเรียนเื่อใ้ทำงานอยู่ทอดกเวลา ไม่ค่อยมีเงินรับ ผิด คนในครัวเอง

ข้อมูลจากอาจารย์ประจำวิชา โดยใ้ Rating scale

ตารางที่ ๓.๑ แสดงถึงผลการตั้งใจเรียนใ้ตนเองเรียนและการเข้ารับการใ้การ ถึงระดับใ้ การยอมรับใ้ตนเอง อาจารย์ อธิบายตาราง ๓.๑ ดังใ้การใ้การ ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖

ตารางที่ ๓.๑

ความตั้งใจใ้เรียนของอาจารย์ประจำวิชา เกี่ยวกับความตั้งใจเรียนตนเองเปิดใ้เรียนใ้การ ๓.๑ ดังใ้การใ้การ ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖

วิชา	ปีการศึกษา		
	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ภาษาไทย	๔	๓	๔
ภาษาอังกฤษ	๔	๓	๔
สังคมศึกษา	๔	๓	๓
คณิตศาสตร์	๔	๓	๓
วิทยาศาสตร์	๔	๓	๔
ศึกษาศาสตร์	๓	๔	๓
ศิลปะศึกษา	๓	๔	๓

จากตารางที่ ๒ . ตามความถี่เห็นของอาจารย์ประจำวิชาส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นมีความตั้งใจและตั้งใจเรียนพอสมควร ในปีการศึกษา ๒๕๕๔ ให้ความสำคัญตั้งใจเรียนมากในปีการศึกษา ๒๕๕๕ ในปีการศึกษา ๒๕๕๕ และ ๒๕๕๖ ความตั้งใจในการเรียนของเมื่อสองก่อน แต่เป็นที่น่าสนใจเห็นว่า ความตั้งใจเรียนไม่พอจะสนใจเฉพาะ วิ ๑ ที่ให้มีความตั้งใจเรียนมากที่สุด คือวิชาภาษาอังกฤษ และวิทยาศาสตร์ ความแตกต่างในความตั้งใจเรียนมีไม่มากนัก

ตารางที่ ๒๑.

ความถี่เห็นของอาจารย์ประจำวิชา เกี่ยวกับผลการทำนุบำรุงบ้านของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๔ - ๒๕๕๖

วิชา	ปีการศึกษา		
	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖
ภาษาไทย	๔	๓	๓
ภาษาอังกฤษ	๕	๓	๔
สังคมศึกษา	๔		๒
วิทยาศาสตร์	๔	๒	๒
วิชาทหาร	๓	๒	๔
พหุภาษา		๕	-
วิชาศึกษา		๕	๒

จากตารางที่ ๒๑ . โยเห็นว่าไป อาจารย์ประจำวิชาส่วนใหญ่เห็นว่า ในทำนุบำรุงบ้านของนักเรียนทั้ง ๖ วิชา คือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และวิชาสังคมศึกษา และวิชาทหาร โดยในปีการศึกษาบ้านพักในวิชา สังคมศึกษา และวิชาวิทยาศาสตร์ เป็นไม่สนใจทำนุบำรุงบ้าน

ปัญหาที่ ๑๕๕ ความหมายของ วิภาษวิทยา

ขอมุขจากเปิด โดยการใช้เครื่องหมายของประโยคที่ไม่ว่าง

วิชาภาษาไทย

ปัญหาที่ ๑๕๕-๔ ข้าพเจ้ามีความรู้สึกต่องานวิชาไทยด้วยใจจริง เพราะว่าได้อบรมคุณธรรม
ที่ดีงาม โดยความรู้สึกรักตัวของเรา เป็นเรื่องดีที่มีสาระ สนองตอบถึงความถูกต้องของ
จาเรียนตลอดทั้งเล่ม นอกจากเขียนไม่ได้ก็ไม่ค่อยชอบ เกี่ยวกับวิชาภาษาไทย ชอบที่จะมีปากกับคนอื่น
ไม่เขียนบรรทัดที่ ซึ่งสนุกดี และเรียนภาษาไทยก็ได้ไปสนุก เป็นกันเอง เพราะว่าคิดว่าวิชาภาษาไทย
ไทย ชอบเรียนภาษาไทยไม่ชอบ รู้สึกว่าวิชาไทยดีกว่าวิชาอื่น ๆ

วิชาที่เรียนยากเรียนง่ายก็ควรเรียนทุก ๆ วิชาทุกเรียน ๆ เรียนด้วยความสนใจ
และไม่เรียนไปเรียนที่อื่นโดยบังเอิญ และในเวลาเรียนวิชาภาษาไทยก็ตั้งใจ

ข้าพเจ้า ชอบและสนใจวิชาภาษาไทย เพราะว่า

- ๑. เขียนง่าย เข้าใจง่าย ซึ่งดี
- ๒. สนุก เพราะ มีวรรณคดีต่าง ๆ
- ๓. วิชาเรียนดี เช่น เรื่องของ
- ๔. อาจารย์สอนเข้าใจง่าย
- ๕. สนุก จึงทำให้ได้ความรู้และความสนใจจากข้าพเจ้ามาก

ข้าพเจ้า ชอบและสนใจในวิชาภาษาไทย เพราะว่า

- ๑. เขียนเข้าใจง่าย
- ๒. สนุก เพราะ มีวรรณคดีต่าง ๆ
- ๓. อาจารย์สอนสร้างบรรยากาศให้ของดีดี ไม่ทำให้เบื่อหน่ายเรียน

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาภาษาไทย เพราะว่าเรื่อง เช่น เรื่องต่าง ๆ แตกไปจนถึง
ก็ไม่ชอบ เป็นความรู้สึกว่ายาก

ปัญหาที่ ๑๕๕-๕ วิชาภาษาไทยกับวิชาอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไร ก็เช่น เช่น
เรียนแล้ว ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ว่า วิชาอื่น ๆ ที่เรียนแล้วไม่มีความสนใจจากข้าพเจ้ามาก เพราะว่าเขียน

วิชาที่เรียนง่ายที่สุดคง มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันมากที่สุด ทั้งยังเป็นวิชาที่เรียนง่ายเข้าใจง่าย น่ารู้ สนุกและเพลิดเพลิน ที่ว่าน่ารู้ น่าสนุกนั้นก็เพราะวิชาภาษาไทยโดยเนื้อหาของ วรรณคดี ซึ่งข้าพเจ้าชอบ วิชาภาษาไทยที่สอนเหมือนกัน ในชั้นมัธยมศึกษา ที่ไม่ค่อยสนุกใจ เช่นการเขียน เราารู้ตัวว่ายังเขียนไม่ได้ (มีอุปสรรค) เรื่องอ่านก็อ่านรวมๆ ของข้าพเจ้า แต่ก็ชอบเป็นอย่างมาก เช่นการเรียง ความหมายของอื่น เหมือนความเรียงเขียนมากจำพวก จึงทำให้เบื่อง่าย อาจารย์สอนแบบอื่น ก็จะพยายามเขียน และคิดว่าเรื่องไม่ยากมาก เรื่องการพูด การอ่านนั้นก็ชอบ เพราะสนุกอาจารย์เห็นวิธีสอนที่ทำให้เข้าใจเป็นแนวทางดี

สรุปความ ความรู้สึกเพียงอย่างจริงใจ นอกว่า ชอบมาก ถ้วยและถ้วยถ้วยถ้วย ถ้วยถ้วย ถ้วยถ้วยถ้วยถ้วย ถ้วยถ้วยถ้วยถ้วย ถ้วยถ้วยถ้วยถ้วย

ปีการศึกษา ๒๕๒๒ ภาษาไทยเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบ และข้าพเจ้าก็ชอบ สนุกดีทางตรงกันข้าม เพราะหากไม่ชอบเรื่อง เช่น ภาษาอังกฤษ การอ่าน พูดและเขียน สนุกมากสนใจ อาจารย์สอนแบบอื่นของ แปลก ๆ มาแล้วแต่ยังไม่ถึง ทำให้ไม่ชอบ

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาที่ เพราะ

- ๑. สนุกมากสนใจ
- ๒. ไม่เบื่อ
- ๓. ได้ความรู้
- ๔. อาจารย์สอนดี

วิชาภาษาอังกฤษ

ปีการศึกษา ๒๕๒๒ ข้าพเจ้า ชอบวิชาที่มาก เพราะเข้าใจง่ายมาก อาจารย์สอนแบบที่ เรื่องต่าง ๆ ที่เรียนก็สนุก แบบฝึกหัดที่ข้าพเจ้าทำก็เข้าใจง่ายดี การบ้านที่เสร็จแล้ว และอยากจะทำภาษาไทยไม่ตลกแต่ยังไม่เหมือนวิชาอื่น และเวลาเรียนภาษาอังกฤษก็สนุกมากอีกทั้งในชั้น นอกนั้นก็ ชอบบ้าง เป็นการฝึกการพูดทางดี และยังมีการอ่านหนังสืออังกฤษในเวลาว่างด้วย และเป็นการฝึกฝนการพูดการอ่านได้ ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะ

- ๑. วิชาที่เข้าใจง่าย
- ๒. อาจารย์สอนดี ข้าพเจ้าก็
- ๓. มีการพูดอังกฤษด้วยตัวเองเป็นการฝึกฝน

๔. มีการอ่านอังกฤษนอกเวลา ซึ่งในทะเลแดงด้วย จึงสนุกด้วย

๕. การบ้านทำได้อ่าง และไม่มีมากเกินไป ช่วยมากทำในเวลาเร็ว

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ วิชานี้เป็นวิชาที่ข้าพเจ้าสนใจอย่างจริงจัง ทั้งใจเร็วสนุกสนาน ขยายขอบ
กว้างสนุกสนาน เพราะชอบมาก เรียนได้สนุก อาจารย์มีสอนดีอย่างเขตรเบียม ทำให้เข้าใจอย่างดี ทั้ง
การพูด การอ่าน เขียน การเขียนดู Tense ต่าง ๆ ก็สนุกน่าจดจำ ยังมีเรื่องที่น่าสนใจอีก คือ
อยู่ที่ศัพท์ซึ่งไม่ได้ (เพราะข้าพเจ้าไม่รู้จักจดจำเอง) การจดจำ บางอย่างเรื่องยังไม่แม่นยำ เพราะ
เป็นวิชาที่ขาดการทบทวน การสอนที่เน้นไปแต่อย่างทำให้หนักเรียนสนใจไม่แน่ เพราะฉะนั้นจึงสรุปได้ว่า
เป็นวิชาที่ ขอบอกและตั้งใจเรียนดี

จากข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะ

- ๑. สนุกสนานใจ
- ๒. อาจารย์มีหน้าที่ ดูแลเรื่องการสอนดี
- ๓. เป็นวิชาที่มีความสำคัญ ต่อไปภาคต่อ

ปีการศึกษา ๒๕๕๖ วิชาที่ข้าพเจ้าชอบมากที่สุด ๆ ที่รู้สึกว่าเป็นภาค แต่อาจารย์สอนดีมาก เข้า
ใจดี สนุก ไม่เบื่อ เรียนวิชานี้ได้ความรู้เต็มคั่งและมีประโยชน์อีก การพูด การอ่านดีได้รับการฝึกฝน
อยู่เสมอ แม้มีสิ่งดีที่ข้าพเจ้าชอบ เพราะข้าพเจ้ามีใจรักกับความสามารถ

จากข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะ

- ๑. อาจารย์สอนดีมาก
- ๒. ใฝ่ความรู้ดี
- ๓. ฉลาดสนใจ

วิชาอังกฤษศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๕๗ จากข้าพเจ้ารู้สึกสนใจวิชาที่ข้าพเจ้าชอบใจ เพราะเรียนเกี่ยวกับเรื่องเกี่ยวกับข้าพเจ้า
สนใจทั้งนั้น และเวลาเรียนเร็วมากเป็นการทบทวนว่าข้าพเจ้าสามารถทบทวนเอง ทำให้เวลาเร็วมีความ
เข้าใจอย่างแท้จริง วิชาที่ไม่ใช่สอนโดยการสอนที่บอก ทักษะเป็นทั้งที่จะเป็นดีมาก แต่ข้าพเจ้ายังไม่
ได้อ่านในใจ แต่คิดมากในใจ และนึกเรียนจากที่จดจำมาอยู่ ถ้าไม่เข้าใจนั้นไหนที่ทบทวนได้
และการ เรียนทบทวนการอ่านจากภาษา ทำให้สนุกไม่เบื่อ สรุปแล้วชอบวิชาที่เพราะอาจารย์สอนดี

และเข้าใจง่าย ถูก ไม่ชอบถูกคิดแต่คิดทาง วิโม่งเวียนลตตามาย ทำใ้หูตึงวงบาง
จากเขา ชอบและสนใจในวิชาดังคนศึกษา เพราะ

- ๑. การเรียนเป็นการรายงานจนกว่า ทำให้เรียนสนุกเพราะเป็นของจริง
- ๒. อาจารย์ขี้ตลกขี้หัวเราะเข้าใจง่าย
- ๓. ไม่ไ้โทษหนักโทษชเวลาเรียน แต่ให้รักเรียนจนกว่า แม้คำติของเรื่ง
- ๔. เรื่องที่เรียนสนุกก็ไม่เข้าเนื้อ

จากเขาไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาดังคนศึกษา เพราะเรียนตามหมายทำใ้วง

ในการศึกษา ๑-๕ จากเขาก็มีวิชาดังคนศึกษาเป็น โยความรู้สึกจากใจจริงก็เหมือน

จากเขาก็มีวิชาอื่น ๆ เพราะถ้าตัวจากเขาที่มีใจมีความสนใจในวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นศิลปะแบบ
แบบฉบับ เขาก็จะพยายามหาว่าจากเขาจะนิยมเก็บเก็บจนกว่าไม่ชอบเรียน เขาก็จะหาเอาแต่ของจริง
ก็คือจากเขาชอบเรียนสนุกวิชาการ ๆ กัน ดังนั้น ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากแบบฉบับของหัวใจกับวิชา
ก็คือ สนใจเรียนบางไม่ สนใจเรียนบาง อันเป็นนิสัยธรรมดาที่จจะตามกันไปในตัวมันเอง เพราะจากเขา
ไม่ทำแต่ตัวเดียวที่คิดว่า เป็นเรื่องน่าสนใจ (จากเขาเขาก็มีตัวเองมีแบบฉบับ) คือ เพราะว่าเกี่ยวข้องกับ
กับประการแรก ถึงแล้วออก จากบ้านเมืองไทย โดยบทบาทในสูงแทน ก็ยังมีรู้สึกกับคุณจากเขา ก็คือ
ร้อน ก็หัวเราะ ก็หัวเราะกับจากของมา ซึ่งมันก็เกี่ยวข้องกับการเรียนวิชาอื่น ซึ่งเขาจะบางเวลา วิโม่ง
นี้ไปอยู่ตามความนึกคิดก็เกิดขึ้น บางทีถึงกับจะหาหาการกลางวันหรือใจใหม่ ๆ (ซึ่งดีกว่ากันเดิมที่)
ถึงนั้นอาการที่เขามักจะเข้านั้นเป็นนิสัยที่ ชอบชอบกับความง่วงจึงทำให้วิโม่งเข้ามาเป็นอุปสรรควัน ไม่
ว่าจากเขาจะสนใจอะไรก็ไม่ชอบทั้งใจทั้ง จึงทำให้ไม่รู้อะไรเลย เพราะการที่ของกับคือ เรื่องที่เรียน
ไม่ได้อยู่ในความสนใจ จึงขาดความกระตือรือร้นที่จะเรียนจึงทำให้เบื่อ และไม่ตั้งใจทั้ง ทั้งสองประการ
ที่จากเขาชอบทำนี้ เป็นสิ่งที่เกิดกับตัวจากเขาเอง เหมือน ๆ จะเป็นอย่างไรไม่ทราบ

ส่วนความสนใจในวิชาอื่นก็เกิดจากสิ่งของตามกับความไม่สนใจก็คือ เมื่อตัวชอบที่เรียนภาาใจ
ทำรู้ ทั้ง วิโม่งกับ วิภาาจากคนใจอื่น จึงทำให้ความสนใจสนุก และเรียนรู้อะไร เรื่องของแบบฉบับ
แบบนี้เขาชอบ ความขี้ตลกขี้หัวเราะ ก็เลยจะเป็นเรื่องวิโม่งเรียนในขณะนั้นในวัน (ความจริง
นักเรียนมักจะเรียนกับนักเรียน ๆ ตามมาชอบมาว่าก็จะคิดวัน) อาจารย์ขี้ตลกขี้หัวเราะ นอกจาก
บางครั้งก็ขี้ตลกขี้หัวเราะไป

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาสังคมศึกษา เพราะ

- ๑. เป็นเรื่องน่ารู้ น่าเรียน เช่น ประวัติศาสตร์ของทางเรา - พวก
- ๒. มีการรายงานระดกข เข่า เจงมก
- ๓. อาจารย์สอนดี

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาสังคมศึกษา เพราะ

- ๑. หัวข้อเรียนไม่ชอบ เช่น หน้าที่ - คือธรรม มีบางหน้าเขียนเป็นกระไร นาน ๆ

จึงจะมีเรื่องสนุก

- ๒. อาจารย์ในคณะมาไม่ถี่ จ้วงนอน

ในการศึกษา ๒๒๒ วิชาที่ข้าพเจ้ารักคือประวัติศาสตร์ เป็นที่สนใจ ไม่เบื่อไรลึกลับ
 อาจารย์ดี สอนดี สอนสนุก สอนตรงไม่สอนโตงเตง และบางเรื่องก็ไม่น่าสนใจ ถ้าในบรรดาวิชาที่ ชอบ
 นอน จะมีที่สนุกก็เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เท่านั้น น่าเรียน เมื่อนั้นเรียนมาแล้วเรียนอีกหลาย ๆ ปี
 กวน ๆ

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาสังคมศึกษา เพราะ

- ๑. ไม่เบื่อไรลึกลับ
- ๒. อาจารย์สอนไม่ชอบไม่สนใจ

วิชาคณิตศาสตร์

ในการศึกษา ๒๒๒ ข้าพเจ้าเรียนมาแล้วตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงเข้า มัธยมศึกษา ชั้น มศ.๑
 การคำนวณที่ยุ่งยากเกินไปทำให้ความสนใจค่อย ๆ ลดไป จึงไม่สนใจในเรื่องอื่น
 กว่าแต่ ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียน คณิตศาสตร์ชั้น ม.ศ.๑ ครูจัดให้มีคณบถมาสอน จึงให้ความสนใจในเรื่อง
 คณิตศาสตร์สอน สอนสนุก สอนตรงไม่สอนโตงเตง ทำให้ความสนใจก็จริง

ชอบในวิชาเรียน จาก วิชา คณิตศาสตร์ภาค ๒ จากในบางเรื่อง เป็นบรรดาวิชาไม่
 ลึกลับ

ข้าพเจ้าไม่ชอบ ชอบวิชาคำนวณเล็กน้อยเท่านั้น คือเรื่องการให้กรข้างทางรังไข่มาก ไม่มี
 เวลาให้ทำอย่างอื่น ถ้าจะให้คำนวณ เมื่อไม่ทำก็เรียน ทางคำนวณก็ไม่ได้สอนทำให้ไม่รู้อะไร

ว่า เขา ชอบและสนใจพิชิตาธรรม เพราะ

- ๑. เข้ม
- ๒. เขาใจง่าย
- ๓. อธิการบดีแท้ (มีทางรังแกไม่สนุก)

จากเงื่อนงำ และไปสนใจพิชิตาธรรม เพราะมีเกณฑ์การมา

มีการฝึก ๑ และ ๒ เข้มจนเคย อดวิ ก็นึก เป็นความสนใจของ ไปดอยทั้งใจเวียน
มาก รู้สึกว่าความมั่นคงทางตรงเร็วไป และมองแวบๆ ไม่ค่อยหยุด เป็น เข้มๆ ว่าเห็นถนัด
และเคย ๑ ๒ เข้มๆ ใจที่คิดได้ วิ ก็นึก รังแก มีทางรังแกแท้ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ
และเข้มๆ ทำใจที่เข้มๆ (เพราะไป เข้มๆ) เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ

จากเงื่อนงำ และไปสนใจ วิ ก็นึก อธิการบดี เพราะ

- ๑. เข้มๆ ทำใจที่เข้มๆ เข้มๆ
- ๒. อธิการบดีแท้ วิ ก็นึก อธิการบดี เพราะใจกว้างไม่เข้มๆ

วิ ก็นึก อธิการบดี

มีการฝึก ๑ และ ๒ จากเงื่อนงำ เข้มๆ วิ ก็นึก อธิการบดี ไม่ ชอบและไม่เข้มๆ เข้มๆ
มาก เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ

จากเงื่อนงำ และไปสนใจ วิ ก็นึก อธิการบดี เพราะ

- ๑. เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ
- ๒. เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ
- ๓. เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ

วิ ก็นึก อธิการบดี

มีการฝึก ๑ และ ๒ จากเงื่อนงำ เข้มๆ จากเงื่อนงำ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ
เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ เข้มๆ

ข้าพเจ้า ชอบมากเรียนไม่เบื่อ แต่ยังไม่ชอบจากจำพวก ต้องนึกใจให้หน่อย (มีการทดสอบจริง ๆ
ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจใจดีมาก มีทั้งทางตรงจริงด้วย)

ข้าพเจ้าชอบและสนใจวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะ

- ๑. อาจารย์สอนดี
- ๒. มีการทดลอง และทำอย่างจริงจัง
- ๓. เรื่องที่สนุก น่าสนใจ

ปีการศึกษา ๒๕๒๖ วิชาที่ข้าพเจ้าชอบมาก เพราะสนใจ ใฝ่หาคำถามใหม่ ๆ ไม่ใช่เป็น
ของใคร ๆ มาก น่าสนใจ เรียนสนุก อาจารย์สอนได้ดีมาก เมื่อแผนภูมิความรู้ทำโดยบางที
ข้าพเจ้าในความสามารถก็มีความมากที่สุด ไม่เคยมีเบื่อหรือไม่อยากเรียน

ข้าพเจ้า ชอบและสนใจวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะ

- ๑. มีสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ทำให้เรียนรู้
- ๒. อาจารย์สอนดี
- ๓. สนุก

วิชาภาษาอังกฤษ

ปีการศึกษา ๒๕๒๗ วิชาที่เป็นวิชาที่ข้าพเจ้า ชอบมาก (ในข้อนี้) และเห็นว่ามีทั้งรักและ
เพราะเห็นวิชาที่ข้าพเจ้าไม่ชอบเลย เพราะแผนที่จะได้คะแนนดีกว่า เมื่อพิจารณาถึงใจที่หนึ่ง กลับ
โดยในทางานที่หนึ่งเรื่องที่ยังไม่เข้าใจ ถ้าที่กล่าวถึงถึง วิชา อาจารย์ก็มาเรียนรวมใจในเด็ก
ที่หมอบเรียนจบ เขมรเวลาแล้ว วิชาใหม่ก็เป็นอย่างนี้หรือใจเด็กก็อยากเรียนในมาก ๆ ในเด็ก
กับ วันขึ้นระดมมาแต่เด็ก ตอนไปสอบเพราะเวลาเรียนก็ยาก วันศุกร์ (อาทิตย์หนึ่งมี ๒ ครั้ง)
แผนที่จะสอบมาแต่ก่อนกับไปสอบเพราะมาแต่ก่อนอย่างนี้ดูคงไป ความรู้สึกไม่ได้เสียเวลา
ยื่นตามแรก แล้วนี่เป็นที่สุด คือการยอมรับของอาจารย์ เป็นเรื่องอะไรก็ตามรวมแล้วก็ดูซ้ำอีก
มีอยู่ครั้งหนึ่งไปโรงเรียนที่ ๑๕ นาที (เพราะว่าไม่ชอบเรียนที่โรงเรียนเล็ก ๆ) แผนที่จะมีเวลา
เรียนมาก อาจารย์ก็ถามมาจนหมดเรื่องแล้วแต่ความจริงไม่เป็นไร แต่เรียนทั้งนี้ ๑๕ นาที
ก่อนเวลา จนอีก ๒ นาทีจะเลิก ถึงว่ากันเสร็จเรื่องนี้เป็นความจริง และวันนี้อาจารย์ก็ละ หมาย
ใจจะมากเล่น ไม่อยากฟังอาจารย์พูดกับออกได้ ขณะนี้อาจารย์ก็กลับเรียนว่าโทษ ดูไปแล้วก็เห็นว่าไม่ชอบ

วิชาที่เพราะอาจารย์สอนไม่ได้อะไร จะได้อีกก็เหมือนผมและนักเรียนเป็นนักเรียนธรรมดา จะได้อะไรเรื่อง
ที่อาจารย์เขาไปสอนเขา

วิชาที่เขาไม่สอนและไม่สนใจของคือ ๑. วิชาเพราะ

๒. จึงเวลาเรียนไม่ได้อะไรกลับถึงอาจารย์ที่สอนมาอบรม เพื่อไม่ให้ทราบถึงความ
ความไม่ตั้งใจของทุกคน

๓. ถ้าเรียนก็ไม่ตั้งใจเป็นเรื่องอย่างที่ไม่ยอมไม่เอา
๔. เมื่อได้อาจารย์ (เพราะไม่เป็นเรื่อง)
๕. อาจารย์บอกเรื่องในชั้นเรียน
๖. อาจารย์ได้บอกพูดในคำใหญ่ ทำให้เสียความเคารพและไม่เชื่อถือในตัวอาจารย์
๗. เขาเรื่องนักเรียนเขาชอบทำผิด
๘. ไม่เข้าใจนักเรียนว่าควรทำอะไร
๙. ชอบไม่คิด

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ หมายความว่าเรียนวิชาที่วิชาเขาไม่สอนเขาไม่สนใจของคือ เพราะเป็น
วิชาเขา ๆ งานหนักและมีประโยชน์ต่อร่างกายด้วย ที่เรียนเขาจนจบถึงที่จะ คือ วิชาเขา ชอบเล่น
เกมต่าง ๆ เล่นกันเด็กผู้ชายตัว ๆ ไป ค่ะจะไม่เห็นใจว่าวิชาที่เรียนมาจนจบ รุ้แต่เล่น ๆ รุ้กับ
ทำให้เล่นเกมต่าง ๆ เมื่อถึงเมื่อในคาบเรียนของวิชา เขาวิชาที่เรียนและที่อื่นเขาทำด้วย ใช้กับกับ อาจารย์
ผู้สอนที่สอนวิชาที่เรียนมาจนจบ จึงทำให้การเรียนไม่ไปทางถูกแต่ก็เดินมา จะเรียนเขาก็เรียน
กับเวลาการเรียนแล้วเรียน ไปดูกลางใจจนนาน ๆ จึงทำให้ไม่ชอบเรียน

จุดคือ วิชาที่สอน เพราะมีการใช้ความรู้อย่างอื่น ๆ เช่น การไปดูภาพยนตร์ เป็น
การ เล่นแล้วเรียนเขาก็ไม่เบื่อ อาจารย์ผู้สอนมีความรู้มาก บางครั้งเขาก็เดินมา แล้วอาจารย์ไม่
ชอบสอนกับความรู้นี้ไม่ได้จากคนอื่น หมายความว่าเรียนว่าไม่ถูกแล้ว แต่ก็ไม่เป็นข้อเสีย การสอนถูก
ของครู และทำให้มีความรู้เกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บของตัวเอง ซึ่งทำให้เขามีสุขภาพแข็งแรงเพราะที่
วิชาเขา ชอบและสนใจในวิชาที่เรียน เพราะว่า

๑. สนุก ทำสนใจ
๒. ทำให้เรียนแล้วสนุก ๆ เป็น
๓. ทำให้ร่างกายแข็งแรงขึ้น มีจิตใจเป็นปกติ

ปีการศึกษา ๒๕๒๖ วิชาเคมี และถูก จะเรียกว่าวิชาเคมีไม่เต็มที ถือเป็นเอกวิชา ทาง ๆ
เต็มภาค แต่ก็ให้คะแนนเยอะมาก ทำให้ผลิตแพทย์ และเภสัชกรต่าง ๆ เป็น ไม่ค่อยเน้นวิชาเคมีเลย
จากเขา ผมและสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะ

- ๑. งานและสนุกมาก
- ๒. เก่งกว่าผู้จริง ไม่ได้เรียนอะไรมาก

วิชาคณิตศาสตร์

ปีการศึกษา ๒๕๒๖ วิชาเจ้า ผมเพราะเรียนง่ายแต่ได้ อาจารย์บ่อชนิด วิชาที่สนุกมากทำ
ทำเสร็จใจจะช้ำไปเลยได้ และเป็นการศึกษาไปด้วย เพราะเป็นวิชาเบา ๆ
วิชาเจ้า ผมและสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ เพราะ

- ๑. ง่ายดี
- ๒. ไม่ค่อยมีใครเก่งของ
- ๓. เมื่อนึก
- ๔. อาจารย์บ่อชนิด

จากเขา ผมและสนใจในวิชาศิลปะ เพราะ

- ๑. ง่ายจริงไม่สู้วิชา
- ๒. ดูน่าสนใจ, เรียนสนุก ของของเล่น

ปีการศึกษา ๒๕๒๖ ปีที่ศึกษาผมเป็นพวก ๆ ซึ่ง วิชาเรียน การมีชื่อ หมาย
จากเรียน ผมและสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะ ผมภาษาอังกฤษดี และเวลาเรียนไม่ค่อยสนใจ เป็นบางครั้ง
บางครั้งก็สนุก การพูดภาษาอังกฤษดีจริง ๆ เพราะไม่เรียนอย่างหนักสำหรับเขา เขา ฝากผม
ถึงงานส่งไปครู ผมและไม่เคยอ่านหนังสือเรียน ผมคิดว่าได้ใจจากไปทำให้เสียใจชวาก จึงไม่ตั้งใจ
เรียน เมื่อได้เวลาว่างไปเล่นดนตรีบ้าง เพราะ ผมชอบแล้ว ผมจะเล่นกีตาร์บ้าง เปียโน
จะสนุกไปพร้อมกับเพื่อน ๆ ในโรงเรียน ฯลฯ ผมจะเล่นกีตาร์บ้าง เปียโน
ไป "อีกหน่อย" ๆ ก็เล่นไปจนถึงตัวในวงดนตรีไปบ้าง (แต่สนุกจริง ๆ) วิชาที่งานหนักผมชอบมาก แต่ไม่ชอบ
วิทย์ เพราะผมก็คิดว่ามันจะเสร็จ ฝากใจจริง) ผม วิชาที่ชอบมากที่สุดของผมคือของเล่น
บางครั้ง

การมีชื่อ หมายจากเรียนผมมีความรู้กว้างขวางมาก ผมจะเล่นกีตาร์บ้าง เปียโนบ้าง ความชำนาญมาก

ซึ่งหากมีผลต่อไปก็ แต่เวลาเรียนอาจารย์เขียนงานให้ทำแล้ว อาจารย์ก็คอยไปฝึกวิธีทำเอง โดย
มองไปที่ไปตาม ซึ่งถ้าเราไม่มีที่เรียนงานนี้เลย เบน การเขียนไม่ ฝึกฝน ฯลฯ เราอาจ
โรงเรียนเพื่อทำให้เขียนเกี่ยวกับทางที่มีเอง ก็ผลงานที่มอบให้มา ๆ ก็เหมือนคือขาดไม่ได้ ถ้าเรา
เขียนไม่เขียน เพราะไม่เขียนแล้ว ของของก็ใช้ ทำให้เกิดความเข้าใจ เกิดความ ความที่เกี่ยว
กันอยู่แนวกันมาขึ้น การเขียนจึงไม่ได้อะไรมา คือว่าอาจเขียน การสอนงานเล็กน้อย ๆ ไปขึ้น
งานตามแนวกันที่มีเอง นี้เขียนเท่านั้น

อย่างไร ชอบ เขียนงาน อาจารย์มีหน้าที่แนะนำ เขียนเรื่อง ในการสอนทาง เช่นให้เขียนเรื่องไทย
ภาคกลาง ไม่ได้อะไรหรอก เพราะเกิดวันที่เคยพูด เราของไทยเขียนงานทางที่ทางวง ในที่เรื่อง
ภาคนี้เอง ทางของมากไป (การเขียนการ และวิธีการในเวลาที่มาก มีใจไปสอนนอกเวลาของทาง
เดียว)

วิชาเราสอนคือ

- ๑. การสนใจ ฝึก
- ๒. การเขียนแล้ว

วิชาเราไม่สนใจ

- ๑. บางอย่างหนึ่งไม่สามารถทำได้
- ๒. ความใจไม่สนใจ

เป็นการศึกษา และ งานที่เราจะเรียนมาก แต่ไม่สนใจที่จะทำ เรียบร้อยๆ ไปแต่
แล้วแต่ใจอาจารย์ผู้สอนแล้ว ดูจากนั้นก็ วิชาที่เขียน ๆ ไป เมื่อ ชาติไทยของเรา

วิชาเราสนใจและสนใจใหม่ว่า วิชาที่เขียน เพราะ

- ๑. งาน ฝึก
- ๒. มีความรู้ไปไม่ได้

ข้อมูลจากการศึกษาผู้ปกครอง

เป็นการศึกษา และ วิชาที่เขียน วิชาที่เขียน วิชาที่เขียน ซึ่งที่สนใจและสนใจ คือ
เรียนของนักเรียน วิชาที่เขียน วิชาที่เขียน วิชาที่เขียน

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ วิชาที่เลือก สอนมากที่สุด คือ วิชาภาษาไทย ประวัติศาสตร์ และ
อ่านหนังสือเกี่ยวกับ วิชาที่ไม่สอนในชั้น ใดชั้นใด ๆ ไปเป็นของตนเองสนใจการอ่านหนังสือ คู่มือต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียน
คุณครูมาก ของตัวเอง

ปีการศึกษา ๒๕๕๖ วิชาที่เลือกสอนและสนใจมากที่สุด คือ วรรณคดี วิชาที่ไม่สอนและสนใจ
ตนเอง คือ ภูมิศาสตร์ วิชาอื่น ๆ ไปเป็นของตนเองสนใจการอ่านหนังสือ คู่มือต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียน
ที่ ๑ และเรื่องที่ไม่สอนและสนใจ คือ ละครไทย วิชาไทย

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ วิชาที่เลือก สอนและสนใจมากที่สุด คือ ภาษาไทย วิชาที่นักเรียน
ซึ่งไม่สนใจ คือ ภาษาอังกฤษ ภูมิศาสตร์ และเรื่องของการคิดเขียน ไปเวลาว่างในชั้นเรียน ของตนเอง
หาหนังสืออ่าน

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ เข้าใจได้ในการเรียน ของตนเองเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีสิทธิ
ศึกษาและในวิชาอื่น ๆ ที่น่าสนใจจากกระทรวงการ เข้าใจได้ในการเรียนและการทำงานไม่เพียงขอ เขียน
หนังสืออ่านมาก วิชาที่ไม่สอนและสนใจมากที่สุดเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษา ถ้าหากมีโอกาสไปรับฟังตนเองจะหา
ในการเรียนได้ก็ดีกว่านี้ วิชาที่เลือก สอนและสนใจที่สุด คือ วิชาภาษาไทย วิชาที่เลือกไม่สอน
และไม่สนใจที่สุด คือ สังคมศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๕๖ วิชาที่เลือก สอนและสนใจมากที่สุด คือ ภาษาไทย วิชาที่ไม่สอนหรือ
ไม่สนใจไม่มี

ข้อมูลจากนักเรียน ชั้น ๕๕๖

วิชาที่เลือก สอนมากที่สุด คือ วิชาภาษาไทย เพราะว่าเป็นวิชาที่เรารู้และเข้าใจมากที่สุด มีเรื่อง
ที่น่าสนใจมาก งานประเภทที่คิดว่าน่าสนใจคือ คือ ภาษาอังกฤษ เพราะเราสนใจเรื่องศัพท์ งาน
ประเภทที่คิดว่าน่าสนใจมากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษ เพราะเราสนใจเรื่องคำศัพท์และเรื่อง

ความพึงพอใจของนักเรียน

การประเมินความพึงพอใจของนักเรียน โดยตัวนักเรียนเองผู้ปกครอง และอาจารย์ประจำชั้น ตั้ง
แต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๖

ข้อมูลจากเด็ก

ปีการศึกษา ๒๕๑๔ ชอบเที่ยวมากเกินไป เหนื่อยเงิน สนใจการ เวิร์ดน้อยไป กลัวบ้าน
เริ่ม ชอบการของที่กล่าวมาเพราะเจ้าชายนกไขว่ คือ ชัยแรก วันเสาร์ อาทิตย์ ไม่ค่อยชอบ
ไปเที่ยวที่อื่นมาก เช่น ไปเที่ยวบ้านเพื่อน ทำให้เหนื่อยเงิน และไม่ใครสนใจในการ เวิร์ด และเลิก
เวิร์ดแล้วจึงรีบกลับบ้าน ทำให้กลับบ้านเร็ว

ปีการศึกษา ๒๕๑๕

- ๑. เหนื่อยมากเกินไป
 - ๒. พูดอะไรก็ไม่น่าเชื่อถือ เป็นกตม
 - ๓. เกี่ยวข้องเพื่อน ๆ มากเกินไป และทำให้เงินเหนื่อย
 - ๔. การ เวิร์ดไม่ดี เพราะขาดความตั้งใจในการ เวิร์ด
- ชอบการของ ๔ ข้อนี้เพราะอยากทำอะไรและเล่นสนุกคนเดียว

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕๑๔

๑. ความประพฤติทั่วไป เวลาที่บ้านว่างๆ เมื่อถึง มีเหตุผล จะเข็ดขี้ขี้ใจ
ก็ยังมีเหตุผล ไม่สนใจจากกิจวัตร มีนิสัยชอบสนใจในเรื่องการพูด รู้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด สิ่งใด
ควรทำสิ่งใดไม่ควรทำ

- ๒. ความประพฤติที่สนใจในตัว คือ รักความสะอาด ชอบการที่เรียบร้อย
- ๓. ความประพฤติที่ควรระวัง คือ ชอบการที่เป็นระเบียบเรียบร้อย ชอบการที่สะอาด

ไม่สนใจเรื่องใดเรื่องใดมากเกินไป

- ๔. การสนใจเรื่องความประพฤติ เมื่อทำอะไร เป็นที่พอใจของผู้ปกครองจะใคร่ในทำ
แบบ รวดเร็ว แต่เมื่อประพฤติทั่วไปไม่สนใจผู้ปกครองจะว่ากล่าวตักเตือน

ปีการศึกษา ๒๕๑๕

- ๑. เวลาที่บ้านเป็นเด็กดี เวิร์ดดี ว่างๆ เมื่อถึง
- ๒. ความประพฤติที่สนใจในตัว คือ ชอบการที่เรียบร้อย

- ๓. ความประพฤติที่แสดงต่อตนเอง วัตรของ เมฆางกรังจุมเต็มว่า เมื่อไม่พอใจ
- ๔. ความประพฤติที่เห็นว่ายังบกพร่องอยู่แก่ใจ คือ เรื่องไม่เอาใจใส่ในการ เวียน

ปีการศึกษา ๒๕๒๖

- ๑. ความประพฤติทั่วไป คือ อยู่ใต้อาจารย์ ๆ บ่อ ๆ มีความเห็นอกเห็นใจ
- ๒. ความประพฤติที่พอใจแล้ว คือ เป็นคนมีรู้จัก มีความคิด มีเหตุผล รู้จักประมาณ มีความเกรงใจผู้อื่น
- ๓. ความประพฤติที่บกพร่องแก่ใจ คือ ความไม่เป็นระเบียบ แสดงความไม่สนใจในการ เวียน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๒๕

- ๑. ความประพฤติทั่วไป บ่อ ๆ . . . เป็น คือ เวียนรอบ มีความตั้งใจในตนเอง
- ๒. ความประพฤติที่พอใจแล้ว คือ เป็นคนมีเหตุผล เชื่อฟัง
- ๓. ความประพฤติที่ควรแก่ใจ คือ ควบคุมทั้ง ความคิดเห็นของทุกคนด้วยใจที่หนักแน่น

ปีการศึกษา ๒๕๒๔

- ๑. ความประพฤติที่แสดงต่ออาจารย์หรือผู้ใหญ่ การแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางเกินไป จนถูกตำหนิโดยอาจารย์ ความประพฤติที่อยู่ใต้อาจารย์ ๆ ไม่พิถีพิถัน
- ๒. ความประพฤติที่บกพร่องแก่ใจ ยังเอาใจใส่ในการ เวียนรอบเกินกว่าที่ควร ตยีนอาจารย์จะยอมเท่านั้น ทำให้ระแวงการบ้านไว้มาก มีความคิดที่พิจารณาความเรียบร้อยของคนถูกเสมอ
- ๓. ความประพฤติที่แสดงต่อผู้ใหญ่ปกครอง ควบคุมด้วย เรื่องการยอม ออกเที่ยวนอกสถานที่อันละเลยไป และใจเกินมาก ไม่ชอบช่วย ควบคุมต่างงานตาม

ปีการศึกษา ๒๕๒๓

- ๑. ความประพฤติทั่วไป การไม่ทำถูกไม่เหมาะสมด้วย
- ๒. ความประพฤติที่แสดงต่ออาจารย์หรือผู้ใหญ่ เป็นไม่ชอบเอื้อเฟื้ออาจารย์
- ๓. ความประพฤติที่สุจริตกับอาจารย์พอใจ ไม่มี

๕. ความประหลาดที่เห็นว่าเป็นบทของแฉกตัวใด ก็ การที่ไม่มีความรับผิดชอบ
ของงาน และการที่ไม่เข้าใจได้แก่การ เวียน

บทที่สาม ความหมายของความเป็นเพื่อน

มีการศึกษา ๕๕๔ เขาบอกเป็นเพื่อนใคร ความจริงเขาก็ไม่คบชยมากเป็นเพื่อนใคร
นัก เพราะรู้ดีว่าเป็นอย่างตัวของเขามากเป็นสิ่งที่ใจแล้ว บทกวีบอกเป็นสหายกับคนบางคน คือ
บอกเป็นว่าเพื่อนของเขา เช่น บอกเป็นเพื่อนกับเพื่อนของเขาเอง ๕ ที่คบเพื่อน การบ้านสำคัญจริง
ทั้งใจเพื่อน เพื่อนเอง หลังจากนั้นเขาก็มีเพื่อนเหมือนเก่า แต่จะว่าบอกเป็นเพื่อนชยกับบางคนไม่
คบกัน เป็นอย่างตนเองกับเขาแล้ว เว้นแต่คบเพื่อนนี้ ซึ่งไม่คบชยกับเพื่อนบางคนที่คบเพื่อน
ของเขาเอง ๕

มีการศึกษา ๕๕๕ ข้าพเจ้าอยากเป็นเพื่อนกับเขาเองสักสัก แต่ข้าพเจ้าใช้เวลา
นี้ยังบวกรวดอยู่คนเดียวอย่าง ถึงขนาดเขาจึง ึ่งบางเป็นเพื่อนกับคนอื่น อย่างดะดะอย่างดะดะ
ในทาง ๆ คน ๆ เขาอยากคบกับเพื่อนใหม่บ้าง ๆ เพื่อน..... อยากให้มีความคิด ๆ
เพื่อนสักสักสักสักสัก ๆ อยากคบกับเพื่อน เพื่อนเพื่อนเพื่อน เพื่อนเพื่อนเพื่อนเพื่อน
อยากคบกับเพื่อน ๆ ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ เพื่อน ๆ
จากเขายังไม่คบกับเพื่อนเก่า

บทที่สาม (เพื่อนกับการศึกษา ๕๕๕)

ข้าพเจ้าเป็นผู้ าสานที่อยู่กับเพื่อนเล่นสนุกกับเพื่อน ๆ คนเดียว ทั้งใจเพื่อนบ้างใจเพื่อน
บ้างตามอารมณ์ บ้างตามใจไป โดยไม่ต้องคิด แต่ก็ไม่คิดอะไร เพราะดูภาพสักสอง สามเขา
เล่นเล่นแล้วสนุกไป ข้าพเจ้าอยู่โรงเรียนเพื่อนเล่น เพื่อนสนุกกับเพื่อน เล่นอยู่กับเพื่อนของ
ๆ เพื่อน กับเพื่อนเล่นในสนามกีฬา ข้าพเจ้าวางตัวสักสัก ข้าพเจ้าอยู่กับเพื่อนเขาที่คบกับเพื่อน
อยู่กับเพื่อนต่างต่างต่างต่าง ถ้าเขาใจก็คบกับเพื่อน อยู่กับเพื่อนของเขา เพราะไม่มีเพื่อนเล่น
กัน ที่โตกว่า และของก็เกิดกว่า แต่ไม่คิดถึงเขา เพราะเขาบอกเขาคนเดียวแต่ตนเองได้ในการ
เล่นและอื่น ๆ กับเพื่อนของเขา เขาเห็นชอบกับ เขายังอยู่กับเพื่อน จึงดูเป็นเด็กที่คบกับเพื่อน

มันจะจางหายไปทางใด วิถีทาง ๆ ฐานะเจ้าฟ้าก็ยังไม่ทราบ ชั่ง ๆ ที่สามารถจะหาได้ได้ แต่ที่
กำลังพยายาม อารีที่เจอแล้วมันจะไม่ให้มันออกไปไหนแน่ เพราะมันติดสินใจไม่ยอม และยังไม่
แน่ใจว่าจะสามารถเป็นอะไรก็ได้ที่พูด ขาดจากสาริกฐาน และ ภาชนะบรรจุสาริกฐาน ถึงของเจ้า
แม่ ๆ ดูวางแนวการพำนักในเขตแดนไม่มี ดูที่ตัวว่า เจ้าเอง จะมีคนที่เห็นภาพตาม ๆ ดูประจักษ์
ดีกว่าของแม่ แต่มีใครถามว่าเป็นอะไร เพราะเป็นเรื่องของอนาคต ดูประจักษ์ในขณะนี้คือ
การเป็นแม่ที่ทำงาน และกำลังพยายามเป็นหัวขบวน ที่ว่านี่เป็นดูประจักษ์ในวัยแรกเริ่ม

อนาคตที่คิดไว้อาจไม่แน่นอนแต่ไม่แน่ใจที่อะไร ตามวิชาความรู้ เพราะจากเจ้าจากเจ้าฟ้า
ที่พยายามทำให้ได้เท่านั้น แนวความคิดแบบใหม่ (ในสมัยก่อน) เพราะยังเด็กคิดไปทำไมเรื่อง
แม่ อยากเป็นทหาร เวลาโตขึ้นใจว่าจะไปเป็นทหารแน่ ๆ เพราะใจไม่รัก เพราะว่าเรื่องจะ อมกตาม
ความดีของพวกจะทำอะไรแปลก ๆ ที่ต้องทำอะไร ไม่ใช่เกี่ยวกับวิถีทางการคือ เป็นตัวของตัวเองที่พูด
อยากเป็นสุภาพชนที่มอง แต่พอ และบางทีในบางทีกัน เพราะตัวมันเองจะเข้ามาแทนที่แม่
และอยากทำให้บาง ในอนาคตจากเจ้าคิดว่าจะเป็นเหมือนตนเองที่บวชในภาคพุทธ แต่ส่วนที่เจ็บก็
จะไม่ให้เหมือน เช่น พุทธมาก (ไม่ใช่ความคิดในภาคที่ว่านี้) อากาศอากาศทำงานที่เจ้าภาค ๆ มี
ชื่อเสียงเป็นพระโขนงพระโขนงพระโขนงเมือง ที่ว่าของแม่ในภาคทองมีทางเป็นไปใ้ภาคทอง
(ถึงเป็นไปไม่ได้ ที่คิดว่าไม่เจ็บใจภาค)

การสัมภาษณ์แบบมีบันทึก (Anecdotal Record)

วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เวลา ๑๕.๐๐ น.
 อาจารย์บ๊องให้แม่ของครูบ๊องมาสัมภาษณ์ ๑๑ เป็นจุดเริ่มต้นบันทึกไม่ออก แต่แม่บ๊องก็ให้แม่บ๊อง
 เป็นใบสัมภาษณ์มากกว่า "ใบทอง เก็บไว้ที่ใจตัวเอง"

วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เวลา ๑๐.๐๕ น.
 อาจารย์บ๊องอธิบายเรื่องสัมภาษณ์ แม่บ๊องให้ฟัง เมื่ออาจารย์บ๊องเห็นว่าแม่บ๊องก็สัมภาษณ์
 เรียกว่าเป็นอะไร ภาคอังกฤษ เป็นตอนไม่ได้

วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เวลา ๑๐.๑๐ น.
 แม่ บ๊องกับแม่บ๊องเรื่องสัมภาษณ์เด็กมากจนแม่บ๊องคิดว่าแม่บ๊องเป็นครูบ๊อง เป็นว่าแม่บ๊องของแม่
 แม่บ๊องกว่าแม่บ๊อง เป็นบอกว่า "แม่บ๊องใจว่าเป็นครูบ๊องแม่" แม่บ๊องบอกว่า "แม่บ๊องใจว่าเป็นครูบ๊องแม่"

ทิมกับทีโง เป็นเอกภาพ "เอาเอตนะ" แต่ก็มีใจที่แฉ่งกับคนรอบข้างกัน ๆ

วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๖ เวลา ๑๓.๓๐ น.

ในขณะนั่งเฝ้าโรงรถรถสิบล้อ อาจารย์ยังคงเฝ้ารถที่ใส่ผ้าขาวม้าแดง และอาจารย์พูดว่า "มีพวกมัน"

วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๖ เวลา ๑.๒๕ - ๑.๓๖ น. วิชาคณิตศาสตร์

อาจารย์ตั้ง "พักไว้ก่อน" แล้วเดินไปหา "พักไว้ก่อน" แล้วอาจารย์เห็นภาพเหมือน "พักไว้ก่อน" เป็นที่พูดว่า "พักไว้ก่อน" อาจารย์พูดต่อไปอีกว่า "ขอเรียนถามว่า ยังไม่เข้าใจอีกหรือไม่" เป็นที่พูดว่า "ขอเรียนถามว่า" อาจารย์พูดอีกว่า "แล้วของเจ้าล่ะ" เป็นที่พูดว่า "ของเจ้าไม่ไปไหนเลย"

วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๖ เวลา ๑.๕๕ - ๑.๖๓ น. วิชาสังคมศึกษา

อาจารย์อธิบายถึงประเทศอินเดีย แล้วถามนักเรียนว่า "มีใครบ้างที่ไปประเทศอินเดีย" นักเรียนคนหนึ่งตอบว่า "เวลาตายเขาจะไปประเทศอินเดีย" อาจารย์ถามนักเรียนว่า "ทำไมเขาจะไปประเทศอินเดีย" นักเรียนตอบว่า "เขาไปประเทศอินเดีย" อาจารย์ถามนักเรียนว่า "ทำไมเขาจะไปประเทศอินเดีย" นักเรียนตอบว่า "เขาไปประเทศอินเดีย"

วันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๖ เวลา ๑๔.๑๐ - ๑๔.๒๕ น. วิชาภาษาอังกฤษ

เปิดวารสารภาษาอังกฤษที่อาจารย์ตั้งโต๊ะที่ห้องเรียน ๑๕, ๑๖, ๑๗ เปิดวารสารที่มอบหมายของนักเรียน ทิม และทีโง อาจารย์เห็นทิมถาม เป็นที่พูดว่า "อาจารย์ครับ" อาจารย์ไม่พูดว่าอะไรเลยเดินไป เป็นที่พูดกับเบอร์ ๑๔ ว่า "เวลาตายเขาจะไปประเทศอินเดีย" เมื่อทิมไม่ตอบคำถาม อาจารย์เห็นทิมถาม เป็นที่พูดว่า "เขามาจากไหน" เมื่อทิมไม่ตอบคำถาม อาจารย์เห็นทิมถาม เป็นที่พูดว่า "เขามาจากไหน" เมื่อทิมไม่ตอบคำถาม อาจารย์เห็นทิมถาม เป็นที่พูดว่า "เขามาจากไหน"

วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๖ เวลา ๑๖.๓๕ - ๑๖.๕๐ น. วิชาภาษาไทย

อาจารย์ถามนักเรียนว่า "ทำไมเขาจะไปประเทศอินเดีย" นักเรียนคนหนึ่งตอบว่า "เขาไปประเทศอินเดีย" อาจารย์ถามนักเรียนว่า "ทำไมเขาจะไปประเทศอินเดีย" นักเรียนตอบว่า "เขาไปประเทศอินเดีย" อาจารย์ถามนักเรียนว่า "ทำไมเขาจะไปประเทศอินเดีย" นักเรียนตอบว่า "เขาไปประเทศอินเดีย"

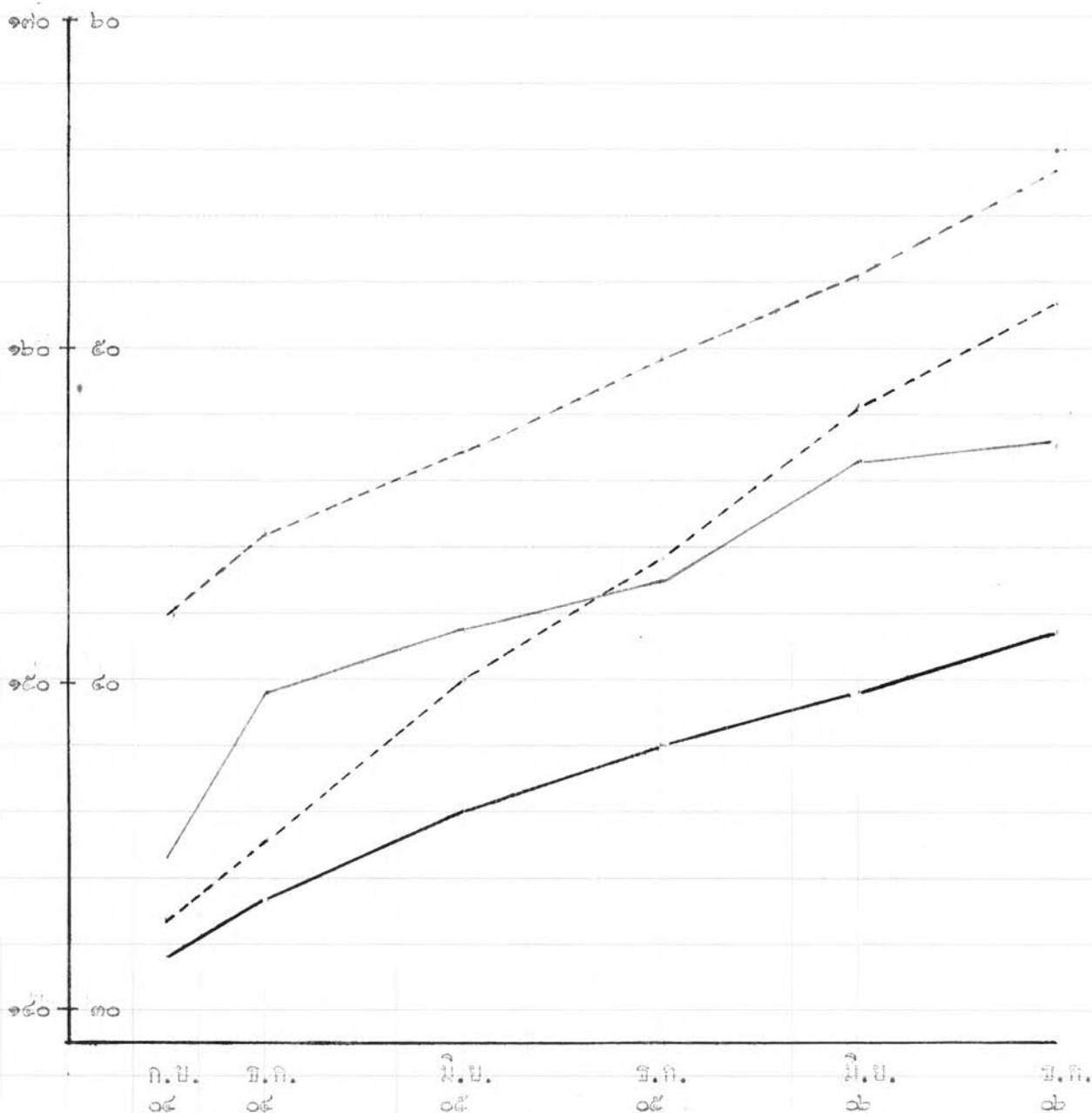
การวาง
ความเจริญเติบโตทางราคาของผล ผลิตป่าไม้กึ่งวนผล
ของพื้นที่บริเวณ ๒๕๕ - ๒๕๖

ปี	ปี	อายุ	ไม้หลัก	ไม้รอง
๒๕๔	ก.ย.	๒๖/๕	๓๖.๕	๓๖๖.๕
	ก.พ.	๒๖/๖	๓๖.๕	๓๖๖.๕
	ก.ค.	๒๖/๗	๓๖.๕	๓๖๖.๕
	ธ.ค.	๒๖/๘	๓๖.๖	๓๖๖.๖
๒๕๕	ม.ค.	๒๖/๙	๓๖.๖	๓๖๖.๖
	มี.ย.	๒๖/๑๐	๓๖.๖	๓๖๖.๖
	ก.ก.	๒๖/๑๑	๓๖.๖	๓๖๖.๖
	ก.พ.	๒๖/๑๒	๓๖.๖	๓๖๖.๖
	ก.ค.	๒๖/๑	๓๖.๖	๓๖๖.๖
	ก.ธ.	๒๖/๒	๓๖.๖	๓๖๖.๖
	ก.ย.	๒๖/๓	๓๖.๖	๓๖๖.๖
	ก.อ.	๒๖/๔	๓๖.๖	๓๖๖.๖
	ก.ส.	๒๖/๕	๓๖.๖	๓๖๖.๖
๒๕๖	ม.ค.	๒๖/๖	๓๖.๖	๓๖๖.๖
	มี.ย.	๒๖/๗	๓๖.๖	๓๖๖.๖
	ก.ก.	๒๖/๘	๓๖.๖	๓๖๖.๖
	ก.พ.	๒๖/๙	๓๖.๖	๓๖๖.๖
	ก.ค.	๒๖/๑๐	๓๖.๖	๓๖๖.๖
	ก.ธ.	๒๖/๑๑	๓๖.๖	๓๖๖.๖
	ก.ย.	๒๖/๑๒	๓๖.๖	๓๖๖.๖
	ก.อ.	๒๖/๑	๓๖.๖	๓๖๖.๖

ภาพที่ ๑๐.

เปรียบเทียบน้ำหนักและส่วนสูงของ เด็กกับน้ำหนักและส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนชายในทอง
ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖

ช.ม. ก.ก.

——— น้ำหนักของเด็ก ——— น้ำหนักเฉลี่ยของนักเรียนชายในทอง
 - - - - - ส่วนสูงของเด็ก - - - - - ส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนชายในทอง

ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ความสะอาดของเสื้อผ้าและร่างกายที่ ความสมบูรณ์ของร่างกายอะไร
ไม่ทราบว่า เป็นโรคอะไร

ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ - ๒๕๐๖ ไม่มีรายงาน

ปี พ.ศ. ๒๕๐๗ (๒๓ มกราคม ๒๕๐๗) ความสะอาดของเสื้อผ้าและร่างกายที่ ความสมบูรณ์
ของร่างกายอะไร ไม่ทราบว่า เป็นโรคอะไร

การตรวจ

X-ray ปอด เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ผลปกติ
เอ็กซเรย์ ๒๕๐๕, ๒๕๐๖ ปกติ

ประวัติการเจ็บป่วยในอดีต ไม่มีรายงาน

ปลูกฝีป้องกันโรคหัด ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔

ฉีดวัคซีนป้องกันโรคหัด ๒๕๐๕, ๒๕๐๖

เอกซเรย์ส่วนโค้งของร่างกายเมทวอลอง

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

- ปีการศึกษา ๒๕๐๔ เอกซเรย์ดูภาวะแข็งแรง เลือดกับปัสสาวะสถานอาหารที่กินชอบ
- ปีการศึกษา ๒๕๐๕ เอกซเรย์ดูภาวะแข็งแรงดี
- ปีการศึกษา ๒๕๐๖ เอกซเรย์ดูภาวะแข็งแรง ไม่เคยเป็นอะไร

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ บัณฑิต ชำนาญ

- ปีการศึกษา ๒๕๐๔ เอกซเรย์ดูภาวะแข็งแรง เลือดกับปัสสาวะสถานอาหารที่กินชอบ เป็นอาหารประเภทเนื้อ
- ปีการศึกษา ๒๕๐๕ เอกซเรย์ดูภาวะแข็งแรงดี รับสถานอาหารที่ถูกต้อง
- ปีการศึกษา ๒๕๐๖ เอกซเรย์ดูภาวะดี

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ เกษมศักดิ์ ปีการศึกษา ๒๕๐๖

กีฬาน้ำใจอ่อนใจได้ที่สุด คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล และ เล่นฟุตบอลในบ้านหลังเรียนมารวมสิบแปดปี

เกิดก่อนในใจของภรรยา และสามีก็รักภรรยาดี ในที่สุดสามีก็ได้ออกเดินทาง
ดูพระธาตุทางร่างกาย

หลังจากการทรมานแบบธรรมดาของเอก ในปี พ.ศ. ๒๕๑๖

ใฝ่ฝันให้รักในแบบธรรมดาของเอก และผู้ใดก็ตามที่มีอาการทางกายหรือจิตใจ
ใจสลายก็ขอให้ช่วยกัน และผู้ใดก็ตามที่รักใคร่ใคร่เมตตา

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว

หลังจากการศึกษานี้ผู้ปกครอง

ปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๘ มีอาการทางกายเนื่องจากมีอาการของเอกอยู่ทางจังหวัด จึงใช้เวลา
ส่วนมากอยู่กับอาการทางกายของเอก เวลาอยู่บ้านเอกก็มักจะมาที่ผู้ปกครอง ความเห็นของผู้ศึกษา
คิดว่าบุคคลที่มีอาการทางกายหรือจิตใจ

ปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๘ (มีนาคมถึงมิถุนายน) เอกมีอาการทางกาย ๓ คน เอกเป็นผู้ถูกดูหมิ่น
ของเอก ๒ คน มีอายุ ๑๕ และ ๑๘ ปีเศษ ซึ่งเรียนหนังสือที่โรงเรียนอัสสัมชัญ ม.ศ. ๑ ซึ่งไม่ทำ
กว่าเอก ไม่รักใคร่เอกมีโอกาสน้อยกับผู้ปกครองในขณะนั้นที่เอกมาโรงเรียน และตอนเป็นเด็กมาจาก
โรงเรียนประถมที่วัด ๕ วันใหม่ เวลาอยู่บ้านเอกเป็นห่วงชีวิตการของคนที่อยู่กับชีวิตการของ
ตนเอง มารดาเห็นด้วยกับเอกผู้ปกครองไม่ชอบเรียนวิชาภาษาไทย มารดาพูดเสมอว่า
เมื่อเอกทำผิด และในที่สุดก็บ่นต่อเอกว่าไม่รักใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่
ที่มานเอกเดินดูหนังสือเอกก็รักใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่ใคร่
เอกทาง ๆ ด้วยกัน เช่น เขากอด เมื่อเอกโกรธหรือใจเสียอะไรจะแสดงกับเขาบ้าง ดังนั้นเอก
แสดงกิริยาไม่พอใจ ซึ่งก็เอกก็ใจกว้างที่สุดเมื่ออยู่บ้าน คือ งานทางศิลป การมีเชื้อ การประดิษฐ์ทาง
วิทยาศาสตร์ และเป็นที่รักของทุกคนในครอบครัว การเรียนวิชาของเอกก็ดีใจทำอะไรทางหนึ่ง
อย่างไรก็ตาม ปีการศึกษาที่ถัด ๆ ไปมารดาผู้ปกครอง ก็ยังคงเห็นว่าการศึกษานี้ของเอก กับเอก
ผู้ปกครองเห็นด้วยกับใจ และใจดี ๆ ว่างในทางนี้ก็มีโอกาส แต่ในที่สุดก็ใจดี

ปีการศึกษา ๒๕๑๖ ผู้ศึกษาได้ไปเยี่ยมบ้านของเอกและสัมภาษณ์ภรรยาของเอก เอกเป็นผู้ถูก
ก่นดูหมิ่นของภรรยาของภรรยาที่มีอายุทางหน้า ๓ คน เอกมีอายุ ๒ คน ไม่มีความแค้นของมารดา

นิก้าและมารการองเธอมีความสัมพันธ์กันอย่างดี เมื่อผู้พี่เขาไปเยี่ยมบ้านเธอ นิก้าองเธอ เป็นคุณแม่ที่น่ารักทำให้ผู้พี่มารการองเธอ นิก้าองเธอพูดเสมอว่า "นี่มารการองเธอ" การพูดคุยกัน ระหว่างนั้นเต็มไปด้วยความอบอุ่นและเป็นกันเองมาก นิก้าเป็นผู้มีอำนาจที่สุดในบ้าน มารการเป็นผู้มีจิตใจ

นิก้าองเธอเป็นมารการของไปรษณีย์ทางจังหวัด นิก้าจะคอยมาเยี่ยมบ้านในวันเสาร์- อาทิตย์ ทุกอาทิตย์มีของขวัญต่างมีเหตุการณ์จำเป็นก็ต้องอยู่ที่นี่ นิก้ากล่าวว่า เมื่อนิก้าไปข้างประเทศ ไทเซอร์ของอังกฤษก็มารการาตามมาก นิก้าให้เธอเขาไปในวันหนึ่ง นิก้าสังเกตเห็นว่า ตัวของไทเซอร์ ไปจากที่นี่เป็นเวลา ๓ - ๓ วัน สงสัยจึงถามเขาไต่ความเธอเขาไปทำอะไร นิก้าและเธอเสียใจมาก เธอ ไม่ได้ออกไปไหนๆ ทราบเลย เมื่อมารการาว่าเธอทำหายก็ไปหาอะไร ในตู้เธอหรือทำไม เธอจะหาไป หง ๆ นิก้ารักของตามรูปของนิก้า เธอรักนิก้าและมารการามากที่สุดในบ้าน เธอ รักมารการมากกว่านิก้า และเธอมีใจรักอยู่ใกล้กับมารการมากกว่านิก้า

เนื่องจากเธออยู่ใกล้กับมารการมากกว่านิก้า เธอจึงรักมารการกว่านิก้า เมื่อมีเรื่องยุ่งยาก ฉะนั้น นิก้าจะรักมารการของเธอบอกสิ่ง มารการเป็นผู้ที่ฉลาดไปส่ง - รับเธอไปโรงเรียนทุกวัน นอกจากวันไม่เธอรอบเธอ นิก้าจะคอยเอง ในบ้านเธอมีความภูมิใจในตัวของนิก้ามารการมากเป็น คนที่ทำอะไร ๆ ให้มารการตาเธอ ซึ่งที่นั่นสิ่งของเธอไม่เคยทำให้เลย นิก้ามารการภูมิใจในตัวเธอที่เธอนั้นดีได้ดี เมื่อมีงานทำ ๆ นิก้ามารการมักจะพาเธอไปส่งร่วมกับคนอื่น ๆ เธอกับเธอ นิก้ามารการถึงแม้เธอ นิก้ามารการจะพูด ๆ ไปเที่ยวทางไกลในเธอมีที่ส่ง ๆ ไปรับส่ง ๑๐ วัน ทุก คนชอบ และสนุกมาก เธอสนุกทั้งในบ้านถ้าเธอมีความต้องการจึงซื้อ เช่น โทรทัศน์ และเมื่อมีเวลา อะไรเกี่ยวกับเธอ นิก้ามารการจะบอกให้เธอรู้ทุกคน และบางครั้งก็ไปแห่งความคิดเห็น นิก้าเป็น คนที่มีอำนาจมากที่สุดในบ้าน มารการเป็นผู้มีจิตใจดี

เธอเป็นคนที่รักดี ๆ ของคน คนไหนชอบก็ชอบเธอ ๆ ทั้งสองคน เธอชอบคนที่ทำงานของเธอ มาก เธอจะเห็นว่าเธอชอบคนกว่าคนและเธอก็ชอบที่ ๆ ของ ๆ เธอเล่นไปตัวคนเดียว นึกเล่นกันเองพูดเธอชอบ

พูดกับมารการนิก้า เธอก็รักเธอ ทุกคนในบ้านมีคนรัก ที่บ้านเธอเลี้ยงดูเธอ ซึ่งเธอก็รักมาก เธอใจใญ่แต่ไม่เอาหาง อานม้าและทำพวงมาลัยให้ เธอทำด้วยความตั้งใจและความรัก ทุกคนในบ้านรักเธอ

ตารางที่ ๑๓
 ความสัมพันธ์ระหว่างนิทาน เอก ความร่วมมือเด็กปฐมวัย
 ปีการศึกษา ๒๕๖๒

นิทาน	คำถาม				
	ถูกต้อง *	เกือบถูกต้อง *	ตรง *	เฉย *	ไม่ตอบเลย
ชายเฒ่าและชายหนุ่มผู้เฒ่าเรื่องคนเฒ่ากับคนหนุ่มเรื่องใด ๆ ใด	-	-	✓	-	-
คุณครูสอนให้เด็กอ่านนิทานเรื่องคนเฒ่ากับคนหนุ่มเรื่องใด ๆ ใด	-	-	✓	-	-
คุณครูสอนให้เด็กอ่านนิทานเรื่องคนเฒ่ากับคนหนุ่มเรื่องใด ๆ ใด	-	-	-	-	✓
คุณครูสอนให้เด็กอ่านนิทานเรื่องคนเฒ่ากับคนหนุ่มเรื่องใด ๆ ใด	-	-	✓	-	-
เมื่อคุณครูสอนให้เด็กอ่านนิทานเรื่องคนเฒ่ากับคนหนุ่มเรื่องใด ๆ ใด	-	-	-	-	✓
เมื่อคุณครูสอนให้เด็กอ่านนิทานเรื่องคนเฒ่ากับคนหนุ่มเรื่องใด ๆ ใด	-	✓	-	-	-
เมื่อคุณครูสอนให้เด็กอ่านนิทานเรื่องคนเฒ่ากับคนหนุ่มเรื่องใด ๆ ใด	-	-	-	✓	-
คุณครูสอนให้เด็กอ่านนิทานเรื่องคนเฒ่ากับคนหนุ่มเรื่องใด ๆ ใด	-	-	-	-	✓
คุณครูสอนให้เด็กอ่านนิทานเรื่องคนเฒ่ากับคนหนุ่มเรื่องใด ๆ ใด	-	-	-	-	✓
คุณครูสอนให้เด็กอ่านนิทานเรื่องคนเฒ่ากับคนหนุ่มเรื่องใด ๆ ใด	-	✓	-	-	-

* 0 = ไม่เป็น, 1 = เป็น, 2 = เกือบเป็น, 3 = ไม่ตอบ

ตารางที่ ๑๔

ความเปลี่ยนแปลงของหนี้การค้าโลก ตามเวลาของปี ๒๕๓๐

ตารางที่ ๑๔ ๖

รายการ	ค่าตอบแทน				
	การค้า *	ค่าตอบแทน *	การค้า *	ค่าตอบแทน *	ไม่ระบุ
การค้าโลก	-	-	-	-	-
การค้าโลก	-	-	-	-	-
การค้าโลก	-	-	-	/	-
การค้าโลก	-	-	-	-	-
การค้าโลก	-	-	-	-	/
การค้าโลก	-	-	-	-	-
การค้าโลก	-	-	/	-	-
การค้าโลก	-	-	-	/	-
การค้าโลก	-	-	-	/	-
การค้าโลก	/	-	-	-	-

* ค่าตอบแทนการค้าโลก หรือ ค่าตอบแทนการค้าโลก

ความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน

ข้อมูลจากเพื่อนในของ

โดยจากการใช้การวัดสัมพันธภาพ ตามวิธีของ โครเชบ และ Semantic Differential Test

ดังต่อไปนี้

การหาความสัมพันธ์ของนักเรียนในของ โดยการหาค่าสัมพันธภาพ ทุก ๆ ปีในรายการการอยู่ในของ
เรียน ไปเที่ยว และในโรงอาหาร ความสัมพันธ์ของเอกในหมู่เพื่อนคู่การวางที่ ๒๕. และการที่

๒๕ - ๓๓

ตารางที่ ๒๕.

ความสัมพันธ์ของเอก เพื่อนในของ จากสัมพันธภาพในรายการการต่าง ๆ

ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖

ปีการศึกษา	รายการการ	จำนวนคนที่ เลือกเอก	รายการคนที่ เลือกเอก	รายชื่อคนที่ เอกเลือก	จำนวนคนที่เรียน ในของ
๒๕๐๔	ของเรียน	-	-	๒๒, ๓, ๒๒	๓๓
	ไปเที่ยว	-	-	๑๕, ๓, ๒๖	๓๓
	โรงอาหาร	๑	๑๒	๒๒, ๓, ๒๖	๓๓
๒๕๐๕	ของเรียน	๒	๑๕, ๒๒	๑๕, ๒๒, ๒๒	๓๕
	ไปเที่ยว	๑	๓๒	๓๒, ๒๖, ๑๕	๓๕
	โรงอาหาร	๑	๓๒	๓๑, ๓, ๒๒	๓๕
๒๕๐๖	ของเรียน	-	-	๒๒, ๓, ๒๒	๓๕
	ไปเที่ยว	๑	๓๒	๓, ๓๒, ๑๕	๓๕
	โรงอาหาร	-	-	๘, ๒๒, ๒๒	๓๕

ในปีการศึกษา ๒๕๑๔ เมื่อเอกอุทัย ม.ศ.๑ ความสัมพันธ์ของเอก กุญแจที่ ๒๕. และภาพที่ ๒๕ - ๒๖ แสดงการเปลี่ยนแปลงในชั้นเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เอกเลือกเฉพาะเลข ๔, ๑ และ ๒ เป็นตัวหลักหนึ่งของและสามสามตัวหลัก แสดงการดำเนินการไปเกี่ยวกับในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เอกเลือกเป็นเกี่ยวกับผลการเรียนในชั้นเรียน เอกเลือกเฉพาะเลข ๔, ๑ และ ๒ เป็นตัวหลักหนึ่งของและสามสามตัวหลัก ผลการดำเนินการในโรงเรียน มีเพื่อนนักเรียนชายเลือกเอก ๑ คน และภาพเลขที่ ๒๖ เอกเลือกเฉพาะเลข ๒๖, ๑ และ ๒๑ เป็นตัวหลักหนึ่งของและสามสามตัวหลัก

ในปีการศึกษา ๒๕๑๕ เมื่อเอกอุทัย ม.ศ.๒ ความสัมพันธ์ของเอกกับเพื่อน กุญแจที่ ๒๕. และภาพที่ ๒๕ - ๒๖ ในสถานการณ์ในห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีนักเรียนชายเลือกเอก ๒ คน ภาพเลข ๑๔ และ ๒๖ ส่วนเอกเลือกนักเรียนชายถึงแปด ภาพเลข ๑๑, ๒๖ ก่อนและเลือกเฉพาะเลข ๒๖ ในสถานการณ์ไปเที่ยว มีนักเรียนชายเลือกเอก ๑ คน ภาพเลข ๒๖ ส่วนเอกเลือกนักเรียนชายถึงแปด ภาพเลข ๑๒ ก่อน และเลือกเฉพาะเลข ๑ และ ๑๕ ผลการดำเนินการในโรงเรียน มีนักเรียนเลือกเอก ๑ คน ภาพเลข ๒๖ ส่วนนักเรียนเลือกนักเรียนชายถึงแปด ภาพเลข ๑๑, ๑ และ ๒๑ เป็นตัวหลักหนึ่งของและสามสามตัวหลัก

ในปีการศึกษา ๒๕๑๖ เมื่อเอกอุทัย ม.ศ.๓ ความสัมพันธ์ของเอก กุญแจที่ ๒๕. และภาพที่ ๑ - ๒๖ ในสถานการณ์ในห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เอกเลือกเฉพาะเลข ๒๖, ๑ และ ๒๑ เป็นตัวหลักหนึ่งของและสามสามตัวหลัก แสดงการดำเนินการไปเกี่ยวกับนักเรียนชายเฉพาะเลข ๒๖ เลือกไปเรียนคนเดียวและเลือกเฉพาะเลข ๑๒ ก่อน และภาพเลข ๑ และ ๑๕ ส่วนการดำเนินการในโรงเรียน ไม่มีใครเลือกเอก เป็นนักเรียนเลือกนักเรียนชายถึงแปด ภาพเลข ๑, ๑ และ ๒๖

จากคำถาม "ใคร เขย"

การหาความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนชั้นเรียน โดยการใช้ความรู้สึกเป็นของนักเรียนที่ตอบคำถามในของ กุญแจที่ ๒๕. ภาพที่ ๑ - ๒๖ แสดงความรู้สึกเป็นของเพื่อนในห้องเรียนเอก ซึ่งความรู้สึกของเอกที่เด่นกว่าเพื่อนในชั้นเรียนความรู้สึกเป็นของเพื่อนในห้องเรียน ไม่สามารถแนะนำของเพื่อนเมื่อรู้สึกถึงความสนุกสนานของงาน รอยยิ้มของครูที่เห็นใจและสนใจ แสดงออกต้องการให้เพื่อนเข้าใจ โจทย์คณิตศาสตร์ ปัญหาไม่เฉพาะ ชอบรับฟังครูที่พูด อารมณ์ดีเพื่อน ชอบศึกษานานเมื่อเรียนวิชาในใจ วิชาความยาก ให้เพื่อนที่พูด เพื่อนชอบคณิตศาสตร์ วิชาความยากเพื่อนไม่ได้ ชอบเรียนวิชาเพื่อนเมื่อเรียน

ตารางที่ ๒.

ความถี่เฉลี่ยของพื้นที่ในจังหวัดภูเก็ต ปีละร้อยละ จากคำถาม "ใครเคย"

ตั้งสถานีวิทยุ ๒๕๔ - ๒๕๖

ความถี่เฉลี่ยของพื้นที่ในจังหวัดภูเก็ต	ปีการศึกษา		
	๒๕๔	๒๕๕	๒๕๖
ตอบว่าไม่เคยเลยภาคใต้	๑.๓	-	-
ตอบว่างานนี้เกี่ยวข้องกับจังหวัด	๔.๖	-	-
ไม่ตอบคำถามนี้ของเรื่องแต่ยอมรับว่ามีหน่วยงานที่ดำเนินการ	๓.๔	-	-
ความถี่เฉลี่ยของพื้นที่ในภูเก็ต	๕.๑	-	-
ความถี่เฉลี่ยของพื้นที่ในภูเก็ต	๒.๖	-	-
ความถี่เฉลี่ยของพื้นที่ในภูเก็ต	๓.๕	๕.๖	-
ในจังหวัดภูเก็ต	๑๕.๗	๕.๖	๓๕.๗
ตอบว่าไม่เคยเลยภาคใต้	๑๕.๓	๒.๖	๓๖.๖
ตอบว่าไม่เคยเลยภาคใต้	๑๕.๗	-	-
ไม่ตอบคำถามนี้ของเรื่องแต่ยอมรับว่ามีหน่วยงานที่ดำเนินการ	๓.๕	-	-
ความถี่เฉลี่ยของพื้นที่ในภูเก็ต	๑๓.๑	-	๑.๕
ความถี่เฉลี่ยของพื้นที่ในภูเก็ต	๖.๖	-	-
ความถี่เฉลี่ยของพื้นที่ในภูเก็ต	๒๓.๓	-	๑.๕
ความถี่เฉลี่ยของพื้นที่ในภูเก็ต	๕.๕	-	-
ความถี่เฉลี่ยของพื้นที่ในภูเก็ต	๑๕.๕	๒๓.๕	๕๓.๓
ความถี่เฉลี่ยของพื้นที่ในภูเก็ต	๒๓.๓	๑๕.๕	๒๓.๓
ความถี่เฉลี่ยของพื้นที่ในภูเก็ต	๒๓.๓	๑๕.๕	๕.๕
ความถี่เฉลี่ยของพื้นที่ในภูเก็ต	๒๓.๕	-	-
ความถี่เฉลี่ยของพื้นที่ในภูเก็ต	๒๖.๕	-	-
ความถี่เฉลี่ยของพื้นที่ในภูเก็ต	๑๑.๑	-	-

ตารางที่ ๒๖. (ต่อ)

ความลึกเพิ่มขึ้นของเขื่อนในแหล่งตลิ่งเอียง	ปีการศึกษา		
	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
เขื่อนคอนกรีตชนิดเสาเข็ม	๓๕.๐	-	-
มีเขื่อนเหล็กวางเขื่อนปากตลิ่ง	๒๕.๐	๒๐.๗	๒๑.๖
พลังงานกับเขื่อนไม้ไผ่ปากตลิ่ง	๑๖.๐	-	-
ไม้ตุงการกานบนเขื่อนปากตลิ่ง	๒.๐	-	-
ขนำไม้ช่วยรับน้ำ	-	๓๓.๖	-
ฝายชะลอน้ำเขื่อนปากตลิ่ง	-	๕.๐	-
ขนำเขื่อนรับแรงกระแทกปากตลิ่ง	-	๕.๐	-
ขนำไม้ค้ำเขื่อนปากตลิ่ง	-	๕.๖	-
ขนำเขื่อนยาว เขื่อนเมื่อเขื่อนไม่สบาย	-	๒๖.๗	๕๓.๑
มีเขื่อนรับในกรณีทำงานหนัก ๑ เขื่อนปากตลิ่ง	-	๓.๒	๑๕.๑
ขนำเขื่อนรับแรงกระแทกเขื่อนปากตลิ่ง	-	๑๖.๐	๔.๑
ขนำเขื่อนรับแรงกระแทกปากตลิ่ง	-	๑๖.๑	๖.๗
ขนำเขื่อนรับแรงกระแทกปากตลิ่ง	-	๑๖.๕	๒๖.๗
เขื่อนเหล็กเพื่อเขื่อนปากตลิ่ง	-	๓.๘	๖.๖
ขนำเขื่อนรับแรงกระแทกปากตลิ่ง	-	๑๖.๐	๕.๕
ขนำเขื่อนรับแรงกระแทกปากตลิ่ง	-	๑๕.๓	๑๕.๓
ขนำเขื่อนรับแรงกระแทกปากตลิ่ง	-	๖.๐	-
ขนำเขื่อนรับแรงกระแทกปากตลิ่ง	-	๑๖.๕	๑๕.๕
พลังงานเขื่อนรับในกรณีทำงานหนัก	-	๑๓.๐	-
ขนำเขื่อนรับแรงกระแทกปากตลิ่ง	-	-	๓.๕
ขนำเขื่อนรับแรงกระแทกปากตลิ่ง	-	-	๑๐.๕
ขนำเขื่อนรับแรงกระแทกปากตลิ่ง	-	-	๒๕.๐

จากตารางทดสอบ Semantic Differential Test

ในครั้งที่ ๑ ๒๔๖ ได้ทำการทดสอบความถี่ เป็นของนักเขียนคน ๒ คนในชั้น โยโย

Semantic Differential Test ตารางที่ ๓๑. ความถี่นักเขียนคน ๒ คน

ข้อมูลจากผู้ทดลอง

ในครั้งที่ ๑ ๒๔๕ การพบเพื่อนฝูงเมื่ออยู่บ้านเป็นเพื่อนฝูงเดียวกัน ซึ่งเพื่อนฝูงที่เจอ
กันด้วยเป็นเพื่อนฝูงที่ดี มีความรักที่เพิ่มพูนไปกันได้ การพบเพื่อนฝูงที่อยู่นอกโรงเรียนไม่เจอเพิ่ม
จวกลอย

ในครั้งที่ ๒ ๒๔๖ ผู้ทดลองไม่พบเพื่อนฝูงที่เจอ เพื่อนฝูงเจอเลย เพื่อนฝูงเจอ
เป็นเพื่อนฝูงที่ดีด้วย มีค่าเพิ่มพูนเพื่อนฝูงเจอ เพื่อนฝูงเจอเป็นเพื่อนฝูงที่ดี เพื่อนฝูงเจอที่เจอเลย
เป็นเพื่อนฝูงเจอเจอ เพื่อนฝูงเจอเจอ

ข้อมูลจาก ตารางที่ ๓๒

ในครั้งที่ ๑ ๒๔๕ ความถี่นักเขียนคน ๒ คน ในห้องเรียนเป็นเพื่อนฝูง เพื่อนฝูง
เจอเจอเพื่อนฝูงเจอเจอ เพื่อนฝูงเจอเจอ เพื่อนฝูงเจอเจอ เพื่อนฝูงเจอเจอ

ในครั้งที่ ๑ ๒๔๖ ความถี่นักเขียนคน ๒ คน ในห้องเรียนเป็นเพื่อนฝูง เพื่อนฝูง
เจอเจอเพื่อนฝูงเจอเจอ เพื่อนฝูงเจอเจอ เพื่อนฝูงเจอเจอ

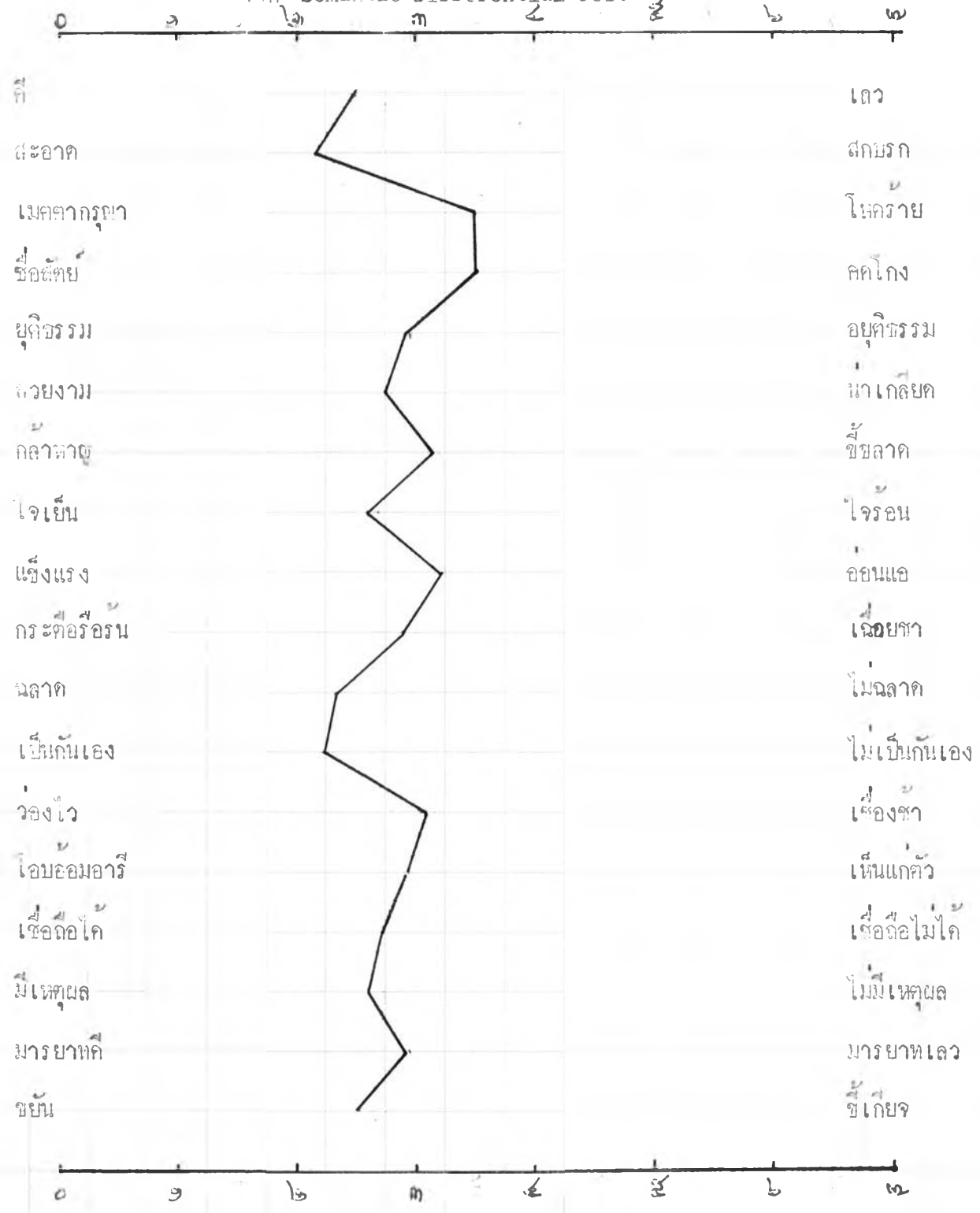
ข้อมูลจากแถว

ในครั้งที่ ๑ ๒๔๖ ได้ทำการเขียนในแถวของแบบทดสอบ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับกรรม
วิธีของแถว ในครั้งที่ ๑ ๒๔๖ ได้ทำการเขียนในแถวของแบบทดสอบ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับกรรม
วิธีของแถว ในครั้งที่ ๑ ๒๔๖ ได้ทำการเขียนในแถวของแบบทดสอบ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับกรรม
วิธีของแถว

.....

ในครั้งที่ ๑ ๒๔๖ ได้ทำการเขียนในแถวของแบบทดสอบ Raven Progressive Matrices
.....1938 ของไอแซคแอลเบอร์เกอร์ในครั้งที่ ๓ เมื่อเขียน เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับกรรม
วิธีของแถว Norm ของประเภทของแบบทดสอบในครั้งที่ ๕ ซึ่งแสดงว่าแถวที่เขียนมีค่า
ปานกลาง

ภาพที่ ๑๑.
ความคิดเห็นของเพื่อนในห้องทดลอง
จาก Semantic Differential Test

ความสนใจในโครงการ เว็บบ

จากการศึกษาของการตอบค่างานในระหว่างปีในวิชาต่าง ๆ ของเด็กทั้งชั้นประถมและชั้นมัธยมศึกษา ๒๕-๓ ถึงปีการศึกษา ๒๕-๖ คูภาพที่ ๑๓. แสดงผลการตอบในวิชาต่าง ๆ ของเด็ก วิชาภาษาไทยคะแนนอยู่ในระหว่างเปอร์เซ็นต์ใดอยู่ที่ ๒๕ - ๓๐ วิชาภาษาอังกฤษคะแนนอยู่ในระหว่าง เปอร์เซ็นต์ใดอยู่ที่ ๕๓ - ๕๕ วิชาสังคมศึกษาคะแนนอยู่ในระหว่างเปอร์เซ็นต์ใดอยู่ที่ ๓๐ - ๓๕ วิชา คณิตศาสตร์ คะแนนอยู่ในระหว่างเปอร์เซ็นต์ใดอยู่ที่ ๒๕ - ๕๓ วิชาวิทยาศาสตร์ คะแนนอยู่ในระหว่าง เปอร์เซ็นต์ใดอยู่ที่ ๒๕ - ๕๐ วิชาพลศึกษาคะแนนอยู่ในระหว่างเปอร์เซ็นต์ใดอยู่ที่ ๓๐ - ๓๕ วิชาศิลปะวิชา คะแนนอยู่ในระหว่างเปอร์เซ็นต์ใดอยู่ที่ ๓๐ - ๓๕ และคะแนนทุกวิชาของเด็กอยู่ในระหว่างอันดับที่ ๑๐ ถึง ๒๐ ของจำนวนนักเรียน ๓๐ คน ในปีการศึกษา ๒๕-๔ และจำนวนนักเรียน ๓๕ คน ในปีการศึกษา ๒๕-๕ และปี ๒๕-๖

ความตั้งใจเรียนและการสนใจในการ เว็บบ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕-๔ ไม่สนใจเรียน

ปีการศึกษา ๒๕-๕ เวลาอยู่บ้านไม่เรียนหรือวันอาทิตย์ เขมความตั้งใจเรียนเพราะการ การตรวจ บุคคลในโรงเรียน

ปีการศึกษา ๒๕-๖ คณะครูโรงเรียนพูดให้กำลังใจ และเรียนหรือวันอาทิตย์บ้านหนังสือเรียน บาง ส่วนมากไม่ตั้งใจ เขมหนังสืออ่านเป็นนิตยสาร ๒๕-๖ วิชาต่าง

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

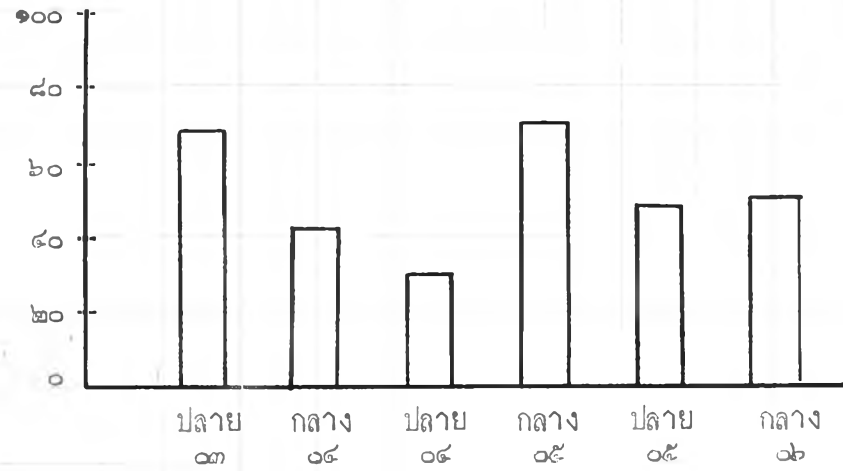
ปีการศึกษา ๒๕-๔ อสนใจเรียนทั้งในโรงเรียนบ้าง เวลาว่างส่วนมากใช้ในการ เล่น ของเล่นที่มาจากบ้าน สนใจในการ เล่น ของเล่นต่าง ๆ

ปีการศึกษา ๒๕-๕ ความสนใจในการ เรียนและการทำงานตามการ เว็บบี นอ อสนใจเรียน ของใจ

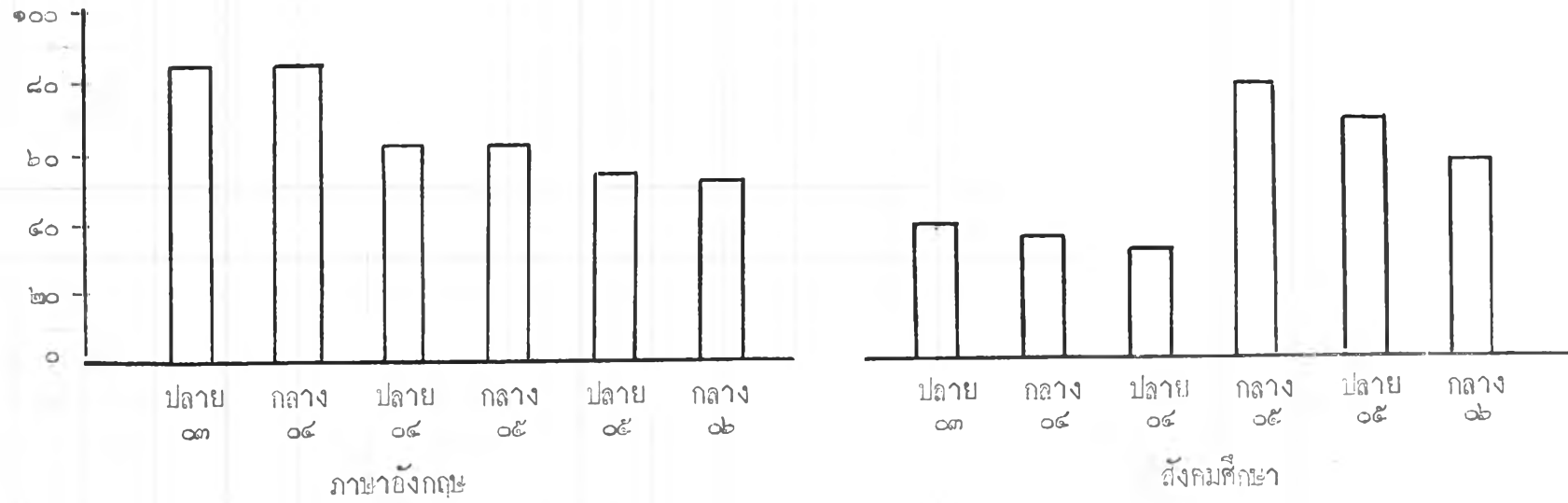
ปีการศึกษา ๒๕-๖ เว็บบีสนใจเรียนอยู่คนเดียว แต่ไม่ทำงานเกี่ยวกับ การ เว็บบ

ภาพที่ ๑๒.

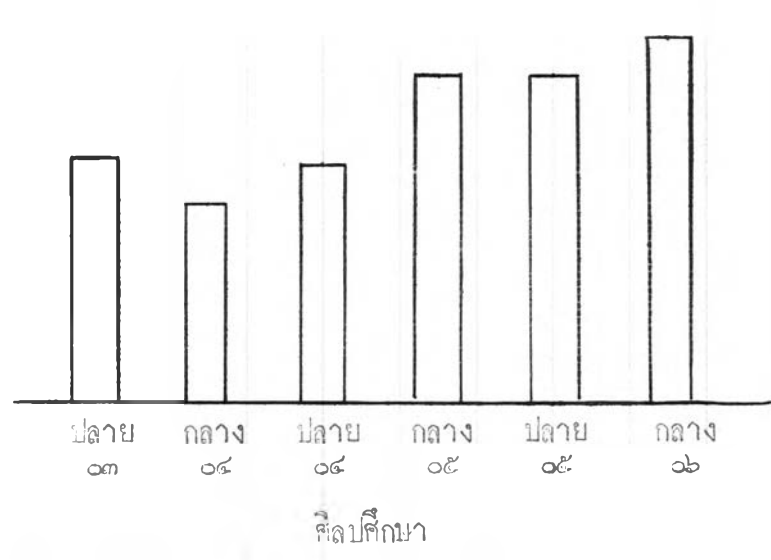
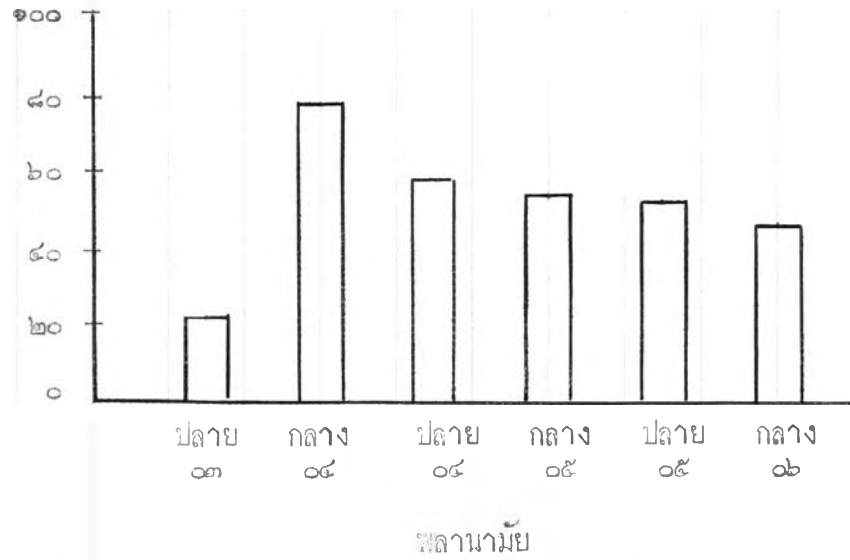
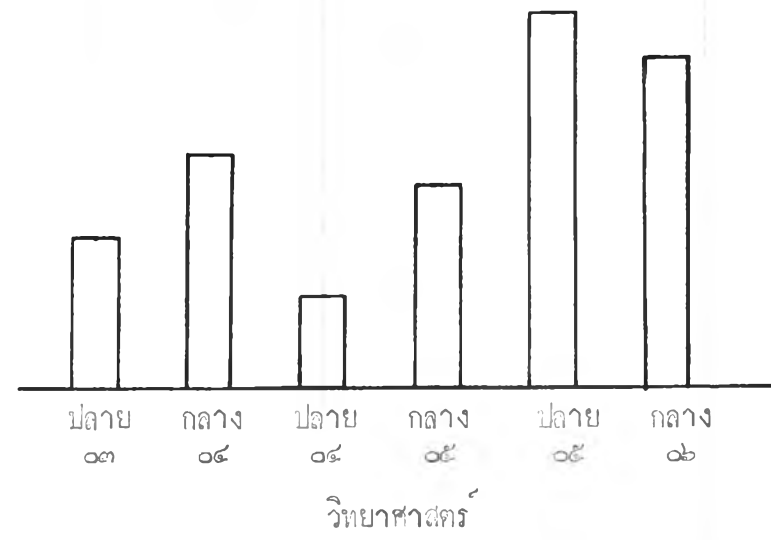
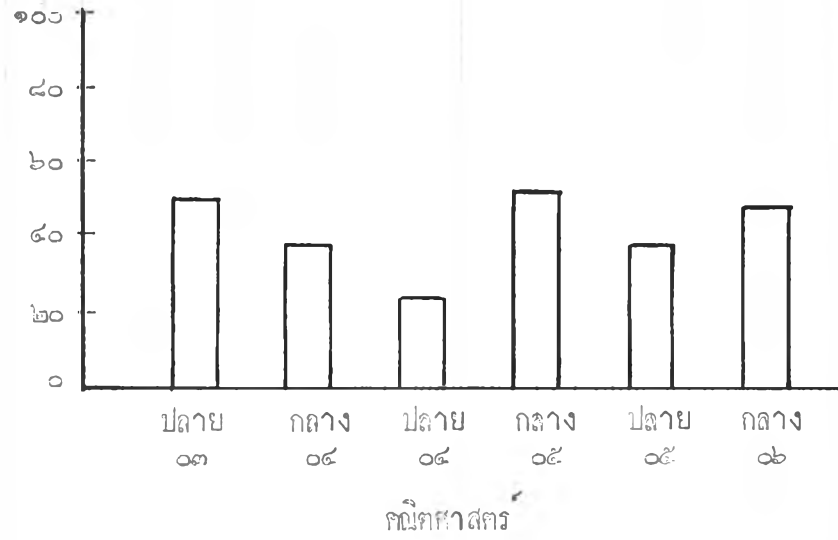
ตำแหน่ง เปรอ เซนติโกลของคะแนนผลการสอบกลางปีและปลายปีของ เอกนิเวศวิทยา ๑ ทั้งแต่ปลายปีการศึกษา ๒๕๐๓ - กลางปีการศึกษา ๒๕๐๖

ภาษาไทย

ภาพที่ ๑๒. (ต่อ)

ข้อมูลจากอาจารย์ประจำวิชา

โดยใช้ Rating Scale ตารางที่ ๒๗. และที่ ๒๘. แสดงถึงความตั้งใจเรียนในห้องเรียน และการประเมินค่าอาจารย์ผู้สอนเอง ตามความถี่ของอาจารย์ในวิชาต่าง ๆ ทั้งในปีการศึกษา ๒๕๕๕ - ๒๕๕๖

ตารางที่ ๒๗.

ความถี่เรียนของอาจารย์ประจำวิชา เกี่ยวกับความตั้งใจเรียนของเอกในวิชาต่าง ๆ
ทั้งในปีการศึกษา ๒๕๕๕ - ๒๕๕๖

วิชา	ปีการศึกษา		
	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๖
ภาษาไทย	๔	๔	๔
ภาษาอังกฤษ	๔	๓	๓
สังคมศึกษา	๔	๓	๔
คณิตศาสตร์	๔	๓	๔
วิทยาศาสตร์	๓	๓	๔
การงานอาชีพ	๓	๔	๔
ศิลปะ	๓	๔	๓

จากตารางที่ ๒๗. อาจารย์ประจำวิชาส่วนมากมีความถี่เรียนว่าเอกมีความตั้งใจเรียน
คณิตศาสตร์ ไทยและวิ ภาภาษาไทย เอกมีความตั้งใจเรียนมาก วิชาภาษาอังกฤษ และวิชา
คณิตศาสตร์ เอกมีความตั้งใจเรียนมากกว่าวิ าศาสตร์

ตารางที่ ๒๔.

ความถี่เยี่ยมของอาจารย์ ช่างวิชา เกี่ยวกับ การทำ การบ้าน ของ เด็ก ใน วิชา ต่าง ๆ
คือ เมื่อ การ ศึกษา ๒๕๕ - ๒๕๖

วิชา	ปี การ ศึกษา		
	๒๕๕	๒๕๕	๒๕๖
ภาษาไทย	๕	๕	๕
ภาษาอังกฤษ	๕	๕	๓
สังคมศึกษา	๕	๕	๓
คณิตศาสตร์	๓	๓	๓
วิทยาศาสตร์	๓	๓	๕
สุขศึกษา	๕	๒	-
ศิลปะศึกษา	๒	๕	๕

จาก ตารางที่ ๒๔. อาจารย์ ช่าง วิชา มีความ คิด เห็น ว่า เด็ก ทำ การ บ้าน ของ เด็ก ใน วิชา ต่าง
โดย เด็ก วิชา ภาษา ไทย เด็ก ใช้ ทำ การ บ้าน มาก ที่ สุด วิชา สุข ศึกษ (สุข ศึกษา) เป็น วิชา ที่ มี การ
ทำ การ บ้าน น้อย กว่า วิชา อื่น

ทัศนคติ ของ อาจารย์ ช่าง วิชา เกี่ยวกับ การ ทำ การ บ้าน ของ เด็ก ใน วิชา ต่าง ๆ

ข้อมูล จาก เด็ก ทำ การ บ้าน ใน วิชา ต่าง ของ วิชา ภาษา ไทย

วิชา ภาษา ไทย

ปี การ ศึกษา ๒๕๖๕ คณะ อาจารย์ ช่าง วิชา มีความ คิด เห็น ว่า เด็ก ทำ การ บ้าน ของ เด็ก ใน วิชา ภาษา ไทย
นั้น ทำ การ ทำ การ บ้าน ของ เด็ก ใน วิชา ภาษา ไทย นั้น ทำ การ ทำ การ บ้าน ของ เด็ก ใน วิชา ภาษา ไทย

เป็นวิชาที่เรียนมาตั้งแต่ตั้งแต่วัยเยาว์ คงมีแต่เรียนเขียน การแต่งและภาษาเป็นคำกรวย ๆ คำ ๆ ึ่งเป็น
เรื่องที่น่าเบื่อ จากใจของคนที่เรียนวิชาภาษาไทย ยกเว้นใครได้เพราะตัวไม่งดภาษาไทย
อยู่ใกล้กับตัวเอง ทำให้เขาเห็นว่าเรียนวิชาไม่งดภาษาไทยดีกว่าเรียนภาษาอื่น ๆ จากใจที่คิดว่าควรจะมีวิชา
ภาษาไทยในโรงเรียน

การเขียนวรรณคดีไทย เป็นกรเขียนแบบของเก่า ของคนก่อนและเรื่องที่น่าสนใจมาก
แต่ในวิชาภาษาไทย แม้มีคำต่าง ๆ ที่บางคำไม่รู้ทางคำก็ไม่มี แต่คำเหล่านั้นเขาได้ จากใจที่คิดว่า
อาจมีการสอนวิชาภาษาไทย ควรจะมีการแต่งเรื่องให้เข้าใจและสนใจ

จากใจของคนสนใจวิชาภาษาไทย เพราะ

๑. วิชาภาษาไทยจากใจของคนเรียนวรรณคดี เพราะเป็นวิชาที่สนุก
๒. มีการแข่งขัน
๓. มีการประกวดเป็นหมู่
๔. มีการแข่งขันงาน
๕. มีการแต่งคำต่าง ๆ เขียนเป็นเรื่อง ๆ

จากใจของคนสนใจในวิชาภาษาไทย เพราะ

๑. เขียนในใจแล้ว และเขียนบนกระดาษ
๒. ไม่มีการแข่งขัน

ในการศึกษา ๑-๕ สำหรับวิชาภาษาไทยนั้น ในวิชาภาษาไทยของโรงเรียน อาจารย์ผู้สอน
ไม่เอาใจความสำคัญมาสอน มีตัวไม่งดเท่านั้น ไม่พูดภาษาอื่นที่มีชื่ออะไรก็ได้ แล้วถึง
ตัวไม่งดภาษาอื่น ๆ แต่บางครั้งมีการเขียนบางเรื่องยาวเป็นอันมาก โดยมากตัวไม่งด
ภาษาไทยมีตัวไม่งดภาษาอื่น ๆ จึงทำให้วิชาภาษาไทยเป็นอันมาก มีการอ่านหนังสือในโรงเรียน
ซึ่งเรื่องที่เป็นคดี เป็นบท

จากใจของคนสนใจในวิชาภาษาไทย เพราะ

๑. อาจารย์สอนให้เรารู้ว่าภาษาพูดภาษาเขียน และทำให้สนใจ
๒. อาจารย์เข้าใจใจเด็ก ๆ เป็นอย่างดี
๓. มีการบ้านมาก

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาภาษาอังกฤษ

- 1. ว่างไม่สนใจกับการศึกษา
- 2. ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 3. ไม่มีการศึกษาจนจบการศึกษา (จบแล้วเรียน)

ปีการศึกษา ๒๕๒๖ เป็นวิชาที่ไม่ชอบจะทำการสอบโดยที่ตนเองไม่สนใจเรียน
 ความสามารถที่เรียนเป็นการเรียนจึงทำให้เรียนไม่ได้เรียนจบปริญญาตรีทางด้าน
 ความรู้ ความสามารถในการสอบได้เฉพาะจากตัววิชา วิชาของชั้นเรียนจนจบปริญญาตรี มีการสอบเพื่อทดสอบ
 ความรู้ ทำให้ตนเองยังไม่จบเรียน

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาภาษาไทย เพราะเรียนสนุก
 ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะเป็นเรื่องที่หนัก

วิชาภาษาอังกฤษ

ปีการศึกษา ๒๕๒๘ ข้าพเจ้าคิดว่า การเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น ม.ศ.๑ ที่แล้วเพราะอาจารย์
 ดุจคนเร่ร่อนต่าง ๆ และจากเขาใจเดียวอาจารย์ที่มีแผนฝึกให้ในตำรา ถ้าใครไม่เข้าใจอาจารย์ก็อธิบาย
 จนเข้าใจ และมีการพูดภาษาอังกฤษตลอดเวลา คนอื่นยังไม่มีการพูดกันแล้ว แต่พูดเกี่ยวกับการ
 ทำต่าง ๆ เช่นเรียนกับคนอื่น ๆ เราพูดไปเอง และมีการแข่งกันระหว่างครู กับนักเรียน
 ปรากฏว่า เราชนะ และอาจารย์มีการทดสอบกันด้วย เริ่มตั้งแต่ตอนแรก และบางครั้งก็ทำไม่ได้ แต่บางคนที่
 ยังไม่ชอบเข้าใจ และอาจารย์ก็ไม่ได้มาช่วยเรา ๆ กับการออกเสียงต่าง ๆ ทำให้เข้าใจ

ข้าพเจ้า ไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาภาษาอังกฤษ

- 1. มีการแข่งขัน
- 2. มีการ Test
- 3. มีการทำ sheet ทั่วไป
- 4. มีการแข่งกันระหว่างนักเรียน
- 5. มีการพูดภาษาอังกฤษในชั่วโมง
- 6. มีการออกไปพูดภาษาอื่น
- 7. มีการเดาเนื้อหาภาษาอื่น

ปีการศึกษา ๒๕๑๕ ทำหน้าที่อาจารย์สอน วิชาภาษาอังกฤษ จากเขาชอบเป็นใส่เทป มีหลายอย่างมากมาย
 ที่ทำให้เขาชอบ เช่น มีเทปฟัง Tape Record และตำราภาษาอังกฤษชื่อ What To Say ของ B.B.C.
 สอนภาค อาจารย์สอนเร็ว เป็นวิชาฟังฟังใหม่แล้วเป็นหนังสือที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย และอาจารย์สอน
 ดีดีในภาคมาก สอนสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับ และกำลังมีความหมายทรงคุณค่า สอนสรรเพชญ์ต่าง ๆ
 ในการที่เขาชอบในทางนี้แหละ เป็นคน

วิชาที่ชอบและสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เขาชอบ

- ๑. มีการฟัง Tape
- ๒. สอนเร็วดี
- ๓. สอนดีมีภาค

วิชาที่ไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เขาชอบ

- ๑. เป็นชั่วโมงในภาคมาก
- ๒. บางเรื่องยากมาก

ปีการศึกษา ๒๕๑๖ อาจารย์สอนภาษาอังกฤษมีความสามารถดีในการสอนมาก เพราะจาก
 การที่เขาชอบจากพวกเพื่อน ๆ เขาก็สนใจวิชาภาษาอังกฤษเหมือนกัน เราจึงเห็นได้เร็วมาก ทำให้
 รู้ศัพท์ภาษาอังกฤษมากมายจนเขาสามารถอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษของเราเอง ทำให้เขาชอบไม่เขา
 ใจ ก็ตามครูสอนเปิดเขาใน Dictionary

วิชาที่ชอบและสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เขาชอบเร็ว

วิชาที่ไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เขาดีมีภาค

วิชาตั้งหน้าศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๑๘ วิชาที่คิดว่าการศึกษาเร็วตั้งหน้า ในทาง ม.ศ.๑ ก็แล้ว เพราะอาจารย์
 ใต้ใจงานทำเป็นครู ทำให้พูดกับเขาทำ เขามองดูแล้วเขาก็ถามเกี่ยวกับ วิชาที่คิดว่าไม่สนใจ
 การแก้ไขบางครั้งที่มีการถามความรู้อันตัว และบางครั้งก็ทำงานเรื่องอื่น ๆ เพื่อเป็นการช่วยเรื่อง
 ไทย

วิชาที่ชอบและสนใจในวิชาตั้งหน้า เขาชอบ

- ๑. อาจารย์แบ่งงานออกเป็นส่วน ๆ ต่างงาน
- ๒. มีการถามความรู้อันตัว
- ๓. มีการแข่งกันเรียนระหว่างเพื่อน ๆ

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ อาจารย์วิชาสังคมศึกษา อาจารย์ผู้ศึกษา ค้นคว้าหาตัวเองในจุดสนใจ
ในวิชาสังคมศึกษาได้มาก เพราะได้รับการสนับสนุนของอาจารย์ผู้ศึกษา มีแม่เลี้ยง ๒ คนคอย
ให้การสนับสนุน แต่อาจารย์ผู้ศึกษาไม่มีความรู้เรื่องคอมพิวเตอร์ จึงไปหาซื้อ ๑ ตัวใหม่ และอยากได้
การอ่านข่าวประจำวันทุกวัน เพื่อจะได้ไม่ได้อ่านข่าวประจำวันได้มากจะได้ทราบความ

อาจารย์ชอบและสนใจในวิชาสังคมศึกษา เพราะ

- ๑. อาจารย์มีประสบการณ์มาก ๆ
- ๒. มีอุปกรณ์ประกอบการศึกษา
- ๓. มีการประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรม

อาจารย์ไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาสังคมศึกษา เพราะ

- ๑. ไม่มีความรู้เรื่องตัว
- ๒. ไม่มีความรู้เรื่องตัว
- ๓. ไม่มีการศึกษามากกว่านี้

ปีการศึกษา ๒๕๕๖ วิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาที่อาจารย์ผู้ศึกษาสนใจ มีการรวบรวมงานทำ
มีความรู้ความเข้าใจ แต่อาจารย์ผู้ศึกษาและเพื่อนไม่ชอบที่จะทำในวิชาเรียน ๆ อาจารย์ไม่ชอบ
ทั้งใจเรียน บางครั้งอาจารย์ผู้ศึกษาไม่ชอบที่จะเรียน เพราะมีสิ่งที่จะต้องไปศึกษา เป็น
งานที่เรียน ๆ บางครั้ง แต่ก็ยังชอบมากกว่าบางวิชา

อาจารย์ชอบและสนใจในวิชาสังคมศึกษา เพราะเข้าใจง่าย

อาจารย์ไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาสังคมศึกษา เพราะอาจารย์

วิชาคณิตศาสตร์

ปีการศึกษา ๒๕๕๘ อาจารย์ผู้ศึกษาในวิชาคำนวณ และเรียนไม่ชอบดี อาจารย์ผู้ศึกษาไม่ชอบ
ใจ แต่ที่จริงสนใจ การเรียนคณิตศาสตร์และเข้าใจง่าย อาจารย์ผู้ศึกษาในวิชาเรียนดี แต่ไม่ชอบ
วิชาเรียนดี เป็นวิชาเรียน ๆ แต่ทำไม่ได้ ถ้าไม่สนใจเรียนมาก อาจารย์ผู้ศึกษาไม่ชอบที่จะ
อาจารย์ผู้ศึกษา

ข้า เจริญและสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ เพราะ

- ๑. ดิฉันอยากได้
- ๒. ชอบเข้าใจดี
- ๓. ใฝ่หาความรู้
- ๔. มีการ Test อยู่เรื่อย ทำให้จำอะไรก็แม่นได้

เป็นการฝึก ๓๕๕ วิชาคณิตศาสตร์จากเจ้ายังไม่ชอบเข้าใจ แต่ว่าเรามาฝึก จากเขา
เขาใจและสนใจมากเป็นอันขาด แต่เดี๋ยวนี้ก็รักวิชา เขายังไม่เข้าใจ จากเขาไม่สนใจความเรียง
อาหารบดบดแล้ว แต่มันของของเขา เขาชอบมาก จากเขาสามารถที่จะหาความเข้าใจกับสองวิชา
แต่ไม่เข้าใจอะไรเลย อาจารย์ก็หาเรียนมากขึ้นให้เขาเรียน

ข้า เจริญและสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ เพราะ

- ๑. อาจารย์เขาใจดีทำให้เราเข้าใจมากขึ้น
- ๒. ชอบวิชาเรขาคณิต
- ๓. วิชาเรขาคณิต อาจารย์ให้ทำแบบฝึกหัดมาก

ข้า เจริญและสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ เพราะว่าอาจารย์ให้ทำการบ้านมากเก็บไป
เป็นการฝึก ๓๕๖ แต่กระนั้น เขาก็ใจดีและเมตตา เขาก็ช่วยที่จะแนะนำและแนะนำที่ดี เป็น
เพราะว่าเขาใจดีและสนใจเรียน และเขาก็สอนกับอาจารย์ของเขา ก็เอามาให้เขามาช่วยในการ เรียน
วิชาคณิตศาสตร์ไม่เก่ง เขายัง ชอบเรียนอยู่

ข้า เจริญและสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ เพราะว่า

วิชาวิทยาศาสตร์

เป็นการฝึก ๓๕๗ การเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของข้า จากเขาไม่ชอบเลยในการศึกษา
วิชาวิทยาศาสตร์ ข้า เจริญและสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะว่าได้รับการแนะนำของเพื่อนที่ดีและ
อาจารย์ของเขา เขาก็มีความรู้และสามารถที่จะช่วยข้าได้ เขาก็แนะนำข้าให้เรียนวิชาวิทยาศาสตร์
และเขาก็แนะนำข้าให้เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เขาก็แนะนำข้าให้เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เขาก็แนะนำข้าให้เรียนวิชาวิทยาศาสตร์
ข้า เจริญและสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะว่า

ข้า เจริญและสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะว่า

ข้า เจริญและสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะว่า

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ ข้าพเจ้ามีความสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์มากตั้งแต่เข้าโรงเรียนแล้ว
จึงทำในวิชาเหล่านี้จนตั้งใจเรียนในวิชาที่มาก แต่บางครั้งข้าพเจ้าก็ไม่ตั้งใจ เพราะอยู่กับ
เพื่อนเล่น ไม่สนใจบทเรียนข้าพเจ้าไม่ชอบเวลาเรียน เพราะมันจะวางบนโต๊ะ ๆ ทำในวิชาเรียนไม่
ค่อยเรื่อง ข้าพเจ้าที่เรียนบทเรียนเรื่องก็เรียนเวลาเรียนเรื่องยาก ๆ อาจารย์ก็สอนดีมาก แต่
อาจารย์อาจารย์บางคนมาก บางครั้งข้าพเจ้าไม่ชอบความที่เรียนในใจเอาเอง เพราะกลัวความว่าทำ
ผิดพลาดของข้าพเจ้ามาก มีหลายสิ่งทำในวิชาที่สนใจ เช่น การทดลองประกอบ เป็นต้น

ข้าพเจ้า ชอบและสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะ

- ๑. มีการทดลอง
- ๒. มีการ เรียนในบทเรียน
- ๓. มีการทำ project

ข้าพเจ้า ไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะ

- ๑. มีเวลาเรียน
- ๒. ถ้ามีอาจารย์สอนมาก
- ๓. มีการคำนวณทางเรื่อง

ปีการศึกษา ๒๕๕๖ มีการร่วมงานกับนักเรียนร่วมวิชาอาจารย์ทำในวิชาที่เราสนใจกันมาก
แต่ก่อนมีการทำวิชาความรู้เกี่ยวกับทางวิทยาศาสตร์ ทำให้มีความรู้ที่เรียนและกว้างขวางมากขึ้น เมื่อ
เรียนจบไป * เสร็จ คือ Test ก็ทำไปไม่ตั้งใจเรียนมาก

ข้าพเจ้า ชอบและสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะ

- ๑. มีการ Report
- ๒. มีการ Test

วิชาอื่นอีก ๆ

ปีการศึกษา ๒๕๕๖ ข้าพเจ้าทำในวิชาที่เรียนเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ จะเรียนเกี่ยวกับในเรื่อง
การเดินไม่ การทำของเล่นจากสิ่งที่มีอยู่แล้ว และข้าพเจ้าสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ และเลขและวิชาอื่น ๆ
และเขียน ๆ ที่จริงแล้ว ข้าพเจ้าอยากเรียนในวิชาอื่น ๆ

ข้าพเจ้า ชอบและสนใจในวิชาอื่นอีก ๆ เพราะ

มีการทำสิ่งที่เป็นประโยชน์
 ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาศิลปะ เพราะ
 ๑. สามารถใช้เวลาว่าง
 ๒. สามารถทำอะไรก็ได้

ในการศึกษา ๒๕๕๕ วิชาศิลปะนั้นแบ่งเป็น ๕ ภาค คือ ทัศนศิลป์ การเขียน การฝีมือ ดนตรี และ
 ภาควิชาที่ข้าพเจ้าสนใจคือ ทัศนศิลป์

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาศิลปะ เพราะมีเวลาพักผ่อน
 ในการศึกษา ๒๕๕๖

ดนตรี ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาศิลปะ

กีฬา ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาศิลปะ

วาดเขียน ก็ชอบมากกว่าอย่างอื่น ชอบวาดรูปด้วย

การฝีมือ ก็ชอบเพราะได้ทำของของตัวเอง
 ข้าพเจ้า ชอบและสนใจในวิชาศิลปะ คือ ๑. วาดรูป ๒. การประดิษฐ์ของอย่าง

วิชาภาษาไทย

ในการศึกษา ๒๕๕๕ ข้าพเจ้าคิดว่าควรจะเป็นภาษาอังกฤษดีกว่าวิชาอื่น เพราะภาษาอังกฤษ
 ที่สอนมีทั้งการเขียนและอ่าน มีการสนทนาจากเศษจะได้อะไร

ข้าพเจ้า ชอบและสนใจในวิชาภาษาไทย เพราะ
 ๑. สามารถ
 ๒. สามารถทำอะไรก็ได้

ในการศึกษา ๒๕๕๕ วิชาภาษาไทยนั้นแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ การอ่าน และการเขียน
 ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาภาษาไทย เพราะว่าเมื่อเรียนวิชาภาษาไทย วิชาภาษาไทยนั้นเป็นวิชาที่
 สอนให้เด็ก ๆ สามารถอ่านและเข้าใจในสิ่งที่เราอ่านได้ ข้าพเจ้าจึงสนใจเป็นพิเศษ
 ภาษาอังกฤษนั้นข้าพเจ้าไม่ชอบ ในการศึกษา นอกจากนั้น ข้าพเจ้าชอบและสนใจในการสอนการ
 มีรูปภาพและแบบการฝึก ๆ ทำให้เราเข้าใจในสิ่งที่เราอ่านได้ ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชา
 ที่ทำให้เราสามารถอ่านและเข้าใจในสิ่งที่เราอ่านได้ และการศึกษาวิชาต่าง ๆ ได้

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาดาราศาสตร์ศึกษาไม่ชอบเหมือนกัน วิชาพฤกษศาสตร์เป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบเพราะได้วิ่งเล่นแต่เช้าถึงสามโมงเย็นกับตามธรรมชาติ นอกจากนั้นก็ช่วยของข้าพเจ้าไม่ชอบเพราะ ชอบ ฟุตบอล และมวย เป็นอัน

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาพฤกษศาสตร์ เพราะ

- ๑. มีการศึกษาแสดงสถานที่ มีการแสดง
- ๒. มีการสอนเรื่องโรคทาง ๆ
- ๓. ข้าพเจ้าชอบมากไม่ชอบ

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาพฤกษศาสตร์ เพราะ

- ๑. บอกเรียน ๆ ไม่ชอบสนใจ
- ๒. บางครั้งข้าพเจ้าก็ไม่ชอบสนใจ
- ๓. เป็นวิชาที่ยากของ

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาพฤกษศาสตร์

- ๑. มีการฟุ่บอล
- ๒. มีการวิ่ง
- ๓. มีการศึกษาน

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาพฤกษศาสตร์

- ๑. มีการฟุ่บอล
- ๒. ต้องเสียเงินเสียทองและเสียเวลา
- ๓. บางครั้งไม่ชอบเรียน

มีการศึกษา ๒-๒ ข้าพเจ้าชอบเพราะมันมากกว่าวิชาอื่น เพราะได้ออกกำลังกาย ได้วิ่ง ได้กระโดด ได้เล่นตามใจ ชอบ เล่น บาสเกตบอล และฟุ่บอล ฯลฯ ส่วนวิชาอื่นที่ข้าพเจ้าไม่ชอบเลย อาจารย์ก็ไม่ชอบ เพราะคุณในใจที่ไม่มีเหตุผล และสนใจศึกษามากก็เสียเงิน

ข้าพเจ้า ชอบและสนใจในวิชาดาราศาสตร์ เพราะชอบและ

ข้าพเจ้าไม่ ชอบและไม่สนใจในวิชาดาราศาสตร์ เพราะไม่ชอบวิชาอื่น

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้ปกครอง

มีการศึกษา ๒-๒

- ๑. วิจัยที่ชอบและสนใจ คือ ภาษาอังกฤษ
- ๒. วิจัยที่ไม่ชอบและไม่สนใจ คือ วิทยาศาสตร์
- ๓. สิ่งที่ไม่ชอบและไม่สนใจมาก คือ เครื่องจักร เครื่องมือต่าง ๆ

ปีการศึกษา ๒๕๔

- ๑. วิจัยที่ชอบและสนใจมากที่สุด คือ วิทยาศาสตร์ วิจัยที่ไม่ชอบไม่
- ๒. โดยทั่วไปสิ่งที่ชอบและสนใจที่สุด คือ งานทางศิลปะ การเขียน ไม่ชอบของแข็ง ๆ

เนื่องจากทางวิศวกรรม เป็น วิชาชีพที่ต้องใช้

ปีการศึกษา ๒๕๖

- ๑. ชอบและสนใจวิชา วิทยาศาสตร์มากที่สุด วิจัยที่ไม่ชอบไม่
- ๒. โดยทั่วไปชอบและสนใจ ศึกษาค้นคว้า

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ อาจารย์ ๒๒ ท่าน

ปีการศึกษา ๒๕๖

- ๑. วิจัยที่ชอบและสนใจ คือ คอมพิวเตอร์ภาษาอังกฤษ
- ๒. วิจัยที่ไม่ชอบและไม่สนใจ คือ เทคโนโลยี
- ๓. สิ่งที่ไม่ชอบและไม่สนใจ คือ ไม่ชอบทำแบบฝึกหัดข้อสอบ

ปีการศึกษา ๒๕๖

วิจัยที่ชอบและสนใจมากที่สุด คือ วิทยาศาสตร์ วิจัยที่ไม่ชอบไม่

ปีการศึกษา ๒๕๖

ชอบและสนใจวิชา วิทยาศาสตร์มากที่สุด วิจัยที่ไม่ชอบและไม่สนใจไม่
โดยทั่วไป ไปเรียนวิทยาศาสตร์

ความประสงค์

โดยที่การประเมินผลของงานวิจัยของเทคโนโลยีของตนเอง ผู้ปกครอง และอาจารย์ ๒๒ ท่าน

ข้อมูลจากเอก

ปีการศึกษา ๒๕๒๔

- ๑. โฉมฉาย
- ๒. ใจน้อย
- ๓. เบื้องหลัง

ปีการศึกษา ๒๕๒๕

- ๑. โครงการแก้ไขการทุจริตที่กระทำในวงการในบางจังหวัด
 - ๒. จะตั้งใจเขียนให้ดีกว่า ในอนาคต โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย และ วิทยาศาสตร์
๓. จากใจความตามโครงการแก้ไขการทุจริตที่กล่าวมาข้างต้น

ข้อมูลจากครูปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕๒๔ (จากมารดา)

- ๑. ความประพฤติทั่วไป ในเวลาอยู่บ้านเรียนหรือไม่ได้เรียน มีความสนใจอยู่คนเดียว
- ๒. ความประพฤติที่สนใจแล้ว คือ เป็นคนช่างสังเกต สะอาดเรียบร้อย มีหัวใจช่วยเหลือ
- ๓. ความประพฤติที่เห็นว่าควรแก้ไข คือ ชอบหัวเราะเยาะคนแก่ที่งาน ใจน้อย
- ๔. วิธีส่งเสริมความประพฤติ เมื่อทำอะไรถูกใจผู้ปกครอง ๆ จะมอบรางวัล

เช่น แต่ความประพฤติที่ไม่เป็นที่พอใจผู้ปกครอง ๆ จะดุหรือตีเป็น

ปีการศึกษา ๒๕๒๕ (มารดา)

- ๑. เวลาอยู่บ้านเรียนหรือไม่ได้เรียน ชอบทำอะไรจริงจัง
- ๒. ความประพฤติที่แสดงออกมาอยู่บ้าน เรียนหรือ รุ้จักอะไรควรไม่ควร มาจากเพื่อน ใจน้อย มีแววเฉลียวฉลาด มีจิตใจดี

๓. ความประพฤติที่แสดงออกถึงของ เบื้องหลัง การปฏิบัติ แขนงงานหรือที่ว่างของ (เมื่อว่างจากที่ว่างหรือเรียนอยู่มีที่ทำการ และเรียนมาภาคไม่เข้าใจได้ในการ เรียน สอบเทียบและสอบเทียบ)

- ๑. ความประพฤติที่ผู้ปกครองพอใจคือ เป็นคนเรียนหนัก จะทำอะไรก็ตั้งใจ

ผู้ใหญ่ เอาใจไม่เก่ง

โหม่งก็ คิด โขม โกรธจนแตกตื่นแล้ว เขาก็พยายามแก้อย่างสุดฝีมือแล้ว แต่จะพยายามไม่
โกรธโกรธจน นอกจากเขามาทำโหม่งโกรธจนหมดไม้โหม่ง เขาก็จะโกรธเขา เขาก็จะเขามาทำ
เพื่อตีโหม่งเพื่อตีเขา เขาก็มาทำโหม่ง ก็คือ เขาก็มา..... เพราะเขาเป็นเพื่อนที่ดีของเขามาทำ
เพราะเขามา..... เขาก็เห็นโหม่งทุกคน

สำหรับใครวางตัวนั้น เขาทำทางกันเอง ๆ เป็น อยู่ในโรงเรือนแล้วทำตัวกลางหนึ่ง อยู่ที่บ้าน
ทำตัวกลางหนึ่ง เป็นคน เขาก็อยู่ในโรงเรือนเขาก็ไม่มีคนมีใคร จะทำอะไรหรือทำอะไรก็ตาม
และของทุกอย่าง ๆ ไปพูดจาเสียงดังเกินไปจนเป็นที่รำคาญของบรรดาพวกเพื่อน ๆ ทั้งหลาย อยู่
โรงเรือนทำอะไรก็ตามโดยความหวังดีจริง ไม่ให้เกิดเสียงดังขึ้นโหม่ง เพราะจะบอกความสำคัญ
ได้ ทำอะไรแล้วก็จะเกินเสมอ เพราะเขาจะคิดใจงาน ๆ และบางครั้งก็อาจจะมา ที่บ้านเขายัง
ก็มา ร่วมกัน การอยู่คนเดียว ๆ ก็วางตัวคนละแบบ อยู่ที่มีรูปทรงของกันอยู่กับเขาารบกับคนแบบหนึ่ง
และอยู่ในสภานะที่วางตัวอีกแบบหนึ่ง ไม่ต่างกัน

เขามีรูปร่างเล็ก จึงทำให้เขาห่างจากผู้อื่นได้ บรรดาเพื่อน ๆ เขามีรูปร่างใหญ่ ทั้งทุกคน ทำ
ใจเขาคือเขามาทำโหม่งหมด เขาก็มาเพื่อน ๆ รวมกันของเขามาก โดยเพราะเพื่อตีโหม่งเขาก็
ก็มา..... ตามที่โหม่งถามแล้ว เขาไม่ตอบแต่ก็มาเรียนมาว่า “แหม” เขาก็มาสนใจในการเล่น
ก็มาทำ โหม่งก็มาทำโหม่งเรียนหรืออยู่ เครื่องเล่นหรือว่า “อืม” ตอนนี่เรียนไป ๓ ของเขาไม่
ถาวรแบบใด ๆ บางครั้งก็เกิดขึ้นเขา เขา เป็น ถาวรโหม่งเรียน โหม่งเรียนหรือ ถาวรเรียนมาก
ก็มาเรียน เป็นคน สำหรับใครทำงานมากกับงานโรงเรือนนี้ งานมากเป็นมาตีเขาเพื่อมาทำมาก เข
งานหนักทำคนไม่ งานงานโรงเรือนเป็นงานหนัก เขาก็มาทำ Project ในวิ าวินาศาสนา เขาก็
Project เริ่มออกซิเจน O₂ และไฮโดรเจน H₂ เขาก็มาใช้เวลากับเพื่อนโหม่ง ก็คือ เขาก็มา.....
สำหรับใคร เรียนเรียน จากเขาไปโดยไปโดยไม่มีคนเรียนโหม่ง สำหรับใครเรียนโหม่งเรียนเป็นพวกของโหม่ง
ก็เรียนโหม่งแล้ว โหม่งก็เป็นพวกของโหม่งโหม่งจึงเป็นพวกของโหม่งเป็นมาแล้ว

ในกรณนี้ ของเขามาทำ ๆ ของโหม่งก็มาทำทุกประการ เขาก็มาทำโหม่งโหม่งโหม่งโหม่ง
การบ้าน เช่น ดี.วี. และของโหม่งเป็น ของของโหม่งเรียนโหม่ง โหม่งโหม่งโหม่งโหม่งโหม่ง
บุคคลที่โหม่งเขาเลือกเป็นเพื่อนกับโหม่ง คนที่โหม่งเขา เขาก็มาทำโหม่งโหม่งโหม่งโหม่ง
โหม่งโหม่ง โหม่งโหม่งโหม่งโหม่งโหม่ง โหม่งโหม่งโหม่งโหม่งโหม่งโหม่ง โหม่งโหม่งโหม่งโหม่งโหม่ง
โหม่งโหม่ง โหม่งโหม่งโหม่งโหม่งโหม่งโหม่ง สำหรับโหม่งโหม่งโหม่งโหม่งโหม่ง โหม่งโหม่งโหม่งโหม่งโหม่ง

จากโรงเรือนไม้แถว แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม เช่น กุ่มเอโซเรียม

วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เวลา ๑๑.๑๕ น.

อาจารย์กำลังหยิบยาบเขย เขยไปให้ดูอาจารย์ แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม

วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เวลา ๑๑.๒๕ น.

ในช่วงเวลาแรกๆ อาจารย์ให้เด็กเรียนอ่านหนังสือ แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม

วันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เวลา ๑๑.๕๐ น.

ในช่วงเวลาแรกๆ อาจารย์ให้เด็กเรียนอ่านหนังสือ แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม

วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เวลา ๑๑.๕๕ น.

ในช่วงเวลาแรกๆ อาจารย์ให้เด็กเรียนอ่านหนังสือ แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม

วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เวลา ๑๑.๕๐ น.

ในช่วงเวลาแรกๆ อาจารย์ให้เด็กเรียนอ่านหนังสือ แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม

วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕ เวลา ๑๑.๓๐ น.

ในช่วงเวลาแรกๆ อาจารย์ให้เด็กเรียนอ่านหนังสือ แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม แถวหน้างานกิโลคาโมรูปธรรม

วันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เวลา ๑๕.๓๐ - ๑๕.๔๕ น. อดิเทพา

นักเขียน มาแต่งไม่เล่นฟุตบอล เล่นไม่เล่นกับเราด้วยตอนเล่นเสร็จ เขาก็มีแก้วออกจากกลุ่ม
เป็นมายี่สิบห้าปีแล้วเรื่องกับเรา ๓ ไปดูเพื่อนฝูงเราบ้าง แล้วลงเล่นกับเพื่อนฝูง
ด้วย บ๊วยก็บอกว่า "นักเขียนใน เรส" "ทำไมไม่ไปนั่งดูกับเพื่อนไปมาเล่นกับเรา" เขาก
ย ก็ว่า "อย่าไปยุ่งถึงเราเลย เราทำไป โทษเลย" นกของเรียม

วันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เวลา ๑๖.๓๐ - ๑๖.๓๗ น. เวลาเลิกเรียน

เด็กในชั้นที่หกในวงดนตรีไทยเป็นของโรงเรียน ตอนนั้นเข้าไป "อานนท์" จดศัพท์ เขาก็จะ
ไปแสดงที่สนามกีฬา เขาก็เล่นสนุกมาก บ๊วยก็ชวนมากไปมีนักเรียนอื่นเล็ก ๆ มีเวทมนต์เขีย
วอยู่ในวงดนตรีอื่น ๆ

วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เวลา ๑๖.๕๐ - ๑๖.๕๕ น. วิชาในวิชาภาษา

ภาษาอังกฤษในวิชาภาษา เขาก็ดูเรื่องอะไรด้วย เมื่อวันนั้นเขาก็เสร็จแล้ว ก็มีการถ่าย Film
strip เรียบร้อยถ่ายในชั้นเรียน เขาก็ดูเรื่องอะไรด้วย เขาก็ดูเรื่องอะไรด้วย เขาก็ดูเรื่องอะไรด้วย
ว่าเข็มนาฬิกา เขาก็ดูเรื่องอะไรด้วย เขาก็ดูเรื่องอะไรด้วย เขาก็ดูเรื่องอะไรด้วย เขาก็ดูเรื่องอะไรด้วย
โดยเขาคือเป็นของมือถ่าย

วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เวลา ๑๕.๓๐ - ๑๕.๔๕ น. วิชาในวิชาคณิต

อาจารย์ ไปในทำงานข้างล่างในของเรียมมีเพื่อนนักเขียน ยาน ๔ - ๕ คนนั่งคุยกัน เขาก็
คุยอะไรเรื่อยเรื่อง "กานโรด" ซึ่งอาจารย์กับเพื่อนเขาอ่าน เขาก็เข้านักในของโดนินเพื่อนเขา
ก็พูดว่า "เขามาจะอะไรกัน" เขาก็ไปคุยกับบ๊วย ๑๕ เป็นคนในของบ๊วยว่า "เขามาในวิชา
ใหม่" เขาก็พูดว่า "ถ้าแล้วจะคุยกับใคร อาจารย์บอกเรื่องของเขาแล้วจะคุยกับใคร ๆ เข็ม
กับบ๊วยเขายังโตตาม" เขาก็ก็ออกจากห้องไป

วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เวลา ๑๕.๓๐ - ๑๕.๔๕ น. วิชาเลขคณิต

น้องชายนักเขียนมาสอน ครูจึงสอนความรู้เขาเกี่ยวกับวิชาเลขคณิต เขาก็มีนักเขียนไป
นั่งระจกที่ ๑๐ น. เขาก็คุยกับกัน เขาก็คุยกับกัน เขาก็คุยกับกัน เขาก็คุยกับกัน เขาก็คุยกับกัน
เมื่ออาจารย์เริ่ม เขาก็คุยกับกัน เขาก็คุยกับกัน เขาก็คุยกับกัน เขาก็คุยกับกัน เขาก็คุยกับกัน

เลขกรร ๗ จดหมายความรู้ใจเขาใหม่ มีคนยกย่องแต่ไม่รู้จัก เขาคิดถึงเขาไม่รู้จักเขา ขยับเขยื้อน
ออกจากบ้านมาเพื่อ ดู ไม่เอาเลยที่มาจาก อาจารย์ก็ส่งจดหมายไป

วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เวลา ๑๓.๑๕ - ๑๕.๑๕ ชั่วโมงวิทยาศาสตร์

อาจารย์เข้ามาสอนวิชาชีววิทยาชั้น ม.๕ เริ่มเรียนวิชาชีววิทยาที่โรงเรียนของนางาน นางาน
เดินไปมาตลอดชั้น เขาคิดใจมาก เมื่ออาจารย์เขาเดินเขาก็รีบยกมือไปชี้สิ่งต่าง ๆ กับนักเรียนหญิง
วันที่เรียนไปมา นางานสวัสดี นาน ๆ จะยกมือขึ้นและยกมือขึ้นเรียนต่าง ๆ เขาก็รีบยกมือมา ๆ
จึงจะคุยกับเขาสักครั้งหนึ่ง นักเรียนส่วนมากจากผลตรวจที่ เก่งอยู่ตลอดเวลา เขาก็เลยตาม เขานั่ง
คุยกับนักเรียนหญิง

วันที่ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เวลา ๑๕.๑๕ - ๑๖.๑๕ วิชาวิทยาศาสตร์

วันนี้อาจารย์ให้เด็กเรียนวาดรูปดวงอาทิตย์ อาจารย์เดินมาทักอย่างใกล้ชิดเรียนและถาม
เรื่องเกี่ยวกับดวงอาทิตย์ และเด็กเรียนมองอย่างสนใจและตั้งใจ อาจารย์บอกว่าดวงอาทิตย์มี
เด็กเรียน ๖ คน และเด็ก ๆ บางคนก็ถามว่า ดวงอาทิตย์มีอะไรบ้าง อาจารย์ก็ตอบว่า ดวงอาทิตย์มี
ความร้อนและแสงสว่าง เมื่อถามว่าทำไมดวงอาทิตย์ถึงร้อน อาจารย์ก็ตอบว่า ดวงอาทิตย์มี
ความร้อนและแสงสว่าง เมื่อถามว่าทำไมดวงอาทิตย์ถึงร้อน อาจารย์ก็ตอบว่า ดวงอาทิตย์มี
ความร้อนและแสงสว่าง

วันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เวลา ๑๕.๑๕ - ๑๖.๑๕ น. ชั่วโมงวิทยาศาสตร์

วันนี้ อาจารย์จะเข้านอน เขาคิดใจมากว่าอาจารย์บางคนก็ถามเขาว่า "อาจารย์
ครับผมจะไป" อาจารย์ก็ถามว่า "เราจะไปไหนกันบ้าง" เขาก็ตอบว่า "ครับ"
อาจารย์บอกว่า "ชั่วโมงของครูไม่มีความสำคัญ" และพูดอีกทีเดียว "ไป" เขาก็ถามว่า "อาจารย์
ครับผมจะไป"

บันทึก

การได้รับเลือกเป็นตัวแทนของนักเรียนหญิงโรงเรียนปานกลางสาธิตนครราชสีมา จากการศึกษา
ถึงวันที่ พ.ศ. ๒๕๑๕ - ๒๕๑๕ ของคุณเกี่ยวกับนักเรียนหญิง

ประวัติชีวิตของนายแพทย์

นายแพทย์เริ่มทำงานเป็นแพทย์ประจำบ้านที่ ร.๗ และ ร.๘ ในปี ๕ เดือน ๕ ปรากฏ
แก่ที่นายแพทย์ของของ นายแพทย์ ๘๘ ค.ค. ปรากฏว่าในครั้งแรกที่ของให้เรียนหนังสือของ
๑.๘ ค.ค. ปี ๑๙๕๕ ก่อนหน้าว่า ของแพทย์ ๘๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏ
ของนายแพทย์ของ นายแพทย์ ๘๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏ
๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏ
๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏ
๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏ
๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏ
๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏ

ประวัติการปฏิบัติงานของนายแพทย์

นายแพทย์เริ่มปฏิบัติงานของนายแพทย์ ร.๗ และ ร.๘ ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏ
๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏ

ปี ๑๙๕๕ ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏ
๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏ

ปี ๑๙๕๖ ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏ
๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏ

ปี ๑๙๕๗ ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏ

ปี ๑๙๕๘ ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏ
๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏว่า ๑.๘ ค.ค. ปรากฏ

การตรวจ

ปี ๑๙๕๕ และ ๑๙๕๖ ตรวจด้วย เอกซเรย์

ปี ๑๙๕๖ X-ray ๑๖๓ เอกซเรย์

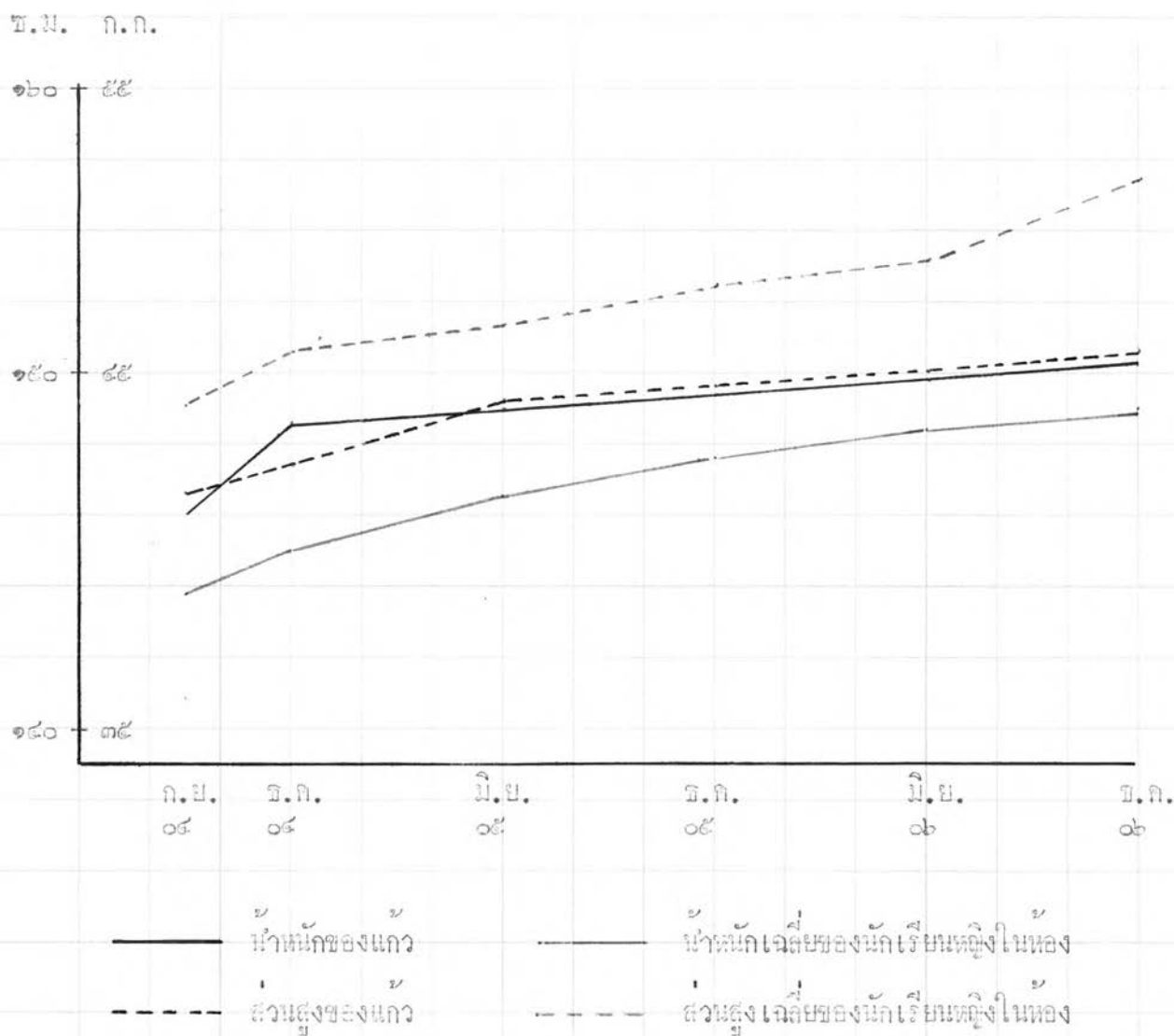
นายแพทย์มีส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายที่ปรากฏของหรือที่ตรวจ

ตารางที่ ๒.

ความเจริญเติบโตของโรงงานของครัว โดยบ้านพักและสวนสูง
 ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔ - ถึงวราคม ๒๕๖

ปี ต.ศ.	เดือน	อายุ ปี/เดือน	บ้านพัก (ก.ก.)	สวนสูง (จ.ม.)
๒๕๔	ก.ย.	๑๓/๘	๘๖.๘	๑๕๖.๕
	ก.ค.	๑๓/๘	๘๖.๘	๑๕๖.๕
	ธ.ย.	๑๓/๑๓	๘๖.๐	๑๕๖.๕
	พ.ค.	๑๓/๑๐	๘๖.๕	๑๕๖.๕
๒๕ ๕	พ.ค.	๑๔	๘๖.๕	๑๕๖.๐
	มิ.ย.	๑๔/๕	๘๖.๐	๑๕๖.๐
	ก.ค.	๑๔/๖	๘๖.๐	๑๕๖.๐
	ธ.ค.	๑๔/๘	๘๖.๕	๑๕๖.๕
	ก.ย.	๑๔/๘	๘๖.๐	๑๕๖.๕
	ก.ค.	๑๔/๖	๘๖.๐	๑๕๖.๕
	ธ.ย.	๑๔/๑๐	๘๖.๐	๑๕๖.๕
	พ.ค.	๑๔/๑๐	๘๖.๕	๑๕๖.๕
๒๕ ๖	พ.ค.	๑๕	๘๕.๐	๑๕๖.๕
	มิ.ย.	๑๕/๕	-	-
	ก.ค.	๑๕/๖	๘๕.๖	๑๕๖.๐
	ธ.ค.	๑๕/๖	๘๕.๘	๑๕๖.๖
	ก.ย.	๑๕/๘	๘๕.๕	๑๕๖.๖
	ก.ค.	๑๕/๖	๘๕.๖	๑๕๖.๖
	ธ.ย.	๑๕/๑๐	๘๕.๖	๑๕๖.๖
	พ.ค.	๑๕/๑๐	๘๕.๖	๑๕๖.๖

ภาคที่ ๑๓.
เปรียบเทียบน้ำหนักและส่วนสูงของแก้วกับน้ำหนักและส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนหญิงในหอ
คงแก่นการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖

๒๕ วิธีการ เก็บถ่ายในอู่กัก ในสำนักงาน

ปลูกฝังองค์กักโรควิธี บี.ศ. ๒๕๓, ๒๕๓๔ และ ๒๕๓๕

วิธีวัดปริมาณของกักโรควิธี บี.ศ. ๒๕๓๓, ๒๕๓๔, ๒๕๓๕ และ ๒๕๓๖

๖๖ ข้อมูลจากการใช้สารฆ่าเชื้อโรค (สารฆ่าเชื้อ)

ปีการศึกษา ๒๕๓๔ แก้วมีคุณภาพหนึ่งแรง โรคที่เป็นบ่อย ๆ คือ เมื่อเล่นเล่นมาก ๆ จะ
เป็นโรคที่เก่า เป็นโรคของบางอวัยวะ บางท่านเล่นว่าสูงสูงมากของแก้วโดยเกิดขึ้นที่รับรส ส่วน
อาหารในปาก ๆ วิธีการใช้รับรส ส่วน

ปีการศึกษา ๒๕๓๕ ผู้ตรวจโรคทั่ว ๆ ไปของแก้ว นึ่งแรงก็ แก้วบางบางอวัยวะ

ปีการศึกษา ๒๕๓๖ ผู้ตรวจโรคทั่ว ๆ ไปของแก้ว นึ่งแรงก็ รอบเล่นแบบมีกัน มาสเกตของ

เวลาเล่นเล่น ๆ มักจะมีน้ำอ้วกตามแก้ว ๒ - ๓ วันก็หายไปเอง แก้วที่ควบคุมเรื่องการใช้รับรส ส่วน
อาหาร โดยรับรส ส่วนในหลอด แก้วที่วางตามจะอ้วนเล่นไป เพราะเล่น ๆ นอกที่วางตาม
อ้วนไป

๖๗ ข้อมูลจากการเก็บถ่าย

ปีการศึกษา ๒๕๓๔ แก้วมีคุณภาพหนึ่งแรง รับรส ส่วนอาหาร โดยผู้ตรวจ

ปีการศึกษา ๒๕๓๕ แก้วมีคุณภาพหนึ่งแรง รับรส ส่วนอาหาร โดยผู้ตรวจ

ปีการศึกษา ๒๕๓๖ แก้วมีคุณภาพหนึ่งแรง ผู้ตรวจโรคทั่ว ๆ ไปของแก้ว นึ่งแรงก็ รอบเล่นแบบมีกัน มาสเกตของ

๖๘ ข้อมูลจากการปลูกถ่าย ในปีการศึกษา ๒๕๓๖

แก้วเล่นแบบมีกันโรคที่มากในสำนักงานการกัก เล่นโรคของแก้วหรือเล่น และงานเล่นมีความ
ความแข็งแรงที่มาก ไม่มีการใช้ใหม่แล้วเล่นไม่ได้ เนื่องจากผู้ตรวจโรควางวางตาม แก้วเล่นแบบมีกัน
ฝึกเล่นเร็ว

๖๙ ข้อมูลจากแก้ว

ในปีการศึกษา ๒๕๓๖ ใกล้เคียงเร็ว นอกแบบมีกัน แก้วมีคุณภาพมากเกี่ยวกับผู้ตรวจ
ในเรื่องที่วางตามเจริญเติบโตไม่โตตามที่ควรจะเป็นได้ จะเห็น ผู้ตรวจโรคที่วางตามของบาง ปีที่ เล่น
เล่นบางชนิด และผู้ตรวจโรคที่ก่อนไม่รับรส

และที่ตรงกลาง... ความที่จะไม่... เข้าใจว่าไม่... ถึง... ของพวกนี้...
 จึงศึกษาอยู่ในโรงเรียน... เป็น... จะ... ไป...
 ที่บ้าน... จาก... ของ... การ...
 การ... ของ... (ของ...)
 ดี... จาก... ของ...
 ของ...

ที่โรงเรียน... เรื่องอะไร...
 ในของ... ของ...
 ของ... เป็น...
 ที่...
 ที่โรงเรียน...
 ที่โรงเรียน...
 ที่โรงเรียน...
 ที่โรงเรียน...

ที่โรงเรียน... เรื่อง...
 ที่โรงเรียน...
 ที่โรงเรียน...

ของ...

ใน...
 เรื่อง...
 เรื่อง...
 เรื่อง...
 เรื่อง...
 เรื่อง...

การงานที่... และที่... ความ...

ตารางที่ ๓๖.

ความถี่สัมพัทธ์ ระหว่างนิทานแนวความกลัว กับเรื่องแต่ง

คำถาม	คำตอบ				
	ถูกต้อง	เกือบถูกต้อง	บาง	น้อย	ไม่เหมาะสม
จากเรื่องราวจะถูกเล่าเรื่องและบันทึกกับบุคคลในเมืองใด ๆ ได้	-	-	/	-	-
ผู้ตอบโดยมีใจจดจ่อเล่าเรื่องราวในนิทานที่เล่าโดยมีความมุ่งหมายมาก	/	-	-	-	-
ผู้ตอบพร้อมและตั้งใจจะเล่าเรื่องราวในนิทานที่เล่าของการทำงาน	/	-	-	-	-
ผู้ตอบโดยมีในสิ่งที่เล่าโดยมากจะเริ่ม	/	-	-	-	-
เมื่อเล่าเรื่องราวจำเป็นที่จะทำอะไรก็ตาม ผู้ตอบจะอธิบายและใช้เหตุผลว่าทำไมเรื่องราวจึงต้องทำสิ่งนั้น	/	-	-	-	-
เมื่อใดต้องเล่าเรื่องราวแล้ว ผู้ตอบจะอธิบายถึงสาเหตุที่ตนเองเล่าเรื่องราว	/	-	-	-	-
เวลาเล่าเรื่องราวจะไม่พูดนอกเรื่องหรือไปกล่าวถึงเรื่องต่าง ๆ ผู้ตอบก็คิดเสมอว่าเรื่องราวจำเป็นที่จะต้องพูดตาม	-	-	/	-	-
ผู้ตอบเล่าเรื่องราวในใจเท่านั้น	-	-	-	-	/
ผู้ตอบมีความรู้หรือทราบบางเรื่องก่อนที่จะเล่าเรื่องราวทำอะไรก็ตามอื่น ๆ	-	-	/	-	-
ผู้ตอบเกือบจะอยู่ในเรื่องราวที่เล่าแต่กลับตอบที่ ๆ	-	/	-	-	-
ผู้ตอบเล่าเรื่องราวโดยเนื้อหาของเรื่องราวที่เล่าที่พูดไป	-	-	-	-	/
ผู้ตอบมองว่าเรื่องราว	-	-	-	/	-
ผู้ตอบคิดว่าและอีกทีอะไรก็ตาม	-	-	-	-	/

* คำที่ไม่อาจจะเป็น หรือ หรือ แล้วแต่คำถาม

การวัดผล

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความหมายของงานอดิเรก

คำถาม	คำตอบ				
	ถูก *	เกือบถูก *	บาง *	น้อย *	ไม่เลยเลย
เราสามารถใช้เวลาร่วมกับเพื่อนในเรื่องใด ๆ ได้	✓	-	-	-	-
เพื่อนบางคนใจดีช่วยเราในเรื่องที่เราได้รับความยุ่งยาก	✓	-	-	-	-
เพื่อนบางคนแกล้งเราในเมื่อเราทำของดี	✓	-	-	-	-
เพื่อนบางคนไม่สนใจที่เราจะทำอะไร	✓	-	-	-	-
เมื่อเราทำสิ่งใดสักอย่าง เพื่อนจะคอยถามเราทำไมเราทำ จึงต้องทำสิ่งนั้น	✓	-	-	-	-
เมื่อเพื่อนบางคนทำอะไรบางอย่างที่เราเห็นว่าดี เพื่อนบางคน เวลาเราทำอะไรสักอย่าง เพื่อนบางคนจะไม่สนใจ	✓	-	-	-	-
ถ้าเพื่อนบางคนทำอะไรก็ตาม	✓	-	-	-	-
เพื่อนบางคนใจดีกับเรา	-	-	-	-	✓
เพื่อนบางคนสามารถทำอะไรบางอย่างที่เราคิดว่าดี	-	-	✓	-	-
เพื่อนบางคนใจดีกับเรา	✓	-	-	-	-
เพื่อนบางคนใจดีกับเราโดยที่เราไม่ต้องทำอะไร	-	-	-	-	✓
เพื่อนบางคนใจดีกับเรา	-	-	-	✓	-
เพื่อนบางคนใจดีกับเรา	-	-	-	-	✓

* ทำข้อใดบ้างเป็น ครั้ง หรือ ครั้ง แล้วแต่คำถาม

ตารางที่ ๓๖.

การเปลี่ยนแปลงของหน่วยกิตที่เก็บไม่เข้า จากตั้งของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๖

ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๒๕ - ๒๕๒๖

ปีการศึกษา	สาขาวิชา	จำนวนหน่วย ที่เลือกเข้า	หน่วยเลือกที่ เข้า	หน่วยเลือกที่ ไม่เข้า	จำนวนนักเรียน ทั้งหมด
๒๕๒๕	ห้องเรียน	๑	๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔	๖, ๗, ๘, ๙	๓๐
	ไม่เข้า	๑	๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔	๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔	๓๐
	โรงพยาบาล	๑	๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔	๖, ๗, ๘, ๙	๓๐
๒๕๒๖	ห้องเรียน	๑	๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐	๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑	๓๐
	ไม่เข้า	๑	๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐	๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐	๓๐
	โรงพยาบาล	๑	๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐	๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐	๓๐
๒๕๒๗	ห้องเรียน	๑	๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐	๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐	๓๐
	ไม่เข้า	๑	๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐	๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐	๓๐
	โรงพยาบาล	๑	๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐	๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐	๓๐

การที่ปี ๒๕๒๖ และ ๒๕๒๗ มี... (๖) ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐... (๗) ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐... (๘) ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐...

๒๔. ศึกษา การดำเนินโครงการ แก่ผู้มีเงื่อนไขเรียนหนังสือ ๔ คน นักเรียนชาย ๑ คน มีรูปและ
หมายเลข ๑๔, ๑, ๓๕ และ ๓๖ แก้วเดือน และหมายเลข ๓๔ ๓๖ และเดือน หมายเลข ๑

จากคำถาม "ใครชอบ"

การวัดความเต็มใจของแก้วเดือนในเรื่อง โดยให้คำถาม "ใครชอบ" (ดูตารางที่ ๓๓.
และตารางที่ ๓๗ - ๓๘) จะเห็นว่าพฤติกรรมที่เด่น ๆ ของแก้วเดือนช่วยเห็นใจเธอมากที่สุด ยินดีรับ
ฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากที่สุด มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นมากที่สุด มีความสุขมากที่สุด ชอบเรียนมาก
ที่สุด ถูกจากคุณครูมากที่สุด มีเพื่อนเป็นเพื่อนที่ดีเกี่ยวกับมากที่สุด ทำงานภาคนี้เป็นระเบียบ
เรียนรู้อย่างดี ชอบมีเพื่อนมากที่สุด

จากการทดสอบ Semantic Differential Test

ในการศึกษา ๒๗๖ ได้มีการทดสอบความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละคน ๆ ในห้อง การที่
๑. แสดงความคิดเห็นของเพื่อนในทางตอนหัว

จากการศึกษาบุคคลที่นักเรียนต้องการ เป็นเพื่อน

การศึกษาคณะที่นักเรียนต้องการ เป็นเพื่อน จากนักเรียนที่ทำการศึกษา ๔ คน มีนักเรียนหญิง
๒ คน ที่ต้องการ เป็นเพื่อนแก้วเดือน

คนที่หนึ่งเขียนว่า "เพื่อนที่หาเจอของการเราอย่างคือ ค.ศ. แก้ว เพราะว่า
ค.ศ. แก้วเป็นคนที่เรียนเก่งมาก และเป็นคนที่ใจดีใคร ๆ ก็ชอบเขามาก เวลามันเรื่องอะไร
ค.ศ. แก้วไม่ยุ่งกับใคร ค.ศ. แก้วเป็นคนที่ใจดีกับทุกคนเป็นจริงจาง และยังมีมารยาทที่ดีด้วย ถ้า
ใครหาเจอเขาได้เป็นเพื่อนเขา..... นอกจากนั้น ค.ศ. แก้วยังใช้คำพูดกับเพื่อนได้เหมาะสมมาก โดย
ไม่มีการใช้คำพูดที่รุนแรงกับเพื่อนบางคน....."

คนที่สองเขียนว่า "บุคคลที่หาเจอของเราเป็นเพื่อน คือ ค.ศ. แก้ว เหตุผลเพราะ
ไม่ชอบพูดและเรียนมัธยม และไม่ชอบเรื่องที่มีใคร"

ข้อมูลจากบุปผารอง (สาวซิง)

ปีการศึกษา ๒๕๑๔ ไม่ทำงาน

ปีการศึกษา ๒๕๑๕ การคบเพื่อนเมื่ออยู่บ้านไม่ เพื่อนรุ่นเดียวกันเป็นเพื่อนที่โตกว่าและ
เล็กกว่า การคบเพื่อนนั้นเป็นไปทั้งในบ้านและนอกบ้าน การไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ นอกบ้านเป็นชอบ

ตารางที่ ๓๓.

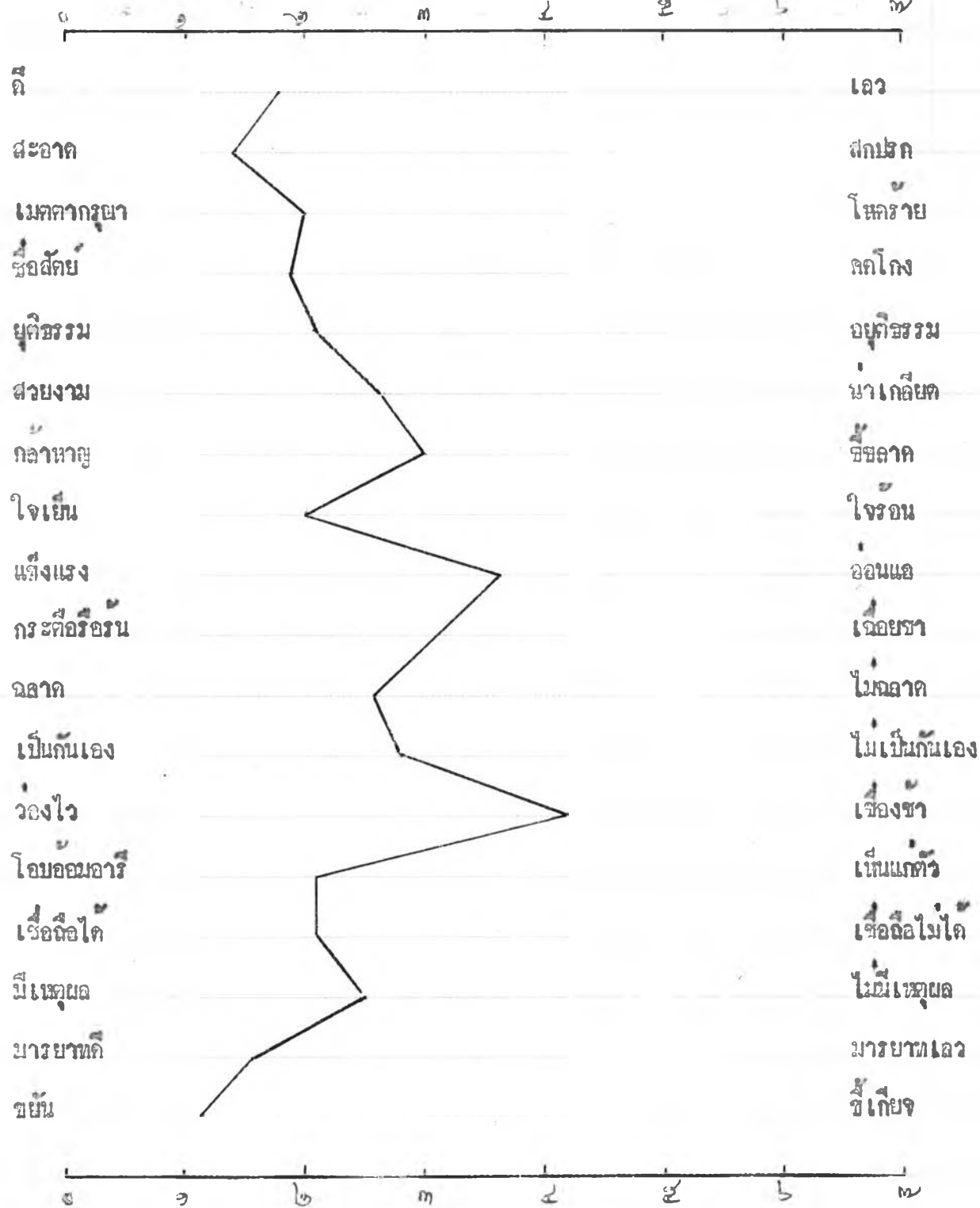
ความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ เป็นร้อยละ จากคำถาม "ใคร เดียว"
ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๔ - ๒๕๕๖

ความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน	ปีการศึกษา		
	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖
ยอมรับเลือกเพื่อนมากที่สุด	๔.๖	๓.๓	๓.๑
มีความประพฤติดีเป็นมากกว่าเพื่อน	๓.๕	-	-
ยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนมากที่สุด	๓.๑	-	-
มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นเป็นมากกว่าเพื่อน	๕.๓	-	-
แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี	๔.๓	๓.๓	๔.๑
พูดจาสุภาพต่อเพื่อน	๖.๓	-	-
เพื่อนรักกันมากที่สุด	๓.๖	๓.๓	๓.๔
พูดจาสุภาพต่อเพื่อนมากที่สุด	-	๖.๑	๖.๓
ยอมรับค่าเวลาร่วมกัน	-	๕.๔	๕.๓
ถือครองเวลาว่างมากที่สุด	-	๕.๑	๔.๖
พูดจาดีกับเพื่อนมากที่สุด	-	๓.๔	-
ยอมรับขนาดน้ำดื่มเพื่อนไม่ดื่มน้ำ	-	๔.๕	-
มีเพื่อนสนิท เป็นเพื่อนแท้ เดิมวงศ์มากที่สุด	๕.๔	๔.๓	-
ตั้งใจเรียนมากที่สุดจนขาดเรียน	-	๓.๐	๓.๔
ไม่ทำเรื่องเรี่ยไรมาจอบ	-	๕.๔	-
ทำงานสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย	-	๕.๔	๕.๔
ยอมรับสิ่งของในเพื่อนมากที่สุด	-	๖.๖	-
ยอมรับในกฎเกณฑ์	-	๓.๓	๕.๐

ภาพที่ ๑๔.

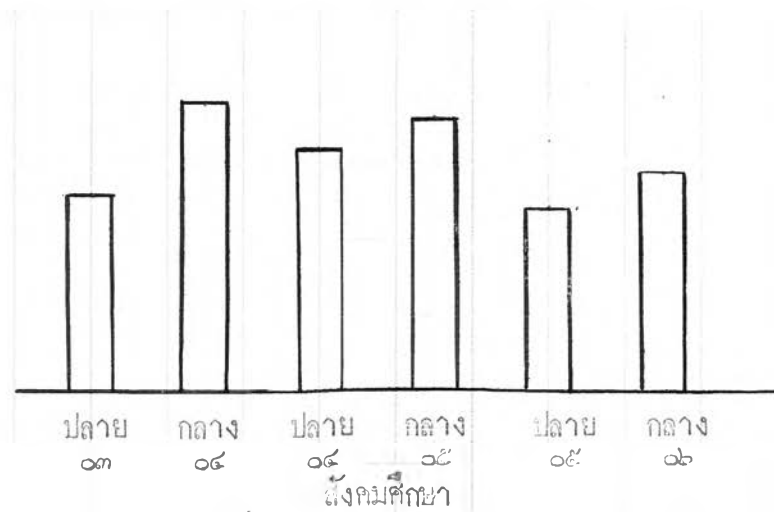
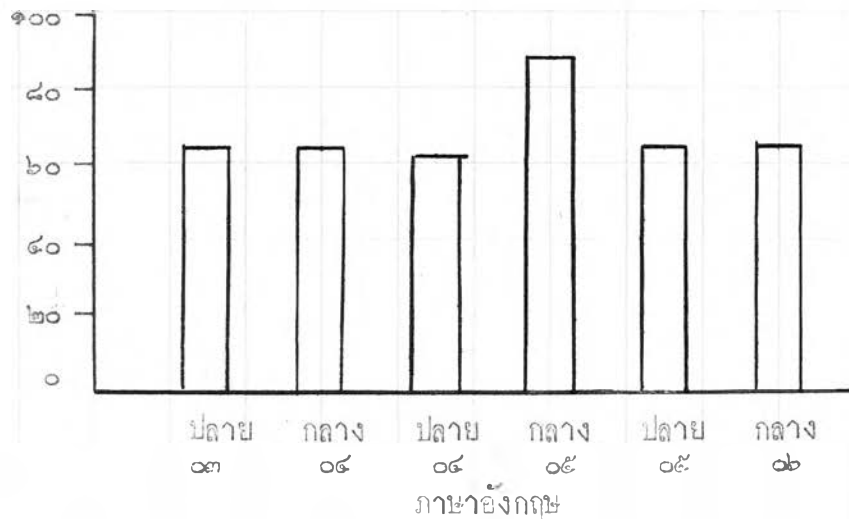
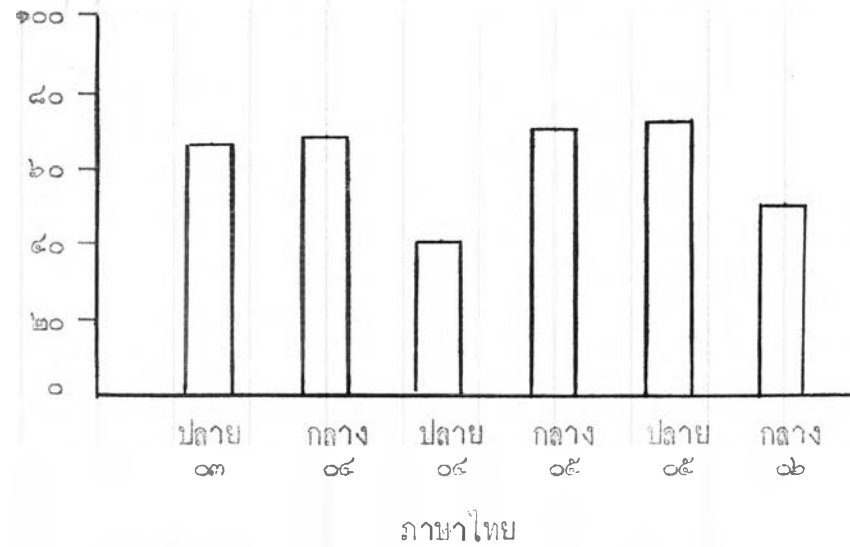
ความคิดแทนของเพื่อนในหอพักแถว

จาก Semantic Differential Test

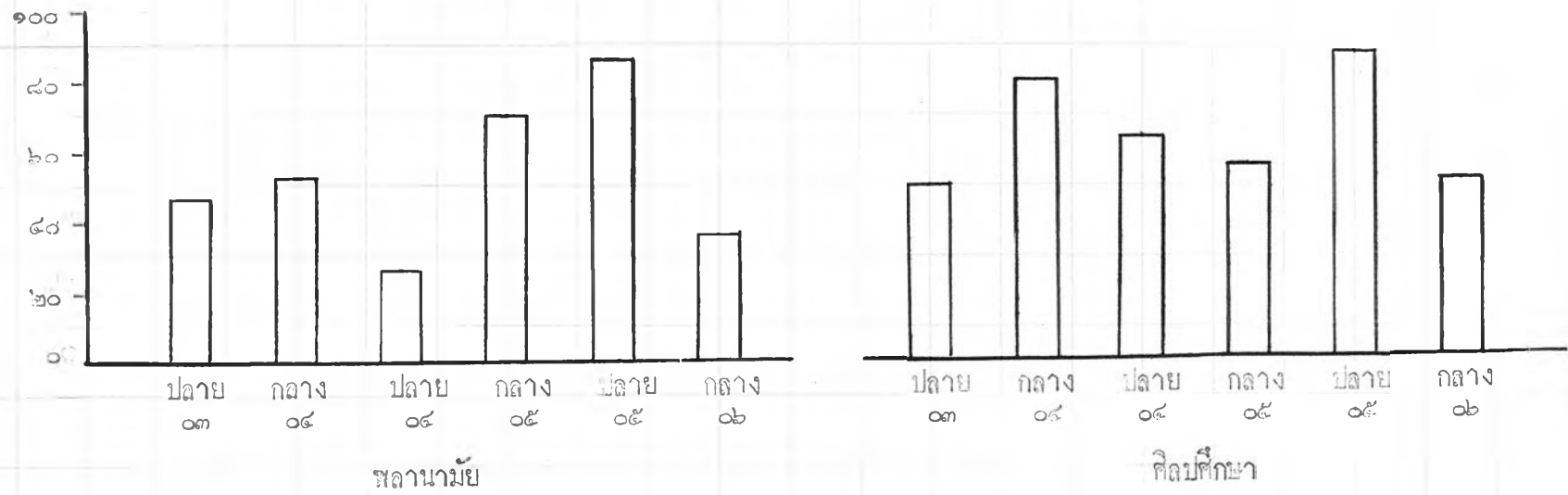
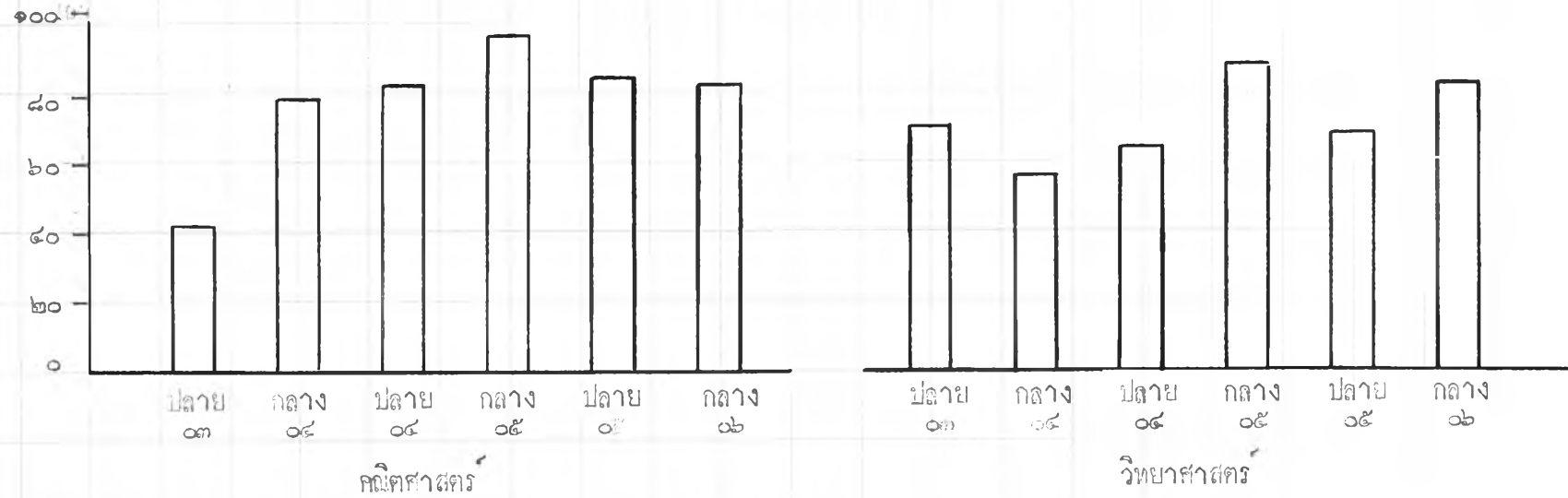

ภาพที่ ๑๕.

ตำแหน่งคะแนนเปอร์เซ็นต์ใต้ของผลการสอบกลางปีและปลายปีของแควตงแต่ปลายปีการศึกษา ๒๕๐๓ - กลางปีการศึกษา ๒๕๐๖

ภาพที่ ๑๕. (ต่อ)

ข้อมูลจากอาจารย์ประจำบ้าน

ปีการศึกษา ๒๕๔๔ แก้วเอาใจใส่ในการเรียนดี ไม่ค่อยตั้งใจเรียนเองถึงที่ทำงานได้ดี
 ปีการศึกษา ๒๕๔๕ แก้วเอาใจใส่ในการเรียนดีจาก ช่วงวัยโตขึ้นมาก ผลการเรียนเป็น
 ดีอยู่ การจัดการเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนได้ ครอบคลุม ช่วงเวลาว่างเรียนด้วย
 และค่าเฉลี่ยดี เอาใจช่วยเมื่อการงานหรือเรื่องอื่นเป็นการ เป็นเหตุเกิดสับสนว่ามีความตั้งใจ
 ปีการศึกษา ๒๕๔๖ ช่วงเวลาที่ครูตั้งใจสอนว่ากลัวกลัวเรียนดี มีความรับผิดชอบ
 รับผิดชอบในการงานที่ได้รับมอบหมาย

ข้อมูลจากอาจารย์ประจำวิชา โดยใช่ Rating Scale

ตารางที่ ๓๔. และที่ ๓๕. แสดงองค์รวมของใจเรียนในสองระบบ การจัดการเรียนการสอน
 ของคุณแก้ว ความความคิด เป็นของอาจารย์ประจำ วิชาต่าง ๆ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๔ - ๒๕๔๖

ตารางที่ ๓๔.

ความคิดเป็นของอาจารย์ประจำวิชาเกี่ยวกับความตั้งใจเรียนของแก้วในแต่ละวิชาต่าง ๆ

ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๔ - ๒๕๔๖

วิชา	ปีการศึกษา		
	๒๕๔๔	๒๕๔๕	๒๕๔๖
ภาษาไทย	๔	๕	๕
ภาษาอังกฤษ	๔	๔	๔
สังคมศึกษา	๔	๕	๓
คณิตศาสตร์	๔	๔	๕
วิทยาศาสตร์	๕	๕	๕
สุขภาพนิยม	๕	๔	๔
ศิลปะศึกษา	๓	๕	๔

จากตารางที่ ๓๔. อาจารย์ประจำวิชาส่วนมากเห็นว่าการคิดเห็นว่าการมีความตั้งใจเรียนมาก
 โดยเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์ แก้วมีความตั้งใจเรียนมากที่สุด ถัดลงมาคือภาษาไทย แก้วมีความตั้งใจ

เว็บไซต์กว่ามีักเว็บไซต์อื่นใหม่ของเว็บมาก

ตารางที่ ๓๕.

ความถี่เห็นของอาจารย์และผู้สำเร็จวิชาเกี่ยวกับการทำกรบ้านของแก้วในวิชาต่าง ๆ
ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๓๔ - ๒๕๓๖

วิชา	ปีการศึกษา		
	๒๕๓๔	๒๕๓๕	๒๕๓๖
ภาษาไทย	๔	๔	๔
ภาษาอังกฤษ	๔	๔	๔
สังคมศึกษา	๔	๔	๔
คณิตศาสตร์	๔	๔	๔
วิทยาศาสตร์	๔	๔	๔
พลศึกษา	๔	๓	-
ศิลปะศึกษา	๓	๔	๔

จากตารางที่ ๓๕. อาจารย์และผู้สำเร็จวิชาส่วนมากมีความเห็นว่าแก้วมีมากในการทำกรบ้าน
ที่อาจารย์ตั้งไว้ว่า โดยเวลาวิชาคณิตศาสตร์แก้วมีทำกรบ้านมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับเว็บ
อื่น ๆ แก้วมีแก้วมาก

ทัศนคติและความสนใจของแก้วในวิชาต่าง ๆ

ข้อมูลจากแก้ว โดยการใช้เครื่องมือความสนใจในเว็บ ๕๐ ข้อในแบบสอบถาม

วิชาภาษาไทย

ปีการศึกษา ๒๕๓๔ ข้าพเจ้าชอบการเขียนวิชาภาษาไทย เพราะเป็นเรื่องราวที่ เห็น น่าสนใจ

ภาษาไทย มีเรื่อง รวดร้อน มีตัว อุบัติของคนที่ให้เรารู้จักมากมาย และเห็นหน้าที่ของ
บางทีอาจารย์เห็น เป็นการแสดงออก เกี่ยวกับวิชาภาษาไทยให้เด็กพูด ในเมื่อเชื่อใจในการเขียน
โดยของรักของหวงหวงกัน ทำให้รู้สึกสนุกและสะดวกทำข้อสอบ บางทีก็อาจารย์ให้มีการอ่านใน
ใจจากใ้ผู้ฝึกเขียนหรือทำข้อสอบ เกี่ยวกับ และในเมื่อเห็นในบางอัน รู้สึกเมื่อ แล้วมากของวิชา
ไทย เช่น การเขียนภาพ หรือ โคลง เริ่มเกี่ยวกับโคลงในคำกับที่เคยเขียน ทำให้มีความสนใจอื่น
เขียนเกี่ยวกับสาระของวิชา เป็นของกันเอง เช่นในบางเรื่องภาษาไทยมีเรื่องราว ๆ เกือบ ทำให้มีความรู้
อีกมากมาย ส่วนมากจากเจ้าของวิชาภาษาไทย

จาก เจ้า อมและสนใจในวิชาภาษาไทย เพราะ

๑. มีเรื่องสั้น เช่น เรื่องราชาธิราช มีเรื่องเกี่ยวกับการรบ และตัวที่เก๋ ๆ ทำให้
รู้สึกสนุกสนาน
๒. เมื่ออาจารย์สอนเกี่ยวกับโคลงก็ไปคำกับที่เราน่าจะเข้าใจ
๓. ชอบการขานบทกวีหรือโคลง โคลง กวีบทโคลง
๔. ทำให้เรารู้จักภาษา คำที่สั้น ๆ ง่าย เมื่อเรียนภาษาไทยแล้วทำให้สะดวกพูดกัน
๕. วิชาภาษาไทยทำให้เรารู้จักกับ เนื้อเรื่องที่ยาวโตเต็มคำเอาคำใจความสำคัญ

ทำให้ไม่เสียเวลา

๖. การอ่านภาษาไทยอ่านภาษาไทยของ ออกตัว ร อ สักอัน

เป็นการศึกษา ๕-๕ วิชาภาษาไทยแล้ว เรา ชอบบางเรื่อง คือ เรื่องวรรณคดีจากเจ้า อม
มาก แต่บางเรื่องก็ไม่ค่อย ชอบเลย ชื่อเรื่องเหล่านี้ทั้งวิชาจากที่อื่น แต่เราจะไม่ค่อยชอบออกไป
เอา ชอบทั้งเวลาเรียนมากกว่า ชอบเวลาจากเจ้า อม ตามที่เราจะศึกษาไปเอง

จาก เจ้า อมและสนใจในวิชาภาษาไทย เพราะ

๑. บางเรื่องสนุกดีชอบ
๒. มีเรื่องเล่าผู้ยิ่งใหญ่
๓. อาจารย์สอนดี

จากเจ้า อมและสนใจในวิชาภาษาไทย เพราะไม่ชอบเรื่องการเมืองความ

เป็นการศึกษา ๕-๖ วิชาภาษาไทย เป็นวิชาที่ดี เพราะ เห็นว่าดีที่ใครสอนวิชาภาษาไทย
เขาดีวิชาดี ก็ไม่จึงตั้งใจวิชาภาษาไทยให้มาก ส่วนที่สนใจไม่ชอบ วิชาภาษาไทย คือ

จากห้องโถง เพราะมองไป เบบี้ได้สติ บางครั้งการแต่งใจของทำใหม่เมื่อวิชาภาษาไทยได้เหมือนกับ
กับ แพทย์ถึงตัวในภาษาไทยนี้ไว้ สักพักก็เริ่มภาษาไทยที่เขาคิด จนสั่งเวลาอาหารและ
อธิบาย ถึงความของเขาใจ แต่คงได้มาจึงรู้ว่าตนเองเข้าใจยังไม่พอ จึงมักจะพูดว่าวิชาอีก
ภาษาไทยนี้ จะ... แต่ก็ไม่ได้ของ ไหมว่าเขาเป็นอะไร แต่ที่ ว่า วิชาอื่นเขาใจนะ

จากเขา ตอบและสนใจในวิชาภาษาไทย เพราะ

๑. อาจารย์สอนดี
๒. เขาใจ สุก
๓. อาจารย์มีวิธีการสอนต่าง ๆ ในการสอน ทำให้รู้สึกสนุกเรียน
๔. มีใจชอบอยู่แล้ว

วิชาภาษาอังกฤษ

ปีการศึกษา ๒๕๕๔ จากเขา ตอบว่า วิชาอังกฤษ เพราะเรียนแล้วเข้าใจ อาจารย์เมื่อบอก
แต่บางครั้งก็ไม่เข้าใจจนไปทำใบเสร็จเก็บค่า ค่าภาคเรียนบ้าง

จากเขา ตอบและสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะ

๑. อาจารย์สอนเข้าใจ
๒. เรียนแล้วรู้สึกสนุก
๓. ไม่ยุ่งยาก
๔. บางครั้งอาจารย์เมตตาแนะนำการอ่านแบบยากเรียน

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ จากเขา ตอบและสนใจในวิชาที่ภาคที่พูด เพราะอาจารย์สอนดี เขาใจ
ไม่ยากเท่าใด แต่ใจยังไม่ค่อยรู้เรื่อง

จากเขา ตอบและสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะ

๑. อาจารย์สอนดี
๒. มีใจชอบอยู่แล้ว
๓. มีอาจารย์ที่ใจเมตตา

จากเขา ตอบและไม่สนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะวันไหนมองดูก็ไม่สนใจ

ปีการศึกษา ๒๕๖ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ภาคภูมิใจยิ่ง เวียดนามถือว่าเราใจ แต่
ตรงเวลาสมกับใจ ไม่เคยได้คิดถึง ก็คิดว่าถ้าเรามีของดีมากกว่านี้คงจะเรียนได้ดียิ่งขึ้น ก็คงจะมีความ
ภูมิใจ

วิชาภาษาอังกฤษในวิชาภาษาอังกฤษ เราจะ

- ๑. อาจารย์บอยบอย
- ๒. เวียดนามเราใจ
- ๓. มีความภูมิใจในวิชาภาษาอังกฤษ

วิชาการศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๕ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ภาคภูมิใจยิ่ง เวียดนามถือว่าเราใจ จึงทำให้เรา
และอยากเรียน ถ้าไม่เราใจคนไหนจะทำได้ ทำให้เกิดความภูมิใจตรงใจ ไม่อยากเรียน แต่
ส่วนภาคเราใจในวิชาภาษาอังกฤษ และ อ.บอยบอย อาจารย์บอยบอยก็รักกับเรามาก ทำให้ไม่คิด
เราใจในวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนภาคเราก็คือ ภาค

วิชาภาษาอังกฤษในวิชาภาษาอังกฤษ เราจะ

- ๑. เวียดนามเราใจ
- ๒. อาจารย์บอยบอย ทำให้เราใจ รู้สึกอยากเรียน ไม่เบื่อ
- ๓. การสอนที่ดีเยี่ยม วิชาที่รัก รัก และเรามา เรียนมาเรียนในวิชาที่รัก ทำให้ไม่เบื่อ

การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้รู้สึกอยากเรียน

- ๔. อาจารย์บอยบอย ทำให้เราอยากเรียนและอยากมากขึ้น

ปีการศึกษา ๒๕๕ วิชาการศึกษาเป็นวิชาที่ภาคภูมิใจยิ่ง เวียดนามถือว่าเราใจ
งาน ไม่ดีและแบบๆอีก ๆ อย่างภาษาไทย อังกฤษก็ไม่เคย อาจารย์บอยบอยมีเวลาให้เรามากมาย
ในทุกรายการต่าง ๆ ถ้าไม่เราใจ อาจารย์บอยบอยเราใจ และวิชาที่รักมากที่สุด เราจะเราใจง่าย
วิชาที่เราชอบเราเรียนวิชาที่รัก รัก และเรามา เรียนมาเรียนในวิชาที่รัก ทำให้ไม่เบื่อ
อาศัยในเวลา เราเราใจง่าย แต่สิ่งที่ต้องมีความตั้งใจทำ แต่ตอนปลาย ตอนเด็กเด็กเรียน มีเสียงดัง
เรียนไป แล้วเรื่อง บางครั้งเรียนแล้ว ทำเป็นเองเองๆ ก็อาจารย์บอยบอยก็ได้แนะนำ ทำให้การอธิบาย
ไม่ยากอีก และทำให้เราชอบจากอาจารย์

ตามีการ... ก็ยังไม่เห็นใจตัวเองว่าจะทำไป... คงจะเชื่อในแม่ใจ... เขาก็เอาของ

เพราะ

- ๑. อาจารย์บ๊วย
- ๒. เขาใจงาม
- ๓. ถึงแนวความคิด
- ๔. นานใจ

ใจแม่ใจ เพราะ

- ๑. ทางโรงเรียนจะพาไป... ก็คงจะไป

ปีการศึกษา ๒๕๒๖... ที่ว่า... เขาก็เอาของ... เพราะว่า...
 ๑. อาจารย์บ๊วย... เขาก็เอาของ... เพราะว่า...
 ๒. เขาใจงาม... เขาก็เอาของ... เพราะว่า...
 ๓. ถึงแนวความคิด... เขาก็เอาของ... เพราะว่า...
 ๔. นานใจ... เขาก็เอาของ... เพราะว่า...

เขา... เขาก็เอาของ... เพราะว่า

- ๑. เขาก็เอาของ... เพราะว่า
- ๒. เขาก็เอาของ... เพราะว่า

วิชา... เพราะ

ปีการศึกษา ๒๕๒๗... เขาก็เอาของ... เพราะว่า...
 ๑. เขาก็เอาของ... เพราะว่า...
 ๒. เขาก็เอาของ... เพราะว่า...

เขา... เขาก็เอาของ... เพราะว่า

- ๑. เขาก็เอาของ... เพราะว่า

วิชา... เพราะ

- ๑. เขาก็เอาของ... เพราะว่า

ปีการศึกษา ๒๕๒๘... เขาก็เอาของ... เพราะว่า...
 ๑. เขาก็เอาของ... เพราะว่า...
 ๒. เขาก็เอาของ... เพราะว่า...
 ๓. เขาก็เอาของ... เพราะว่า...
 ๔. เขาก็เอาของ... เพราะว่า...

อาจารย์เข้าใจ และดีใจมาก จึงทำให้ไม่เอาใจเขาสงใจเราเลย จะสนใจ เวลาบอก
ว่าภาคนั้นมี อยู่ในวิชา ภาคนั้นจัดทำไป บางครั้งทำไปไป แต่คงตามความจำเป็นวิชาที่ได้
วิชาเอก คณะสนใจ เราจะ

- ๑. วิชา คณะสนใจในวิชาภาค
- ๒. อาจารย์เข้าใจ
- ๓. วิชาเอก คณะสนใจ

วิชาเอก คณะสนใจ เราจะ

- ๑. วิชาภาค

๒. บางครั้งไม่เอาใจ บางครั้งสนใจ ตามใจวิชาที่ชอบมากกว่า

ปีการศึกษา ๒๕ ๖ วิชาเอก คณะสนใจในวิชา ภาคหนึ่ง ขณะเรียนอยู่ในห้องเข้าใจ
เขาเมื่อกลับไปที่ห้องของวิชาอีกภาคจึงเข้าใจ คือว่า ยังมี วิชาที่จะเรียนวิชาที่ได้ วิชาเอก
บางวิชาจะเลือกเรียนทางวิชาภาคหนึ่ง เมื่อจบปี ๒

วิชาเอก คณะสนใจในวิชา ภาคสอง เราจะ

- ๑. อาจารย์เข้าใจ

๒. วิชาเอก คณะสนใจในวิชา ภาคสอง

วิชาเอก คณะสนใจ

ปีการศึกษา ๒๕ ๗ วิชาเอก คณะสนใจในวิชา ภาคสอง คณะสนใจในวิชา ภาค
๒ วิชาภาค วิชาเอก คณะสนใจในวิชา ภาคหนึ่ง ทำให้ไม่เอาใจเขาสงใจเราเลย

วิชาเอก คณะสนใจในวิชา ภาคหนึ่ง เราจะ

- ๑. อาจารย์เข้าใจ

๒. วิชาเอก คณะสนใจในวิชา ภาคหนึ่ง

๓. วิชาเอก คณะสนใจในวิชา ภาคหนึ่ง

ปีการศึกษา ๒๕ ๘ วิชาเอก คณะสนใจในวิชา ภาคสอง เวลาที่จะทำไม่ได้แล้ว และวิชาเอก
เรียนวิชาเอก คณะสนใจในวิชา ภาคหนึ่ง ทำให้ไม่เอาใจเขาสงใจเราเลย วิชาเอก
ภาคหนึ่งได้ วิชาเอก คณะสนใจในวิชา ภาคหนึ่ง ทำให้ไม่เอาใจเขาสงใจเราเลย

ความชอบที่มอบไป อย่างครึ่งของตั้งใจเรียน ถ้าอาจารย์ถือว่า จะมอบภายในวันหนึ่งก็เรียน อาจารย์มอบให้ แต่เป็นของขวัญ เพราะเป็นของขวัญให้ทั้งครอบครัว บางครั้งก็มอบให้ ความพอใจ ในการเรียนไป ขาดสิ่งที่ไม่ได้วิชาที่เรียน อาจารย์เข้าใจการเรียนไปก็คิดเห็น อย่างครึ่งรู้สึก เมื่อโดยไม่มีเหตุผล

ชอบในวิชา สังคม เพราะ

- ๑. อาจารย์มอบให้ เรียนแล้วสนุก เข้าใจง่าย
- ๒. วิชาใหญ่ เข้าใจแต่เหตุการณ์จริงมีจุดประกายให้คิด

ไม่ชอบและไม่พอใจเป็นบางครั้ง เพราะบางครั้งถึงเวลาที่สอบไม่ทัน และสภาพภายในห้องเรียน ไม่ดีนัก บางครั้งบรรยากาศในห้องวุ่นวาย อาจารย์เขาชอบเป็นเอก เพราะเรียนแล้วเข้าใจ

ปีการศึกษา ๒๕๒ ความจริงวิชาสังคมศึกษาให้ความรู้กว้างขวาง ทั่วโลก รู้จักประเทศต่างๆ ได้ดีขึ้น แต่ก็รู้สึกชอบนัก เพราะสนุกกว่าเรียนของสายไป และบางครั้งก็เข้าใจจนจบจนจบก็คิดว่า วิชาที่เป็นวิชาที่ตัวเอง ถ้าไม่เก่งก็ไม่ได้วิชาดี แต่บางครั้งรู้สึกสนุกเมื่อเกิดความสนุกที่อยากเรียน และชอบบ้าง คิดว่า ดูแล้วดีกว่าเรียนวิชาอื่นเหมือนกัน เพราะไม่รู้สึกหนักใจเท่าไร ขึ้นอยู่กับความชอบ ของตัวเอง แต่บางครั้งสภาพแวดล้อมของห้องทำให้รู้สึกเบื่อ และภาระของตัวเองที่หนัก ภาระในหอพัก อดว่าก็ไม่อยากเรียน รู้สึกเบื่อกันเหมือนกัน แต่ก็พยายามตั้งใจ ระดมจิตใจให้ดีกว่าคนอื่นเรียนอยู่เสมอ จึงได้เรียนภาคนี้

วิชาเขา ชอบและสนใจในวิชา สังคมศึกษา เพราะ

- ๑. เรียนแล้วเข้าใจ
- ๒. เป็นวิชาที่ไม่ต้องท่องจำมาก
- ๓. มีความรู้ที่สนุก สนุก

วิชาที่เกลียด

ปีการศึกษา ๒๕๒๕ วิชาเขา ภาษาอังกฤษ เพราะทำอะไรไม่เข้าเรียน ไม่เข้าเรียนเลย ตอน โดเรียนจบจาก เพราะอะไรยังไม่เสร็จ ภาระงานไม่เข้าเรียนในบาง งานทำให้เลิกเรียนสัปดาห์มาก จะยัง เมื่อไรก็ได้คะแนน ทำให้ไม่สนใจในวิชาอื่นเท่าที่ควร

ข้าพเจ้าขอแนะนำใจในวิชาศิลปะศึกษา เพราะข้าพเจ้าชอบวิชานี้ เพราะทำให้ทำอะไร
เป็น

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาศิลปะศึกษา เพราะ

- ๑. อาจารย์สอนบางอย่างยังไม่เข้าใจทำสิ่งบางอย่างหนึ่ง ทำให้ถึงงานเท่า
- ๒. อาจารย์ไม่เข้มแข็ง ไม่บังคับในการส่งงานใครจะส่งเมื่อไรก็ได้
- ๓. อาจารย์สอนยังไม่ดีพอ

ปีการศึกษา ๒๕-๕ เมื่อข้าพเจ้ามาสอบเลือกเรียน คณะอาจารย์สอนไม่ดี งานที่ยังไม่เสร็จ
ให้ทำในอีก อาจารย์ยังไม่เข้มแข็งในการสั่งงาน บางครั้งทำไม่ได้ บรรดาภาชนะในห้องไม่ดี เป็น
ถึงขาดความชอบ วิชาที่ชอบมาก แต่ไม่ชอบเรียนแล้วรู้สึกเฉย ๆ ไม่อยากเรียน

ข้าพเจ้าชอบ เพราะในวิชาเรียนเลือกเรียน
ไม่ชอบ เพราะ

- ๑. บรรดาภาชนะไม่ดี
- ๒. อาจารย์สอนไม่เข้าใจ
- ๓. อาจารย์ไม่ เข้มแข็งในการสั่งงาน
- ๔. เมื่อนักเรียนทำอะไรไม่ได้ เข้มไม่เข้ม ๆ

ปีการศึกษา ๒๕-๖ วิชานี้เป็นวิชาที่บางครั้งที่รู้สึกเบื่อไม่ชอบจะทำ เวลาว่างทำอะไร เสียเงิน
ถูกดี เมื่อถึงหัวเข่าจึงรู้สึกเฉย ๆ

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาศิลปะศึกษา เพราะ

- ๑. รู้สึกเบื่อ
- ๒. ไม่ถึงถึงใจ
- ๓. อาจารย์ไม่สนใจสิ่งที่ไม่ชอบของตน

วิชาทอผ้าไหม

ปีการศึกษา ๒๕-๕ ข้าพเจ้าไม่ชอบวิชาทอผ้าไหมเพราะทอแล้ว เป็นผ้าโรงเรียนเห็นอาจารย์
สอนทอทอทอไม่เห็นไม่ ทำให้รู้สึกเบื่อ อาจารย์สอนไม่ดีเหมือนกัน เวลาทอเสร็จให้เอาอาจารย์ไม่ชอบทอ

ทางใต้ เมื่อเข้าไปใกล้ ตอนเร็วเกินไปเรื่องใหม่เร็วเกินไปทำเท่ายังไม่ได้ อาจารย์บอกว่า
ไปทำ ทำเป็นองศาต่าง ๆ ขึ้นทำไม่ได้

ว่า เร็ว และลงไปใกล้ ทิศทางอื่น เพราะเริ่มแล้วไปจุดที่ไกลออกไป ตอนแรก
ว่า เข้าไป ตอนแรกไม่สนใจในทิศทางอื่น เพราะ

- . อาจารย์บอกว่า บัดนี้เร็วเกินไป อาจารย์บอกว่ายังไม่เสร็จงานไปอีกทาง
- . อาจารย์บอกว่าเข้าไปไม่เหมาะสม
- ๓. ตอนแรกเข้าไป บางครั้งเรื่องใหม่เร็วเกินไปจนทำไม่ได้ รู้สึกเมื่อ
- ๔. อาจารย์ไม่พอใจในจุดที่ไกลเกินไป บางครั้งเร็วเกินไปจนทำไม่ได้ สำหรับ

ในฉบับเรียน

- ๕. ตอนเร็วเกินไป ตอนทำใหม่ไปไกลเกินไปทำไม่ได้ทำใหม่ในฉบับเรียน
- ๖. อาจารย์ไม่พอใจเรื่อง

ปีการศึกษา ๒๕-๕ นี้ มหาวิทยาลัยจะทำในทางสายตรง ซึ่งอยู่จากการประชุมภาค
ต่าง ๆ ที่รวม กันในรูปอื่น ๆ เช่น เป็นบางอย่าง เช่น การว่ากล่าว เกี่ยวกับโรงเรียนในขณะนั้น
จะสนใจในวิชาสามัญ การเรียน และวิชาอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย และเวลาเรียนของนักเรียน
และครูไม่พอ จึง มีการสอนพิเศษต่าง ๆ ทำไม่ได้

ส่วนที่กล่าวถึง อาจารย์เหล่านั้นก็เร็วเกินไป เป็นถึงคนดี เวลา เขาก็ดีเหมือนกัน
ก็ บาง ครั้งอาจารย์ที่สอนเมื่อเร็ว ตอนไปมาก และไม่ชอบเขาใจ เพราะขอความไม่ชอบ
กัน และที่เรียนไปเรียนบ้าง เวลาเรียนในชั้นเรียน ก็สอนอาจารย์ในบางเรื่องตอนเข้าไป บาง
ครั้งก็อดกระแสบ้างบ้าง ๕. อาจารย์บางคนไม่ชอบเรียนไปดี บรรณาธิการไม่คิด เพราะเป็นเวลานาน
และเชิงรับที่ตามอาจารย์ไปมากก็ บางครั้งอาจารย์ทำไปมากจนหมด เพื่อให้ง่ายงาน ไม่เข้าใจ
ในการยอมรับนี้ เพราะบรรณาธิการบางแห่ง เช่น ขาดแต่เอกสารทางธุรกิจละเอียดมากเกินไป
จึงทำให้อีกไม่ สนิทกัน

- ๗. เขา ๘. เพราะ
- . ไม่ทันคนจากงาน เรียน
- . รู้สึกว่าไม่เหมาะสม

จาก เขาไม่ชอบ เพราะ

- ๑. บรรยากาศไม่ดี
- ๒. เต็มกิ่งเกินไป
- ๓. อาจารย์ข้างห้องบอกให้หลบมากไป
- ๔. ไม่น่าใจ
- ๕. อุดอืดมาจากซึ่งดงไม้ดอก
- ๖. คณะแล้วให้มาครึ่งๆพอจะหลบมาก บางครึ่งบอกหลบแล้ว

ปีการศึกษา ๒๕๒๖ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่สอนเชิงบูรณาการ และยกเรื่องของใจรักตอน เมื่อ
 เห็นความหมายของดอกไม้และ ถือว่าเป็นการดี

จาก เขาชอบและมีใจให้ด้วยตลอดเวลาที่ เพราะ

- ๑. สุนัขสวยงาม
- ๒. ใจรักด้วย
- ๓. นำมาช่วยทำงานอย่างจริงจัง
- ๔. มีหัวใจที่ใจตนเอง

จนแต่จากการเขียนบทกวีของตน

ปีการศึกษา ๒๕๓๔

- ๑. วิชาที่สอนและสนใจคือ วิชาฝึกงานซึ่งสอนวิชา การเขียน
- ๒. วิชาที่ไม่สอนและไม่สนใจ คือ วิชาภาษาอังกฤษ และใจสนใจในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวิชาการ เห็น

ปีการศึกษา ๒๕๓๕

- ๑. วิชาที่ชอบมากที่สุด คือ วิชาภาษาอังกฤษ น่าจะ ไม่ชอบวิชาภาษาไทย และใจรักวิชา
- ๒. วิชาที่ ๑ ไป วิชาที่ชอบและสนใจมากที่สุด คือ เป็นใจรักด้วย สดชื่นและสนใจ อาจ

ไม่ชอบการเขียนบทกวีเป็น ากดี และหาไม่เจอเลยพูด สดชื่นและใจ ไม่ชอบ

ปีการศึกษา ๒๕๓๖

ข้อ ๖ จาก การเขียนจดหมายราชการที่ ๖

ปีการศึกษา ๒๕๖๔

- ๑. วิจัยที่ชอบและสนใจ คือ ผลิตภาพ การมีสื่อ
- ๒. วิจัยที่ไม่ชอบและไม่สนใจ คือ ศึกษานิเทศก์ วาดเขียน

ปีการศึกษา ๒๕๖๕

- ๑. วิจัยที่ชอบและสนใจมากที่สุด ไม่มี
- ๒. วิจัยที่ไม่ชอบและไม่สนใจมากที่สุด ไม่มี

ปีการศึกษา ๒๕๖๖

ความหมาย

ที่จะประเมินผลโดยคุณของ ผู้ปกครองและข้าราชการที่รับ

ข้อ ๖ จาก การ

ปีการศึกษา ๒๕๖๕

๑. หากเราชอบทุกเวลาไรก็ตาม เราจะไม่ชอบหรือพอใจกับอะไรก็ตาม เมื่อเราชอบเพื่อนหรือใครก็ตามที่มันดีกับเราไม่ว่าอะไรไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ไม่ชอบมัน แต่เมื่อเวลาผ่านไปเราเองก็ไม่ได้

๒. ความหมายของอาชีพเรา เราคิดว่าตัวเองชอบอาชีพ แต่ไม่ทราบว่าอาชีพอะไรบ้างที่เราสนใจหรือความหมาย หรือ เราคิดว่าอาชีพบางอย่างไม่มีเหตุผล อาชีพในสิ่งที่ไม่ทราบอาชีพ แต่ไม่ทราบว่าอาชีพอะไรบ้าง

ปีการศึกษา ๒๕๖๖

- ๑. รู้สึกเป็นห่วงเกี่ยวกับงาน เป็นในวิชาต่าง ๆ มาก เพราะเริ่มแล้วไม่ชอบเข้าใจ เป็น ในวิชาวิทยาศาสตร์ไทย และเวลาเรียน อื่นๆ บางครั้งรู้สึกเบื่อและกลัว
- ๒. ฉันเคยคิดว่าฉันไม่สนใจเรียนมากไป นอกจากนั้นยังมีเรื่องรู้สึกกลัวมากเห็นมากกว่าปกติใน

ข้อ ๖ จาก การเขียนจดหมาย

- ๑. รู้สึกว่าตัวเองมีปัญหามากกว่าคนอื่น

๕. มีอารมณ์ไม่มั่นคงแสดงออกทางหน้าตา และทำตัวรู้สึกว่าการณ์ได้เปลี่ยนแปลงเร็ว
ไม่มีเหตุผลและถือว่าสิ่งใดที่กระทำลงไปนั้น ล้วนกระทำลงที่ตนเองก็จะพยายามแก้ไขให้ดีขึ้น จะอ่อนแอ
จะดูจาก ทางมีเหตุผล

ข้อมูลจากการมีสภาพถูกปกครอง (ตัวจริง)

วิธีการที่ ๑ ๒๕-๔

- 1. ความประหม่า ที่ทั่วไปเวลาประมาณ เว้นแถม แยะ ๆ ไม่ละมุนจากที่ไกล
- 2. ความประหม่าที่ใจแล้ว ก็ มีความรู้สึก อ่อนไหว อารมณ์ วางใจได้ไม่เร็ว

ความประหม่า

๓. ความประหม่า ที่เห็นว่าการจะแก้ไข คือ หลุดจาก ขอบเขต ของวิถีชีวิตในจิตใจ
เมื่อถูกไป ในทำงานในสิ่งอื่นไป ใจจะว่า

๔. การ ึ่งเสริมความประหม่า คือ เมื่อเวลาทำอะไรถูกใจผู้ปกครอง ผู้ปกครองจะ ะเมย
แต่เวลาทำ ะหรืออะไร ก็ทำไม่เปิดใจของผู้ปกครอง ผู้ปกครองจะดู ถูกใจ

วิธีการที่ ๑ ๒๕-๕

- 1. เขา จะบอกการ งานที่ ึ่งมีหรือการ งานที่ ึ่งใจมาพร้อม ึ่งอื่น
- 2. ความ ประหม่า ที่อยู่ใน ึ่ง การ อ่อนแอ เว้นแถม
- 3. ความ ประหม่า ที่ใจแล้ว ึ่ง ของ ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว
- 4. ความ ประหม่า ที่ใจแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว
- 5. ความ ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว

วิธีการที่ ๑ ๒๕-๖

- 1. ความ ประหม่า ที่ใจแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว
- 2. ความ ประหม่า ที่ใจแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว
- 3. ความ ประหม่า ที่ใจแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว
- 4. ความ ประหม่า ที่ใจแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว
- 5. ความ ประหม่า ที่ใจแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว

จึงกล่าวถึง มีความประหม่าเห็นเป็น ความของ คน ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว ึ่งแล้ว

- ด. เพื่อคุ้มครองในบางเรื่องอาจเกินไป เช่นการคุ้มครองความอ่อนแอของตัว ไม่ควร
 ครอบงำอีก ในทำนองเดียวกับภาคบางเป็น เฉพาะในบางกรณีไม่พอ โท
- จ. รับผิดชอบเฉพาะในสิ่งเดียวของตัวเอง ไม่ชอบสนใจในสิ่งอื่นนอกเหนือไป

ความภาคภูมิใจทางวิชาการไม่ระจํา

ประการที่ ก ๒๕-๔

- ๑. ความระส่ำระสาย ๑ ไม่ เข้มแข็ง เจริญมั่นคงตามที่ใจใฝ่อยากถึงที่ทำงานได้ดี
- ๒. ความระส่ำระสายของใจแล้ว ๒ มีความเห็นชอบการระส่ำระสาย และใจถึง
- ๓. ความระส่ำระสายที่ควรระส่ำระสาย คือ ควรมีความภาคภูมิใจมากกว่า ไม่ได้อยู่

ประการที่ ก ๒๕-๕

- ๑. ความระส่ำระสาย ๑ ไม่ เข้มแข็ง เจริญ ๑ ไม่ชอบผูกพันกับอะไร แต่อยู่กับเพื่อน
 ๒. ความระส่ำระสายที่มาจากใจไม่ ชอบผูกพันกับอะไร แต่อยู่กับเพื่อน
- ๒. ความระส่ำระสายที่มาจากใจแล้ว ๒ มีความเห็นชอบการระส่ำระสาย และใจถึง
- ๓. ความระส่ำระสายที่เห็นความดี ระส่ำระสายและควรระส่ำระสาย คือ การจากใจดี ฉะนั้นควรจะเห็น
 ว่าเป็นคนดีควรจะเป็น และบางครั้งเมื่อไม่พอใจจะหาเรื่อง บางครั้งก็มีเรื่องระส่ำระสายถึงขั้นแตกแยก ๑

บุคคลที่บาง

ครึ่ง

- ๓. ความระส่ำระสาย คือ ใจที่ระส่ำระสาย ของคนใจดี คือ ของการใจดี เมื่อมีใจดี โดยไม่ต้องทำงาน
 โดยเหามาภาสารที่ใจไม่สบาย บางครั้งก็อาจระส่ำระสาย ไม่ชอบผูกพันกับใครๆ เลย ๑

ประการที่ ก ๒๕-๖

- ๑. ความระส่ำระสาย ๑ ไม่ เข้มแข็ง ๑ ขาดบางบางโอกาส
- ๒. ความระส่ำระสายที่มาจากใจไม่ ชอบผูกพันกับอะไร แต่อยู่กับเพื่อน
- ๓. ความระส่ำระสายที่มาจากใจแล้ว ๒ เจริญมั่นคง และตั้งใจใฝ่เป็น คนที่ขยันขันแข็งกับ

บุคคลที่ภาคภูมิใจ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕๖๔

- ๑. วิชาที่ชอบและสนใจมากที่สุด คือ วิชาศิลปะ การเขียน
- ๒. วิชาที่ไม่ชอบและไม่สนใจ คือ วิทยาศาสตร์ ไม่ชอบและไม่สนใจในสิ่งที่เกี่ยวกับ

ข้อมูลกับการ เรียน

ปีการศึกษา ๒๕๖๕

- ๑. วิชาที่ชอบและสนใจมากที่สุด คือ วิทยาศาสตร์ ตามรูปแบบของวิชาภาษาไทย และ

ข้อมูลปีการศึกษา

- ๒. โดยทั่วไป สิ่งที่ไม่ชอบและไม่สนใจมากที่สุด คือ เมื่อมีกิจกรรม สะสมแบบฟอร์ม อาจไม่ชอบการสะสมแบบฟอร์มมากกว่าไป camp ไม่ชอบสนุกเพราะทำอะไรไม่ค่อยสนุก

ปีการศึกษา ๒๕๖๖

- ๑. โดยทั่วไป สิ่งที่ไม่ชอบและไม่สนใจมากที่สุด คือ การอ่านหนังสือ การเขียน
- ๒. สิ่งที่ไม่ ชอบและไม่สนใจ เมื่อมีเวลาว่างเป็นส่วนตัว ไปพักผ่อน
- ๓. วิชาที่ชอบและสนใจมากที่สุด คือ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
- ๔. วิชาที่ไม่ ชอบและไม่สนใจมากที่สุด คือ สังคมศึกษา และภาษาไทย

ข้อมูลจากแบบสอบถามนักเรียน

ในปีการศึกษา ๒๕๖๖ ได้ให้นักเรียนในโรงเรียนแบบเรียนถาม วิชาที่นักเรียนชอบมากที่สุด คือ วิทยาศาสตร์ และวิชาที่นักเรียน ไม่ชอบที่สุด

- ๑. ภาษาอังกฤษ
- ๒. วิชาอื่น ๆ

งานที่คิดว่ามีความสำคัญ คือ งานช่วยเหลือนักเรียน ไม่ชอบเพราะเราจะได้พบกับความสนุกสนาน เพื่อการดำรงชีวิต อนาคตที่ดีเกี่ยวกับเรา งานที่เราคิดว่ามีความสำคัญ คือ งานประเภทต่าง ๆ ไม่ชอบเพราะเราจะได้พบกับความเครียด และไม่เห็นความสนุกสนานของงานอื่น ๆ

ความเปลี่ยนแปลงทั้งในวิชา เขา และ บางครั้งหายไป พ. ๆ ทั่วไปโดยไม่ตั้งใจเห็น
ของเขาคือ จะทำแบบใดที่ตัวเองถก แต่ไม่ได้ใ้ใครวาง เป็นคนแล้ว

อา เขาขาดใจแล้วของตา เขาเอง ไป ากเป็นเข้คนคนหนึ่ง มีจุดขึ้นและอนาคคทางกัน
จาก โยงขนาดของเส้นบนแนววงรีวัดในหลอด ของเขา เข้มกับใจจริง ของ เข้คนเวลาหนึ่ง ะเวลา
มากขึ้น ถึงคนวางอวางขึ้น และทางจะรู้จักสิ่งใหม่ในวิธีที่หนึ่ง มากมาก เมื่อใครมีความเป็นในใจ อกน
มีเงินไป เองรู้จักเงินเขาแบบทุกข้อ คนเขา และจะใคร่ให้บ้าง ๆ ก็คนวางมากไปถึงเร็ว ๆ

การสังเกตการเปลี่ยนแปลง

วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เวลา ๑๔.๒๖ น.

โธนา นเคยบอกชั่วโมงเรากลับ อาจารย์ก็ มักเรียกทำแบบปกติ แล้วมีใบที่กล่าวถึง
ว่าเวลาว่างก็เห็นใจอะไรของวัคคานเรอ

วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เวลา ๑๖.๓๖ น.

แล้วจึงอาจารย์บอกนายทอม ว่าตอน เมื่ออาจารย์ถามถึงเห็นว่าเขาใจใหม่ แล้วตอบ
เหมือน ๆ ใจเขาใจ

วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เวลา ๑๖.๓๖ น.

แล้ว เขาก็ใจงการดีเขา "อัคร เรออง "เขา จักจกที่" อาจารย์ถามเขาคว่า เคยเห็นตัว
เขาพูดด้วยมือยัง แล้วบอกว่าเคยเห็นแล้ว อาจารย์บอกวางสาวเข้ขึ้นในเข้คนเห็นนาง และ
อาจารย์ก็ช่วยวโรงการโรงการโรงอะไรบาง แล้วจึงใจและจกใจช่วย

วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เวลา ๑๖.๓๖ น.

แล้วเข้คนหนึ่ง ของ พ.ศ. กำลังของอัครการที่แท้ แล้วเข้คนเห็นเข้ใจใจได้ เข้คนจะ
ถามเข้คนแล้ว อัครการแล้วว่า เข้คนเข้คนของเข้คนเขาไร" แล้วตอบว่า "เข้คนของเข้คนเข้คน
มีเข้คนความยาว"

วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เวลา ๑๔.๓๐ - ๑๔.๓๖ น. ใจของตา ใจจก

อาจารย์เข้ ใจเข้คนเข้คน Adverb clause แล้วจก แล้วจกออกจกเข้คนลงในเข้คน เข้คน
กำลังจกออก แล้ว ใจเข้คนเข้คนเข้คนเข้คน ๑๕ จกจกจก เข้คนจกจกใจเข้คนใจ ๕ เข้คนจกจกเข้คน

ชั้นวางวีซีดีกับเบอร์ ๑๔ ที่นี้ตั้งรวมกัน แล้วลงมือทำแบบฝึกหัดต่อไป

วันที่ ๑ มกราคม ค.ศ. ๒๕๖๒ เวลา ๑๙.๐๐ - ๑๙.๒๐ น. ชั่วโมงจิตศึกษา

นางสาว อรุณรัตน์ ใจดี ข้าราชการ พนักงาน อบต.บ้านนาหว้า อ.วังสามหมอ จ.หนองบัวลำภู ได้มาขอเรียนขอเข้าเรียนที่โรงเรียนบ้านนาหว้า อ.วังสามหมอ จ.หนองบัวลำภู เนื่องจากบ้านนาหว้า อ.วังสามหมอ จ.หนองบัวลำภู เป็นพื้นที่ที่มีคนว่างงานจำนวนมาก และต้องการหางานทำเพื่อเลี้ยงดูครอบครัวและตนเอง นางจึงขอเรียนขอเข้าเรียนที่โรงเรียนบ้านนาหว้า อ.วังสามหมอ จ.หนองบัวลำภู เพื่อหางานทำและเลี้ยงดูครอบครัว

วันที่ ๑ มกราคม ค.ศ. ๒๕๖๒ เวลา ๑๙.๐๐ - ๑๙.๒๐ น. ชั่วโมงจิตศึกษา

นางสาว อรุณรัตน์ ใจดี ข้าราชการ พนักงาน อบต.บ้านนาหว้า อ.วังสามหมอ จ.หนองบัวลำภู ได้มาขอเรียนขอเข้าเรียนที่โรงเรียนบ้านนาหว้า อ.วังสามหมอ จ.หนองบัวลำภู เนื่องจากบ้านนาหว้า อ.วังสามหมอ จ.หนองบัวลำภู เป็นพื้นที่ที่มีคนว่างงานจำนวนมาก และต้องการหางานทำเพื่อเลี้ยงดูครอบครัวและตนเอง นางจึงขอเรียนขอเข้าเรียนที่โรงเรียนบ้านนาหว้า อ.วังสามหมอ จ.หนองบัวลำภู เพื่อหางานทำและเลี้ยงดูครอบครัว

วันที่ ๑๓ มกราคม ค.ศ. ๒๕๖๒ เวลา ๑๘.๓๐ - ๑๘.๕๐ น. ชั่วโมงวิชาการศาสตร์

ชั่วโมงนี้ นางอรุณรัตน์ ใจดี ข้าราชการ พนักงาน อบต.บ้านนาหว้า อ.วังสามหมอ จ.หนองบัวลำภู ได้มาขอเรียนขอเข้าเรียนที่โรงเรียนบ้านนาหว้า อ.วังสามหมอ จ.หนองบัวลำภู เนื่องจากบ้านนาหว้า อ.วังสามหมอ จ.หนองบัวลำภู เป็นพื้นที่ที่มีคนว่างงานจำนวนมาก และต้องการหางานทำเพื่อเลี้ยงดูครอบครัวและตนเอง นางจึงขอเรียนขอเข้าเรียนที่โรงเรียนบ้านนาหว้า อ.วังสามหมอ จ.หนองบัวลำภู เพื่อหางานทำและเลี้ยงดูครอบครัว

วันที่ ๑๓ มกราคม ค.ศ. ๒๕๖๒ เวลา ๑๘.๓๐ - ๑๘.๕๐ น. ชั่วโมงภาษาไทย

ชั่วโมงนี้ นางอรุณรัตน์ ใจดี ข้าราชการ พนักงาน อบต.บ้านนาหว้า อ.วังสามหมอ จ.หนองบัวลำภู ได้มาขอเรียนขอเข้าเรียนที่โรงเรียนบ้านนาหว้า อ.วังสามหมอ จ.หนองบัวลำภู เนื่องจากบ้านนาหว้า อ.วังสามหมอ จ.หนองบัวลำภู เป็นพื้นที่ที่มีคนว่างงานจำนวนมาก และต้องการหางานทำเพื่อเลี้ยงดูครอบครัวและตนเอง นางจึงขอเรียนขอเข้าเรียนที่โรงเรียนบ้านนาหว้า อ.วังสามหมอ จ.หนองบัวลำภู เพื่อหางานทำและเลี้ยงดูครอบครัว

เองได้รับเลือกเป็นตัวแทนสภาผู้แทนราษฎรที่เรียนผ่านทางการเข้าร่วมการพิจารณา จากการศึกษาทั้งแนว
ทางการศึกษา และ --

การศึกษาระดับ

ความเจริญเติบโตของงานและบุคลากร

ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๖ มีจำนวน ๑๒ ปี ๖ เดือน ซึ่งน้อยกว่าอายุ
เฉลี่ยของชาวอเมริกัน (๖๖ ปี) และต่ำกว่า (๖๖ ปี) ระหว่างที่ภาคนี้เคยมีผลผลิตเงินรายได้ของ
๓๓.๓. และถึงขั้นสูง ๓๓.๖. ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของรายได้ของดี
การวาง ๑๒.๖. และถึงขั้นสูง ๑๒.๖. โดยมีการเพิ่มและลดลงของบุคลากรในรายเดือน
ปี พ.ศ. ๒๕๒๖. เมื่อเปรียบเทียบกับและค่าเฉลี่ยของบุคลากรในภาคนี้และ ความสูงของภาคนี้ในทาง
การวาง ๑๒.๖. ปี โดยการเปรียบเทียบ การวางของปี พ.ศ. ๒๕๒๖. ซึ่งมี
ปีที่ ๑๒.๖. และปี ๑๒.๖.

บุคลากรงานของงานบุคลากรของภาคนี้

จากที่มีผลการวิจัยของกรมการปกครองและกรมการคลัง กระทรวงการคลัง ที่ใช้การทำการตรวจ
บุคลากรของภาคนี้ในภาคนี้

ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ความแตกต่างของงานและเรื่องภาคี ความแตกต่างของงานและเรื่องภาคี ไม่พบว่า
เป็นโรคอะไรก็ตามที่ภาคี

ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ความแตกต่างของงานและเรื่องภาคี ความแตกต่างของงานและเรื่องภาคี ไม่
พบว่าเป็นโรคอะไรก็ตามที่ภาคี

ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ในรายงาน

ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ในรายงาน

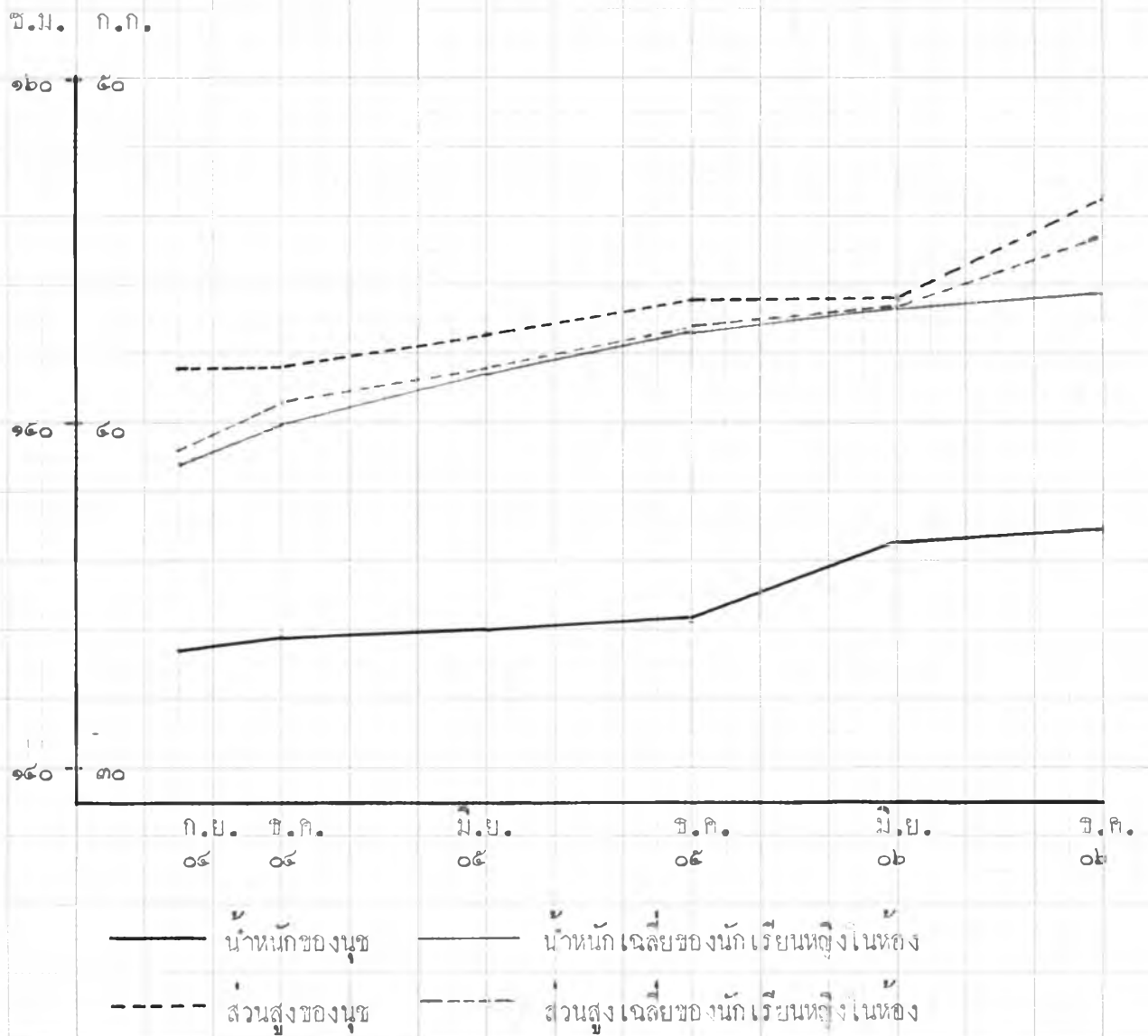
ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ (๓ มกราคม ๒๕๒๖) ความแตกต่างของงานและเรื่องภาคี ความแตกต่างของงานและเรื่องภาคี ไม่พบว่า
เป็นโรคอะไรก็ตามที่ภาคี

ตารางที่ ๑๖.
การ เจริญเติบโตทางร่างกายของมนุษย์ ไหล่บ้านนักเกษตรกรรมสูง
ตั้งแต่เกิดถึงอายุ ๒๕๑ - ปีรวม ๒๕๖

ปี	เดือน	อายุ ปี/เดือน	บ้านนัก (ก.ก.)	ความสูง (ซ.ม.)	
					พ.ศ.
๒๕๑๔	ก.ย.	๑๓/๕	๓๓.๒	๑๕๑.๕	
	ก.ก.	๑๓/๖	๓๓.๒	๑๕๑.๕	
	พ.ย.	๑๓/๗	๓๓.๒	๑๕๑.๕	
	ธ.ค.	๑๓/๘	๓๓.๓	๑๕๑.๕	
๒๕๑๕	ม.ค.	๑๔/๑	๓๓.๔	๑๕๑.๕	
	มี.ย.	๑๔/๓	๓๔.๐	๑๕๓.๕	
	ก.ก.	๑๔/๓	๓๓.๕	๑๕๓.๐	
	ธ.ค.	๑๔/๔	๓๔.๐	๑๕๓.๐	
	ก.ย.	๑๔/๕	๓๓.๕	๑๕๓.๐	
	ก.ก.	๑๔/๖	๓๔.๐	๑๕๓.๐	
	พ.ย.	๑๔/๗	๓๔.๐	๑๕๓.๐	
	ธ.ค.	๑๔/๘	๓๔.๐	๑๕๓.๕	
	๒๕๑๖	ม.ค.	๑๕/๑	๓๔.๐	๑๕๓.๕
		มี.ย.	๑๕/๓	๓๖.๕	๑๕๓.๕
ก.ก.		๑๕/๓	๓๖.๑	๑๕๔.๕	
ธ.ค.		๑๕/๔	๓๖.๐	๑๕๕.๖	
ก.ย.		๑๕/๕	๓๖.๑	๑๕๖.๕	
ก.ก.		๑๕/๖	๓๖.๒	๑๕๖.๕	
พ.ย.		๑๕/๗	-	-	
ธ.ค.		๑๕/๘	๓๖.๔	๑๕๖.๕	

ภาพที่ ๑๖

เปรียบเทียบน้ำหนักและส่วนสูงของ นุชกับน้ำหนักและส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนหญิงในท้องถิ่น
ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖

การตรวจ

ปี พ.ศ. ๒๕๐๒ X-ray ปกติ

ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ตามการวินิจฉัยปกติ ร่างกายดีปกติ

การเจ็บป่วยในอดีต

ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นปกติ

ป่วยไม่ไถ่อกันใจทั้งปี พ.ศ. ๒๕๐๓ และ ๒๕๐๔

พิจารณาการป้องกันอุบัติเหตุโรค ปี พ.ศ. ๒๕๐๓, ๒๕๐๔, ๒๕๐๕ และปี ๒๕๐๖

นอกจากนี้แล้วแล้วไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายผิดปกติ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคลอื่น (มารดา)

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ ผู้มีสุขภาพไม่ค่อยแข็งแรง มีประวัติหอบหืด ปวดหัว มีไข้หวัดธรรมดา ทางบ้านเคยพยายามนำผู้สุขภาพ โดยซื้อวิตามินให้รับประทาน การรับประทานอาหาร รับประทานอาหาร ไม่รับประทานผัก ใจ

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ สุขภาพทั่วไป ไม่ค่อยแข็งแรง มีประวัติหอบหืด ธรรมดา ไม่มีไข้หวัด

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ ตอนเป็นเด็กแข็งแรงพอสมควร เป็นสาวก็เริ่มอ่อนแอ เป็นสาวอ่อนแอมาก เมื่อเริ่มเห็นเห็นกับลูกคนอื่น มีประวัติหอบหืด ปวดหัว ไข้หวัดธรรมดา ไม่ค่อยสบาย บางครั้งไปโรงเรียนแล้วต้องกลับ ปวดหัว ธรรมดา บางครั้งมีอาการปวดเกี่ยวกับสายตา ปีการศึกษาที่โรงเรียนส่วนส่วนๆ ไม่ค่อยสบาย ผู้มีสุขภาพดีปกติ มีประวัติเวลาเรียนหรือเล่นกีฬา มีไข้หวัดธรรมดา กระดานไม่ค่อยเห็น ผู้เป็นสาวอ่อนแอที่สุดในบ้าน น้องสาวคนรองปวดหัว ธรรมดา ปวดหัวมากกว่าน้องถึง ๓ ปี

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ รับประทานอาหารได้ปกติ เว้นบ้างบางที

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ สุขภาพทั่วไป ไม่ค่อยแข็งแรง สุขภาพไม่ค่อยแข็งแรง มีไข้หวัดธรรมดา ธรรมดา ปวดหัว ธรรมดา รับประทานอาหารได้ปกติ

จะออกนอกไปมา การทางจังหวัดเป็นส่วนตัว ไม่รู้จัก -๕- ๒๖ วัน ไปเกิดมรดกเกิดขึ้น มารดา
ไม่ได้ทำงานเลยตาม เป็นแม่บ้านเลี้ยงลูกที่วัด ลูกอยู่ถึงทุกอย่างในบ้าน ความเห็นสั้นๆ ตรงหน้า
มารดาคนเดียว มารดาบุญธรรมคนเดียว เป็นแม่ที่คอยให้กำลังใจแก่ลูก ถ้าหากที่แม่บ้านและครอบครัว
เป็นผู้ช่วยแม่ของสถานความแก่ที่แม่ของของปลา

เนื่องจากมารดาจะออกทางจังหวัดเป็นส่วนตัว ถูก ๆ บุคคลจึงไม่ทักแยแสถามไถ่เกี่ยวกับ
ปัญหาหนัก ส่วนมากได้ใจถึงมารดา วันปกติจะมีโอกาสออกไปไกลที่ครอบครัวความหมายมากเนื่องจาก
โรงเรียนอยู่ไกลจากบ้าน การคมนาคมไม่สะดวก บุคคลใช้เวลา ๕.๓๐ น. เมื่อทำกิจวัตรส่วน
ตัวมาโรงเรียน บุคคลออกจากบ้านทางเวลาประมาณ ๖.๑๕ น. และกลับถึงบ้านประมาณ ๗.๓๐ น.
บุคคลออกจากบ้านเวลา ๗ น. และกลับถึงบ้านประมาณ ๗.๓๐ น.

บิดามารดาที่ดูแลลูกคน บิดามารดาทำงานไม่หนักแต่หนักเหมือน มีความหมายมาก มี
ความหมายมากที่จะได้ถูก ๆ บุคคลใจรักการศึกษามาก มารดาเป็นแม่ที่รักลูกคนอย่างใกล้ชิด
ทั้งด้านการเรียน ความเป็นอยู่ คอยตรวจดูว่าแต่ละวันมีการบ้านมาทำ ทำเสร็จหรือยัง เอาใจใส่เกี่ยว
กับการเรียน เมื่อคนเรียนมาถามไถ่หรือสงสัยความหมายก็เป็นผู้เป็นใจให้ถูก ๆ บุคคลที่กลับจากโรงเรียนได้
รับทราบความแก่ใจไม่ใหญ่ ๆ ทิวทัศน์ไป คบเลี้ยงไป ตามอาหาร เลี้ยง

มารดาที่ดูแลลูกคน และมารดาที่ดูแลลูกคน ส่วนมารดาที่ดูแลลูกคน มารดาที่ดูแล
บุคคลไม่เคยมีลูกคนที่ใดไม่เป็นที่พอใจของมารดา บุคคลจะเป็นคนคนต่างใจคน บุคคลจะส่งมารดาออกไป
ลงหนังสือที่มารดาทำ และจะไปมารดาที่ดูแลลูกคน บิดามารดาที่มีความสุขใจมากและมีความหมาย
บุคคลที่ เมื่อมารดาที่ดูแลลูกคนจะเอาไปในครัวแล้วมารดาที่ดูแลลูกคน ส่วนมารดาที่ดูแลลูกคนจะเอาเรื่องที่ไม่
ได้เห็นใจที่โรงเรียนในมารดาที่ดูแลลูกคน มารดาที่มีความสุขใจมาก เมื่ออยู่คนเดียวมารดาที่ดูแลลูกคน เมื่อ
มีปัญหามาโรงเรียน การเรียนกับเขตนุจะเอาใจมารดาที่ดูแลลูกคน ที่บ้านบุคคณกับมารดาที่ดูแลลูกคน
รองลงมาที่ดูแลลูกคนของคนที่ดูแลลูกคน บุคคลในวันเสาร์-อาทิตย์จะพาครอบครัวทำงาน เพราะจะได้
ให้มารดาที่ดูแลลูกคน

บุคคลที่คิดว่าบิดาไม่รักตน ของวิเศษที่ดูแลและเป็นส่วนตัวมาก บิดามารดาคนกับถูก ๆ แต่บุคคล
ไม่สนใจถึงกับใคร คอยดูแลสิ่งดีดีอยู่คนเดียว บิดาจึงไม่คอยใดเกี่ยวข้องเลยเห็นกับลูกคนอื่น ๆ ที่คน
สนุก เมื่อมารดาที่ดูแลลูกคนเป็นแม่คนเดียวที่ดูแลลูกคนทั้งโรงเรียนด้วยใจดี ได้เห็นมารดาที่ดูแลลูกคนมาถึงบิดามารดา
คิดว่าบิดาไม่รักตนเอาใจใส่ในบิดา เพราะสิ่งแรกที่มารดาที่ดูแลลูกคนไม่ได้อีกมากเหมือนคนอื่น
อื่น ๆ

ลูก ๆ บุตรภรรยาที่มี ของบุตรภรรยาที่มี บุตรภรรยาที่มี ที่ ๆ ของครอบครัวมากกว่าของ
 ตัวมันเอง บุตรภรรยา ๆ จะเล่นด้วยเด็กที่อื่นได้ มีความสามารถที่จะหาลูกหลานไปฝากเลี้ยงที่บ้าน ๆ ครั้ง บุตร
 ภรรยา กับภรรยาที่อื่นจะรวมกัน ที่บ้านบุตรภรรยาที่อื่นเขาเป็นประจำ บุตรภรรยาของจะรวมการหา บุตรภรรยา
 การหาบุตรภรรยา บุตรภรรยาที่อื่นจะรวมกันมาที่อื่น ที่บ้านอื่นแล้ว บุตรภรรยาที่อื่นเขาใจใญ่และต่างใจ
 ถึงบุตรภรรยาที่อื่น

บุตรภรรยาไปเที่ยวบ้านที่อื่น ที่บ้านบุตรภรรยาที่อื่นเขาเป็นมาก และครอบครัวต่างก็จะมีเชื้อสายมา
 ลูกหลานที่อื่นมาบุตร ภรรยาที่อื่น ๆ ที่บ้านบุตรภรรยาที่อื่น ๆ ไม่เคยมีเด็ก บุตรภรรยาที่อื่นจะรวมกัน
 การหาบุตรภรรยา บุตรภรรยาที่อื่นเขาเป็นมากที่อื่นเขาเป็นมากที่อื่นเขาเป็นมากที่อื่นเขาเป็นมากที่อื่นเขาเป็นมาก
 ความรักที่อื่นของบุตรภรรยาที่อื่น ๆ เมื่อมีบุตรภรรยาที่อื่นเขาใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่
 เกี่ยวกับบุตรภรรยาที่อื่นเขาใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่
 ความสนใจมาที่อื่นเขาใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่
 ใจใญ่

ของบุตรภรรยา

ในการศึกษา และ ใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่
 เพื่อตนเองในเรื่องอื่น ๆ ไม่เกี่ยวกับบุตรภรรยาที่อื่นเขาใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่
 ใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่
 ที่อื่นเขาใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่
 ที่อื่นเขาใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่

โรงเรียน วันจันทร์และวันพฤหัสบดี

ของบุตรภรรยาที่อื่นเขาใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่

บุตรภรรยาที่อื่นเขาใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่
 น.๕.๑ กรณีของบุตรภรรยา ๑๐ ปี เว้นชั้น น.๕.๑ กรณีของบุตรภรรยา ๑๐ ปี เว้นชั้น น.๕.๑
 กรณีของบุตรภรรยา ๑๐ ปี เว้นชั้น น.๕.๑ กรณีของบุตรภรรยา ๑๐ ปี เว้นชั้น น.๕.๑
 บุตรภรรยาที่อื่นเขาใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่
 บุตรภรรยาที่อื่นเขาใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่และต่างใจใญ่

ตารางที่ ๓๗.

ความสัมพันธ์ระหว่างปีศาจกับภูตตามความเชื่อของบุตร

คำถาม	คำตอบ				
	ถูกต้อง*	เกือบถูกต้อง*	บาง*	น้อย*	ไม่ตอบเลย
จากเจ้าสามภรรยาจะถูกเล่าเรื่องและมีที่มาที่ไปอยู่ในเรื่องใด ๆ ได้	-	/	-	-	-
ภูตชอบสนใจและถามเกี่ยวกับชีวิตเขาในยามที่เขานอนหลับหรือไม่	-	/	-	-	-
ภูตชอบถามและช่วยชีวิตเขาในเมื่อเวลาเขากลับมา	/	-	-	-	-
ภูตชอบมาในฝันที่เขานอนหลับ	-	/	-	-	-
เมื่อเขาจำได้เรื่องอะไรก็ตามที่ภูตจะถามเขาและได้พูดแล้วทำไมเขาจึงต้องทำสิ่งนี้	-	/	-	-	-
เมื่อภูตมาใกล้เขาแล้วภูตจะถามเขาถึงสิ่งใดก็ตามที่เขาพูด	-	-	/	-	-
เวลาเขาจะไปที่ไหนก็ตามหรืองานอื่น ๆ ภูตจะคิดเสมอว่าเขาจะมาทำอะไร	/	-	-	-	-
ภูตชอบไปถามเขาในคืนที่เขานอนหลับ	-	-	-	-	/
ภูตชอบมาถามเขาเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่เขาทำหรือคิดจะทำ	-	-	/	-	-
ภูตชอบมาถามเขาเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่เขาทำหรือคิดจะทำ	-	-	/	-	-
ภูตชอบมาถามเขาเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่เขาทำหรือคิดจะทำ	-	-	-	-	/
ภูตชอบมาถามเขาเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่เขาทำหรือคิดจะทำ	-	-	/	-	-
ภูตชอบมาถามเขาเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่เขาทำหรือคิดจะทำ	-	-	-	-	/

* คำตอบนี้อาจเป็น ครึ่ง หรือ ครึ่ง และจนกว่าคำถาม

ตารางที่ ๑๘.

ความสัมพันธ์ ระหว่าง การค้ากับมูลค่าตามความคิดเห็นของผู้

คำถาม	คำตอบ				
	ใช่ *	เกือบใช่ *	บาง *	ไม่ใช่ *	ไม่เคยเลย
ข้าพเจ้าสามารถ อดทนได้ เมื่อต้องเผชิญกับความทุกข์ในสิ่งใด ๆ ได้	/	-	-	-	-
คุณมักจะสนใจและช่วยเหลือข้าพเจ้าในยามที่ข้าพเจ้าได้รับความทุกข์อย่างมาก	/	-	-	-	-
คุณแสดงความคิดเห็นที่ช่วยข้าพเจ้าในเมื่อข้าพเจ้าต้องการความช่วยเหลือ	-	/	-	-	-
คุณแสดงความคิดเห็นที่ข้าพเจ้าอยากจะทำเร็วที่สุด	-	/	-	-	-
เมื่อข้าพเจ้าจำเป็นต้องทำอะไรก็ตาม คุณมักจะอธิบายและชี้แจงให้ข้าพเจ้าเข้าใจ	/	-	-	-	-
เมื่อใกล้ใกล้จะทำงานจะขอปรึกษาหารือกับเพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้า	-	/	-	-	-
เวลาข้าพเจ้าต้องการจะไปดูการทดลองหรืองานอื่น ๆ คุณมักจะแนะนำข้าพเจ้า	/	-	-	-	-
คุณมักจะให้ข้าพเจ้าได้ใหม่ด้วย	-	-	-	-	/
คุณแสดงความเคารพต่อข้าพเจ้าและมักจะให้ข้าพเจ้าได้มากกว่าคนอื่น	-	-	/	-	-
คุณมักจะเห็นใจข้าพเจ้าถ้าข้าพเจ้าทำอะไรผิดพลาด	-	-	/	-	-
คุณมักจะให้ข้าพเจ้าโดยเอาของของข้าพเจ้าที่มีอยู่ไปเสีย	-	-	-	-	/
คุณมักจะคิดว่าข้าพเจ้า	-	-	-	/	-
คุณมักจะรู้และเข้าใจอะไรที่ข้าพเจ้า	-	-	-	-	/

* คำตอบไปจากเป็น ใช่ 1 ไม่ใช่ 0 เกือบใช่ 2 บาง 3 ไม่เคยเลย 4

บิดาอายุ ๓๘ ปี ฐานะอาชีพเป็นช่างรับทำหมวกทอง ส่วนมารดาชื่อนางอภัยสม
ปีที่ ๒ ทำหน้าที่เป็นแม่บ้าน นอกจากนี้ยังมีลูกพี่ลูกน้องเวียนอยู่ในโรงเรียนอาชีวศึกษา ๑ คน อายุ
ประมาณ ๑๗ ปี รวมสมาชิกในครอบครัว ๗ คน บิดามารดาเกิดในทางจังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ส่วนมารดาเกิดทางจังหวัดภาคใต้ บิดาเกิดในจังหวัดเดียวกับมารดา บิดามีอาชีพการงานของคนโดยตลอด
ครอบครัวของบิดาได้ขายเขาไร่สวน การในกรุงเทพฯ บิดาเริ่มรับการศึกษาชั้นประถมในกรุงเทพฯ

บิดามารดา มี ๓ ภาษา คือ ภาษาไทย ตี๋ ภาษาไทย เขมร ภาษาเขมร ภาษาไทย และพูด
ในครอบครัวทุกคนรับการศึกษาในโรงเรียนไทย

ครอบครัวของบิดามีความเป็นอยู่ดีสบาย ส่วนมารดาเป็นลูกแถมรับเลี้ยงของนางแม่แห่งหนึ่ง บ้าน
ของบิดามีรายได้เดือนละ ๔๐๐๐ บาท ที่บ้านของบิดามีโทรทัศน์ วิทยุ ตู้เย็น บ้านของบิดาเป็นบ้านอาคาร
ไม้ชั้นครึ่ง เป็นบ้านส่วนตัวในเนื้อที่ประมาณ ๑๐๐ ตารางวา ภายในบ้านได้รับการตกแต่งอย่างเป็น
ระเบียบสวยงาม

บ้านของบิดาอยู่บ้านเมืองเป็นแห่งที่ติดต่อกัน บ้านระปานกลาง ทางบ้านบิดาไม่แตกต่างจาก
เพื่อน แต่บ้านของบิดาดีกว่าเพื่อนบ้านอย่างดี มารดาเป็นคนที่ขี้เกียจ จิตใจโอบอ้อมอารีย์ จะมี
เพื่อนบ้านมากและเป็นประจำ มารดาก็ชอบเพื่อนบ้านเหล่านั้น เพราะว่าไม่มีความเกี่ยวข้องกับทางเศรษฐกิจ
เลยก็ตาม ทั้งๆที่อาศัยกันอยู่ ซึ่งก็เหมือนกับครอบครัวของบิดาเหมือนกัน จะมีลูก ๆ ของเพื่อนบ้านเล่น
ที่บ้านของบิดา เป็นประจำ เล่นกันตลก ๆ ของบิดา เป็นที่ ชอบและสนิทสนมกันมาก

การปฏิบัติตนของบิดามารดาที่ดีใหญ่ ๆ ของ ๆ หรือยกย่อง มารดาเอาใจใส่มาก เมื่อ
ลูก ๆ ทำอะไรหรือประพฤติตน บิดามารดาจะกล่าวตักเตือนแนะนำ ที่บ้านบิดาเป็นผู้ให้คำแนะนำใน
ด้านการเรียน ในวันหยุดหรือวันหยุด บิดาชอบอ่านหนังสือ วิทยุฟังถึงกับใคร หนังสือที่อ่านเป็นหนังสือ
สารคดี และหนังสือเรียน บิดาไม่ทำงานอะไรที่บิดามารดาอนุญาตให้ทำเป็นประจำ ยกเว้นวันหยุดด้วย
บิดามารดาฝึกเด็กเพื่อให้มารดาได้ฝึกสอน การบ้านหรืองานที่ทางโรงเรียนให้ บิดามารดาไม่ชอบ
เพื่อนหรือเพื่อนเชิญไปเที่ยวพักผ่อน

บิดาไม่ชอบวิทยุโทรทัศน์ บ้าน ๆ ลูก ๆ จะฟังวิทยุของบิดาไม่ฟัง เวลาวิทยุฟังส่วนมากจะชอบ
กลับบากโรงเรียน คือราว ๒-๓ น. ๒๐ ประมาณ ๒๐ นาที หรือ ๑๐ นาที ก็เลิกไปอ่านหนังสือหรือ
ทำกรรมาน รายการโทรทัศน์ การดูโทรทัศน์บิดามารดาไม่เคยชมวง ในดูโทรทัศน์ความพอใจของบิดา

เกี่ยวกับแผนการอนาคตของบุตร นิกมารดาได้รู้จักดีใจเลือกเอง บุตรมากไว้เช่นบุตรสาว
บิดามารดาเห็นชอบด้วย บุตรไม่ชอบหน้าใจจากบ้าน จึงตีขอมักตู่ ก่ออาชกรรมผิด และเม่งค่ารับ
ตลอดเวลาบุตรหน้าใจวิภาภาในนาคที่ตู่ บุตรชอบต่งนาคตอนไปงโหมการเม่ง เมื่อไกรางวัดจาก
หญิงดีตือส บิดามารดาเม่งความพอใจ และรู้ใจใจไว้บุตรมาก

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

ข้อมูลที่ได้จากเพื่อนในชั้น

ได้จากการใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ คำตาม "ไกรเดม" และ Semantic Differential Test

จากสังคม

เมื่อบุตรวัยชั้น ม.ศ. ๑ - ๓ บุตรได้เข้าใจชีวิตโดยในสภาพการณ์ของเพื่อน ไปเที่ยว
และในโรงอาหารที่มักมีเพื่อนฝูง ความสัมพันธ์ของบุตรกับเพื่อนในชั้นดังนี้

ในการศึกษา ๕๕๔ เมื่อบุตรวัยชั้น ม.ศ. ๑ การวางที่ ๑๐๑. และสภาพที่ ๕๔ - ๖๓
สภาพการณ์ของเพื่อน บุตรได้รับเลือกจากมักวัยชั้นถึง ๓ คน มีแก้ว หมายเลข ๓๖ และ ๔. บุตร
เลือกหมายเลข ๓๖ และแก้วทอง และเลือกหมายเลข ๖๓ สภาพการณ์ไปเที่ยว บุตรได้รับเลือกจากมักวัยชั้น
ถึง ๔ คน มีแก้วและหมายเลข ๖๓. ๑ และบุญ ส่วนบุตรเลือกหมายเลข ๑, ๖๓ และแก้วทอง
สภาพการณ์ในโรงอาหาร บุตรได้รับเลือกจากมักวัยชั้นถึง ๓ คน มีแก้ว, บุญและหมายเลข ๑ บุตรเลือกแก้ว
บุญและหมายเลข ๑ ทอง

ในการศึกษา ๕๕๕ เมื่อบุตรวัยชั้น ม.ศ. ๒ การวางที่ ๑๐๑. และสภาพที่ ๕๔ - ๖๓
สภาพการณ์ของเพื่อน บุตรได้รับเลือกจากมักวัยชั้นถึง ๒ คน มีแก้วและบุญ บุตรเลือกแก้วและบุญ
ทองกับเลือกหมายเลข ๖๓ สภาพการณ์ไปเที่ยวบุตรได้รับเลือกจากเพื่อนมักวัยชั้นถึง ๓ คน มีแก้ว
หมายเลข ๑๔ และ ๑๕ บุตรเลือกหมายเลข ๖๓ ธง ๑๐ สภาพการณ์ในโรงอาหารมักวัยชั้นถึง
เลือกบุญ ๑ คน คือ แก้ว บุตรเลือกหมายเลข ๑๔, ๑, ๒

ในการศึกษา ๕๕๖ เมื่อบุตรวัยชั้น ม.ศ. ๓ การวางที่ ๑๐๑. และสภาพที่ ๑๐๑ - ๑๐๓ ใน
สภาพการณ์ของเพื่อน บุตรได้รับเลือกจากมักวัยชั้นถึง ๒ คน คือ แก้วและหมายเลข ๑๔ บุตรเลือก
แก้วทองและเลือกหมายเลข ๖๓ และ ๖๓ สภาพการณ์ไปเที่ยวบุตรได้รับเลือกจากมักวัยชั้นถึง ๓ คน

ตารางที่ ๓๘.

ความสัมพันธ์ของบุรุษกับเพื่อนในเขต จากจังหวัดในสภาการต่าง ๆ
ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๔ - ๒๕๔๖

ปีการศึกษา	สภาการ	จำนวนคนที่ เลือกบุรุษ	รายชื่อเลขที่ เลือกบุรุษ	รายชื่อเลขที่ บุรุษเลือก	จำนวนนักวิจัย ทั้งหมด
๒๕๔๔	ทองเวียน	๓	แก้ว, ๒๙, ๑	๒๙, แก้ว, ๒๖	๓๑
	ไป่เขียว	๕	แก้ว, ๒๙, ๑,	๑, แก้ว, ๒๙	๓๑
	โรงพยาบาล	๓	ทนต์, แก้ว, ๑, ๒๖	แก้ว, ๑, ๒๖	๓๑
๒๕๔๕	ทองเวียน	๒	แก้ว, ๒๖	๒๖, แก้ว, ๒๗	๓๕
	ไป่เขียว	๓	แก้ว, ๓๔, ๓๕	๒๗, ๒๐๑๑, ๑๓	๓๕
	โรงพยาบาล	๑	แก้ว	๓๕, ๑, ๖	๓๕
๒๕๔๖	ทองเวียน	๒	แก้ว, ๓๕	แก้ว, ๒๗, ๒๙	๓๕
	ไป่เขียว	๓	แก้ว, ๓๕, ๒๗	แก้ว, ๒๗, ๓	๓๕
	โรงพยาบาล	๔	แก้ว, ๓๕, ๓๕,	แก้ว, ๒๕	๓๕

มีแก้ว หมายเลข ๑ และ ๒๖ บุรุษเลือกแก้วและหมายเลข ๒๖ ทนต์ และเลือกหมายเลข ๓
สภาการในโรงพยาบาล บุรุษได้รับเลือกจากเพื่อนนักวิจัยถึง ๔ คน มีแก้วและหมายเลข ๓๕, ๓๕
และ ๒๙ บุรุษเลือกแก้วและหมายเลข ๒๙ ทนต์

จากคำถาม "ใคร เขย"

การหาความนิยมที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับ โลกการหาความคิดเห็นของนักวิจัยในของ
ข้อเขียน การวิจัยที่ ๕๓.

การวิจัยที่ ๕๓. แสดงความคิดเห็นของเพื่อนกลุ่ม: พฤติกรรมที่เด่นของบุพการีความคิดเห็น
ของเพื่อน มีประสิทธิภาพมากที่สุด ขณะขยายให้เห็นเวลาเพื่อนเห็นบ่อย มีความเห็นแตกต่างไปจาก
อื่น ๆ ที่มีความถี่สูง ขณะคิดเห็นเพื่อนเมื่อเพื่อนหาข้อมูลมากที่สุด

จากการทดสอบ Semantic Differential Test

ในปีการศึกษา ๒๕๒๒ ได้มีการทดสอบความคิดเห็นของนักวิจัยต่าง ๆ ในห้อง ภาค
ที่ ๗. แสดงความคิดเห็นของเพื่อนในข้อสอบ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕๒๔ ไม่มีการงาน

ปีการศึกษา ๒๕๒๕ การคบเพื่อนที่บ้านเป็นเพื่อนฝูงของ การคบเพื่อนมารดาแม่มาก
กว่คนอื่น

ปีการศึกษา ๒๕๒๖ การคบเพื่อนว่ามากเป็นเพื่อนกันเรียนเดียวกัน ทาเพื่อนที่บ้าน
ผู้ปกครองเห็นด้วยเพราะเพื่อน ๆ เขาไม่สนใจนัก

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๒๔ ไม่มีการงาน

ปีการศึกษา ๒๕๒๕ ความสัมพันธ์ของครูกับเพื่อน ๆ ในห้องเรียนดีหรือไม่ เราคุยเพื่อนฝูง
ทุกคนได้ แต่มันจะเป็นอยู่ห่างกว่าครูคุย กับเพื่อนรอบไม่คุยพูดคุยกัน ครูไม่คุยได้ก็คุยกับเพื่อน
ต่างห้อง อาจเป็นเพราะมีสถานและไม่วางแผนงาน

ปีการศึกษา ๒๕๒๖ ความสัมพันธ์ของครูกับเพื่อน ๆ ในห้องเรียนและนอกห้องเรียนดี

ข้อมูลจากครู

ในปีการศึกษา ๒๕๒๒ ได้ให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่าง
เพศในเรื่องที่ของการดำเนินชีวิตการ ปฏิบัติที่เหมาะสมและเหมาะสมกับวัย อากาศคบเพื่อนต่างเพศในฐานะ

ตารางที่ ๔๓.

ความกักเงินของเพื่อนในถิ่นที่อยู่ คิดเป็นร้อยละ จากคำถาม "ใคร เข็ม"
 งบประมาณการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖

ความกักเงินในถิ่นที่อยู่	ปีการศึกษา		
	๒๕๐๔	๒๕๐๕	๒๕๐๖
เพื่อน ๕ โยชน์กว่า รวมมากกว่า ๕ โยชน์กว่ามากที่สุด	๒๕.๐	-	-
มีสิ่งความกักเงินของเพื่อนมากที่สุด	๐๙.๐	-	-
มีเงินค่าเช่าบ้านมากที่สุด	๑๖.๕	๓.๐	๕.๐
แต่งงานเร็วหรือช้าที่สุด	๑๗.๕	-	๓.๗
ใจชนมากที่สุด	๑๓.๒	-	-
ชอบขนาดเพื่อนในเวลาเพื่อนเงินมากที่สุด	๑๓.๕	๔.๐	๑๓.๒
คนที่เพื่อนมากที่สุด	๑๕.๕	๕.๐	-
คนที่เพื่อนแบบอื่นมากที่สุด	๑๓.๕	-	-
เพื่อนกักเงินมากที่สุด	๒๓.๕	๑๐.๐	๗.๖
ถูกจากเพื่อนอื่นมากที่สุด	๑๖.๗	๔.๗	-
แบ่งเงินในใจเพื่อนมากที่สุด	-	๕.๐	-
มีเงินมากที่สุด	-	๑๖.๐	๑๕.๐
ชอบเพื่อนใจเพื่อนในเวลาที่เงินมากที่สุด	-	๕.๕	๕.๕
มีเพื่อนเงินเพื่อนมากที่สุด	-	๔.๕	๖.๗
ตั้งใจเพื่อนมากที่สุด	-	๓.๐	-
ทำงานเพื่อน ๕ โยชน์เงินมากที่สุด	-	๑.๕	๓.๐
ชอบเพื่อนเพื่อนเมื่อเพื่อนมากที่สุด	-	๒๕.๐	๑๓.๗
ชอบเพื่อนไปเพื่อนมากที่สุด	-	๓.๖	-

ตารางที่ ๔๐. (ต่อ)

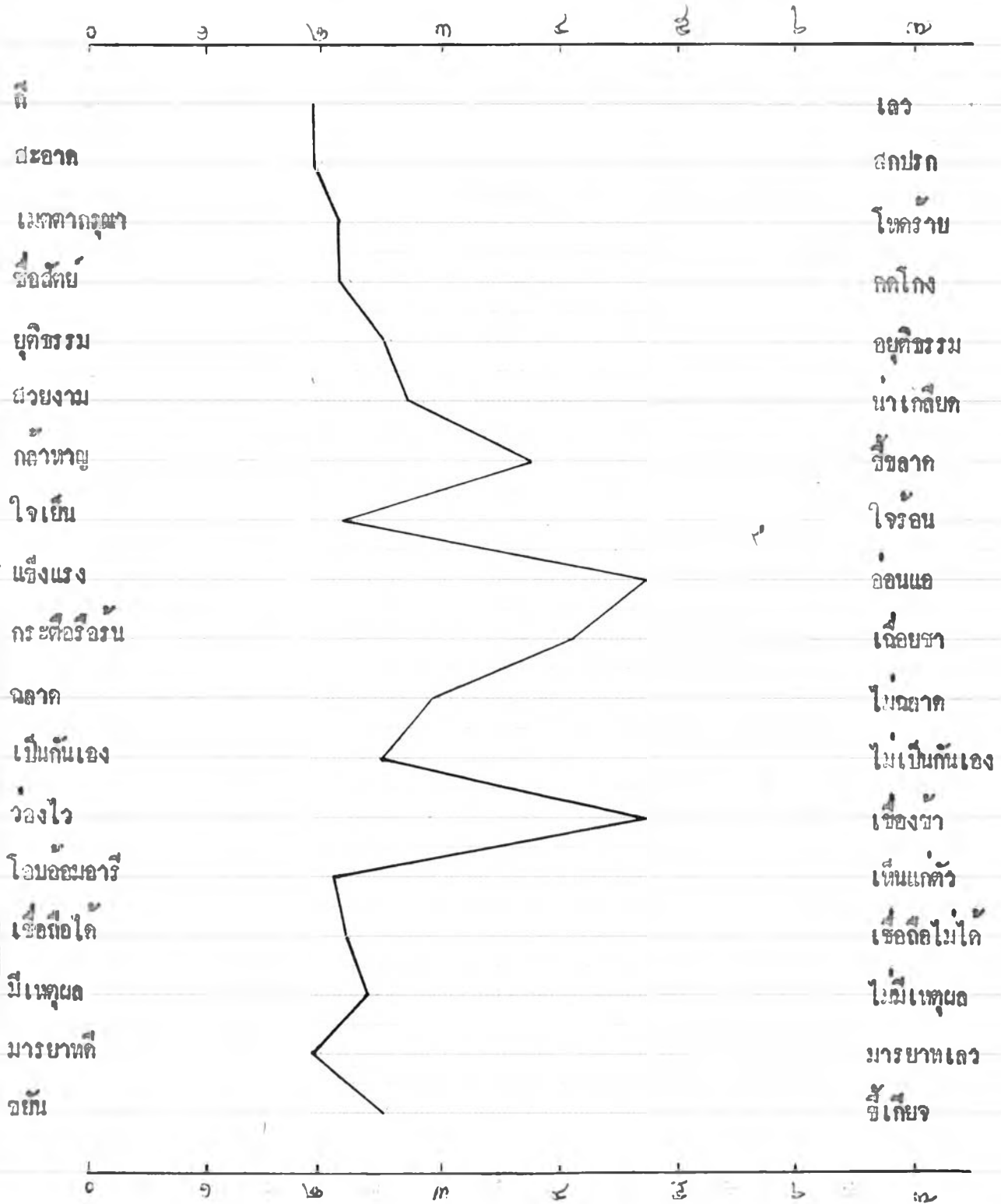
ความลึกเริ่มของเทอมในไม้ศอกบุษ	ปีการศึกษา		
	๒๕๐๘	๒๕๐๙	๒๕๑๐
ขอบเขตเริ่มของเทอมเริ่มของครั้งที่สอง เทอมหน้า	-	๗.๑	๗.๓
ขอบเขตงานต้นฉบับที่ทำในเวลาเริ่มของครั้งที่สอง	-	๓.๘	-
ขอบเขตของความลึกเพิ่มในเรื่องต่าง ๆ มากที่สุด	-	-	๗.๒
จุดจบในแนวของเวลาที่อยู่ในนั้น	-	-	๘.๗
ขอบเขตของเทอมหน้ามากที่สุด	-	-	๓.๘
ขอบเขตของเทอมครั้งที่สอง	-	-	๖.๖

เพื่อแสดง เริ่มของเทอม เริ่มของเทอมเริ่มของครั้งที่สอง ไม่ต้องการให้เพื่อทางเทคนิคในใจในฐานะเป็นจุด
 จากการใช้เริ่มของความต่งในขั้นต่อไปในขั้นต่อไป นี้เรียกว่า "ในขั้นที่สาม" จากจุดเริ่มต้น
 จากจุดเริ่มต้นในการคิดถึงเรื่องต่าง ๆ..... ในขั้นที่สาม จากจุดเริ่มต้นเริ่มของเทอมเริ่มของครั้งที่สอง
 ของเทอมเริ่มของเทอมต่าง ๆ จากจุดเริ่มต้นเริ่มของเทอมเริ่มของครั้งที่สอง..... เวลาที่เราเริ่มจะ อยู่โดยที่คนหนึ่ง
 เริ่มจากจุดเริ่มต้นเริ่มของเทอมเริ่มของครั้งที่สอง นี้ เพราะว่าเราจะไม่เข้าใจจากเราและไม่ว่าเราทางที่สามเราจะกำลังจะ
 เริ่มแล้ว เราต้องทำให้เทอมเริ่มของเทอมเริ่มของครั้งที่สองเป็นสิ่งที่ มีทางใจของเราเองที่มีจุด
 ใจ ที่มีใจอยู่เอง เพราะว่าเราต้องเริ่มมีเป็นความดีของ เราและคนอื่นที่เรารู้..... สิ่งที่เรา
 เริ่มจากจุดเริ่มต้นเริ่มของเทอมเริ่มของครั้งที่สอง คือการทำให้เราเริ่มของเทอมเริ่มของครั้งที่สอง และโดย ๆ ที่เรา..... เมื่อเราเริ่ม
 ใจที่เริ่มมี เราต้องเริ่มมี เป็นใจ ถ้าเราใจที่เริ่มของเทอมเริ่มของครั้งที่สอง ถ้าเราใจที่
 ใจที่เริ่มมี เราใจที่เริ่มมี..... สิ่งที่เราเริ่ม อยู่เป็นเวลาที่เริ่มของเทอมเริ่มของครั้งที่สอง คือการอยู่
 ในวงถึงขั้นที่..... ถ้า เราใจที่เริ่มของเทอมเริ่มของครั้งที่สอง เราใจที่เริ่มมี..... เมื่อเราเริ่มจาก
 วารจากเราเองแล้ว และใจที่เริ่มมีในขั้นที่สามคืออยู่ระหว่างขั้นที่สามกับขั้นที่สาม เราเริ่ม

ภาพที่ ๑๗.

ความคิดเห็นของเพื่อนในหอสมุด

จาก Semantic Differential Test

ระดับสติปัญญา

จากการทดสอบสติปัญญาของบุรุษ โดยวิธีของราเวน Raven Progressive Matrices.....
1936 เมื่อปลายปีการศึกษา ๒๔๑๖ บุรุษได้คะแนนเฉลี่ยเป็นปกติคือที่ ๕๑ เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียน
ในท้องถิ่น และเมื่อเปรียบเทียบกับ Norm ของต่างประเทศ คะแนนของบุรุษอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ที่
๕๑ - ๕๕ ซึ่งแสดงว่าบุรุษมีระดับสติปัญญาปานกลาง

การเปรียบเทียบระหว่างสองโรงเรียน

จากการเปรียบเทียบการสอบวิชาคณิตและภาษาอังกฤษ ในวิชาต่าง ๆ ของบุรุษ ซึ่งเป็นการสอบปลายปีการศึกษา
๒๔๑๓ ถึงระหว่างปีการศึกษา ๒๔๑๖ บุรุษที่ ๕๑ แสดงผลการสอบในวิชาต่าง ๆ มีดังนี้ วิชาภาษาอังกฤษ
โดยคะแนนเฉลี่ยระหว่างเปอร์เซ็นต์ที่ ๒๔ - ๒๖ วิชาภาษาอังกฤษโดยคะแนนเฉลี่ยระหว่างเปอร์เซ็นต์ที่
๑ - ๑๓ วิชาคณิตศาสตร์โดยคะแนนเฉลี่ยระหว่างเปอร์เซ็นต์ที่ ๑ - ๑๕ วิชาวิทยาศาสตร์โดยคะแนนเฉลี่ย
ระหว่างเปอร์เซ็นต์ที่ ๑๒ - ๑๖ วิชาวิชาภาษาอังกฤษโดยคะแนนเฉลี่ยระหว่างเปอร์เซ็นต์ที่ ๑๓ - ๑๕
วิชาภาษาละตินโดยคะแนนเฉลี่ยระหว่างเปอร์เซ็นต์ที่ ๑๕ - ๑๖ วิชาวิชาภาษาอังกฤษโดยคะแนนเฉลี่ยระหว่างเปอร์เซ็นต์
ที่ ๒ - ๓ ผลการสอบรวมของวิชาต่าง ๆ ของบุรุษที่ ๕๑ - ๕๕ ของจำนวนนักเรียน ๓๑ คน
ในปีการศึกษา ๒๔๑๕ และ ๓๕ คนในปีการศึกษา ๒๔๑๔ และ ๒๔๑๖

ความตั้งใจและความสนใจในการเรียน

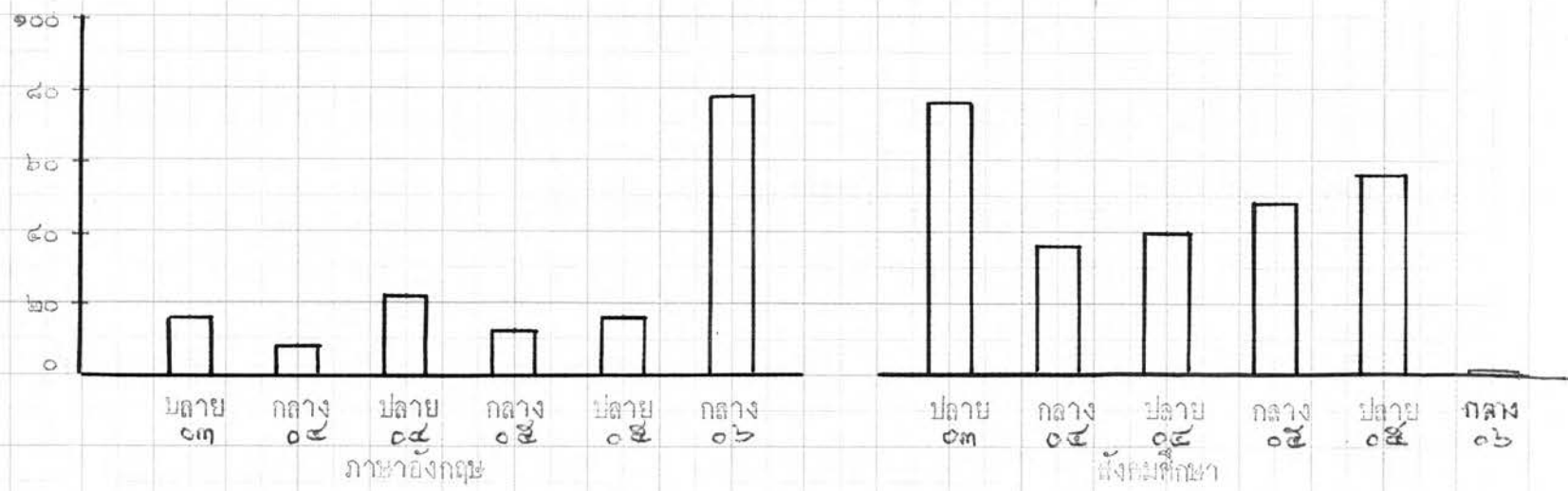
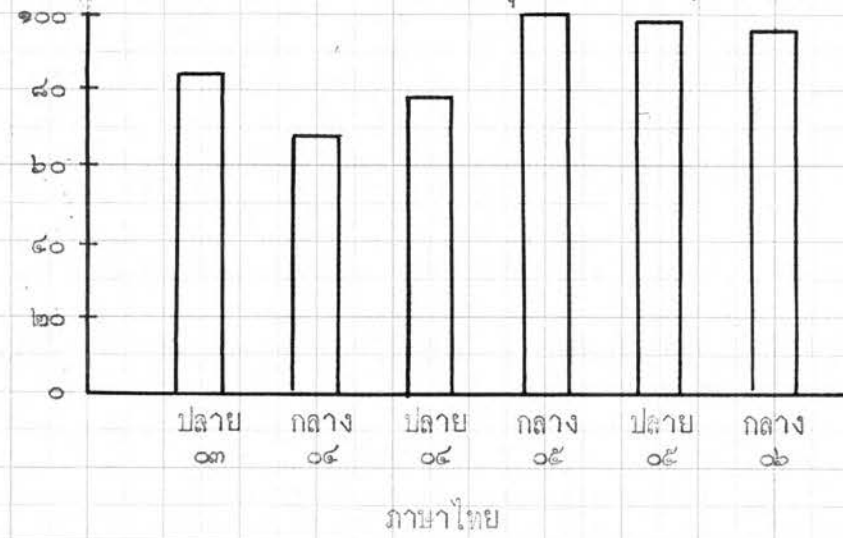
ข้อ ๑๖๖ การตั้งใจเรียน

ปีการศึกษา ๒๔๑๕ ได้เวลาว่างทำการบ้าน ตามหนังสือ เขียนหนังสือ ขูดหน้าสอนเวลา
๒๓.๓๐ น. ๒๓.๕๐ น.

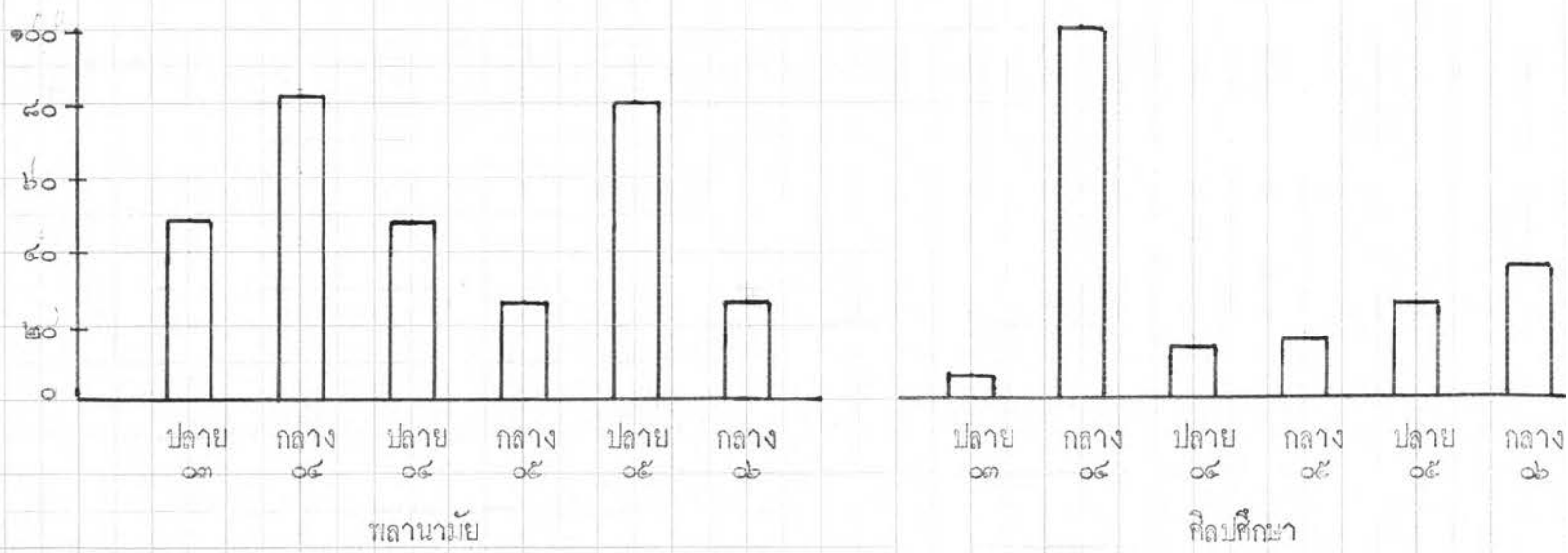
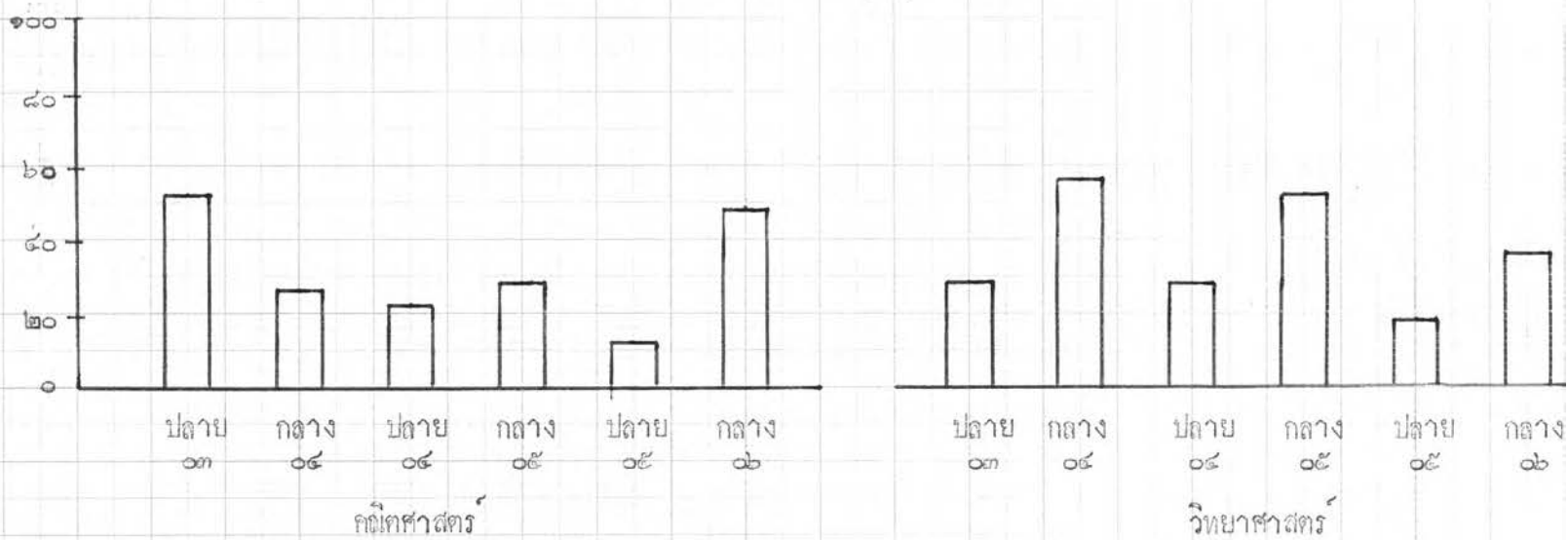
ปีการศึกษา ๒๔๑๖ โดยทั่วไป ไม่ตั้งใจเรียนและสนใจที่สุด คือ ตามหนังสือ ๒๓.๓๐ น. ๒๓.๕๐ น. และ
เขียนหนังสือ ขูดหน้าสอนเวลา

ปีการศึกษา ๒๔๑๖ ขูดหน้าสอนเวลาตั้งใจเรียนโดยมากเวลาของวิชาภาษาอังกฤษ ขูดหน้าสอนเวลา
วิชาภาษาละตินและวิชาวิทยาศาสตร์ ไม่สนใจเรียนวิชาอื่นใด ขูดหน้าสอนเวลา ๒๓.๓๐ น. ๒๓.๕๐ น.

ภาพที่ ๑๘
 ตำแหน่ง เปรี่ เิ่มที โคลของบดการ สอดกลางมีและปลายปีของนฐในวิชาตาง ๆ ทั้งแต่ปลายปีการศีกษา ๒๕๐๓ - กลางปีการศีกษา ๒๕๐๖

ภาพที่ ๑๘. (ต่อ)

ข้อมูลจากตารางที่ ๕ ข้างล่าง

ข้อที่ ๓๕. บุคคลที่ใด ที่วางในการพิจารณาคดีที่ผิดใจ
 ในเรื่องเงินนี้ มีที่จะเอางานนี้ไป เอาใจไปเก็บที่เมืองกวานอิม แทนเรา จ และ ขตามนวิสัย
 ในเรื่องคดี

ข้อที่ ๓๕. เราใจไปในการ เก็บเงิน คดีการ เก็บของในชั้นศาลทาง ครอบครอง
 ตัวไปหาเอาเงินนี้ ที่วาง อยู่ใน การ เก็บเงินนี้ ฐานะเราเก็บของตามบ้าน

ข้อที่ ๓๖. บุคคลที่ใด ที่วางในการพิจารณาคดีที่ผิดใจ ในเรื่องเงินนี้
 ในการ เก็บเงิน

ข้อมูลจาก ตารางที่ ๖ ข้างล่าง Rating scale

ตารางที่ ๖. และ ๗. แสดงถึง ความตั้งใจเก็บของและการพิจารณาคดีที่ผิดใจของ
 บุคคลที่ เก็บเงินนี้ จาก ตารางที่ ข้าง ๑ ถึง ข้อที่ ๓๕ - ๓๖

ตารางที่ ๖ .

ความตั้งใจในการพิจารณาคดีที่ผิดใจ เก็บของและ เก็บเงิน ข้าง ๑
 ถึง ข้อที่ ๓๕ - ๓๖

วิชา	ข้อที่ผิดใจ		
	๓๕.๕	๓๕.๖	๓๕.๖
ภา. ก. ไทย	๕	๕	๕
ภา. ก. อังกฤษ	๕	๕	๕
สังคมศึกษา	๕	๐	๑
ศิลปศาสตร์	๕	๐	๕
วิทยาศาสตร์	๕	๐	๐
ภาษาจีน	๐	๕	๐
วิชาอื่น ๆ	๐	๕	๐

จากตารางที่ ๑๑. การขยายตัวเพิ่มขึ้นของประชากรมีผลทำให้จำนวนห้องเรียนเพิ่มขึ้น
ในกรณี มหาวิทยาลัยใหม่มีจำนวนห้องเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ วิ วิทยาลัยสงฆ์ มุ่งเน้นการตั้งโรงเรียน
วัดกลาง วิ วิทยาลัยสงฆ์ มหาวิทยาลัย และสังฆราช เป็นวิ วิทยาลัยใหม่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ตารางที่ ๑๑.

การเพิ่มขึ้นของประชากรมีผลทำให้ จำนวนการขยายตัวของโรงเรียนในวิ วิทยาลัย
ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๑๑ - ๒๕๑๖

วิ วิทยาลัย	ปีการศึกษา		
	๒๕๑๑	๒๕๑๕	๒๕๑๖
วิทยาลัยสงฆ์	๕	๕	๕
วิทยาลัยสงฆ์	๕	๕	๕
วิทยาลัยสงฆ์	๕	๓	๓
วิทยาลัยสงฆ์	๕	๖	๓
วิทยาลัยสงฆ์	๕	๓	๕
วิทยาลัยสงฆ์	๓	๓	-
วิทยาลัยสงฆ์	๓	๕	๓

จากตารางที่ ๑๑. การขยายตัวเพิ่มขึ้นของประชากรมีผลทำให้จำนวนโรงเรียนเพิ่มขึ้น
ในกรณี มหาวิทยาลัยใหม่มีจำนวนห้องเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ วิ วิทยาลัยสงฆ์ มุ่งเน้นการตั้งโรงเรียน
วัดกลาง วิ วิทยาลัยสงฆ์ มหาวิทยาลัย และสังฆราช เป็นวิ วิทยาลัยใหม่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

การเพิ่มขึ้นของประชากรมีผลทำให้ จำนวนโรงเรียนในวิ วิทยาลัย

ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๑๑ - ๒๕๑๖

วิ จ ภา ก โย ย

ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ข้าพเจ้าได้ร่วมงาน รื้อฟื้น คณะโอบุส วิ จ ภา ก โย ย จากเจ้า
อำนวยการเข้าใจความ การแต่งโครงการ คณะ คณะกรรมการแห่งคณะแพทยศาสตร์
ไทยที่เชียงใหม่ รื้อฟื้นเมืองที่ถูก เป็นเมืองแห่งความสามัคคี จะแบ่งปัน ความเป็นไป
อันดีของมหาวิทยาลัย

ข้าพเจ้าเป็นว่าอาจารย์ที่มีวิสัยทัศน์แปลก ๆ เป็นเครื่องของความดีใจของนักเขียน
บางคน

ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าข้าพเจ้า เป็นที่กล่าวถึงว่าตน ควรจะมีชื่อเสียง ๆ เพราะจะ
กล่าวหา ข้าพเจ้ามีแต่ใจในวิ จ ภา ก โย ย เป็นที่รักเจ้าที่อื่น ๆ ข้าพเจ้าจะคิดว่าใน
ใจข้าพเจ้า ๆ จากนี้จึงเป็นที่ยอมรับ ทั้งที่ข้าพเจ้าได้ รื้อฟื้นเมืองที่ถูก คณะ
แพทยศาสตร์ เชียงใหม่

ข้าพเจ้า คณะโอบุส วิ จ ภา ก โย ย เพราะ

- ๑. ข้าพเจ้า อำนวยการเข้าใจข้าพเจ้า จึงเป็นเจ้าที่เขาคิด
- ๒. เพราะคุณมีวิสัยทัศน์ ได้เห็นอนาคตของคณะแพทย์
- ๓. วิ จ ภา ก โย ย คณะแพทยศาสตร์ เชียงใหม่
- ๔. เพราะข้าพเจ้ามีใจรัก คณะแพทย์
- ๕. เพราะข้าพเจ้าไม่ยอมแพ้ และเป็นการรื้อฟื้นให้ คณะแพทย์เชียงใหม่

ข้าพเจ้าไม่ คณะโอบุส วิ จ ภา ก โย ย เพราะ

- ๑. ข้าพเจ้าไม่ คณะโอบุส วิ จ ภา ก โย ย
- ๒. บาง วิ จ ภา ก โย ย คณะ แพทยศาสตร์ เชียงใหม่ เห็นวิสัยทัศน์ของเขาคิด
- ๓. เป็นกรรมการของคณะ แพทยศาสตร์ เชียงใหม่

๒๕๓๕

ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้าพเจ้าได้ร่วมงาน รื้อฟื้น คณะโอบุส วิ จ ภา ก โย ย จากเจ้า
อำนวยการเข้าใจความ การแต่งโครงการ คณะ คณะกรรมการแห่งคณะแพทยศาสตร์
ไทยที่เชียงใหม่ รื้อฟื้นเมืองที่ถูก เป็นเมืองแห่งความสามัคคี จะแบ่งปัน ความเป็นไป
อันดีของมหาวิทยาลัย

๓. บางครั้งบรรณาธิการของนิตยสารถามกลับไป

๔. บางครั้งไม่ชอบในแบบวีดิทัศน์บางครั้ง

วิชาภาษาอังกฤษ

ปีการศึกษา ๒๕๕๔ ตามปกติเรียนภาษาอังกฤษของทอวาร์ คือเป็นอาจารย์ ถ้าวันไหนมีเรื่องขึ้นใหม่ก็สนใจเป็นพิเศษ หรือเรื่องใหม่ก็อาจารย์ถามในทีไรก็เข้าใจไม่สู้เรื่องก็สนใจมากขึ้น จากเจ้าชอบการขอเรื่องของภาษาอังกฤษในช่วงไม่มาก จากเจ้าชอบมาก ถ้าวันไหนเรียนไม่ทันเพื่อน หรือบรรณาธิการในหนังสือ เช่น เบียงกิ่ง อากาซอชวาร์

จากเจ้า ชอบและสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะ

- ๑. ได้ฝึกทำทุกที่อื่น
- ๒. ได้เขียนเรื่องต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น
- ๓. มีการอ่านภาษาอังกฤษนอกเวลาเรียน ทำให้ได้ฝึกทำอ่านและได้รับทราบเหตุผล
- ๔. มีการฝึกพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น จึงชอบมาก
- ๕. ภายในชั่วโมงที่พูดภาษาอังกฤษก็เพิ่มขึ้น และอาจารย์

จากเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะ

- ๑. ถ้าเรียนเรื่องใหม่ตามไม่ทัน รู้สึกเบื่อ
- ๒. บรรณาธิการในหนังสือ เช่น เบียงกิ่ง อากาซอชวาร์ ทำให้ไม่พอใจ

ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ถ้าวันไหนภาษาอังกฤษมีเรื่องที่ยาก มากนักการเข้าใจอย่างรวดเร็วยากนักการเข้าใจไม่ทันเพื่อน และยากเกินกำลังตนเอง หรืออยากนักการ ในความเกินจรรยาในวัยนั้น ทำให้เราไม่ชอบอย่างที่สุด ทำให้เกิดความชอบ โดยเพราะในกรณี "ยากนักการเข้าใจอย่างรวดเร็ว" ในเรื่องที่เราเข้าใจ จะรับตัวใครอย่างไร..... แต่สิ่งที่น่าหนักใจมาก สำหรับตอนแรกใจได้เรียน การเกินจรรยา ฯลฯ แต่ในวันไหนมีส่วนร่วมการที่ทุกคนทำให้เกิดความชอบหรือยากเรียนนั้นอีกหลายเท่าตัว เช่น การร้องเพลงภาษาอังกฤษ ในชั่วโมงนี้เราชอบมากของ ไม่วิตกกังวลถึง วันรุ่งขึ้นครูแล้ว จากเจ้าทั้งชอบและไม่ชอบภาษาอังกฤษ แต่ก็คิดว่า จะรับเรื่องทั่วไปที่พูด ถ้าไม่ยากกำลังใจเด็กก่อน

จากเจ้า ชอบและสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะ

- ๑. อาจารย์เมตตา

๒. บรรณาธิการ

๓. มืดเรียมเจ้าใจที่ไม่สนใจเรียม

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะ

๑. บางครั้งไม่เข้าใจ

๒. บางครั้งบรรณาธิการไม่ทอเทินัก

ปีการศึกษา ๒๕๒๖ ก็เขียนตัวไม่ง้ออื่น ๆ แต่ข้าพเจ้าไม่เคยชอบความสนใจในตัวไม่ง้อนี้ เพราะว่าไม่เก่งภาษาอังกฤษนักที่สาม..... แต่เมื่อมีความสนใจแล้ว ความเข้าใจก็ถาพมาก ความสนุกในบทเรียมก็ถาพมาก และทุกสิ่งทุกอย่างก็ถาพมาก..... ฉะนั้นแล้วความสนใจนั้นก็คงมีแน่ ๆ ฉะนั้น อาจารย์เขียนในลักษณะที่สนใจก็ถูกในตัวไม่ง้อไม่เคยมีการดูขวาง นิดเกินไป แต่เป็นครูที่ดีเพื่อพ่อ น้องนักเรียนเจ้าใจอาจารย์ มืดเรียมที่สอนไม่ใช่ง่าย แต่ที่วางรีเริ่มจากง่ายไปสู่ยาก บรรณาธิการในหนังสือก็รีบกลับมาไปจนยากแล้ว และเมื่อเวลาเวลาที่ไม่ง้อหลายครั้งก็เลยไปจนหาทาง และเมื่อ และแล้วก็ ก็จะมีใจจริงใจว่า ภาษาอังกฤษก็อาจจะพินาศเจ้าสนใจที่สุด แม้จะไม่รักก็รักด้วยความ ข้าพเจ้าชอบและไม่สนใจภาษาอังกฤษ เพราะ

- ๑. อาจารย์สอนดีมาก น่าสนใจ
- ๒. บรรณาธิการในหนังสือรวมใจเรียม
- ๓. ปีการศึกษา..... เราใจอยู่เสมอ
- ๔. เสดเรียมไม่รักจาก

วิชาอังกฤษ

ปีการศึกษา ๒๕๒๘ ข้าพเจ้ากับวิชาอังกฤษ พอ ๆ กับวิชาภาษาไทย เพราะยังชอบวิชาไทยมากกว่าวิชาภาษาอังกฤษ เพราะว่าในวิชาไทย ทั้งนอกประเทศและในประเทศ นอกจากนั้นก็ยังมีครูที่รักที่สนใจอยู่เสมอ ใฝ่ใฝ่เรื่องภายในและนอกประเทศมาก

อื่น

การเรียมในหนังสือข้าพเจ้ามีการทวงหนังสือที่กับบรรณาธิการ ทำให้เรียมอยู่คนเดียวในโลกอยู่เสมอ

ข้าพเจ้า ชอบและไม่สนใจในวิชาอังกฤษ เพราะ

- ๑. อาจารย์สอนดีและเขียนหนังสือที่มาก ๆ จากความรู้ของนักเรียนชั้น ม.ศ.๑

- ๒. มีเรื่องประวัติศาสตร์ที่น่ารู้
- ๓. มีการบอกถึงความรู้คุณงาม
- ๔. มีการชมสวาทคุณตนเอง
- ๕. มีการศึกษามากสถานที่บ่อยครั้ง ทำให้สนุก

จากเขาไม่ชอบและไม่สนใจว่าสังคม เพราะ

- ๑. บางครั้งมีจุดเก็บเศษความสนใจ
- ๒. บางครั้งเป็นบังคับ

มีการศึกษา ๕-๕ ทางปกติจากเขาสนใจวิชาสังคมศึกษาของจริง เพราะบางคราวเมื่อเขาเรียน อเนกเขียน ขาดซึ่งการจดจำ แต่บางครั้งก็เมื่อเขามองบ้าง ทำให้ไม่ชอบเรียนเฉย ๆ ในหมวดวิชาสังคมศึกษาที่ เขาเขาสนใจบางเรื่อง คือ ประวัติศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ แต่ไม่ชอบภูมิศาสตร์และหน้าที่พลเมือง ที่เขาประวัติศาสตร์ เพราะได้เรียนรูเรื่องราวที่เป็นมาในอดีตกาล เรื่องราวเหล่านี้ ทำให้ได้รู้ถึงความสนุกสนาน และความสนุกสนาน ๆ กัน เช่น ความสนใจ เสียใจ ฯลฯ วิชาพฤกษศาสตร์ ทำให้ได้เรียนรูเรื่องต่าง ๆ เช่น เกี่ยวกับวิชาประวัติศาสตร์ การเริ่มเริ่มสนุกสนาน และการเริ่มเริ่มเขา มีใจชอบ ใจรักเป็นรูปเขียนด้วยตนเองซึ่งความตั้งใจเรียน ตอนวิชาภูมิศาสตร์จากเขาเมื่อแรกที่สุด เขาระดับชั้น รวบรวม อย่างน่าเรียนรู้นะ การเรียนบางเรื่องทำให้ยากกับทุก ๆ ปี อาจจะเขียนแบบเขียนกันแบบเท่านั้น แต่ถึงอย่างไรก็ตามไม่ชอบเขียนเอง การเรียนในวิชาอื่น นอกจากไม่สนุกเท่าที่ควรแล้ว ยังมีเรื่องที่ไม่ชอบกับเขาไร แต่ถึงอย่างนั้นก็กว่าภูมิศาสตร์มากมี ก็สรุปว่า จากเขาสนใจประวัติศาสตร์ในอันที่หนึ่ง พุทธศาสนาในอันที่ที่สอง

จากเขาชอบและไม่สนใจในวิชาสังคมศึกษา เพราะ

มีบางเรื่องในหมวดประวัติศาสตร์ที่ชอบ คือ ประวัติศาสตร์ จากเขาสนใจประวัติศาสตร์ เพราะได้เรียนรูเรื่องราวที่เป็นมาในอดีต

- ๑. เพราะเป็นวิชาที่สำคัญในการเรียน
- ๒. เมื่อได้รู้ถึงใหม่ ๆ แปรก ๆ ในการเรียน "ความรู้รอบตัว" ซึ่งอยู่ในหมวดสังคมศึกษา

ด้วย

จากเขาไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาสังคมศึกษา เพราะ

- ๑. บางครั้งว่างนอน
- ๒. ไม่ชอบบางพวกในวิชา คือ ภูมิศาสตร์

๓. สิ่งแวดล้อม..... เช่นเสียงที่ดังจากเด็ก ๆ อารมณ์ เสียงที่ดังจากเพื่อนในห้อง
อากาศที่ร้อนอบอ้าว เป็นต้น

ปีการศึกษา ๒๕๒๖ การปกครอง เจ้าเกษมและสหภาพจะสนใจในวิชาสังคมศึกษาให้มากที่สุด เพราะเขาสนใจความสงบสุขจะเรียนอักษรฯ เมื่อจบมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ประกอบกับเจ้าอาทเจ้าไม่ชอบในวิชาอื่นแล้ว จะไม่มีวิชาใดเรียนได้ก็เลย เขาจะสมัครเข้าศึกษาอักษรเรียนแบบขุนแก้ว..... แต่เวลาเรียนจริง ๆ เขาสนใจสนใจในความสงบสุขของเมืองเขาสอบเขาแล้ว ไม่ทราบว่าเขาทำอะไร อาจจะเห็นความสงบของหลายประการความกิน ดาบท..... การนอน..... สิ่งแวดล้อม บรรยากาศในห้อง เช่นเสียงดัง..... แต่เขาสนใจในเวลาที่เขาไม่สนใจตัวเขาตัวอื่น ๆ ที่สนใจเขาอยู่บางส่วนอยู่ใกล้ห้องเรียน เขาค้นเห็นเหตุการณ์ของเขาสอบเอง

จากเขาไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาสังคมศึกษา เพราะ

- ๑. บรรยากาศในห้องเรียนเขาไม่สงบเสียงดัง
- ๒. แนวการสอน
- ๓. การรายงานที่น่าเบื่อ
- ๔. ความสนใจของเขาคือการ
- ๕. บรรยากาศทางสังคมที่เครียด

วิชาคณิตศาสตร์

ปีการศึกษา ๒๕๒๕

จากเขาสนใจสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ เพราะ

- ๑. จากเขาสนใจที่สนใจว่าไม่สนใจเรื่องยาก เพราะเขาไม่ชอบที่หัวใจดี
- ๒. เขาสนใจความสงบของแบบที่เขาไม่ชอบ การที่หัวใจดี
- ๓. เขาสนใจการคำนวณแบบของเขาที่เขาไม่ชอบ
- ๔. เมื่อวิชาที่สนใจของเขาของเขาคือ
- ๕. เมื่อใจจะ คำนวณได้ วิชาที่เขาคำนวณได้

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาภาษาไทย เพราะภาสกรเขียนไม่สู้เรื่อง บางอย่างก็ไม่
เข้าใจ

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ ตามปกติข้าพเจ้าไม่ชอบ วิชาภาษาไทย เพราะเคยเห็นการเขียนที่
ผิดเพี้ยนแล้ว ทำให้ในการเรียนวิชา ภาษาราชการในชั้นเรียนอื่น ไม่เข้าใจเพราะความที่ตอนนั้นแล้ว ต่อไป
จะบรรจุเป็นนายวิชา (สารานัง ๓) คือ เลขคณิต วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ เป็นวิชาไทย

วิชาเลขคณิตเมื่อตอนจะได้เรียนที่โรงเรียนที่ใดไม่ชอบเลย เพราะว่าเขียนที่เลขคณิตในชั้นเรียน
ปีการศึกษา ๒ และไม่เข้าใจที่เลขคณิต ทำให้เสียความสนใจในเลขคณิตมากขึ้น การสอนเลขคณิตในชั้นเรียน
ทำให้เข้าใจใจเรียนเลขคณิต และตอนเป็นวิชาที่ ๓ ในวิชาคณิตศาสตร์ที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน

ในวิชาเลขคณิต เมื่อเรียนตอนอยู่ชั้นประถมศึกษา ๓ ตอนแรก เพราะเลขวิชาที่เพิ่งเริ่มเรียน
และเราเองชอบ ๆ มา แต่ตอนภาคที่สามปีการศึกษา ๓ ไม่เข้าใจเรื่องหนึ่งทำให้เสียความสนใจในเลข

วิชาเลขคณิต ผู้ที่ควรรับผิดชอบในการจัดการเรียน และสอนกับไม่ชอบใจของ
ความจึงทำให้ การ เรียนวิชาเลขคณิตไม่เข้าที่ควร

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาภาษาไทย เพราะ

- ๑. เป็นวิชาที่ล้าสมัย
- ๒. ต้องการให้มีความเข้าใจตรงกัน
- ๓. เพราะถ้าไม่สนใจและไม่เข้าใจจะอ่านไม่ได้

ปีการศึกษา ๒๕๕๖ วิชาที่ข้าพเจ้าไม่ชอบ.... เป็นวิชาที่ข้าพเจ้ากลัวที่สุด ไม่ทราบว่าเพราะ
อะไร นี่เป็นเหตุผลที่ข้าพเจ้าไม่ชอบวิชาภาษาไทยบางอย่างก็เพราะ.... ในวิชาเลขคณิต
เวลาอาจารย์สอนก็สอนที่เข้าใจ แต่บางเรื่องไม่รู้อะไรเลย พอเวลาสอบข้าพเจ้าจะพูดผิด ๆ
ซึ่งบอกเข้าใจดีจริง ๆ แต่เวลาสอบจริง ๆ แล้วก็ไม่ได้อ่านหนังสือ ก็คือข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนวิชา
ภาษาไทย เพราะว่าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาภาษาไทย เพราะ

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาภาษาไทย เพราะ

- ๑. เรียนไม่ได้
- ๒. ไม่เข้าใจ
- ๓. พยายามทำความเข้าใจ แต่ไม่ได้
- ๔. เพราะถ้าข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจจากอาจารย์ ก็เรียนไม่ได้

วิชาวิทยาศาสตร์

ปีการศึกษา ๒๕๕๔ นางสาวอัญจนากรเกษมมงคล เป็นอีกคนที่ใจมาก อย่างไรก็ตามก็เริ่มรู้สึกว่าอาจารย์หญิงก็ใจพยามความไม่สบายใจมาก การทดลองทำให้เห็นภาพชัดของจริง รู้จักสิ่งใหม่ ๆ แปลก ๆ เป็นต้นทางจึงเกิดความคิดว่า วิจัยว่า เช่น มีตัวทำให้เกิดผล อาจารย์หญิงทำให้เกิด

วิชาวิทยาศาสตร์เป็นวิชาที่สนุกและสนุกด้วย ถ้าเราใช้เวลาไปไว้ตอนเที่ยง รู้สึกพอใจและมีความสุขไม่มีอะไรจะเบื่อกันได้ ออกกำลังกายเอาใจไป เล่นสนุก ๆ ถึงเวลาไปรู้เรื่องและเมื่อมากถ้ามีในบรรดาคนที่ อาจารย์หญิงน่าจะชอบใจดี ที่มากที่สุดจะเริ่มที่จุด เพราะเราใจเป็นกันเองกับอาจารย์ไม่มีความกลัวไม่มีความระแวงและขยาดการ เว้นเสียแต่ เพราะมีเรียนแผนกการอาจารย์เข้าใจเกิดในวิธีนี้ ยกไม่ทำ ความหมายว่าอาจารย์ใจเย็นเกินไป จนบางครั้งใจใจ แต่อาจารย์การรู้จักดูและเรา เป็นนักเรียนเสียใจ

ข้าพเจ้าชอบและสนใจวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะ

- ๑. มีการทดลองของจริง
- ๒. อาจารย์ใจมากดี
- ๓. มีการทำรายงานที่ได้มาจากตนเอง
- ๔. อาจารย์ไม่ดุมากนัก จนประหลาด

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะ

- ๑. อาจารย์ไม่สบายจริง
- ๒. มองไม่เห็นการทดลอง ซึ่งอยู่แต่ใน
- ๓. บางอย่างในวิชาความรู้ยังไม่ชัด
- ๔. ไม่เข้าใจเลยแม้สัก
- ๕. ของพวกของก็เหมือนคนอื่น
- ๖. บรรดาคนที่ได้ เป็นเสียถึง อาจารย์ก็ บางครั้งไม่ทราบ

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ ข้าพเจ้าชอบวิทยาศาสตร์บางเรื่องในใจ เพราะบางตัวเองก็ชอบและเบื่อมาก ชอบเพราะทำให้สามารถจะเข้าใจกับวิชาทุก ๆ วิชา รวมถึงวิทยาศาสตร์ว่า วิชาที่สนุกมากเกี่ยวกับ จากใจของพวกเราและทางที่จะสนใจในวิชาไม่ว่า ๆ เพราะว่าบางทีจะเบื่อ และใจไม่สบาย

เรียนวิชาที่เลือก ข้าพเจ้าชอบการอ่านหนังสือและการอธิบายของอาจารย์ประจำคณะกรมของภาคกว่าการไปเล่น
 ถึงแม้ในชั่วโมงที่จัดทำจึงทำให้ข้าพเจ้าเบื่อมาก เพราะดูน่าเบื่อและน่าเบื่อหน่าย เพราะการนั่ง การ
 เรียนแบบอธิบายผู้ใดก็จะไปเนื้อหาก็คว่า ทั้งนี้เพราะการอธิบายให้ทำอยู่ที่เราใจงาน ๆ และเรื่องของ
 อาจารย์ดีกว่าคำพูดของ และไม่มีใจนักของนักเรียน การเรียนแบบอธิบายก็มีโทษหลายอย่างที่จะทั้ง
 เหนือจากข้อเท็จจริง หากแต่มีการทดลองและประสบการณ์ บ่อยบางไรก็ตามถึงแม้เราจะจะไม่ชอบการ เรียน
 แบบจัดตำรา รายงานนี้ ข้าพเจ้าก็ชอบเรียน แต่ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่า การเรียนแบบนี้ไม่ใช่ข้อดีเท่าที่ควร ถ้าจะรับ
 ที่ว่าข้าพเจ้าชอบนั่ง เพราะการนั่งบรรณาคำหรือหนังสือที่คิดอย่างยากต่อการเรียน คือ เขียนถึง รมทวน
 หมาย บรรณาคำที่อ่าน หรือหมายของอากาศ เป็นต้น

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะ

- ๑. สนุก
- ๒. ได้เรียนรู้อะไรจริงจากผลการทดลอง

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะ

- ๑. เบื่อการรายงาน
- ๒. สิ่งแวดล้อมที่ชวนให้น่าเรียน
- ๓. ความขี้เกียจที่เกิดขึ้นเป็นบางครั้งบางคราว

นิกรเกิด ก ๒๕๑ อาจจะเป็นเพราะว่าข้าพเจ้าไม่คิดจะเรียนวิทยาศาสตร์ เมื่อจบมัธยมศึกษา
 ปีที่ ๓ หรืออย่างไรก็ไม่ทราบ ความสนใจในวิชาจึงไม่มากนัก ข้าพเจ้ายอมรับว่าข้าพเจ้าเป็นคนที่
 ใจกว้างขวาง คิดว่าข้าพเจ้าจะตั้งใจเรียนเพื่อรับความรู้ ด้วยตัวคนที่ไม่ใครรู้เรื่องเนื้อหาวิชา เมื่อใจ
 ไม่สนใจเป็นเหตุเพราะบางทีแล้ว ก็ไม่เกิดความพยายามมากนักในการเรียนชั่วโมงนี้ แต่ชั่วโมงนี้สนใจ
 มากก็เที่ยว เพราะอาจารย์สอนได้ดี มีรายงานหนังสือรายงานที่สนุกสนาน นิกรคิดว่าที่สนใจ.....
 อนาคตจึงช่วยข้าพเจ้าบางทีในเบื้องบางวิชาที่ไม่เคยมีใครถามเลยว่าจะชอบ

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะเรียนในวิชาที่ไม่ดีเท่าที่ควร

ข้าพเจ้า ชอบและสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะ

- ๑. อาจารย์สอนดีมาก
- ๒. การรายงานที่น่าสนใจ ประกอบด้วยการค้นคว้า และอุปกรณ
- ๓. บรรณาคำที่สนุกแต่ไม่ซ้ำซาก เพราะเป็นการโต้แย้งกันบ้างในบ้านวิชาการ ไม่ใช่

ในคานฉนวนแล้ว

คุณแก้ว ช่างรับวิชาวาด ช่างเจ้าไม่ชอบชอนเน่าไร เพราะเล่นอะไรก็ไม่เป็น และไม่ชอบ
ได้อีกอย่างเดิมที่มันเหมือนเดิม เพราะเล่นแล้วมันก็เหมือนเดิม วิชาวาดก็ว่าช่างเจ้าชอนเน่าไม่ชอบ
บ้างเป็นคราวๆ และเรื่องวาดอื่น

ช่าง เจ้า ชอนและสนใจในวิชาช่างานานับ เพราะ

- ๑. ได้ไปดูภาพสวยๆ ได้ยืมตัวเรื่องต่างๆ เยี่ยม
- ๒. ได้ไปใช้วิชาช่างานานับ
- ๓. เพราะเป็นวิชาที่คนมองดีจากทั่ว

ช่างเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาช่างานานับ เพราะ

- ๑. เมื่อการชอนยาก ๆ
- ๒. บรรดาการชอนถึงแล้วชอนไม่เข้าเงา
- ๓. เพราะไม่สนุกเท่าที่ควร และดูยากที่ไม่เป็นใจในชีวิตไม่งาน

ปีการศึกษา ๒๕๒๖ เกิดเหตุที่ช่างรับวิชาช่างานานับ และเนื่อ..... ช่างเจ้าไม่ชอบเล่นกีฬา เพราะ
ดูการชอนต่าง ๆ..... ถ้าวาง..... เล่นชอน..... และเล่นเรื่องที่จะไม่ชอนานานับ นี่เป็นเหตุผล
เกี่ยวกับช่างรับวิชาช่างานานับ

ช่างเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาช่างานานับ เพราะ

- ๑. ไม่ค่อยชอบเล่นมากสัก
- ๒. เล่นแล้วยากที่จะเล่นให้สวยเหมือนช่างานานับ ช่างเจ้าไม่ชอบเล่นกว่าช่างานานับ.....

ช่างรับวิชาช่างานานับ

วิชาศิลปะศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๒๕ ช่างเจ้า ชอนวิชาช่างานานับ เพราะ บางครั้งทำให้ช่างานานับชอนและสนใจ เป็น
การวาดภาพของวิชาช่างานานับ..... ช่างเจ้าไม่ชอบเล่นกีฬา.....

ถ้า วิชาวาดช่างานานับไม่ชอบชอนแล้ว..... เป็น การวาดรูปที่.....

น. จาก..... การทำงานช่างานานับ..... ช่างเจ้าไม่ชอบเล่นกีฬา..... ช่างเจ้าไม่ชอบเล่นกีฬา.....
ค. ช่างเจ้าไม่ชอบเล่นกีฬา..... เพราะช่างานานับไม่ชอบเล่นกีฬา..... ช่างเจ้าไม่ชอบเล่นกีฬา.....
เห็นช่างานานับช่างานานับจึงถึงกับเป็นของเวลา..... ช่างเจ้าไม่ชอบเล่นกีฬา.....

จากเจ้าจอมและสนใจในวิชาศิลป เศรษฐ

- ๑. ใฝ่ทำงานตามความสนใจ
- ๒. ได้โปรดเกล้าฯ ให้ส่งงานออกมาเป็นระยะโดยน
- ๓. ไม่ต้องการความวิเศษมาก เหมือนวิชาอื่น ซึ่งตัวโรงเรียนได้ให้ยกออกไปในตัว

จากเจ้าจอมและสนใจในวิชาศิลป เศรษฐ

- ๑. ต้องใช้ชุดของเครื่องเงินเมืองไทยไม่เสีย
- ๒. ใช้น้ำมันประพรมมาเนือ

ปีการศึกษา ๒๕๑๕ จัดพิมพ์เป็น วาดเขียน วิชาอื่น และการเขียน

วาดเขียน จากเจ้าจอมมาก เศรษฐได้ให้กันแสดง และพยายามที่จะนำกำลังความหมาย
ใจ และเอาใจเขามาใจ เขายังบอกอีก คือ เขียนครั้งและมีการส่งที่บางครั้งดูสวย ทำให้เขียนมาก
อีกสอง ๑๐๓๓ เศรษฐเป็นวิชาเอก ๆ เขาก็มี เขาก็จะร้องเพลงไทยแทนที่วิชา
ศิลปะ ๆ กันเขาหัวเราะ เป็น มาก ของการเขียนแบบวิทยาศาสตร์เป็นของที่ควรศึกษากว่านี้ การเขียนใบ
ก็เมื่อไม่ยอมเห็นกัน

การเขียน ของมาก เศรษฐเป็นงานศิลปะที่ ได้ ในชีวิตประจำวัน และสนุก และใจดี
จนของมากที่มาก เห็น

จากเจ้าจอมและสนใจในวิชาศิลป เศรษฐ

- ๑. เป้าหมาย
- ๒. ใช้ไฟในชีวิตประจำวัน
- ๓. สดุดและเคล็ดเคล็ด

จากเจ้าจอมและสนใจในวิชาศิลป เศรษฐ

- ๑. บรรณาธิการและสิ่งแวดลอม
- ๒. การทำงานที่สั่งทาง

ปีการศึกษา ๒๕๑๖ สอนวิชา วิชาอื่น ๆ อย่าง การวาดเขียน การทำ
การเขียน และประคองหนังสือขึ้นความมากกว่าตัวหนังสือ ซึ่ง การเขียนภาพชีวิต ศึกษาร่างทรง

อื่น ๆ แต่จะเปรียบเทียบกันไม่ถูก แต่ถ้าไม่สนใจจะเปรียบเทียบกันไม่ถูกอีก เราเราจึงถาม ๆ.....

วิชาชั้นวิชาที่

วิชาที่สนใจและสนใจในวิชาคือศึกษา เพราะ

- ๑. ศึกษาและเรียน
- ๒. มีสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ในบทเรียน
- ๓. สนองความต้องการใจรักเรียนของครู

ข้อสรุปจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕๕๔

- ๑. วิชาที่สนใจและสนใจเรียนมากที่สุด คือ ภาษาไทย
- ๒. สิ่งที่ไม่สนใจ คือ ภาษาอังกฤษ ชอบเขียนหนังสือ (ลงเรื่องสั้นหรือเขียน standard ฉบับรักเรียน)
- ๓. วิชาที่ไม่ชอบและไม่สนใจ คือ พลศึกษา ไม่ชอบออกกำลังกาย

ปีการศึกษา ๒๕๕๕

- ๑. วิชาที่สนใจมากที่สุด คือ ภาษา การแต่งโคลง กลอน วิชาที่ไม่สนใจมากที่สุด คือ

คณิตศาสตร์

- ๒. วิชาที่ไม่สนใจและไม่ชอบมากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษ ชอบอ่านการ์ตูนหรือหนังสือที่เป็นหนังสือเกี่ยวกับเรื่องตลก เรื่องตลกขบขัน และไปเล่นกีฬา เรื่องตลกขบขัน ไม่ชอบและไม่สนใจมากที่สุด คือ การเขียนคำ การออกกำลังกาย

ปีการศึกษา ๒๕๕๖

- ๑. ความสนใจทั่วไป ๆ เป็น ภาษาไทย และเขียนบทละครสั้น
- ๒. วิชาที่สนใจและสนใจมากที่สุด คือ ภาษาภาษาไทย วิชาที่ไม่ชอบและไม่สนใจ คือ วิชา

คณิตศาสตร์

ข้อสรุปจากการสัมภาษณ์อาจารย์

ปีการศึกษา ๒๕๕๔

- ๑. วิชาที่สนใจและสนใจ คือ ภาษาไทย
- ๒. วิชาที่ไม่ชอบและไม่สนใจ คือ พลศึกษา

๓. รู้หรือว่าบางครั้งเป็นลมเฉื่อยๆ และไม่ค่อยอยากทำอะไร ? จึงพยายามหาตัวให้เข้า
กับคนที่สนุกได้ เพราะไม่อย่างนั้นคงไปกับน้องรถสองล้อที่ต่าง ๆ เช่น ไม่เห็นอยากเดินไป
การพูดจาจะเผลอเริ่มพูดมากขึ้น

นิทานที่ ๑ ๒๕.๖

๑. ชื่ออะไรตามาเวลาเราต้อง
๒. มีอารมณ์อย่างไร
๓. มีอะไรที่สนใจหรือที่รัก
๔. เป็นอย่างไรบ้าง
๕. ไม่ชอบเขาทำอะไรไป
๖. สบายใจหรือไม่

ตอนที่ ๓ การเดินทาง

นิทานที่ ๑ ๒๕.๘

๑. ความสุขคืออะไร ? ไม่... เวลาอยู่กับคนที่มีใจดี...
อะไรดี ? ไม่ชอบทำอะไรไป

๒. ความสุขคืออะไร ? คือ... เวลาอยู่กับคนที่มีใจดี...
และ... สบายใจหรือไม่

๓. เวลา... มีความสุขหรือไม่ ?
ไม่

๔. การดีเป็นอย่างไรบ้าง ?
รางวัลเป็นเงิน... เวลาเวลา...
นิทานที่ ๑ ๒๕.๘

๑. เวลาอยู่กับคนที่มีใจดี...
รางวัล

๒. เวลาอยู่กับคนที่มีใจดี...
๓. ความสุขคืออะไร ?

- ๔. ความประพฤติที่ผู้ปกครองพอใจแล้ว ผู้ปกครองเหล่านั้น พุทธเจ้าโศภะเป็นนิตย์
 - ๕. ความประพฤติที่บุคคลของศวรร แก้วใจ คือ จอมเทพเหล่านี้ ไม่ยอมรับผลก ว่าจะเป็นผู้ที่
- ก็ยังมีใจไหว แล้วเทพเหล่านี้ของไม่ยอมออกหาในกุ่มด้วย

ปีการศึกษา ๒๕๑๖ (มารดา)

- ๑. ความประพฤติของบุตรที่แสดงต่อผู้ใหญ่ที่ควรที่มองก็
 - ๒. ความประพฤติของบุตรที่ผู้ปกครองพอใจแล้ว คือ มีอะไรก็ตามถูกใจทั้ง
 - ๓. ความประพฤติของบุตรที่มีนัยนัยของบุตรศวรร แก้วใจ คือ ขยายให้มีมาริตีที่กว่านี้
- เดือนยามาก เป็นธรรมช่าย

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๑๔

- ๑. ความประพฤติทั่วไปของบุตร คือ เว้นรอย ใจเย็น พุทธนัย ว่างคิด
- ๒. ความประพฤติที่พอใจแล้ว คือ มีความประพฤติดี การระงับอยู่ใหญ่ ใจดีทั้ง
- ๓. ความประพฤติที่ศวรร แก้วใจ คือ กว ใจเป็นเด็กที่สิ้นเวียงบ้าง

ปีการศึกษา ๒๕๑๕

- ๑. ความประพฤติทั่วไปของบุตรในโรง เว้นใจเย็น ใจเย็นจริงเป็นผู้ใหญ่เกินตัว แม้กับเพื่อนก็
- ไม่ยอมคุยด้วย ของมันใจเย็น ๆ คิดและใจเย็นกตอน
- ๒. ความประพฤติที่แสดงต่ออาจารย์ประจำชั้น ผู้ใหญ่ ตอนสอนมีสมาธิการวะ และใจดีทั้ง
 - ๓. ความประพฤติที่อาจารย์พอใจแล้ว คือ เว้นรอยดี
 - ๔. ความประพฤติที่เห็นว่ายังมีนัยนัยของบุตรศวรร แก้วใจ กวคุยกับเพื่อนบ้าง แสดง
- ความคิดเห็นบ้าง ไม่กว ใจเกินตัวเกินไป

ปีการศึกษา ๒๕๑๖

- ๑. ความประพฤติของบุตรโดยทั่วไปของบุตรในโรง เว้นใจเย็นเป็นสมาธิใจเย็น ๆ ขริม พุทธนัย
- ๒. ความประพฤติที่แสดงต่ออาจารย์ เว้นรอยดี ว่าง่าย
- ๓. ความประพฤติที่แสดงต่อผู้มีหน้าที่อาจารย์พอใจแล้ว คือ การรู้จักประสานกับวิชาของผู้ใหญ่
- ๔. ความประพฤติที่เห็นว่ายังมีนัยนัยของบุตรศวรร แก้วใจ คือ พุทธนัยไป

ความหมายของความรักเป็นเหมือน

ปีการศึกษา ๒๕๔๘ บุคคลที่รักเจ้าชู้มากเป็นเหมือน กับ "ค.จ." เพราะส่วนมากเขา มีลักษณะที่รักเจ้าชู้ดังนี้

- ๑. เวียนเก่ง
- ๒. เล่นกีฬาเก่ง
- ๓. มีความสามารถในหลายๆ อย่าง เช่น การขี่รถ
- ๔. มีความสามารถในการ เล่นดนตรีบางชนิด
- ๕. มีความสามารถของเรื่องเทคโนโลยี
- ๖. สามารถช่วย
- ๗. สามารถเล่นเกมที่ยากของ

ปีการศึกษา ๒๕๔๘ มีผู้ชายที่รักเจ้าเป็นเพียงรักเรียนคนเดียวที่ ถึงบางครั้งสามารถทำอะไรก็ได้ที่ ความปรารถนา แต่บางครั้งก็ต้องผิดหวัง เพราะไม่สามารถทำอะไร ๆ ได้ที่ปรารถนา..... นอกจาก "อหภก" ของคนเราไม่มีที่สิ้นสุด แม้จะรู้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นไปไม่ได้ก็ยังอยากทำ "หวัง" บางครั้ง บางที ความหวังนั้นอาจจะจริงกับความ "อหภก" ก็ได้..... ที่ไม่เกิดขึ้น..... ถ้าหากเจ้าที่หวังหวังที่จะขอความรักของตัวเองให้ตกขาในและ เวียนไกลแสนไกลหวังที่จะสามารถทำอะไรที่ปรารถนาทำให้สำเร็จ ดูดวงไปพร้อมๆ กับ การเก่งเรื่อง คอมพิวเตอร์ เพราะหวังที่จะประสบความสำเร็จ เป็นคน

ทั้งนี้ยังมีแรงกล้าใจที่รักเจ้าอย่างแนบแน่น แรงกล้าใจ ที่ถึงคือมีความคิดบางอย่างที่ใน สถานการณ์ความรักเจ้าจะเป็นด้วยบางที่ที่เจ้าพอใจ ยอมใจ และยังมีถึงความจริงใจ มากที่สุด ความหมายที่รักเจ้าชู้มากเป็นเหมือนกับ

ความรักที่รักเจ้าชู้มากเป็นเหมือนกับค.จ. อหภกเป็นเหมือนกับค.จ. ค.จ. รักเจ้าชู้มากค.จ. ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐, ๓๑, ๓๒, ๓๓, ๓๔, ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๓๙, ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๔๓, ๔๔, ๔๕, ๔๖, ๔๗, ๔๘, ๔๙, ๕๐, ๕๑, ๕๒, ๕๓, ๕๔, ๕๕, ๕๖, ๕๗, ๕๘, ๕๙, ๖๐, ๖๑, ๖๒, ๖๓, ๖๔, ๖๕, ๖๖, ๖๗, ๖๘, ๖๙, ๗๐, ๗๑, ๗๒, ๗๓, ๗๔, ๗๕, ๗๖, ๗๗, ๗๘, ๗๙, ๘๐, ๘๑, ๘๒, ๘๓, ๘๔, ๘๕, ๘๖, ๘๗, ๘๘, ๘๙, ๙๐, ๙๑, ๙๒, ๙๓, ๙๔, ๙๕, ๙๖, ๙๗, ๙๘, ๙๙, ๑๐๐, ๑๐๑, ๑๐๒, ๑๐๓, ๑๐๔, ๑๐๕, ๑๐๖, ๑๐๗, ๑๐๘, ๑๐๙, ๑๑๐, ๑๑๑, ๑๑๒, ๑๑๓, ๑๑๔, ๑๑๕, ๑๑๖, ๑๑๗, ๑๑๘, ๑๑๙, ๑๒๐, ๑๒๑, ๑๒๒, ๑๒๓, ๑๒๔, ๑๒๕, ๑๒๖, ๑๒๗, ๑๒๘, ๑๒๙, ๑๓๐, ๑๓๑, ๑๓๒, ๑๓๓, ๑๓๔, ๑๓๕, ๑๓๖, ๑๓๗, ๑๓๘, ๑๓๙, ๑๔๐, ๑๔๑, ๑๔๒, ๑๔๓, ๑๔๔, ๑๔๕, ๑๔๖, ๑๔๗, ๑๔๘, ๑๔๙, ๑๕๐, ๑๕๑, ๑๕๒, ๑๕๓, ๑๕๔, ๑๕๕, ๑๕๖, ๑๕๗, ๑๕๘, ๑๕๙, ๑๖๐, ๑๖๑, ๑๖๒, ๑๖๓, ๑๖๔, ๑๖๕, ๑๖๖, ๑๖๗, ๑๖๘, ๑๖๙, ๑๗๐, ๑๗๑, ๑๗๒, ๑๗๓, ๑๗๔, ๑๗๕, ๑๗๖, ๑๗๗, ๑๗๘, ๑๗๙, ๑๘๐, ๑๘๑, ๑๘๒, ๑๘๓, ๑๘๔, ๑๘๕, ๑๘๖, ๑๘๗, ๑๘๘, ๑๘๙, ๑๙๐, ๑๙๑, ๑๙๒, ๑๙๓, ๑๙๔, ๑๙๕, ๑๙๖, ๑๙๗, ๑๙๘, ๑๙๙, ๒๐๐, ๒๐๑, ๒๐๒, ๒๐๓, ๒๐๔, ๒๐๕, ๒๐๖, ๒๐๗, ๒๐๘, ๒๐๙, ๒๑๐, ๒๑๑, ๒๑๒, ๒๑๓, ๒๑๔, ๒๑๕, ๒๑๖, ๒๑๗, ๒๑๘, ๒๑๙, ๒๒๐, ๒๒๑, ๒๒๒, ๒๒๓, ๒๒๔, ๒๒๕, ๒๒๖, ๒๒๗, ๒๒๘, ๒๒๙, ๒๓๐, ๒๓๑, ๒๓๒, ๒๓๓, ๒๓๔, ๒๓๕, ๒๓๖, ๒๓๗, ๒๓๘, ๒๓๙, ๒๔๐, ๒๔๑, ๒๔๒, ๒๔๓, ๒๔๔, ๒๔๕, ๒๔๖, ๒๔๗, ๒๔๘, ๒๔๙, ๒๕๐, ๒๕๑, ๒๕๒, ๒๕๓, ๒๕๔, ๒๕๕, ๒๕๖, ๒๕๗, ๒๕๘, ๒๕๙, ๒๖๐, ๒๖๑, ๒๖๒, ๒๖๓, ๒๖๔, ๒๖๕, ๒๖๖, ๒๖๗, ๒๖๘, ๒๖๙, ๒๗๐, ๒๗๑, ๒๗๒, ๒๗๓, ๒๗๔, ๒๗๕, ๒๗๖, ๒๗๗, ๒๗๘, ๒๗๙, ๒๘๐, ๒๘๑, ๒๘๒, ๒๘๓, ๒๘๔, ๒๘๕, ๒๘๖, ๒๘๗, ๒๘๘, ๒๘๙, ๒๙๐, ๒๙๑, ๒๙๒, ๒๙๓, ๒๙๔, ๒๙๕, ๒๙๖, ๒๙๗, ๒๙๘, ๒๙๙, ๓๐๐, ๓๐๑, ๓๐๒, ๓๐๓, ๓๐๔, ๓๐๕, ๓๐๖, ๓๐๗, ๓๐๘, ๓๐๙, ๓๑๐, ๓๑๑, ๓๑๒, ๓๑๓, ๓๑๔, ๓๑๕, ๓๑๖, ๓๑๗, ๓๑๘, ๓๑๙, ๓๒๐, ๓๒๑, ๓๒๒, ๓๒๓, ๓๒๔, ๓๒๕, ๓๒๖, ๓๒๗, ๓๒๘, ๓๒๙, ๓๓๐, ๓๓๑, ๓๓๒, ๓๓๓, ๓๓๔, ๓๓๕, ๓๓๖, ๓๓๗, ๓๓๘, ๓๓๙, ๓๔๐, ๓๔๑, ๓๔๒, ๓๔๓, ๓๔๔, ๓๔๕, ๓๔๖, ๓๔๗, ๓๔๘, ๓๔๙, ๓๕๐, ๓๕๑, ๓๕๒, ๓๕๓, ๓๕๔, ๓๕๕, ๓๕๖, ๓๕๗, ๓๕๘, ๓๕๙, ๓๖๐, ๓๖๑, ๓๖๒, ๓๖๓, ๓๖๔, ๓๖๕, ๓๖๖, ๓๖๗, ๓๖๘, ๓๖๙, ๓๗๐, ๓๗๑, ๓๗๒, ๓๗๓, ๓๗๔, ๓๗๕, ๓๗๖, ๓๗๗, ๓๗๘, ๓๗๙, ๓๘๐, ๓๘๑, ๓๘๒, ๓๘๓, ๓๘๔, ๓๘๕, ๓๘๖, ๓๘๗, ๓๘๘, ๓๘๙, ๓๙๐, ๓๙๑, ๓๙๒, ๓๙๓, ๓๙๔, ๓๙๕, ๓๙๖, ๓๙๗, ๓๙๘, ๓๙๙, ๔๐๐, ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓, ๔๐๔, ๔๐๕, ๔๐๖, ๔๐๗, ๔๐๘, ๔๐๙, ๔๑๐, ๔๑๑, ๔๑๒, ๔๑๓, ๔๑๔, ๔๑๕, ๔๑๖, ๔๑๗, ๔๑๘, ๔๑๙, ๔๒๐, ๔๒๑, ๔๒๒, ๔๒๓, ๔๒๔, ๔๒๕, ๔๒๖, ๔๒๗, ๔๒๘, ๔๒๙, ๔๓๐, ๔๓๑, ๔๓๒, ๔๓๓, ๔๓๔, ๔๓๕, ๔๓๖, ๔๓๗, ๔๓๘, ๔๓๙, ๔๔๐, ๔๔๑, ๔๔๒, ๔๔๓, ๔๔๔, ๔๔๕, ๔๔๖, ๔๔๗, ๔๔๘, ๔๔๙, ๔๕๐, ๔๕๑, ๔๕๒, ๔๕๓, ๔๕๔, ๔๕๕, ๔๕๖, ๔๕๗, ๔๕๘, ๔๕๙, ๔๖๐, ๔๖๑, ๔๖๒, ๔๖๓, ๔๖๔, ๔๖๕, ๔๖๖, ๔๖๗, ๔๖๘, ๔๖๙, ๔๗๐, ๔๗๑, ๔๗๒, ๔๗๓, ๔๗๔, ๔๗๕, ๔๗๖, ๔๗๗, ๔๗๘, ๔๗๙, ๔๘๐, ๔๘๑, ๔๘๒, ๔๘๓, ๔๘๔, ๔๘๕, ๔๘๖, ๔๘๗, ๔๘๘, ๔๘๙, ๔๙๐, ๔๙๑, ๔๙๒, ๔๙๓, ๔๙๔, ๔๙๕, ๔๙๖, ๔๙๗, ๔๙๘, ๔๙๙, ๕๐๐, ๕๐๑, ๕๐๒, ๕๐๓, ๕๐๔, ๕๐๕, ๕๐๖, ๕๐๗, ๕๐๘, ๕๐๙, ๕๑๐, ๕๑๑, ๕๑๒, ๕๑๓, ๕๑๔, ๕๑๕, ๕๑๖, ๕๑๗, ๕๑๘, ๕๑๙, ๕๒๐, ๕๒๑, ๕๒๒, ๕๒๓, ๕๒๔, ๕๒๕, ๕๒๖, ๕๒๗, ๕๒๘, ๕๒๙, ๕๓๐, ๕๓๑, ๕๓๒, ๕๓๓, ๕๓๔, ๕๓๕, ๕๓๖, ๕๓๗, ๕๓๘, ๕๓๙, ๕๔๐, ๕๔๑, ๕๔๒, ๕๔๓, ๕๔๔, ๕๔๕, ๕๔๖, ๕๔๗, ๕๔๘, ๕๔๙, ๕๕๐, ๕๕๑, ๕๕๒, ๕๕๓, ๕๕๔, ๕๕๕, ๕๕๖, ๕๕๗, ๕๕๘, ๕๕๙, ๕๖๐, ๕๖๑, ๕๖๒, ๕๖๓, ๕๖๔, ๕๖๕, ๕๖๖, ๕๖๗, ๕๖๘, ๕๖๙, ๕๗๐, ๕๗๑, ๕๗๒, ๕๗๓, ๕๗๔, ๕๗๕, ๕๗๖, ๕๗๗, ๕๗๘, ๕๗๙, ๕๘๐, ๕๘๑, ๕๘๒, ๕๘๓, ๕๘๔, ๕๘๕, ๕๘๖, ๕๘๗, ๕๘๘, ๕๘๙, ๕๙๐, ๕๙๑, ๕๙๒, ๕๙๓, ๕๙๔, ๕๙๕, ๕๙๖, ๕๙๗, ๕๙๘, ๕๙๙, ๖๐๐, ๖๐๑, ๖๐๒, ๖๐๓, ๖๐๔, ๖๐๕, ๖๐๖, ๖๐๗, ๖๐๘, ๖๐๙, ๖๑๐, ๖๑๑, ๖๑๒, ๖๑๓, ๖๑๔, ๖๑๕, ๖๑๖, ๖๑๗, ๖๑๘, ๖๑๙, ๖๒๐, ๖๒๑, ๖๒๒, ๖๒๓, ๖๒๔, ๖๒๕, ๖๒๖, ๖๒๗, ๖๒๘, ๖๒๙, ๖๓๐, ๖๓๑, ๖๓๒, ๖๓๓, ๖๓๔, ๖๓๕, ๖๓๖, ๖๓๗, ๖๓๘, ๖๓๙, ๖๔๐, ๖๔๑, ๖๔๒, ๖๔๓, ๖๔๔, ๖๔๕, ๖๔๖, ๖๔๗, ๖๔๘, ๖๔๙, ๖๕๐, ๖๕๑, ๖๕๒, ๖๕๓, ๖๕๔, ๖๕๕, ๖๕๖, ๖๕๗, ๖๕๘, ๖๕๙, ๖๖๐, ๖๖๑, ๖๖๒, ๖๖๓, ๖๖๔, ๖๖๕, ๖๖๖, ๖๖๗, ๖๖๘, ๖๖๙, ๖๗๐, ๖๗๑, ๖๗๒, ๖๗๓, ๖๗๔, ๖๗๕, ๖๗๖, ๖๗๗, ๖๗๘, ๖๗๙, ๖๘๐, ๖๘๑, ๖๘๒, ๖๘๓, ๖๘๔, ๖๘๕, ๖๘๖, ๖๘๗, ๖๘๘, ๖๘๙, ๖๙๐, ๖๙๑, ๖๙๒, ๖๙๓, ๖๙๔, ๖๙๕, ๖๙๖, ๖๙๗, ๖๙๘, ๖๙๙, ๗๐๐, ๗๐๑, ๗๐๒, ๗๐๓, ๗๐๔, ๗๐๕, ๗๐๖, ๗๐๗, ๗๐๘, ๗๐๙, ๗๑๐, ๗๑๑, ๗๑๒, ๗๑๓, ๗๑๔, ๗๑๕, ๗๑๖, ๗๑๗, ๗๑๘, ๗๑๙, ๗๒๐, ๗๒๑, ๗๒๒, ๗๒๓, ๗๒๔, ๗๒๕, ๗๒๖, ๗๒๗, ๗๒๘, ๗๒๙, ๗๓๐, ๗๓๑, ๗๓๒, ๗๓๓, ๗๓๔, ๗๓๕, ๗๓๖, ๗๓๗, ๗๓๘, ๗๓๙, ๗๔๐, ๗๔๑, ๗๔๒, ๗๔๓, ๗๔๔, ๗๔๕, ๗๔๖, ๗๔๗, ๗๔๘, ๗๔๙, ๗๕๐, ๗๕๑, ๗๕๒, ๗๕๓, ๗๕๔, ๗๕๕, ๗๕๖, ๗๕๗, ๗๕๘, ๗๕๙, ๗๖๐, ๗๖๑, ๗๖๒, ๗๖๓, ๗๖๔, ๗๖๕, ๗๖๖, ๗๖๗, ๗๖๘, ๗๖๙, ๗๗๐, ๗๗๑, ๗๗๒, ๗๗๓, ๗๗๔, ๗๗๕, ๗๗๖, ๗๗๗, ๗๗๘, ๗๗๙, ๗๘๐, ๗๘๑, ๗๘๒, ๗๘๓, ๗๘๔, ๗๘๕, ๗๘๖, ๗๘๗, ๗๘๘, ๗๘๙, ๗๙๐, ๗๙๑, ๗๙๒, ๗๙๓, ๗๙๔, ๗๙๕, ๗๙๖, ๗๙๗, ๗๙๘, ๗๙๙, ๘๐๐, ๘๐๑, ๘๐๒, ๘๐๓, ๘๐๔, ๘๐๕, ๘๐๖, ๘๐๗, ๘๐๘, ๘๐๙, ๘๑๐, ๘๑๑, ๘๑๒, ๘๑๓, ๘๑๔, ๘๑๕, ๘๑๖, ๘๑๗, ๘๑๘, ๘๑๙, ๘๒๐, ๘๒๑, ๘๒๒, ๘๒๓, ๘๒๔, ๘๒๕, ๘๒๖, ๘๒๗, ๘๒๘, ๘๒๙, ๘๓๐, ๘๓๑, ๘๓๒, ๘๓๓, ๘๓๔, ๘๓๕, ๘๓๖, ๘๓๗, ๘๓๘, ๘๓๙, ๘๔๐, ๘๔๑, ๘๔๒, ๘๔๓, ๘๔๔, ๘๔๕, ๘๔๖, ๘๔๗, ๘๔๘, ๘๔๙, ๘๕๐, ๘๕๑, ๘๕๒, ๘๕๓, ๘๕๔, ๘๕๕, ๘๕๖, ๘๕๗, ๘๕๘, ๘๕๙, ๘๖๐, ๘๖๑, ๘๖๒, ๘๖๓, ๘๖๔, ๘๖๕, ๘๖๖, ๘๖๗, ๘๖๘, ๘๖๙, ๘๗๐, ๘๗๑, ๘๗๒, ๘๗๓, ๘๗๔, ๘๗๕, ๘๗๖, ๘๗๗, ๘๗๘, ๘๗๙, ๘๘๐, ๘๘๑, ๘๘๒, ๘๘๓, ๘๘๔, ๘๘๕, ๘๘๖, ๘๘๗, ๘๘๘, ๘๘๙, ๘๙๐, ๘๙๑, ๘๙๒, ๘๙๓, ๘๙๔, ๘๙๕, ๘๙๖, ๘๙๗, ๘๙๘, ๘๙๙, ๙๐๐, ๙๐๑, ๙๐๒, ๙๐๓, ๙๐๔, ๙๐๕, ๙๐๖, ๙๐๗, ๙๐๘, ๙๐๙, ๙๑๐, ๙๑๑, ๙๑๒, ๙๑๓, ๙๑๔, ๙๑๕, ๙๑๖, ๙๑๗, ๙๑๘, ๙๑๙, ๙๒๐, ๙๒๑, ๙๒๒, ๙๒๓, ๙๒๔, ๙๒๕, ๙๒๖, ๙๒๗, ๙๒๘, ๙๒๙, ๙๓๐, ๙๓๑, ๙๓๒, ๙๓๓, ๙๓๔, ๙๓๕, ๙๓๖, ๙๓๗, ๙๓๘, ๙๓๙, ๙๔๐, ๙๔๑, ๙๔๒, ๙๔๓, ๙๔๔, ๙๔๕, ๙๔๖, ๙๔๗, ๙๔๘, ๙๔๙, ๙๕๐, ๙๕๑, ๙๕๒, ๙๕๓, ๙๕๔, ๙๕๕, ๙๕๖, ๙๕๗, ๙๕๘, ๙๕๙, ๙๖๐, ๙๖๑, ๙๖๒, ๙๖๓, ๙๖๔, ๙๖๕, ๙๖๖, ๙๖๗, ๙๖๘, ๙๖๙, ๙๗๐, ๙๗๑, ๙๗๒, ๙๗๓, ๙๗๔, ๙๗๕, ๙๗๖, ๙๗๗, ๙๗๘, ๙๗๙, ๙๘๐, ๙๘๑, ๙๘๒, ๙๘๓, ๙๘๔, ๙๘๕, ๙๘๖, ๙๘๗, ๙๘๘, ๙๘๙, ๙๙๐, ๙๙๑, ๙๙๒, ๙๙๓, ๙๙๔, ๙๙๕, ๙๙๖, ๙๙๗, ๙๙๘, ๙๙๙, ๑๐๐๐

ความรักเป็นเหมือนอย่างอื่นคือ อหภกเวียนเก่งเหมือนใครก็ได้ที่เรียนเก่ง และฉลาด เหมือนใครก็ได้ที่ฉลาด

ดูแล้ว ถ้าจะพูดถึงความยากเป็นเหมือน คงไม่มีวันสิ้นสุด คงยากเหมือนเขาเหล็กมรกต ๆ คน
ไป ยิ่งโตขึ้นยิ่งไร้ก็ยังมีทิวแถวมาขึ้นเรื่อยได้ แต่ที่ไร้ก็ทิวแถวเขา มีจุดนี้ก็คงยากเป็นเหมือน
เสียง ว. ๗ เวลารวมมาก ไม่ยังมีเทคนิควิธีแบบเก่า ๆ เขาค้นเอง.....

อีกวันหนึ่ง

ข้าพเจ้าชื่อ ค. . นามจริง มีจุดนี้ในนักเขียนอยู่ในนั้น ม.ศ.๒ แห่งโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์
บุกเบิกทางอื่นเป็นต้น และกรรมในตัวของข้าพเจ้าเองอย่างหนึ่ง และตั้งชื่อข้าพเจ้าชื่อใจและหัวใจ วงศ์กษ
มณ ๑ ในวิชา นี้เขากลับมาพูดความยากนี้ มีเป็นเวลา ๑๖ ปี ทำในอาชีพเขาอยู่ระยะเวลาอย่าง รุจิ
บุทกลมา ๆ ๑๖ ปี รุจิทรมนใจอยู่ และเขาก็เป็นผู้ที่รู้จักตัวเอง ข้าพเจ้ารู้ว่าเขาเองมีความลึกบางอย่าง
เกี่ยวกับตัวเอง คือ ความลึกซึ้งบางอย่างของเขา เขาไม่อาจตั้งเกิด "ไม่ทรมน" ในตัวเอง แต่บางครั้งก็
รุจิอกเลย ๆ และไม่เคยเข้าใจในสิ่งใด ๆ ของสิ่งตัวเอง เป็นเป็นสารมณมลก ๆ ที่เกิดในจิตใจนักวิจัย
..... คนเราไม่อาจมองต่าง ๆ ที่ส่วนนี้แหละนี่ ยังในอาชีพเขาที่ฉันมี บางครั้งเกิดความระแวงระแวง
มุนานะ จดจำสิ่งที่ยองการเขา และโดยในสิ่งที่ถึงถึงอันใด บางครั้งเกิดความระแวงระแวงและระแวง จรู
ฝึกเขาคือผู้ถูก บางครั้งก็ยากมากทุกทุกตัวเราๆ ลยากทำอะไรก็ไร้ที่ปรึกษาถึงความสูง ความสูงโดยอยู่ใน
ขอบเขต บางครั้งก็เข็ญใจถึงทุกอย่าง ไม่สามารถพูดไม่ยากตัวเราๆ ไม่สามารถจะบอกกล่าวได้.....
นระกรรมหนึ่งเหมือนก็เป็นเหตุให้เกิดความตั้งใจ ความเมื่อยกายใจใจ เป็นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สิ่ง การทำเป็น
วิชา ในทุกสิ่งทุกอย่าง ๆ ที่จุดนี้... ข้าพเจ้ามีเรื่องหนึ่งนะ เพราะมีเรื่องหนึ่งเหมือนกัน คือในรูปความ และ
เข้าใจในสิ่งที่เขาเองเขาเป็นเอง - คน แต่เข็ญใจเดียวเพราะการในวิชาที่กับกับเขาด้วย.....
เวลานี้เรื่องเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่ยองใจของข้าพเจ้าจึงไม่เกิดมีอารมณ์จิตใจ เพราะฉันมีบุทกลและเข็ญใจ
รวมอยู่ในกลุ่มเพื่อนของข้าพเจ้า ที่ฉันว่าเป็น ๑ ใน ๑๐๐ ข้าพเจ้าไม่สนใจและไม่เข้าใจในสิ่ง.....
สรุปแล้ว ข้าพเจ้าก็มีความตั้งใจหนึ่งว่าให้เขากลับถึงแนวของใจของเขา เขาจะไม่คิดบางสิ่ง แต่คิดว่า
บางสิ่งจึงจะไม่ได้ให้เขา

เมื่อเขียนมาถึงวิชาในวัยจุดนี้ คงไม่ระแวงถึงสิ่งอื่นแล้วในอีกหลาย ๆ คนจะพูดถึงทาง
โรงเรียน รุจิบุทกลถึงเขาจนถึงเวลารวมมากนี้ ซึ่งไม่ระแวงในภาคนี้ เพราะมันเป็นเรื่องที่พูดกันกับ
ข้าพเจ้า นี่มันเหมือนไปช่วยบุทกลที่เป็นที่รู้จักที่สุด คือ ๑๐ ๒๐ ของ การอยู่อย่างเป็นระเบียบและเข้าใจ
กัน มันว่าเรื่องความสูงบางอย่างไม่ต้องการกัน ส่วนเรื่องบุทกลอื่น ๆ เช่น วิชา เพื่อนเขาวิชาในขอบข่าย

วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๕ เวลา ๑๓.๒๐ น.

เมื่อวันเสาร์ สภาวิชาการ เจริญหัว บูชาพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
กวีโคร เลข

วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๕ เวลา ๑๓.๒๐ น.

ในวันของวันวิชาการ อาจารย์ปิ่นแก้วเรียนพิเศษว่าใครสนใจอะไรในวิชาภาษาอังกฤษ
พูดคำว่า "สนใจใจโครงสร้างของร่างกาย" อาจารย์ปิ่นแก้วอธิบายว่าสนใจในภาษาไทย พูดคำว่า
"เป็นต้นว่า" พูดคำว่า

วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๕ เวลา ๑๔.๕๐ น.

ในวันของวันวิชาการ อาจารย์ปิ่นแก้วเรียนเรื่อง "การวิเคราะห์ของตัวหนังสือ" พูดเสร็จแล้วจึงเอาปาก
ในช่องอาจารย์ พูดว่ามีปากของหนูไปงักกวน

วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๕ เวลา ๑๕.๐๐ น.

ในวันของวันวิชาการ อาจารย์ปิ่นแก้วเรียนวิชา adjective ตามภาษาฝรั่งว่า feel
พูดคำว่า "อาจารย์ปิ่นแก้วเรียนพิเศษว่าใครสนใจอะไรในวิชาภาษาอังกฤษ" อาจารย์ปิ่นแก้วเรียนพิเศษว่า
จึงเรียนพิเศษว่า "I feel alone"

วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๕ เวลา ๑๕.๑๐ - ๑๕.๒๐ น. ถึงมหาวิทยาลัย

อาจารย์ปิ่นแก้วเรียนพิเศษว่า พูดอยู่ในใจเมื่อเกิดเรื่องขึ้นเบอร์ ๑, ๑, ๑๑, ๑๑๑ และ
๑๑๑ เป็นชื่อของเลข เมื่อพูดชื่อของเลขแล้วจึงมีอะไรเกิดขึ้นในวิชาภาษาอังกฤษ นู เป็นคนเดียวที่เข้าไป
ใจเป็นพิเศษในวิชา ม เมื่อถึงคราวพูดชื่อของ เลข ก็เป็นชื่อของชื่อของเลขที่พูดชื่อของเลขที่พูด
"เอาดีกับไทย" แล้วก็มีอะไรเกิดขึ้นแล้ว ๑๑๑ เมื่อพูดชื่อของเลขที่พูดชื่อของเลขที่พูด
ก็ไปให้ที่มหาวิทยาลัย ๑๑๑ เป็นชื่อของชื่อของเลขที่พูดชื่อของเลขที่พูด

วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๒๖ เวลา ๑๕.๑๐ - ๑๕.๒๐ น. วิชาภาษาอังกฤษ

อาจารย์ปิ่นแก้วเรียนเรื่อง Function พูดถึงวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนพิเศษว่าเรียนพิเศษว่าเรียนพิเศษว่า
ก็เอาดีกับไทย ๑๑๑ เป็นชื่อของชื่อของเลขที่พูดชื่อของเลขที่พูด

แววณภพทางอาณานิคมคือการศึกษาต่อไป

วันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๖ เวลา ๘.๒๕ - ๘.๓๕ น. คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์บอกคะแนนผลการสอบเลขคณิต นู๋ถูกขึ้นจากที่นั่งมานั่งอยู่แถวท้ายสุดหลังของคณะเดียว อาจารย์บอกว่า "มีคนสอบโคตค่าสุด ๔ และสูงสุด ๕๐ คะแนน โดยมีคะแนนเต็ม ๕๐ คะแนน อาจารย์ก็อ่านชื่อคะแนนของแต่ละคน จนกระทั่งถึงนู๋เป็นคนสุดท้าย อาจารย์ก็บอกว่า "นู๋ได้คะแนนค่าสุด" แล้วก็ยกกระดาษคำตอบของนู๋ซึ่งส่งกระดาษเปล่าให้ อาจารย์ก็ถามว่า "ไม่ทราบว่าจะให้คะแนนอย่างไร" แล้วถามนู๋ว่า "ทำไมไม่ได้อะไร" นู๋ก็ถูกขึ้นตอบว่า "ไม่ได้อะไรเลย" แล้วนู๋ก็นั่งนิ่งเงียบ อาจารย์ก็อ่านชื่อมาบอกให้บอกไปบนกระดานว่า เพื่อน ๆ นี่มองดูอาจารย์อธิบาย แต่นู๋ไม่มองดูกระดานเลย นั่งเขียนอะไรบางอย่างจนกระทั่งยกมือออกไปนอกห้อง

วันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๖ เวลา ๑๑.๒๐ - ๑๑.๓๐ น. ภาษาไทย

อาจารย์ให้เด็กเรียนจับฉลากจากหัวข้อต่าง ๆ ที่อาจารย์เขียนเอาไว้ ใครได้หัวข้ออะไรก็ออกมาพูดหน้าชั้น นู๋จับฉลากได้หัวข้อเรื่อง "หนังสือเวนิสวานิช" นู๋จึงออกมาเล่าถึงเนื้อหาของบทประพันธ์เวนิสวานิชเป็นอย่างไร มีอะไรน่าสนใจและสนใจบ้าง ตลอดจนยกเหตุผลความบางตอนออกมาเป็นตัวอย่าง และกล่าวสรุปโดยให้คำประพันธ์ว่า "อันว่าความมั่งคั่งวาบวอดจะมีใครบังคับก็ไม่ได้ หลังมาเองเหมือนฝันอันสั้นใจ จากปากกาผู้ราดด้วยแสงตะวัน" เมื่อพูดจบ เพื่อนร่วมชั้นก็ให้ นู๋ขมขื่นแล้วกลับมาที่นั่งที่

หมายเหตุ

หนูได้รับเลือกเป็นตัวแทนนักเรียนชายที่เรียนอ่อนสำหรับการศึกษานี้ จากการศึกษาตั้งแต่มีการศึกษา ๒๕๐๕ - ๒๕๐๖ ขออนุญาตให้เกี่ยวกับเรื่องนี้

005685

ความเจริญเติบโตทางร่างกายและสุขภาพ

หนูเป็นนักเรียนชาย ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๖ หนูมีอายุ ๑๕ ปี ๑๑ เดือน ซึ่งมากกว่าอายุเฉลี่ยของห้อง ๖ เดือน หนูหนัก ๕๘.๕ ก.ก. และสูง ๑๑๖ ซม. ซึ่งมีน้ำหนักมากกว่าน้ำหนักเฉลี่ยของนักเรียนชายของห้อง ๗.๖ ก.ก. และมีตัวสูงมากกว่าตัวสูงเฉลี่ยของนักเรียนชายของห้อง ๗.๕ ซม.

การรังสี ๔๓. แอ่งการเจริญเติบโตทางร่างกายโดยน้ำหนักและส่วนสูง ภาภที่ ๑๘. เติบโตเทียบ
น้ำหนักและส่วนสูงของหนูกับน้ำหนักและส่วนสูงเฉลี่ยของนักวิทยาศาสตร์ของห้อง

ข้อมูลจากรายงานสุขภาพของนายแพทย์

จากการบันทึกการตรวจสุขภาพของหนู โดยนายแพทย์ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ที่มา
ทำการตรวจสุขภาพของนักวิทยาศาสตร์ไม่ดังนี้

ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ความสะอาดของร่างกายและเสื้อผ้า ความสมบูรณ์ของร่างกายก็ ปกติทุกอย่าง
ไม่ถือว่าเป็นโรคอะไร

ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ความสะอาดของร่างกายและเสื้อผ้า ความสมบูรณ์ของร่างกายพอใช้ ปกติทุก
อย่าง ไม่ถือว่าเป็นโรคอะไร ยกเว้นเป็นเกื้อตามผิวหนัง

ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ - ๒๕๐๖ ไม่มียา

ปี พ.ศ. ๒๕๐๗ (๒๓ มกราคม ๒๕๐๗) ความสะอาดของร่างกายและเสื้อผ้า ความสมบูรณ์
ของร่างกายพอใช้ ปกติทุกอย่างไม่เป็นโรคอะไร

การตรวจ

ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ตรวจสายตา ผลปกติ

ปี พ.ศ. ๒๕๐๖ X-ray ปอด ผลปกติ

ประวัติการเจ็บป่วยในอดีต

ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นไข้หวัด

ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นหวัดเจ็บคอบ่อย ๆ

ปลูกฝีป้องกันโรคหัด ปี พ.ศ. ๒๕๐๔

ฉีดวัคซีนป้องกันโรคหัด ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ และ ๒๕๐๖

ไม่เคยมีส่วนใดของร่างกายผิดปกติ หรือพิการ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคลอื่น

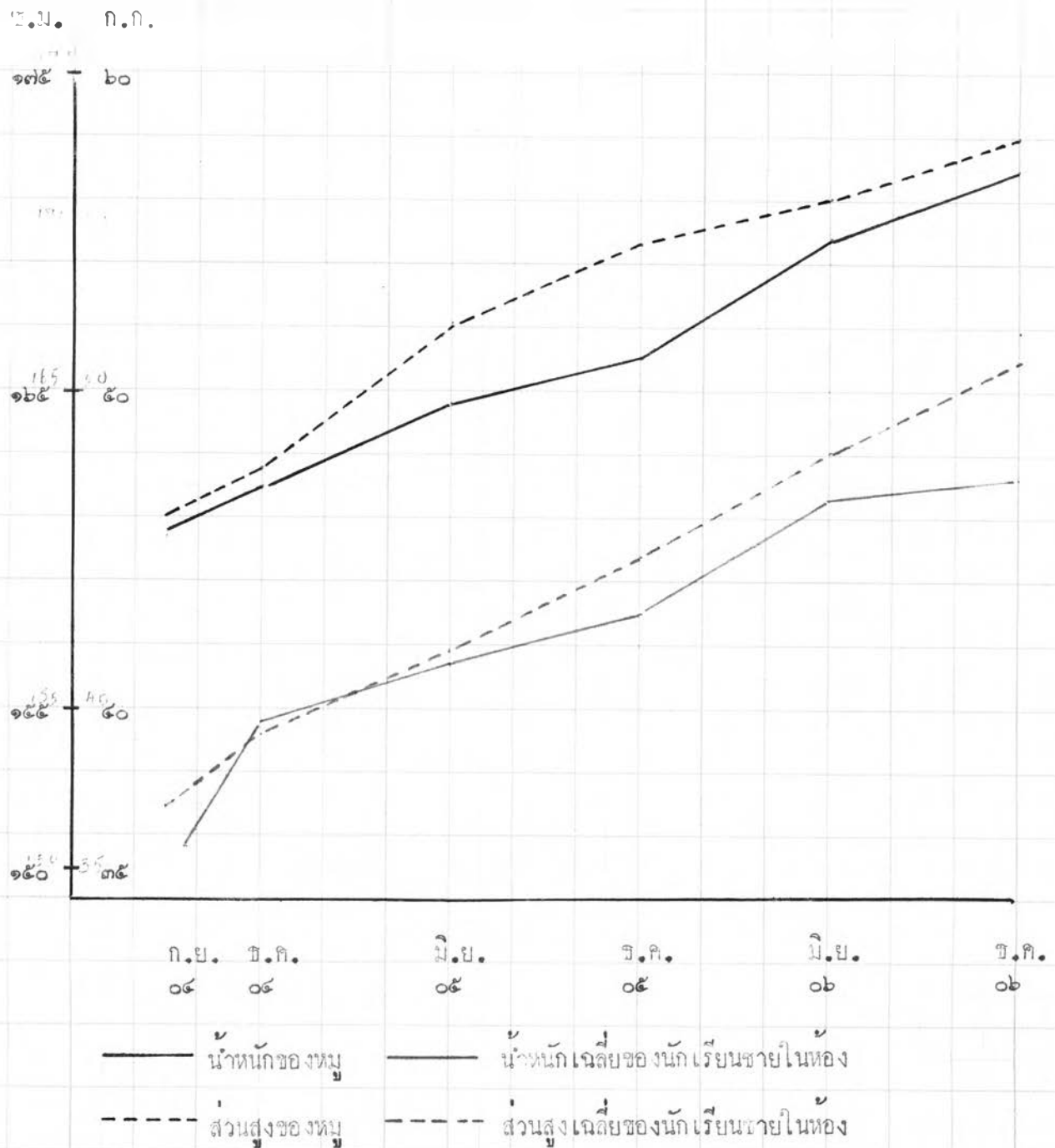
ปีการศึกษา ๒๕๐๔ แข็งแรง แต่เจ็บคอบ่อย ๆ ทางบ้านไม่ค่อยไปบำรุงสุขภาพมากนัก เพราะ
หนูไม่เคยเจ็บป่วยร้ายแรงแต่อย่างใด รับประทานอาหารโดยปกติ

ตารางที่ ๔๓.

การเจริญเติบโตทางร่างกายของหนู โคน้ำหนัก ส่วนสูง
ตั้งแต่กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔ - ธันวาคม ๒๕๐๖

ปี		อายุ ปี/เดือน	น้ำหนัก (ก.ก.)	ส่วนสูง (ซ.ม.)
พ.ศ.	เดือน			
๒๕๐๔	ก.พ.	๑๔/๒	๔๕.๘	๑๖๑.๐
	ก.ค.	๑๔/๓	๔๕.๘	๑๖๑.๓
	ก.พ.	๑๔/๔	๔๗.๘	๑๖๑.๓
	ก.ค.	๑๔/๕	๔๗.๐	๑๖๒.๕
๒๕๐๕	ม.ค.	๑๔/๖	๔๗.๕	๑๖๓.๘
	มี.พ.	๑๔/๗	๔๘.๕	๑๖๗.๐
	ก.ค.	๑๕	๔๘.๐	๑๖๘.๐
	ก.ค.	๑๕/๑	๕๐.๐	๑๖๘.๕
	ก.พ.	๑๕/๒	๕๐.๐	๑๖๘.๕
	ก.ค.	๑๕/๓	๕๒.๐	๑๖๘.๕
	ก.พ.	๑๕/๔	๕๒.๐	๑๖๘.๕
	ก.ค.	๑๕/๕	๕๑.๐	๑๖๘.๕
๒๕๐๖	ม.ค.	๑๕/๖	๕๔.๐	๑๖๘.๕
	มี.พ.	๑๕/๗	๕๔.๕	๑๗๐.๐
	ก.ค.	๑๖	๕๕.๕	๑๗๑.๐
	ก.ค.	๑๖/๑	๕๖.๕	๑๗๑.๒
	ก.พ.	๑๖/๒	๕๖.๘	๑๗๒.๕
	ก.ค.	๑๖/๓	-	-
	ก.พ.	๑๖/๔	๕๖.๘	๑๗๓.๐
	ก.ค.	๑๖/๕	๕๗.๒	๑๗๓.๐

ภาพที่ ๑๔
เปรียบเทียบน้ำหนักและส่วนสูงของหมู่กับน้ำหนักและส่วนสูงของนักเรียนชายในท้องถิ่น
ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ สุขภาพทั่วไปแข็งแรงดี

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ สุขภาพทั่วไปแข็งแรงดี สูงใหญ่ผิดปกติมองข้ามความผิดปกติกับผม ซึ่งมีร่างกายผอมเล็กกว่าที่อายุมาก แม้ว่าที่อายุจะอายุต่างกันเพียง ๑ ปีเท่านั้น ไม่มีถูกคนใครช่วยจนต้องเขารักษาตัวในโรงพยาบาล

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ รับพร สถานอาหารกลางวันโรงเรียนโตทุกชนิด

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ สุขภาพทั่วไปแข็งแรงดี รับพร สถานอาหารโตทุกชนิด

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ สุขภาพทั่วไปแข็งแรงดี รับพร สถานอาหารทางพิเศษชอบ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์พิเศษ

กีฬาที่เล่นเล่นกีฬาที่เล่นฟุตบอล ในท่าแรงแรงแทควา หนูเป็นกีฬาที่เล่นของโรงเรียน เป็นกีฬาที่ชอบของหนูเล่นสนุกสนุก เล่นสนุกมาก การเคลื่อนไหวไหวไต่รวดเร็ว เป็นธรรมชาติและกำลังมันสนุกกับการเล่นกีฬาที่สนุกเหมือนอย่าง

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ วันพักที่มีเวลาอยู่กับครอบครัวประมาณวันละ ๑ ชั่วโมง ตอนเช้า ตอนเย็นมีความรักกันมาตั้งแต่ ลูก ๆ เขาชอบเล่นและมีความรักกับลูกเพราะตอนเช้าก่อนลูก ๆ ไปโรงเรียน หนูรักการตามาก

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ หนูเป็นลูกคนที่หนึ่ง มีพี่น้องทั้งหมด ๕ คน วันพักที่โรงเรียนเป็นเหมือนโอกาสอยู่กับครอบครัวประมาณวันละ ๑ ชั่วโมง คือ ตอนเช้าก่อนไปโรงเรียน ตอนเย็นกับพี่พี่มักจะเป็นเวลาที่ต่างฝ่ายต่างทำงานและเตรียมตัวจะไปโรงเรียน ในตอนเย็นมารดากลับมาประมาณ ๒๒.๐๐ น. ไม่มีวันหยุดเสาร์อาทิตย์ ทั้งเกิดมาถึงบ้านลูก ๆ ก็ซบกับนมแม่แล้ว บิดารับราชการต้องออกไปราชการทางจังหวัดเป็นประจำ เวลาอยู่มาหนูเป็นห่วงสวัสดิการของคนอื่น ๆ ในบ้านเวลาที่สวัสดิการของตนเอง การคนเพื่อนอยู่ปกครองกวทชน เมื่อมีสวัสดิการปกครองจะดูว่ากล่าวตักเตือน และเมื่อทำถึงที่ถึงงานถูกใจอยู่ปกครอง ๆ จะให้ทำระเบียบ บุคคลที่หนูรักมากที่สุดคือน้องชายคนเล็ก หนูรักการตามาก บุคคลที่หนูใจใฝ่ใหญ่มากคือ บิดามารดา พี่น้อง หนูเขารักทุกคนในมาในใจ รักกัน อยู่ทุกคน ที่บ้านมีสุนัข ทุกคนช่วยกันดูแล

เข้ชอบสุนัขมากเอาอาหารให้เสมอ เข้เล่นเกมยิงปอง ฟุตบอลกับน้อง ๆ ที่บ้าน เมื่อขี้โกรธหรือไม่พอใจอะไร บางครั้งจะหาหนทางแต่ไม่เอาที่กายโกรธ เมื่อมีความรักมีปัญหาก็คิดดีใจ บิดามารดาไม่ค่อยได้ใหญ่ ๆ ทราบปัญหาที่ถูกรายเป็นปัญหาที่ไม่สำคัญ

ปีการศึกษา ๕๘๖ เข้เป็นลูกคนโตในครอบครัวมีลูก ๕ คน เป็นชายทั้ง ๕ คน ทุกคนอยู่กับบิดามารดาโดยตลอด ที่บ้านไม่มีญาติผู้ใหญ่ มีคนเฒ่าคนแก่มาทำอาหาร และซักเสื้อผ้า

บิดาและมารดามีความสัมพันธ์ที่ดี วันหนึ่งศึกษาไปเข้เข้มาเข้กับบิดาไม่สบายเป็นไข้หวัดไม่ได้ไปทำงาน มารดาอยู่กับบ้าน คนที่ศึกษาจะไปถึงมารดาขานบิดาไปหาหมอ ผู้ซึ่งมารดาหรือผู้ปกครองบิดามารดาของเข้ก็กลับ มารดาเป็นไข้หวัดบิดาเป็นไข้หวัดร้อน นาน ๆ จะไปเที่ยวเล่นสักครั้งหนึ่ง

บิดามารดามีเวลาอยู่ใกล้กันลูก ๆ น้อยมาก มารดามีเวลาอยู่ใกล้บิดาถูก ๆ ประมาณวันละ ๑ ชั่วโมงตอนเช้าก่อนออกไปโรงเรียน มารดาคงไปทำงาน จะกลับถึงบ้านประมาณ ๒๒.๐๐ น. ซึ่งเป็นเวลาที่ลูก ๆ นอนหลับหมดแล้ว มารดาไปทำงานทุกวันไม่เว้นหยุด บิดาส่วนมากต้องไปราชการต่างจังหวัด เป็นประจำเวลาใกล้ลูก ๆ นอนความมารดา บิดามารดาเคยมาถูก ๆ ไปเที่ยวพักผ่อนนอกร ๒-๓ วันแล้วกลับมาครั้ง ทุกคนชอบและสนุก เวลาที่มีปัญหาอะไรส่วนมากก็ไม่ค่อยไปบอกให้ทราบ เพราะขาดความใกล้ชิด

ความสัมพันธ์ในระหว่างพี่ ๆ น้อง ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ชอบเล่นฟุตบอลด้วยกันเสมอ โดยเตะเตะคนที่ ๓ - ๔ - ๕ เล่นด้วยกันเสมอ เข้มีเรื่องซัดกับน้อง ส่วนพี่ ๆ จะร่วมเล่นฟุตบอล โต้กันน้อง ๆ เข้รักของทุกคนมาก บิดามารดาเข้าใจใจใจในเรื่องน้อง ๆ ตัวเองเข้คนทั้งสองก็คิดถึงบิดาเป็นคนที่เข้เรียนมาก ไม่ค่อยยุ่งตั้งกับพี่ ๆ น้อง ๆ เข้จะตั้งใจจะเรียนหมอ การเรียนของเข้ก็อยู่ในเกณฑ์ดีมาก มารดาเป็นห่วงเรื่องสุขภาพมาก

เข้เวลาโกรธเพราะน้อง ๆ ทำให้ไม่พอใจ เข้เป็นคนที่โกรธง่ายหายเร็ว บางครั้งเมื่อโกรธจะทุบน้องบ้างรำเสียงและอะไรทั้งนี้เป็นส่วนมาก โดยทั่วไปเข้เล่นกับน้อง ๆ ของตน นาน ๆ จะไปเล่นกับญาติซึ่งอยู่ไกลกัน เมื่อมีปัญหาบางครั้งเข้ก็เล่าให้ตนของ ๆ ทราบ เพราะวันหลังมารดาที่ทราบเรื่องจากน้อง ๆ

บิดามารดา รักลูกกันลึกมากที่สุด เพราะสงสาร เข้รักมารดามากกว่าบิดา เข้มักจะเอาอย่างมารดา เข้บางครั้งคิดว่าตนไม่เป็นที่รักของบิดาที่แท้เลย ๆ เข้ตอนเขาเคยไปนอกร บิดามารดา รักลูก ๆ ทุกคน ลูก ๆ กลัวบิดามากกว่ากลัวมารดา ลูก ๆ ทุกคนสนิทสนมมารดา มากกว่าบิดา

ที่ท่าเรือปากหมากมีความสัมพันธ์กัน แต่คนใจก็ไม่มีความแตกต่างกัน มารดาเป็นผู้ว่าจ้าง และรับซื้อขมิ้นในยาม บิคามารดาได้วางแผนการอนาคตของหนูไว้แล้ว มารดาคอยทำให้เรียมรัฐศาสตร์ แก้วมอชากเรียนตำรวจ มารดาใจเด็ดว่า ถ้าเรียมรัฐศาสตร์จนก็อาจเป็นตำรวจได้ หรือถาเปลี่ยนใจ ก็เป็นช่างอื่นได้ ส่วนเรียมตำรวจทางแคบ ถ้าไปทำผิดแล้วไม่ตามมารดาช่างอื่นได้ ในที่สุดหนูก็เื่อ มารดา

รวมจากเล่ม

ในปีการศึกษา ๕๕๖ ได้เห็นนักเรียนจำแนบสอบถาม หนูนึกนึกเกี่ยวกับครอบครัวที่หนูอาศัยอยู่ ลอยในเรื่องที่ความเขย่งกับขงกับขงในเรืองการขมเพอนทางเพต ในเรืองเที่ยวเทร การพักขณ หยอนใจ การแต่งกาย และอาชีพ นอกจากนั้นหนูคิดว่า หนูจะเื่อในความขมเพอนและนำในเรื่องที่ ๆ ไปเกี่ยวกับอนาคตของชาวเราควรจะเป็นเื่อ..... เมื่อเราขมเพอนกับเรียม หนูขมเพอนจะ ปรักษาช่วยเป็นกนแรก คือแม่..... เมื่อเรียมขมเพอนกับเรียมเราควรจะปรักษาช่วยเป็นกนแรก คือแม่..... ชาวเราควรคิดว่าเรียมมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอนาคตของชาวเราควรจะเป็นชาวเราและพ่อแม่"

ตารางที่ ๕๕. และที่ ๕๕. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบิคามารดาขมเพอน ตามความถักเ็น

ของหนู

พื้นฐาน วัฒนธรรมและการอบรมสั่งสอนทางบ้าน

ญาติของควยกับขมเพอน ๕ คน เป็นชาวขมเพอน ๓ คน เป็นชาวขมเพอนโต อายุ ๑๖ ปี เรียมขมเพอน น.ศ.๑ คนที่สองเป็นชาย อายุ ๑๕ ปี เรียมขมเพอน น.ศ.๑ เรียมโรงเรียนรัฐบาล คนที่สาม อายุ ๑๔ ปี เรียมขมเพอน ป.๖ คนที่สี่ อายุ ๑๓ ปี เรียมขมเพอน ป.๕ คนที่ห้า อายุ ๑๑ ปี เรียมขมเพอน ป.๕ เมื่อนั้นควย คนที่สาม ที่ และที่ เรียมขมเพอนในโรงเรียนรัฐบาลและเมื่อนั้นที่ควยคนที่สอง

บิคา อายุ ๕๓ ปี เป็นชาวเรา การขมเพอน ไม่เคยไปขมเพอนกับลูกกับลูกมาก เพราะต้องไปรับการ ทางจังหวัดเป็นประจำ ส่วนมารดา อายุ ๕๖ ปี ทำงานในสวนผักของเรียมขมเพอนขมเพอน มารดาเป็นผู้รับผิด รอดลูก ๆ แขนมารดาถักขมเพอนของมารดา ๒๓.๐๐ น. ขมเพอน ๆ ส่วนมารดาขมเพอนแล้ว

เมื่อก่อนจังหวัดทางภาคเหนือเมื่อนั้นไปรับมา การในจังหวัดนั้น หนูได้ขมเพอนเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ บิคามารดา ๓ คนเรียมเข้าโรงเรียนขมเพอนขมเพอนเป็นครั้งแรกในกรุงเทพฯ และได้ขมเพอนเข้ามาเรียนในโรงเรียน

ตารางที่ ๔๔.

ความสัมพันธ์ระหว่างปีศาจกับมนุษย์ ความความเชื่อเกี่ยวกับผี

คำถาม	คำตอบ				
	ทุก *	เกือบทุก *	บาง *	น้อย *	ไม่เคยเลย
ชายๆ เราสามารถจะพูดเขาเรื่องและปริศนากับพวกเพื่อนเรื่องใด ๆ ได้	-	✓	-	-	-
คุณชอบปลุกใจและช่วยเมื่อธรรมาจารย์ในยามที่ธรรมาจารย์ใครมีความยุ่งยากลำบาก	-	-	✓	-	-
คุณชอบพร้อมเสมอที่จะช่วยธรรมาจารย์เมื่อธรรมาจารย์ต้องการทาน	✓	-	-	-	-
คุณชอบสนทนในสิ่งที่ยากเรื่องผี	✓	-	-	-	-
เมื่อธรรมาจารย์ท่านใดเป็นจะทำอะไรก็ตามคุณก็จะพยายามและใช้เหตุผลว่าทำไมธรรมาจารย์จึงต้องทำถึงนั้น	-	✓	-	-	-
เมื่อคุณมองไปธรรมาจารย์แล้วคุณชอบจะบอกเล่าเหตุการณ์ที่ทางของธรรมาจารย์	✓	-	-	-	-
เวลาที่คุณไปทำงานอื่นหรือการสนทนาต่าง ๆ คุณมักคิดเสมอว่าธรรมาจารย์ท่านนี้เป็นของขมขื่นมาจากทาน	-	-	-	✓	-
คุณชอบมองไปธรรมาจารย์ในใจเก็บกาย	-	-	-	-	✓
คุณชอบมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะไปธรรมาจารย์ทำอะไรสักอย่างกับคนอื่น	-	-	-	✓	-
คุณชอบเก็บวาทะที่ธรรมาจารย์ท่านใดที่สนทนาแลกเปลี่ยนใด ๆ	-	-	-	✓	-
คุณชอบทำโทษธรรมาจารย์โดยเอาของที่ธรรมาจารย์รักไปเสีย	-	-	-	-	✓
คุณชอบบ่นว่าธรรมาจารย์ตลอดเวลา	-	-	-	✓	-
คุณชอบดูเฝ้าเกาะไรธรรมาจารย์	-	-	✓	-	-

* คำตอบไปอาจเป็น ครั้ง หรือ หนึ่ง ก็ได้แล้วแต่คำถาม

ตารางที่ ๔๕.

ความสัมพันธ์ระหว่างมารดา กับ เชื้อ ตามความคิดเห็นของชุมชน

คำถาม	คำตอบ				
	ถูกต้อง *	เกือบถูกต้อง *	บาง *	ไม่เคย *	ไม่เคยเลย
ข้าพเจ้าสามารถพูดเล่าเรื่องประวัติครอบครัวแม่ได้ในเรื่องใด ๆ ได้	-	✓	-	-	-
คุณแม่พูดกับข้าพเจ้าและช่วยเหลือข้าพเจ้าในยามข้าพเจ้าใคร่มีความยุ่งยากลำบาก	✓	-	-	-	-
คุณแม่พร้อมเสมอจะช่วยเหลือข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าต้องการความช่วยเหลือ	✓	-	-	-	-
คุณแม่สนใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าชอบทำเป็นพิเศษ	✓	-	-	-	-
เมื่อข้าพเจ้าจำเป็นต้องทำอะไรก็ตามคุณแม่จะอธิบายและให้เหตุผลว่าทำไมข้าพเจ้าจึงต้องทำสิ่งนั้น	-	✓	-	-	-
เมื่อใดลงโทษข้าพเจ้าคุณแม่จะให้เหตุผลที่สมควรแก่เหตุ	-	-	✓	-	-
เมื่อข้าพเจ้าต้องการไปทำธุระส่วนตัว หรืองานอื่นเรื่องต่าง ๆ คุณแม่คิดเสมอว่าข้าพเจ้าจำเป็นต้องไป	-	✓	-	-	-
คุณแม่ลงโทษข้าพเจ้าให้เจ็บกาย	-	-	-	-	✓
คุณแม่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาเล่าเรียน	-	-	-	-	✓
คุณแม่เคยขู่หรือให้โทษข้าพเจ้าทำคะแนนสอบได้ไม่ดี	-	-	-	✓	-
คุณแม่รักให้ข้าพเจ้าโดยเอาของหรือเงินไปเลี้ยง	-	-	-	-	✓
คุณแม่กลัวว่าข้าพเจ้า	-	-	✓	-	-
คุณแม่คิดว่าเด็กทำอะไรก็ตาม	-	-	✓	-	-

* คำตอบนี้อาจเป็น ครั้ง หรือ ครั้งก็ก็ได้แล้วแต่คำถาม

ความสัมพันธใหม่เพื่อนวัยเดียวกัน

ข้อมูลที่ได้จากเพื่อนในห้อง

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ใหม่เพื่อน โดยการใช้ถ่วงน้ำหนัก คำถาม "ใคร เข้ม" และ

Semantic Differential Test

จากสังกะสี

เมื่อหมู่เรียนชั้น ม.ศ. ๑ ม.ศ. ๒ และ ม.ศ. ๓ ทุกคนได้สังกะสี โดยใช้สถานการณ์ในห้องเรียน ไปเที่ยวและในโรงอาหาร ผลการที่ ๒๕ - ๓๓ ตารางที่ ๘. แสดงความสัมพันธ์ของหมู่กับเพื่อนในห้อง

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ จากตารางที่ ๘. และภาพที่ ๒๕ - ๒๗ สถานการณ์ในห้องเรียน หมู่ได้ รับเลือกจากนักเรียนชาย ๑ คน หมายเลข ๑๕ หมู่เลือกหมายเลข ๑๔ ทอม และหมายเลข ๑๔ และ ๕ สถานการณ์ไปเที่ยวหมู่ได้รับเลือกจากนักเรียนชาย ๒ คน หมายเลข ๑๔ และ ๑๖ หมู่เลือกหมายเลข ๑๔ ทอม และเลือกหมายเลข ๑๖ และ ๓๐ สถานการณ์ในโรงอาหาร หมู่ได้รับเลือกจากนักเรียนชาย ๑ คน คือหมายเลข ๑๔ หมู่เลือกหมายเลข ๑๔ ทอม และเลือกหมายเลข ๕ และ ๑๑

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ จากตารางที่ ๘. และภาพที่ ๒๕ - ๓๐ สถานการณ์ในห้องเรียน หมู่ได้ รับเลือกจากนักเรียนชาย ๒ คน หมายเลข ๒๐ และ ๒๓ หมู่เลือกหมายเลข ๒๐ ทอม และเลือกหมายเลข ๕ และ ๑๕ สถานการณ์ไปเที่ยว มีนักเรียนชายเลือกหมู่ ๔ คน หมายเลข ๑๕, ๒๐, ๒๓ และ ๒๔ หมู่เลือกหมายเลข ๑๕ และ ๒๐ ทอม และหมายเลข ๕ สถานการณ์ในโรงอาหาร หมู่ได้รับเลือกจากนักเรียน ชาย ๔ คน หมายเลข ๑๔, ๕, ๒๐ และ ๒๓ หมู่เลือกหมายเลข ๑๔ และ ๕ ทอม และเลือกหมายเลข

๒๗๑

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ ตารางที่ ๘. และภาพที่ ๓๐ - ๓๓ สถานการณ์ในห้องเรียน หมู่ได้รับ เลือกจากเพื่อนนักเรียนชาย ๒ คน คือหมายเลข ๕ และ ๑๖ หมู่เลือกหมายเลข ๕ ทอม และหมายเลข ๑๕ กับ ๕ สถานการณ์ไปเที่ยว หมู่ได้รับเลือกจากเพื่อนนักเรียนชาย ๒ คน คือ ๑๖ และหมายเลข ๒๔, ๑๕, ๑๖, ๒๐, ๓๐ หมู่เลือกหมายเลข ๑๕ ทอม และเลือกหมายเลข ๕ และ ๑๖ สถานการณ์ใน โรงอาหาร หมู่ได้รับเลือกจากนักเรียนชาย ๔ คน คือหมายเลข ๑๕, ๑๓, ๕ และ ๒๐ หมู่เลือกหมายเลข ๑๕ และ ๕ ทอม และเลือกหมายเลข ๗

ตารางที่ ๑๖.

ความสัมพันธ์ของหมู่สัมพันธในทอง จากสถิติในสภาพการต่าง ๆ
ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖

ปีการศึกษา	ผลการกระทำ	จำนวนคนที่ เลือกหมู่	หมายเลขที่ เลือกหมู่	หมายเลขที่ หมู่เลือก	จำนวนนักเรียน ทั้งหมด
๒๕๐๔	ห้องเรียน	๑	๑๔	๑๔, ๑๔, ๕	๓๑
	ไปเที่ยว	๒	๑๔, ๑๖	๑๔, ๑๔, ๓๐	๓๑
	โรงอาหาร	๑	๑๔	๑๔, ๕, ๑๑	๓๑
๒๕๐๕	ห้องเรียน	๒	๒๓, ๒๓	๒๐, ๕, ๑๕	๓๕
	ไปเที่ยว	๔	๑๕, ๒๐, ๒๓, ๒๔	๑๕, ๒๐, ๕	๓๕
	โรงอาหาร	๔	๑๕, ๕, ๒๐, ๒๓	๑๕, ๕, ๒๒	๓๕
๒๕๐๖	ห้องเรียน	๒	๘, ๑๖	๘, ๑๕, ๕	๓๕
	ไปเที่ยว	๖	๑๖, ๒๔, ๑๕, ๑๖, ๒๐, ๓๐	๑๖, ๕, ๑๕	๓๕
	โรงอาหาร	๔	๕, ๑๓, ๕, ๒๓	๑๕, ๕, ๑	๓๕

จากคำถาม "ใคร เขย"

การวัดความสัมพันธ์ในหมู่สัมพันธเดียวกัน โดยการวัดความคิดเห็นของนักเรียนชาย เขย
ในทอง ดูตารางที่ ๑๖. และภาพที่ ๒๐. แสดงความคิดเห็นของเขยในห้องทดลอง

ตารางที่ ๔๓.

ความคิดเห็นของเพื่อนในหอพักหญิง กิตเป็นมัยยะจากคำถาม "ใคร เขย" ทั้งสามปีการศึกษา ๒๕๐๘ - ๒๕๑๐

ความคิดเห็นของเพื่อนในหอพักหญิง	ปีการศึกษา		
	๒๕๐๘	๒๕๐๙	๒๕๑๐
ชอบแต่งทรงผมสวยงามมากที่สุด	๑๔.๓	๕.๐	--
ถูกใจไม่ดูภาคภูมิใจ	๘.๕	--	--
ไม่สวยแต่ไม่เรียมร่อยที่สุด	๑๔.๓	--	--
ถูกเสียงก้องมากที่สุด	๔๖.๗	๓๖.๘	๘๕.๐
ถูกครุฑท่าเหมือนเขียด	๔๕.๓	๓.๑	--
ห้าความร่าเริงในยามที่สุด	๖.๖	--	--
ชอบออกการบ้านของเพื่อนมากที่สุด	๓๖.๘	๑๕.๓	๒๐.๐
ส่งการบ้านไม่ทันตามกำหนดมากที่สุด	๘.๓	--	๓๕.๒
ร้องเพลงเก่งที่สุด	๑๒.๕	--	--
ร่าเริงที่สุด	--	๖.๐	--
รับทราบว่าโตเมื่อถึงเวลาจริง ๆ แฉะทำไม่ได้	--	๕.๕	--
แต่งกายไม่เรียมร่อยที่สุด	--	๒๕.๐	--
มีอารมณ์ขันที่สุด	--	๕.๗	--
ชอบแต่งเสื้อผ้ามามากที่สุด	--	๓.๖	--
ชอบวิ่งเล่นเพื่อนมากที่สุด	--	๖.๒	--
ชอบเอาเปรียบเพื่อนมากที่สุด	--	๘.๓	--
ชอบล้อเพื่อนเมื่อตอบคำถามผิดมากที่สุด	--	๘.๐	--
มีเพื่อนก๊อปปี้เนื้อเดียวกันมากที่สุด	--	๓.๔	--
เพื่อนชอบเล่นควมมากที่สุด	--	๑๐.๗	--
ออกวิ่งแทนเพื่อนมากที่สุด	--	๕.๕	--

ตารางที่ ๔๗. (ต่อ)

ความคิดเห็นของเพื่อนในห้องทดลอง	ปีการศึกษา		
	๒๕๐๔	๒๕๐๕	๒๕๐๖
ชอบเหม่อลอยในชั้นมากที่สุด	-	๔๐.๐	๓.๓
มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นมากที่สุด	-	-	๗.๖
เพื่อนรักมากที่สุดในวัน	-	-	๓.๗
ชอบเล่นกับเพื่อนที่อยู่ต่ำกว่า	-	-	๗.๑
ไม่ตั้งใจเรียนจนเข้าครูสอน	-	-	๕.๕
เพื่อนเห็นของเพื่อนไปโดยไม่ได้ขออนุญาต	-	-	๑๔.๒

จากตารางที่ ๔๗. ความความคิดเห็นของเพื่อน พฤติกรรมที่เด่น ๆ เกี่ยวกับขุมมี ชอบเหม่อลอยมากที่สุดในวัน: รู้สึกเสียใจมากที่สุด บุคคลที่ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ชอบลอกการบ้านของเพื่อนมากที่สุด ซึ่งการบ้านไม่ทันตามกำหนดตั้งน้อยครั้งที่สุด แหงกายไม่เรียบร้อย

จาก Semantic Differential Test

ในปีการศึกษาได้ใช้ Semantic Differential Test ทดสอบความคิดเห็นของนักเรียนในชั้นต่อเพื่อน ๆ ภาพที่ ๒๖. แสดงความคิดเห็นของเพื่อน ๆ ในห้องที่มีเพื่อน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ ไม่มีรายงาน

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ การคบเพื่อนของหนูเมื่ออยู่บ้านเป็นเพื่อนรุ่นน้อง การคบเพื่อนนอกบ้านผู้ปกครองของครูชั้นมาก

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ การคบเพื่อนของหนูเป็นเพื่อนรุ่นพี่ที่อยู่วิทยาลัยโรงเรียนเดียวกัน

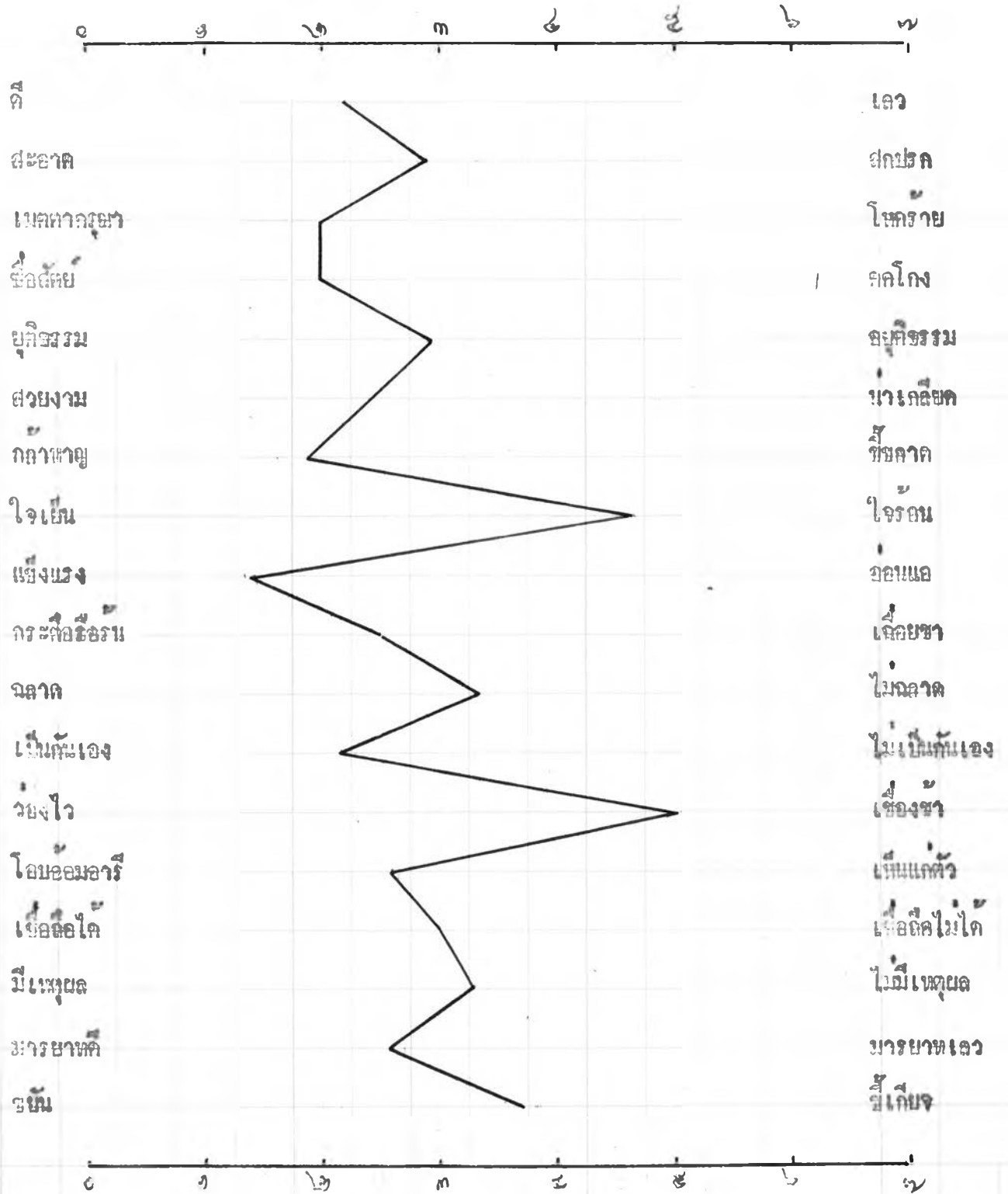
ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ ไม่มีรายงาน

ภาพที่ ๒๑.

ความคิดเห็นของ เยาวชนในเขตกรุงเทพฯ

จาก Semantic Differential Test

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ ความสัมพันธ์ของหนูใหญ่เพื่อนในทองเรือนดี เขาก็เพื่อนได้ทุกคน ทำ
งานกับผู้อื่นดี ความสัมพันธ์กับเพื่อนนอกห้องดี

ปีการศึกษา ๒๕๕๖ ความสัมพันธ์ของหนูใหญ่เพื่อนในทองเรือนดี ความสัมพันธ์กับเพื่อนนอกห้อง
เรือนดี

ข้อมูลจากหนู

ในปีการศึกษา ๒๕๕๖ ได้เกณฑ์เรียนตอนแถมสอบถาม โดยให้เติมคำในประโยคที่ไม่สมบูรณ์
หนูเขียนไว้ดังนี้

ในตอนที่ข้าพเจ้าอยู่คนเดียว ข้าพเจ้ารู้สึกเหงาไม่มีคนคุยด้วย
ในตอนที่ข้าพเจ้าอยู่ในโรงเรียน ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานได้คุยกับเพื่อน
เวลาที่ข้าพเจ้าเริ่มจะนอนใครสักคนก็ส่ง สิ่งนี้ข้าพเจ้ากลัวที่สุด คือ ถ้าไม่ถูกใจเขาหรือเขาไม่

ถามเรา

เราต้องทำตัวอย่างไรเมื่อเราเจอเขา เมื่อเรามีเรื่องมาเล่าเขาเป็นสิ่งที่
ดีที่สุดทำให้เราเข้าใจความรู้สึกมากที่สุด คือ จบการศึกษา และมีงานทำ
ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ข้าพเจ้ามีเพื่อนเมื่อข้าพเจ้ารู้สึกโกรธ
คนที่เขากล่าวว่าข้าพเจ้าเป็นคนดี
เมื่อข้าพเจ้าทำโทษคนอื่นโกรธ ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ
ข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อตอนที่ข้าพเจ้าเจอคุณ
เมื่อตอนที่ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าดีต่อเรา
ในขณะที่อยู่ระหว่างเพื่อน ข้าพเจ้ามีความสนุกสนาน
นอกจากนี้หนูยังได้เกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศ ในเรื่องที่เราได้คุยกับเวลาอยู่คนเดียวเพื่อน

ทางเพศ

ระดับสติปัญญา

จากการทดสอบสติปัญญาของหนูไทยในชุดทดสอบ Raven Progressive Matrices.....1938
เมื่อปลายปีการศึกษา ๒๕๕๖ หนูได้คะแนนเปอร์เซ็นต์ที่ ๓๐ เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กเรียนในทอง
และเมื่อเปรียบเทียบกับ Norm ของทางประเทศ คะแนนของหนูอยู่เปอร์เซ็นต์ที่ ๕๐

ความดีความชอบทางการ เรียน

จากการศึกษาผลการสอบกลางปีและปลายปีในวิชาต่าง ๆ ของหมู่ ทั้งแต่การสอบปลายปีการศึกษา ๒๕๐๓ ถึงกลางปีการศึกษา ๒๕๐๖ ภาคที่ ๒๑ แสดงผลการสอบในวิชาต่าง ๆ ของหมู่มีดังนี้ วิชาภาษาไทย คะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ใดก็ได้ที่ ๓ - ๓๒ วิชาภาษาอังกฤษ คะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ใดก็ได้ที่ ๓ - ๑ วิชาภาษาอังกฤษ คัดคะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ใดก็ได้ที่ ๔ - ๑๔ วิชาคณิตศาสตร์ คะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ใดก็ได้ที่ ๕ - ๔๕ วิชาวิทยาศาสตร์ คะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ใดก็ได้ที่ ๕ - ๑๓ วิชาภาษาแม่ คะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ใดก็ได้ที่ ๑ - ๑๓ วิชาศิลปศึกษา คะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ใดก็ได้ที่ ๔ - ๑๕ เมื่อหมู่เรียนชั้น ม.ศ.๑ เนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์หมู่สอบไล่คะแนนต่างจากเดิมในโรงเรียนกลาง ดังนั้นในชั่วโมงว่างทั้งสองนี้ทางโรงเรียนจึงให้หมู่ไปเรียนที่ชั้น ม.ศ.๒ ดังนั้นคะแนนเปอร์เซ็นต์ใดก็ได้ในการศึกษา ๒๕๐๖ เขตวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์นั้น เป็นคะแนนเปอร์เซ็นต์ใดก็ได้เปรียบเทียบกับนักเรียนชั้น ม.ศ.๒ เท่านั้น คะแนนรวมผลการสอบของหมู่วิชา หมู่อยู่ใหม่ระหว่างอันดับที่ ๓๐ - ๓๕ ในจำนวนนักเรียน ๓๑ คน ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ และ ๓๕ คนในการศึกษา ๒๕๐๕ และ ๒๕๐๖

ความตั้งใจและความสนใจในการ เรียน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง (มารดา)

- ปีการศึกษา ๒๕๐๔ ไม่ค่อยทำงาน
- ปีการศึกษา ๒๕๐๕ เวลาอยู่บ้านวันปกติ หรือวันหยุดไม่ค่อยอ่านหนังสือ
- ปีการศึกษา ๒๕๐๖ จำเป็นจะต้องว่ากล่าวข้างในการนำกลับบ้านตามที่ครูสั่ง เวลาอยู่บ้านวันปกติหรือวันหยุดไปไหนทำอะไร อ่านหนังสือโดย หนังสือที่อ่านส่วนมากเป็นหนังสือเกี่ยวกับกีฬา

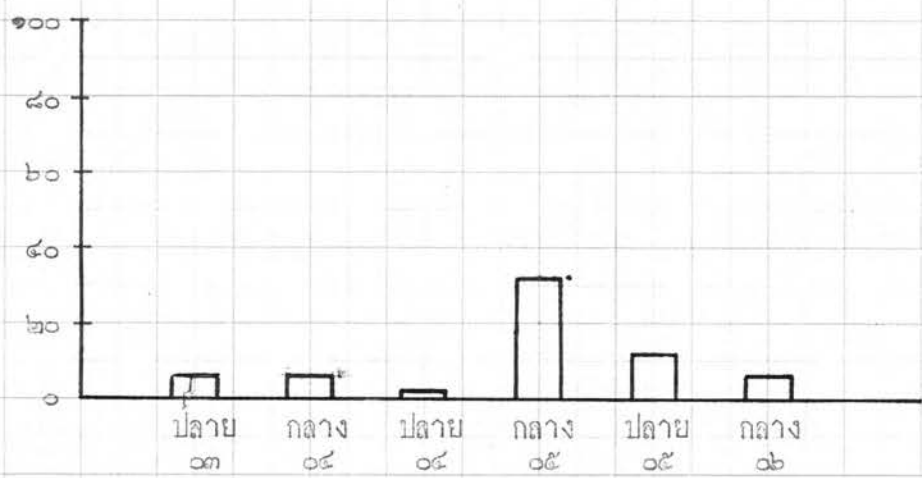
ข้อมูลจากการ สัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ ไม่มีความรับผิดชอบในเรื่องการเรียน เช่น ไม่ทำการบ้าน ทำงานไม่เรียบร้อย สอบไล่ ไม่อ่านหนังสือตามที่กำหนด

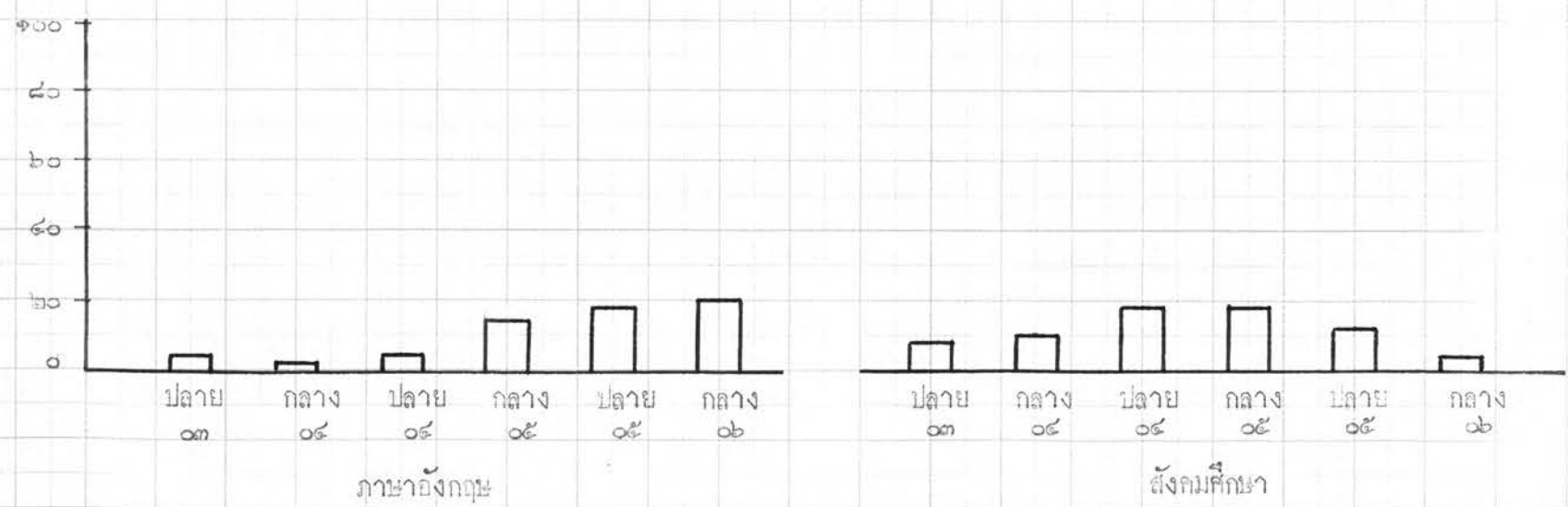
ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ความตั้งใจในการ เรียนโดยทั่วไป ยังน้อยเกินไป ผลการเรียนยังไม่น่าพอใจ ควรพยายามทำงานในระหว่างเรียนมัธยมและสม่ำเสมอและสม่ำเสมอ

ภาพที่ ๒๑.

ค่าแท่งคะแนนเปอร์เซ็นต์ใต้ของผลการสอบกลางปีและปลายปีของครู ตั้งแต่ปลายปีการศึกษา ๒๕๐๓ - กลางปีการศึกษา ๒๕๐๖

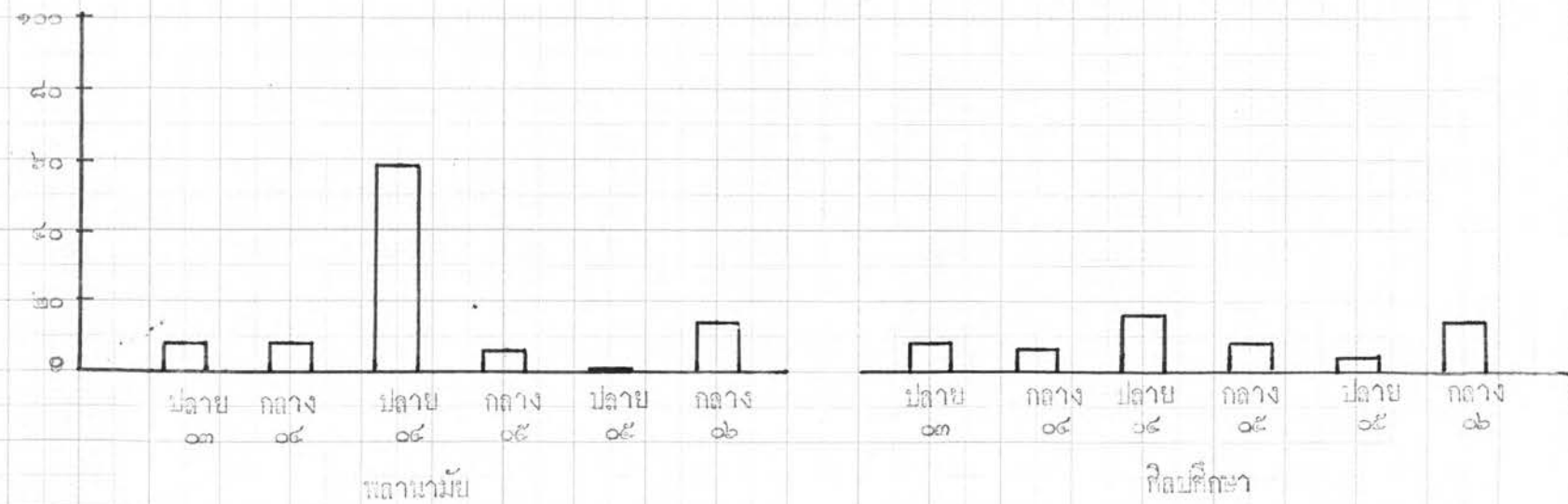
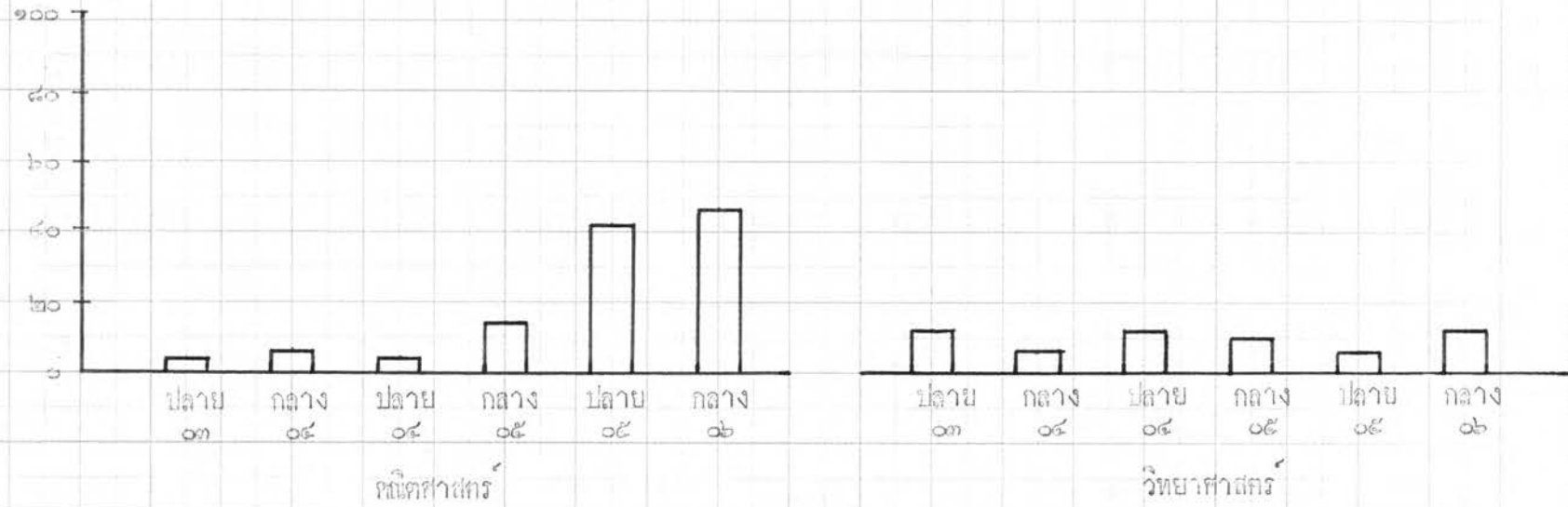
ภาษาไทย

ภาษาอังกฤษ

สังคมศึกษา

ภาพที่ ๒๑. (ต่อ)

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ จำเป็นจะต้องว่ากล่าวเตือนสั่งสอนในการทำงานที่กรุณอบหมายให้ทำ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ปกครอง (มารดา)

ปีการศึกษา ๒๕๐๔

- ๑. สิ่งที่น่าสนใจ คือ กีฬา การเล่นเทเลวิชั่น และวิทยุ
- ๒. วิชาที่ชอบและสนใจ คือ วิชาสังคมศึกษา
- ๓. วิชาที่ไม่ชอบและไม่สนใจ คือ ศิลปศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๐๕

- ๑. โดยทั่วไป ไม่สิ่งที่ชอบและสนใจที่สุด คือ ขาดความรู้ทั่วไปใหม่ ๆ สนใจในกีฬาทุกประเภท เช่น ฟุตบอล บิงปอง ฯลฯ ไม่ชอบและไม่สนใจมากที่สุด คือ ศิลปศึกษา เพราะมีความสนใจในระยะเวลาสั้น งานไม่สำเร็จ
- ๒. วิชาที่ชอบและสนใจที่สุด คือ วิทยาศาสตร์ วิชาที่ไม่ชอบไม่สนใจ ไม่ทราบ

ปีการศึกษา ๒๕๐๖

- ๑. โดยทั่วไป ไม่สิ่งที่ชอบและสนใจที่สุด คือ เล่นฟุตบอล ฟังงานเสียง สิ่งที่ไม่ชอบและไม่สนใจ คือ ดนตรี ภาพยนตร์ไทย
- ๒. วิชาที่ชื่นชอบและสนใจมากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษ วิชาที่ไม่ชอบและไม่สนใจมากที่สุด คือ คณิตศาสตร์

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๐๔

- ๑. วิชาที่ชอบและสนใจมาก คือ สังคมศึกษา พลศึกษา
- ๒. วิชาที่ไม่ชอบไม่สนใจ คือ ดนตรี

ปีการศึกษา ๒๕๐๕

วิชาที่ชอบมากที่สุด คือ พลศึกษา วิชาที่ไม่ชอบและไม่สนใจที่สุด คือ คณิตศาสตร์

ปีการศึกษา ๒๕๐๖

- ๑. โดยทั่วไป ไม่สิ่งที่ชอบและสนใจมากที่สุด คือ การกีฬา โดยเฉพาะฟุตบอล
- ๒. วิชาที่ชื่นชอบและสนใจมากที่สุด คือ วิชาพลศึกษา วิชาที่ไม่ชอบไม่สนใจ ไม่มี

ข้อมูลจากครู

ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ ได้ให้นักเรียนทุกคนตอบแบบสอบถาม โดยให้เติมข้อความลงในประโยคที่ไม่สมบูรณ์ เช่น เร็วว่า

วิชาที่หาใจชอบมากที่สุด คือ วิชาภาษาอังกฤษ เพราะจะนำไปใช้ในทางกฎหมายได้มาก
งานประเภทที่หาใจคิดว่า เป็นงานที่ดี คือ ตำรวจ เพราะชอบมาก ได้ยิงปืนมาก
งานประเภทที่หาใจคิดว่า เป็นงานเลว คือ ขโมย เพราะเป็นคนเห็นแก่ตัวที่สุด

ข้อมูลจากอาจารย์ประจำวิชา

ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖ ให้อาจารย์ประจำวิชาต่าง ๆ ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ Rating Scale ตารางที่ ๔๔. และที่ ๔๕. แสดงความคิดเห็นของอาจารย์ประจำวิชาต่อความตั้งใจเรียน การทำการบ้านที่อาจารย์สั่ง ของครู

ตารางที่ ๔๔.

ความคิดเห็นของอาจารย์ประจำวิชาต่อความตั้งใจเรียนของครูในวิชาต่าง ๆ
ทั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖

วิชา	ปีการศึกษา		
	๒๕๐๔	๒๕๐๕	๒๕๐๖
ภาษาไทย	๒	๔	๓
ภาษาอังกฤษ	๒	๓	๒
สังคมศึกษา	๓	๒	๒
คณิตศาสตร์	๒	๓	๓
วิทยาศาสตร์	๓	๒	๒
พลานามัย	๕	๕	๕
ศิลปะศึกษา	๓	๔	๒

จากตารางที่ ๔๔. ตามความคิดเห็นของอาจารย์ประจำวิชาส่วนใหญ่เห็นว่าครูมีความตั้งใจเรียน

น้อย วิชาทฤษฎีเป็นวิชาที่ผู้มีความตั้งใจเรียนมากที่สุด วิชาภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่ผู้มีความตั้งใจเรียนน้อย วิชาภาษาไทย และศิลปะมีความตั้งใจมากกว่าวิชาอื่น

ตารางที่ ๔๘.

ความถี่เห็นของอาจารย์ประจำวิชาต่อการส่งการบ้านของหมู่ในวิชาต่าง ๆ
ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖

วิชา	ปีการศึกษา		
	๒๕๐๔	๒๕๐๕	๒๕๐๖
ภาษาไทย	๓	๓	๓
ภาษาอังกฤษ	๓	๓	๓
สังคมศึกษา	๓	๒	๑
คณิตศาสตร์	๓	๒	๒
วิทยาศาสตร์	๓	๑	๒
ทฤษฎี	๔	๔	—
ศิลปะศึกษา	๒	๔	๓

จากตารางที่ ๔๘. อาจารย์ประจำวิชาส่วนมากเห็นความถี่เห็นว่าหมู่ส่งการบ้านเกือบทุกครั้ง โดยเฉพาะวิชาภาษาไทย และวิชาภาษาอังกฤษ แต่วิชาสังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ นานาน ๆ จึงจะส่งการบ้าน

ทัศนคติและความสนใจของหมู่ในวิชาต่าง ๆ

ข้อมูลจากหมู่ โดยการให้เก็บข้อความลงในใบระเบียนยังไม่สมบูรณ์

วิชาภาษาไทย

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ ข้าพเจ้าเรียนวิชาภาษาไทยทั้งหมด เมื่อข้าพเจ้ายังมีอายุอยู่ในชั้นประถม
 นั้นข้าพเจ้าชอบมาก เพราะไม่ท่องเรียนไวยากจน ข้าพเจ้าเรียน ก ข ค จนถึง อ และเรียนอ่าน
 ง่าย ๆ ข่า. เจ้าคิดว่าข้าพเจ้าเรียนมากในชั้นประถม และเมื่อเดือนเรียนชั้นสูงขึ้นไปจนถึง ป.๓
 ข้าพเจ้าไม่ชอบวิชาภาษาไทย เมื่อถึงชั่วโมงภาษาไทยข้าพเจ้ามักจะง่วงไม่ทราบเป็นเพราะอะไร และพอ
 เรียนภาษาไทยตอน ป.๔ ข้าพเจ้ายังไม่ชอบเรียนในชั้น เพราะมีทั้งบังคับที่เป็นไวยากจน และภาษา
 ไทยที่เป็นไวยากจน ข้าพเจ้าไม่ชอบ จึงทำให้ไม่อยากเรียนในการเรียนภาษาไทยในชั้นแต่ไม่คิดที่จะ
 คิดบางครั้งมีการ เกี้ยวโยงถึงประวัติศาสตร์ข้าพเจ้าชอบมาก เมื่อมีการ เกี้ยวโยงถึงประวัติศาสตร์ เมื่อไร
 ข้าพเจ้ามักจะตั้งใจเรียน และจะสนใจกับบทระหว่างครูและนักเรียน พอขึ้นชั้น ป.๕ ข้าพเจ้ายังไม่ชอบเพราะ
 ไม่ค่อยเรียนไวยากจน เพราะมีทั้งตัวหนังสือ และหนังสือกับบทระทาน และมีกรทหายไม่มากนัก และข้าพเจ้า
 มักจะชอบในการทหายไม่มากนัก เขียนบทระทาน และข้าพเจ้าจะมีเกี้ยวโยงกับประวัติศาสตร์มากทำในภาษา
 ชอบมาก พอขึ้น ป.๕ ข้าพเจ้าไม่ชอบเพราะมีไวยากจนมากกว่าเก่า และมีการในต่างโคลงต่าง ๆ
 ข้าพเจ้าไม่ค่อยชอบ ชอบมีวิชาต่างโคลงข้าพเจ้าไม่ชอบ และการเรียนเกี่ยวกับธรรมทาน อักษรคำ สูง
 กลาง บางครั้งไม่เรื่องเลย พอขึ้น ป.๖ ข้าพเจ้าไม่ชอบเพราะมีวิชาไวยากจนมาก ทำให้ไม่ค่อยชอบ
 เลย นาน ๆ ถึงมีการทหายไม่ ก.ศ.๖ การเรียนวิชาที่ข้าพเจ้าชอบเพราะมีการเรียนในหนังสือมาก ๆ
 ข้าพเจ้าชอบวิชาภาษาไทย ม.ศ.๖ มีการอ่านโคลงแต่ดีกว่า ป.๓

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาภาษาไทย เพราะ

๑. ทำให้ระลึกตัว อ ร อดกว่าเก่า
๒. ทำให้รู้จักในการเขียนและในการอ่าน
๓. ทำให้รู้ภาษาไทยสมัยก่อนที่จะเป็นตัวแบบ

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาภาษาไทย เพราะ

๑. ในไวยากจนข้าพเจ้าไม่ค่อยชอบ เพราะไม่เรื่อง
๒. อักษรสูง คำ
๓. ในต่างโคลงเอง

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ การเรียนวิชาภาษาไทยกับข้าพเจ้า ชอบพอใช้ สำหรับข้าพเจ้าเมื่ออยู่
 ชั้น ป.๓ ถึง ป.๖ ข้าพเจ้ายังไม่ชอบสนใจเท่าไรนัก เห็นจะชอบวิชาภาษาไทยเข้ากันมากกับหนังสือ
 ไม่สนใจวิชาภาษาไทย ที่จริงข้าพเจ้ายังไม่อยู่ในชั้นนี้ เมื่อชั้น ป.๔ ถึง ป.๖ ข้าพเจ้าชอบ ๕๐ - ๕๕ %

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ การเรียนวิชานี้เป็นวิชาที่บางคนส่วนใหญ่ไม่มีใครชอบนัก เมื่อครั้งยังเรียน
อยู่ชั้น ป.๕ ข้าพเจ้าไม่ชอบ เพราะรู้สึกยากมาก มีทฤษฎี และอีกหลายอย่างมาก และการฟังอาจารย์ไม่
รู้เรื่องเท่าไรนัก เมื่อมาเรียนภาษาอังกฤษชั้น ป.๖ เจออาจารย์ที่ดูแลทำให้ไม่ชอบเรียนมากเท่า
ไรนัก และเมื่อมีอาจารย์ที่มากมาสอนครูสอนให้ข้าพเจ้าชอบมากขึ้น ตั้งใจเรียนดี มีความสนใจมากขึ้น
ข้าพเจ้า ชอบและสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะ

๑. ทำให้มีความรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น

๒. อาจารย์มีเสน่ห์

ข้าพเจ้า ไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะ

๑. ยากมาก

๒. ไม่ชอบครูเอง

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ วิชาภาษาอังกฤษที่ ข้าพเจ้าชอบบางเหมือนกัน แต่รู้สึกว่าจะยากไปแต่เรียน
ก็สนุกดี อาจารย์ชอบใจมากพอใจหาย ถ้าตั้งใจฟังก็จะเข้าใจได้ง่าย
ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะ

๑. เป็นวิชาที่สนุกดี

๒. เป็นวิชาที่ชอบยกเงินได้

๓. อาจารย์มีเสน่ห์ เอง

วิชาสังคมศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๐๘ เป็นวิชาที่ผมชอบมาก เพราะเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ เพราะ
ประวัติศาสตร์ เป็นวิชาที่ไม่ค่อยง่วงมาก ประวัติศาสตร์ เป็นเรื่องสนุก ข้าพเจ้า ชอบเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับ
สมัยโบราณ เป็นสมัยที่ข้าพเจ้าชอบมาก และประวัติศาสตร์มีการรบที่สนุก มีความสนุกในวิชาที่ชอบมาก
ประวัติศาสตร์ เริ่มเรียนชั้น ป.๕ ในชั้นที่ข้าพเจ้าชอบเรื่องพระเวศสุวรรณภูมิ และชั้นชั้น ป.๖ ข้าพเจ้า
เรียนประวัติศาสตร์ต่างประเทศบ้าง เช่น ดาว และเรน ป.๗ เริ่มเรียนในประเทศมาก อาจารย์
สอนสนุกมากไม่ตึงเครียด และอาจารย์ก็ชอบมาก ข้าพเจ้าชอบหัวไม่ง่วงมาก

ข้าพเจ้า ชอบและสนใจในวิชาสังคมฯ เพราะ

๑. เป็นวิชาเกี่ยวกับถนนสมัยโบราณ เป็นวิชาที่ภาคภูมิใจอยู่ได้

๒. เราจะได้รู้ประวัติการชาติก่อน

มีเลขเป็นเท่า ข้าพเจ้าไม่สนใจแต่กับเลขมา เวลาเรียนมักจะทำงวงนอน พอขึ้นประถม ๕ ก็เริ่มไม่ส่ง
การบ้าน เพราะทำไม่เสร็จและไม่ชอบ แต่บางครั้งก็ทำแต่พอถึงตอนที่ไม่อยากจะทำก็ไม่ทำและไม่ยอม
ทำการบ้าน สอบเลขมักจะไม่ตอบคั่นข้อจน ป.๕ ข้าพเจ้าก็ไม่สนใจใหญ่ ไม่ค่อยส่งการบ้านและมักจะไม่
ไปหาครูด้วย และจน ป.๖ ข้าพเจ้าไม่สนใจ พอจน ป.๗ อาจารย์ให้ทำการบ้าน ข้าพเจ้าก็ดูกราฟที่
ถนัดขึ้นเรื่อยไป จนถึง ม.ศ.๑ ข้าพเจ้าก็ชอบอยู่เรียนที่นั่น

ข้าพเจ้าชอบและสนใจวิชาคณิตศาสตร์ เพราะเป็นวิชาใหม่ และเป็นทางให้เรียนสูงขึ้น
ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาคณิตศาสตร์ เพราะ

- ๑. เพราะงวงนอน
- ๒. ไม่อยากทำการบ้าน

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ วิชาคณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่สำคัญ วิชาหนึ่งในจำนวนวิชาที่เราเรียนตั้งแต่
คณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบเหมือนกัน แต่ข้าพเจ้าสนใจบางแขนงเท่านั้น เช่น พีชคณิต เป็นวิชา
ที่ข้าพเจ้าชอบที่สุด เพราะพีชคณิตเป็นวิชาที่เข้าใจง่าย ทำง่าย เช่น เวลาอาจารย์อธิบายครั้งเดียวก็
เข้าใจ ส่วนรองลงไปเป็นเรขาคณิต ซึ่งข้าพเจ้าชอบเหมือนกัน เป็นวิชาที่คิดง่าย แต่พิสูจน์บางอย่างชุลยมาก
เลขคณิตเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าไม่ใคร่ชอบเท่าใดนัก คณิตศาสตร์บางครึ่งชอบ แต่บางครั้งไม่ใคร่จะชอบเท่า
ใดนัก วิชาคณิตศาสตร์ที่ข้าพเจ้าชอบตั้งแต่เด็ก ขึ้น ป.๑ - ป.๔ ข้าพเจ้าสนใจ เคยสอบได้ดีมาก แต่
เมื่อข้าพเจ้ามาอยู่ ป.๕ ข้าพเจ้าไม่สนใจ เลขสอบได้ไม่ดีเท่าที่ควรได้ ยิ่งขึ้นชั้นสูงยิ่งไม่สนใจเท่าไร
ข้าพเจ้าเล่นมากไป การบ้านไม่ค่อยทำ เพราะอาจารย์อธิบายไม่เข้าใจเท่าไร จึงทำให้ข้าพเจ้าไม่
ชอบเท่าไรนัก

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ เพราะเข้าใจ
ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจวิชาคณิตศาสตร์ เพราะ

- ๑. ยาก
- ๒. ไม่ทำการบ้าน

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ ข้าพเจ้าไม่ค่อยชอบเท่าใดนัก ข้าพเจ้าชอบพีชคณิต แต่เลขกับเรขาคณิต
ชอบ เพราะวิชาพีชคณิตง่ายมาก

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ เพราะ

- ๑. เป็นวิชาที่มีประโยชน์มาก
- ๒. ใช้หาเงินได้
- ๓. อาจารย์สอนละเอียด

วิชาวิทยาศาสตร์

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ วิชาสารพัดนี้ข้าพเจ้าไม่ค่อยชอบนัก แต่บางครั้งก็ชอบเพราะสนุก วิชา
นี้ไม่ค่อยง่วง แต่ไม่ค่อยสนใจนักก็จะทำ เพราะวิชาสารพัดนี้เรียนในชั้น ป.๕ เพราะ ป.๑ ถึง
ป.๔ ไม่เคยเรียนภาคเลย และไม่ทราบทวนว่าวิชาสารพัดคืออะไร เพิ่งมาทราบในชั้น ป.๕ บาง ไม่
สนใจมากนัก จนถึง ม.๑.๑ ข้าพเจ้าสนใจเล็กน้อย

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะเป็นทางที่จะทำให้ข้าพเจ้าเรียนได้หลายทาง
ข้าพเจ้าไม่ค่อยชอบและไม่สนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะ

- ๑. ไม่ค่อยเรื่อง
- ๒. ไม่ค่อยสนใจ

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ วิชาสารพัด เป็นวิชาที่สนุกและใช้ความคิด เป็นวิชาที่รู้จักด้วยเหตุผลต่าง ๆ
ว่าด้วยความจริง วิชาสารพัดเป็นวิชาที่คนเขาใจเรื่องก็จะเรียนสนุก วิชาที่ถ้าคิดเร็วจะสนุก และ
ถ้ามีคนคิดคิดออก คิดโต้แย้งเกี่ยวกับวิชาสารพัดทำให้สนุกขึ้น วิชาอื่นแต่รวมเหตุผลต่าง ๆ เอาไว้ทั้งหมด

วิชาสารพัดชอบเป็นทางจริง แต่ตอนเรียนชั้นที่เล็ก ก็ยังไม่ชอบยังไม่อยากอะไรมาก แต่เมื่อ
ข้าพเจ้าเรียนสูงขึ้น ทำให้ข้าพเจ้าอยากเรียนน้อยลง แต่บางครั้งวิชาสารพัด เมื่อมีคำถามและมีตัวเลข
มาก ทำให้ข้าพเจ้าคิดไม่ค่อยออก โจทย์ของวิชาสารพัดมักจะเขียนโจทย์สับสน วิชาสารพัดมีสูตร
บางครั้งข้าพเจ้าจำไม่ได้เลย จำได้บ้างก็จำไม่ได้ อาจารย์สอนข้าพเจ้าคิดว่าทุกคน ถ้าไม่คิดแล้วอาจารย์คง
ไม่ได้พูดออกมา

ข้าพเจ้า ชอบและสนใจวิชาสารพัด เพราะ

- ๑. สนุก
- ๒. อาจารย์สอนดี

ข้าพเจ้าไม่ค่อยชอบและไม่สนใจวิชาสารพัด เพราะ

- ๑. ยากในการทำโจทย์
- ๒. สูตรมาก

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ วิชานี้เป็นวิชาที่สนุกมาก เพราะอาจารย์ให้ทำ Project เรื่องเกี่ยวกับ
วิทยาศาสตร์ และบางทีมีการทดลองใหญ่ ข้าพเจ้าชอบการทดลองมาก
ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะ

- ๑. อาจารย์สอนสนุก เรื่อง
- ๒. เรียนแล้วสนุก
- ๓. ใจประโชนได้

วิชาพลานามัย

ปีการศึกษา ๒๕๐๘ การเรียนพลศึกษาเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบมาก การเรียนนี้ทำให้ข้าพเจ้า
เป็นนักกีฬา การเรียนบางครั้งถ้ามีอาจารย์ผู้สอนข้าพเจ้าอยากเล่น แต่ถ้าไม่เล่นอาจารย์ก็
ถามว่าใครอยากเล่น ข้าพเจ้าบอกว่ายากเล่นแต่พอถามอาจารย์ก็บอกว่าโดยที่ข้าพเจ้าไม่ควรรู้เรื่องเลย
ว่าอาจารย์ว่าเรื่องอะไร อาจารย์ว่าไม่เป็นสาระ การเรียนพลศึกษานำมาทำให้เราองไวแข็งแรง รุจัก
แตรนะ วิชาพลานามัยมีวิชาที่ข้าพเจ้าชอบวิชาพลานามัย เรียนมาตั้งแต่เด็ก ๆ พอวิชาที่อาจารย์สอนไม่รู้อะไร
เขาเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องใหม่ วิชาพลานามัยบางครั้งมีการเล่นระบำ วิชาพลศึกษาที่ข้าพเจ้าอยากจะทำ
บอล อาจารย์ก็ว่า และวิชาพลศึกษาไม่คอยสอนจริงจัง อาจารย์พยายามที่จะให้เป็นที่รู้เรื่อยเรื่อย
พอเวลาถึงกับเพื่อนข้าพเจ้าเขา อาจารย์ก็บอกว่าไปทำกิจกรรม เมื่ออาจารย์สอนต่อมาอาจารย์ก็จะเอาอะไร
ทำอะไรไปกัน บางครั้งอาจารย์ก็ให้ทำกิจกรรมนอกเวลาอยู่กับเพื่อน ปลูกต้นไม้ และวิชาพลศึกษาตามธรรมดา
ข้าพเจ้าชอบ แต่ไม่ค่อยชอบมากนัก วิชาพลานามัยมีวิชาที่ข้าพเจ้าคิดว่าอาจารย์ไม่ค่อยทำ ครั้งหนึ่ง
อาจารย์บอกว่าจะเข้าไปเรียนในฟุตซอล แต่อาจารย์กลับไม่ไป อาจารย์ก็ไม่สอนด้วย อาจารย์บอกว่าจะ
ตั้งกองลูกเสือขึ้น แต่ก็ไม่ตั้ง อาจารย์บอกว่าจะส่งความมาหลายวันแล้ว อาจารย์ก็ไม่ยอมส่ง และเวลา
ข้าพเจ้าไปเล่นกีฬานอกเวลาอาจารย์ก็ไม่ค่อยให้เล่น ทำหน้าที่ไม่เหมาะสมจะให้เด็กเรียนหนักอยู่แล้ว และ
เวลาเรียนมากเพราะเมื่ออาจารย์พูดมากพอพูดเสร็จก็หมดเวลา เลยไม่ค่อยเล่นกันเลย สอนก็ไม่ค่อยที่จะ
ให้เล่น

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาพลานามัยศึกษา เพราะ

- ๑. เป็นกีฬาที่เขวามันสนุกมาก
- ๒. เป็นการออกกำลังกาย
- ๓. ทำให้เรามีสุขภาพดี

๔. รู้จักน้ำใจนักศึกษา

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาทฤษฎีมากนัก เพราะไม่ชอบอาจารย์ผู้สอน

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ วิชาทฤษฎีวิชาที่มีใครบ้างที่ไม่ชอบ วิชาทฤษฎีเป็นวิชาที่ร่างกายรู้สึกเหนื่อย
แข็งแรง เป็นวิชาที่หนักสมอง วิชาที่ไม่ต้องใช้เหตุผลมากนัก วิชาที่ข้าพเจ้าชอบมากที่สุดแต่เริ่มเรียนมา ข้าพเจ้า
เคยคิดว่าจะชอบวิชาทฤษฎี วิชาทฤษฎีแบ่งออกเป็น ๒ พวก

๑. สุนัขศึกษา เป็นวิชาที่ข้าพเจ้าสนใจ เมื่อเวลาอาจารย์อธิบายข้าพเจ้าพยายาม
ตั้งใจฟัง เรื่องที่อาจารย์มาสอน เป็นวิชาเกี่ยวกับโรคต่าง ๆ ซึ่งทุกคนอาจเข้าใจได้ ถ้าทราบเอาไว้อ่อน
เป็นนี่ เพราะฟังกันไว้ก่อน เมื่อเราไม่ทราบการป้องกันไว้ก่อน การเรียนสุนัขศึกษาเป็นวิชาที่สนุก นอก
วิชาออกกำลังกาย ทำให้ร่างกายเราแข็งแรง

๒. สุนัขศึกษา เมื่อเรียนวิชาในทุกคนต้องพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าชอบมาก เพราะจะได้เป็น
วิชาเดียว เรียนง่ายถ้าหากตั้งใจ และเป็นวิชาที่เราชอบความตั้งใจเรียน เราออกกำลังกันได้เลย เป็น
สิ่งเพลิดเพลิน ไม่มีสิ่งที่ทำให้สมองคิด วิชาทฤษฎีเป็นวิชาเดียวที่ข้าพเจ้าชอบ

ข้าพเจ้าชอบและไม่สนใจในวิชาทฤษฎีมากนัก เพราะ

- ๑. ไม่คงคิด
- ๒. เดิมแล้วแข็งแรง
- ๓. เป็นการรักชาติ

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ ข้าพเจ้าชอบสุนัขศึกษามากกว่าสุนัขศึกษา เพราะวิชาที่ได้ออกกำลังกาย แต่
วิชาสุนัขศึกษามันแจ่มใส แตกต่างที่มันเรื่องสนุก

ข้าพเจ้าชอบและไม่สนใจในวิชาทฤษฎีมากนัก เพราะ

- ๑. จะได้เล่นหุ่นกล
- ๒. จะได้พักสมอง

วิชาศิลปะศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ ข้าพเจ้าไม่ค่อยได้เรียน แต่ผู้หนึ่งอาจารย์ให้ทำอาจารย์ก็ไม่สอน แต่อาจารย์
ก็มาก อาจารย์เป็นคนที่เข้าใจนักเรียนอ่อน เป็นอาจารย์ที่เข้าใจนักเรียน แต่อาจารย์น่าจะเข้าใจอะไร
หน้ามากกว่านี้ ทำให้อาจารย์สอนทฤษฎี และอาจารย์ให้วิชาการจำนวนมาก

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชานี้มาก เพราะ

- ๑. วิชาที่สนุกในการ เรียนแกล็น ๆ มาก
- ๒. และมีเนื้อหาคง

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ คิดเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบมาก คือปรวมวิชาหลายวิชา ทั้งตนเอง วิชาวาดเขียน วิชาประวัติศาสตร์ ทางเมื่อพูดถึงศิลปะก็ชอบของชอบและรัก วาดเขียนเป็นวิชาที่เราทำไถ่หลายแบบ วาดเขียนจากใจมาแต่ความเป็นเรขาคณิต เช่น วอลลิตินี่ ข้าพเจ้าเคยฝันอยากเป็นวอลลิตินี่หรือคนอื่น ๆ ภาครของเขามีราคาแพง วาดเขียนเป็นวิชาว่างๆ หากสำหรับคนไม่อดทนวิชานี้ วาดไม่ได้ อาจเป็นภาพ ภาครเป็นสัตว์ วนหลายอย่าง ครูสอนวาดเขียนมาแต่แรกของข้าพเจ้า ๆ ชอบมาก แต่ถ้านักจากเราไปเสียแล้ว ต่อมาเมื่ออาจารย์ใหม่มาแทน อาจารย์ชอบบางครั้ง แต่บางครั้งก็ไม่ชอบ เพราะอาจารย์ดุเรื่อย การวาดควรออกไปวาดนอกสถานที่บ้าง

การประวัติศาสตร์ การประวัติศาสตร์เป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบ นิสัยของข้าพเจ้าส่วนมากก็เป็นนักประวัติศาสตร์ ชอบมาก

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาศิลปะ เพราะ

- ๑. ชอบการวาดเขียน
- ๒. ชอบการประติมากรรม

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาศิลปะ เพราะไม่ชอบอาจารย์ใหม่บางเวลา

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ ข้าพเจ้าชอบมากที่สุด เพราะได้ลงมือปฏิบัติทำให้ได้เห็น และรู้จักการทำงาน

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาศิลปะ เพราะ

- ๑. สนุกมาก
- ๒. เก่งมาก
- ๓. อาจารย์สอนสนุกมาก

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๐๕

- ๑. วิชาที่ชอบและสนใจ คือ สังคมศึกษา กีฬา
- ๒. วิชาที่ไม่ชอบและไม่สนใจ คือ วิชาดนตรี ที่ีทิวโนตา และไม่เข้ามความสำคัญการเรียน

ตัวโน้ตเพลง

ปีการศึกษา ๒๕๖๕ วิชาที่ชอบและสนใจมากที่สุด คือ พลศึกษา วิชาที่ไม่ชอบและไม่สนใจมากที่สุด คือ คณิตศาสตร์

ปีการศึกษา ๒๕๖๖ พลศึกษารอบแรก วิชาสังคมศึกษา ไม่ชอบและไม่สนใจคือพลศึกษา

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕๖๔

- ๑. วิชาที่ชอบและสนใจมากที่สุด คือ สังคมศึกษา
- ๒. วิชาที่ไม่ชอบและไม่สนใจ คือ ศิลปะ การมีงาน ชอบ งานประดิษฐ์ต่าง ๆ
- ๓. สิ่งที่ไม่ใจ คือ กีฬา การเล่นเกมคอมพิวเตอร์

ปีการศึกษา ๒๕๖๕

- ๑. วิชาที่ชอบและสนใจมากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ วิชาที่ไม่ชอบไม่ชอบ
- ๒. โดยทั่วไป วิชาที่ชอบและสนใจมากที่สุด คือ วิชาความรู้ทั่วไปใหม่ ๆ สนใจใน

กีฬาทุกประเภท คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ไม่ชอบและไม่สนใจมากที่สุด คือ งานศิลปะ เพราะมีความสนใจเฉพาะเวลาสั้นๆ มักจะไม่เสร็จจนถ่วง

ปีการศึกษา ๒๕๖๖ สนใจความมากที่สุด ไม่ชอบคือพลศึกษา

ความประทับใจ

การประชาสัมพันธ์ความประทับใจของคุณ โดยตนเอง ผู้ปกครอง และอาจารย์ประจำชั้น มีดังนี้

ข้อมูลจากผู้

ปีการศึกษา ๒๕๖๔

- ๑. ความเห็นใจความ
- ๒. เกินมาก
- ๓. ไม่ชอบกล่าวการมา

- ๑. ความเกียจคร้าน เพราะเวลาเขามาเรียกเล่นมดก็ไปเล่น ซားเขาอยากจะเล่นมากที่สุด
 - ๒. เล่นมากเวลาอยู่บ้าน นอนเล่นก็มากเล่นด้วย จึงเล่นเขม็งจึงไม่ค่อยทำการบ้าน
 - ๓. ไม่ค่อยทำการบ้าน เพราะการบ้านไม่ค่อยเห็น รู้สึกตัวเองเกียจคร้านมากไปหน่อย
- ปีการศึกษา ๒๕๖๕

- ๑. จะพยายามรู้จักใช้เวลาให้เหมาะสมให้มากกว่านี้ เล่นมดน้อยลง และดูหนังสือน้อยลง
- ๒. จะพยายามแก้นิสัยการ เป็นคนไม่โง่ง่าย จะพยายามเป็นคนที่ใจเย็น
- ๓. จะพยายามเล่นให้มดน้อยลง
- ๔. จะพยายามรู้จักสั่งสอนทำการบ้านให้มาก หักใจเรียนให้มาก
- ๕. จะพยายามไม่ไปเที่ยวไกลหลังจากเรียนตอนเย็น

ปีการศึกษา ๒๕ ๖

- ๑. คนใจง่ายไม่โง่ง่าย
- ๒. เวลาว่างจะใช้เวลาทำสิ่งดี ๆ หรืออยู่คนเดียวทำอะไร ๆ
- ๓. มีความตั้งใจในการศึกษา
- ๔. คนใจง่าย
- ๕. ความซื่อสัตย์
- ๖. ซื่อสัตย์มีใจในตนเอง

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕๖๕

- ๑. ความประพฤติที่ควรระวัง คือ ขาดความตั้งใจในการเรียนมากกว่าที่เป็นอยู่
- ๒. ความประพฤติที่ผู้ปกครองพอใจแล้ว คือ เล่นมดน้อยลงแล้ว จะไปเล่นที่อื่นจะ

ขอขอบคุณผู้ปกครองและผู้สอน

- ๑. ความประพฤติที่ควรระวัง คือ ขาดความตั้งใจในการเรียนมากกว่าที่เป็นอยู่
- ๒. การส่งเสริมความประพฤติ เมื่อเวลาว่างจะรู้จักใช้เวลาว่าง ๆ ใจเย็นสบาย

ไป เล่นที่อื่นบ้าง แต่เมื่อเวลาว่างแล้วตัวเองไม่เล่นมดใจของผู้ปกครองแล้วแล้ว ๆ นายสุทธิ แต่เดี๋ยวนี้ไม่เล่นมด

ปีการศึกษา ๒๕๐๔

- ๑. เวลาอยู่บ้านเรียนรอยดี เอาใจใส่ต่อการ เรียนดีขั้น ไม่ชอบเที่ยวนอกบ้าน
- ๒. ความประพฤติที่แสดงออกมาใหญ่ เชื่อฟังดี
- ๓. ความประพฤติที่แสดงตนเอง เขากับตนเองได้ดี
- ๔. ความประพฤติที่ยังบกพร่องอยู่ควรแก้ไข คือการ เรียน อยากให้เขากลับมาเรียน

ปีการศึกษา ๒๕๐๖

- ๑. เวลาอยู่บ้านความประพฤติโดยทั่วไป เวลาว่างก็มาเยี่ยมบ้าน รุจิธรรมดีชอบ ในการต้อนรับ เคารพผู้ใหญ่
- ๒. ความประพฤติที่พอใจแล้ว คือ นิธิโยธินอมธาวี เชื่อใจได้ในเรื่องเกี่ยวกับความรับผิดชอบของ วิทยาลัย
- ๓. ความประพฤติเห็นว่ายังบกพร่องอยู่ควรแก้ไขมี อยากให้มีความพยายามในเรื่อง เกี่ยวกับการ เรียนมากขึ้น เช่นเดียวกับตนเองคนที่สองซึ่งขยันมาก เอาใจใส่ในการ เรียนดี มีความพยายาม

ขอผลจากการ สังเกตของอาจารย์

ปีการศึกษา ๒๕๐๔

- ๑. ความประพฤติทั่วไปของหนู คือชอบพูดเสียงดัง โดยเข่าจะขยับเขยื้อนเมื่อพอใจหรือ ถูกใจในเรื่องที่ตนกำลังกระทำอยู่
- ๒. ความประพฤติที่พอใจแล้ว คือ ชอบช่วยทำงานด้วยความเต็มใจ เช่น การรับใช้ หรือ ส่งของมาให้ครู โรงเรียน ทำโต๊ะและกล่องกระดาษ
- ๓. ความประพฤติที่เห็นว่าควรแก้ไข คือ การไม่รับผิดชอบในเรื่องการ เรียน เช่นไม่ทำการบ้าน ทำงานไม่เรียนรอยสกลบถ ไม่อ่านหนังสือตามที่กำหนดให้อ่าน

ปีการศึกษา ๒๕๐๕

- ๑. ความประพฤติทั่วไปในโรงเรียน ชอบเล่นสนุกสนาน สนใจการ เรียนไม่ค่อยสนใจตนเอง เขากับเพื่อนได้ดี เป็นคนน่ารักชอบสนุกสนาน
- ๒. ความประพฤติที่แสดงออกมาของนายสุภากรเรียนรอย เก่งใจ มีสัมมาการะ
- ๓. ความประพฤติที่อาจารย์เห็นว่ายังบกพร่องอยู่ควรแก้ไข บางครั้งชอบเล่นมากไป แม้จะเรียน การ เอาใจใส่ต่อการ เรียนยังไม่เพียงพอ

๔. ความประพฤติของการใหญ่ปกครองช่วยแก้ไขให้เอาใจใส่การ เรียน แล้วยังกว่านี้
ปีการศึกษา ๒๕๒๖

๑. ความประพฤติทั่ว ๆ ไปขณะอยู่โรงเรียน เรียนร่อยค่อเพื่อนที่ แสดงต่ออาจารย์
หรือผู้ใหญ่เรียนร่อยค่อ

๒. ความประพฤติและอุปนิสัยที่พอใจแล้ว คือ รู้จักรวมตัวระอบคอบส่วนรวม

๓. ความประพฤติที่เห็นว่ายังมีบกพร่องและควรแก้ไข คือ เล่นมากไป

บุคคลที่ข้าพเจ้าอยากเป็นเหมือน

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ ข้าพเจ้าอยากเหมือนหมายเลข ๕ เพราะเรียนเก่ง อาจารย์รัก เป็นหมายเลข
๕ ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษก่อน แล้วเรียนเก่ง ยังสู้ไม่ได้เลย เลขที่เรียนสู้ไม่ได้ หมายเลข ๕ เรียนที่
เก่ง วิทยาศาสตร์ เรียนที่ต่างจังหวัด ก็เรียนเก่งกว่าข้าพเจ้า

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ บุคคลปัจจุบันนี้มีมาก มีทั้งดี และไม่ดี บุคคลในชั้นเรียนซึ่งหากจะควร
เคารพ แต่จิตใจบุคคลเหล่านี้ไม่เหมือนกัน การที่เราจะเคารพขอขมา ควรจะดูให้ถี่ถ้วนเสียก่อนทำ
อะไร เมื่อเราเห็นดีใจเราก็อยากเป็นเหมือน อยากมีความดี ความซื่อ ความเก่งกล้าเหมือนกับเขา
การที่เราอยากเป็นคนดีเหมือนกับเขา เราคงดูตัวของเราว่าดีหรือเปล่า เราอาจจะดีกว่าบุคคลนั้นได้
แต่เรามองไม่เห็น สิ่งใดที่ควรเคารพ เขาอย่างเขา

บุคคลที่ข้าพเจ้าอยากเป็นเหมือน ข้าพเจ้ายังไม่แน่ใจว่าจะเหมือนใคร แต่ข้าพเจ้าก็คิดอยาก
จะเหมือนหลายคน คนที่ขยัน ที่ข้าพเจ้าอยากเหมือนคือ คนที่เรียนในห้องเดียว คือ หมายเลข ๕ และ
หมายเลข ๔ ที่ข้าพเจ้าขยันขยันและตั้งใจเรียนเก่ง แต่หากนอกโรงเรียนข้าพเจ้าอยากเป็นเหมือนที่
ชายของข้าพเจ้า (พี่น้องกัน) ชื่อ ร.ศ.อ..... ซึ่งเป็นคนเรียนเก่งมากได้ทุนไปเรียนต่างประเทศ
คนที่เห็นใจคนมากที่สุดคือเด็กชาย..... ซึ่งเรียนชั้นเดียวกับข้าพเจ้า และข้าพเจ้าอยากเล่นฟุตบอลเก่ง
เหมือน บรรณรักษ์ ๗ หมองกาย และข้าพเจ้าอยากวิชาใหญ่เหมือนเขาควย ข้าพเจ้าอยากแต่งโคลงเก่ง
เหมือนกับเด็กหญิง..... ซึ่งเรียนชั้นเดียวกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอยากมีความพยายามเหมือนเด็กชาย..... ซึ่งเขา
เป็นคนที่มีความพยายามมากที่สุดคนหนึ่ง

อัตชีวประวัติ (เขียนปีการศึกษา ๒๕๐๖)

ข้าพเจ้าชื่อ เอก อายุม เกิดเมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๐ ปีการศึกษา..... มัธยมศึกษา..... ข้าพเจ้ามีพี่น้องรวมทั้งหมด ๕ คน ข้าพเจ้าเกิดที่จังหวัดลำปาง ต่อมาครอบครัวย้ายมาทำงานที่กรุงเทพฯ ข้าพเจ้าย้ายมาด้วย โดยมาพักอยู่กับบ้านคุณตา และข้าพเจ้าเริ่มเรียนที่กรุงเทพฯ แห่งแรกที่โรงเรียนศึกษา เมื่อจบชั้น ป.๔ ต่อมาเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ ณชั้น ป.๕ ถึง ม.ศ.๒ ปัจจุบันยังเรียนอยู่

ข้าพเจ้าเมื่อโตขึ้นมีรักกับบุคคลมากมาย เช่น เพื่อนครู เพื่อนของข้าพเจ้ามีมากจนลืมชื่อเกือบหมด เพื่อนที่ข้าพเจ้ารู้จักมีหลายชนิด ชนิดเห็นแก่ตัว เห็นใจเพื่อนข้าพเจ้าตามแบบที่ ข้าพเจ้าเข้ากันเพื่อนทุกคนได้ ข้าพเจ้าได้เรียนมามากเกี่ยวกับการวางตัวในที่ต่าง ๆ ในสนามกีฬาข้าพเจ้าวางตัวเป็นนักกีฬาที่ดี เป็นผู้รัก ข้าพเจ้าเคยตามหาคน ข้าพเจ้าทราบอารมณ์ของข้าพเจ้าจากที่ข้าพเจ้าได้สังเกตมา ข้าพเจ้าเป็นคนไม่โง่งาม เห็นใครดีกว่าเพื่อนไม่คิดที่จะช่วยให้อีกได้ดังนั้น คุณภาพของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจำได้ว่าตอนเด็กข้าพเจ้าชอบ ต่อมาจึงขี้แสบที่ใจนึกถึงของข้าพเจ้าจำไม่ได้ เพราะข้าพเจ้าขี้ขลาดขี้เขิน

ข้าพเจ้าเมื่ออยู่ที่โรงเรียน ข้าพเจ้าทำหน้าที่โรงเรียนและที่บ้านไว้มาก ข้าพเจ้าอยู่โรงเรียนที่ข้าพเจ้ามีเพื่อนที่สนิทชื่อ เอก อายุม..... เราเป็นเพื่อนที่สนิทกันมาก

ในอดีตคนอื่นใดที่มีข้าพเจ้าคิดได้ว่า ข้าพเจ้าอยากเป็นตำรวจ ข้าพเจ้าอาจจะจริงหรือไม่จริงได้ เพราะอนาคตไม่แน่นอน ข้าพเจ้าอาจเป็นอย่างอื่นได้ เพราะอนาคตไม่แน่นอน ข้าพเจ้าอาจเป็นอย่างอื่นได้

บันทึกเหตุการณ์ (Anecdotal Record)

วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ เวลา ๑๘.๒๒ น.

ในวันโรงเรียนเลิก พบคุณภรรยาพี่ชื่อ เสวยชิตที่วัด แต่หาไม่เจอ จึงเดินไปถามพี่ว่า "ยังมีหนังสือเลขไหม" พี่ตอบว่า "ไม่มี" พบภรรยาเรียนชั้น ๑ ที แล้วถามว่า "ทำไมวันนี้ไม่เข้ามา"

วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๘ เวลา ๑๓.๕๐ น.

อาจารย์กำลังอธิบายถึงความสำคัญของการเรียน และอธิบายว่า ในกลางคืนต้องไปเวียนเทียนที่วัด อาจารย์ยกไฟฉายส่องออกมาเวียนเทียนให้ พวกกำลังทำท่าตง แล้วออกไปทำการเวียนเทียนให้

อาจารย์ พร้อมกับเพื่อน ๓ คน โดยเชิญเป็นกบฏท่าหน้า ในตอนที่เวรบนเทีบน เขุ้กับมากุข้างหลังอยู่ เรือย ๆ

วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ เวลา ๑๕.๐๐ น.

เขุ้เขาของราษฎรประมาณ ๑๐ นาที เขุ้เห็นเขาของเลยไม้โคธอนูจากอาจารย์ ซึ่งกำลังนอนอยู่ เมื่อเดินผ่านโคธะขึ้น เขุ้เอาไม้บรรทัดขึ้น และกวาดข้ามเขุ้ขึ้นไปฝั่งโคธะข้าง ๆ

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ เวลา ๑๖.๒๐ น.

อีก ๒๐ นาทีจะจบหัวข้อไมภรรยาอังกฤษ อาจารย์ให้เด็กเรียนเขียนเรื่องอะไรก็ได้ภาคละ ๑ เรื่อง เป็นภาษาอังกฤษ แล้วอาจารย์ก็ออกไปประชุมของ หรืออาจารย์ออกไปนอนแล้ว เขุ้ก็ถูก มาทักด้วยแล้วเอาไม้บรรทัดขึ้นเห็น เขุ้ดูอาจารย์เข้ามาในของเขุ้บึงไปฝั่ง

วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เวลา ๑๑.๒๕ - ๑๑.๓๕ น. ภาษาไทย

อาจารย์อธิบายวิธีเขียนตัวประวัติของตัวเขา เขุ้ฟังอาจารย์อธิบายแล้วไปคุยกับเพื่อน การเขียน เมื่อเขียนส่งสั้ตามอาจารย์ เขุ้ก็ไปของเพื่อจะชมกับเขุ้แล้วเขุ้ก็ไปคุยกับเบอร์ ๑๔ อาจารย์ก็พูดถึงเรื่องความประวัติใจแล้วถามเด็กเรียนว่า "ใคร เคยอ่านหนังสือแล้วเกิดความรู้สึกประวัติใจบ้าง" เขุ้ก็มือขึ้นแล้วลุกขึ้นพูดว่า "ผมครับ" ผมเคยอ่านเรื่องครึ่งเดียวในชีวิตผมชอบมาก แล้วก็นั่งลง

วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เวลา ๑๕.๑๐ น. อังกฤษศึกษา

อาจารย์พูดถึงเรื่องโรงเรียนจัดงานสงกรานต์ให้เด็กออกรับมีใบว่า "มีการประกวดแต่งตัวด้วย เด็ก เราไปแต่งตัวใคร ใคร เล่น การประกวดแต่งตัวจะมีประกวดพร้อมมีศึกษารวม ๓ ของเขาขึ้น และมีรางวัล ให้ ๕ รางวัล" เพื่อน ๆ จึงเสนอให้เขุ้และเบอร์ ๑๔ เป็นตัวแทนไปประกวดแต่งตัว พอถึงรายการ ประกวดเดาภาษาเพื่อนก็เสนอให้เขุ้และเบอร์ ๑ เป็นตัวแทน อ้อมไ้ไรค์ของเขุ้มองใจ

วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เวลา ๑๓.๑๕ - ๑๓.๓๐ น. ในสนาม

วันที่เป็นงานสมัยใหม่ ตอนแรกเขุ้มีการแข่งวิ่งรอบสนามเชื่อมสามัคคีระหว่างโรงเรียนสวนกุหลาบกับ โรงเรียนสาธิต เขุ้เป็นนักฟุตบอลคนหนึ่งใหม่ แต่งชุดเล่นฟุตบอลยืนอยู่ข้างตึกเรียน เมื่อเห็นนักวิ่ง เห็นเขาเขา เขุ้ก็พูดว่า "ถ้าจะเข้ผม ๆ เล่นจนขาดใจเลย แล้วก็เข้าไปรวมกลุ่มกับเพื่อน ๆ

วันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เวลา ๑๕.๐๐ - ๑๕.๔๕ น. วิทยาศาสตร์

วัตถุประสงค์ใหญ่ของงาน หนูเลือกอยู่ในหนูที่ทำเรื่อง "แหล่งแร่ของไทย" หนูเปิดหนังสือค้นหาคำอธิบายเรื่องแร่ สักครูห์หนึ่งทวนเพื่อนว่า "เราไปเปิดกระดานมาเขียนกัน" แล้วออกจากห้องไปข้างล่างอีกร ะทานและอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่มาเพื่อจะเขียน Chart แล้วเขียนแสดงวิหคศอบแนวด้วยเครื่องมืออย่างง่าย ๆ

วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๖ เวลา ๑๓.๑๕ - ๑๓.๒๓ น. เวลาหยุดพักทานอาหารกลางวัน

หลังจากทานอาหารกลางวันเสร็จแล้ว หนูก็รีบเข้ามากในของเรียน หนูเรียนท่ายเอาเข็มแทงมาเข้าของสากด ซึ่งมีเบอร์ ๕, ๘, ๑๑, ๒๒ และ ๒๔ เบอร์ ๕ เป็นเหล็กจิ้งหะด้วย เครื่องดนตรีอีกชนิดหนึ่ง เกาะประสาธณเสียง หนูเป็นคนใจจริงทวสัเป็นวิทยากรชำนาญปร ะกอบกลายกลัมนายวงดนตรีใหญ่ แสดงท่าทางหัวเราะและยิ้มไปด้วยจนท ะงถึงเวลาเขาเรียนก็เลิกเล่น

ฮอน

ฮอนเป็นตัวแทนของนักเรียนหญิงที่เรียนจบสำหรับการศึกษานี้ จากการศึกษาตั้งแต่การศึกษา ๒๕๐๕ - ๒๕๐๖ ฮอนอยู่แถววิทยาลัยสตรี

ความเจริญทางร่างกายและสุขภาพ

ฮอนเป็นเด็กเรียนหนังสือ ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๖ ฮอนมีอายุ ๑๖ ปี ๕ เดือน ซึ่งมากกว่าอายุเฉลี่ยของห้อง เดือน ตุลาคมที่หนัก ๔๕ ก.ก. ซึ่งหนักกว่าน้ำหนักเฉลี่ยของนักเรียนหญิงของห้อง ๕.๕ ก.ก. และส่วนสูง ๑๖๖ ซม. ซึ่งสูงกว่าส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนหญิงของห้อง ๑๓ ซม. ฮอนมีรูปร่างผอมส่วน เป็นนักเรียนหญิงที่โตที่สุดของห้อง การวางที่ ๕๑. แสดงการเจริญเติบโตทางร่างกาย โดยน้ำหนักและส่วนสูงของฮอนเป็นรายเดือน ภาพที่ ๒๑. เปรียบเทียบน้ำหนักและส่วนสูงของฮอนกับน้ำหนักและส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนหญิงของห้อง ประจำเดือนมกราคมปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เมื่อฮอนมีอายุ ๑๓ ปี ๕ - ๕ เดือนครึ่งครึ่ง การการปวดเจ็บตรงมาก ปัจจุบันปกติ

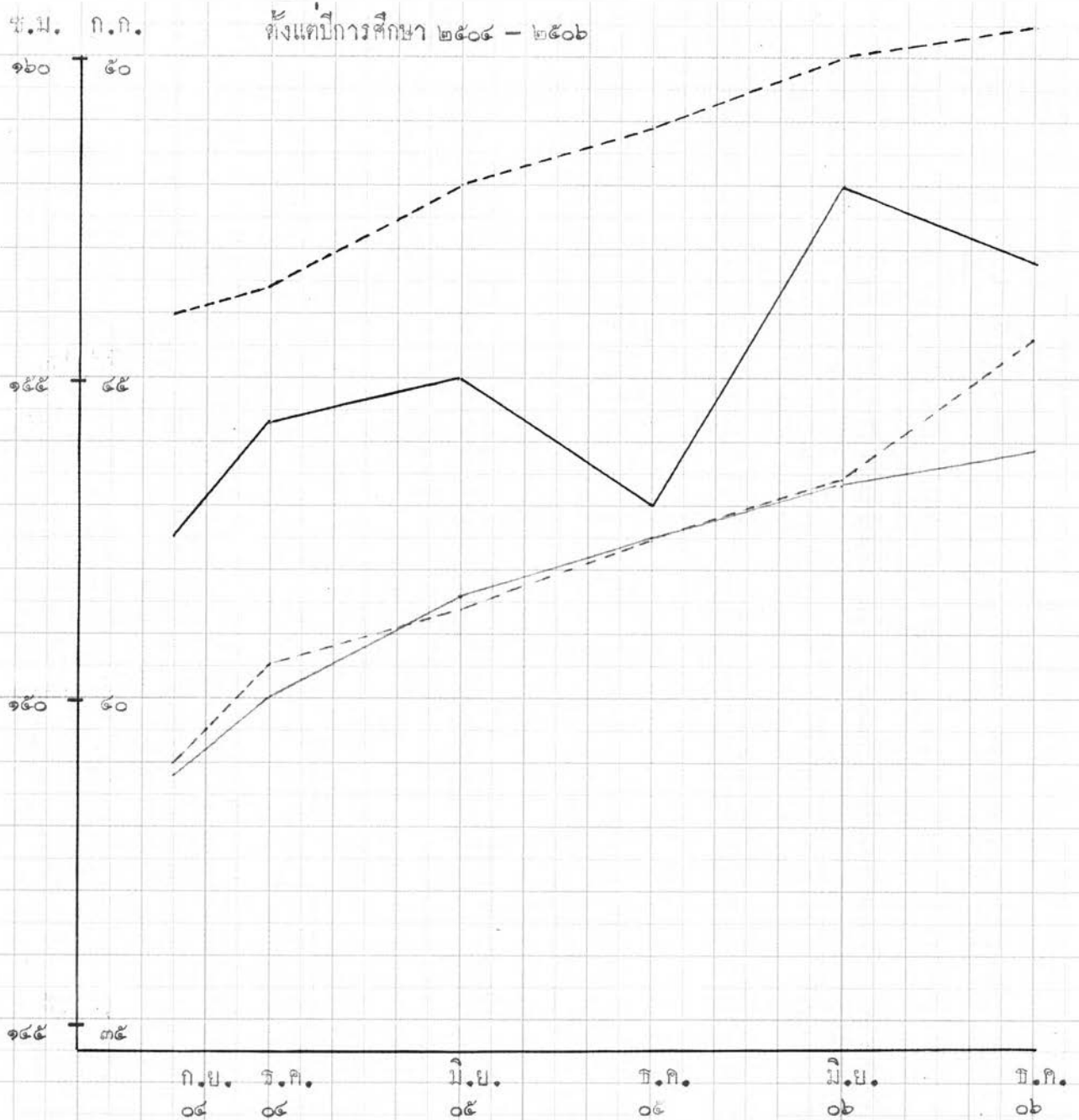
ตารางที่ ๕๐.

การเจริญเติบโตทางร่างกายของอ่อน โดยน้ำหนัก ส่วนสูง
ทั้งเพศเดือนกันยายน ๒๕๐๔ - ธันวาคม ๒๕๐๖

ปี	ปี		น้ำหนัก (ก.ก.)	ส่วนสูง (ซ.ม.)
	พ.ศ.	เดือน		
๒๕๐๔	ก.ย.	๑๔/๕	๓๖.๖	๑๕๖.๐
	ท.ค.	๑๔/๖	๔๘.๕	๑๕๖.๐
	พ.ย.	๑๔/๗	๕๓.๕	๑๕๖.๓
	ธ.ค.	๑๔/๘	๕๕.๑	๑๕๗.๐
๒๕๐๕	ม.ค.	๑๔/๙	๕๕.๐	๑๕๗.๖
	ก.พ.	๑๕/๑๐	๕๕.๐	๑๕๗.๐
	ก.ค.	๑๕/๑๑	๕๖.๐	๑๕๘.๕
	ธ.ค.	๑๕/๑๒	๕๗.๐	๑๕๘.๕
	ก.ย.	๑๕/๑	๕๘.๕	๑๕๘.๕
	ท.ค.	๑๕/๒	๕๘.๐	๑๕๘.๐
	พ.ย.	๑๕/๓	๕๘.๕	๑๕๙.๐
	ธ.ค.	๑๕/๔	๕๙.๐	๑๕๙.๐
๒๕๐๖	ม.ค.	๑๕/๕	๕๙.๐	๑๕๙.๐
	ก.พ.	๑๖/๑	๕๙.๐	๑๖๐.๐
	ก.ค.	๑๖/๒	๕๘.๖	๑๖๐.๐
	ธ.ค.	๑๖/๓	๕๘.๕	๑๖๐.๐
	ก.ย.	๑๖/๔	๕๙.๖	๑๖๐.๐
	ท.ค.	๑๖/๕	๕๙.๕	๑๖๐.๕
	พ.ย.	๑๖/๖	๕๙.๖	๑๖๐.๕
	ธ.ค.	๑๖/๗	๕๖.๕	๑๖๐.๕

ภาพที่ ๒๒

เปรียบเทียบน้ำหนักและส่วนสูงของออนกับน้ำหนักและส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนหญิงในทอง

— น้ำหนักของออน — น้ำหนักเฉลี่ยของนักเรียนหญิงในทอง
- - - ส่วนสูงของออน - - - ส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนหญิงในทอง

ข้อมูลจากรายงานสุขภาพของนายแพทย์

จากบันทึกการตรวจสุขภาพของออบ โดยนายแพทย์ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ที่มาทำการตรวจสุขภาพของนักเรียนทุกปี มีดังนี้

ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ความสะอาดของร่างกายและเสื้อผ้าดี ความสมบูรณ์ของร่างกายพอใช้ ปกติ ทุกอย่างไม่พบว่าเป็นโรคอะไร

ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ความสะอาดของร่างกายและเสื้อผ้าดี ความสมบูรณ์ของร่างกายพอใช้ ปกติ ทุกอย่างไม่พบว่าเป็นโรคอะไร นอกจากคันขู

ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ ไม่มียา

ปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ความสะอาดของร่างกายและเสื้อผ้าดี ความสมบูรณ์ของร่างกายดี ปกติทุกอย่าง ไม่พบว่าเป็นโรคอะไร นอกจากถ่ายตาดีเล็กน้อย

การตรวจ

X-ray ปอด ปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ผลปกติ

สายตา ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ วัดสายตา ผลปกติ

ปี พ.ศ. ๒๕๐๖ วัดสายตาผลสายตาดีปกติ

ประวัติการเจ็บป่วยในอดีต

ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นไข้

ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ ไข้จับขึ้น

ปี พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นแผลไฟ

ปลูกฝีป้องกันไขัหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ และ ๒๕๐๔

ฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษบาดทะยัก ปี พ.ศ. ๒๕๐๔, ๒๕๐๕ และ ๒๕๐๖

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ สุขภาพทั่ว ๆ ไปปกติไม่ค่อยป่วยเป็นอะไร ทางบ้านเคยพยายามนำส่งสุขภาพโดยให้รับประทานอาหารดี ๆ ไม่ค่อยเลือกอาหาร

ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ สัมภาษณ์บิดา สุขภาพทั่ว ๆ ไปแข็งแรงดี

ปี พ.ศ. ๒๕๐๖ สัมภาษณ์พี่สาว ไม่เคยป่วยเป็นอะไรหนัก

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

- ปีการศึกษา ๒๕๐๔ รับประทานอาหารที่โรงเรียนไทรกวนอิม
- ปีการศึกษา ๒๕๐๕ สุขภาพทั่ว ๆ ไปแข็งแรงดี รับประทานอาหารไทรกวนอิม
- ปีการศึกษา ๒๕๐๖ เลือกรับประทานอาหารที่โรงเรียนไทรกวนอิม สุขภาพแข็งแรงดี

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์พิเศษ

ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ ไท้อาจารย์พิเศษ ออเล่นนวดตะกอนบอลในตำแหน่งผู้รักษา
คองแกลงเพื่อใช้ แขน ขา และศอกสัมผัสกับลูก เวลาเล่นก็รู้สึกเหนื่อยบ้าง ไม้ตีก็หนักแต่ก็เล่นได้ไม่นาน
ไต่เนื่องจากมีอุปสรรคทางร่างกาย

ข้อมูลจากอ้อม

ในการศึกษา ๒๕๐๖ ไท้ให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม อ้อมมีปัญหากับสุขภาพในเรื่องที่รู้สึก
ว่าร่างกายเจริญเติบโตเกินขนาดวัยเดียวกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ หลังจากที่กลับจากโรงเรียนแล้วตอนเย็นอ้อมมีโอกาสได้อยู่กับบิดามารดา
ตามความคิดเห็นของผู้สัมภาษณ์ และผู้ปกครองคิดว่าเด็กของอ้อมรักมารดามากที่สุด และกลัวมารดาที่สุด
ตามความคิดเห็นของผู้สัมภาษณ์

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ อ้อมมีพี่น้องด้วยกัน ๒ คน และอ้อมเป็นคนที่ ๒ วันปกติอ้อมมีโอกาสอยู่ใกล้
บิดามารดาในตอนที่กลับจากโรงเรียนตอนเย็น อยู่พร้อมหน้ากันเป็นเวลารับประทานอาหารเย็น ดูโทรทัศน์
วันหยุดราชการและเวลาไปเที่ยวกับครอบครัว เมื่ออ้อมทำผิดผู้ปกครองจะดุว่าด่าทักเตือน เมื่อทำสิ่ง
ที่ดีและถูกใจผู้ปกครอง ก็จะได้รับความรักชมเชย พาไปเที่ยว มารดาก็อ้อมมากที่สุด ทางบ้านมีพี่ ๆ เป็น
ผู้แนะนำทางการเรียน บิดามารดาเอาใจใส่และรักอ้อมมาก ที่บ้านอ้อมมีความสนิทสนมกับบิดามารดา
มาก ที่บ้านเลี้ยงสุนัขมากคนชอบสุนัขมาก อ้อมรักมากบางครั้งก็ช่วยอ้อมนำไข่ ที่บ้านเคยเล่นไพ่ เหมากฮอส
ร่วมกัน เวลาอ้อมโกรธหรือไม่พอใจจะแสดงกิริยาหงายมือกบ เวลาที่อ้อมตั้งใจอ้อมมักจะงอน เมื่อ
ครอบครัวมีเรื่องจะตัดสินใจทำอะไรอย่างหนึ่งที่สำคัญ บิดามารดาก็ใหญ่ ๆ มีส่วนร่วมช่วย อ้อมรักเขา

อย่างที่ ๆ คนที่มีความรักมากที่สุดในครอบครัวที่บ้าน เกี่ยวกับแผนการอนาคตของอ้อน บิคารมารคา วางแผนไว้แล้ว

บิคารมารคา ๒๕๐๖ (สัมภาษณ์สาวคนที่สอง) อ้อนเป็นลูกสาวคนสุดท้ายในครอบครัวที่มีลูกสาวด้วยกันทั้งหมด ๖ คน ไม่มีลูกชาย

บิคารมารคา มีความสัมพันธ์กันดีกับลูก ๆ ทั้ง ๖ คน บิคารเป็นญาติเพียงพี่ ส่วนมารคาเป็นแม่บ้านดูแลทุกอย่าง ที่บ้านไม่มีใครเป็นผู้มีอำนาจมากที่สุด บิคารมารคาไม่เคยออกคำสั่งให้ลูก ๆ ทำอะไร เวลาจะทำอะไรบิคารมารคาให้เป็นการปรึกษากันระหว่างพ่อแม่ลูกทุกคน แต่เนื่องจากบิคารมารคาที่จะต้องออกไปทำงานจังหวัดน่าน ๆ จึงไม่ค่อยได้อยู่ใกล้กับลูก และวันปกติบิคารก็ต้องไปทำงานทั้งวัน บางวันก็ต้องกลับบ้านเร็ว ๆ จึงไม่ค่อยได้อยู่ใกล้กับลูก ๆ เท่าที่มารคา บิคารมารคา มักจะหาลูก ๆ ไปเที่ยวใกล้ ๆ ดูแลประคบประหงมกันเสมอซึ่งทุกคนชอบ

เมื่อบิคารไปราชการต่างจังหวัด บิคารมักจะชวนลูก ๆ ไปช่วยเสมอ ส่วนมากอ้อนเป็นผู้ไปกับ บิคารซึ่งไปหลายวัน กลับมาก็จะมีเรื่องมาเล่าให้แม่และพี่ ๆ ฟัง บิคารรักอ้อนมากที่สุดกับลูกคนที่สามซึ่งเป็นโรคหัวใจอยู่กับบ้าน บิคารมีความเป็นห่วงเกี่ยวกับการเรียนของอ้อนตลอดเวลา ลูกคนโตมีความขี้ขลาดตามใจปกครองตนเอง ส่วนอ้อนมีความขี้ขลาดของตัวเองไม่ไต่ปากจึงคอยช่วยตลอดเวลา เช่นเกี่ยวกับแผนการชีวิตอนาคตของอ้อน บิคารได้วางแผนไว้ว่าถ้าจบชั้น ม.ศ.๓ แล้วจะให้เรียนสหบาล เพราะเรียนอย่างอื่นคงไปไม่ไหว และโดยแท้จริงแล้วบิคารกล่าวว่ อ้อนเรียนสหบาลตามความสามารถของอ้อนก็คงเรียนไม่จบ แต่เมื่อเรียนสหบาลบิคารก็จะคอยช่วยเหลือ (บิคารเป็นนายแพทย์) แต่อย่างไรก็ตามก็เกรงใจใจไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสติปัญญาของอ้อน แผนการอนาคตที่อ้อนที่ทราบ ถ้าอ้อนไม่พอใจจะเรียนอย่างอื่น บิคารก็ตามใจ

อ้อนมารคามีความใจมากคอยเตือนเรื่องการเรียนตลอดเวลา เมื่อเห็นอ้อนเขาตั้งใจเรียนขึ้นมาอ่าน มารคาจะชม ซึ่งทำให้อ้อนขยันยิ่งขึ้น อ้อนมีความรักมากที่สุด เมื่ออ้อนเป็นประจำเดือนครั้งแรก อ้อนบอกมารคาให้ทราบแล้วมารคาจึงบอกบิคารให้ทราบ มารคาเป็นผู้มีใจจัดการชีวิตในเรื่องนี้ แต่มารคามีความรักที่เป็นโรคหัวใจมากที่สุด

คนที่ ๆ ทุกคนอ้อนโดยปกติไม่สนใจสนใจเหมือนกันที่ตนเองอื่น ๆ เวลาที่ ๆ นอน ๆ อยู่กับแม่ลูก สนิทาน อ้อนส่วนมากจะแยกตัวออกไปจากกลุ่มที่นอน เวลาที่มีเรื่องทุกข์ยากกล่าวมากใจไม่เคยเล่าให้ ๆ

ทราบขเวณดาเรื่องสนุก ๆ ก็จะเล่าให้ชาวคนไททราบ ในเรื่องการเรียนไม่เคยขอความช่วยเหลือ
จากพี่ ๆ น้องจากพี่ ๆ จะไปช่วยเหลือเอง

ที่คนที่ถืออันขึ้นไประยะมากในการเล่าเรียน การเรียนตก ที่ทุกคนขึ้นเรียนแล้วมีความสำเร็จใน
การเรียนทุกคนจึงเป็นห่วงอาตมาอีก ที่คนที่ถืออันขึ้นไประยะจนทุกคน แบบที่ทุกคนและชอบช่วยเหลือ ใน
ที่ด้วยกันอันจริงดีที่คนที่ถืออันมากที่สุด อันไปเรียนมาไทยที่ พ.ท.ท. วันอาทิตย์ ที่ที่เห็นชอบด้วย

อันใดมีโอกาสอยู่หรือมากกว่านี้ ๆ มารดาและบิดาคอนรับประฐานะการทอนเป็น นังเวลา
อาหารวันหยุด เมื่ออันประพฤติก้าวไม่เป็นที่พอใจอยู่ปกครองนั้นไม่ไกลไกลโหมอย่างอื่นเห็นแต่ดักเตือน ตอน
เด็ก ๆ เป็นคนอ่อนน้อมนังนัง เมื่อทำไม่ได้ไม่ทำ ๆ เคยบอก เมื่อโตได้แต่ดักเตือน โดยปกติแล้วอันไม่
เคยทำอะไรก็เป็นที่พิเศษ ให้อันทำงานมาทางธำช่วยเหลือก็เคยเคย แต่ส่วนมากไม่ค่อยได้ไปช่วยเหลือ
เวลาไปช่วยเหลืออะไรมักไม่พอใจทางอ้อมบ้าง เวลามีคนชักใจอันจะใคร ๆ ทางออกกับเขา
(เมื่อกรเห็นเขาจะถูกๆ) อันอยู่บ้านอันไม่ค่อยสนใจกับใคร อยู่เฉย ๆ ห้างเพลง อ่านหนังสืออ่านเล่น
ไม่เอาอย่างใครในมาน ส่วนมากตามเพื่อน เมื่อรู้ว่าใครรักทำตัวเฉย น้อยใจ

ขออยู่จากอัน

ในปีการศึกษา ๒๕๐๑ ได้ให้เด็กเรียนตอนแบบธรรมดาตาม อันทอนว่า
ผู้ที่จะให้ความช่วยเหลือแนะนำในเรื่องทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับอนาคตของชาติเขา ควรจะ
เป็น ชาติเจ้าที่

ชาติเจ้าที่คิดว่าผู้ใดควรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกอาชีพในอนาคตของชาติเขา ควรจะ
เป็นพ่อแม่

ครูหรือและพ่อแม่ของชาติเขาเคยสนใจต่อการเลือกอาชีพของชาติเขา
ชาติเขาและครูของพ่อแม่ไม่เคยมีความคิดเห็นขัดแย้งกันในเรื่องงานอาชีพในอนาคตของ

ชาติเขา

เมื่อชาติเขามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ผู้ที่ชาติเขาจะปรึกษาช่วยเป็นคนแรก คือพี่สาว
เมื่อชาติเขามีปัญหาส่วนตัว ผู้ที่ชาติเขาจะปรึกษาช่วยเป็นคนแรก คือแม่
ถ้าคุณแม่ให้เงินชาติเขา ๑๐๐ บาท ชาติเขาจะแบ่งบางส่วนตั้งของให้พ่อแม่ของชาติเขา
และนอกจากนี้ชาติเขาก็จะใจของจำเป็นเข้าหาชาติเขา

ตารางที่ ๕๖. และที่ ๕๗. แสดงความเป็นสัมพันธภาพระหว่างปี การศึกษากับอนาคตทางความคิดเห็นของอัน

ตารางที่ ๕๐.

ความสัมพันธ์ ระหว่าง บิดกับลูกตามความคิดเห็นของอาณ

คำถาม	คำตอบ				
	ถูก *	เกือบถูก *	บาง *	น้อย *	ไม่เคยเลย
อาญาสามารถจะพูดเล่าเรื่องและปรึกษากับลูกที่อยู่ในเรื่องใด ๆ ได้	-	-	✓	-	-
ลูกชอบปลอบใจและช่วยเมื่ออาญาเขาในยามที่อาญาเขายากลำบาก	✓	-	-	-	-
ลูกหรือครอบครัวจะรับอาญาเขาเมื่ออาญาเขาต้องการ	-	✓	-	-	-
ลูกขอสอนในสิ่งที่ดีอาญาเขาอยากเรียน	✓	-	-	-	-
เมื่ออาญาเขาจำเริญลงทำอะไรก็ตามลูกก็จะอธิบายและให้เหตุผลว่าทำไมอาญาเขาจึงต้องทำสิ่งนั้น	✓	-	-	-	-
เมื่อลูกอยู่ใกล้อาญาเขาแล้วอาญาเขาจะอธิบายถึงเหตุผลที่ลูกต้องโทษอาญาเขา	-	✓	-	-	-
เวลาอาญาเขาไปศาลอาญาเขาหรืองานอื่นในวงกว้าง ๆ ลูกขอคิดเสมอว่าอาญาเขาจำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากท่าน	-	-	✓	-	-
ลูกขอลงโทษอาญาเขาให้เจ็บกาย	-	-	-	-	✓
ลูกขอปรารภมาอย่างแรงกล้าที่จะโทษอาญาเขาได้มากกว่าคนอื่น	-	-	✓	-	-
ลูกขอเก็บตัวเข้าหาอาญาเขาเพื่อที่จะแนะนำลูก	-	-	-	-	✓
ลูกขอทำโทษอาญาเขาโดยเอาสิ่งที่ดีอาญาเขาไว้ที่ใดไปเสีย	-	-	-	-	✓
ลูกขอบ่นอาญาเขาตลอดเวลา	-	-	-	✓	-
ลูกขอถูกเอ็ดตะโรอาญาเขา	-	-	-	✓	-

* คำตอบไปอาจเป็น ครั้ง หรือ หนึ่ง แล้วแต่คำถาม

ตารางที่ ๕๖.

ความนับถือและศรัทธาการศรัทธาของประชาชนที่มีต่อพรรคการเมือง

คำถาม	คำตอบ				
	ทุก *	เกือบทุก *	บาง *	น้อย *	ไม่เคยเลย
จากใจสามารถพูดแสดงความเห็นเกี่ยวกับพรรคการเมืองใด ๆ ได้	-	✓	-	-	-
คุณเคยบอกใจและช่วยพรรคการเมืองในนามพรรค เราได้รับความยากลำบาก	✓	-	-	-	-
คุณเข้าร่วมเมื่อจะช่วยพรรค เราเมื่อพรรคเราต้องการ	✓	-	-	-	-
คุณเคยขอเงินหรือสิ่งอื่น ๆ จากพรรค	-	✓	-	-	-
เมื่อพรรคเราต้องการอะไรคุณมักจะอธิบายและให้เงินแก่พรรคที่เราให้พรรคเราของ					
ทำสิ่งนั้น	✓	-	-	-	-
เมื่อพรรคเราต้องการเงินคุณจะให้เงินแก่พรรคที่เราไม่สนใจสิ่งอื่น ๆ	✓	-	-	-	-
เวลาที่เราต้องการไปศึกษาหรือทำงานอื่น ๆ คุณบอกว่าคุณ					
เราจำเป็นต้องขออนุญาตจากพรรค	-	✓	-	-	-
คุณเคยบอกพรรคเราให้เงิน	-	-	-	✓	-
คุณเคยบอกพรรคเราเกี่ยวกับพรรคเราหรือพรรคอื่น ๆ	-	-	-	✓	-
คุณเคยบอกพรรคเราเกี่ยวกับพรรคเราหรือพรรคอื่น ๆ	-	-	-	-	✓
คุณเคยบอกพรรคเราเกี่ยวกับพรรคเราหรือพรรคอื่น ๆ	-	-	-	✓	-
คุณเคยบอกพรรคเราเกี่ยวกับพรรคเราหรือพรรคอื่น ๆ	-	-	-	✓	-

* คำตอบไปอาจเป็น ครึ่ง หรือกรณี แล้วแต่คำถาม

พันธงาน วันธรรมและการอบรมตั้งสองทางบ้าน

ข้อมูลได้จาก การ เยี่ยมบ้านที่สัมภาษณ์พี่สาวคนที่สอง

อานนท์น้องหงษ์เมศ ๖ คน เป็นหญิงทั้ง ๖ คน อ่อนเป็นลูกคนสุดท้าย คนพี่หนึ่งอายุ ๒๕ ปี จบ
สถาบันอาชีวศึกษาสูงที่สุดอยู่กบฏบ้าน คนพี่สองจบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยศรีธนาฯ อาชีพรับราชการเป็นครูใน
โรงเรียนมัธยม คนพี่สาม อายุ ๒๒ ปี ไม่ได้เรียนหนังสือ เป็นโรคหัวใจอยู่ที่บ้าน คนพี่สี่ อายุ ๒๐ ปี
จบเตรียมอุดมศึกษา ฝากเรียนเตรียมแพทย์ คนพี่ห้า อายุ ๑๗ ปี เรียนชั้น ม.ศ.๑ โรงเรียนมัธยม คน
พี่หก ที่ออกมา

บิดาของอานนท์ อายุ ๑๗ ปี สำเร็จจากโรงเรียน เติบโต ปัจจุบันเป็นนายทหารยศเทียบเท่าพันโท
กองพัน หลังจากเลิกทำงานเวลาราชการแล้ว บิดาก็ไปดำรงตำแหน่งของกองกำลังบริวารร่วมกับ
เพื่อนมิตรของอานนท์เป็นคล้ายแพทย์ บิดาจะออกทางจังหวัดไปนาน ๆ ครั้ง ๆ เพื่อตรวจราชการเกี่ยวกับ
การขยายภาคของหน่วยราชการขนาด

มารดา อายุ ๑๕ ปี จบการศึกษาระดับ ป.๔ ฝากที่หน้าบ้าน

ปู่ย่า ตายาย เชื้อชาติไทย ตั๋วชาติไทย นิกายพุทธศาสนา ทุกคนในภาษาไทย ภาษาถิ่นในครอบครัว
ของอานนท์เป็นภาษาไทย นิกายพุทธศาสนา ไม่นิมนต์ในลูกหลานของ อานนท์ อายุ ๑๓ ปี อาศัยอยู่ด้วยเชื้อโรงเรียนทั้งเชื้อ
ธรรมและภาษาถิ่นและอื่น ๆ คน

บ้านของ อานนท์ อยู่บ้านกลาง ตั้งอยู่ริมถนน เป็นอยู่อาศัยที่หน้าบ้านกลาง บ้านของอานนท์เป็น
อาคารไม้ ๒ ชั้น พื้นปูกระเบื้องลาย ๓ ปี ใต้ถุนยกสูง ใต้ถุนเป็นห้องนอน ๔ ห้อง ใต้ถุนมีห้องรับแขก
ห้องอาหาร ห้องนอน มีบ้านครัวและโรงเก็บของมีคอก บริเวณกว้างของอาคารในบริเวณปูถนนไม่ลาดไม่
เป็นระเบียบเรียบร้อย มีบ้านของอานนท์เจียงอุบลรัตนบุรีและไทรโยคด้วย นอกจากนี้ยังมีสวนของ

บ้านของอานนท์มีการจัดระเบียบเรียบร้อย รับแขกจัดโต๊ะ รับประทานอาหาร ไทรโยค ไร่สวน
 ฯลฯ

อานนท์อยู่กับบิดามารดาโดยตลอด อานนท์เกิดที่ทางจังหวัดใกล้กรุงเทพฯ และครอบครัวโดยย้ายเขา
มาอยู่เนืองกรุงเทพฯ ตอนพี่อานนท์อายุยังน้อย อานนท์เริ่มเขาเรียนในโรงเรียนใกล้กรุงเทพฯ เขาย้ายมาอยู่จนกระทั่ง
ได้สร้างเป็นของตนเองเมื่อสามปีมานี้เอง ตอนเด็ก ๆ มีย่าเฝ้าถึงแก่กรรมไปเมื่อ ๑๐ ปี ไร่ของอานนท์
บริเวณที่อานนท์มีนอน ประมาณ ๒.๐๐ ไร่ ของปลูกเป็นประจำเกือบทุกวัน อานนท์ไม่ใคร่ทำอะไรเลย
เตรียมตัวไปโรงเรียน เกี่ยวกับการบ้านที่ทางโรงเรียนกำหนดให้ทำ ทางบ้านคาดว่ากล่าวแล้วเขย่งให้

ทำการบ้านทุกอย่าง ที่สาวทุกคนมีความรับผิดชอบในการทำงานไม่ต้องมีใคร เตือน ที่สาวคนหนึ่งคือออกไป
ชยันในการ เรียนก็ ผลการ เรียนก็ ออเน็กก็คอยให้ความช่วยเหลือแนะนำในการ เรียนก็ อ่อนไม่เคยขอ
ความช่วยเหลือ ที่ ๆ ต้องไปช่วยเหลือเอง วันปกติอ่านหนังสือบ้างแต่ไม่ค่อยอ่านหนังสือเรียน
ส่วนมากอ่านหนังสือนวนิยาย งานที่บ้านที่บิดามารดาให้ทำคือของตัวเองของตัวเอง เช่น ซักผ้า เก็บ
ที่นอน จัดโต๊ะเขียนหนังสือ แต่ต้องคอยเตือนให้ทำ งานอื่นก็มีบ้าง เช่น รดต้นไม้ จัดโต๊ะอาหาร ซิงงาน ๆ
ครึ่งเท่านั้น ต้องวานให้ช่วยเหลือจึงทำ ส่วนมากออเน็กทำทางอ้อมพอใจ

วันปกติเมื่ออ่อนกลับจากโรงเรียนถึงบ้านอ่อนจะดูโทรทัศน์ แล้วรับประทานอาหารตอนเย็น แล้ว
จากรับประทานอาหารอ่อนจะดูโทรทัศน์ต่อจนถึง ๓ โมง บางวันจนเลิก ต้องเข้านนอนทุกวัน วันหยุดจะฟัง
วิทยุเป็นประจำ รายการที่ชอบคือรายการ เพลง นาน ๆ อ่อนจะไปดูภาพยนตร์นอกบ้าน รายการวิทยุโทรทัศน์
ผู้ปกครองเข้มงวดบางครั้ง ส่วนรายการวิทยุ และรายการภาพยนตร์ผู้ปกครองไม่เข้มงวด แล้วแต่ความพอ
ใจของอ่อน

ความประหลาดของผู้ปกครองไม่พอใจ คือการที่ไม่เอาใจใส่ต่อการเรียน ที่สาวเคยบอกเมื่อเวลา
สอน ขณะไปคุยกับคนอื่นเรื่องอื่นไม่มี สิ่งที่อ่อนทำให้ผู้ปกครองพอใจไม่มี ไม่ทำอะไรให้เป็นที่พิเศษ
ถ้าทำอะไรใหญ่ปกครองหรือช่วยงานบ้านบิดามารดาด้วย แต่ปกติไม่ทำอะไร เมื่อเทียบกับคนอื่นอ่อนไม่ขยัน
เลย

การคบเพื่อนที่ความที่บ้านหรือไปบ้านเพื่อนข้าง ผู้ปกครองพอใจเพราะดีกว่าคนอื่นทั้งนั้น
สิ่งที่ควรแก้ไข คือเรื่องการเรียน
ตอนเด็ก ๆ ขยายของอ่อนรักอ่อนมากที่สุด ขยายของอ่อนถึงถึงแก่กรรมไปเมื่อ ๓ ปีที่แล้วนี้เอง
อ่อนอยู่ใกล้ชิดกับขยายน ขยายตามใจ ไม่มีใครว่ากล่าวอ่อนเพราะเกรงใจขยาย และอ่อนรักขยายนมาก
ที่สุด

ความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน

ข้อมูลจากเพื่อนในทาง

ได้จากการใช้ควชี่สังกษิต คำถาม "ใครเอ่ย" และจาก Semantic Differential Test

จากสังคมนี้

การทดลองสังคมนี้โดยใช้สภาพรรคในท้องเรือน ไปเที่ยว และโรงอาหารกับนักเรียนตั้งขึ้น ในระหว่างปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖ ทุกปี ภาควิชาที่ ๒๕ - ๓๓ ความสัมพันธ์ของอ๋อนกับเพื่อนในท้อง มีดังนี้

ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ คูตารางที่ ๕๓. และภาควิชาที่ ๒๕ - ๒๗ สภาพรรคในท้องเรือน อ๋อนได้รับเลือกจากนักเรียนหญิง ๑ คน หมายเลข ๑๐ อ๋อนเลือกหมายเลข ๑๐ ทอบ และเลือกหมายเลข ๑, ๒๗ สภาพรรคไปเที่ยว อ๋อนได้รับเลือกจากนักเรียนหญิง ๒ คน หมายเลข ๒๗ และ ๑๐ อ๋อนเลือก หมายเลข ๒๗ และ ๑๐ ทอบ และเลือกหมู่ สภาพรรคในโรงอาหาร อ๋อนได้รับเลือกจากเพื่อนนักเรียน หญิง ๓ คน หมายเลข ๑๐, ๖ และ ๑๗ อ๋อนเลือกทอบทั้ง ๓ คน

ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ คูตารางที่ ๕๓. ภาควิชาที่ ๒๕ - ๓๐ สภาพรรคในท้องเรือนอ๋อนได้รับเลือก จากเพื่อนนักเรียนหญิง ๑ คน หมายเลข ๑๐ อ๋อนเลือกหมายเลข ๑๐ ทอบ และเลือกหมายเลข ๒๗ กับหมู่ สภาพรรคไปเที่ยวอ๋อนได้รับเลือกจากนักเรียนหญิง ๖ คน มีหมู่ บุษ และหมายเลข ๓, ๒๗, ๒๙ และ ๑๐ อ๋อนเลือกหมายเลข ๑๐, ๒๗ และหมู่ทอบ สภาพรรคในโรงอาหาร อ๋อนได้รับเลือกจากเพื่อนนักเรียน หญิง ๔ คน มีหมายเลข ๓, ๒๗, ๑๐ และหมู่ อ๋อนเลือกหมายเลข ๒๗, ๑๐ และหมู่ทอบ

ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ คูตารางที่ ๕๓. และภาควิชาที่ ๓๑ - ๓๓ สภาพรรคในท้องเรือน อ๋อนได้รับเลือกจากนักเรียนหญิง ๓ คน หมายเลข ๑๐, ๒๗ และหมู่ นักเรียนชาย ๑ คน หมายเลข ๒๖ อ๋อนเลือกหมายเลข ๒๗ และ ๑๐ ทอบ และเลือกหมายเลข ๒๖ สภาพรรคไปเที่ยว อ๋อนได้รับเลือกจากเพื่อน นักเรียนชาย ๓ คน มีหมู่หมายเลข ๑๐, ๒๙ อ๋อนเลือกทอบทุกสภาพรรคในโรงอาหารอ๋อนได้รับเลือก จากนักเรียนหญิงทั้งหมด หมายเลข ๑๐, ๒๗ และหมู่ อ๋อนเลือกทอบทั้ง ๓ คน

จากคำถาม "ใครเลย"

โดยให้นักเรียนทุกคนตอบคำถาม "ใครเลย" ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖ ทุกปี คูตาราง ที่ ๕๔. และที่ ๕๗ - ๕๘ พฤติกรรมที่เด่น ๆ ของอ๋อนตามความคิดเห็นของเพื่อนมี ขอบแย้งพรรคแบ่งชวกร มากที่สุด รับว่าทำไต่แต่ถึงเวลาจริง ๆ แล้วทำไม่ได้ ขอบอ่านหนังสือนวนิยายในเวลาเรียนมากที่สุด ในชั้น ถูกครูตำหนิบ่อยครั้งที่พูด เช่นขอบแย้งที่สุด ไม่ว่าจะการบ้านและขอบลอกการบ้านของเพื่อนมากที่สุด

ตารางที่ ๕๓.

ความมั่นคงของลอนกับเพื่อนในทรง จากสังคมที่ในสภาพการต่าง ๆ

ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖

ปีการศึกษา	สภาพการ	จำนวนคนที่ เลือกลอน	หมายเลขที่ เลือกลอน	หมายเลข อื่นเลือก	จำนวนนักเรียน ทั้งหมด
๒๕๐๔	ห้องเรียน	๑	๑๐	๑, ๑๐, ๒๗	๓๑
	ไปเที่ยว	๒	๒๗, ๑๐	๒๗, ๒๗, ๑๐	๓๑
	โรงอาหาร	๓	๑๐, ๒, ๑๗	๑๗, ๒, ๑๐	๓๑
๒๕๐๕	ห้องเรียน	๑	๑๐	๑๐, ๒๗, ๒๗	๓๕
	ไปเที่ยว	๒	๒๗, ๓, ๒๗, ๒๗, ๒๗, ๑๐	๑๐, ๒๗, ๒๗	๓๕
	โรงอาหาร	๔	๓, ๒๗, ๑๐, ๒๗	๒๗, ๑๐, ๒๗	๓๕
๒๕๐๖	ห้องเรียน	๔	๒๗, ๑๐, ๒๗, ๒๗	๒๗, ๒๗, ๑๐	๓๕
	ไปเที่ยว	๓	๒๗, ๑๐, ๒๗	๒๗, ๑๐, ๒๗	๓๕
	โรงอาหาร	๓	๒๗, ๑๐, ๒๗	๒๗, ๑๐, ๒๗	๓๕

ตารางที่ ๕๔.

ความถี่เห็นของเพื่อนในหอพักของนักศึกษา เป็นร้อยละ จากคำถาม "ใครเห็น"
ทั้งในปีการศึกษา ๒๕๐๕ - ๒๕๐๖

ความถี่เห็นของเพื่อนในหอพักของนักศึกษา	ปีการศึกษา		
	๒๕๐๕	๒๕๐๕	๒๕๐๖
ชอบแบ่งสรร งบประมาณมากที่สุด	๗.๑	๑๐.๕	๓๗.๕
รับว่าค่าโง่เหลือถึงเวลาจริง ๆ แล้วทำไม่ได้	๒๖.๕	๒๒.๒	๑๖.๖
ชอบเข้าหนังสือเรียนเวลาเรียนมากที่สุด	๖๕.๕	๖๖.๗	๗๖.๕
ชอบพยายามเพื่อนในเวลาที่เพื่อนเจ็บป่วยมากที่สุด	๗๖.๕	-	-
คนที่เห็นเพื่อนมากที่สุด	๑๑.๐	-	-
ไม่ทำการบ้านและชอบออกการบ้านของเพื่อนมากที่สุด	๓๗.๒	๓๕.๗	๒๐.๐
แต่งกายไม่เรียบร้อยเมื่อมาโรงเรียนมากที่สุด	-	๕๕.๐	-
คนที่เห็นอาจารย์มากที่สุด	-	๒.๔	-
ชอบแบ่งปันสิ่งของใหญ่ๆ มากที่สุด	-	๑๐.๐	-
คนชอบนอนที่สุดในชั้น	๗.๐	๔.๓	-
ชอบเอาเปรียบเพื่อนมากที่สุดที่สุดในชั้น	-	๔.๓	-
มีเพื่อนสนิทเพศเดียวกันมากที่สุด	-	๓.๔	-
ไม่ตั้งใจเรียนมากที่สุดจนกระทั่งสอบ	-	๕.๕	๕.๕
ไม่ทำเครื่องเรือนมากที่สุดจนกระทั่งสอบ	-	๓๖.๔	๑๐.๐
ส่งการบ้านไม่ทันกำหนดมากที่สุด	-	๑๑.๑	-
ชอบเอางานของเพื่อนมาทำแทนมากที่สุด	-	๖๕.๕	๑๖.๗
พูดจาเหลวไหลมากที่สุด	-	-	๓.๕
ขำเรื่องมากที่สุด	-	-	๖.๒
เพื่อนรอบเล่นตลกมากที่สุด	-	-	๕.๓
ชอบทำร้ายเพื่อนในเวลาโกรธ	-	-	๖.๖
ชอบหนีของเพื่อนไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต	-	-	๑๕.๓

ไม่ตั้งใจเรียนมากที่สุดขณะครูสอน คนที่ไม่ทำเครื่องเขียนมาครบเสมอ ๆ คนที่ชอบเอางานออกมาทำบ่อยครั้งที่สุด

จากการทดสอบ Semantic Differential Test

ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ มีการทดสอบความคิดเห็นของนักเรียนต่อเพื่อน ๆ ในห้อง ภาที่ ๒๓. แสดงความคิดเห็นของ เพื่อนในห้องที่สอน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ ไม่มีรายงาน

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ การคบเพื่อนที่บ้านเป็นเพื่อนที่โตกว่า เกี่ยวกับการคบเพื่อนในห้องเรียนที่บ้าน ผู้ปกครองไม่เคยเข้มงวดกวดขัน

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ การคบเพื่อนที่บ้านส่วนมากเป็นเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ผู้ปกครองไม่เคยเข้มงวดกวดขัน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ ไม่มีรายงาน

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ความสัมพันธ์ของออลกับเพื่อนในห้องเรียนที่สนใจ ทำงานกับเพื่อนได้ดีพอสมควร ในงานที่ตาม กับเพื่อนนอกห้องเรียนไม่มี ส่วนมากเป็นการสังสรรค์กับนักเรียนชั้นอื่นเดียวกัน

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ ความสัมพันธ์ของออลกับเพื่อนในห้องเรียนที่สนใจ ทำงานกับเพื่อนได้ดี ยอมอยู่ใต้อาการปกครองของออล

ข้อมูลจาก สบ

ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ ได้ให้นักเรียนทุกคนเก็บข้อความลงในกระดาษใบละใบที่ไม่สมบูรณ์ ออลเห็นความเห็นว่า

เราคงน่าก็คอกเหมือนเสมอ เพราะเราไม่สามารถจะอยู่กับคนอื่นได้

ในเวลาที่เขาอยู่โรงเรียน เขา เขารู้สึกสนุก

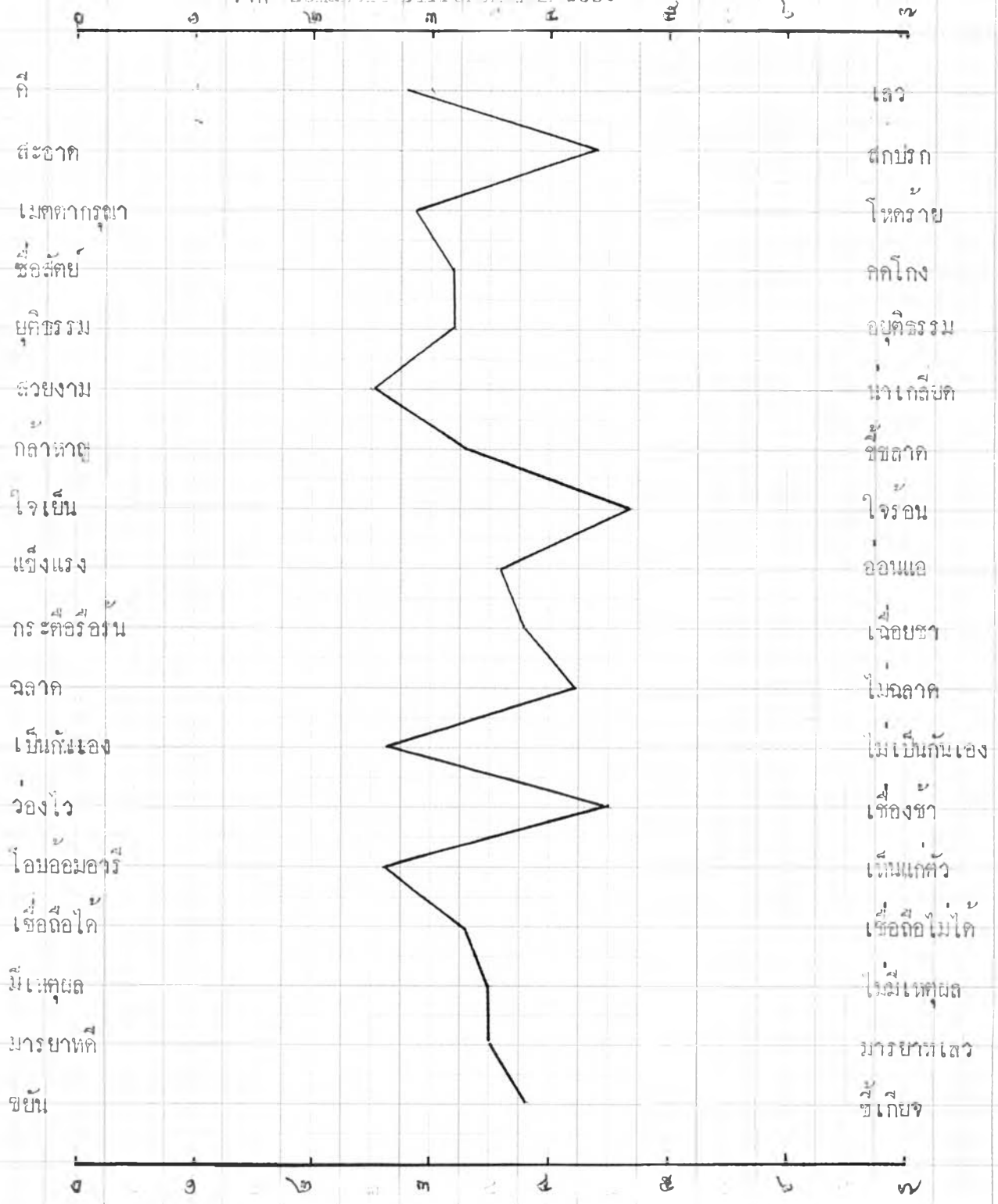
คนเราต้องนับถือสิทธิของคนเท่ากับสิทธิของตัวเอง

สิ่งที่เขาเขาชอบทำเขาเขา คือการ เป็นคนมีอิสระ เก่ง เราว่าเพื่อน ๆ ของเราเขาเสมอ

ภาพที่ ๒๓.

ความคิดเห็นของเพื่อนในหอจ้ออน

จาก Semantic Differential Test

ข้าพเจาคิดว่าเพื่อนของข้าพเจ้าดีมากทุกคน
เพื่อนของข้าพเจาคิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนเห็นเรื่อรักสนุกในขณะอยู่ระหว่างหมู่เพื่อนข้าพเจ้า

เป็นคนเห็นเรื่อ

ระดับสติปัญญา

จากการทดสอบสติปัญญาของชน โดยวิธีของคณะ Raven Progressive Matrices.....
1938 เมื่อปลายปีการศึกษา ๒๕๐๖ อ่อนโคละแมนเปอร์เซ็นต์ไคลท์ ๘๖ เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนใน
ห้อง และเมื่อเปรียบกับ Norm ของต่างประเทศ คะแนนของรอนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ไคลท์ ๕๐ - ๗๕
ซึ่งแสดงว่าอ้อมีระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ผลการเรียน

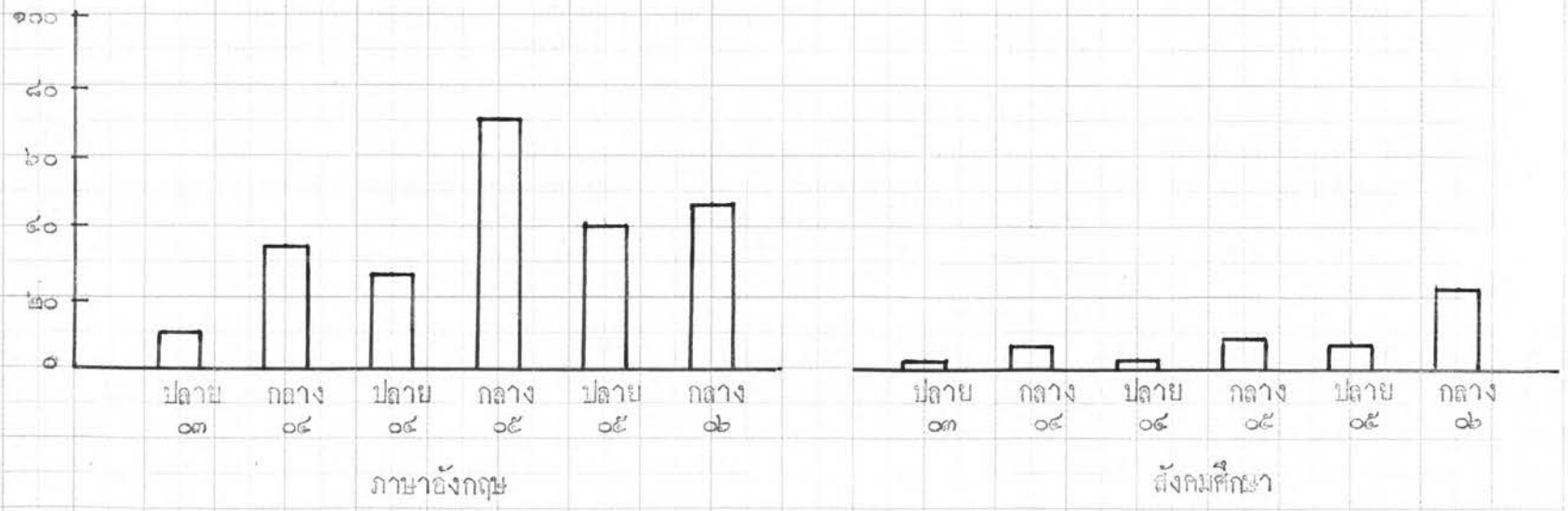
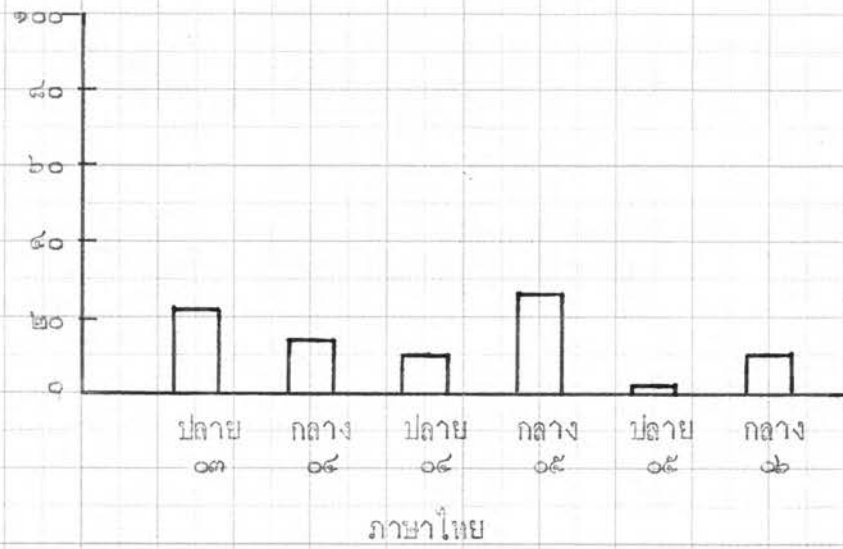
จากการศึกษาค้นคว้าผลการสอบกลางปีและปลายปีในวิชาต่าง ๆ ของอ้อมัน ทั้งแต่การสอบปลายปีการศึกษา
๒๕๐๓ ถึงกลางปีการศึกษา ๒๕๐๖ ภาคที่ ๒๕. แสดงผลการสอบในวิชาต่าง ๆ ของอ้อมันดังนี้ วิชา
ภาษาไทย คะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ไคลท์ ๓ - ๒๖ วิชาภาษาอังกฤษ คะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์
ไคลท์ ๑๐ - ๗๖ วิชาสังคมศึกษา คะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ไคลท์ ๒ - ๒๑ วิชาคณิตศาสตร์ คะแนน
อยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ไคลท์ ๐ - ๑๕ วิชาวิทยาศาสตร์ คะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ไคลท์ ๑ - ๕
วิชาอาชีวอนามัย คะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ไคลท์ ๑ - ๑๕ วิชาศิลปะ คะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์
ไคลท์ ๑ - ๒๑ เมื่ออ้อมันขึ้น ม.๖.๒ เนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ อ้อมันสอบได้คะแนน
ต่ำห่างจากเพื่อนมาก ดังนั้นในวันว่างวิชาทั้งสองนี้ ทางโรงเรียนจึงให้อ้อมันไปเรียนกับพี่น ม.ศ.๒ ทั้งนี้
คะแนนเปอร์เซ็นต์ไคลท์ที่อ้อมันได้ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ เฉพาะวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์นั้นเป็น
คะแนนเปอร์เซ็นต์ไคลท์เปรียบเทียบกับนักเรียนชั้น ม.ศ.๒ เท่านั้น คะแนนรวมผลการสอบของทุกวิชา
อ้อมันอยู่ในระหว่างอันดับที่ ๓๑ - ๓๕ ในจำนวนเด็กเรียน ๓๐ คนในปีการศึกษา ๒๕๐๕ และ ๓๕ คนในปี
การศึกษา ๒๕๐๕ และ ๒๕๐๖

ความตั้งใจและความสนใจในการเรียน

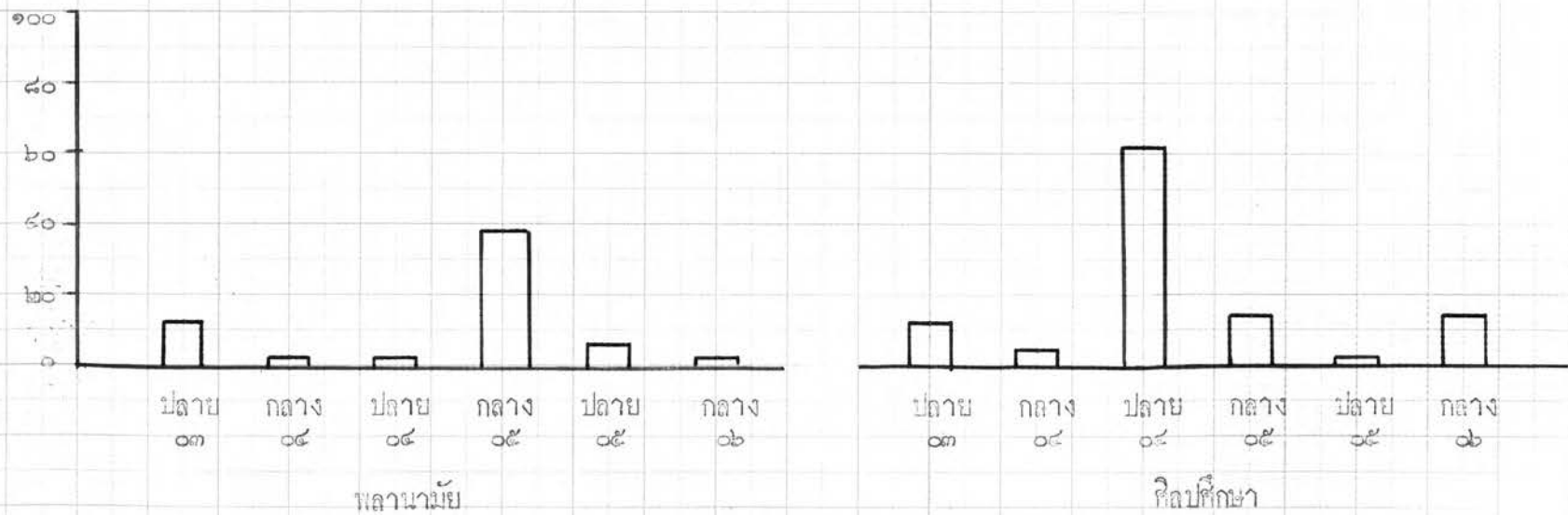
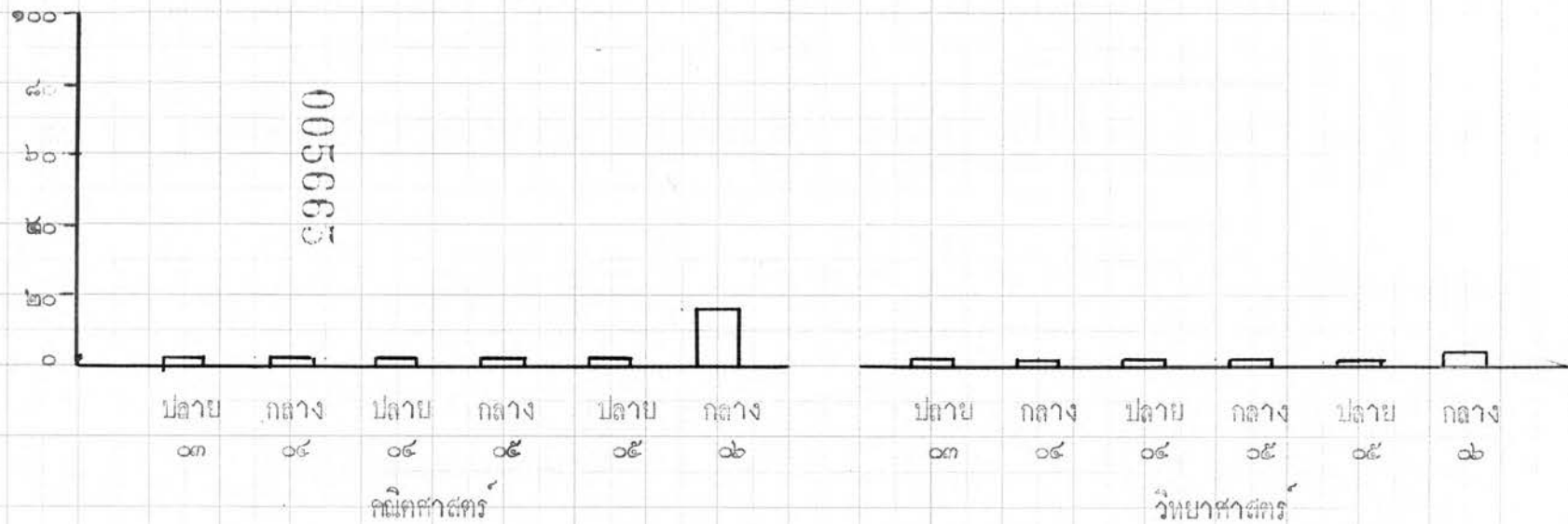
อ้อมันขาดการสนใจในการเรียน

ภาพที่ ๒๕.

ค่าแห่งคะแนนเปอร์เซ็นต์ใช้ของผลการสอบกลางปีและปลายปีของอาชีวศึกษาต่าง ๆ ทั้ง ๖ ปลายปีการศึกษา ๒๕๐๓ - กลางปีการศึกษา ๒๕๐๖

ภาพที่ ๒๔. (ต่อ)

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ เวลาว่างส่วนมากไม่ค่อยทำอะไร ว่างอยู่โทรทัศน์ อ่านหนังสือ

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ เวลาว่างส่วนมากก็เคยอ่านหนังสือบ้าง โดยทั่วไปอ่านหนังสือพิมพ์

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ (พี่สาว) การบ้านที่ทางโรงเรียนกำหนดให้มางานของวาทะจารย์เดี่ยวเจ็ด
ในทำทุกอย่าง หนังสืออ่านแต่ไม่ชอบอ่านหนังสือเรียน ชอบอ่านหนังสือนวนิยาย งานส่วนตัวของ
เองต้องคอยเค้น ในระหว่างงานมาบาง เช่น รับประทานอาหาร ซึ่งเป็นอย่างจริงของความจริง
ทำ แต่ก่อนที่ทำงานแสดงความรักใจ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ ชอบอ่านหนังสือนวนิยายไปของสนุก หรือเมื่อมีเวลาว่าง และ อยุ่
วิจารณ์

ปีการศึกษา ๒๕๐๕

๑. ความเข้าใจในการ เรียนของเธอยังไม่เป็นดีคือใจ

๒. เมื่อถึงที่โรงเรียน แต่ยังไม่ค่อยได้เรียนไป ควรจะตั้งมั่นกับใจตนเองในการทำงาน ตลอดจน
การหาเวลาเรียนด้วยตนเอง จะช่วยให้การเรียนดีขึ้นกว่านี้

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ จำไม่ได้ของวาทะจารย์เดี่ยวเจ็ดในการ ระหว่างงานอาจารย์มอบหมายให้ทำ

ข้อมูลจากอาจารย์ประจำวิชา

โดยใช้ Rating Scale ตารางที่ ๕๕. และ ๕๖. แสดงความตั้งใจและการทำการบ้านที่ครู
ตั้ง ตามความคิดเห็นของอาจารย์ประจำวิชาต่าง ๆ

ทัศนคติและความสนใจของเธอนักเรียนในวิชาต่าง ๆ

ข้อมูลจากเธอนักเรียน โดยการให้เติมข้อความลงในประโยคต่อไปนี้

วิชาภาษาไทย

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ ข้าพเจ้าไม่ค่อยชอบเรียนวิชาภาษาไทย เพราะเมื่อการเรียนวิชาภาษาไทย ถ้าเป็น
การเรียนวรรณคดี และจะชอบมาก เมื่อที่อ่านหนังสือไม่ค่อยชอบเท่าไร และก่อนที่เรียนของอาจารย์
สอน มาสอนที่โรงเรียนมากขึ้น เพราะอาจารย์สอนดีเยี่ยม และครูที่ทำการแต่งบทกวีประกอบ ภาษา
ไทยเป็นวิชาที่เรียนแล้วบางครั้งก็งงๆ แต่ถ้าวางใจในการ เรียนด้วยตนเองจะอ่านก็ชอบมาก เดี่ยว

การวางที่ ๕๕.

ความพึงพอใจของอาจารย์ประจำวิชาต่อความตั้งใจเรียนของอ้อมในวิชาต่าง ๆ

ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖

วิชา	ปีการศึกษา		
	๒๕๐๔	๒๕๐๕	๒๕๐๖
ภาษาไทย	๒	๔	๓
ภาษาอังกฤษ	๒	๓	๓
สังคมศึกษา	๓	๒	๑
คณิตศาสตร์	๒	๓	๒
วิทยาศาสตร์	๒	๒	๒
พลานามัย	๒	๔	๓
ศิลปะศึกษา	๓	๕	๓

จากการวางที่ ๕๕. อาจารย์ประจำวิชาต่าง ๆ มีความเห็นว่าอ้อมมีความตั้งใจในการเรียน
น้อยเกินเหตุวิชา ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ อ้อมมีความตั้งใจเรียนน้อยกว่าปีก่อน ๆ

ตารางที่ ๕๖.

ความคิดเห็นของอาจารย์ประจำวิชาต่อการทำการบ้านของธรรมาในวิชาต่าง ๆ
 ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๕ - ๒๕๐๖

วิชา	ปีการศึกษา		
	๒๕๐๕	๒๕๐๕	๒๕๐๖
ภาษาไทย	๓	๓	๓
ภาษาอังกฤษ	๓	๓	๒
สังคมศึกษา	๓	๒	๐
คณิตศาสตร์	๒	๒	๐
วิทยาศาสตร์	๒	๐	๒
พลานามัย	๒	๔	-
ศิลปะศึกษา	๒	๔	๔

จากตารางที่ ๕๖. อาจารย์ประจำวิชาส่วนมากมีความคิดเห็นว่าการบ้านน้อย
 โดยเฉลี่ยในปีการศึกษา ๒๕๐๖ ก่อนทำการบ้านที่อาจารย์แจ้งให้ทำน้อย โดยเฉลี่ยวิชาคณิตศาสตร์
 และวิทยาศาสตร์

มีอาจารย์สอนศึกษาพิเศษเพียงคนเดียว ออกใหม่ชั่วโมงเด็ก ๕ - ๑๐ นาทีเท่านั้น แต่เพียงนี้อาจารย์
 ต้องทิ้งสื่อภาษาไทยแบบที่อาจารย์เลือกเรื่องมาให้เด็กดูฝึกไม่ทัน เพราะเมื่อก่อนนี้เวลาจะเรียนก็ได้

นักเรียนเลือกเอาเองรู้สึกเป็นอิสระดีกว่ามาก

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาภาษาไทย เพราะ

- ๑. หนังสือภาษาไทยที่โรงเรียนมีเรื่องที่ดีมากและน่าสนใจ
- ๒. ชอบการ เรียนวรรณคดีและสุภาษิตสอนหญิง
- ๓. อาจารย์ที่สอนพูดเสียงดังดี
- ๔. มีการ เขียนศิลาจารึกสถาน
- ๕. บางครั้งมีการ งดตักความจากข้อสอบจริง เป็นรอยแก้ว

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาภาษาไทย เพราะเมื่อการ เรียนไวยากรณ์ไทย

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ภาษาไทยเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบบ้างไม่ชอบบ้าง ข้าพเจ้าชอบเรียนวรรณคดีมาก อาจารย์สอนได้เก่ง เรียนแล้วสนุกไม่่วงนอน แต่สำหรับไวยากรณ์ไทย ข้าพเจ้าไม่ชอบ มีหลักเกณฑ์ท่องท่องจำมาก เรียนความหมายจากไม่ชอบ เวลเขียนผิดไร เขียนไม่ค่อยได้ยาว สรุปแล้วภาษาไทยข้าพเจ้าไม่ชอบแต่เฉพาะวรรณคดีเท่านั้น นอกนั้นไม่อยากจะเรียนเลย

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาภาษาไทย เพราะ

- ๑. อาจารย์สอนดี เรียนแล้วสนุก
- ๒. ข้าพเจ้าชอบเรียนวรรณคดี

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาภาษาไทย เพราะเมื่อไวยากรณ์ไทย และเรียงความ

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ ภาษาไทยข้าพเจ้าก็พอเรียนได้ ชอบเรียนเรื่องเกี่ยวกับวรรณคดี แต่ไม่ชอบเรียนหลักภาษาไทย เพราะว่าคงแต่เรียนมายังไม่เข้าใจวิชาเรียนเลย และมีความรู้สึกว่าการเรียนทำให้เกิดความไม่อยากจะเรียน ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การเรียนภาษาไทยจะทำให้ ต้องเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการเขียนดี แต่ข้าพเจ้าไม่มีหัวในทางนี้ และเรียงความไม่ค่อยได้ แต่ก็ได้พยายามที่จะหัดเขียนให้ดีกว่านี้อยู่แล้ว

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาภาษาไทย เพราะ

- ๑. ข้าพเจ้าชอบเรียนวรรณคดี
- ๒. ชอบเรียนเรื่องเกี่ยวกับไทย ๆ

วิชาภาษาอังกฤษ

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ ข้าพเจ้าชอบอังกฤษ เพราะอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในภาษาอังกฤษ เพราะไม่ชอบเรียนพวก Verb Noun และไม่ชอบท่องศัพท์

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางชาติจริง แต่มีความสำคัญมาก เพราะเวลาเราไปต่างประเทศ เรากองใช้ภาษาอังกฤษ เพราะเป็นภาษากลาง ข้าพเจ้ามีความสนใจต่อวิชาภาษาอังกฤษมาก และพยายามทำให้ดีอยู่เสมอ บางครั้งบรรยายภาคที่โรงเรียนไม่ทันเลย มีเสียงดังจากภายนอก อากาศร้อน เรียนแต่ประวัติก็ออกทำให้หลับสมอง บางครั้งข้าพเจ้าเรียนวิชาที่ไม่เข้าใจ แต่ก็ต้องพยายามทำความเข้าใจ เมื่อกลับไปบ้านจึงได้ทบทวน และให้คุณแม่ซึ่งเก่งภาษาอังกฤษมากเป็นคนสอนให้ นอกจากนี้การ เรียนที่โรงเรียนอาจารย์สอนได้ดีมาก จึงทำให้ไม่อยากเรียน ข้าพเจ้าบางครั้ง การเรียนภาษาอังกฤษก็คิดว่ายากหรือเบื่อ การเรียนภาษาอังกฤษยากมาก ของรัฐค่าไถนเป็น นามกริยา กรรม หรือ เอกพจน์ พหูพจน์ ซึ่งบางครั้งทำให้เสียใจเมื่อ ข้าพเจ้ารู้สึกตัวว่ารู้ค่าศัพท์ภาษาอังกฤษน้อยเกินไป จึงทำให้เขียนได้ยาก แต่ก็รู้สึกชอบภาษาอังกฤษมาก

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะ

- ๑. อาจารย์สอนดี เข้าใจง่าย
- ๒. มีความสนใจอยู่แล้ว

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาภาษาอังกฤษ เพราะ

- ๑. วิชากรณียาก
- ๒. ไม่ชอบท่องศัพท์

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบมาก และได้เห็นว่าข้าพเจ้าก็เรียนภาษาอังกฤษดีแล้ว และข้าพเจ้ารู้สึกตัวเองว่าสำเนียงการพูดอังกฤษก็เข้าใจได้ สรุป ข้าพเจ้าชอบภาษาอังกฤษมาก

วิชาสังคมศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๐๘ ข้าพเจ้าชอบและสนใจวิชาสังคม เพราะ ชอบเรียนประวัติศาสตร์ และอาจารย์สอนดี และชั่วโมงมักจะถูกสอนเข้าใจ

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาสังคม เพราะชอบเรียนประวัติศาสตร์

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจวิชาสังคม เพราะไม่ชอบเรียนประวัติศาสตร์

ปีการศึกษา ๒๕๔๕ วิชาสังคมที่ข้าพเจ้าชอบเป็นบางวิชา ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนภูมิศาสตร์
 แต่รู้สึกว่าการเรียนประวัติศาสตร์ เพราะอาจารย์สอนดี เรียนแล้วรู้สึกสนุก แต่บางครั้งก็เบื่อเหมือนกัน
 เพราะเรียนซ้ำๆที่เคยเรียนมาเมื่อปีก่อน ๆ

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาสังคมศึกษา เพราะ

๑. ชอบเรียนประวัติศาสตร์
๒. อาจารย์สอนได้ดี

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาสังคมศึกษา เพราะ

๑. ไม่ชอบภูมิศาสตร์ รู้สึกว่าเป็นวิชาที่วุ่นวาย
๒. เป็นเรื่องที่เรียนซ้ำๆที่เคยเรียนมาแล้ว

ปีการศึกษา ๒๕๔๖ สำหรับวิชาที่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา คือไม่ถนัดและไม่ทำเกินไป วิชาสังคม
 นี้ความจริงก็เป็นที่วิชาที่ข้าพเจ้าชอบเหมือนกัน แต่เวลาอาจารย์สอนอยากให้เขาถึงอื่น นอกนั้นก็มาสอน
 บาง เพราะส่วนมากเขาพาไปนั่งดูมาสอน จนบางครั้งรู้สึกเบื่อในวิชาสังคมที่เรียนมากที่สุด ก็คือวิชา
 ประวัติศาสตร์ เพราะเรียนแล้วสนุก เวลาสอบก็ง่าย วิชาที่ไม่ค่อยชอบ คือ วิชาภูมิศาสตร์ สรุป
 แล้ว ข้าพเจ้าก็จะเรียนวิชาสังคมศึกษาไม่ได้ คือไม่เกิดขบคิดไม่ชอบนัก ก็บางชั่วโมงเวลาเรียน
 รู้สึกว่าว่างนอน แต่บางชั่วโมงก็เรียนสนุก

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาสังคมศึกษา เพราะ

๑. ชอบเรียน
๒. เรียนได้ทั้งชอบ

วิชาคณิตศาสตร์

ปีการศึกษา ๒๕๔๘ ข้าพเจ้าไม่ชอบวิชาคำนวณนัก แต่ขอ ม.ศ.๑ นี้รู้สึกไม่ชอบคณิตศาสตร์
 อย่างมาก เบื่อตอนอาจารย์สอน ตอนดี แต่ไม่ค่อยชอบเรขาคณิต แต่ก็ไม่ถึงกับเกลียด และวิชาคำนวณ
 ไม่ควรจะต้องใช้เวลาหาจำนวนมาก เพราะหิวแล้วเรียนไม่รู้เรื่อง

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ เพราะ

๑. อาจารย์สอนดี และอธิบายดี
๒. รู้สึกว่าอาจารย์เอาใจใส่กับเรียนดี

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาคณิตศาสตร์ เพราะคณิตศาสตร์ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด ชั่วโมงงาน
ช้านานมาก

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ข้าพเจ้าไม่ค่อยชอบเรียนวิชานี้เท่าไรนัก รู้สึกเมื่อเรียนมาก เรียนไม่
ค่อยเข้าใจในบางวิชา โดยเฉพาะ เลขคณิต ยากมาก ซึ่งคนที่รู้สึกไม่ค่อยยาก เรขาคณิตพอทำได้

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ เพราะ

- ๑. อาจารย์สอนดี และอธิบายเข้าใจรู้สึกสนุก
- ๒. อาจารย์เอาใจใส่รักเรียนดี

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาคณิตศาสตร์ เพราะ

- ๑. เรียนหนักบางวิชา เช่น เลขคณิต
- ๒. การบ้านมาก ทำไม่ทัน และทำไม่ค่อยได้

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ ข้าพเจ้าเรียนวิชานี้ไม่ค่อยชอบ ๆ กับวิชาต่าง ๆ กับวิชาต่าง ๆ แต่วิชาที่ชอบ คือ
วิชาเลขคณิต

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาคณิตศาสตร์ เพราะเรียนไม่ทัน

วิชาวิทยาศาสตร์

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ข้าพเจ้าชอบวิชาวิทยาศาสตร์เป็นบางครั้ง รู้สึกไม่ชอบวิทยาศาสตร์อย่าง
มากเมื่อตอนอาจารย์สอน ตอนแรกข้าพเจ้าไม่ชอบการคำนวณ วิทยาศาสตร์นัก เพราะไม่ค่อยเข้าใจ
และคิดว่าอาจารย์ควรจะอธิบายให้มากกว่านี้ อาจารย์.....สอนแนวอื่นไว้ก็มากแต่คำนวณวิทยาศาสตร์
เร็วไปหน่อย วิทยาศาสตร์ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด เวลาช้านานมาก

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะ

- ๑. ชอบเรื่องแม่เหล็กมาก
- ๒. ตั้งแต่ใกล้อาจารย์ใหม่คืออาจารย์..... สอนสนุก

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะไม่ค่อยชอบแนวคำนวณ

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ข้าพเจ้าชอบวิชาวิทยาศาสตร์เป็นบางครั้ง ข้าพเจ้าไม่ชอบการคำนวณ
เลย

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะ

- ๑. ชอบการทดลอง

๒. วิชาเรียนบังคับวงนสน

ปีการศึกษา ๒๕๖๒ ข้าพเจ้าเรียนวิชาที่ไม่ได้ และข้าพเจ้าก็คิดว่าข้าพเจ้าไม่ชอบเรียน วิชานี้ เพราะว่ายากและข้าพเจ้าไม่ชอบการคำนวณ
ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะ

- ๑. เรียนไม่ได้
- ๒. ยาก
- ๓. ไม่สนุกทางนี้

วิชาพลานามัย

ปีการศึกษา ๒๕๖๔ เมื่อเด็กชอบเรียนวิชาพลานามัยมาก แต่พอโตขึ้นตั้งแต่ ม.๒ เป็นต้นมา ไม่ชอบเรียน เพราะอาจารย์สอนเร็วไม่ทันและไม่ค่อยจะสนุกมาก บางทีพอลงไปอาจารย์ก็เอาแต่พูด พอจบจะหมดเวลาถึงจะไหนเล่น และตัวเราเองเรื่องที่เราเรียนก็ไม่ค่อยจะมีสาระเท่าไรนัก และทำสอนมาก ดูเหมือนทำไม่เป็นตามที่กำหนด การสอนอาจารย์สอนให้เป็นเรื่อง ๆ ไป ไม่ค่อยสอนเรื่องนั้นแล้วก็สอนเรื่องใหม่ ซึ่งไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย วิชาพลานามัยควรจะเป็นวิชาที่ออกกำลังกาย และพักผ่อน ผ่อนคลายหน่อย แต่เดี๋ยวนี้วิชาพลานามัยถึงเวลาแล้วไม่ยอมเรียน วิชาไม่ว่าจะสอนอะไรจะปรับปรุง อาจารย์ ไม่ควรจะเป็นที่เรียนของเราอย่างอื่น อย่างเช่น บางทีก็ไปเล่นกีฬา ว่ายน้ำหรือเล่นเต้น กระดาน ซึ่งถึงเวลานี้ถ้าเด็กเรียนวิชาพวกนี้บางครั้งเราไม่ชอบเท่าไรนัก

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาพลานามัย เพราะ

- ๑. อาจารย์สอนเร็วเกินไป
- ๒. ในชั่วโมงพลานามัย อยุ่ไปหมด

ปีการศึกษา ๒๕๖๕ พลานามัยเป็นวิชาที่ช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพของตน ให้อารมณ์กายแข็งแรง รุจิกลเล่นกีฬา และฮานิด ถ้ามีความสามารถในกีฬาใดแล้ว บุคคลนั้นก็จะได้เล่นกีฬานั้น ๆ เช่นบ ๗ จึงทำให้เรามีร่างกายแข็งแรง ปัจจุบันนี้วิชาพลานามัยเป็นวิชาที่ไม่ได้อยู่ในความสนใจของข้าพเจ้ามากนัก การที่ข้าพเจ้าไม่ทำในวิชาข้าพเจ้าหรือครูก็จะเรียนให้เอง แต่ยังมีบางวิชาที่ข้าพเจ้ามีความสนใจอยู่บ้าง ก็คือ กีฬา กอล์ฟ และเทนนิส ถ้าวันไหนว่างอื่น เช่น ฟุตบอล เนตบอล บาสเกตบอล หรือฮานิดบอล ไม่อยู่ในความสนใจที่จะเล่นในกีฬาใดเลย ถ้าวันไหนว่างเรียนวิชาข้าพเจ้าอยากจะทำในรายสนามเทกนีสต์กอล์ฟกอล์ฟ

ก๊อบเจียงแล้ว

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชากลานามัย เพราะ

- ๑. น่าสนใจ สนุกสนาน
- ๒. ทำให้ร่างกายใจออกกำลัง
- ๓. มีอาจารย์สอนดีกว่าเก่า

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจในวิชากลานามัย เพราะ

- ๑. ไม่ชอบเล่นกีฬานางหนัก
- ๒. ไม่ชอบรถอาจจะเล่นให้เก่ง

ปีการศึกษา ๒๕๑๖ ข้าพเจ้าชอบวิชานี้ เพราะชอบเล่นสเก็ตและเวลาเรียนสนุก

ข้าพเจ้าก็ชอบมาก

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชากลานามัย เพราะ

- ๑. ชอบเล่นสเก็ต
- ๒. ชอบเรียนสนุก

วิชาศิลปะศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๐๘ ข้าพเจ้าชอบวิชาศิลปะเป็นบางครั้ง ในวิชาศิลปะ ของอาจารย์ผู้สอน

อยากให้สอนการทอ

ของอาจารย์ประจำวิชา ข้าพเจ้าเห็นว่าวิชานี้ผลิตเงินมาก และไม่เหนื่อยอะไร และเวลาให้ทำไม่ควรรีบเหมือนกันทุกชั้น เพราะเกี่ยวกับเวลาชั้น ม.๒.๑ ทำงานอะไร ป.๕, ๔, ๓ ก็ทำเหมือนกัน

ข้าพเจ้าชอบและสนใจวิชาศิลปะศึกษา เพราะเวลาทำสนุก

ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจวิชาศิลปะศึกษา เพราะ

- ๑. ผลิตเงินมาก
- ๒. ไม่เหนื่อยอะไร
- ๓. สอนเหมือนกันทุกชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๑๘ วิชาศิลปะเป็นวิชาที่เรียกว่าจะทำงานอดิเรกก็ได้ จึงประสงค์ให้เราประพันธ์จากประสบการณ์ของเราให้ใคร่ใจไม่ต่องไรอีกที่อื่น ข้าพเจ้ารู้สึกเฉย ๆ ในวิชานี้ เพราะวิชาศิลปะนี้แต่

การเลือกไม่ ซึ่งบุคคลของข้าพเจ้าก็ไม่ชอบ มีแต่ประสิทธิผลถึงของธรรมดาซึ่งใคร ๆ ก็ทำได้ แต่ก็มีส่วน
คืออยู่อย่างหนึ่ง คือ รู้สึกว่าเวลานี้เรียนไปจะทำให้เรามีความชำนาญที่จะทำเท่านั้น

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาศิลปะ เพราะ

- ๑. ทำให้ข้าพเจ้ามีความสามารถ ในการ ประสิทธิภาพถึงของ
- ๒. ทำให้ประสิทธิผลในภาคก่อสร้าง

ข้าพเจ้าไม่ชอบไม่สนใจในวิชาอื่น เพราะ

- ๑. เป็นวิชาที่เก่าแก่มาก
- ๒. เป็นวิชาที่ไม่ปล่อยให้ให้นักเรียนทุกคนทำอย่างเสรี เช่นทำอะไรก็ได้
- ๓. เป็นวิชาที่บางครั้งอาจารย์ก็เกินไป และใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสม ใช้คำที่เรียกตัวเอง

ว่า "ขี้บ" แทนที่จะเป็น "ครู"

ปีการศึกษา ๒๕๑๖ ข้าพเจ้ามีความรู้สึกเฉย ๆ กับวิชาอื่น เรียนก็ได้ไม่เรียนก็ได้

ข้าพเจ้าชอบและสนใจในวิชาศิลปะศึกษา เพราะ

- ๑. ไม่ยุ่งกับจนเกินไป
- ๒. เพลิดเพลินดี
- ๓. จะทำที่โรงเรียนหรือเอากลับไปทำที่บ้านก็ได้

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕๑๔ โฉม

ปีการศึกษา ๒๕๑๕

- ๑. วิชาที่เรียนที่สุดไม่ทราบ แต่ไม่ชอบคณิตศาสตร์มากที่สุด
- ๒. โดยทั่วไป ๆ ไปสิ่งที่ชอบสนใจมากที่สุด คือชอบดูโทรทัศน์ที่สุด

ปีการศึกษา ๒๕๑๖

- ๑. วิชาที่เรียนที่สุดและสนใจที่สุดไม่มี
- ๒. สิ่งที่ชอบไม่ชอบและไม่สนใจที่สุด คือการ เรียนหนังสือ
- ๓. สิ่งที่ชอบที่สุดคือராไทย

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์

ปีการศึกษา ๒๕๐๔

- ๑. วิชาที่รอบและสนใจ สังคมศึกษา
- ๒. วิชาที่ไม่รอบและไม่สนใจวิชาคณิตศาสตร์ เยี่ยมปกติกรวย

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ไม่รู้วิชาที่อ่อนรอบและสนใจ

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ ไม่รู้วิชาที่อ่อนรอบและสนใจ

ความปรารถนา

การประเมินผลความปรารถนาของตน โดยตนเอง ผู้ปกครอง ครูประจำชั้น มีดังนี้

ข้อมูลจากตนเอง

ปีการศึกษา ๒๕๐๔

- ๑. ชูทโนของ
- ๒. ความปรารถนาเร็วเร็วยกกว่าที่เป็นอยู่
- ๓. ไม่ซัดคอกคนอื่น

ปีการศึกษา ๒๕๐๕

- ๑. จะพยายามทำตัวให้สะอาดเรียบร้อยเหมือนกับเป็นสุภาพสตรีในภายหน้า เช่น การพูดจาไม่ให้เสียงดังเกินไป
- ๒. จะพยายามแก้ไขความเป็นคนใจร้อน และการแสดงออกในทางไม่ดี เมื่อมีอารมณ์โกรธ
- ๓. จะพยายามทำอะไร ๆ ให้ดีเหมือน
- ๔. ต้องการแก้ไขในเรื่องการเรียนอ่อนในวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และการเรียงความ
- ๕. จะพยายามส่งการบ้านให้มากขึ้น

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของผู้ปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕๐๔

- ๑. ความปรารถนาให้ไปเรียนจบทุกวิชาที่ตนไม่ชอบเอาใจใส่ อะไรก็คงคอยตักเตือน

- ๒. ความปรารถนาที่พอใจแล้ว คือมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย รู้หน้าที่ของตนเองดี
- ๓. ความปรารถนาที่ควรแก้ไข คือ อยากรู้กระตือรือร้น อยากรู้ขั้นในการ เรียน

และการทำงาน

๔. การส่งเสริมความปรารถนา เมื่อเวลาทำอะไรถูกใจผู้ปกครอง ๆ จะให้รางวัลบ้าง ชมเชยบ้าง แต่ในเวลาที่เกิดทำผิดหรือปรารถนาไม่เป็นที่พอใจของผู้ปกครอง ๆ จะกล่าวตักเตือน เมื่อเป็นเด็กเคยถูกตี ถ้าทำผิด

ปีการศึกษา ๒๕๐๕

- ๑. เวลาอยู่ในบ้านเรียนเรียบร้อย เชื้อทั้งที
- ๒. ความปรารถนาที่อยู่ใหญ่ เรียนร้อยดี
- ๓. ความปรารถนาที่เห็นวามกระองและควรแก้ไข คือ ไม่ค่อยวางเรียงเมื่ออยู่บ้าน

ปีการศึกษา ๒๕๐๖

- ๑. ไม่มีอะไรเด่น ปกติเป็นคนเฉย ๆ
- ๒. ความปรารถนาที่อยู่ใหญ่ เรียนร้อยดี
- ๓. ความปรารถนาที่ควรแก้ไข คือการ เอาใจใส่การเรียน

การสังเกตจากครูประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๐๔

- ๑. ความปรารถนาทั่วไปของ ค.ช. อ่อน คือ ชอบพูดเสียงดัง เมื่อวิจารณ์ผู้อื่น พอใจ
- ๒. ความปรารถนาที่พอใจแล้ว คือ เชื้อทั้งเมื่อตักเตือน
- ๓. ความปรารถนาที่เห็นว่าควรแก้ไขก็คือ การพูดเสียงดัง บางครั้งพูดข้ามหน้าผู้ใหญ่ รอบต่งของข้ามศีรษะเพื่อน นั่งในทองเรียนไม่เรียนร้อย พูดจาไม่ไพเราะ

ปีการศึกษา ๒๕๐๕

- ๑. ความปรารถนาทั่วไปขณะอยู่ในโรงเรียนเรียนร้อยพอควร ชอบจับกลุ่มคุยกับเพื่อน

เวลาว่างเรียน

- ๒. ความปรารถนาที่อาจารย์ หรือผู้ใหญ่ เรียนร้อยอ่อนแอ
- ๓. ความปรารถนาที่อาจารย์เห็นว่ายังบกพร่อง และควรแก้ไข คือ การพูดจาอันต่ง อาจารย์ ควรแก้ไขให้สภาพเรียนร้อย กิจกรรมารยาทเรียนร้อยกว่านี้

๔. ความประพฤติก่อนการใหญ่ปกครองแก้ไขกฎแกวทวินให้เอาใจใส่ในการทำงาน เรียน
ให้มากกว่านี้

ปีการศึกษา ๒๕๐๖

๑. ความประพฤติก้าว ๆ ไป ชอบคุย
๒. ความประพฤติก่อให้เกิดหรืออาจารย์ นอกแผนเรียนรอบ
๓. ความประพฤติก่อให้เกิด คือ การเอาใจใส่ในการโยน ไม่ตั้งใจเรียน

บุคคลที่หาเจออยากเป็นเหมือน

ปีการศึกษา ๒๕๐๘ บุคคลที่หาเจออยากเป็นเหมือน คือ ต.ญ. แก้ว เขตุนต เพราะเป็นคนไม่ค่อยพูด และเรียนรอบ

ปีการศึกษา ๒๕๐๘ บุคคลที่หาเจออยากเป็นเหมือนอีกหลายคน เพราะว่าบางคนหาเจอชอบอย่างหนึ่ง แต่ไม่ชอบอีกอย่างหนึ่ง บุคคลที่หาเจออยากเป็นเหมือนนี้ไม่จำเป็นต่องทุกคน เช่น บางคนอาจจะจน บางคนรวย บางคนอาจจะสวย แต่ก็ไม่สวยแต่เป็นคนดี ก็มีคนอยากจะทำแบบอย่าง ข้าพเจ้าอยากเป็นเหมือนประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดี เป็นเด็ก ๆ เพราะว่าทำดี ความมานะอดทน ต่อสู้ทุกอย่างไขว่คว้าของตัวเอง ถึงแม้ว่าท่านจะเป็นคนจน แต่ด้วยความอดทนและความมานะอดทน ท่านเป็นผู้ใหญ่ที่ท่านมีตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน ก็ได้เป็นประธานาธิบดีท่านก็ได้ทำความดี คือ เลิกยาสูบ และทำประโยชน์อื่น ๆ ไว้ดีมาก พอท่านสิ้นชีวิตก็คนสรรเสริญ และประชาชนยังได้สร้างอนุสาวรีย์ไว้ให้ด้วย

อ้อมใจประวัติ (เขียนในปีการศึกษา ๒๕๐๘)

ข้าพเจ้าชื่อ เกิดหญิงอ่อน นิดาชื่อ พันโท..... มารดา ชื่อนาง..... ข้าพเจ้ามีพี่น้องรวม ๖ คน ข้าพเจ้าเป็นคนที่สองท้อง ใจสู้กับเรียนอยู่ชั้น ม.ศ.๒ ข้าพเจ้าเป็นคนสูงและค่อนข้างผอม ซึ่งข้าพเจ้าไปรอบเลย เพราะว่าคิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนโคนที่ที่สุดในห้องเรียน เมื่ออยู่ที่โรงเรียนข้าพเจ้าว่างพูด และเล่นมากกว่าอ่าน เมื่ออยู่กับครูอาจารย์ข้าพเจ้าก็ว่างพูดเหมือนกัน แต่ชอบกว่าเวลาที่อยู่กับเพื่อน ๆ แต่เพื่อนไม่สนใจหรือคนอื่น ๆ ที่ข้าพเจ้าไม่คุ้นเคยข้าพเจ้าก็จะกลายเป็นคนขี้นินทา

ข้าพเจ้าไม่ชอบให้ใครมาชื่นชมสรรเสริญของข้าพเจ้า ในที่ชุมนุม ข้าพเจ้าชอบการที่ข้าพเจ้ามีเวลาว่างที่จะคุยกับเพื่อน และข้าพเจ้าเคยเมื่อในการพูดกับเพื่อนหลาย ๆ คน เมื่อการมีคนคนอื่น ข้าพเจ้าเคยเกิดความระแวงระแวนขึ้นมาทันทีทันใด เช่น บางครั้งที่คุยโทรศัพท์อยู่ ข้าพเจ้าเห็นใครที่เดินเป็นกลุ่มหรือเสียงคนหนึ่ง คนเดียว ข้าพเจ้าอยากเป็นเช่นเขาเหล่านั้นบ้าง ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทอยู่ ๓ คน เรามักใช้เวลาว่างนั่งคุยกัน หรือปรบหูคุยกันถึงเรื่องต่าง ๆ ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าเป็นคนที่มีเรียนหนังสือไม่เก่ง และไม่มีความสามารถในกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นอุปสรรคของข้าพเจ้า ฐานะของครอบครัวเป็นฐานะปานกลาง ข้าพเจ้ามีเพื่อนซึ่งข้าพเจ้ารักใจมาก เพราะว่าท่านเข้าใจในตัวข้าพเจ้าดี และเป็นเพื่อนที่คอยปลอบใจของข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าเลือกเป็นเพื่อนต้องเป็นคนไม่โอ้อวด และไม่โอ้อวดจนเกินไป มีความคิดตรงกันกับข้าพเจ้า ชอบการกีฬา เป็นคนที่เข้าใจถึงใจง่าย ข้าพเจ้าชอบเป็นช่างผู้นำและดูตามในโอกาสเดียวกัน บุคคลที่อยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้าคือเวลา คือ ความสำเร็จของข้าพเจ้า ซึ่งเกิดขึ้นมานานได้เสียชีวิตไปแล้ว ข้าพเจ้ารักท่านมาก ประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าจำได้และไม่ลืม คือการไปอยู่แคว้นที่คล้ายกับเพื่อน ๆ และอาจารย์ที่ข้าพเจ้าเรียนอยู่ถึงต่าง ๆ ซึ่งตามอยู่ที่บ้านของข้าพเจ้าก็อาจไม่เห็นไม่รู้อะไรเองเหมือนที่เราไปอยู่แคว้นที่ การที่เพื่อนบางคนมาปรึกษาบางสิ่งบางอย่างจากข้าพเจ้า และข้าพเจ้าอาจช่วยเขาได้ เป็นสิ่งซึ่งข้าพเจ้าพอใจมาก และภูมิใจมาก ข้าพเจ้าจะรู้สึกไม่พอใจมากถ้าหากว่ามีใครกล่าวว่าอะไร เพื่อที่ข้าพเจ้ารัก การได้ทำประโยชน์แก่โรงเรียน เช่น การช่วยไปหน้าที่โรงเรียนจัดทำหนังสือเป็นสิ่งซึ่งข้าพเจ้าชอบมาก การมาโรงเรียนเป็นสิ่งซึ่งข้าพเจ้าชอบมาก เพราะว่าได้พบเพื่อน ๆ ไม่เหงาเหมือนอยู่บ้าน การที่ต้องออกไปแสดงอะไรที่หน้าชั้นเรียนหน้าคนมาก ๆ เป็นสิ่งซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกประหม่า ประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าไม่เคยลืมเลยที่ได้อยู่โรงเรียน คือ การที่ข้าพเจ้าได้รับเลือกให้เป็นผู้นำแห่งโรงเรียน เป็นผู้ที่ถูกเลือกไม่ใช่โดยการบังคับ ซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจและไม่เป็นสุข คือการที่อาจารย์เรียกไปอบรมส่วนตัว ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างในการจัดใบไม้หรือดอกไม้ การอ่านหนังสือก็เป็นงานอดิเรกอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าทำในเวลาว่าง การที่ข้าพเจ้ามีงานอดิเรกทำในเวลาว่าง ทำให้ข้าพเจ้าได้รับความเพลิดเพลินมาก ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณพ่อกับคุณแม่เป็นคนที่มีความสุขที่สุดเท่าที่เคยมีมา เพราะว่าข้าพเจ้าไม่เคยเจ็บป่วยอะไรหนัก ในอนาคตของข้าพเจ้าคือการ เรียนวิชาเลขานุการ ช่างเขียน และช่างศิลป์ แต่ข้าพเจ้าก็ยังไม่แน่ใจว่าข้าพเจ้าจะได้เรียนหรือไม่ ขณะนี้ยังไม่มีใครช่วยวางแผนการเรียน หรือการทำงานให้ข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าจะได้อาจารย์มาดูแลที่ข้าพเจ้ารัก เป็นคนช่วยฝึกเรื่องนี้ แต่เรื่องเหล่านี้ข้าพเจ้า

ยังไม่ได้ปรึกษาคุณพ่อชาตเจ้า ซึ่งไม่ทราบว่าเห็นด้วยกับข้าพเจ้าหรือไม่ ซึ่งก็มีอุปสรรคอย่างหนึ่ง
 ข้าพเจ้าอาจไม่ได้ทำสิ่งข้าพเจ้าคิดไว้ก็ได้ ข้าพเจ้าเคยเปิดแผนการในอนาคตของข้าพเจ้าเหมือนกัน
 เช่น ครั้งแรกข้าพเจ้าก็อยากเรียนหมอ แต่ข้าพเจ้าไปไม่ไหวก็อยากเป็นครู แต่พอข้าพเจ้าเห็นพี่
 ชาตเจ้าเป็นครู ข้าพเจ้าเลยไม่อยากเป็น ต่อมาก็อยากเรียนเทคนิคในสาขาเกษตรศาสตร์ แต่คุณแม่ข้าพเจ้า
 บอกว่าถ้าจะเรียนให้เรียนเรื่องเขมร ซึ่งข้าพเจ้าไม่ชอบเลย จึงไม่คิดจะเข้าเทคนิคอีก ปัจจุบันนี้ข้าพเจ้า
 อยากเรียนวิชาเลขานุการ ข้าพเจ้าอยากไปเรียนวิชาที่โรงเรียนนี้ถึงตอนช่วงค่ำ เช่นเกี่ยวกับธุรกิจของ
 ข้าพเจ้าคนหนึ่ง แต่ไม่ทราบว่าจะได้หรือเปล่า การเรียนของข้าพเจ้าปัจจุบันนี้ไม่ดี ทำให้ข้าพเจ้าคิดมาก
 ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่ามีความเชื่อมั่นในตัวเองในการวางแผนการในอนาคต ข้าพเจ้าเคยมีความคิดบางอย่าง
 ที่ข้าพเจ้าอายุและไม่กล้าบอกใคร แต่ข้าพเจ้ายังไม่ลงมือเรื่องสิ่งที่ข้าพเจ้าทำอีกครึ่ง ข้าพเจ้าต้องการที่
 จะไปเรียนวิชาเลขานุการ ข้าพเจ้าเคยก็อยากเป็นเพื่อนตามอับราฮัมลินคอล์น

การตั้งเกณฑ์บันทึกกรณี (Anecdotal Record) ถึงแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖

วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๔ เวลา ๑๐.๓๐ น.

ในชั่วโมงดนตรี ขณะที่อาจารย์ขึ้นไปเขียนกระดาน คุณเห็นมากคุยกับเพื่อน ๆ ว่า "เมื่อวานนี้
 เราซื้อเมืองคำเงิน ๒ บาทนะ" พูดว่า "ไม่เห็นชอบเลยเมืองคำนี้จะออกมาออกมาว่า" เมืองคำเจ้านี้
 อร่อยจะ"

วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๔ เวลา ๑๔.๑๐ น.

ในขณะอาจารย์เขียนโจทย์เรขาคณิตกระดาน ขณะนั้นมากคุยกับลูกเรื่องไปเที่ยววัดพุทไธสง ซึ่งออกไป
 เที่ยววัดเมื่อวันอาทิตย์

วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เวลา ๑๔.๑๐ น.

ในชั่วโมงสังคมศึกษา อาจารย์ให้เด็กเรียนอภิปรายเรื่องการขยายนครหลวง โดยเปรียบเทียบของ
 มลฑลกับของไทย นักเรียนหลายคนก็ออกความคิดเห็นต่าง ๆ กันไม่ได้บอกความคิดเห็นใด ๆ เลย บางครั้ง
 ก็มองออกไปนอกหน้าต่าง บางครั้งก็เอาหนังสือมาเปิดดู

วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ เวลา ๑๓.๕๐ น.

ในช่วงโมงถึงหกโมงเช้า นักเรียนในชั้นอภิปรายถึงเรื่องกฎข้อบังคับของโรงเรียน อ่อนไม่ใคร่ร่วมในการอภิปราย ขณะของออกไปนอกหน้าต่าง

วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๕ เวลา ๑๓.๕๕ - ๑๓.๕๘ น. ภาษาไทย

อาจารย์อ่านโคลงให้เด็กเรียนฟัง อ่อนนั่งฟังโคลงพร้อมกันเขียนหนังสือเล่นไปด้วย เด็กผู้ชายเขียน หันไปคุยกับเบอร์ ๑๐ ของสามคำ แล้วเอาดินสอด่ขึ้นมาเกาะโต๊ะเล่น พออาจารย์เขียนกระดาษ อ่อนก็จกตาม พอเขียนเสร็จเอาดินสอด่ออกมาเปิดอ่านดูคนเดียว

วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๕ เวลา ๑๓.๕๐ - ๑๔.๐๕ น. สังคมศึกษา

เพื่อนอภิปรายงานเกี่ยวกับละครวันอาทิตย์ ขณะทำเพื่อนกำลังรายงาน อ่อนหันมาทางครูแล้วถามครูว่า "มีบทใหม่" ครูตอบว่าไม่มีแล้วอ่อเด็กเอาของเล่นแบบกลองเป็นแบบกลม ๆ ทอดกแล้วถือกระดาษแทนเขาฉาก เล่น ขณะทำใบ้ครูอ่อหันไปทำใบ้เบอร์ ๑๐ ซึ่งนั่งอยู่ข้างหน้า อ่อคุยกับเบอร์ ๑๐ ถึงเรื่องอย่างทำไม้แข็งคู่ครูกระดาษติดแน่น แล้วฟังครูก็เริ่ม ขณะนั้นอาจารย์กำลังอธิบายถึงเขตมรสุม

วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๕ เวลา ๑๓.๕๕ - ๑๓.๕๘ น. วิทยาศาสตร์

อาจารย์ให้นักเรียนตั้งชื่อถนนเกี่ยวกับระบบสุริยะจักรวาล แล้วให้นักเรียนตอบคำถามในสมุดแบบฝึกหัด อ่อนตั้งอ่านจบแล้วก็ลงมือทำโต๊ะ ๑ นาที พอทำจึงนั่งพัก แล้วเปิดหนังสือทดลอง มีชื่อว่าถือปากกาหมุนลงมือโต๊ะอักษรอันกับเขียนภาษาแบบไปด้วย

วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๖ เวลา ๘.๑๐ - ๘.๑๕ น. สังคมศึกษา

อาจารย์ให้นักเรียนออกมารายงานเรื่องเศรษฐกิจของอินเดีย สังคม ปากีสถาน ขณะนักเรียนเตรียมจะรายงาน อ่อนหันไปคุยกับเบอร์ ๑๐ และเบอร์ ๒๓ คุยถึงเรื่องเกี่ยวกับทหารของเบอร์ ๒๓ พอเรียนเริ่มรายงานอ่อนก็จก

วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๖ เวลา ๘.๑๕ - ๘.๑๗ น. ศิลปปฏิบัติ

อาจารย์ให้นักเรียนช่วยออกใบ้คำละเพื่อเป็นของช่วยในงานแต่งงาน เพื่อนนักเรียนหญิงก็ช่วยทำคำละ อ่อนนั่งอยู่เฉย ๆ อาจารย์ถามว่าชื่อของวันอะไรในวันแต่งงาน อาจารย์ประจำนั้นถามว่า "ใคร

เป็นคนที่ให้" อ่อนตอบว่า "คุณเป็นคนที่ให้" อาจารย์ถามว่า "คุณใครกัน" อ่อนตอบว่า "คุณแม่ของเบอร์ ๑๑"

วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ เวลา ๑๕.๑๕ - ๑๖.๑๕ วิชาศุภศึกษา

อาจารย์ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น ๔ หมู่ เพื่อปรึกษาหารือกันเรื่องข้อสงสัยต่าง ๆ ที่ตนสงสัยในเนื้อหาวิชาที่เรียนในชั่วโมงเรียน ๑๕ นาที ตอนท้ายที่ไปนั่งข้างฝาห้อง พร้อมกับเอาหนังสือเรียนมาอ่าน เมื่ออาจารย์ให้แบ่งหมู่ อ่อนก็เข้าไปนั่งข้าง ๆ หมู่ที่ไม่ได้มีส่วนร่วมออกความคิดเห็น ยังคงนั่งอ่านหนังสือเล่มที่ถือไป เมื่ออาจารย์เดินมากดูอ่อนก็ยกหนังสือ เมื่ออาจารย์เดินไปกลุ่มอื่นอ่อนก็อ่านต่อไปจนหมดเวลา อ่อนไม่ได้มีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นแต่อย่างใด

วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เวลา ๑๕.๑๕ - ๑๖.๑๕ วิชาวาดเขียน

วันที่อาจารย์ให้นักเรียนวาดรูปลายมือ อาจารย์แจกตัวอย่างให้นักเรียนคนละแผ่น แล้วอธิบายวิธีทำ แล้วให้ลองทำ กำหนดลงในสี่ภาคตาม อาจารย์ยกย่องคำพูดว่า นักเรียนส่วนมากลงมือทำบางคนที่ทำได้ดี บางคนเอางานของตนมาทำ บางคนเดินไปข้างกลาง ส่วนอ่อนนั่งคุยกับเพื่อน ๒ - ๓ คน ที่โต๊ะของตน เมื่อเพื่อนกลบหน้าตน อ่อนก็ยกมืออยู่ที่โต๊ะของตน

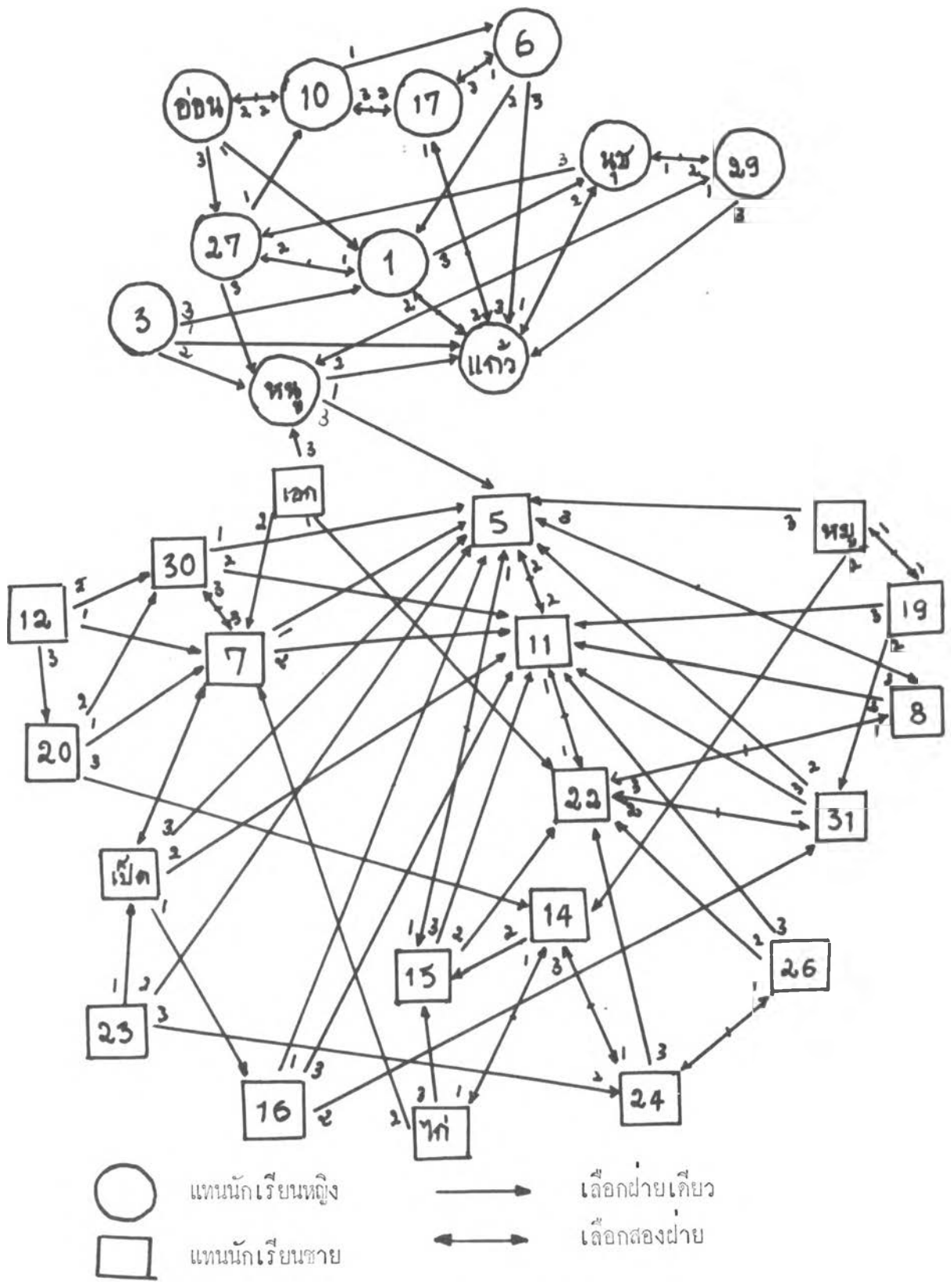
วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เวลา ๑๕.๑๕ - ๑๕.๑๕ วิชาสังคมศึกษา

วันที่นักเรียนออกไปรายงานเลขที่บ้าน นักเรียนทุกคนนั่งฟังและเอาสมุดขึ้นมาจด อ่อนเอาสมุดขึ้นมาจด เลข ๆ จึงจะจด เวลามา ๑๐ นาทีก็จบลงกับโต๊ะเรียน ศ.ศ.๘. ขึ้นมาคุยกัน ๆ จึงจะจดสักครึ่ง และกั้เดินไปทั่ว

ภาพที่ ๒๕.

แผนผังสังคมมิติ สภาพการณ์ในห้องเรียน ชั้น มศ. ๑

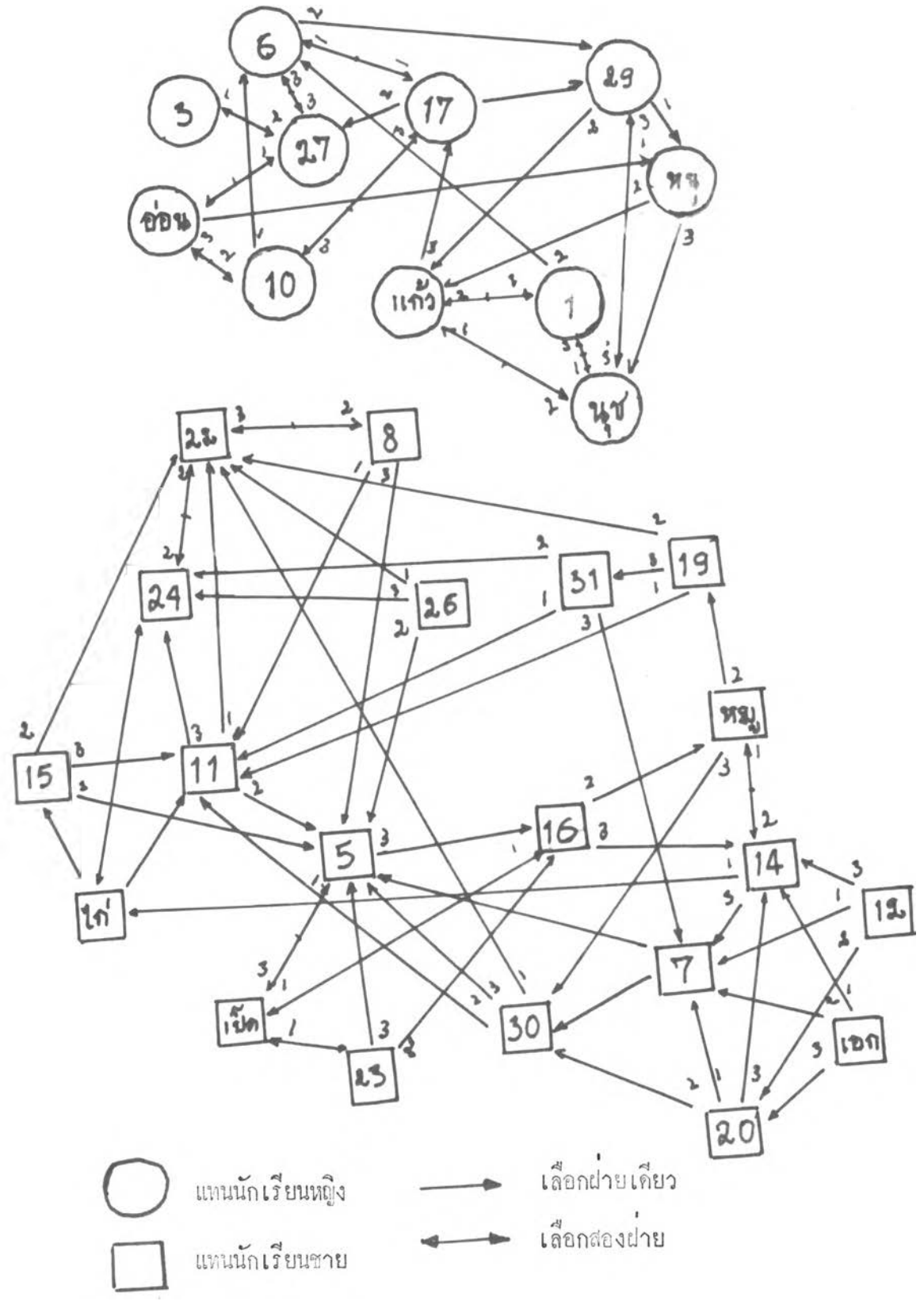
ปีการศึกษา ๒๕๐๔ จำนวนนักเรียน ๓๑ คน

ภาพที่ ๒๖.

แผนผังสังคมมีติ สถาพรการไปเที่ยว ชั้น มศ. ๑

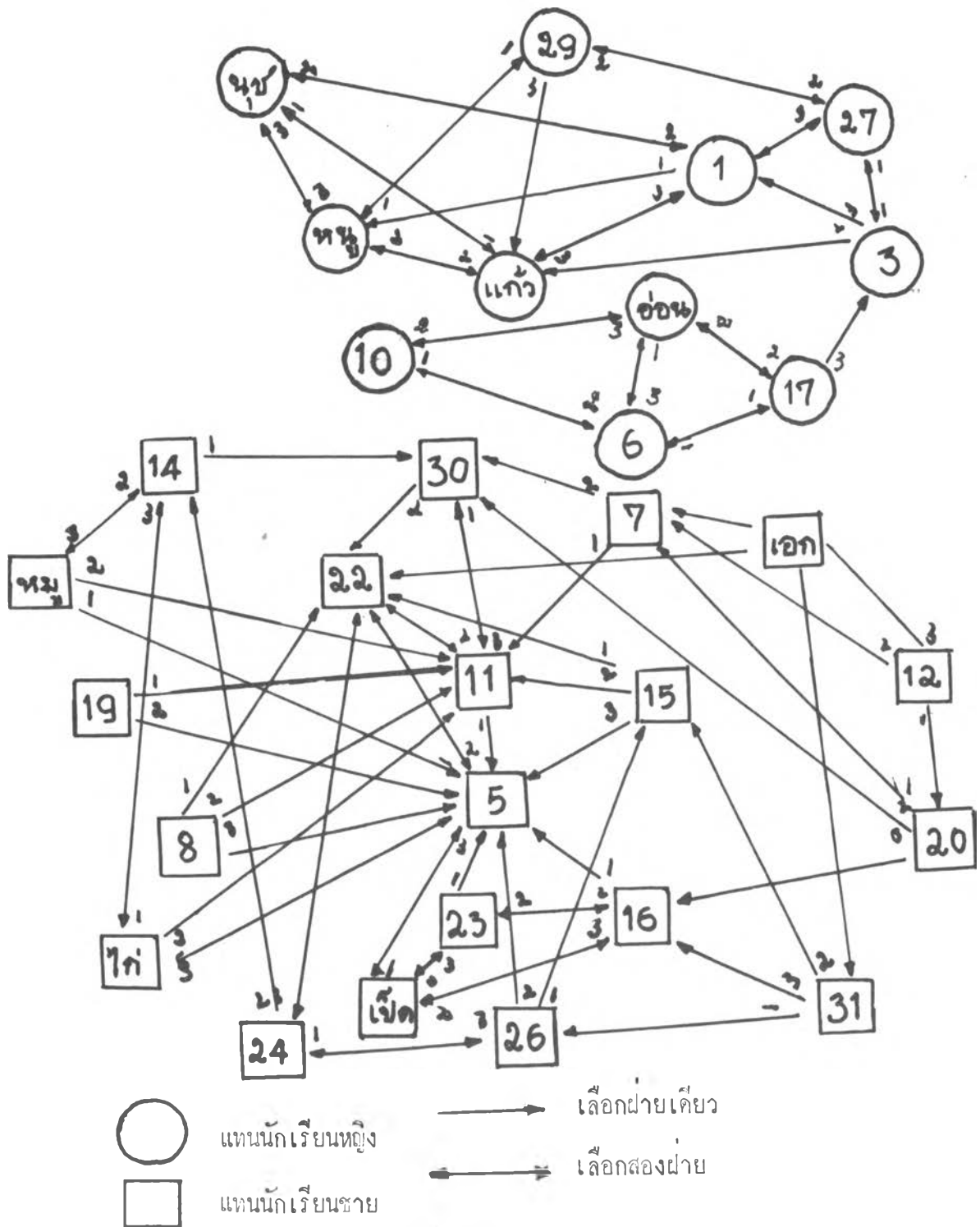
ปีการศึกษา ๒๕๐๔ จำนวนนักเรียน ๓๑ คน

ภาพที่ ๒๗.

แผนผังสังคมมิติ สภาพการณ์ในโรงอาหาร ชั้น มศ. ๑

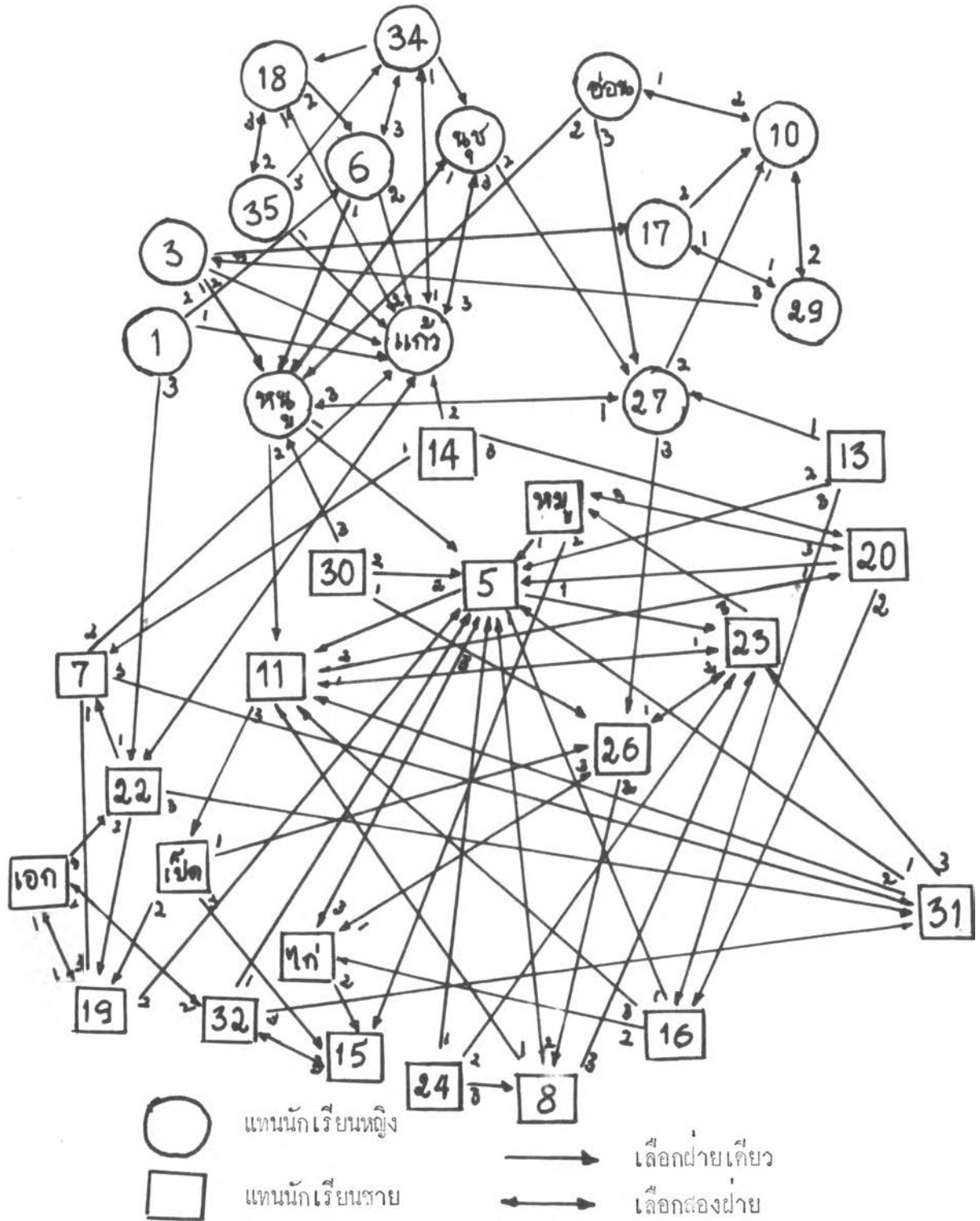
ปีการศึกษา ๒๕๐๔ จำนวนนักเรียน ๓๑ คน

ภาพที่ ๕.

แผนผังสังคมมิติ สถานการณ์ในห้องเรียน ชั้น มศ. ๒

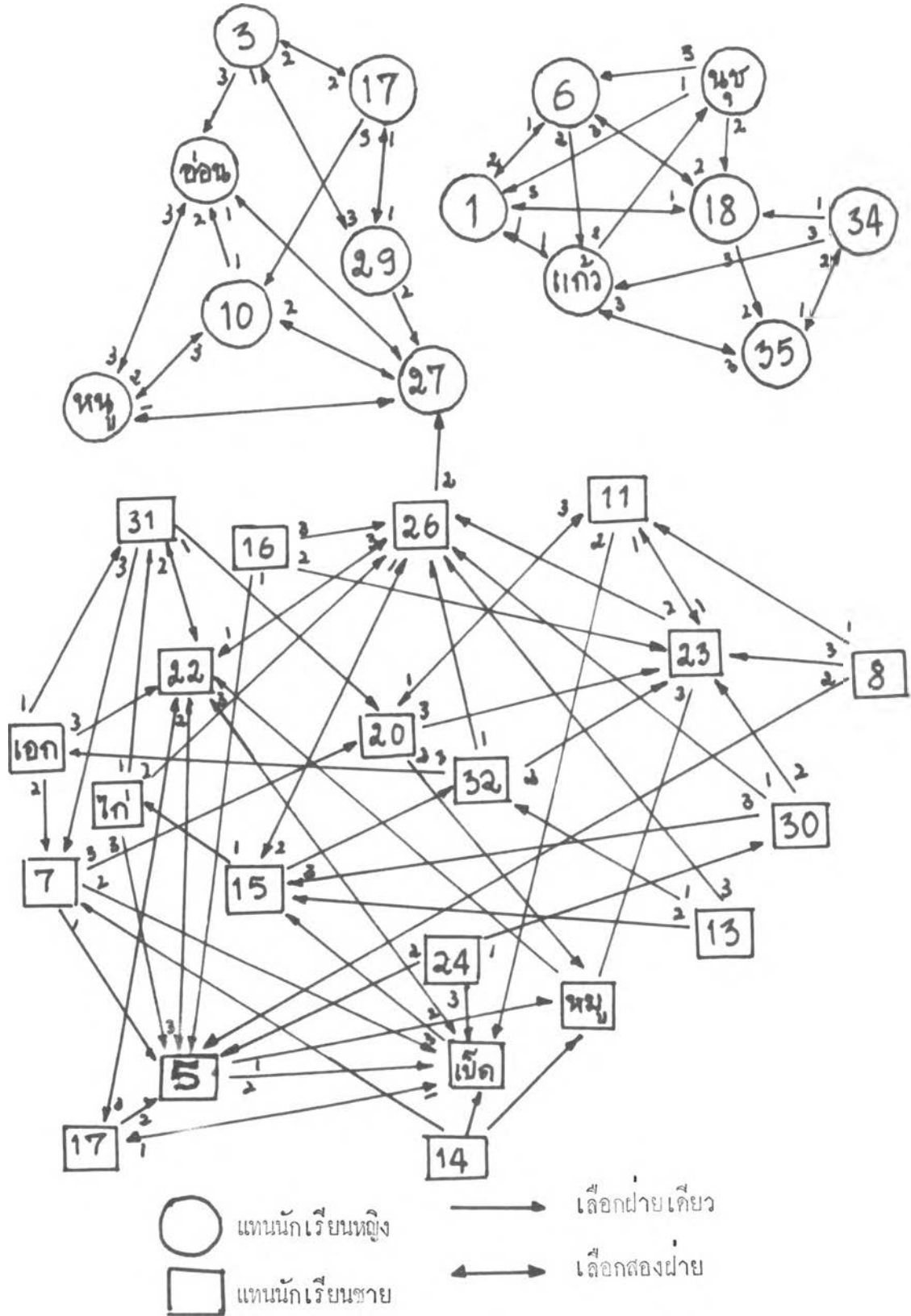
ปีการศึกษา ๒๕๐๕ จำนวนนักเรียน ๓๕ คน

ภาพที่ ๓๐.

แผนผังสังคมมิติ สถานการณ์ในโรงอาหาร ชั้น มศ. ๒

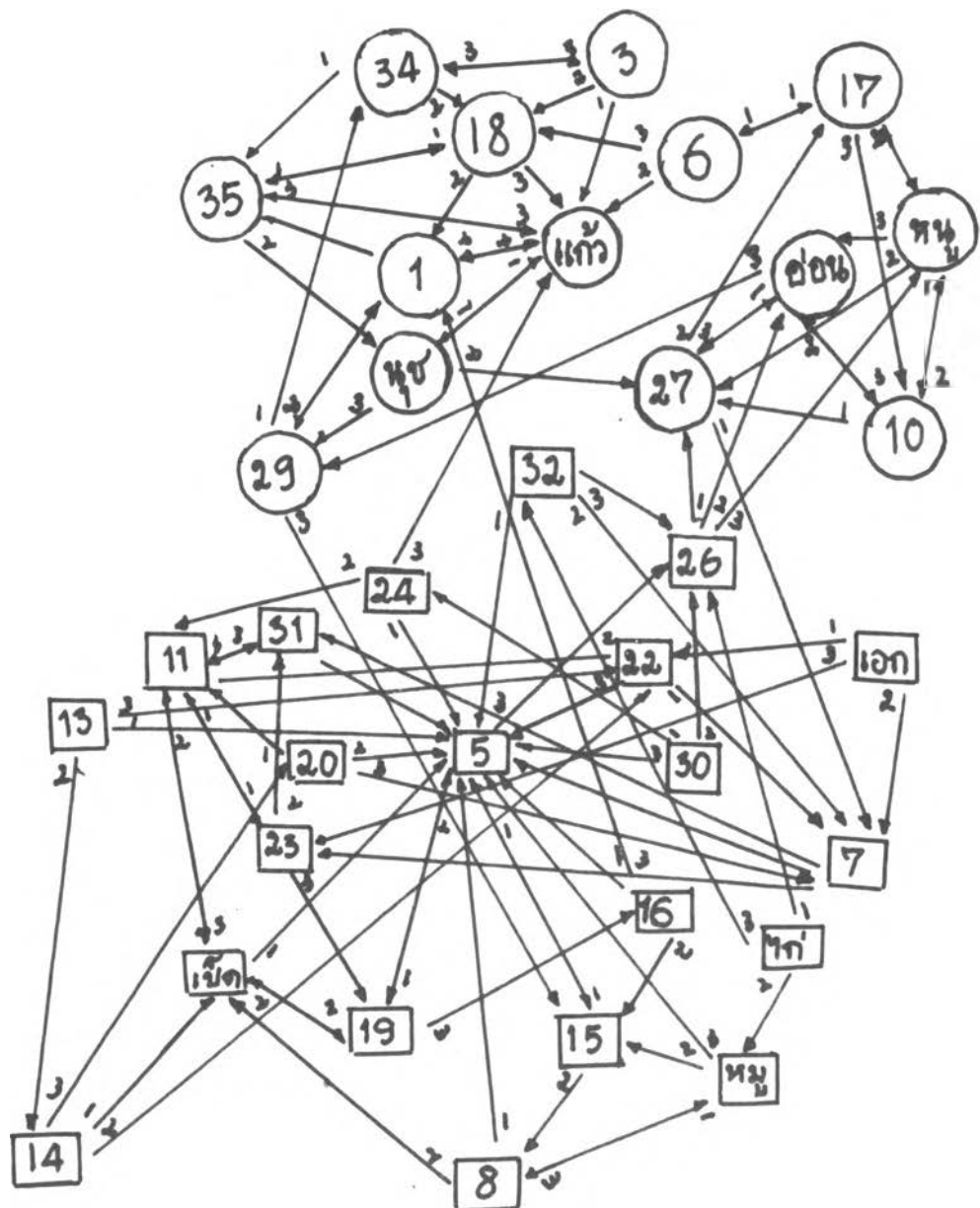
ปีการศึกษา ๒๕๐๕ จำนวนนักเรียน ๓๕ คน

ภาพที่ ๓๑.

แผนผังสังคมมีติ สถาบันการณโฑนหองเรียน ชั้น มศ. ๓

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ จำนวนนักเรียน ๓๕ คน

แทนนักเรียนหญิง

แทนนักเรียนชาย

เลือกฝ่ายเดียว

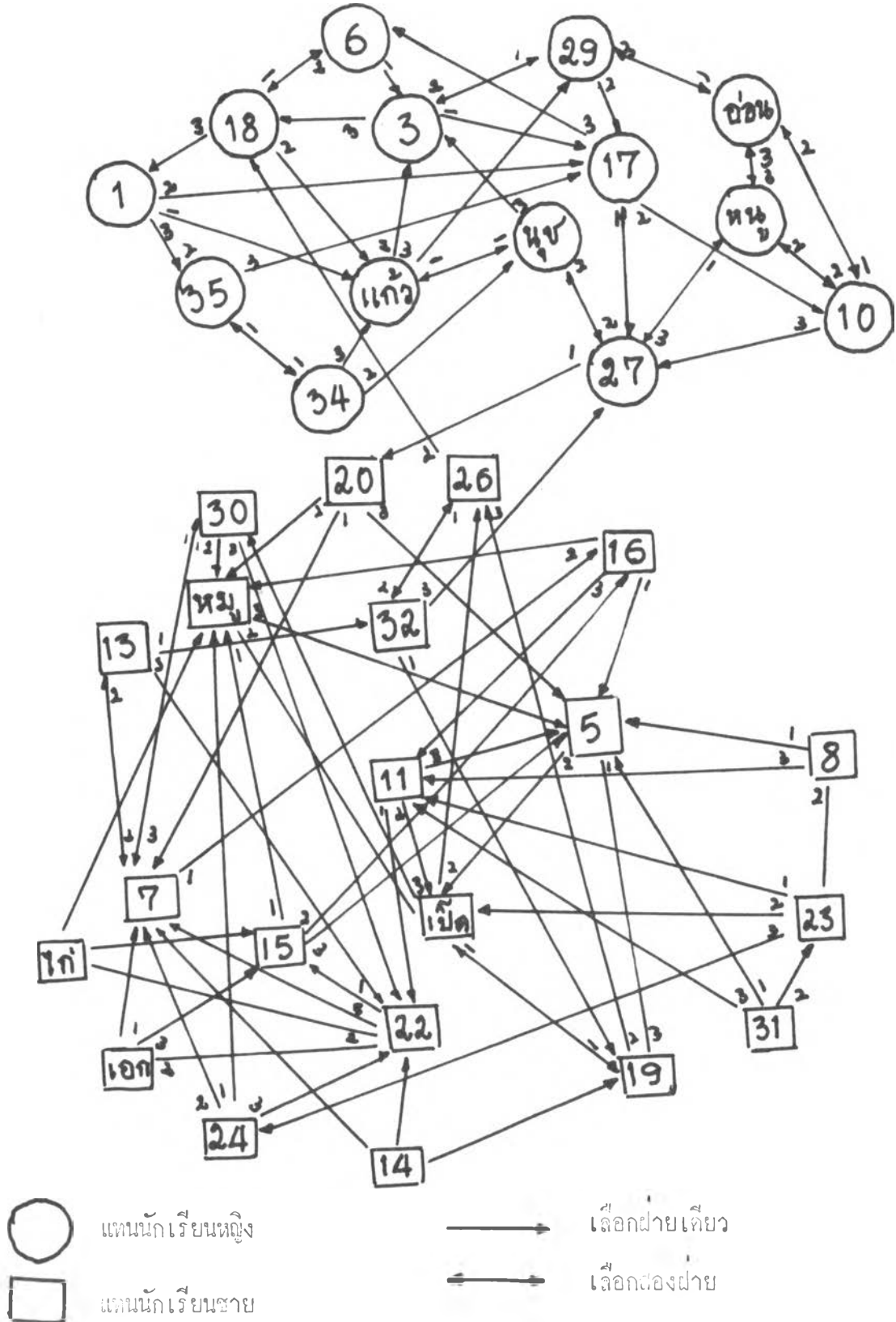

เลือกสองฝ่าย

ภาพที่ ๓๒.

แผนผังสังคมมิติ สถานการณ์ไปเที่ยว วัน มค. ๓

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ จำนวนนักเรียน ๓๕ คน

ตารางที่ ๕๓.

ความถี่เห็นของนักเรียนในหอพักเพื่อน ๆ ในหอพักเป็นร้อยละจากคำถาม "ใคร เขย" ปีการศึกษา ๒๕๐๕

ข้อที่	เลขที่											N	
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑		๑๒
๑	-	๓.๓	-	-	๓๖.๗	-	-	-	-	๖.๗	๑๓.๓	-	๓๐
๒	-	-	-	๓.๑	๒๕.๐	-	-	-	๓.๑	-	๑๕.๖	-	๓๒
๓	-	-	-	๕.๐	๓๖.๐	-	-	-	-	๑๐.๐	๑๐.๐	-	๑๕
๔	-	๒๖.๑	๘.๗	๑๗.๕	-	๒๑.๗	-	-	-	๕.๓	-	-	๒๓
๕	-	๕.๕	-	-	๓๖.๐	-	-	-	๓๖.๕	-	-	-	๓๒
๖	-	-	-	๕๐.๐	๕.๕	-	-	-	-	-	๕.๕	-	๒๒
๗	-	๕.๐	-	-	๕๗.๕	-	-	-	-	-	๕.๐	-	๑๕
๘	-	๓.๕	-	๑๕.๐	๕๕.๐	-	-	-	๗.๐	-	-	-	๒๕
๙	-	-	-	๓.๖	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๘
๑๐	-	-	-	-	-	-	-	๓.๐	-	-	-	๖.๐	๓๓
๑๑	-	๑๐.๓	๓.๕	-	๑๐.๓	-	๗.๐	-	-	-	๓.๕	-	๒๕
๑๒	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๕.๐	-	๒๕.๐	๒๐
๑๓	๕.๗	-	-	๒.๘	-	-	-	๒.๘	-	-	๕.๗	๕.๗	๓๕
๑๔	๕.๐	-	๕.๐	-	-	๓๑.๖	-	-	๕.๐	-	๕.๐	๕.๐	๑๕
๑๕	-	๘๓.๐	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๒
๑๖	-	-	-	-	๒๕.๐	-	-	-	-	๑๐.๐	๑๐.๐	-	๒๐
๑๗	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๕
๑๘	-	-	-	-	-	๗.๑	-	-	๒๕.๐	๓.๖	-	-	๒๘
๑๙	-	-	-	-	๗.๒	-	-	-	-	-	-	-	๓๕
๒๐	-	-	-	๗.๒	-	๓.๖	๓.๖	-	๑๕.๓	-	๓.๖	๓.๖	๒๘

ตารางที่ ๕๗. (ต่อ)

ปี พ.ศ.	เลขที่											II	
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑		๑๒
๕๑	-	-	-	-	๑๐.๗	-	๔.๕	-	๓.๘	-	๒๒.๕	๑๐.๗	๒๖
๕๒	๗.๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๕.๓	๑๕
๕๓	-	๓.๐	-	-	๒๓.๖	-	-	๖.๑	๒๗.๓	-	๓.๐	-	๓๓
๕๔	-	-	-	๕.๘	-	-	-	-	-	-	-	๑๕.๐	๒๑
๕๕	-	๕.๘	-	๑๕.๓	-	-	๕.๘	-	-	-	-	๑๕.๓	๒๑
๕๖	๒๒.๕	๑๕.๕	๓.๘	-	-	-	-	-	๒๕.๕	-	-	-	๒๖
๕๗	-	-	-	๓.๒	๓.๒	-	-	-	๒๕.๐	-	-	-	๓๑
๕๘	-	-	-	๓.๘	๒๒.๕	-	-	๑๑.๖	-	-	๓.๘	-	๒๖
๕๙	-	-	-	-	๗.๗	-	๗.๗	-	๗.๗	-	-	-	๑๓
๕๐	-	-	-	๕๗.๐	๑๑.๗	๕.๘	-	-	-	-	-	๕.๘	๑๗
๕๑	-	-	-	๓.๕	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๕
๕๒	-	-	-	๕.๐	๕.๐	-	-	-	๑๐.๐	-	๒๐.๐	-	๒๐
๕๓	-	-	-	-	-	-	๓.๖	-	๒๕.๐	-	-	-	๒๘
๕๔	-	-	-	๗.๑	๑๕.๓	-	-	-	๑๕.๓	-	-	-	๑๕
๕๕	-	-	-	๑๑.๑	-	-	-	-	-	-	-	-	๕
๕๖	-	-	-	๑๕.๒	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๑
๕๗	๒๗.๘	-	-	-	-	-	-	-	๕.๕	-	-	-	๑๘
๕๘	-	-	-	๒๕.๐	-	-	-	-	-	-	-	๕๐.๐	๒๐
๕๙	-	-	-	-	-	-	-	๓.๕	-	-	-	-	๒๕
๖๐	-	-	-	-	๑๕.๑	-	-	-	๓.๑	-	๓.๑	-	๒๗

ကျားကံ ၄၈. (ကဏ)

ပုံ အစဉ်	လက္ခ												ပ	
	၁၈	၁၉	၂၀	၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉		
၁	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	၆.၈	၁၈.၈	-	၁၀
၂	-	-	-	၈.၅	-	-	-	-	-	-	-	-	၈.၅	၈၂
၃	-	-	-	-	၆.၀	-	-	-	-	-	၆.၀	၂၅.၀	-	၅၆
၄	-	-	-	-	-	-	၆.၈	-	-	-	-	၆.၈	-	၂၈
၅	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	၈.၅	-	၈၂
၆	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	၂၂
၇	-	-	-	-	-	-	၆.၀	-	-	-	-	၆.၀	-	၅၆
၈	-	-	-	၈.၆	-	-	-	-	-	-	-	၈.၆	၈.၆	၂၆
၉	၅၀.၈	၈.၆	၈၆.၆	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	၂၆
၁၀	-	၈.၀	၈၀.၀	၂၈.၀	-	-	-	-	-	-	၆.၅	-	-	၂၈
၁၁	-	-	-	၈.၆	၈.၆	-	၅၆.၀	-	-	-	-	၅၆.၀	၅၆.၀	၂၆
၁၂	၆.၀	-	-	-	-	-	၅၆.၀	-	၅၆.၀	-	-	-	၆.၀	၆.၀
၁၃	-	-	၆၆.၈	-	-	-	-	၆.၈	၂၅.၈	-	-	-	-	၈၆
၁၄	-	-	-	၆.၀	၅၆.၈	-	-	-	၅၀.၆	-	-	-	-	၅၆
၁၅	-	၆.၈	-	-	၅၆.၈	-	-	-	၆.၈	-	-	-	-	၅၂
၁၆	-	-	-	-	၆.၀	၅၀.၀	-	-	၅၀.၀	၆.၀	၂၅.၀	-	-	၂၀
၁၇	၆.၂	၆၂.၀	၆၅.၈	-	-	-	-	-	၆.၈	-	-	-	-	၂၆
၁၈	-	-	-	-	၈.၆	-	-	-	-	-	-	-	-	၂၆
၁၉	-	-	၅၅.၈	-	၂၅.၆	၅၈.၆	-	-	-	-	-	-	-	၈၆
၂၀	-	၈.၂	-	-	-	-	-	-	-	၅၀.၈	-	၈.၆	၂၆	

ตารางที่ ๕๑. (ต่อ)

ปี รวม	เดือน												N	
	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔		
๒๑	-	-	-	-	๕๒.๕	-	-	-	-	-	-	-	๕๓.๑	๓๕
๒๒	๑๖.๗	๑๑.๑	-	-	-	-	-	-	๕๒.๒	-	-	-	-	๑๘
๒๓	๕๐.๐	-	๒.๕	-	-	-	-	๒.๕	-	-	-	-	-	๓๕
๒๔	-	-	๕๓.๕	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๓๗
๒๕	-	-	-	-	๕.๘	-	-	-	๖๖.๗	-	-	-	-	๒๑
๒๖	-	-	๕.๒	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๕
๒๗	-	-	๕.๕	-	-	-	-	-	-	-	-	๘.๐	๘.๐	๒๒
๒๘	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๓๑
๒๙	-	-	๕.๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๕
๓๐	-	-	๑๕.๓	-	-	๕.๕	-	-	-	-	-	-	-	๒๑
๓๑	๓.๑	-	๘๑.๒	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๓๒
๓๒	-	-	-	-	-	-	-	๖.๒	-	-	-	-	๕๖.๒	๑๖
๓๓	-	-	-	-	-	-	-	๘.๓	-	๘.๓	-	-	๘.๓	๑๖
๓๔	-	-	๕.๐	-	-	-	-	๕.๐	-	-	-	-	๘.๐	๒๕
๓๕	-	-	-	-	๑๕.๓	๓.๒	-	-	๑๓.๕	-	-	-	-	๓๑
๓๖	-	-	๕.๕	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๒
๓๗	-	-	-	-	-	-	-	๑๐.๗	-	-	-	-	๑๓.๕	๒๘
๓๘	-	-	-	-	-	-	-	๘.๕	-	๓.๘	๓.๘	-	๑๑.๖	๒๖
๓๙	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๔๐	๓๑.๒	๓.๑	-	-	-	-	๓.๑	-	-	๖.๒	-	๕๖.๒	๓๒	

ตารางที่ ๕๓. (กอบ)

ลำดับ รายการ	เลขที่										ปี
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	
๑	-	-	๑๓.๓	๓.๓	-	-	-	-	๓.๓	-	๓๐
๒	-	๕๕.๐	๓.๑	-	-	-	-	-	-	-	๑๒
๓	๑๐.๐	-	-	-	-	-	-	๕.๐	-	-	๑๔
๔	๔.๓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๓
๕	๓.๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๒
๖	-	๒๓.๓	-	๑๓.๖	-	-	-	-	-	-	๒๒
๗	๕.๐	-	๕.๐	๕.๐	-	๕.๐	-	๕.๐	๕.๐	-	๑๔
๘	-	๒๐.๓	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๔
๙	-	-	-	-	-	๓.๖	-	-	-	-	๒๔
๑๐	-	๓.๐	๓.๐	-	-	-	-	-	-	-	๓๓
๑๑	-	-	๓.๔	-	-	๒๐.๓	-	-	-	-	๒๔
๑๒	-	-	-	-	-	-	๕.๐	-	๒๕.๐	-	๒๐
๑๓	-	๒.๔	-	-	-	-	-	-	-	-	๓๕
๑๔	-	-	๕.๐	๕.๐	-	-	-	-	-	-	๑๔
๑๕	-	-	-	-	-	-	๒๕.๐	๑๖.๓	๑๖.๓	-	๑๒
๑๖	๕.๐	-	๕.๐	-	-	-	๕.๐	-	-	-	๒๐
๑๗	-	-	๒๒.๕	๔.๒	-	-	๒๕.๐	-	-	-	๒๔
๑๘	-	-	-	๕๓.๐	-	๓.๖	-	-	-	-	๒๔
๑๙	๕๖.๐	๒.๔	-	๒.๔	-	-	๒.๔	-	-	-	๓๕
๒๐	-	๑๕.๓	-	๒๑.๕	๓.๖	-	๓.๖	-	-	-	๒๔

ตารางที่ ๕๑. (ต่อ)

ชนิด	เลขที่										N
	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖	๒๗	๒๘	๒๙	๓๐	๓๑	
๕๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๖
๕๒	-	-	-	-	๓.๑	๓.๑	๓.๑	-	-	-	๑๔
๕๓	๓.๐	-	-	-	๓.๐	-	-	-	๖.๑	-	๓๓
๕๔	-	๕.๕	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๑
๕๕	-	๑๕.๓	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๑
๕๖	๓.๕	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๖
๕๗	-	๓.๒	-	-	-	๖.๑	-	-	-	-	๓๑
๕๘	-	๒๓.๑	๓.๕	-	-	-	-	-	๒๓.๑	-	๒๖
๕๙	-	-	-	๕๖.๑	-	-	-	-	๓.๓	-	๑๓
๖๐	-	๑๑.๓	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๓
๖๑	-	๕๕.๕	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๕
๖๒	๒๕.๐	-	๒๐.๐	-	-	-	-	-	-	-	๒๐
๖๓	๓.๖	๑๖.๕	-	๑๕.๓	-	๓.๖	-	-	-	-	๒๕
๖๔	๓.๑	๑๖.๕	๑๕.๓	๑๓.๑	-	-	๓.๑	-	-	-	๑๕
๖๕	-	-	-	-	-	-	๒๒.๒	-	๑๑.๑	-	๕
๖๖	-	-	-	๓๖.๕	-	-	-	-	-	-	๑๑
๖๗	-	๕.๕	๕.๕	-	๕.๕	๑๖.๓	-	-	-	-	๑๕
๖๘	-	๕.๐	-	-	-	-	๕.๐	-	-	-	๒๐
๖๙	๓.๕	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๕
๗๐	-	-	-	๖.๕	-	-	-	-	-	-	๒๓

ตารางที่ ๕๕.

ความคิดเห็นของนักเรียนในหอพักเพื่อน ๆ ในหอพักเป็นรอยละจากคำถาม "ใคร เข้ม" ปีการศึกษา ๒๕๐๖

ลำดับ ข้อที่	เลขที่											N	
	๑	แกว	๓	โบก	๕	๖	๗	๘	หนู	๑๐	๑๑		หนู
๑	-	๗.๑	-	-	๒๕.๒	-	๓.๕	๓.๕	-	-	-	-	๒๕
๒	-	-	-	๕.๖	๓.๒	-	-	๖.๕	๓.๒	-	๑๒.๕	-	๓๑
๓	-	-	-	๗.๖	๒๓.๐	-	-	-	-	๗.๖	๗.๖	๗.๖	๑๓
๔	-	๒๕.๐	-	-	๕.๓	-	๕.๓	-	-	๑๒.๕	-	-	๒๕
๕	-	๕๐.๗	-	-	๓๗.๐	-	-	-	๓.๗	-	-	-	๒๗
๖	-	-	-	๒๗.๗	๕.๕	-	-	-	-	๕.๕	-	๑๑.๑	๑๕
๗	-	๑๕.๑	-	๕.๐	๒๗.๒	-	-	-	-	-	-	-	๑๑
๘	-	-	-	๒๕.๕	๑๑.๗	-	-	-	-	๕.๕	๕.๕	-	๓๕
๙	-	-	-	๓.๕	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๕
๑๐	๓.๑	-	-	-	-	-	-	-	-	๕.๕	-	-	๒๖
๑๑	๕.๐	๕.๐	-	-	๕๕.๐	-	-	-	-	-	-	-	๒๕
๑๒	-	-	-	๑๕.๓	-	-	-	-	-	๗.๖	-	-	๑๓
๑๓	๖.๐	-	-	-	๖.๐	-	-	-	-	-	๓.๐	-	๓๓
๑๔	-	-	๑๕.๕	-	-	-	๑๒.๕	-	-	-	๑๒.๕	-	๕
๑๕	-	-	๕.๒	-	-	-	-	๕.๒	-	-	๕.๒	-	๑๕
๑๖	๖.๒	๖.๒	๑๖.๕	๖.๒	๖.๒	-	-	-	-	-	-	-	๑๖
๑๗	๕.๓	-	-	-	-	-	-	๕.๓	-	-	-	-	๑๖
๑๘	-	-	-	-	-	๑๕.๒	-	-	๓๕.๒	-	-	-	๒๕
๑๙	๕.๐	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๕
๒๐	-	-	-	-	-	-	๗.๑	-	๖๐.๖	๓.๕	-	-	๒๕

ตารางที่ ๕๕. (ต่อ)

ปี พ.ศ.	เลขที่											N	
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑		๑๒
๒๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๔
๒๒	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๗
๒๓	-	-	-	๕๘.๑	๓.๕	-	-	-	-	-	-	-	๒๕
๒๔	-	-	-	-	๓.๒	-	-	-	-	-	-	๕๕.๐	๓๑
๒๕	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๗
๒๖	-	-	-	๑๓.๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๓
๒๗	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๖.๖	๑๓.๓	-	๑๕
๒๘	-	-	-	-	๕๑.๗	-	-	-	๔.๓	-	๓.๗	-	๒๕
๒๙	-	๓.๗	-	๓.๗	๕๖.๕	-	-	-	-	-	๔.๓	๓.๗	๒๕
๓๐	-	๓.๓	-	-	๑๕.๕	-	-	-	-	-	-	-	๓๐
๓๑	-	-	-	๑๐.๓	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๕
๓๒	-	-	-	-	-	-	-	-	๕.๐	-	-	-	๒๒
๓๓	-	-	-	๒๑.๕	-	-	-	๗.๑	-	-	-	-	๑๕
๓๔	-	-	-	๓๓.๓	-	-	-	๔.๓	-	-	๒๕.๕	-	๑๒
๓๕	-	-	๖.๖	-	-	๑๓.๓	-	-	-	๖.๖	-	-	๑๕
๓๖	-	-	-	-	-	๖.๖	-	-	-	-	-	-	๑๕
๓๗	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๕.๖	-	-	๓๑
๓๘	-	-	-	๖.๖	๑๕.๕	-	-	-	-	-	๑๕.๕	-	๑๕
๓๙	-	-	-	-	๓๓.๓	๓๓.๓	-	-	-	-	-	-	๓
๔๐	-	-	-	-	-	-	๓.๒	-	-	-	-	๗.๑	๒๕

ตารางที่ ๕. (ต่อ)

ปี พ.ศ.	เลขที่											N	
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑		๑๒
๕๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๓๐.๕	-	๒๓
๕๒	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๐.๐	๒๐.๐	๑๐
๕๓	-	๑๑.๕	-	-	๑๕.๐	-	-	-	-	-	-	-	๒๗
๕๔	-	-	-	-	๒๗.๗	-	-	-	-	-	-	๕.๕	๑๕
๕๕	-	-	-	-	๓๐.๐	-	-	-	-	-	-	๑๐.๐	๑๐
๕๖	๒๒.๕	๒๕.๕	-	-	-	-	-	-	-	๕.๓	-	-	๗๒
๕๗	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๒.๕	-	-	-	๓๑
๕๘	-	-	-	๑๓.๐	๑๓.๐	-	-	-	-	-	๑๓.๐	-	๒๓
๕๙	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๕
๕๐	-	-	-	๑๕.๕	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๕
๕๑	-	-	-	๒๑.๒	-	-	-	๓.๐	-	-	-	-	๑๓
๕๒	-	-	-	๑๓.๓	๖.๖	-	-	๖.๖	-	-	-	-	๑๕
๕๓	-	-	-	-	-	-	-	-	๕๒.๕	-	-	-	๒๑
๕๔	-	-	-	๕๗.๑	๑๕.๒	-	-	-	-	-	-	-	๗
๕๕	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๕.๒	๗
๕๖	-	-	-	๑๑.๑	-	-	-	-	-	-	-	-	๕
๕๗	-	-	-	๕๒.๕	-	-	-	-	-	-	-	๓๕.๒	๑๗
๕๘	-	-	-	-	-	๒๓.๓	-	-	-	-	-	๓.๓	๕๐
๕๙	๒๕.๕	-	๑๓.๓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๒
๖๐	-	-	-	-	๑๕.๕	-	-	-	๕.๕	-	๓.๓	-	๓๐

ตารางที่ ๕. (ต่อ)

ปี	เดือน												N
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ย.	พ.ย.	ธ.ค.	
๑	-	-	๓.๑	-	-	-	-	-	-	-	๑๐.๓	-	๒๘
๒	-	-	๓.๒	๕.๖	-	-	-	-	-	-	-	-	๓๑
๓	-	-	-	-	-	-	๓.๖	-	-	-	๑๕.๓	-	๑๓
๔	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๕.๓	-	๒๕
๕	-	-	-	-	-	๑๕.๕	-	-	-	-	-	-	๒๗
๖	-	-	๕.๕	๕.๕	-	-	๕.๕	-	-	-	-	-	๑๕
๗	-	-	๕.๐	-	-	-	-	-	-	-	๒๓.๒	-	๑๑
๘	-	-	-	๒.๕	-	-	-	-	-	-	๕.๕	-	๓๕
๙	๑๐.๓	-	๒๑.๕	-	-	-	-	๑๐.๓	๓.๕	-	-	-	๒๕
๑๐	-	-	๕๑.๑	-	-	-	-	-	๖.๒	๓.๑	-	-	๕๒
๑๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๐.๐	๑๖.๐	๒๕
๑๒	๑๕.๓	๑๕.๓	-	-	-	-	๑๕.๓	๑๕.๓	-	-	-	-	๒๓
๑๓	-	-	๕๕.๖	-	-	-	-	-	-	๓.๐	-	-	๑๒
๑๔	-	-	-	-	-	-	-	๑๖.๕	๓๓.๕	-	-	-	๕
๑๕	๑๒.๐	-	๕.๒	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๑
๑๖	-	-	-	-	๖.๒	๖.๒	-	-	-	-	๓๑.๒	-	๑๖
๑๗	๕.๓	-	๕๑.๖	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๒
๑๘	-	-	๓.๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๘
๑๙	-	-	๑๖.๐	-	๕.๐	๑๖.๐	-	-	-	-	-	-	๒๕
๒๐	-	-	๑๐.๓	-	-	-	-	-	-	-	๓.๕	๓.๕	๒๘

ตารางที่ ๕๔. (ต่อ)

ปี พ.ศ.	เลขที่												ปี	
	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔		
๒๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๔๕.๖	๒๔
๒๒	๓๐.๕	-	-	-	-	-	-	-	๑๗.๖	-	-	-	๕.๘	๑๓
๒๓	๓๐.๖	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๔
๒๔	๓.๒	-	๓.๒	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๓๑
๒๕	-	๕.๘	-	-	๑๗.๖	-	-	-	๓๒.๖	-	-	-	-	๑๓
๒๖	-	-	๕.๓	๒๑.๓	-	-	-	-	-	-	-	๕.๓	-	๒๓
๒๗	-	-	-	๖.๖	-	-	-	-	-	-	-	๖.๖	-	๑๕
๒๘	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๗.๕	-	๒๔
๒๙	-	-	๓.๓	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๑.๓	-	๒๔
๓๐	๓.๓	-	-	-	๗.๓	๗.๓	-	-	-	-	-	๕.๕	-	๓๐
๓๑	๒๕.๐	-	๓๕.๕	-	๗.๕	-	๑๐.๓	๑๗.๒	-	-	-	-	-	๒๔
๓๒	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๕๕.๐	๒๒
๓๓	๑๕.๘	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๓.๑	๑๕
๓๔	-	-	๕.๓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๕.๓	๒๒
๓๕	-	-	-	-	๑๕.๕	-	-	-	๑๕.๕	-	-	-	-	๑๕
๓๖	-	-	-	๖.๖	-	-	-	-	๑๕.๕	-	-	-	-	๑๕
๓๗	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๖.๘	๓๑
๓๘	-	-	-	-	-	๑๗.๓	-	-	-	-	๖.๖	๖.๖	-	๑๕
๓๙	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๓
๔๐	๑๐.๓	๑๐.๓	-	๓๖.๒	-	-	-	-	-	-	-	-	๓.๒	๒๔

ตารางที่ ๕๕. (ต่อ)

ปี	โดย											N	
	๒๕	๒๖	๒๗	๒๘	๒๙	๓๐	๓๑	๓๒	๓๓	๓๔	๓๕		
๕๑	-	-	๕.๓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๓
๕๒	-	-	-	-	-	๑๐.๐	-	-	-	-	-	-	๑๐
๕๓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๓
๕๔	-	-	-	-	-	๑๑.๑	-	-	-	-	-	-	๑๖
๕๕	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๐
๕๖	๓.๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๓
๕๗	-	-	-	๓.๒	-	-	-	-	-	-	-	-	๓๑
๕๘	-	๑๓.๐	-	-	-	-	-	-	๓๖.๕	-	-	-	๒๓
๕๙	-	๖.๖	-	๕๕.๕	-	-	๑๓.๓	-	-	-	-	-	๑๕
๕๐	-	-	๑๐.๕	-	-	-	๕.๒	-	-	-	-	-	๑๕
๕๑	-	๓.๐	๓.๐	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๓
๕๒	๑๓.๓	๖.๖	๖.๖	-	๑๕.๕	-	-	-	-	-	-	-	๑๕
๕๓	-	-	-	๑๕.๒	-	-	๕.๓	-	-	-	-	๖๓.๕	๒๑
๕๔	๑๕.๒	๑๕.๒	๑๕.๒	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑
๕๕	๑๕.๒	-	-	-	๑๕.๒	-	-	-	๑๕.๒	-	-	-	๑
๕๖	-	-	-	๕๕.๕	-	-	-	-	-	-	-	-	๕
๕๗	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๓
๕๘	๖.๖	๓๖.๖	-	-	๓.๓	-	-	-	๖.๖	-	-	-	๓๐
๕๙	-	-	-	๒๕.๕	-	๕.๓	-	-	-	-	-	-	๑๕
๖๐	-	-	-	-	-	-	๓.๓	-	-	-	-	-	๓๐

กระพือรอรบ

ฉลาก

เข้กันเอง

วงไว

โอมออมอว

เช็ดอโ

มีเหตุขด

มารขาท

ขยัน

เฉยชา

ไมฉลาก

ไม่เข้กันเอง

เช็ดอ

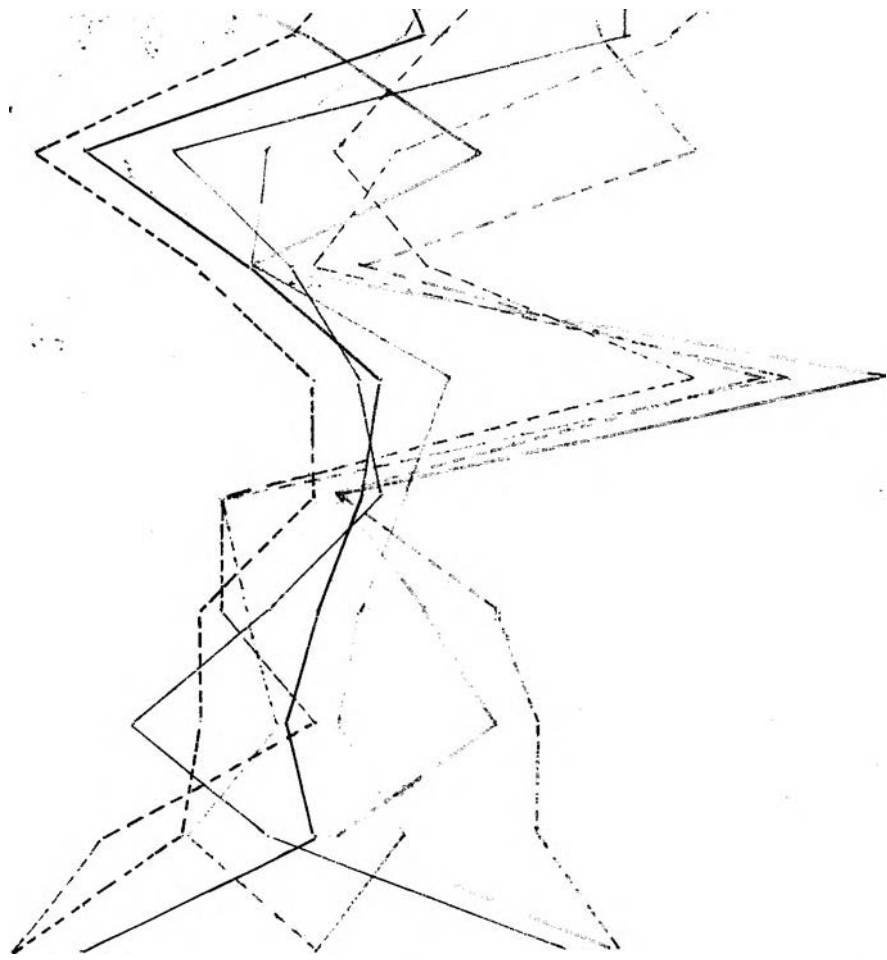
เข้กัน

เช็ดอไม่

ไมมีเหตุขด

มารขาท

อโ

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

— โ

— เข้

— เอก

— ทม

--- ทม

--- แกว

--- ม

--- ออ